

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

EEK GENT

(Pass. 1157.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ

JOANNIS STOBÆI

FLORILEGIUM

AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAVIT

ET SUPPLEVIT

THOMAS GAISFORD, A M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

EDITIO AUCTIOR

VOL. IV.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO
MDCCCXXIV

YOLLOO I YOUNGEL

DATE OF STREET

IOANNIS STOBAEI FLORILEGIUM AD EPIMIUM.

TOBARI FLORILEG. VOL. IV.

A

IOANNIS STOBAEI

FLORILEGIUM

AD EPIMIUM FILIUM

SIVE

COLLECTANEORUM LIBER

SCITE DICTA ET PRABCEPTA CONTINENS

LATINO CARMINE REDDITUS AB HUGONE GROTIO.

TITULUS I.

DE VIRTUTE, ET QUOMODO SECUNDUM VIRTUTEM VIVENDUM SIT.

1. Sophocles Eriphyle.

110

VIRTUTIS una, quae manet, possessio est.

2. Euripides Andromacha. Quod reliquum benis Post mortem superest, nulla abolet dies. Virtus incolumis post cineres micat.

3. Idem Oedipo.

Non solus ille est quem dat argenti nitor Aurique nummus, sed genus potissimum Nummi, ipsa virtus, usuique aptissimum.

4. Idem Temenesi.
Virtus, ubi quis interit, non interit,
Sed vivit et post corpus: at si quis malus
Intereat, ejus cuncta sub terram cadunt.

5. Idem.

Pudet pigetque recta sectantem virum

1 9

Pravum vocari. Schlicet disci potest Et ipsa virtus: sensus infantum rudis Quae nescit audit, inde conatur loqui: Tum quae puer quis didicit, haec gaudet senex Meminisse: tantum est indoli formam dare.

6. Incertus.

Virtute nulla carior possessio est, Quab nescit auro sola se servam dare, Vitaeve amori, vel Quiritum plausibus. Virtute quo quis utitur magis ac magis, Hoc illa crescens se fit excellentior.

7. Euripides.

Humana virtus omnia antistat bona.

8. Idem Antiopa.

Tria justa, fili, te peraequum est discere: Deos vereri, deinde genitores tuos, Tum sancta Graiis jura. Quod si feceris, Stat pulchra tibi corona rumoris boni.

9. Bacchylides.

Unus ad felicitatem callis est mortalibus,
 Absque cordolio quod aevi contigit transmittere.

10. Incertue.

- b Mali est levamen esse sine negotio.
  Quod indecorum est tu nec audi, nec vide.
  Mens sana sano corpore est praestantior.
  c Modestia est servanda coenanti foris.
  d Perhibere vera semper ingenuum decet.
  Mores tueri liberos magnum puta.
  Te liberum ipse moribus praesta tuis.
  Virtutis omnis horreum modestia est.
  Quantum potes fac mentis ut curam geras.
  Mores decori frugis est pulchrae seges.
  Composita recte vita pulchra obventio est.
  Curanda res est ex decoro vivere.
  - à Refer ad Tit. CVIII. d Refer ad Tit. XXX.
- c Refer ad Tit. V.

* Beatus ille quoi beatus imperat.

Virtus hominibus implet armorum vicem.

11. Incertus.

Nunquam dono est exosus alter vir bonus. Quippe opera recta sensus recti proserunt. Bonis hominibus quid nisi bona det Deas? Bonos probosque colere et imitari decet. Est moris explorator humani dies.

12. Aristoteles Hymno in Virtutem.

Recte vel nimio labore constans Et quovis pretie petenda Virtus: Te propter, Dea pulchra, te jubente Graiis dulce mori: mihil labores. Et tristes nihil expavere casus. Tu saevo vetitum perire leto Semen mentibus inseris beatum. Prae qua spernitur et superba gaza Et dulcis sopor et boni parentes. Te propter Jovi prosati supremo Alcmenae soboles genusque Ledae Tot casus subiere, tot pericla, Quid possent avidi docere factis. Te propter facibus tuis calentes Ajax inclitus et ferox Achilles Iverunt Stygias videre portas. Propter dulce tuae decus juventae Praeclari generosa stirps Atarnei 🧀 Decrevit radiis carere Phoebi: Quem nunc carmine nescio perire In laudem Jovis Hospitis celebrant Prolos Mnemosynae novem Camaenae.

13. Philippides Ananeusa.

Ne turpe vinci, si quid erraris, puta:

Haec namque vera est ad bonam frugem via.

14. Epicharmus.

Cuncta sapiens praevidebit, poenitebit sic nihil.

e Refer ad Tit, LXII.

Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma, Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude. Turpe aliis, solusque nihil: te disce vereri. Justitiam factisque simul verbisque celebra. In re vel minima peccare assuescere noli. Omnibus esse mori genitis fatale memento. Res et opes quaerique solent iterumque perire.

16. Solon,

Saepe male dites, et fortibus instat egestas;
At mihi virtutis munera divitiis
Permutare nefas; manet usque immobilis illa.
At fluxas nunc hic, nunc habet alter opes.

17. Hesiodus Operibus.

Improbitas nullo datur amplectenda labore;
Tam prope nos habitat; tam molli callo petenda.
Sudorem ante aditum virtutia Di posuerunt.
Et longa huc et celsa simul via ducit euntem,
Ardua principio; sed ubi est ad culmina ventum,
Incipiet molli sese submittere clivo.

Paulus Silentiarius [Anthol. Pal. X. 74.]

Nec ridens Fortuna suo te sublevet aestu,

Nec libertatem sequior aura domet.

Cogitur adversis haec vita obnoxia ventis,

Nune huc, nunc illuc, tracta, retracta sequi,

Virtus sola manet non mobilis: haec tibi praestat

Securum vitae per mare navigium.

TITULUS II, DE VITIO,

1. Demetrius.

Addicta pravis mens ad insidias patet; Intenta nempe quaestibus semper suis, Et temere credit, et ruit caeco impetu,

2. Axionicus.

Quoties probus vir improbo pecuniam -Credit, dolorem recipit usurae loco. 8. Antiphanes.

Qui cum sit opulens nequiter quicquam facit, Hunc si esset pauper quid non facturum putas?

4. Menander Petlici.

Consilia versat multa qui pravis studet.

5. Idem.

Cum recta fatur improbum odi maxime.

6. Idem.

Rationis actú nescit improbitas regi.

7. Aeschylus.

Homini crimen assignat Deus,

Eruere quoties funditus statuit domum.

8. Euripides Ixione.

Justi capesse nomen, at facta occupa Quidvis agentis: parta sic tibi res érit.

9. Sclerias.

Multos videre est oris ingenui et probi, Sed queis in animo liberale sit nihil.

10. Philippides.

^fCalumniatur, quamvis inclemens, minas Duas si dederis, agno abibit mollior.

11. Hesipdus Operibus.

Nulla boni justique et fas servantis et aequum Gratia: laudatur scelerum fraudisque repertor, Et vi cuncta trahens: nusquam pudor: aurea nusquam Justitia: insultant pravi potioribus ultro Falsiloquo sermone, sed et jurare parati. Invidia a tergo miseris mortalibus instat Laeta malis, immane tuens, saeva omina portans.

12. Zenodotus.

Virtute laus paratur, ignavis pari Tam vita quam mors transit in silentio.

13. Hesiodus Operibus.

Non mili nunc igitur, non qui de sanguine nestr

f Refer ad Tit, XLIL

Natus crit, juste sit vivere: noxia namque Justitia est, cum jura magis pejoribus adsint.

14. Ibidem.

Vicinus malus, atra lues: bonus, optima merx est; Quem qui indeptus erit, maetum se credat honore.

15. Euripides Bellerophonte.

Utcunque malis commodat auras
Fortuna suas, utcunque ferox,
Partas subito cum spectat opes,
Raptor spreto jure superbit,
Nihil heic stabile est tutumque nihil,
Negat heredem res rapta sequi,
Tempus nullo genitore satum
Aequat normis omnia rectis,
Tandemque malas detegit artes.

16. Idem Medea.

Déus, quid hoc est! si fides auri fuit Suspecta, sunt, te dante, quae cernant notae; Justos iniquis signa quae discriminent, Nulla invenire est corpore in mortalium,

17. Sophocles Tenye.

Actate in ista quam nihil recti est supersi Pravos tot inter qui sapit solus perit.

26. Philemon Circulatores

Quam prava tota est indoles mortalium, Quae caeteroqui non egeret legibus? Tun' credis hominem relliquis animantibus Differre? nihilum distat, hoc demto tamen, Quod alia cum sint prona, rectum animans homo est.

27. Idem.

At our Prometheus fictor humani gregis
Animantiumque reliquorum, unam singulis
Generibus bestiarum naturam dedit?
Immane cunctis robur est leonibus;
Ingenium pavidum lepores ausquam non habent:

g Refer ad Tit. XCVIII.

Nec inter vulpes alia vafris moribus, a Simplicibus alia est: quin tricena vulpium Si forte millia in unum contraxit locum, Erit per omnes unus ingenii tenor. At inter homines quot sunt numero corpora, Totidem videre est studia et vivendi modos.

28. Sophocles Ajace.

¹Abeo: probrosum namque si quis me audiat Corripere dictis, quem sit ulcisci manu.

29. Idem Phaedra.

Abeo: nec etenim dicta quae promo, tibi Laudare cordi est, nec mihi mores tuos.

TITULUS III. DE PRUDENTIA.

1. Aeschylus.

Adesto rebus, quodque oportet hoc age. Non multa qui scit, sed quod est ex re, sapit.

2. Sophocles.

Quaestus non potest major dari, Quam mens subacta regulis prudentiao.

3. Menander,

Per mille nobis Di sutelarum modos Imponunt, ut qui plus ingenio polleant.

4. Incertus.

Etiam celari si quid te cognoveris, Ne prae te ferto. Nam res perplexissima est Id scire, te quod alius celatum velit.

5. Sophocles Ajace.

Si dabitur istis moribus licentia,

Jam nulla poterit perrogari sanctio;

Si jure victor vi mera exturbabitur,

Postrema primi, prima postremi ferent.

Quin ista sunt linquenda. Non populi sita est

h Sic em. Grotius: olim, Alia est severis. i Refer ad Tit XXXVI.

In mole vasta corporis securitas, Sed mente quisquis praestat, imperium obtinet. Bos latera tantus sub magisterio tamen Tenuis flagelli rectus incedit viam.

> 6. Menander Incite. Qui valet prudentia,

Ist vero est vates et consultor optimus. 7. Idem.

Rerum optimarum effectrix est sollertia. Ad recta et sana sese si converterit.

8. Sophocles Alete.

Tranquillus animus, conscius recte sibi, Multa aptus est reperire quae vafros latent,

9. Menander.

In actate hominum nil, pater, praestantius Ratione est et consilio. Nam res qui ordinat, Viasque agendi recte disponit, sibi Est princeps, imperator, consiliarius, Tribunus plebis. Cuncta habet cui mens adest.

10. Aeschylus.

Sapiente qui plus sapiat est cum fallitur,

Idem.

Justus nec ipse Juppiter spernit dolos. 11. Menander.

Prudentiae subjecta parent omnia.

12. Euripides Antiopa.

Tu corpus in me molle et infirmum secus Non jure culpas. Si mihi sapientia Concessa, sub hoc quam lacertorum tori,

13. Sophocles.

Quod visus oculis, mens id esse animis solet.

14. Incertus. Invare miseros optimis dignus labor,

15. Incertus.

At sapere recte numinis magni loco est, 16. Agatha.

Fortuna lapsa est nobis, non prudentia.

17. Chaeremon.

Non criminaris, ut putas, prudentiam: Quod optimum est, honore dignum est maximo: Qui sapere didicit, cuncta complexus tenet.

18. Euripides Erechtheo.

^kCum justa posces, nate, quod poscis dabo. Nam tibi dat aetas sapere: nec me mortuo Sententiarum vis paternarum excidet. Dabo ergo gemmas quae juventutem juvent, Sermone quamvis multa complectens brevi. Benignus esto semper et tractabilis: Nec diviti largire plus quam pauperi. Da te fruendum pariter ex aequo omnibus. Negotiorum, de duobus quae imminent, Statim alteri animum adverte, ne procrastina. Fundare si vis solia mansurae domus, Opes iniquas sperne. Nam quae per nefas Trans limen intrant, stare non possunt diu. Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit, Et nuptiarum copia optimatium. At pauper, adsit quamlibet sapientia, Expers honoris nomen habet inglorium. Tales amicos quaere, qui verum loqui 'Constanter ausint: obde ferratas fores His, qui infideles gratiae se mancipant. Adsuesce senibus: utile est commercium, Brevis voluptas saepe tristitiam parit. Ad pignitatis alta vectus culmina Ne civium corporibus illudas cave; In sese et enses acuit et laqueum vocat Quicunque honesti pauperis spurcat domum, Mandare noli non probis rempublicam: Namque impiorum natio, gazam sibi Vel imperî vim nacta, desultat ferox, Crevisse cernens spem supra subito lares. Et jam manum da, nate, tangendam patri,

k Refer ad Tit. XLVIII.

Valeque, Nam te prohibet amplecti pudor: Cor quippe non muliebre sapientem decet.

19. Theognis:

Illi lingua sapit; oculi quoque, necominus aures, s Quaeque sita in medio est pectore mens animi.

20. Euripides Polyide.

Quisquis suae ipse fraena naturae tenet, Consulere recte commodis novit suis.

21. Scriptor aurei Carminis.

Plurimus humanas sermo defertur ad aures, Inde bonus, malus inde: sed his tu parce moveri, Nec cursu desiste: pati mendacia disce Leniter. Haec vero tibi sint ante omnia curae: Non dictis tibi, non factis persuadeat alter Ut dicas, facias, quod rectius esset emitti. Quae nocitura cave: sint consilia ante labores,

22. Euripides Peliasi, Stimulis potentum ne recalcitres cave.

23. Menander.

Si tibi quod nihilo plus est dederit quispiam, Quantillum dederit sume: nam quamvis parum Accipere, multo accipere plus est quam nihil,

25. Incertus.

Bonum undequaque maximum prudentia est. Cujus notae sit quisque, indicium oratio est. Praeclara res est, nosse praeclara omnia. Eris beatus, sapere si recte vales. Praestare semper crede quod tutissimum est. Est agere recte, sapere non recte tamen. Perita cura vincit imperitiam. Evasi doctus spectans aliena ad mala. Amatur genitor cui pro ira prudentia est. Fortuna si adsit, sapere res dulcissima est. Odi professum sapere, qui sibi non sapit. Bene judicare majus est silentio. Valena sagaci mente, quod pravum est, fuge. Odio est, quicunque praeter aetatem sapit.

Quid cogites scit nemo: quid facias patet.

Non rebus apta est omnibus prudentia,
Sed sunt quae casu eveniunt.

Nil agere temere semper est tutissimum.

Ratio inter homines obtinet fraeni vicem.

Quam nihil est disciplina ni mens adsiet?

Theognis.

Qui sapit, huic durum est ad stultos multa profari:
Non tamen et semper posse silere datur.

Hesiodus Operibus.

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non Qui videt, et longe fines prospectat agendi: Qui bene consultis didicit parere, secundus: At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

Lucianus [Anthot, Pal. X. 37.]
Consiliis satius tarde gradientibus uti:
Quae cita sunt, post se paenituisse trahunt.
[Anthol. Pal. XI. 356.]

Caetera qui verax, in te mentitur Homerus, Consiliis juvenum cum pondus abesse negavit.

Scriptor aurei Carminis.

Consilio factum praevortere, ne quid aberres.

Idem.

Ut nisi consulte quid agas, assuescere noli.

Phocylides.

Ne tibi cor inflent, sapientia, robur, opesve. Unus enim Deus est sàpiens, divesque, potensque.

26. Idem.

Telum homini ratio, ferro vel acutius ipso.

Nam Deus insevit cunctis animantibus arma:

Hinc avibus pennae celeres, vis tanta leoni,

Spicula sunt apibus, sunt et sua cornua tauris,

Munimenta sui. Ast homini mens sola relicta est.

Illa autem princeps sapientia, quam Deus afflat.

1 Refer ad Tit. XXXV.

Bellipotentibus antistant sapientipotentes. Rura, rates, urbes sapientia sola gubernat.

Scriptor aurei Carminis.

Ne prius in dulcem declines lumina somnum, Quam bene perpendas ter totius acta diei, Quo praetergressus, quid gestum in tempore, quid non, Lucis ab exortu supremam ad vesperis horam. Tristitiam curvis impende et gaudia rectis. m[Haec in perpetuo cura, meditare, laboras Haec te in divinae virtutis sede locabunt.]

Orpheus de gemmis, aut potius Onomacritus.
His ego, qui nostris cupient accedere dictis,
Munera polliceor fulvo melitra metallo.
Sed res ista virum quaerit, cui nulla laborum
Taedia, qui nil non vigil experiatur agatque,
Discat et ipse aliquid per se, cupiatque doceri.

Idem.

Me minus humanae regina pecunia vitae, \quad Quam juvat impleri dectis sermonibus aures.

Idem.

Audite o Superi, nam vos sapientia novit Sancta duces.

Euripides Hecuba.

Sapere in miseriis magna vis sapientiae est.

27. Idem Antiopa.

Cantare promtum, dicere est promtum mihi, Quod juvet, et urbis nentiquam incendat mala. Non vilis animi motus est, miserescere, Sed mentis altum providae. Noxa imminet, Cum sapere sese qui putant, sapiunt nimis.

28. Theognis.

Tu quenquam laudare cave: nisi qualis ad iram Noris, qui mores, ingeniique vigor. Multis namque hominum sublesta et adultera furtim Mens latet, inque dies est alia atque alia.

m Hos versus addidit Grotius in ms,

Sed ficti mores ipso se tempore produnt: Nec me deceptum saepius inficior.

Incertus.

Non proferenda, sed tegenda inscitia est.

Epicharmus.

Vigila: neu quid temere credas: nervi hi sunt prudentiae.

Paulus Silentiarius [Anthol. Pal. X. 76.]

Vivere non dulce est, animo sed pellere curas Quae pingunt celeri tempora canitie. Divitias cupiam quantum satis: id quod abundat,

Est animum auratis sollicitudinibus.

Hinc et saepe mori melius quam vivere, et audax Paupertas magnas saepe lacessit opes. Haec bene cum noris, maneat sapientia sola Spes tibi, in hanc certum dirige mentis iter.

Incertus.

Pretiosa res est nulla prae sapientia.
Quae nescias didicisse, pars sapientiae est.
Sapiente ab homine nata primum oratio est.
Non cuncta prospectare sapienti datum.
Est sapere pretio quolibet pretiosius.
Est unde sapias discere a sapientibus.
Sui ipse dissimulator est sapiens mali.
Honesta cuncta nosse res pulcherrima est.

TITULUS IV. DE IMPRUDENTIA.

Phocylides.

Judicis arbitrium ignaris permittere noli: Doctrinam doctus regit, artem conscius artis. Non capit indoctus sublimia doctrinarum. Qui didicere boni nil, mens obbrutuit illis.

Idem.

Nonne vides, ut sponte sua sibi quisque ruinam Accersant: miser heu, bona qui vicina nec audit, Nec videt. Effugium pauci nevere malorum. . Orpheus de Gemmis.

Heu generi humano discendi nulla cupido est: Nec satis hoc: vixdum visas contemnimus artes. Idem.

Ah miseri, quibus ipsa etiam sapientia sordet.

Idem.

Ignari, excordes, divinae sortis egeni,
More ferae vivunt: sed nec caelestia quaerunt
Auxilia, ut possint vitiorum rumpere nexus,
Egregiumque nihil, nihil admirabile norunt:
Usque adeo circum sedet atra in pectore nubes,
Quae proferre pedem virtutum in florida prata
Invidet, et pulchro vinciri tempora serto.

Scriptor aurei Carminis.

Turpia patratu patrare, nefanda profari Ignari est: fac tu nequeant quae facta dolere, Et quod non calles nihil incipe: disce quod usus Exigit: haec vitam tibi sunt paritura beatam.

1. Sophocles.

Quos distinent adversa, surdescunt malis, Et clara quae sunt non vident, nec cum vident.

2. Euripides.

Nec posse, nec videre quae peccaveris, Est incitamen grande confidentiae.

3. Hesiodus.

Mente caret quisquis certare potentibus audet: Spe sine vincendi probrum subit atque dolores.

4. Menander.

Malum est ab optione desipientia.

5. Sophocles.

Nihil scientum vulnus intractabile est.

6. Menander.

Tibi si noces, Fortuna cur audit male?

7. Idem Militibus.

n Latet omne crimen dum fit, sed quantum siet Scelus, peracto scelere demum intelligas.

n Refer ad Tit, II.

o Miseranda res est usque eo delinquere Ut nos vetet proferre commissum pudor.

9. Euripides Ino.

Multi feroces spiritu indomabili

Sua obtenebrant damna, vel clades tegunt.

10. Idem Temenisi.

Vecordiae res plena dejectum metu, Fortuna si quid afflet, animos tollere.

11. Idem Aeolo.

Principia finem non bonum exspectant mala.

12. Sappho.

Non Famae memoris post obitum penna superstitem Te sublime vehet, Pieriis cui caput est rosis Intactum: sed iners in Stygio nunc quoque carcere Umbra ignota lates, vilia nec deseris agmina.

13. Menander.

Res caeca mihi videtur imprudentia.

14. Chaeremon.

Qui nil sciunt egregium, ne vivunt quidem.

15. Idem.

Despicere quam prospicere didicisti magis. Ingenia concitata ne placeant sibi.

Idem.

Male consuluisse putatur, quisquis fallitur.

16. Aeschylus.

Felix et excors impedimentum grave est.

17. Sophocles.

Insipientiae

Jure optimo vocatur improbitas soror.

18. Euripides.

Excors homo bene dicta male dicta autumat.

19. Idem.

Vis illa subita et ingeni praeceps vigor Immensa saepe damna dant mortalihus.

6 Refer ad Tit. II.

STOBART FLORILEO. VOL. IV.

B

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. Hesiodus.

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur. 22. Idem Operibus.

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non, Qui videt, et longe fines prospectat agendi: Qui bene consultis didicit parere, secundus: At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. Sophocles Ajace.

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum, Sero incipissit nosse, postquam effluxerit.

24. Idem.

Stulta par stultos loqui.

25. Euripides Hercule Furente.

Concedere hosti fas puto, non, si est malus, Sed si quis animum moribus cultum gerit: Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. Idem.

Hostilior res nulla consilio malo.

27. Theognis.

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis, At sibi consiliûm millia suppetere, Hic mihi commota furiatus mente videtur:

Nam scimus multi multa, nec haec eadem: Ast aliis rem non licitas augere per artes Relligio est: alios frausque dolusque juvant.

28. Menander.

Inscitia est manifesta quod scito est opus Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. Idem.

Pecunia qui floret et fautoribus, Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. Euripides.

Utcunque verba docta non docto ingeram, Implere nnnquam potero pectus perfluum.

Hoc disce, si non ante didicisti tamen;
Pravum esse, magna portio imperitiae est.

32. Idem Alexandra.

P Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit, Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus: Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. Eupolis.

Quotquot hic spectaturitis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio.
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed siquis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juventae vestrae honores invidete musicos.

34. Rhianus.

Dedita gens vitus homines sumus, ipsaque Divûm Munera et alternas sortes corrumpimus, ante Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas Innumera in Superos audet convitia, moesto Corde fremens: premit et vires animique vigorem Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem Impediunt segnisque pudor vultusque potentum: Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae. Est alius, cui divitias, cui nobile regnum Dat Deus; hic vix se terris incedere credit, Vix se mortali meminit de sanguine natum, Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae: Aut fertur sublime, viamque affectat Olympo, Dulcibus ut possit mensis accumbere Divûm, Interea, sperata prius spectataque nulli, Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena, Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

pRefer ad Tit. XLVIII.

Humana lustrat humor aequoreus mala.

21. Hesiodus.

Saepe etiam stupidi non intempesta loquuntur. 22. Idem Operibus.

Ille quidem ante omnes, per se ipse quid utile, quid non, Qui videt, et longe fines prospectat agendi: Qui bene consultis didicit parere, secundus: At qui consiliis pollet nihil ipse, nec audit Suadentes alios, nullos homo vivit ad usus.

23. Sophocles Ajace.

Gens bruta mente, quod tenet manibus bonum, Sero incipissit nosse, postquam effluxerit.

24. Idem.

Stulta par stultos loqui.

25. Euripides Hercule Furente.

Concedere hosti fas puto, non, si est malus, Sed si quis animum moribus cultum gerit: Nam facile tales mitigat supplex pudor.

26. Idem.

Hostilior res nulla consilio malo.

27. Theognis.

Qui nihil alterius putat esse in pectore mentis, At sibi consiliûm millia suppetere. Hic mihi commota furiatus mente videtur: Nam scimus multi multa, nec haec eadem:

Ast aliis rem non licitas augere per artes
Relligio est: alios frausque dolusque juvant.

28. Menander.

Inscitia est manifesta quod scito est opus Id scire, non cavere quod cauto est opus.

29. Idem.

Pecunia qui floret et fautoribus, Si majus aliud quaerit, pol quaerit malum.

30. Euripides.

Utcunque verba docta non docto ingeram, Implere nnnquam potero pectus perfluum.

Hoc disce, si non ante didicisti tamen; Pravum esse, magna portio imperitiae est. 32. Idem Alexandra.

P Qua parte te, Rex, vincere ex usu fuit, Non vincis, at ibi vincis ubi non est opus: Servis nihil non cedis, ingenuis nihil.

33. Eupolis.

Quotquot hic spectaturitis, aurem et animum advortite:
Namque se convertit ad vos nostra causae dictio.
Vos peregrino poetae grande clamatis sophos:
Civium sed siquis arti carminum se tradidit
Ingeni non sequioris, mente captum dicitis,
Sic quasi tutela jamjam danda sit gentilibus.
Sed mihi quaeso audientes ponite hanc sententiam:
Nec juventae vestrae honores invidete musicos.

34. Rhianus.

Dedita gens vitus homines sumus, ipsaque Divûm Munera et alternas sortes corrumpimus, ante Corruptis animis: hic quem gravis urget egestas Innumera in Superos audet convitia, moesto Corde fremens: premit et vires animique vigorem Degener: hunc aliquid facere aut memorare parantem Impediunt segnisque pudor vultusque potentum: Moeror edax, pavidaeque habitant in pectore curae. Est alius, cui divitias, cui nobile regnum Dat Deus; hic vix se terris incedere credit, Vix se mortali meminit de sanguine natum, Tanta corda tument: parvus licet, erigit altum Supposita cervice caput: fulmenque Tonantis Jam sibi, jam thalamos audet spondere Minervae: Aut fertur sublime, viamque affectat Olympo, Dulcibus ut possit mensis accumbere Divûm, Interea, sperata prius spectataque nulli, Lentos certa gradus, sedet ipso in vertice Poena, Et vel anum simulans culpis juvenilibus instat,

pRefer ad Tit. XLVIII.

Vel culpas sequitur veteres, mentita puellam, Justitiae magnique Jovis mandata capessens.

35. Menander.

Audacius me judice imperitiâ Nihil invenire est.

36. Hesiodus.

Ah miser, ille quidem partam sibi crimine poenam Multa gemens sequitur: sed non revocabilis illa est.

37. Sophocles.

Hoc graviter errat aegra mens mortalium, Quod mala mederi posse confidit malis.

88. Idem.

Res misera, cum sit recte agendi copia, Tunc quem sibi ipsi sponte damnum accersere.

39. Menander.

Qui quae sibi obtigere non bene fert bona, Non est beatus ille, sed sensu caret.

40. Idem Thessala.

Male agere qui vult facile praetextum invenit.

41. Philemon.

Quicunque mentis non satis compos suae est, Audit, nec audit ille, videt et non videt.

42. Epicharmus.

Cernit animus, animus audit: reliqua surda et caeca sunt,

43. Cercides.

Stans prope qu'i posset sapientia clara videri His, quibus omne luto Cor sordet, atque faece non purgabili?

44. Incertus.

Tubam audiit sus, vel asinus testudinem,

45. Theognis.

Non paucos satias evertit mentis egenos: Difficile est, adsunt cum bona, nosse bonum.

q Refer ad Tit, II.

T I T U L U S V. DE TEMPERANTIA.

1. Menander Gorgia.

O Gorgia, ille vir virorum est optimus Qui melius aliis callet ferre injurias.

2. Euripides.

Nil antiquius arbitror
Fraenatrice modestia
Quae semper comes est bonis.

3. Incertus.

Semper modestis assidet divûm melus.

4. Incertus.

*Pecuniam ne fare: nîl miror Deam. Quae pessimorum saepe fit possessio.

6. Incertus.

Rei indecorae nec decora oratio est.

6. Incertus.

Eheu malum illud evenit divinitus, Cum quis videt meliora, nec sequitur tamen,

7. Euripides.

uHomini quid est necesse, praeterquam duo, Cereale germen atque limpharum latex, Quae sunt parata semper, et vitae satis? Sed non sat illud sat placet: quippe inciti Luxu ciborum inventa sectamur nova,

8. Incertus.

wMale cogitatis adsidet merces mala; Hoc talionis jure lex Fati jubet.

9. Incertus.

Virtutis omnis horreum modestia est,

10. Incertus.

Modestia est servanda coenanti foris,

rRefer ad Tit. XCIII.

Refer ad Tit. XXXI.

tRefer ad Tit. XVIII.

n Refer ad Tit. XCHI. wRefer ad Tit. II. 11. Incertus.

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. Aeschylus.

*Virûm bonorum est, obsequi rectoribus.

13. Sophocles Ajace.

Humana cuncta tollit et mergit dies:
At Dis statutum est illud immutabile,
Amare puros sceleris, disse improbos.

14. Idem.

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. Euripides Bacchis.

Neque corda turpes Veneris in vetitae faces Foeminea coget Liber: ingenium bonum Semper pudici regulam moris tenet. Hoc cogitandum est: in sacris evantium, Quaecunque vere est casta, non vitiabitur.

16. Idem Hippolyto. Quos tu et quantos,

Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitae tramite? namque haec
Virtus homines prima coronat:
Cito vel sero sequitur semper
Pietatem debita merces.

17. Idem.

Suas nec exprobravit infelicibus Clades, et ipse tale quid metuens pati.

18. Incertus.

Certantibus duobus, irato altero, Certare qui desistit est sapientior.

19. Euripides Medea.

Me diligat modestia, Quod munus est pulcherrimum.

20. Idem Hippolyto.

Proh quam modesta mens ubique hominem decet, Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

x Refer ad Tit. XLVI.

y Refer ad Tit. I,

21. Idem Theseo.

Melior sed alius est amor mortalibus, Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. Linus.

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincire solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido.

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum: Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere. Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento, Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma, Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude Turpe aliis, solusque nihil: te disce vereri. Justitiam factisque simul verbisque celebra. In re vel minima peccare assuescere noli. Omnibus esse mori genitis fatale memento. Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Liminibus thalami natas arcete, parentes, Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari: Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine: Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

ldem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

11. Incertus.

Res est homo peramoena cum vere est homo.

12. Aeschylus.

"Virûm bonorum est, obsequi rectoribus.

13. Sophocles Ajace.

yHumana cuncta tollit et mergit dies: At Dis statutum est illud immutabile, Amare puros sceleris, disse improbos.

14. Idem.

Gaudere foedas ob voluptates, nefas.

15. Euripides Bacchis.

Neque corda turpes Veneris in vetitae faces Foeminea coget Liber: ingenium bonum Semper pudici regulam moris tenet. Hoc cogitandum est; in sacris evantium, Quaecunque vere est casta, non vitiabitur.

16. Idem Hippolyto.

Quos tu et quantos,
Hippolyte heros, nactus honores,
Casto vitae tramite? namque haec
Virtus homines prima coronat:
Cito vel sero sequitur semper

17. Idem.

Suas nec exprobravit infelicibus Clades, et ipse tale quid metuens pati.

Pietatem debita merces.

18. Incertus.

Certantibus duobus, irato altero, Certare qui desistit est sapientior.

19. Euripides Medea.

Me diligat modestia, Quod munus est pulcherrimum.

20. Idem Hippolyto.

Proh quam modesta mens ubique hominem decet, Et inclitam adfert gloriam mortalibus.

x Refer ad Tit. XLVI.

y Refer ad Tit. I,

21. Idem Theseo.

Melior sed alius est amor mortalibus, Mentis pudicae, temperantis, et probae.

22. Linus.

Certius ut veri possis insistere callem,
Imbue sollicitas nostris sermonibus aures,
Ut procul immanes furias de pectore pellas,
Quae poenis vincire solent genus omne profanum,
Indutae varias mendaci corpore formas:
Has arcere vigil mentis custodia debet:
Hoc etenim te rite sacrum lustrale piabit,
Si potes ex animo pestes odisse nefandas,
Quarum prima malis et maxima causa, voluptas,
Quam laxis agitat fraenis furiosa cupido

Scriptor aurei Carminis.

Est modus, hunc serva, potus dapis atque laborum: Quem si nosse cupis, modus est nocitura cavere. Esto tibi non lauta nimis, non sordida mensa.

Idem.

Res has superare memento, Ingluviem, somnumque, simulque libidinis arma, Irarumque faces. Nihil adjutoribus aude Turpe aliis, solusque nihil: te disce vereri.

Justitiam factisque simul verbisque celebra.

In re vel minima peccare assuescere noli.

Omnibus esse mori genitis fatale memento.

Res et opes quaerique solent iterumque perire.

Phocylides.

Liminibus thalami natas arcete, parentes, Nec decus innuptum sinite extra claustra vagari: Nam tenerum pudor, et gravis est custodia formae.

Idem.

Casta tibi placeant: factis te turpibus arce.

Idem.

Esse, loqui, potare, suo stent omnia fine: Optima res modus est: hunc transiliisse nocebit.

Idem.

Pulcher amor recti: Veneris, sine crimine non est.

Idem.

Sume tibi affectus medios, nec grandia quaere: Nam quicquid nimium est in nullos serviet usus, Immodicaeque dapes vitiis alimenta ministrant.

Paulus Silentiarius. [Anthol. Pal. IX. 444.]
Virginitas pretiosus honos, sed vita periret,
Si foret in cunctis virginitatis amor.
Legibus uxorem socia tibi: sic dabis orbi
Pro te hominem, purus turpis adulterii.

Antipater Thessalonicensis. [Anthol. Pal. IX. 96.]

Antigenes anima jam jam fugiente Gelous
Haec dulci natae verba suprema dedit:
Pulchra genas virgo, soboles mea, cara sequetur
Te colus: hoc tenuis sat sibi vita putet,
Nubere si detur, probitatem ab Achaïde matro
Exprime; dos erit haec non peritura viro.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 132.]

Sunt adversa sibi pudor atque amor; et tamen ambo

Exitium eventu saepe tulere pari.

Hippolyto mortem mores tribuere severi:

Hippolyti sed te, Phaedra, peremit amor.

Palladas. [Anthol. Pal. IX. 170.]

Experior, ventrem reprimens sermone severo, Indomitam partem si ratione domem: Et quid ni, cum ventre animus sublimior exstet, Vincere sit nobis inferiora datum?

Idem. [Anthol. Pal. X. 56.]

Credite, decepti toties in amore mariti,
Credite: nulla nota est certa pudicitiae.

Nec turpes facie semper sine crimine vivunt,
Nec semper formae gloria crimen habet.

Multas aspicere est, quae pulchri corporis usum
Tentatae nullo munere prostituunt.

Sunt et deformes, quibus insatiata libido est,
Quaeque audent pretium ponere adulterio.

Non siqua aspectus simulat vitare viriles,
Tetricaque attollit triste supercilium,

Certa pudicitiae dat pignora. Saepe severi Sub vultus specie maxima furta latent. Rursum hilares aliae, quae comitér omnibus adsunt, Sunt castae, si qua est foemina casta tamen.

T I T U L U S VI. DE INTEMPERANTIA.

18. Philemon.

z Effare nobis libere, quem te putas?
Loquerisne hominibus ipse non homo, sed tenens
Orbem sub pedibus, an communi vesceris
Aura nobiscum, qui te tam magni facis?

19. Cleanthes.

- Patrare quisquis concupiscit turpia, Patrabit idem, si data crit occasio.

20. Idem.

Adulterorum natio unde nascitur? Ex luxuriante Venerea libidine.

21. Euphron.

Nulla horribilior pestis est adultero, Qui maximo lascivit alieno in malo.

22. Euripides Antiopa.

Hi qui saginae manciparunt corpora, Periculosum civitatibus genus Pecunia fugiente: ventri obnoxios Manere iisdem rebus optandum foret.

23. Anaxandrides.

Ne te voluptatis unquam servum feceris: Neque enim viri hoc est, sed subantis foeminae.

23. Alexis.

Noxam trahentes post se delicias fuge.

25. Menander.

Adulter est res, crede, pretiosissima; Nam morte constat,

Refer ad Tit. XXII.

a Refer ad Tit. II.

26. Idem.

Inhonesta vita, quamlibet dulcis, probrum est.

27. Aristophon Medico.

Inter sacrata sunt domus meretricium: Nam non solent patere nil habentibus.

28. Apollodorus Calumniatore.

Forem vecte oppilamus: at nemo interim Adeo obseratam januam fecit faber, Quae non feli pateret atque adultero.

29. Batho.

Cum vita in hominum vulgo occurrant plurima Quibus excitatur libera indignatio, Tum mihi bilem illi ante alios praecipue movent, Flagrare amore morum qui se dictitant, Et sic latère sperant; dum quod sentiunt Pingunt colore vano falsimoniae. Quod namque mores attinet, juvenis seni, Vel laevis hirto, per Jovem, quid interest?

30. Phoenicides.

Non possum vitam ducere hanc meretriciam, Ita me Venus amet, Pythias: nec dic mihi, Disperii: nihil id ad me, cupio absistere Amator primus obtigit miles mihi: Is mihi narrabat pugnas liberaliter, Et vulnera ostentabat, sed dabat nihil. Multas a Rege se retulisse gratias Memorabat, repetens hoc identidem mihi, Et propter illas quas narrabat gratias Totum sibi annum me ductavit gratiis: Quare hunc reliqui. Glorioso militi Successit medicus, multos qui quottidio Urebat et secabat, pauper carnifex, Oui mihi multo illo visus est crudelior: Narrabat ille quod hic faciebat sedulo. Fortuna tertium mihi dedit philosophum, Cui pallium erat et barba et sermonum satis: Tum vero in manifestarium incidi malum:

Nam nihil erat quod daret, et si quid poscerem, Pecunia non est bonum, ait: quod si dicerem, Ergo malum illud projice, audibat nihil.

TITULUS VIL. DE FORTITUDINE.

1. Euripides Bellerophonte. Adversa contra magna vis constantiae est.

2. Idem Aegeo.

Est, ut morte aliquis sua Virtutem doceat cadens.

3. Sophocles Ajace.

Optare vitae spatia longaevae viro
Deforme, nullum cui levamentum est malis.
Nam quid diei rursus et rursus dies
Adjecta prodest, amplians semper mori?
Me judice ille nullius pretii est homo,
Cui spes inanis credulam mentem fovet.
Pulchram agere vitam nobilem, aut pulchre decet
Obire: habes quodcunque dicendum fuit.

4. Menander.

Rectum piumque si quid occoeptaveris, Bene ominare, spemque firmam hanc concipe, Adesse justa molientibus Deum.

5. Euripides Archelao.

Una res est quam monebo, servitutem ne tibi Vivus accersas, perire dum licebit libero.

6. Idem Danae.

Ah quam bonorum sanguinem semper decent Impressa celsi spiritus vestigia.

7. Sophocles Eriphyle.

Nescit bonorum pectus elanguescere.

8. Idem Creusa.

Qui plenus animi fertur in periculum, Huic lingua constat, mensque non percellitur.

b Refer ad Tit. I.

9. Euripides Hercule.

Durum est necari et triste, sed fert gloriam: At vita res est facilis et cum gaudio.

10. Idem Oedipode.

Uter vir utri praestat, an prudens simul Timidusque, an audax et carens prudentia? Haec est ferina vita, sed vindex mali: Placidior illa: neutra sed vitio caret.

11. Aeschylus Septem ad Thebas.

Septem feroces copiarum principes
Nigrante scuti in orbe mactantes bovem,
Fusoque tauri sanguine imbuti manus,
Martemque Bellonamque et immitem Metum
Jurant, vel urbe diruta radicitus
Cadmea sese perdituros moenia,
Sua vel ipsos caede picturos humum.
Currumque Adrasti collocant propter sui
Parentibus monumenta, tingentes genas
Lachrymis, sed ore triste ut exiret nihil.
Nam ferreum cor, Marte ceu viso calens,
Spirabat implacabile, ut torvus leo.
Et jam minarum non abest longe fides.
Modo eos reliqui sortibus cum quaererent
Quam quisque portam peteret infesto agmine.

12. Mimnermus.

Vix ego, qui vidêre, meis genitoribus ausim
Credere, vi quanta roboris atque animi
Hastam concutiens per valles divitis Hermi
Lydorum densos egerit ille equites.
Non Dea culparit Tritonia pectus in illo,
Non vires, prima stans quoties acie,
Aut parte ex omni pellens hostilia tela
Sustinuit martem sanguineasque vices:
Nec fuit infesto conspectus in agmine quisquam
Intrepida potior vulnera ferre manu,
Dum rapido Solis lustratus lumine vixit,
13. Erinna Lesbia.
Martis o proles, mihi Fortitudo

Digitized by Google

Auream salve redimita vittam, Sancta, quae terram super alta coeli

Templa tueris. 1 tibi Parcae tribuere so

Nam tibi Parcae tribuere soli Sceptra non unquam peritura regni. Imperi te vis decet et potentis

Flexus habenae.

Tum tua adductis juga pressa loris Continent terrae sola, continentque Spumeos fluctus: tibi tuta soli

Oppida parent:
Quaeque res cunctas vaga fallit aetas,
Dum novis vitam variat figuris,
Semper ut regnes tibi perstat auras
Ferre secundas.

Tu paris bello sobolem et negatum Praelio vinci juvenile robur, Ut boni eventus segetem reportes Fruge virorum.

15. Homerus.

Non tu me averso fugientem vulnere figes: Si libet, oppositis invade haec pectora telis.

62. Panteleus.

O vanus labor et tanti vis irrita belli!
Turba quid Eoo narrabimus obvia Regi?
Quid me immortales misisti, rector, in hostes?
Non telis gens ista cadit, non vulnera curat.
Unus homo totas acies fugat: inde cruentus
Constat adhuc campi medio, velut indomitus Mars,
Aut ut ferratis haeret radicibus arbos,
Et labi negat, et classi jam forte minatur.
Solve gubernator: quid enim pugnamus in umbras?

TITULUS VIII.

DE TIMIDITATE.

1. Euripides Bellerophonte.

Astus latentes atque fallaces doli Solertioris sunt reperta ignaviae.

2. Sophocles Acriseo.

Clamatur. Exauditis? an frustra obstrepo? Facile anima metuens audit aut fingit sonos.

3. Euripides Meleagro.

Numerare timidos parce cum pugna imminet: Sed hos ut adsint maxime absentes puta.

4. Homerus Iliade.

Quid sic saeva times dubii certamina Martis?
Nam quamvis, Danaûm dum classem invadimus, omnes
Nos raperent fera fata, caret tua vita periclo,
Ut cui non pugnax animus, non forte subest cor.

5. Sophocles Phrygibus.

Fervente bello non nisi fortes solet Mars pignerare. Lingua cui ventosior, Fuga periclum properat antevertere, Marsque ipse timidos spernit a sese procul.

6. Euripides Iphigenia in Tauris.

Mihi non videtur sapere, qui, cum mors prope est, Miserationem quaerit adversus metum.

7. Idem Phryxo.

Vir vis vocari: sed virum minime decet Trepidantis animi mollis aegrimonia.

8. Menander Adelphis.

Quid multa cauto, multa cum timens, opus?
9. Theognis.

Multum, Cyrne, solent homines peccare loquendo Cum perturbata est ignea vis animi.

10. Philemon Enchiridio.

Vultus minatur, pavida mens intus sedet.

11. Sophocles.

Fortuna adesse non solet pavitantibus.

12. Euripides.

Quoties periclum cernitur vitae, timor

Causae tuendae ductus in certamina,
Os hominis ipsum cogit obstupescere.
Mentemque prohibet, quae loqui cuperet, loqui,
Ut quae periclum non subit par corpori.
Exhauriendus est mihi tamen hic labor,
Cui posita merces aut mea est mors, aut salus.

13. Idem Archelao.

At vita mollis et pavens ignavia
Non civitatem, non domum recte regunt.

TITULUS IX. DE JUSTITIA.

1. Incertus.

Juri obsequentum fructus haud unquam perit. Vis justus esse? Tramitem rectum tene. Quae justa vita est exitus pulchros habet. Ut justa consequaris, quod justum est face. Benignus esse quaere, sed justus magis. Sectanti justa fautor adsistet Deus. Judex, quod est jus, non quod ex usu est, vide. cHaud ego loquenti recta responsavero. Possessio pretiosa morum integritas.

2. Incertus. '

Justitiae lumen quod fit ubique videt.
3. Euripides.

dRespectus aequi nullus est mortalibus.

4. Sophocles Aleasi.

Justis recalcitrare difficilis labor.

5. Euripides Aloadis.

Intacta labis posside quod possides. Modicamque rem tuere justitiam sequens.

6. Idem Hecuba.

Servire juri mentis officium bonae est, Malisque semper reddere ex merito malum.

7. Sophocles Ajace.

Ne te animus isthuc adigat impotentiae, Cujusquam ut odio percitus jus exuas.

cRefer ad Tit. XXXIII.

d Refer ad Tit. X.

8. Euripides Thesev.

Praestantis auri copia praestantior Ducenda consuetudo justorum virûm.

9. Menander.

Si justus es, pro lege tibi mores erunt. Ib. Incertus.

e Nîl suspicandum de probis est sequius. Ib. Incertus.

Male facere nescit quisquis assuevit bono. Orpheus hymno Justitiae.

Sancta, salutarisque hominum justissima rectrix, Observans aequi, gaudens mortalibus aequis, Justitia excellens, felix, veneranda Dearum, Arbitriis incorruptis quae cuique suum das, Ipsa illaesa animi, sed cunctis vulnera figens Oui tua detrectant, mater, juga, quos docet auri Insatiata fames furtivis lancibus uti: Blanda, favens, praeses dapis, hostis seditionum, Pacis frugiferae et vitae constantis amica: Quod plus est fugis, et gaudes paritate benigna : Virtutis per te assequitur sapientia culmen: Audi, Diva, malos dignis cruciatibus auge, Ut facilem ducant aequato pondere vitam Gens hominum, terrae vescentes frugibus almae, Atque animantia cuncta sinu quaecunque foventur Caerulei Consi, Tellurisque omniparentis.

Orpheus hymno Justitiae vindicis. Poenae respiciens canto venerabile lumen, Cui jus est solium Jovis insedisse supremi, Unde hominum vitam caelesti ex arce tuetur. Suppliciis justis ulciscens impia facta, Imparibus reddens paritatem, judice Vero. Tu quaecunque homines juri contraria patrant, Quod nimium est nimium prava dum mente cupiscunt, Exsequeris, ne flagitio laetentur inulto: Fautrix rectivolis, injusta audentibus hostis:

eRefer ad Tit. I.

' f Eodem:

Aequa igitur facilisque adsis sectantibus aequum: Felix vita sui decurrat tempora fati.

Orpheus hymno Nemeseos.

Te prece, te. vindex, voco, maxima Reginarum, Omnitua, inspectans quid agant mortalia secla, Sancta Dea, immortalis, aves quae jure fruisci, Dissertans varium sermonibus alternatis, Quam metuunt homines cervici subjuge cuncti: Nam tua perficitur semper sententia, nec te Effugiunt animae temeraria verba superbae. Cuncta vides, et cuncta audis, et cuncta repensas, Arbitriumque hominum stat te penes, inclita Diva: Adjutes mactesque tuos, o sancta, clientes, Dans recti consulta animi: ventosa, profana, Conscelerata procul nostris a cordibus arcens.

Hesiodus Operibus.

Justitia est virgo, soboles Jovis altitonantis, Quam Di suspiciunt caelestia templa colentes. Laeserit hanc aliquis deflectens tramite recto, Illa sedens solium juxta sublime parentis Facta hominum narrat crudelia, nec tacet ante Pendat quam populus Regum pro crimine poenas, Obliquis qui jura parant invertere dictis,

Idem Theogonia.

Altera fas magni conjux Jovis edidit olli Justitiam, Legemque bonam, Pacemque virentem, Observant hominum vigili quae mente labores.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 378.]

fDicitur in somnis vidisse homicida Serapim:
(Forte ruinoso pariete nixus erat:)

Et dixisse Deus: Surge hinc, dormitor, abique

Ocius, atque aliud quaere cubile tibi,

Excitus inde loco migrat: simul ille peresus

Funditur, et late sternit humum paries. Ille. Deo cordi cura crederet esse nocentes,

Prolixas grates et sacra mane parat.

fRefer ad Tit. X:

STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

U

Tune ait in somno rursus Deus: Ergo putabas Tutelae sontes, heu miser, esse meae? Non est ista salus, facili quod morte negatum Defungi: crux est poena parata tibi.

Archias. [Anthol. Pal. IX. 339]

g Dum niger in nitido corvus volat aethere, vidit
Forte nepam terrae surgere de gremio.
Rapturus properat: sed humum simul attigit ales,
Letifero caudae verbere percutitur.
Alterius sic ille neci dum fervidus instat,
Fàllitur, atque sibi repperit ipse necem.

10. Menander.

Decet istud omnes abstinere injuriis.

11. Idem Superstitioso.

h Habere famulos aspere nunquam decet: Minimeque si quid mente decepti bona Hallucinantur: tune enim turpis rigor.

12. Idem.

Debet quod jus est vincere omni tempore.

13. Euripides.

Vir justus unus millia immensa improbûm Superat, favente fretus et jure et Deo.

14. Philonides.

Non ille est pavidus qui fas et leges timet; Adversus hostes de virtute cernitur: A jure vinci praecluis victoria est.

15. Incertus.

Jus praevalere semper immensum est honum: Injuria ut quis superet, immensum malum. Quis cor protervum et pectus invidia aestuans Optet, nisi corruptus inflata indole?

16. Antiphanes.

Qui n'il inique patrat huic lege haud est opus.

17. Menander Poenulo.

Quodcunque rectum est, id plus lege ipsa valet.

Refer ad Tit. X.

h Refer ad Tit. LXII.

18. Idem 'Fidicinibus.

Injuria si fugimus afflictos, pater, Qui sunt quibus nos ferre suppetias jubes?

19. Incertus.

Injuria abstinere qui discit, Lache, Rem discit elegantem et in vita utilem.

20. Incertus.

Humanitatis limen injusti fuga.

21. Philemon Palamede.

Sola inter homines atque caelestes Deos Justitia laudes semper aeternas habet.

22. Idem.

Non justus omnis abstinens injuriae est. Sed qui nocere cum potest tunc abstinet: Nec qui recusat parva, sed qui maximis Tentatus animi robur invictum gerit: Nec quisquis ista quolibet praestat modo: Sed qui dolosi nescius fuci, integra Probitate, justus esse, non credi studet.

23. Aeschylus.

Bonos nec ipse Juppiter spernit dolos.

24. Incertus.

iHipparchi monitum: pergite justa sequi. 25. Solon.

Mnemosynae magnique Jovis sanctissima proles, Exaudite preces quas fero, Pierides: Ut florens homines inter rumore secundo A Dîs concessa prosperitate fruar: Quem metuant hostes, et quem vereantur amici, His placidum, ast illis fortiter horribilem. Divitias habuisse velim: sed non bene partas Non cupiam: seris poena venit pedibus. Stant veluti solido fultis adamante columnis Hae, quas alma Deûm gratia mittit, opes. Non intrat male parta domum fortuna benigno Lumine, sed vetitis artibus implicita

i Refer ad Tit. III.

Obluctans sequiture mox sess in damna resolvite Et, velut ex parvo nascitur igne rogus, Principio tenui sic finit maxima cladese Nam male quaesitis non datur cesse diu:

Prospicit in finem longe Deus: ac velut olim

Vero novo nebulas discutiunt animae, Ouae postquam ex imo fluctus civere profundo.

Telluris volitant per sola frugiferae,

Vastantes sata laeta; dein se in sidera tollunt:
Tollunt, et subito blanda serena micant:

spse comas puro diffundit lumine Titan:

Aspicere est toto nubila nulla polo:

Sic se habet ira Jovis. Non, qui mortalibus est mos, Mens illi quovis crimine laesa tumet:

Nec latet aeternum sceleris sibi conscius auctor.

Arcanum facinus scit reserare dies. Serius aut citius poenae delicta sequuntur:

Nec si quis visus fata Deûm effugere,

Nulla manet merces. Aliena piacula pendent, Aut nati aut natis prosata posterilas.

At nos tantumdem justosque malosque valere Credimus, atque intus sat sibi quisque placet,

Donec supplieio tactus dolet: ante petacemas Spes animum vanis lactat imaginibus,

Nec sibi desistit placidam spondere salutem, Aspera quem vastat nec medicanda lues.

Saepe etiam pavidus fortis sibi nomina ponit, Et turpis facie se putat esse bona.

Est qui pauperie pressus jacet, et tamen audet Ingentes animo fingere divitias.

Nil intentatum. Secat ille cupidine lucri
Caerula monstriferos quos agit unda sinus:
Nec metuit nimbos iterumque iterumque furentes

Nec metuit nimbos iterumque iterumque furente Expectare, animae prodigus ipse suse.

Alter humum curvo Cerealem versat aratro,
Autumnumve satis provocat arboribus.

Pars manibus victum quaerunt, artesque fatigant Palladis ingenio Mulciberique datas.

Ast aliis Musae, dulces ante omnia Musae, Doctrinae multo nectare corda rigant, Alter Apollineo donatus munere vates, Omne malum multo quam venit ante docet: Verba Dei praestant. Fato quaecunque manet sors, Non hanc avertet victima, sed nec aves, Nec qui Paeonias aegris mortalibus herbas Saepe erraturam ferre laborat opem. Saepe dolor tenuis morbos produxit acerbos. Tollere quos nullis sit medicaminibus: Saepe diu saevo jactatum corporis aestu. Contactu sanum reddidit una manus. Sic fato sors laeta venit, contraria fato: Nec vitare datur quae placuere Deis. Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo Exeat inceptum non videt auctor opus. Hinc qui sollicite momenta expendit agendi, Imprudens magnis luctibus obruitur : Et temere aggressis divino munere felix Exitus absolvit non bona consilia. Divitiis nullus modus est, nec finis habendi: Nam quibus inprimis res nitet ampla domi, Bis tantum cupiunt. Et quis satiaverit omnes? Humano generi commoda dant superi: .. Commoda sed novam pariunt: qua Juppiter usus

kT ITULUS X, DE INJUSTITIA ET AVARITIA,

1. Euripides Heraclidis.

Sententia animo sedit haec pridem meo:
Natum alteri esse quisque est hominum probus;
At quisquis animum mancipavit quaestui,
Inutilem esse patriae, commercio
Periculosum, sed sibi interea optimum.

Vindice, 'nunc illum, mox alium feriet,

k Dividendus fuerat hic Titulus, et pars posterior conjungenda cum Tit. XVI. 2. Serapio.

¹Non ista blanda verba tu fundis, meo Animo obsecundans, sed tuo compendio,

3. Menander.

Summum est aviditas generis humani malum; Aliena namque pro suis qui vindicant, Persaepe non tantum improba spe decidunt Victi, sed apponunt et alienis sua.

4. Diphilus,

Lucri cupido caecum et imprudens malum est; Quia mens laborans capere, nil ultra videt,

5. Idem.

Ex rebus aufer capere, et abstuleris malos,

Ib, Idem.

Hoc est aviditas, cum quis nec jus nec bonum Respiciens, totum quaestui se mancipat.

6. Menander.

Loqueris; sed ideo loqueris, ut lucrum feras,

7. Euripides Ixione.

Hahere quisquis parte plus quaerit sua, Nil ille justi cogitat, nil expetit, Urbi atque amicis pariter insociabilis.

8. Theodectes Bellerophonte.

O qui micantes explicas flammis comas Sol alme, generi dulce mortali jubar, Quenquamne tanto traditum discrimini Litique iniquae lumen aspexit tuum? Me namque mulier judice accusat viro; Quodque innocentem maxime causam gravat, Dominos habere cogor adversarios,

9. Aristophanes.

m Vos qui publicitus accipitis salaria, Animitus privum quisque respicitis lucrum : Res summa interea vertitur tanquam Aesimus,

1 Refer ad Tit. XIV.

mRefer ad Tit. XLVI.

....

11.

10. Hesiodus Operibus.

Quae non rapta datur divinitus est melior res.

11. Ibidem.

Heu miseri, ignorant quanto praestantior asse Sit semis: quantum lapathus juvet, herbaque malvae. 12. Ibidem,

Ne male lucreris: mala lucra aequalia noxae. 13. Epicharmus.

A manu manus fricatur: da quid, et quid accipe.

14. Bacchylides Epinicio.

Verum dicere si sinor; Ouamvis egregium trahunt Mentem commoda.

15. Pindarus.

Vincîtur sapientia Lucri compede,

16. Hesiodus Operibus.

Donare egregium, raptus malus et necis auctor. Nam quicunque dedit quamvis ingentia dona, lpse sibi placet et subter praecordia gaudet: At si quis rapuit, perrupta lege pudoris, Vel minimum, luctu languescit tabifico cor.

17. Euripides Bellerophonte.

Innata quaedam pravitas mortalibus: At prava si quis emptus ingenti patrat Mercede, frustra speret indulgentiam: Pretium sed ingens sceleris ingentis ferens Convitiantum verba non magni facit.

18. Idem Danae.

Pecuniam qui spernat haud quisquam est homo: Aut si quis est, hunc qui sit ignoro tamen.

19. Sophocles Oedipode.

Hunc mihi subornas captiosum, maleficum, Fallacem, ariolum, qui pisi lucrum nihil Spectare novit; namque ad artem caecus est.

20. Menander Leucadia

Qui manum pecuniae Supponit, ut nîl dicat, nîl agitat boni.

. Digitized by GOOGLE

Namo et repente dives, et justus fuit.

Ib. Incertus.

Est cui vectigal magnum parsimonia est:

Est cui vectigal magnum parsimonia est : At alius cuncta insidians comparsa abripit. 22. Antiphanes.

Injusta lucra gaudium pariunt breve,
At longos contra luctus post tergum trahunt,
23. Euripides Inc.

Ite, improbi: tenete vi partum decus, Et undecunque trahite congestas opes Per fas nefas, profana miscentes sacris: Manet metenda magna damnorum seges.

24. Menander Adelphis,

Vix cognatum pauperi

Reperire est: omnes a sese alienum putant Hunc qui non facile se opibus sustentat suis, Quia semper metuunt aliquid postularier.

25. Sophocles Tereo.

Pecuniae avidum est omne barbaricum genus,

26. Euripides Hypsipyle.

Apud malos utilia plus justis valent.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 389.]

Tantas unus opes? sed possem ignoscere, corvi

At si hominum e numero es, quibus est festina senectus, Distendi immensis parce cupidinibus,

Ne tua carnifices consumant corda dolores, Deque tibi partis vivere des aliis.

Palladas. [Anthol. Pal. XI. 294.]

Divitiis locuples, animo sed paupere vivis, Heredi dives, pauper at ipse tibi.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 173.]

Cum tua foenoribus dederis, des, sisve daturus Omnia, pou novit res tua te dominum.

Idem. [Anthol. Pal. XI. 289.]

Heu vita raptu quam repentino peris! Foecunda signans foenerator tempora on more To

e grata and I

Fraudatur alma luce momento brevi, Dum circulante versat usuras manu.

Pelianus. [Anthol. Pal. XI. 167.]

Aes quod habes, nec habes, positis in foenore nummis, Quod facis alterius, quis putet esse tuum?

Incertus. [Anthol. Planud. I. 18.]

Vive, licet sumas aes foenore: creditor annos Et menses digitis computet, et doleat.

Antiphanes. [Anthol. Pal. XI. 168.]

Pergis adhuc numerare miser? non foenora tantum ....
Longa dies novit ferre, sed et senium.

Non liquor unguenti, non circum tempora flores, Non calices, non te carmina laeta juvant.

Discedes tabulis locupletibus: et tibi sumes Unum congestis ex obolis obolum.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 397.]

Artemidorus habet decies quod computet, et nîl Erogat: haud aliter vivere mula solet,

Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro, Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 166.]

Sis aliis dives: certe mihi pauper haberis: Divitias usus monstrat, Apollophanes.

Uteris ipse bonis? Tua sunt. Heredibus autem:
Quae servas, jam nunc haec aliena puto.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 309.]

Tharsymache, liostili (doleo quoque) fraude petitus; Qui fueras dives, factus es, ecce, nihil;

Dum parcis, numeras, in foenore foenora ponis, Deducens ventri pabula, potor aquae.

Sed si pocla, bibis quae nunc, quaeque ante bibisti, Confers, invenies nil perlisse tibi.

Idem. Anthol. Pal. XI. 391.]

Murem Asclepiades cum conspexisset avarus,
Quid facis ah nostrae, dixit, amice, domi?
Cui mus, Parce metu, respondit, dulce renidens;
Heic ego non victum quaero, sed hospitium.

Digilized by Google

Macedonius Consularis. [Anthol. Pal. XI, 366.] Thesaurum reperit per somnia nuper avarus.

Concupiitque mori, dives imaginibus.

At postquam veterem, lucri fugientibus umbris, Pauperiem agnovit, dormit ut ante solet.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI. 264.]

In somnis aliquid sumtus quia fecerat Hermon, Suspendit sese moestus avaritia.

Nicarchus, [Anthol. Pal. XI. 169.]

Suspensurus heri sese parcissimus Almo, Propter sex obolos noluit, Aule, mori,

Namque hoc restis erat pretium: deterruit ingens Sumtus: et, Heus, tanti non moriemur, ait.

Summus avaritiae modus hic, post taedia vitae
Propter sex obolos non voluisse mori.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 45.

Invento laquenm quidam projecerat auro:
Aurum cui periit se necuit laqueo.

Incertus, [Anthol: Pal. XI. 170.]

Non quia mors instat, sed quod sex assibus emit ... Sandapilam, miseram plorat Otacilius.

At satis illa capax: solari quaeritis umbram? Unum ex natorum plebe superjacite.

Lucilius. [Anthol. Pal. XI, 171.]

Furius aegrotans signatis rite tabellis Heredem sese scripserat ipse sibi.

Tum, si iterum valeat, quae sint impendia morbi, Quae medici, trepidis computat articulis:

Solvendosque decem postquam sibi repperit asses.

Utilior nobis mors, ait, et moritur,

Uno nunc obolo dives jacet: omne quod ultra est Heredes rapiunt, et satis esse negant.

Idem, [Anthol. Pal. XI. 165.]

Non sibi puleii, Veiento, sed aeris odore Languentis curat taedia ventriculi.

Anthol. Pal. XI. 172.]

In mare projecit natam sibi Curio prolem, Staturum quanti vivere dum numerat. Ammianus. [Anthol. Pal. XI. 413.] Convivas, hortum quasi sacrificasset, Apelles

Excipit. An solas forte vocavit oves?

Pomt enim mentam, lactucas, ocyma, bulbos, Intubaque et raphanos, allia et asparagos,

Aufugi pastus male semimadente lupino, Sollicitus foenum ne daret esse mihi.

Automedon. [Anthol. Pal. XI. 325.]

Pes capri mihi coena fuit, tum cannabis instar Brassica, tum flavens unciola asparagi:

Convivatorem non indico: pronus ad iram est: Atque ideo ne me saepe vocet metuo.

Palladas. [Anthol. Pal, XI. 387.]

Mos semel est prandere, nisì nos Cinna vocarit:
Altera tunc facimus prandia namque domi.

Incertus. [Anthol, Pal. XI. 313.]

Orbibus argento factis coenavimus: at nil Appositum. Torsit nos pretiosa fames. Tam nitidum esuriens, tacitus suspiria misi,

Et dixi, Felix fictilium satias.

Quaesivi dubius, quae nominis esset origo Orbibus: hoc tandem me tua coena docet.

Namque orbes nobis posuisti, sed dapis orbos, Instrumenta famis, splendida, sed vacua.

TITULUS XI.

DE VERITATE.

1. Theognis.

Veri teneamur amore

Tuque et ego, quo nil justius esse potest.

2. Olympiades.

Hospes Deorum veritas, civis poli.

3. Pindarus.

Qiva, virtutum veneranda princeps, Veritas, tu me rege, tu tuere Ne fidem fallam, neque pacta mendax Foedera rumpam. 4. Incertus.

Verum profari liberalis ingeni est,

1b. Incertus.

Profari vera lubricum linguae solet.

5. Phocylides.

Fidem semper servare memento,

"Manet irrevocabile quicquid
Annuero, neque fine carens, et fallere nescit,

7. Bacchylides,

Aurum Lydius indicat Signo non dubio lapis; Humanam sapientiam, Virtutemque notat simul Victrix inclita veritas.

8. Aeschylus Armorum judicio.'
Simplicia verba veritas simplex amat.

9. Sophocles Electra.

o Faciam. Negat justitia sermones duos Inter natare: quicquid officii est, facit.

10. Menander Plagipatida.
Saepe admodum

In lucem prodit nec quaesita veritas.

11. Idem Suppositities.

In re omni conducibile est quovis tempore Verum proloquier; idque in vita spondeo Securitatis esse partem maximam.

12. Euripides Phoenissis,

Simplex et infucata veri oratio est, Nil indiget res aequa sermonum ambitu, Manifesta per se: causa sed juris sui Vitio laborans quaerit a verbis opem.

13. Saphocles Oedipa.

P Jus sequere. Vincit saepe majorem minor.

n Refer ad Tit, LXXX. o Refer ad Tit. IX, p Refer ad Tit, IX.

TITULUS XII.

DE MENDACIO.

1. Euripides.

Miser ille, falsa ornare qui cum didicerit, Non vera potius optat ornate eloqui.

2. Sophocles.

Mendacium recusat aetatem pati.

8. Idem.

Illiberalis ingeni est simulatio.

4. Idem Creusa.

Aliena vero proloqui nunquam decet: At vera certam si cui pestem ferunt, Huic danda venia est, si facit quod non decet

5. Menander.

Vero nocente potius est mendacium.

6. Pisander.

Non est grande nefas animam praeponere vero.
7. Homerus.

Immensum sapit ille, loqui nisi vera cavebit.

8. Menander.

Quod simile vera est saepe pro vera valet, Et vim suadendi ad populum majorem obtinet.

9. Idem.

Res difficilis est falsum loqui.

_10. Euripides Hippolyto.

q Quoties periclum est, ex mea sententia Necessitati debet et lex credere.

11. Diphilus.

Lucrosa res mendacium est in tempore.

12. Idem Thesauro.

Quod pro salute dicitur mendacium, Me judice habere nil potest incommodi.

15. Chaeremon.

Inter bonos mendacio uti non decet.

a Refer ad Tit. XLIV.

16. Homerus Riade.

Ille mihi invisus pariter cum faucibus Orci, Cujus mens aliud condit quam lingua profatur.

Phocylides.

Vera loqui semper, falsis absistere cura

Nec tibi mens aliud condat quam lingua profatur.

Cleobulus.

Mendacium odit quisquis animitus sapit.

Incertus.

Vir frugi et sapiens odio habet mendacia.
Vitam dissociat mentiens calumnia.
Semper latere quisquis mentitur nequit.

Phocylides.

Nectere parce dolos.

Idem.

Vera loqui, nunquam testari falsa memento.

17. Theognis.

Grata quidem primo mendacia: sed malus illis Exitus. Ex aequo finis utrique nocet, Nil habet ille boni, cui mentis adultera vox est, Falsiloquo cujus prodit ab ore dolus.

TITULUS XIII. DE LIBERTATE IN LOQUENDO.

1. Euripides,

Rigidine veri, mollis an mendacii

2. Sophocles Oedipo.

Oe. Jactans protervus verba tam temeraria en commit Effugere quanam posse te speras via?

T. Fugi. Stat a me veritas, res praepotense.

3. Idem Ajace.

M. Lingua haec malis in rebus illaudabilis.
T. Quia dura, quamvis justa sint, mordent tamen.
4. Ibidem.

M. Feroce lingua spiritus magnos alis.
T. Nam jure fretos pectus animosum decet.

41

5. Sophocles Tereo.

Confide promens vera, non erraveris.

6. Sophocles Aleadis.

Nam justa lingua maximam vim possidet.

7. Euripides.

Detur mihi, sit ille mendicus licet, Aut si quis infra est, qui mihi recte volens Quod dictat animus promat amoto metu.

8. Idem Temenisi.

Egregia res est vera constanter loqui.

9. Sophocles.

Non est remedium rebus afflictis pudor. Tacens videtur stare ab accusantibus.

10. Euripides Telepho.

Non, si minante jam securigera manu Cervix sub ictu staret, Agamemnon, mea, Munitus aequo liberam vocem promam.

11. Philemon Epidicazomeno.

*Promptum diserto lingua perfugium, pater.

12. Euripides Hecuba.

Proh pulchra facta cuipiam cum suppetunt, Pulchre loquendi quam benigna occasio est.

13. Idem Dictye.

Confide. Robur grande justitia obtinet. 14. Moschio.

Quod jus et aequum est supparo silentii Velabo numquam: quippe civem Theseos, Urbe educatam Palladis, jus pristinum Retinere libertatis ingenuae decet.

15. Euripides.

Quae justa sunt reticere nequaquam decet.

TITULUS XIV. DE ADULATIONE.

1. Posidippus.

Omnes locutos non mihi puto, sed togae: Usque adeo nemo est nunc salutantum super.

rRefer ad Tit, XXXIV.

2. Critias.

Quicunque amicis gratiae tantum studens Consuescit, ille gaudium praesens gravi Compensat odio post futuri temporis.

3. Euripides Brechtheo.

Tales amicos quaere, qui verum loqui Constanter ausint: obde ferratas fores His, qui infideles gratiae se mancipant.

4. Zeno.

Ne cuncía credas auribus, te examina, Et jus loquendi detrahe assentantibus.

5. Euripides Iphigenia.

Laudata probitas, laus ubi excessit modum; Succenset ipsis saepe laudatoribus.

. 6. Idem Oreste.

Laus nimia perdifficile portatu est onus.

7. Nicolaus.

Professionis natio parasitica Suae habet auctorem Jove proguatum Tantalum, Verum is cum male calleret artem exercitam, Supplicium passus grande linguae futilis, In esurialem sedem detrusus miser Felicitatem mensae herilis perdidit: Ita ictus ipsum ventris in meditullium, Sursum ac deorsum credidit vorti omnia: Ipsam etiam Sipylum versam non aliter puta. Atque haec merito evenere: quia Phryx barbarus Non potuit Regis ferre contumelias. Nunc ego meliercule hujus culpae nomine, Quae nimium multos aemulatores habet, Expostulare cupio, si permittitis, Cum genere hoc hominum, qui expediti a symbola Coenare aliena cupiunt sine laboribus. Dic quisquis ille es, qua ingenî fiducia Vis parasitari: vel quid ad vitam utile Nosti? operae pretium namque id est resciscere. Die quem magistrum nuncupas? cui familiae

Nomen dedisti? placita quae te audaciae, Huc extulerunt? cum nos qui aevum trivimus In istis disciplinis, acgre sic quoque Nobis patentes indipiscamur fores Tot coenipetarum propter impudentiam. Non cuivis homini adire contingit dapes. Sint firma oportet latera, mansurus colors Frons nulla, malae plagipaditae, injuriis Colaphorum nullis unquam delassabiles. Elementa sunt haec praecluis acientiae. Deinde opus, irrisus se quoque ipse irrideat i Nam turpe est vinci sapientem a convitio. Dissimulat annos aliquis, et fuco comam Tingit, laborans non suae actatis malo. Catamitus hic sit albo adscriptus caelitum. Captanda altoris, in perniciem, gratia. Bellum aliquis gerit in mensa et fartum ex hostibus Facit. Hunc tu forti vindica silentio: Collecta bilis in patinas desaeviat. His tantis, pueri, me parem negotiis Natura genuit: nam mihi adsunt omnia. Ouae adesse oportet de alieno viventibus, Fames, pigritia, venter, impudentia: Atque adeo nunc me rex Lydorum divitum Amicum voluit esse, et convivam sibi.

TITULUS XV. DE PRODIGALITATE, GEORGE

i. Menander.

Quod patrimoni devoratores sui Bene audinut, id aliis expetit male.

2. Euphro Geminis:

Qui se nepotans rebus evolvit suis, Aliena recte quomodo curet bona?

Lucianus. [Anthol. Pal. IX. 367.]

Luxuria marcens, insanae more juventae, Jactasset patrias cum Proculeius opes, stobars Floriles. Vol. IV.

Ħ

Indoluit Volero, quondam genitoria amicus, Sameo proces

In misera juvenum vivere pauperie:

Quin dedit et lachrymas: atque in sua tecta recepto,
Noster eris, dixit, non sine dote gener.

Ille sed aspecto, quod non speraverat, auro

Ad veteres sumptus notaque damna redit.

Dilapidat census, concedens ombia ventri

Et quae sub ventrem deteriora latent.

Sic infelicem Proculeium rursus egestas

Absorpsit reflui gurgitis illuvie:

Fletque iterum Volero, non hune quem fleverat ante,

Sed dotem et natae flebile conjugium:

Doctus ab exemplo quam, qui sua perdidit, illi Non sit in alterius rebus habenda fides.

3. Diphilus.

Congerere acervum temporis longi est opus: Ouem congestum una facile disjiciat dies.

4. Menander.

Opipare vivunt multi, quaesitum quibus Tueri difficilius est quam quaerere.

5. Idem.

Si navigandum sit diebus quattuor, Quantum sat est paramus in totidem dies. Cur non item sollicita parsimonia est Viaticum ne desit aetati malae?

6. Theognis.

Medio, duce me, proficiscere calle, Et ne, Cyrne, aliis des aliena cave.

7. Scriptor aurei Carminis.

Intempestives sumtus fuge: nec tamen esto

Sordidus in cunctis rebus. Modus optima res est.

Nº 4 / 500 well 13 well

- and the control of the control of

Security mosels of the analysis of mosels. The second of t

TITULUS XVI

DE PARCITATE.

1. Philemon.

Si quae bonorum habemus his non utimur, Quae non habemus quaerimus, semper bonis Aut nostro vitio aut Fortunae carebimus.

2. Apollodorus.

Odi fortunam habitantem in misero corpore, Nam cum quis opulens inopem vitam victitat, Quid aliud hunc quam crimen Fortunae voces; Quae prave misero comitem se dat miseriae.

3. Idem.

At ego non, quantae sint opes, respexerim, Sed an sit illis superior qui illas habet.

4. Euripides Antiopa.

Quicunque largis opibus et gaza affluens Monumenta sortis nulla molitur suae, Non hic heatus jure nuncupabitur, Custos sed auri fortuito munere.

5. Idem.

Sicco miserias ore despicere est ferum: Sed turpe et illud, opibus e magnis, mala Tenacitate, demereri neminem.

6. Idem Danae.

Quicunque plenam lactus aspectat domum, Et corpori ipse subtrahit succum suo, Hic mihi videtur sacra rapturus Deûm, Natusque amicos impio ut bello petat.

7. Menander.

Nunquam beatum credidi, qui, cum bona Possideat multa, nescit possessis frui.

8. Idem.

Non omne lucrum placeat. Injustas opes Sit pudor habere. Vivit aeterno in metu

s Adde quaedam quae supra Tit. X.

D 2

Tenacitate qui miser juxtà suas Divitias odii duplum tantum possidet

9. Theocritus.

Pastor avare, precor, lentem coque: rectins illud Quam manibus laedi resecas dum tenue cuminum.

10. Menander Falso Hercule.

Avara vita veris caret affectibus.

11. Apollodorus Mortem sibi consciscente.

Perversitatis nominasti ipsum caput:

Multis mala insunt multa, sed avaro omnia.

12. Antiphane ..

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus Honesta sordent, ante habentur turpia: Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. Menander Moroso.

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fides
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quaeque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis invideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecuniis
Indigniorem forte munerabitur.
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, utêris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quantos potes
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus haec perpetua: et si quid eveniat secus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

lb. Incertus.

In aperto amicus melior est possessio, Quam fossa sub humum copia argenti latens

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

u Vita indecora nobiles minime decet.

2. Idem Phaedra.

Generosa nullum corda debent gaudium Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. Chares.

Fraenis regendus venter adductis tibi est:
Solus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domara qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri: Hacc propter solvi nam mediocre solet,

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibe: si tamen ulla Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud-Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor,
Oui docuit spreta nubere lege viros.

4. Sophocles.

wQuae foeda factu foeda memoratu puta.

5. Incertus.

Artis severae quisquis effectus amat, Ventris domare debet immodestiam.

t Pleraque referri possunt ad Tit. V.

uRefer ad Tit. I. wRefer ad Tit. XXXI.

Tenacitate qui miser juxtà suas Divitias odii duplum tantum possidet.

9. Theocritus.

Pastor avare, precor, lentem coque: rectins illud Quam manibus laedi resecas dum tenue cuminum.

10. Menander Falso Hercule.

Avara vita veris caret affectibus.

11. Apollodorus Mortem sibi consciscente.
Perversitatis nominasti ipsum caput:
Multis mala insunt multa, sed avaro omnia.

12. Antiphane ..

O miseri, quibus ad lucrum respicientibus Honesta sordent, ante habentur turpia: Capiendi aviditas vim sapiendi obnubilat.

13. Menander Moroso.

Divitias mihi commemoras, rem fluxa fides
Quas si perennaturas es certus tibi,
Non intercedo quo minus custodias,
Nec quicquam partiaris. Sin tu nec tui
Es ipse dominus, quaeque habes sibi vindicat
Fortuna, cur ista aliis invideas, pater?
Atque illa, ut levis est, jam tuis pecuniis
Indigniorem forte munerabitur.
Quare, me si audis, dum te pro domino geris,
Mi pater, utêris illis liberaliter,
Opem feres pauperibus, et quantos potes
Amicos opulentabis ex opibus tuis.
Laus haec perpetua: et si quid eveniat secus,
Idem exspectabis quod tute ante feceris.

lb. Incertus.

In aperto amicus melior est possessio, Quam fossa sub humum copia argenti latens.

TITULUS XVII.

DE CONTINENTIA.

. 1. Sophocles Electra.

u Vita indecora nobiles minime decet.

2. Idem Phaedra

Generosa nullum corda debent gaudium Probare, nisi quod de probis rebus venit.

3. Chares.

Fraenis regendus venter adductis tibi est:
Solus datorum gratias nullas agit,
Supraque fines indigentiae indiget,
Ventrem domara qui suum non sufficit,
Malum necesse est semper accumulet malo.

Incertus.

Multum parumque venter ex aequo capit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 57.]

Oderit et ventrem Deus, et quae pabula ventri: 19 19 44

Haec propter solvi nam mediocre solet.

Agathias. [Anthol. Pal. X. 68.]

Mente quidem laus est in caelibe: si tamen ulla Vis urget, ne te masculus urat amor.

Foemellas adamare, malum leve: nam secus illud Natura nobis conciliante placet.

Muta vide, si vis, animantia: nulla ferarum Egreditur foedus connubiale venus.

Foemineum sociale mari genus. Heu miser ardor, Qui docuit spreta nubere lege viros.

4. Sophocles.

wQuae foeda factu foeda memoratu puta.

5. Incertus.

Artis severae quisquis effectus amat, Ventris domare debet immodestiam.

t Pleraque referri possunt ad Tit. V.
uRefer ad Tit. I. wRefer ad Tit. XXXI.

1 1 - 16

6. Inceftus.

Bonae magistra mentis est frugalitas, Consilia semper samora suggerens.

7. Euripides Erechtheo.

Ad dignitatis alta vectus culmina
Ne civium corporibus illudas cave:
In sese et enses acuit et laqueum vocat,
Quicunque honesti pauperis spurcat donum.

*TITULUS XVIII.

DE INCONTINENTIA.

1. Sophocles.

Quid ista laudas? quisquis immergit mero Sese, fit exsors mentis, atque ira minor: Quantumque cepit gaudii dicens male. Male audiendo jure tantumdem dolet.

2. Sclerias.

Non est ferendus, quisquis animi insania Temulentiave motus, alieno malo Desipere novit, innocens semper sibi.

3. Eratosthenes.

Tantumdem flammae vinum valet: atque ita versat Quem subiit, Libycum cen mare fert Aquilo, Aut Notus imbricitor. Mentis secrata recludit, Ex imis animum sedibus excutiens.

4. Menander.

Inopiam mentis fert temeti copia.

5. Idem.

Si bene rem expendas, non tam potus copia Desipere, quam potantis ingenium, facit.

6. Philemon.

y Quid vivere opus est nescienti vivere?

7. Idem.

At vinum in causa est. Nempe quot sunt ebrii, Mancipia totidem vini potati aspicis.

x Pleraque referri possunt ad Tit. VI. yRefer ad Tit, III.

e long at Adom

Vini quod nimium est deducit pondera menti, Exaequans stolidum cum sapiente viro. 16. Idem.

Flamma vel argentum solet explorare vel aurum: Sed vinum humani pectoris indicium est, Quantumvis sapiat. Vitium nam detegit omne, Ipsaque denudat callida consilia.

17. Idem.

Bacchi flore grave est caput, o Onomacrite: vino Auferor, et mentis non mihi promus ego:
Tota domus circum me vertitur: at mihi, credo,

Surgere crit satius, ni liquor ille pedes Cum mente invasit. Metuo nu quid temulentus Admittam, cujus sit meminisse pudor.

18. Homerus.

Vinum docuit cantare severos;

Vinum etiam docuit molles agitare choreas, -Et blandum ridere, et non dicenda profari.

19. Menander.

Res putida est, cum fingens se scire ebrius Quae nescit, loquitur de vino non de suo.

20. Euripides Auge.

Vino coactus nempe feci injuriam: Fateor: aed illud crimen haud spontis meae est.

21. Philippides.

Nec te istis crede dictis, Potaram, pater, Erravi, fateor, compotem veniae fore. Infirmiori quando vis fit, Pamphile, Non error istud, sed mera insoleptia est.

22. Panyasis.

Quin bibis, a hospes? non est hace infima virtus. Appositis dapibus calices educere maltos Artis ad ingenium, atque alios ad pocla vocare, Et mensa pariter robur spectatur et armis; Namque ut confertos ductor ruit acer in hostes. Quamvis late alii trepident et bella pavescant; Talis et ille mihi (levior nec gloria) laetus Qui conviva sedens alios ad gaudia cogit. Ille mihi vita penitus caruisse videtur, Aut certe minime vitalem ducere vitam, Qui vinum fugiens aliis se potibus implet. Prima hominum generi data sunt bona, flamma merumque. Pulsa mero longe cedunt mala: carmina vivunt. Namque sui partem vino tribuere venustas. Et jocus, et festivus amor, mollesque choreae, Mente igitur grata Bacchi complectere munus, Et bibe, ne ventrem stipans dape, vulturis instar, Assideas mensae laetae dulcedinis expers.

TITULUS XIX.

1. Euripides Andromacha.

Certaines ingens semino exiguo solet

Proserere lingua. Quo magis sapiena cavet

Odiis amicos mutuis committere.

2. Philemon Epidicazomeno.

Nullus concentus est auditu suavior, Quam cum dissimulat petitur qui convitiis; Nam qui ridetur id si non aegre tulit, Ridendo risor ipse ridiculus manet.

3. Euripides Protesilao.

Loquentibus duobus, irato altero, Certare qui desistit est sapientior!

10. Sophocles Ajace.

Hostilitate plus mihi virtus valet,

11. Theognis.

Non praestare tibi quae vis, anime, omnia possum: Perfer: non soli nam tibi pulchra placent.

TITULUS XX.

DE IRA.

1. Theognis.

Ira, Cyrne, nihil crudelius, Illa sequentem Laedit, et excruciat cor miserabiliter.

2. Evenus.

Ira et quae penita cordis sub sede latebant,
Tormentum gravius quam furor, exterebrat,

3. Menander.

Errationes aestus irae non videt, Qui te nunc potitur. Ille si deferbeat, Multo quod ex usu est videbis rectius,

4. Philemon.

Furiamur omnes, ira nos quoties rapit. Retinere bilis impetum magnus labor.

56 Interfus: TT	
Quaecunque facit iraius, ea si examines,	•
Secus ac oportet facta post intelliges.	
6. Incertus.	
P. Iram moderare. F. Cupios quippe its est, pater	•
Ira indulgenti mullam referet gratiam su all a di acceptant	í
7. Euripides Acolout nather han de	٠,
Quicunque praeceps fertor, ira qua rapit,	
Malos habebit exitus. Fallax via est : : : : : : : : : : : : : : : : : :	
8. Epicharmus.	a
Ne velis in res minutas perdere iracundiam	
9. Idem.	
Legis, haud irae ferocis, munus est dominarier.	,
10. Idem.	
Minney at the country that the second state of the second	
11. Incertus.	•
Multorum opes evertit imperitia	
Et ira, gemina pestis obsequentibus.	
12. Euripides Archelao.	
Flagitia secum multa fert ira impotens.	,
Ib. Idem Hypsipyle.	
Plus quisque semper positus extra iram sapit.	
Ib. Incertus.	
Ira imperita mater est magnis malis.	
13. Aeschylus.	
Inanis irae causa saepe oratio est.	
14. Sophocles.	-
² Consilia laeva debet animus contumax.	
15. Chaeremon.	
Ut omne malorum genus ex ira nascitur.	ţ
16. Idem.	
In multa vecors ira nos cogit mala.	
17. Euripides Philoctete.	
Mortale quando corpus est homini datum,	
Nec odia gerere debet immortalia	
Quisquis magistra sapere natura volet.	

zRefer ad Tit. III.

18. Sosiphanes.

At nunc tibi ira purpuret vultum senex: Quum jus et aequum poscit irasci decet.

19. Menander.

O quantus labor est irae fraenare impetum.

20. Idem.

Medicamen irae nullum est efficacius, Quam fidi amici sapiens allocutio.

21. Idem.

Quantumvis irritatus ac merito dolens, Nil temere facito. Quippe brutos impetus Irae fraenare inprimis sapientem decet.

22. Idem.

Amarus ille mos et irritabilis Degeneris animi praebet indicium omnibus.

23. Theocritus

De medio cantare die reverentia Fauni Nos, pastor, prohibet. Namque illo tempore fessum Venatu corpus somno levat. Est Deus acer, Et circum nares illi sedet aspera bilis.

24. Homerus.

Acre dolens. Odi pectus circumstitit atrum Ira minax: rutilant oculi ceu fulgidus ignis.

25. Euripides.

Violentiae si juncta mollities ferae Accedat, aufert id quod excedit modum.

26. Incertus.

Saepe ex miseriis ira concitur gravis, / Et pectus error nubilo circumsidet.

27. Incertus.

Stulte, in miseriis ira damnosum est malum.

28. Archilochus.

Anime noster, anime jam nunc aestuans cura gravi, Fortis obdura, atque in hostes obvium pectus ferens Imminentes inter hastas pone securum pedem. Nec data nimium feroci, si datur, victoria:

Nec secus si quid ceciderit stratus in luctum jace.

Cum modo lactare felix, sum modo infelix dole, Qui videns quantique casus res agant mortalium.

29. Sophocles Tyro.

* Sopitus animus in malis multum videt,

80. Euripides Medea.

Quid aget tandem

Male tractatum, vix sedari Patiens se, magnanimum cor?

32. Sophocles.

Amens quidem satis ille: verum ipsae magis, Queis plus valentem libuit ulcisci virum.

88. Incertus.

Adversitati quisquis iratus suae Medicamen aptat gravius aegritudine, Non est peritus ille sanandi artifex,

34. Neophron Medea.

Quid adeo properas, anime? consulta antequam
Tam foeda peragis, capitaque haec charissima
Tibi sumis hostes. Misera quo tendas vide.
Saevi furoris reprime conatum impium.
Sed heu, quid ista pectori meesto queror,
Deserta et his contemta, praesidium mihi
Quos decuit esse? cordis ignavi est nimis
Flagitia tanta posse inultam perpeti,
Sed, anime, ne tu te quoque his prode in malis,
Proh constitutum est. Fugite conspectus meos,
Jam fugite, pueri, Pectus implevit mihi
Cruenta rabies. O manus, ambae manus,
In quale facinus noster armatur furor?
Audacia o miseranda. Quam longos meos
Perdo labores ipsa momento brevi.

35. Euripides Medea.

Et nunc aperte tueor, et saepe antehac, Grave pondus irae ferre quam sit arduum.

a Refer ad Tit. XIX.

b Refer ad Tit. XVIII.

86. Ibidem

Difficilis illa est ira et immedicabilis, Quae prius amicos lite committit fera.

87. Idem Telepho.

Consilia ut irae praeferas tempus jubet.

\$8. Idem Medea.

At mihi subegit ira vim prudentiae, Fons maximarum cladium mortalibus.

39. Incertus.

Periculorum messis iracundia est.

40. Incertus.

cMiserum alloquendo si suis exasperat Cognata dictis turba, facit improvide.

41. Homerus Iliade.

Pelide, rege magnum animum, miserescere non te Nescia corda decent. Superi flectuntur et ipsi.

42. Ibidem.

Sicne jubes salsi rector, Neptune, profundi, Haec me verba Jovi tam dura atque aspera ferre? An potius flectêre? bonis mens ferrea non est.

TITULUS XXI. DE COGNOSCENDO SEIPSUM.

1. Philemon.

Hominem esse temet noveris ac sis memor.

2. Menander.

Hoc illud vetus est, Nosce te ipsum, res tuas Si bene spectaris, et quid ex usu siet.

3. Diphilus.

Si noveris quid sit homo, vives suavius:

4. Antiphanes.

Mortalis cum sis, intra mortalem sape.

5. Menander Thrasyleonte.

Multas ob causas non probo sententiam, Te nosce: multo rectins dictum foret, Nosce alios.

•Refer ad Tit. CXXV.

TITULUŚ XXII.

DE SUPERBIA.

1. Euripides Glauco.

Fastus mali hominis res mala est tolerabilis.

2. Euripides Ixione.

Habere quisquis parte plus quaerit suae, Nîl ille justi cogitat, nîl expetit, Urbi atque amicis pariter insociabilis.

3. Sosiphanes.

dO pauca felix, multa miserandum genus, Homines, quid illa imperia vos reddunt feros, Quae saepe donat una, saepe aufert dies? Si faverit fortuna, cum sitis nihil, Caelo levatis capita: nec de proximo Respicitis Orcum, regna qui in reges habet.

4. Idem.

Vox, Nosce temet, Delphicis sacrariis Inscripta, famam crede non frustra obtinet.

5. Menander.

Sublime si quem ferri conspicias malum, Superbe qui divitiis utatur suis, Superciliumque supra fortunam erigat, Expecta quam mox illi poena impendeat: Namque altius levatur ut gravius ruat.

6. Euripides.

Hominumne sese quispiam magnum putet, Occasio quem minima facile everterit?

7. Idem.

^eUbi, qui latebis? certa quae nobis fides, Quaeramus. Homini saepe credulitas nocet, Falluntque conantem exitus contrarii.

8. Idem. ...

Salubre non est quicquid excessit modum, Nec divûm honores capere mortales decet.

d Refer ad Tit. CV.

eRefer ad Tit, III.

9. Menander.

O stultos homines, qui supercilio gravi Subinde repetunt, Videro. Tun' videris, Homo cum sis, de re, miser utcunque res cadet? Atqui secundae res sponte adveniunt sua Vel dormienti, nec minus contrariae.

10. Chaeremon.

Vis major esse nos superbos non sinit.

11. Menander Gubernatoribus.

O miserrimos

Mortalium, qui spiritus tumidos gerunt, Conditio humana quae sit non intelligunt.

12. Idem.

Nam quo quis sapit minus,

Hoc mage superbit pendens de plausu levi.

13. Euripides Alcmacone.

Spectate regem, qui senex, orbus, fugit. Spirare nimium magna mortalem nefas.

14. Idem Aeolo.

Tacere satius est vel in medium sua Afferre placita. At ille nec amicus mihi, Nec sit sodalis, qui satis per se sapit, Ducens amicos Marte captorum loco.

15. Idem Andromacha.

Quicunque turgent spiritu, vix sustinent Meliora verba audire ab inferioribus.

16. Demonax.

Supra Deos ne sapite mortales sati.

17. Euripides Bacchis.

Quisquis supra mortale sapit, Nihil ille sapit. Brevis est actas: Cujus spatio quisquis properat Majora sequi, nec praesenti Se sorte tenet, laevi tractus Vi consilii, furit ille, furit.

18. Incertus.

Quisquis superbit, vindisem expectet Joveth. and the a

19. Menandero

Ut video, adolescens, credis tu pecuniae.
Pretio parari non modo haec quorum indiget.
Quotidie usus, panem, acetum, obsonia,
Oleum, sed istis majus aliquid omnibus.
At certe venum non datur immortalitas,
Nec si talenta Tantali possederis:
Sed ocsubandum est, illa linquenda alteri.
Haec quorsum? nempe ne fortunae prosperas.
Confidas nimium, neu nos contra pauperes
Despectui habeas, verum te aspectantibus
Felicitate praebeas dignum tua.

20. Sophocles Ajace.

Uly. Nam video nil nos esse mortales, nisi Imaginosa somma aut umbram levem.

Min. His doctus ergo, ne quid effugiat tus Ex-ore petulans in Deos dictum, vide, Neve insolescas, si quid aut plus dextera Polles potesque, aut divitis gazae ubere.

Mortalium res turbine incerto dies Evertit ac reponit. At caelestium Amat modestos numen, et spernit malos.

21. Ibidem.

Immensa molis etiesae corpora Caelestis irae facile prosterni ictibus Vates canebat, si quis humano satu Creatus animos homine majores gerat.

22. Idem:

Nil mortales spirare supra Mortale decet, memores solo Dispensari Jovis arbitrio Homini quodcunque futurum est,

23. Idem Colchidibus.

Mortale supra sapere nil hominem deceti

24. Euripides Alcmaeone.

Demissa fari cladibus pressos decet, Non pristinae respisere fortunae decus. 25. Hippothoon.

Homo natus, hominum vive fortunae memor. 26. Sotades.

Si rex es, homo sed tamen es, quapropter audi. Si grande screas, plenus es ergo pituitae. Si veste nites, at prius hanc oves tulere. Si vincula fers aurea, sortis iste lusus. Si divitiae sunt tibi, temporis rapina est. Si corde tumes, stultitiae teneris aestu. Sin sobria mens est tibi, munus est Deorum, Te nempe tuo si pede tute metiaris.

27. Isidorus.

Homo moriturus, id quod est retro vide. 28. Menander Sponsoribus.

Ut ante multos, te quoque haec perdet lues Quantumvis blanda, quod tibi nimium places.
29. Idem Incensa.

f Modesti mores, si gravitas accesserit, Pulchri apparebunt, bone vir: at si te ipse tu Dejectum facias atque nullius preti, Domestico sperneris testimonio.

81. Incertus.

Superbiam utero nimia fert felicitas.

82. Euripides.

Necessitati cede, nec pugna Deis.

Jam respice ad me, deque magno spiritu

Aliquid remitte. Saepe res magnas Deus

Minuit repente, celsaque in planum tulit.

TITULUS XXIII. DE AMORE SUI.

1. Critias.

Res dura cum se sapere non sapiens putat.
2. Sosicrates.

Aliena vitia perspicaces cernere, Praetervidemus nostra nos ipsi mala.

fRefer ad Tit. XXI.

STOBARI PLORILEG. VOL. IV.

E

3. Menander

Quicunque foedum admittit aliquid, Pamphile, Non videt hoc ipse: at alius si faxit, videt.

4. Idem Aspide. Alii attribuunt Euripidi. Quisquis quod optat, nîlque praeterea, videt, Nimis est ineptus veritatis arbiter.

.5. Euripides.

Alios quidem culpare sapientes sumus: At nostra nos delicta non agnoscimus.

TITULUS XXIV... DE CONSCIENTIA.

1. Diphilus.

Qui non veretur ipse semet, conscius Sibi mali facinoris quod commiserit, Hic quomodo alios nescios reverebitur?

2. Scriptor aurei Carminis.
Ante alios te primum disce vereri.

3. Menander.

Mala mens, malus animus. Quamvis audacissimum Sua semper pavidum reddit conscientia.

4. So phocles.

Furti tenetur quisquis ipso in crimine, Quamvis disertus debet obticescere.

5. Euripides Oreste.

M. Quis, miser Oreste, te malus morbus premit?
O. Mens perpetrati facinoris sibi conscia.

6. Sophocles.

Egregia res est testis innocentiae Suus sibi animus.

7. Antiphanes.

Nullius esse conscium sceleris sibi, Vitam per omnem plena res est gaudii.

``&T`I;`T`U`L`U`,\$\`~XXVI,

DE OBLIVIONE.

1. Sophocles in Coquivio Achivorum.
Oblivisci

Res Pierio male grata choro. Meminisse juvat, Et secla beans hominum miseri Confinia continet aevi.

2. Euripides Oreste.

Oblivio veneranda, quam sapiens Dea es, Quam dulce miseris advenit numen tuum!

3. Sophocles Satyrico Contumelia.

Oblivionem rebus orbatam omnibus, Surdam, tacentem.

4. Idem Mysis.

Quam dulce miseris, proh, vel ad tempus breve Animo memoriam exuere fortunae saae.

TITULUS XXVII. DE JUREJURANDO.

1. Choerilus Perseide.

Injuste, justeve, nefas jurare putandum est.
2. Aeschylus.

Vir sacramento fidem

Debet mereri, non sacramentum viro.

3. Alexis.

Nutus mei pro jurejurando valent.

4. Amphis.

Quicunque negat habere juranti fidem, Detegitur ipse promptus in perjurium.

5: Antiphanes Θητεύουσι.

Hera, quisquis aspernatur jurantem alterum Quem non compertum noverit perjurii, Deorum hic aspernari sanctitudinem, Et ipse pejerasse suspectus mihi esh

g Sequitur hic apud Stobaeum Titulus Περί Μνήμης. Id est, De memoria, sed sine versibus.

IOANNIS STOBAEL

] & Sophocles Hippodamia.

Mens excitari jurejurando solet Ut bina diligenter evitet mala, Culpari amicis, et Deos offendere.

7. Apollodorus.

. Cum flagra sint, jurare tu servum jubes?

8. Antiphanes.

Furit, qui jusjurandum defert improbo. Contra Di faciunt, quam solent antiquitus: Nam simulac pejeratum est, ictu fulminis Percutitur is qui jusjurandum detulit, Merito mehercule, quoniam temere credidit,

9. Alexis Olynthiis.

Qui sapiunt, hi non hominibus jurantibus, Sed rebus ipsis semper adhibebunt fidem.

14. Pythia apud Herodotum.

Glauce Epicydide, lucrosa atque utilis est rea.
In praesens homines juratis fallere Divis.
Jura: nam sancte jurantes aequa manet mors.
At juramento quaedam est sine nomine proles,
Trunca manus, et trunca pedes: tamen impete magno
Advenit, atque omnem vastat stirpemque domumque.
Felix progenies sancte jurantibus orta.

TITULUS XXVIII. DE PERJURIO.

1. Sophocles.

Abjurat alios denuo partus pati Semanima mulier: sed simul cessit dolor, Quam facile eosdem rursus in casses cadit! Delet peracti memoriam praesens amor.

2. Incertus.

Amantium impunita sunt perjuria.

3. Callimachus.

Juravit: sed vox verissima, quicquid amantes
Jurarunt, aures non penetrare Deûm.

4. Diphilus.

Plebicolae et meretricis jusjurantlum est idem: Namque illum jurant ipsum, quicum garriunt.

5. Sophocles.

Nulla improbo conditio jurandi gravis.

6. Euripides.

Jurata lingua est, mente juravi nihil.

7. Menander.

Haec actas omnem jam conturbavit fidem.

8: Hesiodus Theogonia.

Juratumque deum: clades mortalibus unde Adveniunt, quoties fallaci pectore jurant.

10. Euripides.

Non caret sensu Deus, Ut scire nequeat, quod sacramentum dolo Struatur, aut quod exprimat necessitas.

11. Euphron Deorum concione.

Novos sed agedum, per Deos, reperi Deos, Ne semper illos ante notos pejeres.

12. Euripides.

Speranda divûm facilis indulgentia, Si quis periclum mortis, aut iram hostium, Aut dura vincla jurejurando fugit.

TITULUS XXIX.

DE ASSIDUITATE ET DILIGENTIA.

1. Sophocles Thyeste.

Celeres eamus ergo properanti gradu:, Culpanda non est justa festinatio.

2. Hesiodus Operibus.

Nam piger alterius magnos si spectet acervos, Qui serat arboribus terram, qui verset aratro, Qui regat arte domum, flagrat sub corde cupido Aemula: certamen pulchrum mortalibus hoc est.

3. Ibidem.

Divitias pariunt studia indefessa laborum. Ipsi sudantem elementius aspiciunt Di. Non labor in probro, sed diffingiese laborem. Impiger invidia pigrum atimulabis opima Sorte nitens. Comitantur opes virtusque decusque.

4. Ibidem.

h Grande malum pudor est cui se conjunxit egestas. Nam pudor humano generi prodestque, nocetque. Saepe pudor miseros facit et fiducia dites.

Ib. Ibidem.

Quae non rapta datur divinitus, est melior res-

- 5. Euripides Heraclidis.

It per medios virtus nunquam Fessa labores.

6. Idem Iphigenia in Tauris.
Non terret labor

Fortem. Laborem qui fugit nulli usui est.

7. Idem Licymnio.

Ut fama perhibet, gloriae pater est labos. 8. Epicharmus.

Di suas labore dotes esse venales volunt.

9. Euripides Telepho.

Opus est laboret, esse qui felix cupit.

10. Critias.

Naturâ plures dat labor esse bonos.

12. Alexandrides.

Ubique finem reperit assiduus labor.

13. Incertus.

Hoc est monendus, nate, fortunam labor Venatur: hinc est quod coli patrem vides.

14. Euripides Archelao.

Nemo otiosam molliter vitam trahens Famam paravit, quae datur sudoribus.

15. Incertus.

Qui plus laborant, quique praestant caeteris, Hos, civitas veneratur, hos dicit viros.

16. Menander.

Post tot labores irritos fio piger.

h Refer ad Tit, XXXI.

17. Idem.

Genitis dum vivunt est laborandum omnibus, Vitam per se inopem quia non alit ignavia.

18. Hesiodus Operibus.

Si quamvis modicum modico superaddere tentes, Atque iterum atque iterum, tandem consurget acervus.

19. Menander,

Rerum omnium

Nihil est quod non conficiat assiduus labor.

20. Euripides Andromeda.

Non sine gravi labore peperi gloriam.

21. Aeschylus.

Habet laborans collaborantem Doum.

22. Euripides Erechtheo.

Crescunt labore cuncta bona mortalium:

At vita mollis atque iners ignavia

Vitam nec hominum nec domos quicquam juvant.

28. Idem Cressis.

¡Beatus esse non laborando nequis. Negotiorum turpis est juveni fuga.

24. Aeschylus.

Praeclara discere et senem non dedecet.

25. Sophocles Vatibus.

Citra laborem magna non datur assequi.

26. Incertus.

Pretium est laboris quicquid est pulchrum uspiam.

27. Incertus.

Inveniet avidus cuncta quaerentis labor.

28. Philemon Calumniam passo.

Nihil est quod homini non sit indagabile, Si quaeritandi non recusetur labos.

29. Idem.

Cupido labore quod cupis datur assequi.

30. Idem.

O quam miseriis pristinis dulce est frui! Ni male fuisset ante, gauderem minus.

i Refer ad Tit. LX.

\$1. Carcinus.

k Clarum voluptas nemini peperit decus.

32. Euripides Archelao.

Nemo otiando gloriam peperit sibi: Generosus ardor pascitur laboribus.

33. Alexis Achaide.

Quaesita tandem dabitur reperire omnia, Si non laborem fugias, ac té deseras. Nam si homines tantis intervallis dissiti Reperire partem potuerunt caelestium, Ortus, occasus siderum, pulsus duos, Deliquia Solis, quidni possint proxima, Et sibi cognata quaevis deprehendere?

33. Idem Hippolyto.

Et ipse fautor est laboranti Deus.

35. Theodectes.

Multo est opus

Labore, laudum illustre quaerenti decus. Ignavia autem gaudiis praesentibus Emit dolores postfuturi temporis.

36. Euripides Sthenoboea.

Desertus a favente fortuna labor Non defatigat, ut vetus fert dictio.

37. Saphacles.

Nihil molesti retinet exactus labor.

38. Idem Laocoonte.

Juvant labores transiit postquam labor.

39. Agatho.

Itinere trito non it anima industria.

40. Philiscus.

O stolide, non sic agitur, ut molli otio Praemia laborum non laborantes ferant.

- 41. Xenophanes.

Non semel humano generi Di cuncta dederunt: Monstravit sed longa dies meliora repertis.

k Refer ad Tit. V.J.

42. Hipponax.

Nullum otiosum patere tempus elabi.

43. Apollodorus.

Negotiis si tempus assumas tuis, Serena mox videbis ac placida omnia.

44. Euripides.

Labores inter multa pulchra se exserunt.

45. Menander Moroso.

Quem laborum non piget,

Nihil arbitrari is debet insperabile.

46. Incertus.

Laboriosae diligentiae assequi Nihil est negatum

47. Menander Eunucho.

Quicquid quaeritur

Cura indigere, sapientum sententia est.

48. Sophocles Oedipo.

Quicquid quaeritur

Spes deprehendi est. Omne neglectum perit.

Orpheus de Gemmis.

Sed res ista virum quaerit cui nulla laborum Taedia, qui nîl non vigil experiatur agatque: Discat et ipse aliquid per se cupiatque doceri. Non dictis hominum, non coeptis absque laboro Omnipotens finem pater annuit: aspice et ipsos Solis equos, currum qui per flammantia caeli Septa trahunt, vesper donec dimittat anhelos.

Hesiodus Operibus.

Sudorem ante aditum virtutis Dî posuerunt: Et longa huc et celsa simul via ducit euntem, Ardua principio: sed ubi est ad culmina ventum, Incipiet molli sese, submittere clivo.

.: 49. Euripides Supplicibus.

Tua nonne cernis, quod vocat temerarium Procax malitia, Gorgonem ut patria audest Aspicere? quippe crescit in laboribus. Aliae sed urbes otio segni latent: Visus quoque ipsos crassus obnubit pavor.

51. Antiphanes.

Labori assiduo nihil est quod non serviat.

52. Bion.

Gutta cadens stillis rorantibus, ut vetus est vox, Paulatim durum lapidem cavat.

53. Idem.

Ne tibi sit fabrum quavis accedere causa, Et si quo sit opus: compingere disce cicutas Ipsa tibi potius. Res est facilisque levisque.

54. Epicharmus.

Plus, amici, quam natura, dat usus atque industria.

55. Euripides Telepho.

1 Solius haud Ulyssis eloquentia est: Hebetes disertos efficit necessitas.

56. Idem Andromeda.

m Nil quod necesse est ferre, mortali probro est. Dulcem relinquit memoriam exactus dolor.

TITULUS XXX.

DE OTIO.

1. Euripides.

Quicunque magna copia florens opum Domus regendae deserit custodiam, Soloque cantu gaudet et fidium sono, Non civitati, non domo prodest suae, Non ille amicis. Ipsa natura excidit Ubi quis subactus dat voluptati manus.

2. Idem Hippolyto coronato.

n Honesta novit quisque pro sese et videt: • Sed non laborant, victa pars molli otio, Pars quoniam honestum post voluptates habent.

Refer ad Tit. XXXIV.

m Refer ad Tit. CVIII.

Quippe illecebrae plurimae vitam obsident, Colloquia longa, et dulce pigrities malum.

3. Idem Hecuba.

Quisquis labores ferre non assueverit, Fert, sed dolente jactet ut collo jugum. Felix profecto si mori contingeret: Vitam in miseriis trahere difficilis labor.

4. Philemon.

O Cleon, desine nugarum: nisi quid addiscas boni,
Non vides, ut omni auxilio vitam destituas tuam?
Namque ut naufragus natator terram nisi prehenderit
Non quit adipisci salutem: sic qui pauper factus est,
Artem nisi didicerit, vitam nequit in tuto ponere.
Sunt pecuniae mihi, inquis: nempe quae pereunt cito.
At domus sunt, sunt et agri: nescis fortunae vices,
Quae perfacile divitem hodie cras mendicum fecerit?
Nostrum quisquam, si fortunae portum appulerit, anchoram
Dejicit, et sic extra pelagi se locat violentiam.
Hoc si eveniat imperito, raptus qua venti ferunt,
Nullum reperit quod senecta pauper praesidium occupet.
Sed tribules et sodales et cognati conferent.
Imo opta illorum periclum ne sit faciendum tibi:
Sin eo venies, comperies umbras esse, aliud nihil.

5. Hesiodus Operibus.

Ille iram superûm atque odium mortale meretur, Qui sic vivit iners tanquam sine acumine fucus Depascens ignavus apum congesta labore.

6. Sophocles Iphigenia.

Nullus supinae fructus est ignaviae, Nec feriantes adjuvat fautor Deus.

7. Menander Tutoribus.

Cum valet ignavus quam cum febrit pejor est: Quia sanus duptum tantum inutiliter comest.

8. Alexis.

Quam saginari juvat

Quotidie et n'il agere condignum ciho, Sed otiosis circumferri passibus, Ille edepol vitae pestis infestissima est. 9. Euripides Antiopa.

o Commune multis hoc malum mortalibus, Ut mente sapiant, obsequentur nec tamen Animo, cupitis gaudiis obnoxio.

10. Hesiodus Operibus.

Pauper et ignavus, sed spe lactatus inani, Perpetuo mala multa suo sub corde volutat. Ah nimium spes illa nocens quae sola sedentem In triviis hominem victus solatur egenum.

11. Euripides Melanippa.

Vir otiosus civis est idem malus. Nam nemo, ut omnes voce compellet Deos, Vitam parare non laborando potest.

TITULUS XXXI.

DE PUDORE.

1. Euripides Temenisi.
Plus semper ira mos verecundus juvat.

2. Idem Iphigenia in Aulide.

Jure te et paucis reprendam, non supercilium vibrans Insolenter arcuatum, sed modeste ac sobrie, Ut decet fratrem. Vereri nescit ingenium improbum.

3. Idem Hippolyto.

Utinam teneres, sancte tu, mentes, Pudor, Ut impudicum quicquid est evelleres.

4. Hesiodus Operibus.

Nam pudor humano generi prodestque nocetque.

3. Menander Consanguineis.

Me judice, qui erubescit ingenio est probo.

12. Stasinus Cypriacis.

Ipsum autem qui cuncta facit servatque tonantem Dicere non audes: reverentia juncta timori.

13. Homerus.

Care socer, stat corde tui reverentia nostro.

o Refer ad Tit. XVIII.

14. Idem.

Sed vereor, metuoque simul.

15. Euripides Cresphonte.

O nate, in oculis nascitur castus pudor.

16. Theognis.

Nulla potest animo res tam pretiosa recondi Quam pudor: hace dos est propria, Cyrne, probis.

17. Agatho.

Vultus amicos revereor male conscius.

TITULUS XXXII. DE IMPUDENTIA.

1. Menander.

Rubor jam periit: omnes frontem perfricant.

2. Diphilus.

Qui nec timere scit nec erubescere, Hic impudentiae attigit fastigium.

3. Idem.

Nullum impudente est animal confidentius.

Ib. Incertus.

Damnosus pudor est in regno impudentiae.

4. Theognis.

Frons procul humanis abiit de sedibus exsul:

Nec pudor in terris quit reperire locum.

5. Euripides Medea.

Non robur animi, crede, nec fiducia est, Contra tueri quos amicos laeseris: Sed summus homini morbus impudentia. Verum quod ad nos advenis, recte facis.

6. Theodectes.

Humana cuncta nata sunt senescere, Ipsoque cursu temporis finem assequi, Unam, ut videtur, praeter impudentiam: Mortale quippe quo magis crescit genus, Hoc ille se fit in dies adultior.

7. Menander Carina.

O Deorum maxima

Nunc Impudentia, si te fas dici Deam: At fas. Nam nunc quod regnat, mos numen vocats Quo processisti, quoque procedes adhuc?

TITULUS XXXIII.

DE SILENTIO.

1. Carcinus.

Multis malorum remedium est silentium, Egregia praebens signa moratae indolis.

2. Menander.

In aetate utibili~~ù~~s nîl silentio est.

3. Sophocles Aleasi.

Tace puer: bona magna sunt silentii.

4. Chares.

Linguae modum tenere praecipuum puta. Juveni senique gloriam semper parit Edocta lingua conticere in tempore.

. 5. Athenodorus.

Tutum fideli praemium silentio est.

6. Amphis.

Taciturnitate nulla laus praestantior.

7. Philonides.

Silentium anteferendum est vaniloquentiae.

17. Homerus Iliade.

r Judicio Thersita carens ac prodige vocum. Desine, nec regi persta contendere solus.

Ib. Homerus Odyssea.

Intus an est aliquis sanctorum caelicolarum?

Ib. Ibidem.

Comprime corde tenens tacito quodcunque volutas: Quaere nihil: nam mos Divis caelestibus ille.

p Refer ad Tit, XXXVI.

TITULUS XXXIV. DE TEMPESTIVA ORATIONE.

1. Incertus.

Silentio ni melius quid portas, tace.

2. Euripides Archelao.

Breviter moneri vis? tace. Grande est malum, Sua nocere sibimet eloquentia.

3. Idem Aegeo.

Linguam nisi tenebis, impendent mala.

4. Antiphanes.

Dici nequit prolixa, quae recte suis Accommodata rebus est oratio.

5. Aeschylus.

Os morsicandum potius, haec quam proferat.

TITULUS XXXV. DE BREVITATE IN DICENDO.

1. Hesiodus Operibus.

Humanas res inter opes carissima, lingua est Parca sui. Magnus favor est moderata loquentis.

2. Eupolis Tribubus.

Orationis abstinebo ambagibus, Et rem profabor limites intra suos.

3. Euripides Aeolo.

Illud viri sapientis, o pueri, est opus, Multa efficace proloqui compendio.

4. Sophocles Alete.

Contracta multum verba habent sapientiae.

5. Menander Sponsore.

Unum est quo valere possit impudens oratio, Si brevis sit, atque articulum recte captet temporis.

6. Philonides.

4 Cum de omnibus disceptes, nihil intelligis.

7. Incertus.

Discendae literae, et sapiendum ubi didiceris.

q Refer ad Tit. XXXVI.

rRefer ad Tit III.

8. Incertus.

Non si quis multa, recte hunc admirabimur, Sed si quis pauca dicat quae sint usui.

TITULUS XXXVI, DE GARRULITATE.

1. Theognis.

Linguae hominum multis nullo satis objice clausa est Janua, consuetis multa tacenda loqui: Per quae saepe malum latitans erumpit in auras: Debuerant rebus claustra patere bonis.

2. Euripides Hippolyto coronato.

Nam nullam haberi convenit linguae fidem, Consilia cordi quae scit alieno dare, Suis laboret ipsa cum semper malis.

3. Idem Medea.

Et nunc et antehac saepe, confitsor, Creon, Mihi lingua maguis praebuit causam malis.

4. Astydamas.

Garrulitas linguae quasi deambulatio est.

5. Incertus.

Nugaris agens intempestive philosophum.

6. Homerus.

Vox elapsa fugit, melius quae indicta fuisset.

7. Idem.

Semper verba libet tibi fundere: crede, disertum Non decet esse nimis.

8. Nicostratus.

Si multa indesinenter et propere eloqui Sapientiae esset signum, certe hirundines Sapientioris hominibus multo forent.

9. Euripides Bacchis.

Sapientis umbram dat tibi versatilis Tua lingua: dictis sed tuis mens non adest.

10. Idem Antiopa.

Silentium corona cordati viri est: Caret cupito gaudio loquacitas, Suspecta amicis, civitatibus gravis.

11. Sophocles Aleadis.

Quid verba fundis impetu tam prodigo? Semper molestus est supervacuus labor.

12. Menander.

Turpe est profecto, quoties, qui lingua valet, Lingua sermones ejaculatur futiles.

13. Euripides Bacchis.

Spretrix legis iniquitas Effraenisque loquacitas In fines miseros ruunt.

14. Menander.

Nec saxum facile valida projectum manu Reprehendas, nec sermonem qui lingua fugit. 15. Euripides Dictye.

Semper loqui discupere, nimis est regium.

16. Sophocles Alete.

Quicunque sese semper audiri cupit, Aliis molestus quam sit haut intelligit. 17. Aeschylus.

Afferre damna lubricum linguae solet.

18. Philemon.

Quicunque dicit ad rem quae non pertinent,
Duas locutus syllabas, prolixus est.
At bene dicentem no prolixum dixeris,
Quantumvis dicat multa et multo tempore.
Ab Homero sume testimonium tihi:
Is cum exararit versuum tot millia,
Nemo est Homerum qui prolixum judicet.

TITULUS XXXVII.

DE BONITATE.

1. Menander.

Nemo qui bonus est facinus committit malum.
2. Idem.

Quam pulchra res est bonitas cum prudentia.

• Multa referri possunt ad Tit. I, STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

F

8. Theognis.

t Yir bonus immoto constat sibi pondere mentis, Fortunaque animum gestat utraque parem. Divitias sin, Cyrne, malo bona numina donent, Desipit, acceptum nec retinere potest.

4. Sophocles Electra.

Vult bonus nemo, male

Vivendo delibare famae gloriam.

6. Menander.

Monuisti cuncta, quae tui officii fuit: Veruntamen mihi crede, ut faciam quod decet, Plus meus est auctor mihi mos, quam ista oratio.

6. Idem.

Vir bonus in multis rebus est salutifer.

7. Idem.

Bene agere officium est liberalis ingenî.

8. Idem.

Bonitas ingenio praedita insigne est bonum.

9. Diphilus.

Beatum efficiunt probitas et prudentia.

10. Menander Consanguineis.

Bono paratum nomini viaticum est, Quicquid paret Fortuna quovis tempore.

11. Idem Pellice.

Quotquot sunt boni, Hos ipse revocat ad suam curam Deus.

12. Idem.

Etiam in perplexis rebus vir bonus usui est.

13. Antiphanes.

Honesti mores optimum peculium.

14. Posidippus.

Ars familiares peperit haud paucos mihi: Plures amicos comparavi moribus.

15. Pirithous.

^u Securiores lege sunt mores boni:

t Refer ad Tit. XCVI.

u Refer ad Tit. XLIV.

His namque fraudem nullus orator facit, Illam repertis saepe qui coloribus Sursum deorsum vertit atque adulterat.

16. Epicharmus.

Sunt sui mores cuique vel Deus vel Vedeus.

17. Theognis.

w Semper quippe bonis prudentia juncta pudorque: Sed quorum nostro tempore rara seges.

18. Menander.

Res hercle ad omnes probitas eximium bonum est, Viaticum vitae hujus admirabile.
Namque isthuic homini parte non magna die Locutus, bene jam cupio. Sapiens dixerit Hic forsit aliquis: illex est oratio.
Quid? an non alios eloquentes exsecror?
Suada est loquentis vita, non oratio.

20. Euripides Auge.
*Lenit miserias aequitas mentis probae.

TITULUS XXXVIII.

DE INVIDIA.

1. Philemon.

Habet malignus livor hoc in se boni, Quod eligentes insequi sectam suam Comes fidelis mille discruciat modis.

2. Dionysius.

Nec illud igitur cogitas certissimum, His qui nihil sunt invidere neminem? Invidia rebus semper egregiis comes.

Ib. Incertus.

Res invidenda est eminens sapientia.

3. Chares.

Invide nunquam beatis, ne mangnum te probes.

4. Incertus.

Invidia res est omnium injustissima.

w Refer ad Tit. XXXI.

xRefer ad Tit. CVIII.

F 2

5. Incertus.

Beatus esse tam diu videor mihi-Ipsi, morderi quamdiu me sentio.

6. Dionysius.

Ne ditiori pauper invideas cave.

1b. Incertus.

Jam prodeunt quos pascit invidentia.

7. Agatho.

Bona possidenti qui invidet, percat male.

8. Euripides Ino.

Quae mater, aut quis genitor infelix malum Inauspicatam sevit invidentiam? Ubi, quas adepta corporis partes sedet? Tenetne media viscera, an geminas manus, An luminum orbes? quanta laus medicis foret Ferro vel herba vel salubrí poculo Auferre generi pessimam humano luem!

9. Idem Oedipo.

Pestifera multis mentihus mortalium Invidia, pariter meque et illam perdidit.

10. Nicomachus Naumachia.

Vitam hanc agenti difficillimum foret Vigiles tot oculos invidentum evadere.

11. Menander.

Homo invidus perpetuus est hostis sibi, Dolore nempe sponte quaesito miser.

12. Agatho.

Immunis hominum vita ab invidia foret, Si nascerentur sorte mortales pari.

13. Euripides Bellerophonte.

Quod se minores judicant ideo invident: Illustriora livor infestus petit.

14. Idem Phoenice.

Invidiam haud probo:

Sed invideri res bonas propter velim.

15. Hippothoon.

Invidia Divûm pessima ac gravissima est: Gaudet dolendis, atque gaudendis dolet.

16. Incertus.

Nemo male illi dixerit, ne si quidem Malignitate vincat invidentiam:

17. Incertus.

Utilia quisque promat, aut promentibus, Superatus a livore, ne succenseat.

18. Carcinus.

Cum te invidentem tueor, est quod gaudeam: Nam multa livor inter habet hoc proprium: Dolore dominum semper opulentat suum.

19. Euripides.

Jam saepe vidi vindices juris bonos Vinci veneno tristis invidentiae.

20. Idem Alexandro.

Heu pereo mentis propter excellentiam, Aliis saluti quae fuit mortalibus.

21. Epicharmus.

Quis velit non invidendus, o amici, vivere, Quando qui non invidetur nullius pretii est homo? Quippe caecum qui tuetur indolet, non invidet.

22. Pindarus.

Multo invideri optatius Movere quam fletum alteri.

23. Agatho.

Sapientiae ergo melius inviderier, Quam propter aurum.

24. Philemon.

y Nimium benigne dum doces, nimium invides, Idque agis ut haec tot audiens discam nihil.

25. Hesiodus Operibus.

Sic figulo figulus, fabro faber invidet, et sic Odit inops inopem, sic vatem denique vates.

26. Sophocles Creusa.

Non divitiis, non conjogio Mihi contingat superare modum: Quippe infestae livore vise.

yRefer ad Tit. XXXVI.

27. Idem Epigonis.

Pressum solent livore rumores mali In prava potius trahere, quam in recti viam.

Lucilius, [Anthol. Pal. XI, 192.]

Cum cruce vicinum figi majore videret Quam sese Diophon, tabuit invidia.

Incertus.

Invidia ipsa suis consumitur undique telis.

Incertus. [Anthol. Pal. XI. 193.]

Pessima res livor: sed habet laudabile quiddam, Liventi quod cor exedit atque oculos.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 51.]

Invidear potius, quam sim miserabilis, inquit Pindarus. Excellunt, quos petit invidia.

Pessima perpessos miserescimus; ast ego felix Nec nimium, nimium nec miser esse velim,

Optima res modus est: summis affine periclum; Infima contemtum ludibriumque ferunt.

Idem. [Anthol, Pal. X. 90.]

O summa mentis invidae perversitas;
Odit beatos invidus, caros Deo.
Ita carca nos invidia vecordes rapit;
Ita mancipamus sponte nos amentiae,
In pulverem redacta gens Graeci sumus,
Quos mortuorum spes sepulchrales fovent;
Versa atque conturbata sunt adeo omnia.

Idem. [Anthol. Pal. X. 91.]

Prosequitur odio quisquis adamatum Deo. Damnatus ille maximae est insaniae. Deum lacessens Marte manifestario: Iram reportans praemium invidentiae. Et nos decet diligere dilectos-Deo.

Sophocles Ajace.

Serpit juxta livor habentem.

Phocylides.

Alterius laetis noli macrescere rehus. Invidia caelum vacat et gens tota Deorum: Non Phoebi radiis majoribus invida Phoebe, Non terra inferior eaeli laquearibus altis, Non amnes pelago: sed habent hacc omnia pacem.

28. Aeschylus.

Paucis id adeo est insitum mortalibus, Feliciores ut sine invidia colant.

29. Menander.

Adolescens, id quod res est non intelligis. Vitio suopte consumuntur singula, Et rei cujusque pernities intus latet. Hoc est ferrugo ferro, si consideres, Ligno teredo, tineaeque vestibus. Invidia vero, quod malorum pessimum est, Tabem creavit et creabit et creat, Vere satelles animi corrupti impia.

TITULUS XXXIX.

DE PATRIA.

1. Euripides.

Omnes amantes patriae pro publica Salute verbis reque conniti decet.

2. Incertus.

Patriam ut recuperes ne labor tibi sit gravis.

8. Euripides Phoenissis.

A. Homini, ut videtur, patria res dulcissima est.

B. Quam dulcis illa fando non possim assequi.

4. Incertus.

Patriam dulce est habitare bonis, Et congesto gratius auro. Adeo est assuescere multum.

5. Incertus.

Vita lugubris paterno degere extorrem solo.

6. Euripides Aegeo.

Nam quid paterno dulcius tandem solo?

7. Idem Dictye.

Ni pravus esses, patriae nunquam tuae Contemtor, haec externa laudares sola.

8. Ibidem.

Nam me quidem censore non recte sapit Qui patriam collaudat alienam, suae ` Contemtor, inque non suos mores abit.

9. Idem Phoenice.

Salve meorum terra majorum parens! Eheu! ut homini quamlibet presso malis Altrice nulla dulcior tellus humo.

10. Idem.

Spartam tibi quae contigit orna: Nobis fuerint cura Myoenae.

11. Menander Heauton Timorumeno.

Vere beatus qui sit, in patria sua Debet manere et liber, aut potius mori.

12. Sophocles Tereo.

Beatum te puto vitae, hoc magis Quod dura nescis tristis exilii mala.

13. Euripides Philoctete.

Beatus ille, qui domi felix manet.

14. Aeschylus.

Manere debet quisquis est felix domi: Manere ibidem quisquis infelix agit.

15. Theognis.

Ornabo tenuem patriam, nec civibus exstans, Nec pravis praebens moribus obsequium.

16. Sophocles.

Quicunque patriae vivit inimicus suae, Hunc nolo amicum. Sospitatrix civium Est patria: rectos illa dum cursus tenet, Vectoribus conserere sermones vacat. His institutis hanc ego urbem munio.

17. Euripides Phoenissis.

I. Magnumne patria vivere extorrem malum?

P. Nil majus isto: nec satis fando assequar.

I. Quae causa, quae res tam graye exsilium facit?

P. Primum, loquendi nulla libertas adest.

I. Servile certe, non loqui quae sentias.

di

18. Homerus.

Felix auspicium patniam defendere bello.

19. Idem.

Ite viri, atque rates propter decernite, donec Quilibet inveniat jactu sibi fata vel ictu. Quid tum si cadat? hoc patriam non turpe tuenti.

20. Idem Odyssea.

Nec fata recusat,

Fumum de patriis possit dum cernere tectis, Dux Laertiades.

21. Ibidem.

Ah tam suave nihil quam patria, quamque parentes.

: 22. Euripides Phoenissis.

Medios in hostes, mater, imprudens ego Prudensque veni: patriam necessitas Amare cogit: quisquis hoc hominum negat, Sese ipse verbis pascit: at idem cogitat.

TITULUS XL.

DE EXILIO.

1. Euripides Philoctete.

² Fortuna laeta patriae levat altius Stantes, jacentes durius contra premit.

2. Idem Phaëthonte.

Ubicunque recte vixeris, patriam puta.

3. Incertus.

Argivus an Thebanus? haud unam mihi Asscribo: patria est Graia qua tellus patet.

8. Euripides Phoenissis.

b Sepelite quaeso me, parens, tuque o soror, Humo in paterna: civitas per vos mihi Placata fiat hactenus, patriae meae Ut condar in tellure, si regno excidi.

Ib. Incertus.

cAmica tellus me sua gleba tegat.

c Amica tenus me sua giena tegat

z Refer ad Tit. XXXIX. a Eodem. b Eodem. c I

Ib. Euripides Phoenissis.

dTua o, tua oculos dextera occludat mees,

Mater.

9. Idem.

Patet omne caelum praepeti Jovis aliti: Ita terra quaevis patria est forti viro.

TITULUS XLI. DE ARGANIS.

1. Euripides Ino.

Tacenda quae sunt nemo per te intelligat.
Fax parva facile montis Idaei nemus
Totum cremarit. Dixeris uni, cito
Rumor per urbem fiet arcanum tuum.

2. Anaxandrides.

Qui commendatum sibi sermonem acceperit, Injustus est, aut impotens si eliminet. Qui lucri causa, injustus: qui sliter, impotens: Et hic et ille pariter ex aequo mali.

3. Sophocles.

Quod vis taceri, nolo mihi commiseris: Non habeo claustrum, visne loquar apertius? Tenere lingua quicquid arcanum est negat.

4. Idem Aleadis.

Ne sciscitare: multa fari haud expedit.

9. Pythagoras.

Puris pura canam: procul hinc arcete profanos.

TITULUS XLII.

DE CALUMNIA.

1. Menander Boeotia.

Habenda non est insuper calumnia Quantumvis falsa, nam sunt qui augere assolent: Quapropter ista praecavere negotium est.

d Refer ad Tit. CXXIV.

2. Cleanthes.

Calumnia res nulla pestilentior, Quae decipit mala arte credentem sibi, Et immerenti pertinax odium struit.

8. Euripides Alexandro.

O rex, malorum maximum calumnia est. Nam saepe qui superatur eloquentia, Utcunque justa dixerit, causa cadit.

4. Menander.

Calumniae vi saevius nullum est malum: Dedecore namque crimen alterius suo Luat necesse est accusatus innocens.

5. Idem.

Suspicio factis plus valet ad calumniam:

6. Idem.

Qui mentem addicit credulam calumniis, Aut ipse est pravis inquinatus moribus, Aut certe ingenio nil supra puerum valet.

TITULUS XLIII. DE REPUBLICA.

1. Euripides Phoenissis.

Si civium animis illud infixum foret, Quicquid suarum virium est, id commodis Conferre patriae, cuncta superarent mala Tutae beato civitates otio.

2. Idem Phaëthonte,

Animi ille vecors est, mea sententia, Quicunque natis mente non pollentibus Popularibusve fraena tradit imperî.

3. Incertus.

Haud tuta navis una quam tenet anchora, Ut quae tribus se credit. Haud recte regat Vir unus urbem: satius adjungi alterum.

4. Euripides Phryxo.

Non solitudo sed viri sunt civitas.

6. Sophocles Phaedra.

Constare nescit patriae securitas, Ubi superbo jure calcantur pede, Pudorque sanctus; virque verbosus, tenens Manibus habenas callidis, urbom regit.

6. Idem Aleadis.

Quid ad haec dicam mens ambigua est. Ubi degeneres vicere bonos, Quaenam urbs subsistere posset?

7. Idem Eriphyle.

Ubi profutura liberum non est loqui, Sed victa cedit civitas pejoribus, Periclitatur saepe peccando salus.

8. Bion Bucolicis.

Ne me destituas sine munere. Dona canenti Ipse dedit Phoebus. Pulchras honor educat artes.

9. Eupolis.

Ex multis quae dicenda sunt non video unde incipissam. Adeo hanc videre civitatem nequeo sine dolore. Nos, o senes, rempublicam non talem habuimus olim: Sed imperatores erant ducesque civitati
De gentibus primoribus, deque eminente censu,
Quos venerabamur ut Deos: et erant Dei profecto.
Ita res secura tum stetit. Nunc, sicubi militandum est,
Praesicimus bello et copiis homines piaculares.

10. Euripides Supplicibus.

Tres namque classes civium: pars divites Inutilesque et opibus insatiabiles: Pars capite censi turba proletaria, Qui nihil habentes invident habentibus, Stimulisque linguae saeva figunt vulnera, Amata pravis factio rectoribus, At servat urbem de tribus medium genus, Custodientes qui placet legi modum.

11. Sophocles.

Ubi pueri ipsos praesides urbis regunt, Morata non est, ut decebat, civitas. 12. Euripides.

Status urbis aeger ad mala ingenio valet.

18. Idem.

eNil geritur aequi rebus in mortalium.

Oportuit nil posse fortunae vagae
Arbitria, sed conspicua florere omnia,
Ut qui vigore roboris primus foret,
Seu tendere arcum, seu vibrare hastam manu,
Suo imperaret jure deterioribus.

14. Sophocles Ajace.

Male educatae praebet indicium indolis Civis recusans obsequi rectoribus. Non civitatem sancta majestas diu Fraenare legum poterit amoto metu, Nec disciplinae castra servabunt modum Quae non pudor munierit et reverentia.

15. Menander Incensa. fTria sunt, here,

Ex queis geruntur cuncta: nempe ex legibus, Aut ex necessitate, aut consuetudine.

16. Euripides.

Quod ipse deliqui alteri non suaserim, Ut solia regni liberis tradat suis, Oculos priusquam sentiat tenebris premi, Ne sobolis ipse debeat legem pati.

17. Sophocles Ajace.

Ubi insolenter cuncta pro libidine Impune facere est, civitas felicibus Nimis usa ventis naufraga in fundum ruet. Sit ergo temperata libertas metu: Nec arbitremur nos, patrantes quae juvent, Non illa mox debere quae doleant pati. Sunt ista vicibus nexa.

18. Ibidem.

Serpit juxta livor habentem: Plebs nuda tamen, tolle potentes,

eRefer ad Tit. CV.

fRefer ad Tit. XLIV.

Haud praesidii satis ipsa sibi est. Modicus validi, validusque iterum Modici sese sustentat ope: Sed non possunt mentes stupidae Tam provida dicta doceri.

19. Euripides Hecuba.

Totus laborat urbis infelix status, Quotiens vir acer et bono patriae studens Nihil refert insigne prae pejoribus.

20. Idem Aeolo.

Possetne summa stare res, locupletibus Si plebs remotis pauper habitaret solum? Sejuncta noluat a malis poni bona, Quae temperata publicam rem promovent. Quod defit inopi, supplet hoc dives manus: Quod non habemus divites, hoc pauperum Labor ministrans nos honoratos facit.

21. Idem Antigona.

Domestica odia civibus nasci solent, Cum factiones civitatem distrahunt.

22. Idem Alcmena.

Res est optima veritas Justi in principis urbe.

23. Menander.

Vir probus, idemque felix, publicum est bonum.

24. Idem.

Honesti ratio plus lege interdum valet.

25. Sophocles.

gRes est honesta patrias leges sequi. 26. Idem.

Summum malorum est populus impatiens regi. 27. Heniochus.

Jam singularum nomen expromam tibi: At universim plurimas urbes vides, Quae jam desipiunt inde a multo tempore.

Refer ad Tit. XLIV.

Forte interpellet aliquis, et, cur hoc loco
Sint pariter omnes, quaerat. Ergo a me audiat.
Quaecunque arcum spatia telluris patent,
Olympia haec sunt. Illam jam scenam aspice:
Spectacularem eam esse persuade tibi.
Esto. Quid inibi civitates nunc agunt?
Venerunt libertati facturae sacra,
Quoniam tributis liberatae sunt modo.
Sed postquam a sacro ventum est, illas perdidit
Couviviis excipiens de die in diem
Per multum tempus hospes imprudentia.
Tum geminae ad illas accesserunt mulieres
Quae cuncta conturbarunt. Optimatitas
Est nomen alteri, alteri Popularitas,
Quarum incitatu pridem externatae furunt.

28. Aristophanis Ranis.

Civium quos genere claros, quos modestos novimus, Juris et veri tenaces, recte moratos, probos, In palaestra exercitatos, et choris, et musica, Hos fugamus: at peregrinis et fabris et Byrrhiis, Genere nequam, mente nequam, tradimus rempublicam, Civitas quibus olim nollet uti pro piacule.

Nunc at insensata tandem turba, versis moribus, Nobiles adhibete rebus. Siquid eveniet bene, Recte erit: sin male ceciderit, attamen sapientiae Pars erit, pati quod instat, arbore ex digna pati.

29. Euripides.

h Urbes prospero servat statu Legum sacrarum diligens custodia.

30. Menander.

Injuriarum si improbis auctoribus Reponeremus ultionem singuli, Nobis putantes fieri quod fit alteri, Inter nos juncti conspiratis viribus, Non praevaleret innocentiae impetus

hRefer ad Tit, XLIV.

Audax malorum: qui custoditi undique, Jussique poenas quas merentur pendere, Aut nulli penitus essent, aut pauci admodum.

TITULUS XLIV.

DE LEGIBUS ET CONSUETUDINE

1. Euripides.

i Aequum est malos. Melioribus parere et imperium pati.

, 2. Idem Dictyé.

j Noli tyrannis, o senex, contendere. 3. Menander Adelphis.

A. Antiqua lex est ista, rectores cole. 1 B. Non usquequaque hominibus cedendum est malis, Sed obnitendum saepe, ni totam undique Sursum deorsum volumus vitam vortier. man ion 2014. Euripides Erechtheo.

m Mandare noli noti probis rempublicam: Namque impiorum natio gazam sibi, Vel imperi vim nacta desultat ferox, Crevisse certiens spem supra subito lares.

5. Menander Androgyno.

Magni aestimandum semper est assuescere.

. 6. Euripides Supplicibus.

Utilius urbi legibus nihil est bonis, Per quas potens pauperque tantundem ferunt, Aequalitatis arbitro libramine: Vincitque fretus jure majorem minor.

7. Sophocles Ajace.

n In posterum Dîs cedere immortalibus Discemus ergo, colere et Atridas duos: Nam principes sunt. Obsequendum. Cum valida rerum quaeque et invictissima Nivibus horrescens hyems Cedant honori.

i Refer ad Tit. XLVI. k Refer ad Tit. XLVI. mRefer ad Tit. XLVI.

Refer ad Tit. XLVII. 1 Refer ad Tit. XLIII. n Eodem.

Fruges ferenti tribuit aestati locum:
Desurgit atro nox globo, cum candidis
Veniens quadrigis lumen accendit dies:
Gravibus procellis ventus agitatum mare
Tandem remittit: ipse cunctidomus sopor
Sua vinela solvit, nilque perpetuo tenet.

8. Menander.

Lex res egregia est: at qui nimium respicit Leges calumniantis personam induit.

TITULUS XLV. DE POTENTIBUS IN CIVITATE...

1. Euripides.

Quicunque pauper aere violenta manu Nimium videt se posse, non se continet Quin impotenter raptet alienas opes.

2. Idem Bacchis.

Opulentus atque animosus et fandi potens, Ni sapiat, urbi civis est valde malus.

3. Idem Glauco.

Quoties secundis rebus exsultat nocens, Victae bonorum languidae mentes jacent, Specimen tuentes improbae licentiae.

4. Ibidem.

In civitate qui locum primum tenent Odere semper aemulos hostiliter.

5. Idem Oreste.

Qui mente pravus, blandus eloquentia, Populum aure ducit, pestis est urbi nocens: Consilia sed qui provide impertit bona, Si non placet nunc, at placebit postea.

6. Idem Hecuba.

Ut prava dicas, quae tua est auctoritas, Movebit animos. Nam viri praenobilis, Et tenuis, idem sermo diversum valet.

o Poterat conjungi cum Tit. sequente.

7. Incertus.

Potentum in urbe ratio habetur maxima.

8. Menander.

Qui civitatis principem servat locum, Nil invidenda ei opus est eloquentia, Sed tali morum quam facilitas temperet.

9. Euripides Alcmena.

p Desipere cesset, se quoque esse hominem memor, Qui fretus opibus patriae insultat suae.

10. Idem Medea.

qPeregrinus urbi quam colit se accommodet: Quin civis etiam durus in cives suos Dat imperitae signa contumaciae.

11. Sophocles.

Tenens honores eget honestis dotibus: Parvum laborem grande non sequitur decus.

12. Euripides Alemena.

Hominem beatum sapere praecipue decet.

13. Idem Aeolo.

Belli domique principes nolim viros In res minutas perdere ingenii decus: Sed ubi necesse est acre consilium dare.

14. Aeschylus.

Sunt onera non ferenda felices mali.

15. Sophocles Antigona.

Non ante noris quod sit ingenium viro,
Qua mente, qua sit praeditus sententia,
Ni regimen urbis atque legum acceperit.
Nam quisquis urbis ad gubernaclum sedens
Non semper audet pulchra consilia aggredi,
Sed ora clausa retinet ignavo metu,
Hunc pessimum esse credo, et antehac credidi.
Tum si quis urbi publicisque commodis
Praefert amicum, nullius pretii est mihi.
Ego quippe (testor cuncta qui spectat Jovem)

p Refer ad Tit. XLIX.

qRefer ad Tit. XLII.

Tacere nequeam, noxium virus meis Si pro remedio civibus cernam dari.

TITULUS XLVI

DE MAGISTRATU, ET QUALEM OPORTEAT ESSE EUM QUI MAGISTRATUM GERIT.

1. Euripides Syleo.

Justis amicus et bonis, contra malis, Ubique quot sunt, hostis infestissimus.

2. Idem Heraclidis.

Quis statuat aliquid aut ferat sententiam, Nisi justa partis utriusque audiverit?

3. Idem.

Hunc qui facinorum conscius, nec legibus Fidens, ad aras volvitur supplex Deum, Trahere ad tribunal nulla relligio mihi. Mala semper aequum ferre, qui fecit male.

4. Idem Supplicibus.

Oblata quamvis dona amicorum manu Nunquam recepit: spiritu celso negans Emancipare quaestui mores suos. Culpam ferebat semper illo judice Reus ipse, non urbs patria, quae passim mali Rectoris ergo sustinet calumniam.

5. Idem Oreste.

Cum populus asper bile commota furit, Indomita qualis flamma restingui negat, Si quis secutus vela tendentem, simul Pedem relaxet, apta captans tempora, Tumor ille forte sidet, et cum sederit, Tum nil quod impetrare desperes erit.

Sophocles Tyro.

Miserari oportet jura, non homines malos.

6. Incertus.

Non est malus qui sponte non peccat sua.

rRefer ad Tit. II.

G 2

7. Menander.

Quicunque damnat causa non bene cognita, Damnandus ipse est crudelitatis crimine.

8. Chaeremon.

Cognosce causam, qui sapis tarde. Suum Facit ipse crimen qui properiter judicat.

9. Euripides Auge.

Miserari oportet jura, non homines malos.

10. Idem Scirone.

Res pulcherrima est,

Punire sontes.

11. Menander.

Quae nunc vocari bonitas ita vulgo solet, Dimisit vitam penitus in mores malos, Quia commeatum sceleri facit impunitas.

12. Pindarus.

Qui contuméliosus est in alterum Et ipse tantundam ferat.

13. Sophocles.

Laudo: sed et tu noveris verbum vetus: Vir clarus humili saepe de sorte exiit.

14. Moschio.

Iram repelle, et verba tibi quae proferam Pacatus audi. Quae benignum oratio Nacta audientem est, non caret fructu suo.

15. Apollodorus.

Orationem qui audit, ut bene judicet,
Prius ipse secum de oratore judicet,
Quis sit, cujatis, qua domo, qualis, quibus
Puertia abusque studiis sese addixerit.
Nam qui suum ipse florem aetatis prodidit,
Apprime est aptus civitatem evertere.
Non illi turpe excidere et explodi putant.
Nihil relinquunt intentatum, cum pudor
Postico elapsus pridem ab ipsis fugerit.
Horum quisque audet experiturque omnia,
Contra ruborem frontis invictissimae,

Mendax, perjurus testis, sartor litium, Fur, publicanus, comessator, denique Tribum cinaedus perdit, aut urbem quoque. Namque urbes totas, ista quas pessum dedit Scabies, si advortas, recitem tot numero, Theon, Recitare ut censum navium me existimes.

TITULUS XLVII.

PULCHERRIMAM REM ESSE REGNUM.

1. Homerus Iliade.

Imperitare malum plures. Rex unicus esto, Et rerum dominus.

2. Ibidem.

Magni animi regum, queis est honor ab Jove summo. Ab Jove regis honos, et amat rex Juppiter illum.

3. Euripides Phoenissis.

Ego, mater (animi nec tegam sensus mei) Peterem vel imas mersa sub terras loca, Vel solis ortus, fata si hac sinerent via Potentiam reperire, quae prima est Deûm.

4. Ibidem.

Nam jura si violanda, regni gratia Violanda: pietas caeterum vitae regat.

5. Idem Archelao.

Regnum tenenti defit ad vitam Deûm Immunitate mortis excepta nihil.

6. Idem Aegeo.

Perferre regnum rege sub justo juvat.

7. Hesiodus Theogonia.

Ab Jove sunt reges, felix sed et ille Camoenis Dilectus dulcem qui fundit ab ore loquelam.

August of the care of the care

12 ... 68

TITULUS XLVIII. ADMONITIONES DE REGNO.

1. Euripides Plisthene.

Nec tota vulgo fraena committe imperi,
Tribuens nec opibus plus satis, plebem preme.
Plebis tuentem jura nec pelle exulem,
Nec honore nimium tolle; ne popularibus
Suffultus auris vindicet regnum sibi.
Hunc qui secures raptat indignus cave:
Gravissima urbi noxa, felices mali.

2. Idem.

Virum potentem non decet, me judice, Minimeque regem vilibus contendere. Namque hoc minores gloriae ducunt sibi.

3. Idem Antiopa.

Amans quietis animus et amicis bonus Et civitati. Qui volet, famam sibi Quaerat periclis: ego nec audaces nimis Nautas, nec urbis praesides laudaverim. 4. Idem Antigona.

Regi placere plurimis lutissimum.

5. Iden.

Dat sapere regi turba sapientum comes.
6. Sophocles Oedipo.

Hoc si tenebis, quod tenes, regnum diu, Praestabit homines quam solum vacuum regas. Nam quid vel arx est alta vel picta ratis

7. Menander.

Eximia res est rex antestans robore, • Servans judiciis juris sanctimoniam.

Prora refulgens, vidua si est intus virûm?

8. Homerus Iliade.

Tota nocte sopor non est bene consiliantis, Sub quo tot populi, cui tanta et talia curae.

9. Idem.

Grandaevum legit inprimis fortemqne senatum,

s Refer ad Tit. XLVI.

Ipse gerens cunctis miti se pectore patrem:
Nîl pravum facere, ad populum nil turpe profari
Audens, ut decuit sacratos vivere reges.

10. Hesiodus Theogonia.

Namque ideo inventi reges, ut sede curuli Sublimes laesis ereptum restituant jus, Mulcentes populi blandis sermonibus aures.

11. Theocritus.

Morum liberrimus ille,
Ingenio comi, Musis et amoribus apto,
Qui verum falso distinguere norit amicum,
Multa dare et multis largus, facilisque petenti,
Convenit ut regi: non est tamen usque petendum.

12. Hesiodus Theogonia.

Calliope reliquas vincit formosa sorores.

Quae sese comitem sacratis regibus addit.

Nam quemcunque satum divino sanguine regem

Nascentem placido viderunt lumine Musae,

Illius in dulcom destillant carmina linguam,

Illi melle fluit vox dulcior: omnis in illum

Ora simul vertit populus, cum limite vero

Ambiguum causae secat et certamina magna

Compescit, subito sapientia verba profatus.

TITULUS XLIX.

DE VITUPERIO REGNI

1. Euripides Supplicibus.

Nihil tyranno civitati infestius:
Commune nec enim civibus jus est, ubi
Leges in ipsas unus imperium tenet.

2. Idem Ione.

Laudata multis temere blanditur quidem
Regni potestas fronte, sed luctus graves
Occultat intus. Quomodo felix foret,
Qui cuucta circumspectat et moestam trahit
Timore vitam? fata si fingam mea,
Civis beatus esse quam rex mavelim:

Nam rex amicos pessimos quaerit sibi, Bonos penesua mortis ob formidinem.

3. Idem Auge.

Pereat profecto, quisquis aut regnum appetit,
Aut civitatem tradit in paucas manus.
At dulce nomen alma libertas mihi:
Nam quisque minimum quod habet, hoc magni facit.

-4. Idem Electra.

t Multos amantes et petitores sui Habet potestas: quo tenenda est acrius-

5. Euripides Antigona.

Utinam nec ulla imperia nec leges forent. Regnare velle maxima imprudentia est, Nam cur habebit unus imperium in pares?

6. Idem Alcmaeone.

Heu magna magnis sunt malis obnoxia.

7. Idem Peliasi.

Exlex potestas ista, quam vulgo stupent, Nil aliud est quam splendida infelicitas. Nam qui suorum est ipse praedo et carnifex, Molitiones semper aliorum timet.

> 8. Menander Aspide. Reges o miserrimi.

Nam quid praecipuum tandem habent! atque interim Quam vitam ducunt anxiam, custodiis Septi undequaque et munimentis arcium? Nam qui tam facile suspicantur singulos Ad sese armatos pugione accedere, Supplicia pendunt quanta!

9. Dionysius.

Dominatio omnis mater est injuriae.

10. Sophocles Oedipode.

O regnum opesque et artis eximium decus, Quae, quanta vobis instat invidentia Vitae inquietis aemulo in certamine!

t Refer ad Ilit. XLVIII. 31 7 20 7 6

11. Ibidem.

Rerum satietas insolens Mundo tyrannum protulit.

12. Idem Ajace.

Difficile regi instare pietatis viam.

13. Idem Polyxena.

Nemo imperator se potest exercitus
Jactare cunctis largitate gratiae:
Nec ipse qui me latius regnat Deus,
Seu siccat agros, imbre seu fuso rigat,
In jus vocatus omnibus causam probet.
Mortalis ergo, matre mortali satus,
Quinam Jovem ipsum vincerem prudentia?

TITULUS L.

DE BELLO.

1. Euripides.

Mutat favorem saepe bellorum alea: Florem juventae Mars superbus pignerat, Oditque segnes: civitati nascitur Hinc luctus ingens, mortuis ingens decus.

2. Aratus Phaenomenis.

Ferrea tum vero proles exorta repente est, Ausaque funestum prima est fabricarier ensem, Et gustare manu victum, domitumque juvencum.

3. Pindarus Hyporchematis.
Dulce Mars mexpertis:

Expertus arma corde cernit invito.

4. Homerus Iliade.

, Indignus legum auxilio laribusque tribuque, Qui cives inter feralia suscitat arma. Urbs abit inflammas: cadit alta strage virûm gens: Pignora parva trahunt alii captiva, nurusque.

6. Euripides Aeolo.

n Audere cogit saepe nos necessitas.

u Refer ad Tit. LI.

7. Tyrtaeus:

Audite, invicti quando genus Herculis estis:

Obstipo nondum Juppiter est capite.

Ne stantum contra numerum trepidate virorum, Sed parmam primis objicite agminibus.

Projicite ex animo hanc animam, nec lumina solis

Quaerite prae Mortis nocte soporifera:

Scitis enim, saevi quam facta illustria Martis,

Quam sit bellorum nobilis ille furor,

Saepe fugam experti, fugientes saepe secuti:

'O juvenes sors vos ista, nec ista latet.

Nam qui consertis clypeorum umbonibus audent

Cominus in primos vulnera ferre viros, Saepe minus pereunt, et servant pone sequentes:

At timidis virtus undique disperiit.

Nec quisquam fando valeat memorare malorum Degeneres animos millia quanta premunt.

Turpe etenim trepido fugientem praelia cursu

Imbelli dorso vulnera suscipere:
Turpe et pulverea stratum tellure cadaver,

Cujus ab hostili cuspide terga rubent.

Sed bene progressus miles pede calcet utroque Tellurem, et labrum dente premat tacito:

Crus, latosque humeros, et pectus forte, femurque

Ventroso clypeus ferreus orbe tegat: Dextera sed validam summa vi torqueat hastam,

Pennata et galeam crista supervolitet.

Discite belligeram faciendo fortiter artem:

Munitum scuto tela timere nefas.

Cominus aggrediens protentam quilibet hastam,

Vel gladium hostili deprimat in latere:

Haereat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,

Tum conus cono, tum galeae galea:

Pectora pectoribus coeant: sic ipsius hostis Vel telum manibus prendite, vel capulum.

Tu vero interea veles post scuta latescens,

Nec lapidum densis imbribus obruere,

Nec cessa jaculis obstantem figere turbam:

Te teget armato milite densa cohors.

TITULUS, EL AUDACIAE LAUS.

1. Tyrtaeus.

Non allo in pretio, non ulla laude notandus,
Sive pedis celeris, sive manus pugilis,
Sit licet et vasto Cyclopum corpore major,
Et superet cursu Threicium Boream,
Tum pulchrae vincat Tithonum munere formae,
Divitiis Cynaram, divitiisque Midam,
Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
Adrastum blandi vocibus eloquii,
Omnia quin habeat, si desit adorea belli:
Quippe usus nullos tempore Martis habet,
Qui non intrepidus caedem spectare cruentam,
Consertumque hosti gaudet habere pedem.
Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
Aeterno juvenes quae decorat decore.

2. Euripides Temenisi. *Pulcherrimum est certamen armis vincere.

3. Idem Temeno.

Audere decet. Tempestivi Namque labores hominum generi Finem peperere beatum.

4. Idem Archelao.

Audere semper fortiter juvenes decet: Nam gloriae exsors semper est ignavia: Celebritatem sanguis et sudor ferunt.

5. Tyrtaeus.

Res populi commune bonum vir robore praestans,
Immotus primis qui stat in ordinibus,
Oblitusque fugae venit in certamina Martis,
Adjiciens animum, projiciens animam:
Qui propter stantem generosae mortis amore
Concitat: hunc bello dixeris egregium:

wPoterat conjungi cum Tit. VII.

xRefer ad Tit. LIII.

Quem subito hostiles pavitant sugitantque catervae:

Qui belli fluctus arte manuque regit:

Qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam: Magnus honor generi, magnus honor patriae.

Vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fosso i elle. Pectore, lorica nec minus, et clypeo.

Hujus ad exequias plorant juvenesque senesque:

Hunc tota urbs planetu funera prosequitur:

Sed nec honore caret tumulus, sobolesque superates,

Et sobolis soboles, totaque posteritas:

Semper honos nomenque manent et posthuma fama:
Sub tellure siti gloria morte caret:

Scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem Pro patria et natis Mars ferus abripuit.

Fugerit at nigrae si longa silentia noctis,

Et spolia e bello victor opima ferat,

Hunc venerata minor colit, hunc et serior aetas: Sic tumulum multo plenus honore petit:

Cujus honoratam populo nec vocibus ausit Nec dictis quisquam laedere canitiem:

Assurgunt illi juvenes aequaevaque turba:
Assurgunt aevo jam graviore senes.

Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen,
Bellum indefesso sollicitans studio.

6. Euripides.

Adolescit hominum rebus ex duris decus.

7. Idem Archelao.

Me laborem sumere

An est iniquum? quem pigrum fama accipit? Quis concupivit magna inerti pectore?

8. Idem Telepho.

Aude aliquid, quamvis dent tibi dura Dei.

9. Idem Archelao.

Imbelle vulgus antecunt pauci et boni.

10. Idem Hippolyto.

Mortalium fortuna fas nescit sequi:
Sed vi manuque cernimus quaeri et rapi
Quodcunque rerum est, occupandum audaciae.

ជាសាសាសារ នៃបានស្រ

11. Idem Ixione.

Consilia cuncta ducit ad victoriam Intrepida virtus. Sine laborum impendio Nec regna fiunt magna, nec crescunt domus.

12. Idem Erechtheo.

Imbellium agmen sperno prae paucis bonis.

13. Idem Andromacha.

Multis juvenibus praestat animosus senex. Nam quo paventi corporis validi vigor? Quin satius est cum laude nec inultum mori, Quam vivere ut sine laude moriaris tamen.

14. Idem.

Florens juventa praelium quisquis fugit, Sine re coma est caroque, praeterea nihil. Jucunda quam sit vita mensarum vides, Circumstrepentis quale fortunae jubar: Sed abest superbae clara laus adoreae, Nisi periclum provocans adsit vigor, Duri labores Martium pariunt decus. Graium per orbem foeda res ignavia est, Nil expetiscens praeter unum vivere.

15. Homerus Iliade.

Imbelli et pavido frons vertitur, et color omnis: Mens animi negat ipsa intra praecordia claudi, Sed genuum tenus atque pedes subsidit in imos: Palpitat interea sub pectore tabificum cor Mortis fata pavens, nec cessant stridere dentes. At contra forti constat color, et metus omnis Immoderatus abest.

17. Evenus.

Audere egregium est atque utile, si sapere adsit:
Abjunctum clades et mala ferre solet.

18. Antiphanes.

Necessitas nos quaudo moriendi tenet. Nimium gravis jactura est mortem perdere.

19. Callinus.

Quonam hic usque tepor juvenes, quando ignea vobis

Vis animi? non vos Amphiperictyonum Tam segries censura movet? vos alta putatis Otia, cum tellus undique Marte fremat. Jam quicunque vir est scutum ferat obvius hosti, Et jaculum vibret vel moriente manu. Gloria namque ingens adoriri cominus hostem, Pro grege natorum conjugeque et patria. Fortibus et pavidis condicto tempore mortem Rectum quilibet interea Parca feret. Protendat gladium, clypeo generosa recondens Pectora, dum primo sanguine pugna calet. A fato nulli mortis fit gratia, non si Auctores generis sit numerare Deos. Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela In lare private mors inopina rapit: Mors vilis populo, et nullum meritura favorem. Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas, Sive cadens populi gemitus expressit amantis, Seu vivens auget semideûm numeros, Vertitque in se oculos ceu celso vertice turris: Ouippe unus multos laudibus exsuperans.

20. Menander.

Viaticum vitae optimum est audacia.

21. Moschio.

Saepe per silvam brevi Dejecta ferro brachia alnorum jacent: Saepe agmen ingens parva concidit manus.

22. Pindarus Olympicis.

Periculosae si quod est opus aleae, Recusat imbellem virum.

23. Sositheus Misero.

Ut una volucres aquila sexcentas fugat, Ita una bene docta anima turbam ignobilem.

24. Sophocles Scyriis.

Juvenes amat raptare Bellonae furor.

25. Menander.

Nullum nobilius numen est audacia.

26. Aeschylus Caribus.
At sibi vindicat

Homicida mavors robora ipsa exercitus.

27. Menander Sponsore.

Vulgi audacia

In moliendo turbidas curas habet: At inter actus, si bona est occasio, Inopinus ultro casus ingenium facit.

TITULUS LIL DE JUVENTUTE.

1. Euripides Andromache.

Quisquis juventa floret, et juveniliter Contemnit aequum, pestis hic est publica.

2. Idem Andromeda.

Suasit juventa, vi potens, mente impotens.

8. Idem Melanippa.

Quam dira res est juvenis eximie malus!

4. Idem Archelao.

Aetate juvenis qui sit in re paupere, Si sapiat animo, maximum miraculum est.

5. Idem Dictye.

Juvenis, sed animo per laborem exercito.

6. Agatho.

Juvenilis animus flexiles motus habet.

7. Metrodorus.

Adolescens ambitiosus, praecox est málum.

8. Idem.

Juvenile vitium est fastus atque audacia.

9. Menander.

Ne tu loquentis respice aetatem precor, Sed an quae deceant verba prudentem loquar.

10. Idem.

Sapientiae vis non est in canis sita: Ingenium multis est senectutis loco. 11. Cratinus Eunidis.

Actate tali, mente et animo compari.

12. Theognis.

Aetas prima ferox subducit pondera menti, Multorumque animos crimina multa docet.

13. Homerus.

Quippe levis semper juvenili in pectore mens est.

TITULUS LIII. VITUPERIUM AUDACIAE ET ROBORIS.

1. Menander.

Domi necesse est vitam vivat liberam Qui sit beatus, aut ne vivat amplius.

2. Idem Deposito.

Nullam fert opulentiam Militia. Vita ductitatur in diem, Studiique sterilis sera est experientia.

3. Ideni Sicyonia.

Praehent, ut video, risus materiam affatim (Stratioticum schema et mores exotici.

4. Apollodorus Disparescente.

Qui felix ad senectam perduraverit Miles, nisi inter timidos, reperiri haud potest.

5. Menander Aspide.

Causam salutis quamvis parvam militi Reperire difficile, exitii facillimum.

6. Menander.

Bellum atque nitidum militem ne Juppiter Quidem ipse fingat.

7. Apollodorus Puero.

Ut miles factus subito ex homine es libero!

8. Philemon.

Non homo, sed miles, quem sagina ut victimam Pascit, suo mox immolandam tempore.

9. Antiphanes.

Amice qui non mortis sit peculium and the second que Miles, qui vitae causa se auctorat neci?

TITULUS LIV.

DE IMPERATORIBUS, ET PERTINENTIBUS AD. BELLUM MONITA.

1. Incertus.

y Praeclara facta ratio nutrix educat.

2. Incertus.

Perfecit has res ratio, non robur manus.

3. Sophocles.

Dextra valente plus valet sapientia.

4. Agatho.

Valente dextra potior est prudentia.

5. Euripides Antiopa.

Sapiente cura civitas feliciter Domusque regitur: eadem et ad bellum valet. Sententia una vincit innumeras manus. Multi imperiti plena res discriminis.

6. Idem Aeolo.

Vis exigua est quamcunque homini Natura dedit: plus consiliis Superare datum.

7. Idem Bellerophonte.

Magis timendus qui tener magnum sapit, Quam roboris qui plenus ingenio vacat.

8. Idem Palamede.

Duces reperias mille: at unum atque alterum Qui corde sapiat longa vix dederit dies.

9. Idem Rheso.

Utinam valeres mente, vi quantum manus: Sed nemo cunctis rebus ex aequo utilis Reperitur: aliud alteri munus datum: Alii dabunt consilia: pugnare est tuum.

- 10. -Idem" Archelao.

Modica sed fortis manus, Multo imperanti melior immenso agmine.

yRefer ad Tit. III. ut et sequentia quaedam. STOBAEI FLORILEO. VOL. IV.

11. Ibidem.

Palchrum ac decoram, nobili inprimis viro, Bene Marte gesto consequi famam ducis.

12. Idem Erechtheo. .

Volentibus Dîs arma sapientem decet Movere, non caeleste si imperium vetet.

13. Ibidem.

Sine jure bellans non redit sospes domum.

14. Idem.

Odi creatum patriae et bello ducem, Qui ferre nescit casibus solatia. Fortuna, quae rés versat, iratos sibi Secura ridet. Qui sapit, si quid minus Recte ceciderit, arte correctum dabit.

15. Idem Temenisi.

Ars imperantis prima nosse hostem suum, Et scire qua sit parte concessus capi.

16. Idem.

Sic imperabis ergo. Dux autem bonus Aequo necesse est jure regat exercitum.

17. Idem Temenisi.

Saepe imperiti robur in damnum patet.

18. Idem Phoenissis.

Tuta quam ferociora malle ductorem decet.

19. Idem Bellerophonte.

Cruenta gaudet vuluera obvelvi dolis Victoria, almum numen. Exspes atque iners Via veritatis. Mars amat metidacia.

20. Idem Helena.

Audere supra quam queas dementia est.

24. Sophocles Aleasi.

Nemo ut videtur. Sed vide an non rectius Sit vincere hostem quamlibet fraude impia, Quam servitutem ferre et imperium pati.

22. Idem Ione.

Rebus quietis jura pietatis coli

Laudo: sed hosti quo minus noceas tuo Obstare debet nulla legum auctoritus.

23. Menander.

Qui cum non militarit, militiae imperat, Gregem hostiarum ducit, non exercitum.

46. Incertus.

Sive dolo, seu vi manifesta, clamve palamve.

TITULUS LV.

1. Euripides Cresphonte.

Pulcherrima Diva Dearum Pax. circumfusa beato Sequitur quam copia cornu, Nimium nimiumque morantem Te te, Dea, cernere flagro, Metuens ne plena laborum Senio mea vita fatiscat. Tua nectare plena priusquam Detur semel ora tueri, Et carmina juncta choreis Epulasque et florea sertà. Ades huic venerabilis urbi. Longeque penatibus arce Dirae mala seditionis: Fugiat discordia, ferro Quae ludere gaudet acuto.

2. Aristophanes Agricolis.

Mater opum benigna
Alma pax, et qui trahitis plaustra boves gemelli,
O mihi si liceret
Vivere a bello vacuum, cumque meo redirem
Emeritus labore
Post humum fossam, tenui membra liquore loto,
Solvere faece vinum,
Et simul vesci raphano, triticeoque pane.

3. Bacchylides Pasanibus.

Pax alma res fert maximas mortalibus: Illa ministrat opes Blandosque lusus carminum. Tunc lactus ignis in Deorum altaribus Lanigeras pecudes Caesasque consumit boves: Gratus palaestrae tunc juventutem labor Sertaque juncta mero Et tibiae exercet sonus: Tunc inter ipsa fibularum vincula. In clypeique sinu, Araneae texunt opus: Hastas cientes alta robigo obsidet: Cordis amica quies Nullo fugatur classico: Sed altus haeret et sui juris sopor: Carminibus resonat Vicinia et festa dape.

4. Euripides Erechtheo.

a Araneae circa meam decurrat orsus hastam, Tranquilla dum canis mihi pingat caput senecta, Et candicantem vinciam comam virente serto. Tum Thressa pelta pendeat de lectuli columnis, Doctisque ego in chartis legam famae probata verba.

5. Philemon Pyrrho.

Sollicita quaerit philosophorum natio,
Immane quantis temporum dispendiis,
Quae sit boni natura: nec reperit tamen.
Virtutem praefert ille, at hi prudentiam.
Haec quid sint quaerunt non minus, quam quid bonum.
Ego terram fodiens, vivens vitam rusticam,
Quam facile inveni, Juppiter, quod sit bonum:
Pax nempe, sospitatrix et clemens Dea.
Prolem, cognatos, sacra, amicos, nuptias,
Annonam, vinum, sanitatem, gaudia,

z Olim: Heic hasta et illic ensium mucro jacet. aRefer ad Tit. LVIII.

Divities pax fert. Ista si defecerint, Nulla esse hominibus vita vitalis potest,

6. Euripides.

De Marte quoties itur in suffragia,
Nemo imminere cogitat mortem sibi:
Sed quisque cladem destinamus alteri.
Quod si in comitiis funera ante oculos forent,
Furiata bello non perisset Graecia.
Atqui, duarum cum datur rerum optio,
Quae sint videmus commoda atque incommoda,
Quantoque potior Marte pax morfalibus,
Quae decta nutrit studia, quae luctus fugat,
Foecunditate gaudet, opulentat domum.
Tamen hac relicta, ferreas belli vices
Eligimus. Et qui plus potest sua sub juga
Mittit virum vir, civitatem civitas.

7. Aristophanes Anatibus.

O stulte, stulte; paci haec insunt omnia: Habitare villam, colere rus villae adsitum, Procul abstinere se fori negotiis, Validos duos habere aratores boves, Audire pecudum dulce balantum gregem, Sonumque in pelvim decidentis faeculae, Obsonio uti turdis, btringillis quoque, Non expectantem de fori fastidio Triduanos pisces, quos propolae perfidi Admetiatur falsilibripens manus.

8. Idem Pace,

Dea o bona, racemifera, quam te nominem? Verbum unde inveniam sesquampullatum tibi?

9. Menander.

Vel inter saxa agricolam nutriat Pax alma: bello sordet et felix ager.

b Olim: panniculis,

TITULUS LVI. DE AGRICULTURA QUOD BONÁ SIT.

1. Aristophanes Pace.

O gratae hominibus pacis altrix optima, O promiconda, dispensatrix, opifera, Nata, soror. Haec me nuncupabat omnia. B. At tibi quod ergo nomen? A. Vita rustica.

2. Ibidem.

O bonis amica, fautrix ruris, o felix dies: Te, libet, visa, mearum vitium affari ordines.

3. Menander Adelphis.

O sancta tellus, longo te post tempore Libens saluto. Non honos hic cuilibet Humo: sed agrum quoties intueor meum, Id quod me nutrit numinis veneror loco.

4. Amphie Carminatricibus.

Jucunda solitudo quam res aurea est!
Namque ager hominibus verus est vitae pater,
Qui solus novit paupertatem abscondere.
At urbs theatrum plenum est infortunii.

5. Menander Coma.

Virtutis et vivendi liberaliter Magistrum si quis quaerit, agrum comparet.

6. Phocylides.

Quisquis opes quaerit, glebae sibi comparet uber: Nam rus est vere illud, habet quod Copia, comus

7. Menander.

Fortes progenerant asperi victus loca.

8. Aristophanes Acharnensibus.

Pacis cupitor, cum suburbanum intuor, Urbem perosus rus meum desidero, Quod nunquam dixit, Carbones, opsonis, Oleum aut acetum compara. Nam nîl opus. Ipsum ista inemta suppeditabat omnia.

c Refer ad Tit. VII.

9. Menander.

d Fingis te agrestem, cum revera sis malus.

10. Aratus Phaenomenis.

Nec mala lis fuerat, necdum discordia nota. Nec fera seditio furiarat mobile vulgus, Saeva nec audaces fuerant freta passa carinas: Sed bubus tracto sulcantes vomere terras Malebant tenui contenti vivere cultu. Sufficiente Dea justis pleno omnia cornu.

11. Menander Hydria.

O quam jucundum mores exoso malos Est solitudo!

12. Aristophanes Nebulis.

Me vita apprime delectabat rustica, Incuriosa, inculta, squallore obsita, Sed apibus et pecudibus et olivis scatens.

13. Euripides Antiopa.

Haec, ut sapere credaris, cane, Dum fodis arasque, pecora dum pascis tua: Vocum frui alios splendidis nugis sine.

14. Idem Butemeno.

Alios ad usus alia tellus aptior.

15. Philemon.

Eorum quae homines possident justissimum Ager est, suppeditans quorum natura indiget: Nempe oleum, vinum, caricas, mel, triticum. At vestes purpureae atque vasa argentea Usum in tragoedia habent, in vita non habent,

TITULUS LVIL DE AGRIGULTURA IN CONTRARIUM

1. Menander.

e Haec est voluptas prima vitae rusticae, Spe lactiorum cuncta quod lenit mala.

d Refer ad Tit. XI.

•Refer ad Tit. LVL

2. Diphilus.

Asellus unus rure ex vicino meo Adfert domum quotannis, quod votis sat est, Libamen, oleum, grossulos, mel, hordeum,

3. Menander.

Florere belli decore laus vera est viri: In rure desudare servile est opus.

4. Anaxilaus Lyrarum fabro.

A. Vales ne? quam macer es! B. per1: Rus ipse pasco.

3. Menander Agricolis.

Meo agro justiorem nemo est qui colat: Nam flores profert, tanquam caelitibus Deis, Laurumque et hederam: quod si insevero hordeum, Tantumdem exacte reddit quantum acceperat.

6. Philemon.

Ager mihi instar medici est: ita me perpetim Alit severae lege parsimoniae, Tenuem suppeditans frugem, villi tantulum Quod odori sat sit, pauxillum oleris, caeterum Siccas dapes et rupieosas, capparim, Thymum atque asparagum, haec sola: proin metuo nimis Ne me excarnificet misera macie perditum.

7. Incertus.

Rus ego sollicite curo, non me ut nutriat,
Sed ipsum ut a me nutriatur affatim.
Fodio seroque semper et nîl non ago,
Ut ratio expensi et accepti respondeat:
Sed iste, quem emi, conturbator est ager,
Quem cum medimnis hordei conseverim
Viginti, vix mihi ille tredecim reddidit:
Bellatum ad Thebas alios septem îsse arbitror.
Servare sepulchrum jueso me Niobeidum.
B. Erit adjumentum, spero. A. Imo ita nunc hercule est.
Nam quod fert, uno ferri jumento potest.

8. Philemon Supposititio.

Agricola semper dives annum in proximum est.

9. Menander.
Mixtum est amaro dulce m vita rustica.

TITULUS LVIII, DE VITA QUIETA.

1, Euripides Antiopa,

Vitam otiosam qui potest traducere, Negotium si quaerit, haud recte sapit.

2. Idem Iphigenia in Aulide.

Felix mihi tu, tranquille senex. Felix quisquis molle, periclis Et laude vacans, transigit aevum, Minus at felix sibi mandatus Quem vinxit honos.

3. Idem Bacchis,

Durare novit, quod sapientia Tranquillat, aevum: sospitat et domos; Tales remota ex arce caeli

Res hominum superi tuentur.

4. Idem Heraclidis.

Felix qui procul negotiis Consilia sana et fausta suppeditat sibi.

5. Idem Oenomaa.

Peccare quisque plus solet, quo plus agit.

6. Aeschylus Prometheo vincta.

Nil profuturis ne laborem impenderis.

7. Epicharmus Perfuga.

Tutum est, mulier, placidumque quies Semper juxta mediocre sedens.

8. Menander Hydria.

O quam jucundum mores exoso malos Est solitudo: nîlque meditanti improbum Satis magnae divitiae bene pascens ager. At plausus populi et vitae delectamina Urbanae splendent, sed perenne nîl habent.

fPoterat conjungi cum Tit. XXX.

9. Pindarus.

O ter beatus qui patriae statum In constituta sede locaverit, Tranquillitatis lumen almum Respiciens, animoque pellens Discordiarum tetrica nubila,

Discordiarum tetrica nubila, Quas atra gaudet pauperies sequi, Infesta crescenti juventae,

Et pueris inimica nutrix.

10. Cercides Mimiambis.

Oblitus illud providae testudinis: Suus cuique lar amicus optimus.

11. Bion Bucolicis.

Haec quae non didici nunc tandem discere serum est.

Ib. Idem.

Si quid dulce sonant mea carmina, gloria nobis Sufficit ex illis, et habenda est gratia fato: Sin laudata minus cecini, quid plura laborem? Nam si vivendi nobis geminata dedisset Tempora seu Fatum, sen Juppiter, esset ut aevi Altera laetitiae pars, altera dicta labori, Responsura quies tantum sudoribus esset. Sin vitae spatium miseris mortalibus unum Concessere Dei, modicoque id fine coercent, Quid juvat in tristes annos impendere curas? Quae spes pectora fessa novas demittit in artes, Sollicitatque animum possessis plura parare? Oblitine adeo morti haec obnoxia nasci Corpora, quamque brevis vitae modus?

TITULUS LIX. DE NAVIGATIONE.

1. Homerus Odyssea.

Nil reperire usquam est pelagi crudelius undis, Quae facile evertunt hominum quamvis validam vim.

2. Alexis Commorientibus.

Qui mare navigio tentat, aut mendicus est,

Aut furit, aut mortem quaerit: ex istis tribus Quin unum ei conveniat fieri non pote.

3. Sophocles Scyriis.

Hen misera vere navigantum natio, Quorum periclis non pares quisquam Deûm, Non Fors hera opibus gratias rependerint. Fluxam sequentes nam levis venti fidem In magna merces damna projiciunt suas, Donec reperiant lucra, vel mortem oppetant.

4. Aratus Phaenomenis.

Corpore semifero magno Capricornus in orbe, Quem cum perpetuo vestivit lumine Titan Brumali flectens contorquet tempore cursum. Hoc cave te ponto studeas committere mense. Nam non longinquum spatium labêre diurnum, Non hiberna cito volvetur curriculo nox: Humida non sese vestris aurora querelis Ocius ostendet clari praenuntia solis: At validis aequor pulsabit viribus auster. Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus. Sed tamen anni jam labuntur tempore toto, Nec cui signorum cedunt, neque flamina vitant, Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus. At nautae fulicae similes, mergoque natanti, Anxia per totum jactantes lumina pontum, Nequicquam nusquam parentia litora quaerunt, Dum tenuis nigro tabula hos distinguit ab Orco. 5. Philetas.

Cum volet ostendet terram Deus: interea nos Ventorum levium cernere templa juvet. 6. Antiphanes Ephesia.

Miseri qui in pelago vitam vivunt. Si tamen Quis navigantum vivit, centum stadia Terra proficisci satius, quam juger mari. Tun' pelago credas te, tot salvis restibus? 7. Incertus.

Quam dulce, mater, abstinentem navibus Fluctus marinos intueri a littore!

8. Homerus.

Paullum nam sunt a morte remoti.

9. Menander Thrasyleonte,

Secunda quae vocatur navigatio, Est fracta nave tabula arrepta evadere,

10. Callimachus,

Surgit ibi ventis unda procelliferis,

11. Idem.

Felix et paucis annumerandus erit, Cui sunt nulla maris commercia; sed mea vita, Non secus ac mergi, clausa tenetur aquis.

12. Sophocles Tympanistis,

Possitne majus gaudium a superis dari, Quam terra si te excipiat, et tecto latens Curis solutus audias pluviae sonum?

13. Idem Erechtheo,

Quaerenda navis magna prae tenui scapha,

14. Menander.

Lucri cupido et navigandi audacia Perfacile reddunt divites aut mortuos.

15. Antiphanes.

Terra esse pauper malim, quam dives mari.

16. Euphorion Philoctete.

Ast illum vitae cupidum mare fluctibus hausit, Lenta super pelagus tollentem brachia frustra, Heu miserum Dolopionidem; manibusque micantis Obruit unda animam, salsusque os occupat imber,

17. Antiphanes.

Divitiis insolescit mercator suis, In quas dominii ventus ipso plus habet,

18. Euripides Philoctete,

Beatus ille qui domi felix manet, Sondoque merces locat et a ponto abstinet,

19. Moschus Bucolicis.

Cum placido pelagus mulcet levis aura susurro, Pectus avet tentare vagum mare: nec mihi dulcis Terra, sed in mites votis feror omnibus undas. At simul insonuit Nerei domus, et vada montis In speciem surgunt spumantia, cum furit aequor, Respicio terras arbustaque: vivite fluctus: Nam tellus mihi fida: placet nemus, et placet umbra, Pinus ubi resonans ventorum murmura ridet. Piscator nimium miser heu, cui cymba penates, Et pelagus labor, et praedae spes unica pisces. Me juvet umbrosa platani sub tegmine somnus, Et salientis aquae strepitus audire canoros, Pastori quae tuta metu sine gaudia praestant.

TITULUS LX.

PRO ARTIBUS.

1. Amphis Vinitoribus.

Ad casus tristis, vita quas hominum capit, Nullum arte est aliud dulcius solatium: Nam disciplinis sese ingenuis occupans Sua mala mens sine sensu praeternavigat.

2. Hipparchus Pictore.

In actate hominum nihil arte est pretiosius, Aut ad degendam vitam conducibilius: Res alias quippe belli et fortunae vices Transmutant facile: ars semper incolumis manet.

3. Hermodotus.

Non auget artem copiosa oratio: Opera necesse est gloriam artis praedicent.

4. Simylus.

Nec arte destituta virtus ingenî
Ad studia quaevis sola sibi suffecerit,
Nec rursus ars si desit ingenium sat est:
Sed his duobus dulce conspirantibus
Alia exiguntur insuper, sumptus, amor,
Usus, benignum tempus atque occasio,
Judexque dicta qui bene accipiat hene.
Nam si quid horum dura sors inviderit,
Non assequentur studia voti terminum.

Ordo, voluntas, indoles, industria Reddunt bonos doctosque: longa autem dies Praeter senectam ferre nil homini potest.

5. Menander Tibicina.

Dies, avita saepe quae fuerant, bona Aliena fecit, corpori parcens. Tamen Praesidia vitae solida in arte sunt sita.

TITULUS LXI. DE ARTIBUS IN CONTRARIUM.

1. Menander Piscatore.

Qui primus reperit artem altricem pauperis, Multos effecit miseros. Simplicius fuit, Hunc cui difficilis vita est mature mori.

2. Antiphanes Fullone.

Quisquis Deûm artis primus monstrator fuit,
Is maximo mactavit mortales malo.
Nam si quis artis expers in inopiam incidit,
Semet periclis objiciens, uno die
Aut rem decusque assequitur, aut mortem invenit.
At nos quibus ars est data pro vitae pignore,
Perpetua spe fovemus esuriginem:
Cumque esse miseris liceat parvo tempore,
Vitam per omnem tales esse malumus.

3. Menander Hymnide.

Felicitas raro ad senectutem comes Arti est, ni dominum valde avarum invenerit.

4. Euripides Polyide.

Vitam hominis artes praegravant, non sublevant. Nam sustinere crimen imperitiae Censore quovis sortis est durae nimis.

TITULUS LXII. DE DOMINIS ET SERVIS.

1. Euripides Helena.

Malus ille quisquis res heriles ut suas Non curat, una lactus atque una dolens.

2. Ibidem.

Sim servis ut sum, quando sio nasci datum, Dum cura servis mihi sit asscribi probis. Si denegatur liberum nomen mihi, At libera est mens. Satius hoc multo, mala Quam duo subire: quod facit, quisquis jugo Juris alleni vitia conjungit suà.

3. Idem Meleagro.

Quam dulce servo facilis ac clemens herus, Heroque servus qui domo praestat fidem!

4. Idem Antiopa.

Tractare servum studia liberalia Minime decorum est, otiove insuescere.

5. Menander.

Res taediosa est servus plus sapiens hero.
6. Idem.

Quoties benignus dominus servo contigit, Hoc esse summum munus fortunae puta.

7. Incertus.

Quanto benignum satius est dominum pati, Quam vivere inopem liberi sub nomine!

8. Philiscus Thebanis.

Mei quidem unus dominus, at vestrum omnium, Quos liberos vocamus, imperium obtinet Lex, vel tyrannus: et tyrannorum, metus. Reges superstant subditis, Dî regibus, Necessitas Dîs. Juris alieni vides Quodcunque rerum est; parva sub magnis jacent, Aliisque debent alia servitii fidem.

9. Antiphanes.

Sic mihi videtur: servo qui patria excidit Benignus dominus patriae praestat vicem. 10. Menander.

Quid frustra frugi et bonus es? namque herus omnia Cum sua dilapidet, et tu diripias nihil, Defraudas temet ipse, et illum non juvas.

11. Euripides Archelav.

Non alere servum, sed nec ingenuum, domi, s Homini modesto praestat, et tutissimum est.

12. Idem Antiopa.

Cernis servitus quid sit mali?

13. Idem Archelao.

Vitam dedi ut famula esset. Aequum scilicet Ut sequiora serviant potioribus.

14. Idem Alexandro.

Sapis quidem tu Priame: tamen audi precor. Plus quam necesse est sapere qui servus sapit, Onus est molestum, nec domi possessio est Quae plus mali producat et frugis minus.

15. Ibidem.

Merito reprendi. Pessimum, servi, genus Nil in futurum consulunt, ventres meri.

16. Ibidem.

Quicunque dominis exhibent servi fidem, Crudele parium concitant odium sibi.

17. Menander Praeaccusante.

Ita uti jubetur exsequi tutissimum Servo esse, veteres praedicant.

18. Euripides Alexandro.

Pravi quibus non servitus expenditur Ratione, sed fortuna res dijudicat.

19. 'Ibidem.

Servos enim

Non utile est habere qui praestent heris. 20. Idem Alcmaeone.

In servum herilis magna pars recidit mali. 21. Idem Busiride.

Servo profari quamlibet verum nefas, Usus heriles ferre si verum negant.

g Ita in ms. Altore qui sit potior, vel tutissimum est.

22. Idem Alcmaeone.

Quicunque servo praebet aures credulus, Supplicia magna debet imprudentiae.

23. Idem Eurystheo.

Fidum qui ministerium exhibet, Res ille heriles celet et praestet fidem.

24. Idem Alcmena.

Domino placendum est: hoc enim servo expedit, Quicquid laboris imperatur, hoc suae Efficere fidei specimen atque industriae.

25. Idem Hecuba.

O fortuna servorum mala, Necessitas quos subigit audere improba.

26. Idem Ione.

Servos quod unum facere eontemtos potest Vox est: in aliis libero distat nihil, Quicunque mentem servus ingenuam gerita

27. Menander Puello.

Servire qui sic discit, ut excipiat nihil, Is nequam est servus. Jus profandi libere, Quod sensit animus, dederis, reddes optimum.

28. Philemon.

Here, quisquis est homo natus, quamvis serviat Is servitutem, tamen esse homo non desinit.

29. Idem Migrante.

Servo mala est fortuna delinquens herus: Partem subire nam malorum cogitur.

30. Sophocles Acrisio.

Fugitivus arctis vinculis coercitus, Quin quae placent loquatur, ambigere est nefas. 81. Menander Thessalis.

Tranquillus animus vitam servilem fovet.

32. Eubulus.

Qui se fugitivi gesserunt pro liberis, Multi recurrunt pristina ad praesepia. 83. Sophocles:

Si corpus istud servit, at mens libera est.

34. Menander.

Et civitas et lex et perfugium mihi Et justi pariter atque injusti regula Herus est, arbitrio cujus me acquum est vivere.

36. Theognis.

Non est mancipium recta cervice tueri:
Sors flexum servos jussit habere capat.

37. Euripides Medea.

Quodeunque herili cecidit adversum domo, Id triste servi corda percellit probi.

38. Idem Melanippa.

Obstare servo nomen haud aequum est probo: Est quando virtus famula superat liberos.

89. Idem Phryxo.

Infame servis nomen est: mens interim Cum liberis sit saepe liberalior.

40. Alexis.

Ferme omnes servitutem quotquot serviunt, Eos dominorum moribus videas pares. Nam quibus obsequium semper praebent moribus, His ipsa tandem se natura attemperat.

41. Euripides Antiopa.

Eheu ut omne ubique servorum genus In sequiora cuncta transscripsit Deus!

TITULUS' LXIII.

DE VENERE VULGIVAGA, QUAE GENERATIONI HUMANAE CAUSAM PRAEBET, ET DE AMORE VOLUPTATUM CORPORIS.

1. Euripides Aeolo.

Exercet homines sorte diversa Venus:

Est quando luctum portat, est quando juvat:

Accedat ad me cum favens est maxime.

2. Idem Antiopa.

h Rerum satietas omnium est. Turpes toros

hRefer ad Tit. VI.

Vidi sequentem, pulchra cui conjunx domi: Et plenus epulis aliquis e vili cibo, Novitate commendante, cepit gaudia.

3. Idem Hippolyto.

Qui dona Veneris spernit, animi contumax, Nimium sequente non magis culpa vacat.

4. Idem Antigona.

Juvenem calentem Veneris indomita face Arcere vigiles non valent custodiae. Amor ipse, quamvis rudibus, ingenium facit. Dulce et salubre quae modum novit Venus.

5. Idem Hippolyto.

Ferenda non est, tota cum sese excutit, Venus, benigna sponte cedenti Dea: At si quis alto spiritu obniti parat, Hunc illa domitum tractat inclementius.

6. Sophocles.

Pueri, Venus quae dicta, non tantum est Venus. Sed omnium una nominum vim possidet: Eademque Dis est, visque non superabilis, Eadem furor limphatus, eadem mel merum Amoris, eadem luctus. Insunt omnia, Studium, quies tranquilla, violenti impetus. Quorum medullas occupavit, liquitur His anima. Tanti numinis quid liberum? Illa et natantes caerulo pisces salo Et humi vagantum saecla quadrupedum subit: Illa inter ipsos alites alas quatit: Homines ferasque subjugat, Superos quoque. Nam quem Deorum adorta non i ter dejicit? Et si loqui fas (vera sed fas est loqui) Jovis cor ipsum superat: atque hasta sine, Sine ense cuncta dissipat victrix Venus Mortalium consilia et immortalium.

i Olim: tandem obruit, 'Eπl τρισί πτώμασιν δρίζονται την ήτεαν Salmas. Ex. Plin. 291.

7. Bion Bucolicis.

Aut Musae metuere Cupidinis aspera tela!
Aut adamant magis, et vestigia semper adorant.
Si quis eas comitetur habens inamabile pectus,
Protinus hunc fugiunt dedignanturque docere.
At cantat qui dulce gravi perculsus amore,
Hunc circumfusae pariter coluere sorores.
Atque adeo, quam vera loquar, me discere teste est.
Namque alium celebro quoties hominemve Deumve,
Lingua cadit subito, nec jam canit ut solet ante.
At quoties canto Lycidan et numen Amoris,
Occurrunt ultro milii carmina, blanda fluit vox.

8. Zopyrus.

Ego vitam Amoris degere expertem meis Non precor amicis, sed deo placido frui.

9. Aristarchus.

Qui nulla Amoris passus est incendia, Necessitatis nescit invictae jugum, Quae me subegit hoc iter capessere. Namque ille robur addit infirmis Deus, Idemque monstrat inviis rebus viam.

10. Anaxandrides.

Umbratico doctore multo est aptior Amor magister vitae ad humanae viam.

11. Euripides Auge.

Qui non Amoris numen admirabile Supraque cunctos caelites positum putat, Aut stupidus ille aut orbus experientia, Ignorat homini maximus quis sit Deus.

12. Antiphanes.

Quicunque amantes orbos mentis praedicat, Is ipse quantus quantust ingenio caret: Nam vita ab hominum si voluptatem auferas, Mors ipsa vita fiet: praeterea nihil.

13. Alexis.

Non est magister ullus adolescentiae Tam fidus atque diligens, atque est amor-

Idem.

k Equidem Cupido primus est caelestium, Cunctis superior atque majoris pretî. Nam nemo repperitur usque adeo tenax, Adeove duris aut severis moribus, Qui non suorum tribuat huic partem Deo,

14. Menander Thesauro.

Quibus est juventus ac divitiae dapsiles, Amori hos jubeas indulgere comiter, Nam qui in senectam rem ampliando differunt, Solvunt usuras otiosi temporis.

15. Menander Comprandentibus.

Amorem inter Deos

Validissimum esse hoc argumento evincitur, Quod pejerantur propter hunc omnes Dei.

16. Minnermus.

Vita quid est, quid dulce, nisi juvet aurea Cypris? Tum peream, Veneris cum mihi cura perit.

Flos celer aetatis sexu donatus utrique,

Lectus, amaterum munera, tectus amor,

Omnia diffugiunt mox cum venit atra senectus,

Quae facit et pulchros turpibus esse pares,

Torpida sollicitae lacerant praecordia curae: Lumina nec Solis, nec juvat alma dies,

Invisum pueris, inhonoratumque puellis.

Tam dedit, heu, senio tristia fata Deus,

17. Menander Nauclero.

Natura sua

Tractabile esse amantis ingenium solet.

18. Idem Thesauro.

Amoris incitamen-cantillatio est.

19. Theocritus.

Oscula vana quidem, sed in his quoque magna voluptas.

k Grotii ms. Deum potentum maximus longe est Amor,
Dignusque ante alios quem tu . . . colas;
Nam nemo est adeo parta parsimonia
Aut morum tanta . . . . .
Qui non . . . numen atque participet sui.

20. Menander.

Amantium ira ferre aetatem non potest.

21. Idem Heroe.

Amore, domina, nihil est efficaçius, Nec imperator ipse superûm Juppiter: Quin cuncta, ab illo domitus et victus, facit. 22. Euripides Andromeda.

Amore quisquis captus est mortalium, Si forte amores commodos invenerit. Desiderabit gaudii nullum genus.

23. Idem Hippolyto.

Mihi nîl timentis auctor est audaciae Oui solus arctis invenit rebus viam, Amor potestas omnium invictissima.

24. Sophocles Trachiniis.

Quicunque Amori, pugilis in morem, manum Tollens resistit, errat et pravum sapit: Namque Amor in ipsos jus habet summum Deos. 25. Idem Phaedra.

Non in virorum sola Amor se pectora Et feminarum insinuat. Ipsas quin Deûm Sollicitas animas et ferum ponti gregem. Nec ipse contra tendere omnipotens Deûm Rex audet. Ultro flexus imperium subit.

26. Moschus Bucolicis.

In somnis adstare mihi Venus aurea visa est: Infantem pulchris manibus ducebat Amorem, Spectabat terram qui cernuus: atque ita fata est: To puer hic pastor, dicat cantare magistro. Dixerat atque abiit: tum, quae meditatus avena Carmina, ceu docili, recitabam stultus Amori: Gaudeat ut Phoebo cithara inventore, Minervâ Tibia, Mercurio testudo, et fistula Pane. Sed nîl mea carmina curans Haec ego dictabam. Ipse puer contra me, quid sit amare, docebat, Caelestumque hominumque faces, matrisque triumphos. Sic oblita mihi docui quae carmina Amorem: Quicquid Amor docuit memori mihi pectore sedit.

27. Idem.

Hespere, quo nullus Veneri dilectior ignis, Hespere, caeruleae sanctissima noctis imago, Oui Lunae cedis quantum tibi sidera cedunt, Alme fave, mihi formosus dum pastor aditur: Sitque mihi tua fax Lunae vice: quae modo primum Fulgere incipiens subito occidit. Haud ego fur sum. Non est quod metuat caeca me nocte viator: Verum amo: dulcis amor res non indigna favore est.

28. Incertus.

Felix quisquis amat, sed ametur ut ipse vicissim: Felix Pirithoo Theseus comitatus amico. Tunc quoque cum Ditis descendit ad horrida regna. Felix Taurorum quoque finibus exsul Orestes Communes Pylade errores sectante viarum, Felix Aeacides olim vivente sodali, Felix ille etiam moriens, cui contigit ultor.

29. Moschus Bucolicis.

Echo vicinam Pan corniger; ipsa sed Echo Saltantem Satyrum; Lydam Satyriscus amabat. Quantum Pana Echo, Satyrus tantum usserat illam, Et Lyde Satyrum, Vice flagrabatis amores. Quantum quisque suum nam fastidibat amantem, Tantumdem ipse suo fastidibatur amato. Hoc sibi crudelis documentum sumat; amantem Quisquis amatur amet, ut amans quoque rursus ametur, Orpheus Hymnis.

Praecluis, alma Venus, caelestis, laeta lepore, Undigena, o genitrix, sacra quam nocturna celebrant, Conjuga, pervigilans, violans atque insidiatrix. Nil sine te, Dea: tu totum tua sub juga mittis. Tu mundi praefecta trientibus, omnia gignis Per spatia alta poli, per frugiferae sola terrae, Per mare velivolum, Bacchi veneranda sodalis, Ouae dapibus gaudes, Dea pronuba, mater Amorum, Lectisterna, latebrituens, Suadela, henigna, Proma et conda eadem: Dea patrima, conciliatrix. Tu lupa, tu Divum Regina et sponsepulatrix,

Ortus sancta parens, vitalis, blanda, virosa:
Quae fraenas homines, portans effraene Necesse,
Vique Cupidinea succendis secla ferarum.
Cypri, fave magno Jove prosata: seu per Olympum
Sublimem incedis vultu regina sereno,
Seu Syriae tibi templa placent fumantia ture,
Seu mage per campos auratis vecta quadrigis
Acgypti veheris propter foecunda fluenta.

Proclus Hymno Veneris.

Raginam Lyciae gentis Venerem celebramus,
Cujus ope auxilium nacti certamque salutem
Primores patriae, sacrorum conscia corda,
Urbe sua sanctum delubrum rite dicarunt,
Foedera casta notans, animo quae cernere solo est,
Caelicolae Veneris Volcanique ignipotentis:
Undi tibi, Dea, nomen Olympia: namque tua vi
Vastam pernitiem saepe evasere, tenentes
Virtutem ante oculos. Foecundo quippe cubili
Exoriebatur robusta ac provida proles,
Vitaque ridebat passim vernante sereno.
Nunc quoque, diva favens, nostrae cape dona Camoenae,
Namque et nos Lycio de sanguine duximus ortum.
Arce animam probris et honesti subjice flammas,
Terrigenae pellens furiatum virus Amoris.

Acternam Veneris seriem cantare paramus, Et regale sacri fontis caput: unde profecti, Immortale genus, pennatum numen Amores: Quorum alii telis mentem ferientibus urunt Pectora, ut illecebris sublime trahentibus icta Matris conspiciant rutilum fulgentia templa. Ast alii patris imperio sapientipotentis, Perpetuam cupidi sobolem submittere mundo, Immittunt animis vitae terrestris amorem. Rursum alii coetus et foedera conjugiorum Cum magna curant cura, mortalis ab ortu Seminis ut semper genus immortale propagent. Omnibus hic labor est, Veneri servire parenti.

O Dea, nam nihil est tua quod non audiat auris, Immensum coeli seu circum volveris axem, Diceris unde animam Mundo inspirare perennem, Seu septemgeminos orbes super, aethere summo, Suppeditas nostris connexibus indomitam vim, Audi, te veneror: moestumque laboribus aevum Justificis semper telis mihi sancta guberna, Antecavens facibus pateant ne corda profanis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 39.]

Blanda Venus Musis: Venerem celebrate puellae, Ne meus hic in vos arma capessat Amor. At Veneri Musae: Marti jactare memento Talia; nam nobis non volat iste puer.

Orpheus Hymnis.

Sanctum, almum, facilem, magnum veneramur Amorem, Pennatum, igniferum, velocipedem, arcitenentem, Qui colludere amat mortalibus et superis Dîs, Vorsimanum, geminum, claves rerum omnium habentem, Aetheris immensi, telluris et aequoris et quae Terra parens hominum generi spirantia nutrit, Et quae latipatens orcus tenet, et mare raucum: Namque horum tu solus habes, Deus alme, gubernal, Nunc igitur pura cum mente clientibus adsis, Cispellens furias pravaeque libidinis aestum.

Theocritus.

Nuper in alveolis apis improba laesit Amorem, Dum furto raptare favos parat. Ille tumescens Jam digitis, tractatque manum sentitque dolorem Et pede subsiliens terram ferit. Inde parenti Triste malum monstrans cum fletibus, En apis, inquit, Corpore quam parvo quam grandia vulnera figit! Subridens cui mater: Apis non esse putabas Te similem, parvus qui grandia vulnera figis?

Argentarius. [Anthol. Pal. IX. 221.]
Miror in hac gemma spectans immane leonis
Robur ut aurigae more gubernet Amor.
Illa manus fraenum docta regit arte: flagellat

Ista jubam. Puero blandus in ore decor. Hunc ego crudelem metuo. Non parcet opinor Hic bomini, talis cui fera ludus erat.

Incertus. [Anthol, Pal. II. 108.]

Juppiter, Eripiam tibi spicula, dixit Amori: Ille, Tona: fies cum volo rursus olor.

Leonides. [Anthol. Pal. II. 179.]

Teligerum turis quis imagine finxit Amorem, Illum qui quondam nec Jove se abstinuit?

O bene Vulcano quod jam datur ille videri, Qui tantum in lenti debuit igne rogi.

Antipater. [Anthol. Pal. IX. 420.]

Vincere te lachrymis, Telembrote, credis Amorem?

Tantillo tantas scilicet imbre faces?

Semper flagrat amor. Extingui nesciit ille Tunc, etiam, magno cum satus in pelago est. Zenodotus. [Anthol. Planud. I. 14.]

Ad fontes puerum posuit quis sculptor Amorem, Extingui sperans flumine posse faces?

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 15.]

Heus vigilem qui nocte paras accendere flammam, Et facibus velles lumen habere tuis,

Sume meo lumen de pectore. Nam mea flagrat Intus scintillis flammivomis anima.

Theocritus.

Abit ille, pedes quocunque ferebant,
Ah demens: ita cuncta gravis Deus usserat ossa.

Idem.

Omnia fausta forent, possem si pellere Amorem.
Nunc sumus, o mihi fide Thyoniche, ceu pice mures
Gustata: tanto nec quae medicina furori
Novimus. At natam Simus periens Epichalci,
Aequalis meus, emenso redit aequore sanus.
Aequor et ipse petam: miles non optimus, at nec
Pessimus: in medio satis est consistere censu.

Idem.

Ardebant paribus se lancibus. Aurea quondam Saecula, cum semper redamaret amatus amantem.

Idem.

Vidit ut Europam Divûm pater, ilicet olli Non bene provissis feriuntur corda sagittis, Vi Veneris, novit quae vincere sola Tonantem.

Idem.

Tibi ne durus sit Amor Deus, Humanum qui tam facile ingenium domat, Et me mollivit fueram qui ferreus.

Idem.

At non effugies, quem nulla effugit, Amorem.

Idem.

Triste satis frigus, fluviis labentibus aestas, Alitibus laquei, retia tensa feris, Virginibus caluisse, viris. O Juppiter, o rex, Non ego sum solus: te quoque vicit Amor.

Idem.

Venisti tandem post tres noctesque diesque, O puer: at miseros lux una absumit amantes.

Idem.

Aspirent utinam faciles ambobus amores, Nomina venturi celebrent ut nostra nepotes.

Moschus.

Amissum nuper clamans Venus anxia natum:
Ecquis, ait, triviis palantem vidit Amorem?
Ille erro meus est. Pretium grande auferet index,
Basiolum Veneris: sed enim non basia tantum
Ille feret, puerum quicunque adduxerit, hospes.
Viginti in pueris facilis puer ille notatu.
Igneus in vultu color est, non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba, blanda loquela:
Non quod sentit, idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries: nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus, sed longe docta ferire
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudua agit: mens quaerit tecta latebras.

Alitis húc illuc instar volat, inque puellas,
Inque viros fertur, sedet intra viscera tandem,
Arcus parvus adest: et in arcu missile telum,
Hoc quoque non magnum; summum sed in aethera fertur.
Auratam dorso pharetram gerit: intus acerba
Spicula conduntur, queis me quoque vulnerat ipsam.
Haec crudelia cuncta: sed est crudelior illis
Fax, quae parva licet, novit tamen urere Solem.
Hunc tu si invenias, strictum rape: parcere noli.
Si flentem videas ne decipiare caveto.
Subridet? tanto trahe fortius. Oscula libat?
Oscula sint suspecta: madent et labra veneno.
Haec cape quae gesto, tibi do, si dixerit, arma,
Ne cape: tincta feris etenim sunt omnia flammis.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 157.]

Cur Deus esset Amor? nec enim mala facta Deorum
Novimus: humano sanguine gaudet amor.

Non armata quidem gladio manus: et tamen eace,
Quae dedit immani funera saevitia,

Stratus enim cum matre puer jacet, et super ipsos
Vir saevis lapidum jactibus interiit.

Non opus hoc Martis, Ditisve: Cupidinis omne est,
Cernite quo lusu gaudeat ille puer.

Lucianus, [Anthol. Pal. X. 29.]

Non Veneris puer est laedit qui corda, sed illum Praescribit vitiis mens male sana suis.

Paulus Silentiarius. [Anthol. Pal. IX. 443.]

Ne Veneri pandas animi penetrale caveto:
Nam ferus a duro corde resultat amor.
Lubricus ille furor. Minima vel parte recepta
Ignescens venas tota sagitta subit.

Nec spes corruptum te mulceat: influit illa Pascenti venas igne trahens animum.

Incertus. [Anthol. Pal. IX. 497.]
Amorem esuries tollit: sin minus, dies:
Quod si nec haec, nec ista flammam extinxerit,
Nullum remedium superest nisi suspendium.

Theocritus.

Nulla Cupidinea melior medicina furori, Nicia, non quicquid spargi pote, quicquid inungi, Quam dulces Musae.

Ibidem.

Languebat tábidus ille,
Te, Galatea, canens algoso in littore secum,
Solis ab exortu, Veneris sub pectore vulnus
Saevum immane gerens, trajectus viscera telo.

34. Menander.

Nugae. Vultus quomodo
Quemquam subigeret? omues unam, id si foret,
Amarent, quando aspectus judicium est idem.
At forte amantem illecebrae consuetudinis
Trahere putantur: atqui eâdem utentium
Alter nîl triste patitur, quin ridens abit:
Alter disperiit. Morbus animi occasio est:
Haec siquem, ut oportet, feriit, is vulnus trahit.

TITULUS LXIV.

VITUPERATIO VENERIS, ET MALUM ESSE AMOREM, QUAMQUE MULTORUM MALORUM CAUSA SIT.

1. Dicaeogenes.

Quoties amoris retibus capti sumus, Benigniores tunc in alienos sumus, Quam quos necessitudo junxit sanguinis.

2. Menander Veneralibus.

Amantem si quis mente credit praeditum, Ubi ille rerum inveniet, quaeso, amentiam?

3. Idem.

Unum inter homines consilii est expers, amor.

4. Euripides Antigona.

Amabam. Hominibus maximus furor est amor,

5. Idem Danae.

Res otiosa et operis est fugiens amor, Cui specula curae tinctaque in flavum coma. Odit labores. Hoc tibi signum cape, Quod nemo amavit quaeritans victum stipe. Regnum ille mollis inter opulentos tenet.

6. Idem.

At o Deorum pessime atque hominum puer, Rerum bonarum non dares speciem malis, Aut facilis esses ac favens amantibus.

7. Idem Andromeda.

A. Heu durum amorem patimur. B. E dictis tibi Quod optimum sumatur. Infidum est amor, Animique partem pessimam habitandam eligit.

8. Idem Dictye.

Nihil remittit, multa si moneas, Venus: Quod si pares vim, tendit hoc contra magis: Deinde bellum parit: in excidia urbium Et vastitates haec solent prorumpere.

9. Theocritus.

Echo respiciens Daphnis, Venus improba, dixit, O culpanda Venus, Venus o mortalibus hostis.

10. Euripides Meleagro.

Amica tenebris est Venus. Namque ipsa lux Necessitatem castimoniae facit.

11. Archilochus.

Quippe meo vis tanta Cupidinis involuta cordi Offudit atras visui tenebras, Mentem ipsam rapiens e pectore.

12. Incertus.

Amoris in morbum incidi, Exanimis saeva perculsus corda Deûm vi, Unde ossa consumit dolor.

13. Sophocles Amatoribus Achillis.
Amor diei unius aegrimonia est,
Quem posse simili exprimere sic videor mihi.
Quoties sereno nascitur caelo gelu,
Gaudet manu tractare concretas aquas
Grex pusionum, atque ea voluptas maxima est:
Tandem liquescens unda dimitti negat,

Quanquam teneri commode munibus nequit. Sic aestus idem saucios amoribus Cogit vicissim pergere, et desistere.

14. Phanocles.

Qualiter Ocagri soboles Rhodopeius Orpheus Dilexit Calain patre satum Borea.

Ah quam saepe suos silvis cantabat amores, Tranquillo nunquam conspiciens animo

Formosum Calain. Sic percita vastabantur Pectora perpetuis sollicitudinibus.

Hinc circumfusae gladiis crudelibus illum Occidere nurus, gens mala, Bistoniae;

Nempe quod Edonis puerilis primus amores

Monstrasset, fugiens foemineum omne secus.

Ergo metunt doctum ferro caput, et caput ipsum In mare projiciunt dulcisonamque fidem,

Clavo fixa simul ferrentur ut illud, et illa,

Qua raperet cano gurgite vis pelagi:

Quae dum fluctus agit sacrata ad littora Lesbi,

Ceu foret arguto pollice mota chelys,

Omne mare atque omnis sonat insula. Tum caput Orphei In Mitylenaea consepelitur humo:

Una etiam tumulata fides, quae saxa movere Noverat, et Phorci triste sonantis aquam.

Ex illo citharae celebrant et carmina Lesbum: Insula nec pelago doctior ulla natat.

Foeminea at postquam Thraces crudelia facta

Audierant, miris indoluere modis:

Corporaque uxorum ferro compuncta notarunt, Ne possent sceleris non meminisse sui.

Mos manet, et Thressae post tot quoque saecla notatae Orphea pendunt pro nece supplicium.

15. Menander Andria.

'Amor offundit omnibus Nebulas, etiam qui rectam sectantur viam, Multumque sapiunt.

16. Clinias.

Nemo colat posthac funestum numen Amoris:

Nemo colat pueros dulcesque Cupidinis ignes:

Ista Moron propter tristem descendit ad Orcum.

17. Menander Patruelibus.

Ingenio suo

Amor ad consilia surdus. Tum vero hand facul Ratione superare et juventutem et Deum.

18. Idem Thesauro.

Si amori confidentiam abstuleris, perit, Atque adeo tabulis Ceritum inscribi potest. 19. Moschus Bucolicis.

1 Moenibus Eleis elapsus olivifer amnis
Trans fluctus, Arethusa, tuos sectatur amores,
Floresque frondesque ferens cum pulvere dona:
Labitur et mersus procul incumbentia subter
Aequora, nec salsas admiscet dulcibus undas,
Ut vix Ionium tranantem sentiat amnem.
Ille ferus puer, audendi non ausa magister,
Ille fuit, nari solitum qui nare subegit.

20. Idem.

Igneus in vultu color est non candidus: igne
Lumina bina micant: mens improba: blanda loquela:
Non quod sentit idem fatur quoque: mellea vox est,
At cor implacidum quoties furit: insidiator,
Nunquam vera loquens, pravus puer, aspera ludit.
Crispula caesaries, nulla est reverentia fronti.
Utraque parva manus: sed longe docta ferire,
Ipsas usque fores Orci atque Acherusia regna.
Corpore nudus agit: mens quaerit tecta latebras.
Alitis huc illuc instar volat, inque pnellas,
Inque viros fertur: sedet intra viscera tandem.

21. Bion Bucolicis.

Dum nemoris densa volucres sectatur in umbra, Illic forte puer fugitivum vidit Amorem Pallentis buxi ramos super: ut videt illum, Ut gaudet, magnam sperans captare volucrem, Et subsultantem nunc huc nunc protinus illuc

1Refer ad Tit, LXIV.

Insequitur jaculis, prope deficiente pharetra. Iratus tandem, toties fallentia tela
Projicit, atque seni cum fletu narrat aranti
Deceptas, ductu quas ipsius hauserat, artes,
Et simul arboribus latitantem ostendit Amorem.
Ille movet ridens canum caput, atque ita fatur:
Parce hoc aucupio: parce hanc tentare volucrem:
Perniciosa fera est. Longe fuge: sat mihi felix
Si nunquam capias: at si te fecerit aetas
Aucta virum, qui nunc fugit et salit, ipse secutius
Ultro aderit, capitisque tui se in parte locabit.

22. Idem.

Blanda Venus, Venus alma, Jovis pelagique propago, Cur adeo dura es mortalibus et superis Dis?

Non satis hie dixi. Cur hostis es omnibus, et curo alle malum genuisti mater Amorem,

Immite ingenium velat qui dispare forma?

Cur autem volucrem jaculatoremque dedisti.

Scilicet ut quamvis crudelem evadere non sit?

23. Theocritus.

Nunc scio quid sit Amor. Gravis est Deus: ille leaenae Uberibus nemorum subter querceta pependit, Astrono Qui mihi nunc imis flagrans procul ossibus haerat.

23. Incertus.

Proh dolor, amores quanta sunt homini mala?

24. Euripides Rhadamantho.

m Vitam hanc amores alius aliorsum trahunt.
Est qui vocari nobilis magnum putat:
Hoc spernit alius, et pater dici domusFlorentis emtum quamlibet magno velit.
Sunt queîs libido est, prava cum dicant, tamen
Trahere audientes pestilente audacia.
Multos honeste cernimus praevertere
Lucrum. Omnis adeo vita plena erroribus.

mRefer ad Tit, IL

K

TITULUS LXV. PRO PULCHRITUDINE.

1. Euripides Aeolo.

Videam meorum liberûm natos mares,
Quorum ora celsum praeferant regni decus,
Virtutis etenim magna commendatio est
Spondens honesta corporis pulchri fides.

Si pulchri mores pulchritudinem insitamo, pur un mara Condecorent, amor hoc ipso geminari soletani di mara della di mara di mara della di mara della di mara di

3. Homerus Iliade.

Nireus ex Simo ternis dux navibus ibat, Nireus Aglaia natus Charopoque parentex Nireus, cui forma par nemo ad Pergama venit.

4. Bion Bucolicies and aller

a Forma bonum muliebre :: vigor roburque, virile.

5. Philemon Ignifero.

• Edepol nec pictor quisquam est, nec statuarius, Qui talem posset arte pulchritudinem Exprimere qualem rerum veritas habet. Tum vero periit usus simulachrûm omnium, Nisi ars peritos judices invenerit.

6. Homerus.

At sapiens thalamo se Penelopea ferebat, Quo Diana gradu, quali Venus aurea vultu.

7. Menophilus Cincinnis.

Multa per Europam Libyaeque Asiaeque per urbes Vidi corpora pulchra, vagis erroribus actus: Nunquam tale tamen sese decus obtulit: ipsos Quin Superos vix ora puto tam pulchra tueri, Quam mihi quae subito mentem vastavit imago, Vi quae vim fandi superat. Quam triste silebat Huc illuc volitans animus? tum summus ab imo Membra liquescebam. Jam pectore cesserat omni Graecia: jam reditum properantia vota jacebant,

n Refer ad Tit. LXVI.

o Refer ad Tit. LXI.

Atque exantlati terra pelagoque labores. Sic stupui totus. Sed enim suggesta capilli, Florentesque comae nodos cantare memento. Qualem ego te egressam vidi felice lavacro Fulgentem late! sic trina ascendit Olympi Culmen Acidalio desurgens Gratia fonte.

TITULUS LXVI. CONTRA PULCHRITUDINEM.

1. Euripides Oedipode.

Spectanda mens est. Nîl decus formae juvat Si pulcher absit animus et recta indoles.

2. Idem Chrysippo.

Qui mente pollet, valeat et promta manu. Turpem esse praestat ore quant pulchrum et malum.

TITULUS LXVII. REM PULCHERRIMAM ESSE NUPTIAS.

1. Euripides Oedipode.

Viro sua uxor et domus regni sat est. Nam par calamitas, judico si quid bene, Amissa proles, patria, et patrimonium, Et casta conjunx. Nam viro pretiosior Opibus opimis uxor est industria.

2. Idem.

Quae sapit mulier marito se dabit famulam suo.

3. Apollonides.

Non solia regni, credite hoc o foeminae, Non copia auri, non opum ostentatio, Tantas hominibus totque delicias ferunt, Quantas pudicae uxoris et fortis viri Justo atque honesto congruens sententia.

4. Theognis.

Conjuge, Cyrne, bona n'il dulcius. Hoc ego verum Conscius ac testis sum tibi, tuque mihi.

K 2

5. Sophocles.

Nam qui penates sine ope matronae probae Effloruerunt copia atque honoribus?

6. Apollonides.

Celebrare; sexus omne foeminei decus, Labor disertam quaerit hic sapientiam.

7. Euripides Oreste.

O quae viriles spiritus animo geris, Et corpus inter foeminas pulcherrimum.

8. Idem.

Nam fida conjux ne vir evertat larem Sociata prohibet, sospitatrix familiae.

9. Menander.

Blanditiae morum amoris incantatio est. Haec ars mulieri retinet addictum virum.

10. Euripides Andromeda.

Pars maxima divitiarum Generosa uxore potiri.

11. Menander.

Nil tam familiare atque conjunctum est, Laches, Si recte expendas, atque mas et foemina.

12. Alexander.

Generosa mulier vera virtutis penus.

13. Euripides Antigona.

Haud liber ultra est, nuptiae quem vinciunt: Sed adest bonum istud, a malis quod actibus Affinitatis abstrahit reverentia.

14. Hippothoon.

Unanimis uxor optimum munus viro.

15. Euripides Phryxo.

Quoties maritus in malo aut morbo jacet, Dulcissimum, uxor si domum recte regat. Iram illa lenit: illa mentem liberat Moerore: dulcis ipsa fraus amantium.

PTITULUS LXVIII. UXOREM DUCERE NON ESSE BONUM.

1. Anaxandrides.

De nuptiis qui consulit, sibi consulit
Non bene: quia consulto inconsultam rem facit.
Namque id malorum initium in vita maximum est.
Nam si dotatam pauper uxorem domum
Duxit, non uxor ista, sed domina est viro,
Qui servitutem servit. Cui nupta est inops,
Egens, in vitam et ille servilem incidit,
Ut cui jam pro uno sustentandi sint duo.
At turpem duxit: vita non vitalis est:
Taedet pigetque in propriam indugredi domum.
Pulchram exambivit alius: ah demens, suam
Hanc si magis putavit quam viciniae.
Ita quo te vertas cunque, haud effugere est malum.

2. Alexis.

Uxorem nec ceritus nec limphaticus
Quis ducat, tanto vixerit cum suavius?
Notam subire quanto satius pauperi
Quam ferre uxorem? quippe quos Censor notat,
Hos aliis imperare leges non sinunt,
At enim maritus ipsius imperium sui
Ejurat. Atque ei, vita dum incolumis manet,
Cottidie supplicia nascuntur nova.

3. Philemon.

Mulier necessitatis perpetuae est malum.

4. Menander.

Is demum infortunatus, in egestate qui Uxorem ducit, educitque liberos: Ah demens qui nec praesidia in praesens habet, Nec, si quid, ut fort vita, secus evenerit, Habet integumentum quo famam occultet suam. Sed misere aetatem degit nudam, obnoxiam, Importuosam, compos tristitiae et mali,

p Potuerat conjungi cum Tit. LXXIII.

Sed omnium expers delitiarum et gaudii. Namque omnes doceo miserans unius vicem.

5. Naumachius.

Pulchra quidem res est intacta in corpore casto Virginitas, animi sanctis exercita curis; Quae nec onusta malis trahit ilia fessa laborum, Saeva nec immitis Lucinae tela tremiscit. Hanc sectata viam, veluti Dea, coetibus exstans Foemineis, trans vitam humilem sua lumina mittit, Vera jugantur ubi connubia, foetaque sanctis Vocibus interno gaudet mens conscia partu. Quod si vita tibi placet hospita, providus horum Quae sors ista trahit, monitis te ducere pergam, Ut portum cursu liceat tenuisse secundo.

6. Philippides Ananeusa.

Ut abstinens conjugio placide viveres Fueram auctor Phidyle. Optime aiebat Plato, Vel eo carendas nuptias, negotia Ne plura ad ictum pateant fortunae magis.

7. Anaxandrides.

Abeamus a puella. Amaritiae est penus.

8. Hipponax.

Uxor marito dat duos dies dulces.:
Cum sponsa nubit, cumque funus effertur.

9. Epicharmus.

O Clinia, nulla uxore gravior sarcina est. Nos scimus. Felix est cui nescire hoc licet.

10. Menander.

Mihi bene volentum nemo uxorem duxerit.

11. Idem.

Audi tu qui statuisti uxorem ducere:

12. Euripides Ino. Warne Land

Haud scripta recte jura sunt connubiis and globe and a confusion beatum pluribus se uxoribus de a pago a dimensa a confusion a pago a dimensa a confusion a confus

o Refer ad Tit. KLIV.

Sociare, quantas alere sufficeret domus,
Ut inaudientem pelleret penatibus,
Bonam volenti corde servaret sibi.
Nunc una sola accipitur, immenso nimis
Vitae periclo. Nam priusquam intrat domum
Nova nupta, nulla moris exploratio est.

13. Idem Alcestide.

Nam quae gravior poena marito
Quam viduari conjuge fida?
Utinam nunquam nostram consors
Haec venisset deducta domum.
Felix, felix quisquis thalamis
Et prole vacat. Namque una anima est,
Cui sat debet suus esse dolor.
Sobolis morbos et vastatum
Immatura morte cubile
Quam triste pati, quantoque frui
Satius semper
Improle et caelibe vita!

14. Ibidem.

Nec inesse toro Majus tristi dulce fatebor.

15. Idem Sthenoboea.

Multos superbos opibus, ortu nobiles, Dedecore vecors foemina affecit domi.

16. Philemon.

Sibi solum agentem fors alit quamvis mala.

17. Aristophanes Polyido.

Confarreatam conjugem pulchram tibi En trado: flammam videor in flammam addere.

18. Menander.

Habere uxorem, patrem dici, Parmeno, Innumeras adfert vitae sollicitudines.

19. Sophocles Teres.

Deserta jam nil valeo: saepe autem meo In corde volvi quam sit infesta undique Sors foeminarum. Aetatis in primordio Vitam puellae vivimus suavissimam. Nam blanda nutrix semper insipientia est. Maturiores postquam ad annos venimus Emancipamur, et foras protrudimur Procul paternis Dis, procul parentibus. Hospitibus aliae damur, at aliae barbaris, In foederatas, aut in externas domos: Et ista noctis unius commercio Probanda nobis omnia ac laudanda sunt.

20. Philetas.

Uxorem si non duxis, vives commode.

21. Diphilus.

Bonam reperire uxorem difficillimum.

22. Chaeremon.

Sepelire uxorem satius est quam ducere.

23. Philemon.

Ad poenitendum properat qui uxorem accipit.

24. Hippothoon.

Haud liber ultra est nuptiae quem vinciunt.

25. Menander.

Quisquis tranquillam vitam quaerit, nuptias Ut alii faciant, ipse abstineat nuptiis.

26. Theodectes.

Aetas senectae similis matrimonio est: Desideramus hoc et illam consequi: At consecuti cum sumus valde dolet.

27. Antiphanes.

Extrema malorum linia matrimonium est.

28. Menander.

Felix relicta quem facit res divitem: Nam quae cum uxore veniunt trans limen domus, Horum nec firma nec suavis possessio est.

TITULUS LXIX.

PRO DIVERSIS CONJUGUM MORIBUS NUNC PRODESSE, NUNC OBESSE NUPTIAS.

1. Theodectes.

Quoties maritus ducit uxorem domum, Non ille solam ducit uxorem, ut putat. Cum nupta festum transilit limen pede, Fortuna pariter intrat aut bona aut mala.

2. Susarion.

Audite populus quae Susarion dictitat: Malum, Quirites, mulier. Interea tamen Coli penates nequeunt absque isto malo: Malum est uxorem ducere, et non ducere.

3. Euripides.

Nec vita conjugalis infausta omnibus, Nec fausta rursus. Nam mala uxor maxima est Miseria. Felix Ille qui reperit bonam.

4. Menander.

S. Ut fatear, displicet

Res ipsa. A. Nempe quia sinistrorsum rapis Quicquid molestum, quicquid adversum accidit Tecum ipse spectas, et connives ad bona. Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni Cui nulla se mali admiscuerit portio. Mulier opipara res molesta est, nec sinit . Virum pro arbitrio vivere: haec eadem tamen Sua commoda adfert, liberos: mersum gravi Morbo máritum curat familiariter. Nec conflictantem cum Fortuna deserit: Defuncti exequias rite curat. Respice Ad ista, si quid taedii animo obvenerit. Ita rem feres facilius. Sin quicquid dolet Excernas semper tibi, nec contra compares Quod est utibile, jam tolerando non eris. 5. Euripides.

Felix profecto, cui bona uxor contigit: Felix et ille vita cui caeleba placet.

Digitized by Google

. Hesiodus Operibus.

Commoda si qua viro conjunx obvenerit, haec est Fortunae pars prima bonae: mala, pessima sors est, Delitiosa, virum quae torre potentius omnii Urit, et ad celeris perducit fata senectae.

7. Euripides Alcmaeone.

Praecipua mulier commoda atque incommoda Adfert marito: discite hoc monitu meo.

8. Philippides.

Dotata nupsit uxor, et turpis tibi, Ut suave coenes atque insuave dormias.

9. Euripides Protesilao.

Quicunque passim foeminas uno ordine Vituperat omnes, errat et pravum sapit. In classe tanta nempe reperire est malas: Sunt rursus aliae, ut ista, generosa indole.

10. Menander.

Si vere rem putamus, conjugium quidem Malum est: sed hoc malum imperat necessitas,

11. Euripides Melanippa.

Nil invenitur foemina pejus mala: Bona nihil reperitur excellentius. Tam varia sexus unus ingenia obtinet.

12. Idem Alcestide.

Nam quae gravior poena marito Quam viduari conjuge fida?

13. Idem Oreste.

Quicunque faustis vinciuntur nuptiis, His laeta vita est. Sors quibus cecidit secus, Nil nisi miseria restat et foris et domi.

14. Sophocles Phaedra.

Uxore prava nulla contingit viro Major calamitas: nec bona majus bonum Quisque, ut periclum fecit, ita rem judicat.

15. Hesiodus Theogonia.

Assignata viro nutu Jovis altitonantis
Foemina, grande malum. Sed consors fida laborum

Est eadem. Nec parte alia sincera voluptas:
Nam qui connubium fugitans curasque jugales
Praecipites annos attingit caelibe vita,
Auxilio caret ille senex: si copia victus
Suppetit, hanc poscit, morientique imminet haeres
Ingratus. Contra thalamos cui fata dederunt,
Si prudens, ornata bonis si moribus uxor,
Prospera compensat duris, et tristia laetis.

16. Euripides Hecuba. 🐕

Calumniari parce: ne saevi, aestimans Tuis miseriis omne foemineum genus. De gente nostra pars ad exemplum bona est: Pars in malarum jure censemur grege.

17. Epicharmus.

Par facit novus maritus quasi ter aut ter sexies Aleam jactet fritillo: nam probam si duxeris Et benignam, res secunda cecidit, est quod gaudeas: Sin vagam, domi infrequentem, sumtuosam, garrulam: Non uxor tibi haec futura est sed bene comta calamitas.

18. Euripides Oedipode.

Casta se matrona totam mancipat servam viro: Quae mala est, spernit feroce conjugem vecordia.

19. Ideni Melanippa.

Odio esse postquam coepit, heu miserum genus Muliebre, culpa sontium insontes gravat, Malaeque castas in probri partem trahunt: Et ad ista, quae sors exigit connubii, Cunctas mariti sapere nos credunt nihil.

20. Idem Alexandro.

rMali malarum se applicant connubio.

•TITULUS LXX. DE UXORIS PETITIONE.

Non destinatum sorte si quaeris torum,

rRefer ad Tit. LXX. 424 **Potuerat conjungi cum Tit. LXXII.

Frustra laboras. Quae manet fato virum, Sponte in penates veniet et nullo ambitu.

2. Idem.

Proserere prolem parce Dîs nolentibus.

3. Idem Antiopa.

Affinitates, qui sapit, quaeret pares.

4. Idem Melanippa.

Sublimiori genere qui natas petunt,
Opibusve opimas conjuges, optant male,
Ubi namque potior res domi est uxoria,
Vir mancipatus jura non retinet sui.
Dotalis iste census infelix viro est,
Oui difficilius efficit divortium.

5. Menander.

Vir pauper, quoties implicans se nuptiis Cum uxore dotem pariter admittit domum, Se tradit illi captum, non illam capit.

6. Euripides Meleagro!

Mihi si, quod omen magnus avertat Deus, Ducenda conjunx, sit meae proli parens Quam durus habuit usque labor exercitam. Stirps illa quippe egregia, cui geminus parens Vixere legis sub severae regula.

7. Menander.

Qui uxorem ducit, horum spectet alterum, Aut pulchram speciem aut mores morigerabiles, Alimenta mutua charitatis benevolae.

8. Hesiodus Operibus.

Quaere toro intactam, pulchris quam moribus ornes: Neu sit laeta tua vicinia labe, caveto.

9. Theognis.

Nobilitas asinis et equis simul, arietibusque Dat pretium: nec de semine degeneri Admissura placet: Sed pravae e sanguine pravo, Si dos sit, praesto est optima conditio.

10. Euripides Antiopa.
Moneo nunc omnes semel.

Ut ex honesto genere progeniem serant. Non illa quippe semper infelix erit.

TITULUS LXXI

IN NUPTIIS UTRIUSQUE AETATEM ESSE SPECTANDAM

1. Euripides Phoenice.

Res senibus importuna matrimonium, Et triste natos tollere aetate in mala: Seni marito quippe matrona imperat.

2. Theognis.

Tempestiva seni primaevo flore puella Non est, nec clavo, ceu ratis, apta regi: Anchora non illam teneat: sed fune soluto Nocte illam statio non tua suscipiet.

8. Euripideo Acolo.

Puella juveni nupta non recte datur:

Nam masculus fert melius aetatem vigor:

Muliebre corpus citius in senium cadit.

4. Sappho.

Quando mi bene vis, junge toris te juvenilibus:

Nam tanto senior te nequeam vivere conjuge.

5. Euripides.

Nam quod jugale contigit foedus mihi,

Hoc me teneri fas ad aetatem ultimam.

6. Hesiodus Operibus.

Quaere tibi uxorem cum justa adoleverit aetas,
Nec multum decies ternis provectior annis,
Nec minor: hoc verus thalamo modus. Apta puella
Connubiis, quinto floris jam puberis anno.

7. Euripides Danae.

Audite juvenest omnibus dictum volo,
Differre thalamos ad senectae terminum
Nolite. Prolem serite, dum tempus sinit.
Res est molesta foeminae conjunx senex.
Properate: juvat hoc educandis liberis,
Pulchrumque juveni natus alludens patri.

8. Idem Phoenice.

Senex maritus foeminae ingratissimus.

TITULUS LXXII.

NOBILITATEM NEQUE DIVITIAS SPECTARE, SED MORES.

1. Diodorus.

Legem hanc condixi, atque ipse constitui mihis
Ita scivi, ita sanxi, ita animi stat sententia:
Pol satius inopem ducere eductam probe,
Quam male moratam dote fretam dapsili,
Vitae consortem assiduae consuetudinis.

2. Menander.

Hoc more uxores nos oportet ducere, Quod faustum ac felix Juppiter magnus duit: Non, ut fit, in rem nihili dotem anguirere, and the sale of Ouis avus, quis avia fuerit nupturae in domum 4 Interea mores ejus, quicum tu exigas Aevum omne, non inspicere, mon perpendere; Ac dotem in mensa ponere a ut nummos probine character Sint, improbing exploret argentarius, and the transfer of the second areas. Ouinto post mense non mansuros in lare: At illam, quae domum obsidebit perpetim, and and and Non exploratam fortuito sumere, Iracundam, immorigeram, si casus ferat, Duram, logdacem: Mihi stat animus ducere in parante Natam per urbem. Si quis hanc propriam cupit, Dicat; sed monitús, quantum in se accersat malum. Nam quin malum sit mulier, vitari haud potest. At ille felix, minimo qui defungitur,

8. Euripides Andromaches Vigo da A

Conjugia si quaerenda, generosa indoles and di presidente Spectanda sexus atriusque in foedere est.

Foedi cupido nulla te teneat tori,

Nec si ille totos opibus impleret lares.

4. Idem Cressis.

Jam ducite, inquam, ducite uxores dòmum, Nempe ut veneno liceat aut fraude emori. Stultus profecto qui malam optat conjugem Pro sanguine aut produte: cum magnas opes Fortuna superet modica bene culti laris.

5. Hipponax.

Mores bonos cum conjuge accipere domain.

Haec sola dos est quae penates sospitat.

Nam qui severae conjugem vitae legit; some transportation sociam laboris-ille, non dominam accipit, sociam laboris-ille, pectore immutabili.

6. Euripides Bellerophonte.

Multos superbos opibis, ortu nobiles, (17)

Quae bona cum uxore veniunt trans limen domus,
Horum nec tuta nec suavis possessio est.

Si bene animata esti perplacet. Singrapo mihi
Formosa vultum, pectore intestabili?

Nullum esse gravina impedimentum potest, Quam mulier dote sarcinata cum advenit.

10. Euripides Andronacha.

Non te maritus fascinis odit meis:
Sed quod deest tibi blanda morigeratio
Illex amoris. Forma matronas minus,
Quam vera virtus, crede, conciliat viris.
Tibi si quid aegre est, magna Lacedaemon sonat
In ore, nihil est Scyrus, inter pauperes
Cupis videri opulenta: Menelaus tibi
Est ante Achillem: propter haec gravis es viro.

11. Menander.

Qui uxorem dutit res quae avitas creverit Ex asse, aut poenas pendit iratis Deis, Aut miser esse optat sub beati nomine.

12. Euripides Meleagro.

Si sequiori junxeris fortem toro, Sperare non sit inclitant propaginem. Bono ex utroque semine et proles bona est.

Q,

13. Idem Melanippa.

Sors conjugii

Media,' et parvo contenta domus, Mortalibus optima res est.

14. Idem Andromacha.

Multo optatius,

Generum aut amicum pauperem adipisci ac prohum, Quam divitem pravumque. Tu nullae es rei.

TITULUS LXXIII. VITUPERATIO MULIERUM...

1. Euripides.

Vis saeva fluctuum, ira quos ponti ciet:
Saeva est et ignis anima, et amuis vortices:
Res saeva egestas: saeva sunt mille altera.
Tamen muliere saevius nullum est malum.
Non ullus istam pingat aerumnam color:
Non ulla fingent verba. Quod si quis Deus
Hanc reperit, idem quisquis est summi mali
Se sciat opificem hominibus infestissimum.

2. Menander.

Periculi

Res plena est mulier recte cum fari incipit.

3. Euripides Hippolyto.

Odio mulierum pectus expleri nequit.

Pereant. Nec eadem me pudet semper loqui,
Quando esse et illas non pudet semper malas.

Aut igitur illas melius ut vivant doce,
Aut patere me illas usque et usque incessere.

4. Menander.

Grave est habere foeminae verbis fidem.

5. Euripides Oedipo.

Res inter omnes mulier iusuperabile est.

6. Incertus.

Infesta conjunx hostibus detur meis.

7. Menander.

Infida res est smane foemineum secus.

8. Rurinides Meden	
8. Euripides, Medea. Formidologum mulier est ad caetera,	_
Contra tueri non valens ferri impetum.	
Contra tueri non valens ferri impetum. Quoties at eadem pellice obducta dolet,	
Nulla inveniri mens potest immanior. 9. Idem Hecuba.	
Si quis mulierum sexui convitium	
Aut fecit olim, aut faciet, aut etiam facit,	
Horum omnium unus dicta summatim eloquar.	
Nil tale salsa maria, nil terrae educant	
Nil tale salsa maria, nil terrae educant. Quam vera sint haec, scit, periclum qui facit.	
10. Idem Melanippa.	
Genitrice demts mulierum amne adi ganna	
Genitrice demta mulierum omne odi genus.	
Nam cum paternos mulier egreditur lares,	
19. Idam Alone	
Muliar muliari ferra sunnatina solet	
12. Idem Alope. Sup a part the same and all 13. Idem Aeolo.	
Onerare probris foeminas qui desinit,	
Facit hoc miseria augiere, non sapientia.	
14 Idem Acres	
Odit priores mulier affectus suos,	
Postquam secundo foederi implicuit fidemi, province	
15. Idem Andromacha	
Artes reperies mille, quando foemina es.	
Viri paventis uxor audacissima est.	
17 Idem Andromacha	
17. Idem Andromachai	
Quaedam voluptas sequitur, ipsas miserias	
In one habons compan at lingue citae	
In ore habere semper et lingua sitas.	
Natum invidere est omne foemineum genus,	
Nea mass the large forms consentern sui	
Nec posse thalami ferre consortem sui.	
19. Ibidem. Confiteor. Atqui belluarum morsibus	
Et anguium aliquis remedia invenit Deus: STOBAET FLORILEG, VOL. IV.	
GIVERE FRURILEG, VUL, IV.	

Contra mulierem, vipera pejus malum Flammaque, nulla inventa medicina hactenus i Tam saeva generi pestis humano sumus. ned recole (1901) 20. Idem Bellerophonte. mohio is O foeminarum pessima: lioc in nomine Nam continetur quicquid est opprobrii. 21. Idem Danae. Ita fama perhibet, foeminas astu magis Pollere, ferri laude potiores viros: Nam si daretur fraudibus victoria, Chan I dear wand Virile nostras iret in leges genus. 22. Ibidem. Tecum fatebor: nil nisi spolium sumus namus en 1 1955) Miserae mulieres, ni virum virtus javete 23. Idem Hippolyto. Total time well London pur abase for L Proque igni novus Successit ignis, atque inexpugnabile and insitu 12 Mars Malum, mulieres. 24. Idem Ind. ในเมืองใหม่เปี้ยสุดเรา เปิ Quanto virili sexus infelicior Est foeminarum! quippe quantum linquimur and port lies I Virtute, tantum scelere superamus viros. 25. Ibidem. a reifam service time? O misera vita, pectora o muliebria? Commoos mangiao I Truculenta quam nos pestis exercet Venus! 26. Idem Iphigenian and the A lang Multum struendas mulier ad fraudes valet. 27. Idem Meded, "OZET THE TESTINY Res inter omnes, que's datus vitae vigor Sensusque, nihil est foemina infelicius. all 25 Primum maritus dote magna et splendida water a de mo Emendus: hunc necesse dominum corporis Accipere. Cunctis quod malis pejus malum est. 28. Idem Oedipo. Minor est uxor vili, quamvis Clarissima, nupta marito. 29. Idem Meleagro. Telae laborem si viri sumant sibi.

Contra capessat arma foemineus furor, Nobis et illis arte dejectis sua Non usus esset, non honos ullus super. 30. Idem Hippolyto coronato. Hominum Deumque sator, in oras lumihis to ognored ! Cur edidisti foeminas falsum genus? Nam gignere homines si fuit curae tibi, " inchia to l'afer Non debuit tamen esse foemineae hoc opis ? " well sen A Sed collocantes in tuis penetralibus of a then a moral Aurum vel aes vel dura ferri pondera, in a va a agentavi Pretio parare liberos satius fuit. con a to 84. Idem. and large little a mail Omnes mulieres exsectors. Te maximes que obmen fed Ouae trava facta voce blandiloqua tegis. 40 . 82, Idem Medear and a more work Praeterea (rudes is to the in the bata) Nimium bonarum foeminae regum sumus, Malis struendis opifices industriae. 83. Ibidem. Calibria ! Ni te torus stimularet, haec non diceres. Huc nempe ventum est: vestra si cedant bene Conjugia, habetis caeterum pensi nihil. S4. Idem Oreste.
Fortuna quoties urget, involvit virum Ut case melitias off Majore semper mulier infortunio. 35. Idem Phryxo. Male velle semper ante genitis liberis Fama est novercas. Hoc ego effugio probrum. 36. Idem Phoenissis. (1) (1) al a mill Calumniosum est omne foemineum genus sur dira Minima ad profandum si data est occasio, (France 1/4 1/4 1/4) Plus semper addit, inque coetu congrege Magna est voluptas nil grave et sanum locus. Sur sur s of Types ide to the 37. Homerus. Nosti formineo quae ster sententia cordi to per cartill Rem cupit illi auctam, cui nune sociata marito est: Nec veteres patos, nec primi gaudia lecti, or medil Ingrata, aut eineres curat meminisse sepultos.

38. Hesiodus.

Credere foemineis, est furi credere, verbis. 39. Alexis.

Nullum muliere est animal impudentius: Hanc ego de me ipsa conjecturam mutuor.

40. Menander.

Quid cogitavi miser heu qui beneficium A muliere exspectavi? dum ne quippiam , Mali indipiscar inde, satis id est lucri. Namque adeo a muliere melius expectes nihil.

41. Euripides Auge.

Sumus mulieres. Saepe nos vincit pavor: Est quando superet nemo nos audacia.

... 42. Alexis.

Non murus, non vis auri, non quicquid putes, Custoditu difficile aeque, ac foemina.

43. Menander.

Tune maxime timenda mulier, cum admovet Orationis benevolae illectamina.

44. Idem.

Anum irritare quam canem tutum est minus. 45. Idem.

Meretrix honestum quid sit nunquam cogitat, Ut quae malitiam quaestui habeat maximo.

46. Idem.

Mulier suopte ingenio effraenis et fera est.

Hinc adec enatum est genus exitiale ferumque Foemina, dira lues stirpi sociata virili, Cui cordi satias, odiumque est pauperis aevi-

48. Aristophanes.

Unum mulieri quod credo hoc est, vivere Semel ubi desierit, non victuram denuo. Ultra, usque ad mortem, nihil est quod ei creduim.

49. Hesiodus Operibus.

His ego pro rapto igne malum dabo, quod tamen omnes Lacto corde colant et ament sua damna foventes.

50. Ibidem.

Indita mens illi fallax, nec gnara vereri,

51. Idem.

Illi Mercurius subter praecordia fixit Blanditiam, falsosque dolos, mentitaque verba,

51. Sophocles Epigonis.

O omne facinus ausa plus quam foemina.

Incertus.

Nec est, nec olim si lues surget nova, Ullum erit hominibus foemina gravius malum.

52. Antiphanes.

Vir, qui laborans oculis multa fert mala, Magnum malorum repperit solatium, Uxorem interea temporis quod non videt,

53. Philiscus.

Ad cuncta persuadenda quae credi cupit Habet loquelam lectus impetrabilem,

54. Sophocles.

Virile, sapiens foemina in vidua domo.

55. Euripides Hippolyto.

Ut sapere pergas moneo, Theseu: foeminae Quamvis loquenti vera, nîl credas velim.

56. Menander Supposititio.

Terra marique cum tot gignantur ferae, Has inter omnes maxima est mulier fera,

57. Euripides Phoenice.

Mulier malorum est omnium immanissimum.

58. Menander.

Ubicunque est mulier, ibi malorum omne est genus,

59. Incertus.

Foemina

Haud facile verum ut dicat a sese impetret, 60. Phocylides.

Haec quoque Phocylidae: Rebus de quattuor ortum Gens muliebris habet. Nam pars cane, pars ape nata est. Pars sue, pars et equa. Sed quam generavit equae vis, Foecunda est, agilis, vaga, formosissima vultu. De sue quae genita est, inter pravamque bonamque, Trux et difficilis. Quae de cane, gnara laborum, Fida domus custos. Ape quae solerte creata est, Hanc thalami sociam votis ardentibus opta.

61. Simonides.

Non fecit unam foeminae mentem Deus. Est quae parentis hispidae mores refert. Suis propago, tota res cujus domi. Prostrata turpi sordet in caeno ac situ: At ipsa nunquam lota, cultu squallido, Pinguescit alto considens in stercore.

Est, ex maligna vulpe quam finxit Deus Sagace mente praeditam, cujus nihil Boni malive praeterit solertiam; Quin ipsa sese, moris alterni, honam Malamque praebet, blanda et irritabilis.

At quae parentem sedula expressit canem, Audire quaerit omnia et nosse omnia, Vagans, oberrans, lumine emissitio, Tollens latratum saepe viso nemine: Illam nec ullis comprimet conjunx minis, Nec si ille malas rudere edentaverit, Nec si benignos mollis affatus paret: Tum saepe, quamvis hospites juxta sedens, Inefficaces stulta clamores movet.

Est, quam Deorum finxit e limo manus Durum marito taedium; quae nescia Boni malique desidem vitam trahit: Opus nec ullum docta, praeter mandere. Nec cum gelascit horrido caelum Jove Saltem crepanti proximat sellam foco.

Mari creatam jam mihi considera; Modo haec renidet laeta per totum diem, Ut laudet iliam quisquis ignotus videt, Juretque nullam repperiri foeminam Aut pulchriorem, aut cultiorem moribus; Modo illa rursus visu et affatu gravis, Ut ferre nemo possit, horrendum furit, Velut canis succincta catulorum grege, Intensa cunctis, trux et implacabilis, Amici et hostis nesciens discrimina; Ut saepe, eventi cum tenent silentium, Aestiva ridet unda pacati maris Blandita nautis: saepe cum nimbi irruunt, Horrescit altis intonata fluctibus: Sic illa et iras tollit et ponit truces, Pontique ritu mobiles aestus habet.

Asellus at quam l verbero gilvus parit Necessitatis lege ineluctabili Minisque adacta, quod viro jussum, facit; Furtim interim qua nocte, qua potest die, Sese saginat, et vel ad focum vorat; Nec delicate seligens adulteros Cuivis roganti comiter morem gerit.

At fele natum, triste et infelix genus; In hac benignum aut illecebrosum nihil, Nil repperire est dulce, nil amabile: Intacta lecti gaudiis, spernit virum Fastidiosae plena contumaciae: Multumque, sed per furta, vicinia nocet: Pollucta ab aris abliguritum venit,

At quam superbus edidit jubis equus,
Spernit laboris omne servilis genus;
Non illa cribrum, non molam tangit manu;
Non si quid usquam sordidum everrat domo;
Ingens sedere credit ad furnum nefas,
Perosa fumum: sponte nil praestat viro:
Sed bis lavatur de die, vel ter quoque,
Et delibutum corpus unguentis habet;
Discriminatas pectine exili comas
Gaudet revinctis impedire floribus,
Extraneorum visibus spectaculum
Dulce atque amoenum, conjugi damnum grave,
Ni forte Rex sit aut superbus Satrapa

1 Olim: gignit et piger cinis.

Impendioso lactus oblectamine.

Deformis autem simiae propaginem
Deus maritis pessimam misit luem:
Nam cum per urbis publicam incedit viam,
Turpi ore debet omnibus ludibrium,
Cervice parva, vix ut inflecti queat,
Inclunis et crus tota: vir certe miser
In cujus ista pestis amplexus venit:
Consilia novit omnia atque omnes dolos
Ut aemulator simius: risu abstinet,
Nec demeretur quempiam: hoc unum videt,
Totosque secum sola consultat dies,
Quo machinatu maximum incoeptet malum.

Api beatus prosatam qui duxerit,
In qua invenire nil potest calumnia;
Florescit ejus vita matrimonio:
Amans amanti consenescit conjugi:
Stirps unde prodit pulchra, rumoris boni:
Multum illa vincit quicquid est sexus sui:
Divina toto gratia in vultu micat:
Nec foeminarum garrulos coetus adit
Libidinosis prurientes vocibus:
Tales benignus Juppiter donat viris
Prudente nuptas corde, casto corpore.

Sed et prioris foeminae nutu Jovis
Olim exstitere, et nunc adhaerescunt viris.
Hanc ille fixit maximam mortalibus
Crucem. Licet putantur ad multa utiles,
Qui vivit una, sentiet quid sit mali.
Nam laetus unum transiget nunquam diem,
Cum foemina qui degit aetatem suam:
Vix esuriginem a suo aspellet lare,
Ferale numen triste contubernium.
Quin cum maritus gaudio quam maximo
Divinitus tentatur aut humanitus,
Illa ad querelas jurgiumque accingitur.
Quacunque vero foemina in domo est, ibi
Hospes benigne nullus excipi potest.

Deinde quae videtur apprime bona,
Haec vero hiantem maxime illudit viri
Securitatem. Gaudet infortunio,
Malignitatis mos ut est, vicinia:
Cumque ista fiant, cuique laudatur sua,
Culpatur uxor alteri quae contigit:
Nec nos eadem sorte sentimus premi.
Mali repertor quippe tanti Juppiter
Adfabricavit vinculum insolubile.
Hinc caede multos orcus alternâ accipit
Effascinatos foeminarum amoribus.

TITULUS LXXIV. NUPTIALIA MONITA.

1. Anaxandrides.

Iter hoc molestum est ac difficile, o filia, Domum in paternam de maritali domo Transire, si qua moris matrona est probi. Reciprocum iter hoc nunquam vacat infamia,

2. Euripides.

Non est viri prudentis, uxori nimis Lazare fraena et imperi vim cedere. Nil in muliere stabile. Quod si cui bona Contigerit uxor, prosperum infortunium est.

3. Antiphanes.

Ne corpus ornes arte pigmentaria, Sed cor honestis moribus ac factis probis.

4. Euripides Andromacha.

Nemo adeo, nemo (nam satis non est semel Dixisse) sapiens esse qui conjunx volet, Alias mulieres ad suam uxorem sinat Ventare: moris quod magisterium mali est, Lenocinatur alia spes compendii: Culpam propagat alia, jam culpae rea. Vecordia alias agitat. Hinc vitium trahunt

t Quaedam horum etiam ad innuptas foeminas pertinent.

Casti penates. Tu luem hanc elimina Claustris serarum vectipmque obstaculis. Colloquia namque illa et salutantum greges, Prodesse possint cum nihil, multum nocent.

5. Menander Supposititio.

Partes secundas quae sapit credat suas Matrona: summam cedat imperii viro: Nam quos penates foemina arbitrio suo Moderatur, illos certa pernities manet.

6. Antiphanes,

Afficite poena hanc. Inde enim labem trahunt Mores mulierum, quod malis parcunt viri Aut proximorum aut pignorum reverentia. Contagiosa sceleris est impunitas, Lateque serpit omne securum nefas: Ita alma virtus fracta et afflicta occidit.

7. Naumachius.

Is tibi sit conjunx quem dilegere parentes. Si fuerit sapiens, macta esto hoc munere caeli: Sin minus, hunc etiam ferre ac tolerare necesse est. Si tibi vir prudens aliquid praeceperit, audi, Nec tibi sit discors studium. Solare maritum Blanda, sed in primis versant cum pectora curae: Ouippe viro tristi conjunx est dulce levamen, Ouicquid agendum extra est, et res quaecunque virorum, Illi cede: domus tibi sit custodia cordi. Ouicquid non recte scit foemina, quaerere noli. Sin te consiliûm sociam velit esse suorum. Sis voces audire celer, sed reddere tarda Dispice cunctando. Nihil illum hortere rogesve Arbitrio fecisse tuo: res plena pericli est. Quae sapit, illa satis primos sibi credat amores, Nec velit unquam oculis spectari nuda secundis. Si videas peccare virum, fer: (ferre necesse est) Et tacitum cela, multum licet anxia, vulnus, Quid agat, vulgare caveto, Pectore conde malum. Vir tuus, idque ipsos malis nescire parentes. Ipsa mone errantem, sed cum mollissima fandi

Tempora. Saepe bonos irritant aspera verba, Et duros mulcere datur sermone benigno. Si flectat pravis conjunx tuus usus amicis In pravum mores, tu ne sere jurgia contra: Ipsos inter se potius committe sodales: Nec tibi si sapias, morbosum abrumpere foedus: Atque ad amicitias potiores vertere mentem. Quis sponte malis laetetur amicis? Durum adeo. Mendax absit amor. Tu puro corde maritum Dilige. Tum quantae tibi sint sua pignora curae Conspiciat conjunx: nec erit tam ferreus, ut non Et constante fide et stabili tangatur amore. Haec quoque sint, virgo, memori tibi mente reposta. Nec nimia in risum, tristi nec nubila vultu. Otia defugiens, moderatos sume labores. Nec duro imperio famulos preme, nec tamen illis Te dederis facilem: patet indulgentia damnis: Securos dominos metus et reverentia praestant. Externas fuge amicitias, nisi cognita quorum Sint studia et mores et vitae totius ordo. Improba quae sit anus, subeat tua tecta caveto: Stantes saepe domos vertit malesuada senectus. Nec sociam multi quae sit sermonis adopta: Nam mala foemineus perdunt consortia mores. Nec gravis incedas auro, nec iaspide fulva Impedias collum vel purpureo hyacintho, Quaeque alia ostentat vesana superbia: tu cur Ornamenta foris cupias adsciscere non est, Mirarive tuam speculo sub judice formam, Aut suggesta comae variis componere nodis, Aut oculos nigrore, genas aut pingere fuco. Non ita foemineum corpus natura creavit Ut partem ipsa daret, pars exigeretur ab arte. Nam qui sustineas sapientis ab ora venire Alternis varians corpus mortale figuris? Discolor, ipsa tibi contraria, cui nova rursus Et nova forma placet, nunquam potes una videri.

8. Euripides Bacchis.

Neque corda turpes veneris in vetitae faces
Foeminea coget Liber: ingenium bonum
Semper pudici regulam moris tenet.
Hoc cogitandum est: in sacris evantium,
Quaecunque vere est casta non vitiabitur.

9. Antiphanes.

Ain? celatum quod velis', id conjugi Tuae propales? 'id vero, quaeso, quid est Nisi indicinam facere fori praeconibus?

10. Euripides.

Vana atque inanis foeminae custodia est. Servare namque velle, servandae sibi Quae non sit ipsa, decipi est operosius.

11. Menander Flaminica,

Excedis, uxor, terminos uxorios,
Quando atrio progrederis. Nam limes domus
Matronis gravibus atriense est ostium:
At insequi ultro et excursare in publicum,
Rhode, et differre pipulo, id vero est canum.

12. Euripides Meleagro.

Lara contineri foeminae officium probae est; Foris vagantes nullius pretii puta.

13. Idem Danae.

Nulla est opum vis, nulla vis est moenium, Difficile quae servetur aeque, ac foemina.

14. Herodes Mimiambis.

Ne si quid alter dixerit minus recte, Tuas, puella, sanna torqueat nares. Tolerare cuncta magna foeminae laus est.

15. Euripides.

Magnae mulieri sunt opes, conjunx amans, 16. Sophocles Phaedra.

Ignoscite et tolerate. Nam quod foeminis Est indecorum, par tacere est foeminas.

17. Euripides Alope.

Quo nuptiarum tanta consultatio,

Bene educatae cum magis foedent domos, Leviusque peccet vita quae neglectui est?

18. Idem Antiopa.

Ego censor haud sum, mulier: at rectum interim est Vitare nimia, nec dare invidiae locum.

19. Idem Andromacha.

Non etenim decet,

Unum imperare foeminis geminis virum.

Contentus uno conjugis vivat toro,

Quicunque cupiet rite curatam domum.

20. Philemon.

Bonae mulieris, e Nicostrata, est, dare Non imperiosam, sed morigeram se viro. Viro superior foemina immensum est malum.

21. Euripides Andromacha.

Matrem virorum praeterire amoribus
Ne quaere mulier. Quippe genitricis malae
Effugere mores, liberûm prudentium est.

22. Ibidem.

Nec magna parvis aggeri fas est mala: Nec si maligno foeminae ingenio sumus, Ideo aemulanda pravitas nostra est viris.

23. Ibidem.

Quicquid mali ultra est, foeminas laedit minus: Bono marito quae excidit, vita excidit.

24. Ibidem.

Aequale jus est foeminae, quam vir suus Vexat protecvis insolens injuriis, Viroque cujus uxor insanit domi. Sed iste positas in manu vires habet: Laesa illa amicos ae parentes respicit. Superesse quare me quoque est aequum meis.

25. Ibidem.

Me perdiderunt mulierum affatus mali. 26. Idem Peliasi.

Laudo. Sed hoc te, filia, admonitam volo: Donec puella es, quod puellarum est sape,

Et virginum una virginis mores tene. Ouod si subieris conjugis clari togam, Contenta curae parte mandata tibi, Permitte return quicquid est ultra viris.

27. Menander.

Aut non ducenda est uxor, aut si duxèris. Ferenda mussitanti et dos et foemina est. Mas ecquis adeat, percunctari desine. Namque hoc sapienti vitantium apprime est viro. Ne servet nimis uxorem in claustris aedium (1985) Externa namque visus oblectamina Sibi expetiscit; quae si abundo suggeras. Air dente de la Ubique praesens illa et spectans omnia, e anna ale espei de l' Satiata obtutu, manet immunis criminum. " in thingup in I Viri quoque ipsi quae latent captant magis. At qui serarum vectiumque obstaculis Committee of the Uxorem servat, sapere ut videatur sibi, Reapse totus plenus insipientia est. Nam si qua nostri sexus extra cor habet, Et telo et penna citius avolaverit, MARGIN ALTON Neque illam asservet oculea Argi vigilia, Ita ad mala alia ludibrium est accessio: i consulumentos i Uxorque virque intereunt despicabiles. 28. Sophocles Acrisio.

Cum maxime sit virgo, et Argis edita, Quarum decus silere, vel pauca eloqui.

29. Euripides Iphigenia.

Vir adest: tacendum: nequid accersam probrists in the first Ignara et errans, inque eam partem cadat, serie e e Quo non sit a me destinata, oratio. this is the grown by 😘 Male foeminarum res habent sese ad viros. As a different I Bonae probacque cum malis promiscue Habemur odio. Tanta sexus miseria est.

30. Idem Medea.

At ipsa consors usquequaque Jasoni. Id ad salutem namque momentum grave est, Non dissidere conjugum sententias.

₹

Botto thene ourse

31. Idem Phryxo.

Recte locuta est. Namque id uxorem decet, Socialiter tolerare fortunam viri.

TITULUS LXXV. BONUM ESSE HABERE LIBEROS.

1. Diogenes.

Beatus ille, qui valens membris, veges.

Natorum opifera robora acquirit sibi.

2. Euripides Meleagro.

O mater, ingens hoe et eximium est bouum, wAuroque melius quod citas pennas habet:
Bona namque proles, morte quantumvis cadat,
Thesaurus est insignis, et clarum decus
Vitae parentum, flosque perpetuus laris.

3. Idem Oeneo.

Ut nulla certa est liberos extra fides! Cognationem studia corrumpunt sua.

4. Idem Danae.

Mulier, amicum solis hoc magni jubar:
Dulce est tueri maria, cum venti silent:
Dulci est et amnis largus, et vernans humus:
Sunt alia pulchra mulia, quae possum addere.
Sed crede nullum gratius spectaculum est,
Quam post querelas orbitatis tetricae
Conspicere florem liberum orientem domi.

5. Idem Hercule Furente.

Ni jacta recte prima sunt fundamina Gentis, miseriae posteros certae manent,

6. Menander Incensa.

Quam vero res est lepida alicujus dicier Parentem!

7. Euripides Protesilao.

O nati quanti animo estis humano illices!

w Olim: Aequare nullis quod sit auri copiis, Habere pulchra prole fundatam domain.

8. Menander.

Instructa inopia, miseraque est felicitas, Divitiae heredem cum non inveniunt suum.

9. Idem.

Major voluptas multa genitori datur, ; Virtute quam si videat ac prudentia. Florere quenquam de suo exortum satu.

10. Diogenes.

Beatus ille prole qui felix fuit, xNullove certe indoluit insigni malo.

TITULUS LXXVI.

NON EXPEDIRE HABERE LIBEROS, NEC CERTUM ESSE AN SUI SINT ET QUI EXISTIMAT: QUIN NEC ADOPTANDOS.

1. Menander

Res patre miserior nulla reperiri potest, ... Nisi pater alter cui plus fuerit liberûm.

2. Euripides Oenomao.

Ambiguus animi cernere haud valeo satis,
An sit propago liberûm mortalibus,
An sterilis aevi vita fortunatior.
Conspicio miseros nulla queîs proles domi est:
Sed nec parentum major est felicitas:
Nam dira pestis moribus proles malis.
Quod si bonos sors dederit, hoc certe malum est,
Quod his parentes, ne quid eveniat, timent.

3. Idem Andromache.

Sunt anima nati. Qui periclum haud fecerit, Minus dolebit, miseria felix sua.

4. Menander Epiclero. Aut orbo et caelibi

Vivendum, aut sobole enata moriendum patri.
Adeo est acerbum quicquid est vitae super,

a Olim: Aut certe qui non magnas luxit miserias.

Genuisse miserum est : nam nec affecti malis 20711114 Odisse nostro possumus cretos salu.

6. Homerus Odyssea.

Hoe me mater ait natam patrel nil ego certi
Affirmem: generis neme sitte constitution of the constitution

Mater tenerius liberos adamat palije, mon an eliciv squis 14. Quia mater esse scit mos, pater autumat, per infoluçõe suj 12.

8. Idem Praeaccipante.

Patrem vocari liberum quantum est metus,

Dolorque et aegritudo, sine fine ac modo.

Tace. Mihi illo patre censeri sat est:
Sive ille pater est, seu minus, refert nihil.
Res credita et recepta plus vero valet.

10. Euripides Malanippa.

Amens et exerce, prole qui proprie carena colom and l Aliena domui pignora adsciscit suae, hand a Arbitria fati mora perverters malo, and aivende de Cui stirps negata numine est caelastium, annoux said de Tolerare debet, non Deos incasseres

11. Menander Poenulo, an arodil allou I Nemo ipse novit quo sit exortus satu.

Cura gravisti Militia fato rapients publication of the Cura gravisti Militia fato rapients publication of the confidence of the cura gravisti Militia fato rapients publication of the cura gravisti Militia fato rapients publication of the cura gravistical fato rapients of the cura gravitation o

Quod si vita manet, sio quoque cura gravis.

Si bona contigerit conjunxi monitulla voluptas and musta/.
Sin mala, nulla viro finit amaritide.

Stirpi insitivae milla vis. Praesignita dannien enginalis. Stirpi insitivae milla vis. Praesignita dannien enginalis. Satu datum quam legi mentitilingehas: sutu datum quam legi mentitilingehas sutum legi datum quam legi mentitilingehas sutum legi datum quam legi mentitilingehas sutum legi mentitilingehas sutum

Me non piget pagare progeniem nothain Quae parte nulls sobole legitime minor: sed lege premitur; quod exvendent existimo.

STOBACI FLORILEG. VOI. IV.

TITOUSE W.S TEXXVII.

LIBEROS MARES PRAEFERENDOS, ET NOTHOS NON MINORIS HABENDOS QUAM LEGITIMOS.

they one the Euripides ... in astancem well Mulier paternia exicus penatibus array simus, amon and Non jam parentum est prapris quem ducta est viro. At stirps virilis in domo semper manet, at proposed notell 2. Menander.

Patr in vocari libertin contain st. , ilidun atan Aetate nata nubili, it dicat ilibertin contain st. 3. Euripides Iphigenia. Satis tamen ipso significat silentio.

Domuum columina quippe sunt nati mares.

4. 5. Menander Patruelibus. Felicitas eximia est sapiens filius! But atte est avic At nata genitori operosa est possessio.

6. Idem Piscatoribus.

Filia, molestum incommodumque peculium est 7. Posidippus Hermaph office and her off A

Quantumvis inopes, filios Comunt tamen on the stationary At filias exponunt efficielle distille and sur atree exposure la little distille distille and sur atree exposure estate la little distille exposure estate la little estate la l Tolers e debet, non le Coulidque Gres

Puella liberamur; difficili penuso f. .11 9. .. Sophotles Aleasip livon seqi omer.

Proles notheret legitims tantumdem valeta Quicunque probus estidiungipsphe ustuminuteivers which

. si 10. Euripiden Antigonan stiv is bout) Si hona centigerit cotton musikni apmonista faq arula ... Sin maia, nulla vontaxvidamable. 11

Vanum est quod adeo serere progeniem notham Plerique metuunt. Si quis cet reeta indole viirii iquit? Sain a tun quam legging spilling son was house in the 12. Idem Andromeda.

Me non piget parare progeniem notham Quae parte nulla sobole legitima minor: Sed lege premitur: quod cavendum existimo.

Commen. vog. [7]

TITULUS LXXVIII.

DE PUERIS.

1. Callimachus.

Innumeri teneris pariles aetatibus agni, Graminaque et caulae sunt tibi, care puer.

2. Theoritus Bucolicis. mrng 49

Parce meis agnis, lupe, parce et mollibus hoedis: Parvo custodi nihil eripe de grege magnanti

3. Euripides Medea. striple ...

Saepe educasse quami dedisse exordiumo equery Plus vincit, illecebrasque majores habet.

4. Idem Auger 11 1

Quem non tuentem lusus infantum juval?

y Nate, capit miserae ferro ne deme parenti,
Hoc utero soles quae te gestare trecentos
Sustinui, tristesque metus saexorque dolores
Te naceune tuli: quae suavem prima papillam.
Immulgens tenero pavi te flumine lactis.

6. Herodes Mimiambis...

Nunc ludit ollama interceationeam muscanes of significant nunction muscanes of significant numbers of significant

7. Pompisius Languadil 2100-6 mus c.

Amata quantum fas aman pignora, iles nod tou:
Nunquam dolori, gaudio sempler mihi,
Pendete pueri matris a complexibus.
An allubescit ludus? ite et ludite
Tenella corda vere vitae florido.
Annis adultis pariter adolescit dolor.

8. Euripides Danaen up muro

Forte aut lacertis, pectori aut ludens meo
Assiliet, atque innocua libans, oscula
Mulcebit animum. Namque blanditiae hae, pater,
In nostra magnam corda habent pellaciam.

y Referral Tibel XXXXIII (1.1)

1 . . . . 9. Sophocles Ajacs.

O nate, nate, vince fortuna patrem, Par reliqua patri: nec malus censeberis. · Nunc hoc beatus vive, quod praesentium Nullus malorum sensus ad te pervenit. Nil quippe sciré vita jucundissima est, Discas priusquam gaudia et luctus pati.

10. Euripittes Medea. Atque ecce pueros video lassatos trocho

Adesse, nil materna curantes mala. Tenella quippe corda tristitiam abnuunt.

SULUTIT LXXIX.

HONOREM DEBITUM PRAESTANDUM LIBERIS PARENTIBUS: ET AN PER OMNIA EIS OBEDIENDUM.

1. Theognis.

Cyrne, mikil matre est, nihil est patre sanctius illis Jura quibus cordi, fasque piumque sedent. 310 ...

2. Euripides Heraclidis.

Quisquis parentes mente veneratur pia unito dibut .. His vivus atque mortuus superis places.

Con amyoluta pary erat comebber.8

Summe decora liberorum gloria est, 1 Regnatum honestis esse de genitoribus. I contraup ataux. handon dolori, gaudio maggraff

Sancte colendos generis auctores putar com inem espino 4, Iden Erechtheo. aubul tiosedalla oA

Lancilla corda ve e Nil est parente charius natis sua: A oil adultis partier Amate matrem, liberi. Nam dulcior Nullus suorum quam suos erga est amor

Cleaenetus.

Honesta mors est pro parentibus mori.

6. Dicheogenes.

Ін поста зрадиля Tu, quem parentes educarunt sedulo, Nunc recte eisdem gratiam reddis paremi

El supla de Ma

anumins tides

7. Antiphanes.

Quisquis vereri discit ista actatula Suos parentes, indolis ille est non malae. At quisquis jus et acquum non praestat patri, Contemnet idem facile quotquot sunt Decs.

1b. Invertus.

Nam res pudore digna est patrem vincere: A patre vinci, nobilis victoria.

8. Philemon.

Tu me peperisti, mater. Sit feliciter Tibi fruisci prole, tua ut pietas meret.

9. Julius.

Interea infelix Cadmum portabat Agave

Jam tremulum et multa confectum aetate parentem:

Ille onus egregium natae cervice sedebat.

10. Sophocles Antigona.

Te dicerem insanire, ni genitor fores:

11. Scriptor aurei carminis.

Auctores generis cole, deinde et sanguine junctes.

12. Agatho.

Quam dulce natos esse morigeros patri!

13. Alexis.

Ego non sustinui matrem derelinquere: 15 11. Sed hanc servavi ante alia: nam quisquis sapit Nihit praevortat matri, ne superos quidem: 16 11. Unde ille sapiens quisquis fuit antiquitus Matri sacravit templi sanctitudinem, Rem nudam signana non adjecto nomine.

14. Menander.

Hoc unum versor, Clitiphon: male conscius Patris ora non audebo contratuerier: Nam reliqua effecta dare non desperaverim.

15. Euripides Alcmaeone.

Commissa quae sunt in parentes, hace Deus Persequitur ulter.

16. Diphilus.

Si patre videor justiona prolocui,

Pietatis sum desertor, in me injurius. Molestus illi qui est amandus maxime.

17. Timocles.

Quisquis vereri didicit a puero patrem,
Idem praestabit et patriae civem bonum.
Et magnas clades perduellibus feret,

18. Menander.

Difficile non est noscere ingenium patris, Quam quisque tenere amat, tam facile irascitur.

19. Edripides Archelao.

Natos necesse est patris imperium sequi.
20. Sophocles Oedipo.

Vultus parentum cernere optatissimum est.

21. Homerus Odyssea,

Non Agamemnoniden audis quam clara sequatur Fama, patris caedem justa quod caede piarit?

22. Euripides.

Natos patri inservire, jus et fas jubent.

28. Idem Alemaeone. !!

Nam que parentes liberos optent sibi,

24. Sophocles Acrisio, wood in the

Animi modesti liberos paucis decet Uti parentes ad suos sermonibus,

25. Chaeremon.

Utinam tam felix sim patri ut reddam vicem. west of the

26. Menander,

Jubet parentes lex coli juxta Deos.

27. Euripides.

Lex, crede quaeso mater, intercedere

Nunquam ulla poterit quo minus studeam tibit materialis

Id quippe jus exposcit et partus tui.

Verum ante cuncta si moum crevi patrem de la reconsidada de la materialis moum crevi patrem de la reconsidada de la materialis de la constanta de la con

28. Orpheun

Despicit ipse Deûm genitor, qui jung parentain ortheq 17

1 10 3 M - 2

erry a suntain unita

Rite colant, et qui contemnante conde profeno rome esta 14 Atque illos opifer donis ingentibus auget: Hos Furiis tradit Jovis implacabilis ira: Ouippe graves Diras laesi movere parentes 29. Euripides Alope. Quod est in hac re maximum sincipiam logui. Primum illud esto: filios petribus suis de egene ant ani di Parere, jus est atque fas certissimum or person dans la 80 Phileman er Seich Habit 🗓 Venerarier parentes inprimis atude. and the 81. Chaeremonib . We be radiated Amor ad parentes esto constantissimus. 82. Menander. and state ... Parentes qui vadaris, insanis miser. mich solls in it seems confidential is a riles bein fir Numen parentes maximum sapientibus. TITULEUS, LXXX; man (*) DE DIIS MUNDIQUE AC RERUM CAELESTIUM COGNITIONE. 14. Hesiodus Theogonia. Ora simul vertit populus cum limite vero Ambiguum causae secat, et certamina magna Compescit subito sapientia verba profatus. Namque ideo inventi reges, ut sede curuli Sublimes laesis ereptum restituant jus, Mulcentes populi blandis sermonibus aures. Illum omnis circum populus veneratur euntem: Tantum more Dei cunctos supereminet unus. *TITULUS LXXXI. DE LITERIS. 1. Aeschylus Prometheo. Quin multiformes disciplinas artium z Credibile est ad alium titulum pertinuisse hos versus, quorum partem et supra habuimus.

a Multa ad eloquentiam pertinenta de la companya de

Et litterarum repperi compaginos, the include the late of T Penum memoriae orrminumque originem. 2. Philemon. Oratio animi sedat aegnimoniam. Ib. Idem. Ut splenium, si recte illinitur, flammuosid ni izis i co Sedat tumores; itidem amica oratio and anter hally serve. ibilité, jui est algoi Attemperata leniter praecordiis Restituit animam afflictam moestitudine. Veneration powers . 3. Euripides. Permulta veterum dicta vim veri exprimunt. . Incertue. Amer ad parento -Alloquia hominibus blanda, medicamen metus. 4. Philetas Lusibus day im estimas! Non feriet solis stantem me in montibus alnum Rustica sublato dura ligore manus: Ivanien parades Sed qui carminibus gaudet, quem mille labores Verborum varias edocuere vias. 11.311 ..... 5. Enripides Hercule: Nec cessabo Veneres decting Jungere Musis foedus amicum Ah ne vivam carminis expers. 6. Idem Andromeda. Ah quam premente numine afflictae tibi Res sunt, at alti spiritus gratio! 7. Idem Palamede. Ego ille mutas conjugans vocalibus Monstravi hominibus litterarum foedera, Oblivionis tenebricosae remedium: Ut qui vagatur alta trans ponti vada Conspiciat inde quod suae gerituridomi ; Tora Ut morte functus liberis dictet pater Haereditatis dividendae regulas: Sed et nocentes litium discordias Sequestra dirimit tabula, mentiri vetans. a Millum, mai () 8. Callimachus. Infudi quaecunque meis unguenta capillis, Et quae temporibus florea serta dedi,

Omnia nunc sine honore jasent: nec tradita quae sunt
Dentibus, ingratus quae sibi venter habet,
Altera lux novit. Sed si qua fidelibus hausi
Auribus, haec mecum non peritura manent.

9. Philemon Exsule.

Nec ille tantom reperit, quo pacto diu
Absentes alter colloquamur alteri,
Et qua ratione, quod quis addidicit semel,
Oblivionis e potestate eximat,
Retro gesta repraesentans: verum adeo insuper
Reliquit animi medicatricis litteras.

TITULUS LXXXII.

DE LITTERIS IN CONTRARIUM.

1. Euripides Hippolyto.

Eheu quod ipsis non datum est rebus loqui, Ut nil valeret erudita oratio: Nam nunc diserti callide verum clepunt, Et sequiori mancipant causae fidem.

2. Idem Antiopa.

Fandi peritus si qua se causa offerat, Pro parte utravis facile dissertaverit.

S. Evenus.

Sunt quibus is mos est, aullo ut discrimine contra
Dicere, non etiam dicere recta velint.
His ego censuerim vetus hoc debere reponit
Illa tibi placeant, dum magis ista mihi.
Rem bene si dicas, prudentes flectere paucis
Est tibi: sunt etenim ductilis ingenii.

TITULUS LXXXIII.

QUALES PARENTES ERGA LIBEROS ESSE OPORTET.

. Menander.

Auditu n'il tam suavo, quam cum filium Compellans genitor veris laudat laudibus. 15 1 2. Idem. or world

Quoties minatur filio iratus pater, por experientifical
Vel amans amanti, multa mentiri solent.
3. S. Euripides Melanippa. On America
Cuicumque pater est durus, inclemens domi,
Gravi atque grandi premitur adolescens malo
4. Menander.
Qui commonefacit filium severiter, State apply Verbis acerbus ut sit, revera est pater.
Verbis acerbus ut sit, revera est pater.
5. Idem. A second of the only
Oui filii animo morem gerit, habet is pater in the little of
Vitae adjutorem, non subsessorem, suae.
6. Euripides Alemena.
Insevit homini maximos stimulos Deus
In prolem amoris.
7. Menander Comprandentibus.
Terrorem haud magnum incutiunt genitoris minae.
8. Theodectes.
Natis salus consilia genitorum sequi.
Natis salus consilia genitorum sequi. 9. Philemon:
Res dulcis pater est liberos si diligat.
NO Wendinger
Amatur genitor, cui pro ira prudentia est.
11. Identi
Benignitate patris fit melior filius.
And a contract 12. Idem , the court of audino time
Blandiloquentia and Manage month
Plus saepe emendes natum, quam malo ao metu.
13. Idem. and provide a fill will
Quam suavis est res, commodus et juveniliter
Festivus genitor!
14. Chaeremon.
Non servat iram in filium clemens paten
15. Hippothoon,
Sapiens juventam liberum adducte regat.
16. Euripides Dictye.
Morem remota gerere contumacia
Amore capto filio debet pater, and the control of the capto

Natus parentil. Non enim est hominum in manu Amor, nec illud spontis est nostrae malum. Audacia est insana, velle avertere Necessitates numine immissas Deûm.

17. Ibidem.

Communis hace lex stirpis est mortalium, Trahens et ipsos in sui assessum Deos Ferasque; amare quicquid est ex se satum: In rebus aliis jure non uno utimur.

18. Incertus.

Carissimum esse liberos patri puto, Natis parentem: neo societas firmior Datur inveniri, nec fides antiquior. 19. Antiphanes.

Dilecti nati cum quid facto in gratiam, Ego ipse memet videor munerarier.

21. Euripides Dictye.

Cum sit tibi slirps, cum genus vivat tuum, and a mortali. Nova paras augere progenie domum, Hostilitatem mutuam proli seris.

TTULUS LXXXIV.

PRAESTANTISSIMUM ESSE FRATERNUM AMOREM.

1. Menander.

Quam dulcis est res fratrum concordans amor!

2. Incertus.

Quem conglutinat

Natura, nullum tempus alienum facit.

3. Euripides Iphigenia in Aulide.

Indigna res est, ut quid ambiguum incidit, Pugnare fratres jurgio implacabili.

Nam qui cognatus re, non solo nomine, est, Cognati familiam habere debet pro sua.

5. Incertus.

An de germanis queritur, quibus orta simultas Sit licet illa, fides prima in certamine belli est?

PTTTULUSCLXXXV

DE RE FAMILIARI, DEQUE MULIERE ÉJUSQUE IN DOMO CURA, ET PRAECEPTA AD MULIERES PERTINENTIA.

1. Saphacles Ajate, ...

Brevi ille dicto me satis poto increpat: present the con-Mulier, mulieri mundus est silentium, in 2000 ; impente

2. Euripides Inc.

mligis aliis im

Talis profecto famula matronam decet, Quae jus et aequum non tegat silentio Quodcunque foedum est lumine infesto intuens.

3. Hesiodys Operibus, in initiality

Ne male casta tibi praedetur foemina mentem, Blanda, tuos lepido captans sermone penates. Granting in

4. Euripides Supplicibus. Burger Bage . . . .

Quod agendum putat

Matrona sapiens, per viros par est agat. 11 1611 111 mm()

5. Idem Oreste. A try the start Breef Non est decorum virgini ire in publicum, motalili ali 6. Idem Stheneboea,

Quisquis est mortalium Abripite famuli hanc. Cui sapere cordi est, foeminae credat nihil. SESTATE.

T U L U 6 LXXXVI.

NOBILES ESSE QUI SECUNDUM VIRTUTEM VIVONT. OUIOUE PROBO SUNT INGENIO, QUAMVIS CLARIS PARENTIBUS NATI NON SINT.

1. Euripides Dictye.

dura, null

Praeconia a me haud magna nobilitas feret Nam bonus et aequus nobilis me judice est: Contemtor aequi, quamlibet claro statu Ipsum Tonantem superet, est ignobilis. 2. Idem Alexandra.

Inane nomen nobilis fulgor domus

Et stirpis excelsum decus.

B Pertinent hace ad Tit. LXXIV: 50 , ast 1050 1.3

Cum separavit alma mortales parens, to another the site of . Os finnit acqualem in modum a value in the most of Foecunda tellus. Nil habemus proprium. Sunt semen unum mobiles antibal and a personal service of Ignobilesque; lege sed discrimina Reperta perfecit dies. and A Mens cauta vere nobiles reddit, Dei il in intro compete Quae dote non censu datur. on firencias 8. Astydamas. Laus tuta generis, si virum laudes simul. Cui sancta morum norma; cui juris pudor, cui in la cui Mens casta, recte nobilem appellaveris: Qualem vel unum longus aegre invenerit In centum hominibus mille quaerentum labos. 4. Euripides Electra, Machine Opinioni credulum vanae genus Nunquamne posito errore discetis viros John Townson Vita aestimare, nobilesque ex moribus? Hi civitates, hi domos recte regunt. Et vasta moles et lacertorum tori Mera sunt fori simulachra: nec securius Robusta teneris brachia hastam exceperints as seed to the Sed omne in animo hoc atque in ingenio est situir. 5. Theodectes. Indigna laude est illa nobilitas mihi, Ouge nacta non est vindices laudis suae. 6. Epicharmus. That the Hillery's Ah enecas me, matero Né toties genus an aleman and Commemora, quaeso. Nam qui naturae bonistati de la la Propriam desperant indipisci gloriam, Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum 1 Monumenta; quot sunt stiepitus numerant avos Enimvero hominum nuncupassis neminem, Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent? At qui censere hos nequeant mutatum ob solum Generisve internecionem et solitudinem, Eone ignobiliores sint consentiblis Part I had to mitter an part Quicunque ad recta fertur proglivi, indole,

Nobilis est, mater, sit quantum vis Aethiops: 3 70 mg of 10 4 2 Scytham exsecramur? nonne et Anacharsis Scytha? 7. Euripides Alexandro.

Bonis adhaeret vera nobilitas r malos

A se relegat 8. Idem Ino.

c Parcamus ortis inclità ék propaginethan 2197 a 1952 ex Et exsecremur ut merentur improlios. ( ) 40.0 (in) 33.1()

9. Idem Melanippa.

Habenda quo sit alta nobilitas loco Nequeo videre. Nam quibus mens est pia Animusque fortis, sint licet servis sati, ... Vincunt tumentes nominis vani sono.

. ... 10. Menander Cnidia...

Ouo quis sit genere, nil ego referre arbitror. Legitimus est frugi omnis; et nequam nothus. A comme

Non nobilitas tanti est, quanti The design of the second first to long the female of the

Vivere recte.

12. Sophocles : Tereding a woll dates to a

Matre editos ac patre communis fovet

Lux obstetricatu suo:

Nec natus alter altero excellentior,

omnite an abuni negër 🖰 Sed hos atroci verbere

Fortuna saevum tractat: illis in sinum

Effundit immensas opes:

Sunt servitutis quos sub immiti jugo ... 10 . 2011 80010 ...

Pressos tenet necessitas.

TITATION OF STATES AND SECURITE

NON SEMPER LIBEROS RESPONDERE BUNIS AC GENEROSIS PARENTIBUS.

1. Euripides Antigona of green of up !!

Prolem parentum quod ferunt mores segui antii veita Falsum revincit saepe natorum indoles

cReferred Tik EXXXVIII. Store he oupmunit()

2. Phocylides.

Hoc quoque Phocylidae: pars maxima nobilitatis

3. Sophocles Tyro.

Tanto grege in mortalium,

Non semper e vili satu

Enascitur mens degener:

Non semper e propagine soil or de sur de Boni creantur nobili.

Nil usque constans: sed vagar 1 1 1 1 Supt rebus humanis vices.

4. Epicharmus

Ah enecas me, mater. Ne toties genus
Commemora, quaeso. Nam qui naturae bonis
Propriam desperant indipisci gloriam,
Isthuc confugiunt: repetunt majorum suum
Monumenta; quot sunt stirpitus numerant avos.
Enimvero hominem nuncupassis neminem,
Avi quoi non sint. Nam unde prognati forent?
At qui censere hos nequeant mutatum ob solum
Generisve internecionem et solitudinem,
Eone ignobiliores sint censentibus?

Duo sunt, parari merce quae nulla queunt,

Probitas et animus fortis. Ignavo quoque

Ex semine oritur saepe generosus puer.

G. Sophocles Ajace.

Non obstunescam si quid olim in noster

7. Epicharmus.

Quae gignat omnes aut probos aut improbose aut Euripides:

Sua est hominibus indofés pro patria.

dRefer ad Tit, CXXXXX in mon the sould all

9. Idem Electi	ŗa.
----------------	-----

Multi bono ortu non bonis sunt moribus, and mori tini li
, 10. Ibidemes
Vidi inclito ex genitore nulling preth:
Prolem, et parentis improbi sobolem probam, propaga in i
11. Homerus Odyssea.
Rarus quisque patre est melior para plurima pejerno
TITULUS, S. LXXXXVIII.
NOBILES ESSE QUI PARENTIBUS PROBIS POTEN
TIBUS AUT CLARIS NATI SUNT.
Avita quamvis nos reliquerunt bona,
At celsus animus et decus gentis manent.
7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7. 7
Proh quanta res est. quam valens ad gratiam.
Chair Daichle Muecle Cacelsum genus.
Retinet honorem, et decoris antiqui memor
Sese ipse contra telà fortunae erigit.
Sese ipse contra telà fortunae erigit. 3. Idem Archelae. Effere postri si quid auxilii indiges:
Mam signa praedes genere brogham nono.
The Ibidem. Nec illi spiritus celsos patris
Nec illi spiritus celsos patris
Pars magna belli est, incluis majoribus ut so restidore.
Satus imperator, fama quem celebrat majorista, in chance Craestare, fando talm as majorista de la companya de l
a. minem.
Virtue narentum sequitur haeredes suos:
Plus dote magna nobilis conjunx valet.
Egregia, si qua est genere in humano, nota est.
Bonis creari: claritudo nominis
Sublime tollit nominiclaro pares, which

7. Idem Heraclidis.

Nil tam decorum liberis, quam sanguinem Bono ex parente ducere et jungi bonis Connubiali foedere. Haud culpa vacat Amore victus qui malis se foederat, Sui relinquens posteris probri notam. Vincit facilius dura lux natalium Quam vilis ortus: pressa tam gravibus malis Tamen ecce amicos nostra nobilitas habet,

8. *Idem*.

Novi parentem qui optimarum partium, Pietate prisca, moribus sanctis fuit. Qui posset isto filius nasci maltas Genitore? nemo est qui mihi id persuaserit.

9. Euripides Ino,
Spem fore ut regni sola
Olim capessant alta nobilitas facit.

10. Ibidem.

Proli creandae conjuges multi parant. Forma invenusta, nobili propagine, Clarosque honores ante divitias habent.

11. Sophocles Alete.

Si vera fatus nobilem te praedicas, Proloquere quis sis, qua domo. Nam pollui Sermone nullo celsa nobilitas potesta.

14. Theognis.

Nobilitas asinis et equis simul arietibusque
Dat pretium: nec de semine degeneri
Admissura placet. Sed pravae e sanguine pravo
Si dos sit, praesto est optima conditio:
Nec dedignatur ditemque malumque maritum
Foemina: divitiae prae probitate placent.
In pretio pretium est: genus et praenobile vili,
Obscurum claro, miscet avaritia.

TITULUS LXXXIX. QUALEM OPORTEAT ESSE NOBILEM.

1. Menander.

Bene educatos et honesto natos loco Famam curare in rebus adversis decet.

2. Euripides Helena.

Impende munus hoc mihi, ut vitam hom Imitere patris. Maximum id proli decus, De gente clara si trahens exordium Mores parentum moribus referat suis.

5. Menander Tutoribus.

Illiherale est contumeliam pati:

Dolorem ferre natura hominum nos juhet.

6. Idem.

Indigna est homine nato libero Voluptas quae fert secum contumeliam.

7. Idem Heroe.

Bonum virum esse decuit nobilissimum. Ingenuos animi semper generosi addecent.

8. Sophocles Alete.

Clementer es locutus, atque ut te decet. Nam specimen edens clara nobilitas sui Vanis relictis solida sectatur bona.

9. Euripides Inone.

Quae scire par est nobilem, didici omnia:
Cum res jubet tacere, cum tutum est loqui,
Quae fas videre, nec videre quae nefas:
Ventri imperare. Quamlibet pressum malis
Cor disciplinas liberales imbibit.

TITULUS XC. DE IGNOBILITATE.

1. Euripides Antigona.

Paternus illi morbus insipientia est: Quippe ex malis plerumque generantur mali.

2. Idem Alcmaeone.

Fili Creontis, quam vetus sententia

Est vera, fortes procreuri fortibus, Maloque ab ortu proseri sobolem malam.

3. Idem.

Nunquam id valebit educandi industria,. Ut qui malis est genitus evadat bonus.

4. Idem Hercule Furente.

Ni jacta recte prima sunt fundamina Gentis, miseriae posteros certae manent.

5. Idem Dictye.

Quam vera vetus est, proh dolor, sententia: Malo parente non seri sobolem bonam!

6. Idem Phoenice.

Invicta res natura. Nec quisquam malum Bene educando vertet in mores bonos.

7. Idem Peleo.

Nulla inter homines tanta vis caliginis, Specuumve nigror, quo suum ingenium tlepat Vir pravus ortu, sapiat immensum licet.

8. Epicharmus.

Dispereo, quoties nobilitatem sanguinis Jactare quispiam audet vita ignobilis. Nam caecus quid cum speculo habet commercii?

9. Ecdorus.

Deformis ore, vultu inominabili, Foedus videri, foedus aeque es moribus. Natura mater ex malo gignit malum. Ita vipera edit viperam partu suo.

10. Euripides Bellerophonte.

Nec vulnus ullum verberans inflexeris Junco palustri: nec malae matris genus Librabit hastae pondus intrepida manu.

11. Idem Hippolyto Coronato.

• Nam celsa quamvis pectora infringit dolor, Quoties parentum calamitates cogitant: Unum sed aiunt esse par vitae bonum,

eRefer ad Tit. LXXXIX.

N 2

Cum rectus animus n'il sibi conscit mali. Ingenia sed perversa rimatrix dies Detexit, instar virginis speculum admovens

TTTULUS XCL LAUS DIVITIARUM

1. Theognis.

Non ego'te miror laudari, Plute, Deorum Ante alios: culpam cum patiantur opes.

2. Idem.

Omnis enim posita est in sensu divite virtus.'
Ultra si quid habes, utilitate cæret.
Moribus antiquis quamvis superes Rhadamanthum:
Nec sapiat prae te Sisyphus Aeolides.
At rectum fuerat solos ditescere justos:

Paupertas vitiis debuit esse comes.

3. Euripides Phoenissis.

Utcunque nota est dictio, effabor tamen: Opes opimae summam honestitudinem Summamque vim res inter humanas habent.

4. Idem Bellerophonte.

Pecunia ingens generis humani bonum,
Cui non voluptas matris aut blandae potest
Par esse prolis, non sacer meritis parens.
Tam dulce si quid Veneris in vultu micat,
Merito illa amores caelitum atque hominum movet.

5. Menander Piscatore.

Pecunia homines gratiosos efficit.

6. Euripides Electra.

Haec cuncta cum rationis ad normam puto,
Tum quanta vis sit cogito pecuniae;
Ut des amicis: corpus ut morbis grave,
Sumtu reficias. Nam quod ad victum attinet,
Nil paene refert. Quippe satiati cibo
Ditesque pauperesque tantumdem ferunt.

fQuaedam in hoc Titulo ad divitias quidem, sed non ad laudem divitiarum pertinent.

7. Idem Cressis.

Experior equidem quam sit hoc verum nimis, as a Omnes atnicos case munc locupletibus.

8. Idem Polyide.

Non tantum opula vis ad voluptates valet, Dulcesque ad epulas Liberique ad pocula, Sed calamitati grande subsidium ferunt.

9. Menander Supposititio

Unae obmubilant

Ignobilitatem et mores illaudabiles, Et si quid aliud hominibus vitio datur, Divitiae. Ab his quod nudum est in culpara venit.

10. Theograss.

Hunc omnes animo sensum deponere debent, Omnia praevalidis cedere divitiis.

11. Chaeremon.

Si comparetur eximiis honoribus Pecuniae vis, lumen amittit suum, Per se magnifica: quippe pollens gratia, Vitamque mulcens mutuo commercio.

12. Euripides Phoenice.

O copia auri, facile onus gestantibus.

13. Philemon Ala.

Tun' almum credis esse cornu copiae, Quale effigiant pictores cornu bubulum? Imo est argentum. Quod tu si habeas, dixeris Ei quid cupias, omnia extemplo affluent, Testes, amici, socii, contubernia.

14. Antiphanes.

Nugae merae sunt, alia si auro compares, Ut cui stat incorruptus naturae vigor Idemque vultus: cum mores sodalium Fortuna pingat formis discoloribus.

Ib. Idem.

Exploratrices ingeniorum sunt opes:
Nam qui secundis rebus vivit turpiter,
Quid pressum paupertate facturum putas?

45. Timoclas.

Pecunia anima et sanguis est mertalibus di per rom. Quam qui nec habet, nec habendi rationem invenits ::: Is inter vivos vita cassus ambulat.

16. Euripidea: Archelaggo m . . . . Quis non bonum se praestet in re prospers? ha "Tible of se

17. Diphilus.

Pecuniam omnium arbitror validissimum Quae conficit res et diffringit quaslibet, a cassi

18. Euripides Archelas.

Reddas caveto divitem. Morem gerit Melius egestas. Spiritus faciunt opes: Quas qui est adeptus nobilem se existimat.

19. Menander Bbeota. And Annie

Mire divitiae sunt vitiis obtentui: Marchael dispression of the

20. Euripides Andromeda.

Ante omnia aurum laribus exoptem meis, au Fortuna dives addit et servis decus : At libero inopi nulla vis aut gratia est. Hoc te beatum crede quod rem possides,

21. Idem Acolo.

Ne decora gentis, per Deos oro, pater, Mihi usque jactes. Omne id in nummis situm est Quos turbo versat. Hic habet: deest alteri: Promiscua est sors ista: sed cujus domo Longissime haeret, nobilem hunc omnes vocant.

22. Idem Erechtheo.

Fac aliquid habeas. Inde nobilitas venit Et nuptiarum copia optimatium. At pauper, adsit quamlibet sapientia, Expers honoris nomen habet inglorium.

23. Idem Hecuba.

At nonne cernis inclita stirpe editos Si pauperescunt claritatem amittere: At ante, viles rebus augescentibus,

gRefer ad Tit. LXXXVI.

Opulentitate comparare gloriam Per liberûm conjugia et innexas domos? Deinde cuncti non probis sed ditibus Donare malunt, quam probis et egentibus. Dites beati: pauperum infelix genus.

24. Idem Palamede.

Quodcunque fortunae aliud, Agamemnon, datur, Habet querelam: sed in opes solas coit Genus omne laudum: tum quibus Musae placent, Tum cura quibus est alia, nummo omnes student, Quo plus habet quis hoc habetur doctior.

25. Hesiodus Operibus. Argentum miseris mortalibus altera vita est.

26. Theognis.

Haec duo fine carent, sapere et ditescere. Nam nec Humana expleris pectora divitiis; h Nec sapiens animus sapiendi vota relinquit, Aut se doctrinis exsatiare potest.

27. Sophocles Meadis.

Divitiae amicos comparant mortalibus: Exin decus famamque: tum facto gradu Ad celsa tendunt imperî fastigia: Nec invenitur oderit qui divitem. Aut si quis odit odia dissimulat tamen. Per invia atque pervia ex aequo invenit Qua penetret aurum. Pauper ut sit maxime. Felix, potiri vota quit nunquam sua. At ore foedos, nomine aspernabiles, Pulchros, disertos, inclitos nummus facit, Tum facile dives gaudet aut morbo cubat, Utcunque res fert, et sua occultat mala.

28. Idem Creusa,

Mirum haud putato tanta quod lucri tenet Me, rex, cupido. Nam quibus vitae retro Est longa series, tamen inexhausta siti Lucrum expetiscunt. Cuncta mortales habent

h Refer ad Tit. LXXXI.

Opibus secunda. Sanitas multis boni Est summa. Pauper at nequit me judice Recte valere: sonticum hoc adeo est malum.

29. Menander.

Epicharmus istos praedicat nobis Deos,
Aquam, ignem, solem, spiritum, stellas, humum.
Ego vero Deos opiferos atque praestites
Aurum atque argentum nobis esse intelligo.
His dedicassis rite si tuam domum,
Optato quodvis praemium, optatum feres:
Agros, domus, familiam, vasa argentea,
Testes, amicos, judices. Tu da modo,
Ipsos habebis in ministerio Deos.

TITULUS XCII.

QUANTUM DIVITIAE VALEANT PROPTER VULGI IMPERITIAM.

1, Euripides Alcmena.

Contendere opibus, clara nobilitas nequit: Namque infimos ad summa divitiae vehunt.

2. Idem Erechtheo.

Fac aliquid habeas: inde nobilitas venit, Et nuptiarum copia optimatium: At pauper, adsit quamlibet sapientia, Expers honoris nomen habet inglorium.

3. Idem Thyeste.

Haud facile pauper nuptias invenerit. Nam celsa gentis decora qui laudant, tamen Opulentiores potius affines legunt.

4. Idem Pelopisi.

Donare nemo jam solet nisi diviti.

5. Idem Cressis.

Opulenti amicos, quos volunt, omnes habent, Accedit opibus more non laudabili

iPoterat conjungi cum Tit. XCI.

Sapientiae quoque fama. Nam quos evehit Fortuna, eosdem credimus scire omnia.

6. Idem Hecuba.

At nonne cernis inclita stirpe editos,
Si pauperescunt claritatem amittere:
At ante viles rebus augescentibus
Opulentitate comparare gloriam
Per liberum conjugia et innexas domos?
Deinde cuncti non probis sed ditibus
Donare malunt quam probis et egentibus.
Dites beati: pauperum infelix genus.

7. Idem Eurystheo.

Nunc qui domum habitat divite instructam penu, Summis adaequat hunc malorum factio. Habemus omnes facta post pecunias.

8. Menander.

^kImmodicae divitiae, potestate addita, Dementant hominem quamvis sapientissimum.

9. Theognis.

Divitibus multis cor abest. Quibus arcta domi res, Saepe animum claris artibus adjiciunt. Vanus utrinque labor. Namque hos extundere magna Paupertas, illos non sinit ingenium.

TITU, LUS XCIII. VITUPERIUM DIVITIARUM.

1. Menander, Al. Antiphanis.
Esto animus dives. Nam divitiae caeterae

Pascendis oculis vitae sunt choragium.

2. Euripides Phaëthonte.

Res misera, verum propria divitibus tamen, Bona carere mente. Quid causae rear? An caeca quoniam diya largitrix opum Caecas alumnis efficit mentes suis?

k Refer ad Tit. XCIII.

, can pie

8. Idem Hippolyto.

Aut parcitas aut fastus est opibus comes.

4. Idem Ione.

Nunc ite: honorum decora captate improbi, Venaticoque more rem conquirite, Fas aestimantes et nefas promiscue: Ut vos metenda cladium exspectet seges.

5. Idem Medea,

Ne vita mihi sit splendide miserabilis, Nec opes opimae quae meum cor mordeant.

6. Idem Dictye.

Nunquam malus sim victus a pecunia: Sed nec malorum me illigem commercio.

7. Idem. :

A. Non hace, sed auri trahere vis te debuit.

B. Turpe, esse ditem, scire praeterea nihil.

9. Euripides Aeolo.

Laudare Plutum parce. Non veneror Deum, Oui pessimorum saepe fit possessio.

10. Idem Peleo.

Opulentitatem nullius pretii puto, Quam facile fingit, facilius delet Deus.

11. Carcinus.

Quanquam miseriis est ferax pecunia, Tamen acre hominibus excitat studium sui.

12. Euripides Archelao.

Es dives: at iners res et ignava est opes.

13. Idem Antigona.

Opulens amicus, cui deest sapientia, Virtus nisi adsit, usui nulli est bono.

14. Idem Alexandro.

Divitiae iniqua multa meditari solent.

15. Idem Alcmena.

Odiosa res est imperita opulentitas.

16. Idem.

Mala multa hominibus parere divitiae solent.

17. Idem Plisthene.

O copia auri, facile onus gestantibus:

Sed cura te comitatur et durns labor: Adeo a dolore nulla pars vitae vacat.

18. Idem Phoenissis.

Cerno: verum ignava, vitae parca, res opulentia est.

19. Idem Telepho.

Tenui paratu vivere equidem mavelim, "Quam possidere divitem aegrimoniam.

20. Antiphanes.

Nunquam beatum credidi, quantumlibet Opulentum, qui re parta nesciret frui.

Ib. Idem.

At nos divitiae, mos ut est medicis malis, Caecos efficiunt cum oculatos acceperint.

21. Menander Se lugente.
Caeca res pecunia est:

Quique aciem in se defigunt, hos caecos facit. 22. Idem.

Delitiae nimiae pariunt insolentiam, Pecuniaeque dominum trajiciunt suum In mores alios quam quos induerat prius.

23. Naumachius,

Argentum atque aurum nihil est nisi gleba. Lapilli Quisquiliae et fluctus sunt purgamenta marini, Qualia flumineae sunt multa in margine ripae. At, qua lana rubet, sanies de murice fluxit.

TITULUS XCIV.

PECUNIAS JUSTE ET CUM MODO GOMPARATAS, INNOXIAS: ET DIVITIAS IN RERUM MEDIARUM ESSE NUMERO.

1. Euripides Melanippa.

O Nate, multis convenit mortalibus Moderata rerum copia: at moles nocet.

2. Idem Phryxo.

Res modica melior, testis innocentiae, Quam culmen altum per nefas auctae domus. 8. Idem Cresphonte. . . . . La

Ea semper homines lucra sectari decet, and broads is out & Nullos dolores pone quae secum trahanto

Ib. Idem.

Nunquam malus sim victus a pecunia: Sed nec malorum me illigem commercio.

4. Idem Erechtheo.

Iniqua sperne lucra, mansuros diu Si vis penates struere. Res parta improbe, Salutis expers, prona ad exitium ruit.

5. Idem Electra.

Fortuna non bene parta, sociata improbis, Utenda parvum in tempus, extemplo avolat.

6. Idem Inone.

Sine labe parta fac probe custodias, Parceque rem tuteris. Id justos decet. At nauta cupidus, antea felix satis, Dum plura quaerit, quod tenebat perdidit.

7. Menander Circulatore.

Felix, qui mentem cum divitiis possidet:
Namque is scit opibus uti recte atque ordine.
Divitias ferre disce: pars sapientiae est:
Quia multis pariunt magnam inhonestudinem.

3. Sophocles Aleadis.

Divitiae amicos comparant mortalibus.

9. Euripides Phoenissis.

Non possidemus propria mortales bona; Sed jus Deorum, nostra dispensatio est: Et commodata cum libet repetunt Dei.

10. Idem Erechtheo.

Decora res est, arte quae laudabili, Non vi, paratur. Non habent solidam diu Male parta sedem.

11. Menander.

Clam pauca habere satius, invidia procul, Quam divitiarum ostentu parere imamiam.

TITULUS: XCV.

PAUPERTATIS LAUS:

1. Antiphanes.

Se praeter unam caetera edulcat fames.

Ib. Incertus.

Paupertas moris est magisterium boni.

2. Menander Fidicine.

Adeon' te excruciat, quod malorum est omnium Levissimum, paupertas? quantillum est enim, Amicus unus cui medendo sufficit?

3. Diphilus.

Paupertino homine nihil est fortunatius: Nam solus in deterius non metuit vices.

4. Menander Leucadia.

Deorum cura pauperes credi solent.

5. Euripides Phoenissis.

Animo modesto quod sat est, semper sat est.

6. Menander.

Inhoneste est pauper quem paupertatis pudet.

7. Euripides Polyido.

Es dives: at scis praeter hoc unum nihil, Id adesse vitium quippe divitiis solet: Magis malo coacta paupertas sapit.

8. Alexis.

Divitias crede bonorum postremissimum:
Possessionum nulla est inconstantior:
Namque alia utcunque dominis fida mantitant.

15. Archytas.

m Usus cuncta docet. Quid non invenerit usus?

Ib. Idem.

Ignota inveniunt, emendant cognita curae.

21. Theognis.

Occidit plures satias, quam tristis egestas.

l Valde cohaeret cum Tit. XCIII.

mRefer ad Tit. LX.

PRIT UNUS XCVI

PARRETATIS VITUPEATUM.

1. Euripides Bellerophonte.

At quisquis ortum stirpe generosa trahens in the Revivit arcta, quo satu est felicior.

Hoc gravius illum dura paupertas premit, and a second to Victum parare dum manu prohibet pudor.

2. Idem Electra.

Peccare egestas saepe nolentes docet.

3. Idem Archelao.

Nondum nobis vada vasta datur Superare; manet fera paupertas, Immite malum; sors lacta fugit.

4. Ibidem.

Inopia templum non habet, turpis Dea. Nam valde ego illos sperno, qui sapiunt quidem, Sed sola sapiunt ad lucra, ulterius nihil.

5. Menander Gorgia.

Gorgia, homo pauper res est fastidibilis: Namque ut loquatur ea quae sunt justissima, Tamen loqui censetur quaesti gratia. Tristis lacernis qui advenit, statim audiet Calumniator, ipse sit laesus licet,

6. Philemon.

Homo pauper qui vult vivere, foede vivere Vult: nam paupertas ad delinquendum incita est

8. Incertus.

Homo pauper solitudo et vastities mera est.

9. Diphilus.

Impietas, quoties est egestati comes, Evertit vitam summis a radicibus.

10. Sophocles.

Inopia morbus est laboranti gravis.

Ib. Incertus.

Penuria hostis nullus est infestior.

n Valde cohaéret cum Tit. XCI. Sed quaedam heic de paupertate magis dicuntur quam in vituperium paupertatis.

11. Menander.

Mens timida semper pauperi est: atque omnibus Se suspicatur esse despicatui. At quorum res sunt, Lampria, meliusculae, Animo obstinatiore perdurant mala.

12. Callimachus.

Largitur parvis non nisi parva Deus.

13. Crantor.

Paupertas pestis pessima est mortalibus: Nam cum quis animi gestat excelsi indolem, Hunc ipsum egestas sola ridiculum facit.

14. Theognis.

Cur humeris innixa meis, o turpis egestas,
Dedecoras corpus, dedecoras animum:
Meque reluctantem trahis ad deformia multa,
Qui tot res pulchras atque bonas didici?
Nam cui paupertas est addita, nil facere audet,
Nil fari: linguam vincula saeva premunt.

15. Idem.

Cyrne, cave iratus ne cuiquam incommoda sortis, Aut paupertatis durum onus objicias. Juppiter huc illuc divergit pondera lancis: Nunc dat divitias, nunc dat habere nihil.

lb. Idem.

Cyrne, per et terras, et per vada caerula ponti Paupertas quavis est fugienda via.

16. Idem.

Pauperiem ut fugias, tentanda vel aspera montis Sunt juga, piscosi vel vada salsa maris.

17. Alcaeus.

Durum pauperies malum, Inertia quae cum sorore Saepe domat populos feroces.

18. Hesiodus Operibus.

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem Objectes, quando dono datur illa Deorum.

19. Aristophon Babia.

A. Venturam apparet tempestatem. B. Scilicet Scaeva ominatur semper lumen pauperum.

20. Menander Plocio.

Habitare quisquis astu pauper eligit,
Augere sibi tristitiam et dividiam cupit.
Nam quoties alium spectat in molli otio
Potentem, factiosum, viventem facul,
Quam misere ipse aevum degat, tum demum videt.

Ib. Incertus.

Malo consilio commigravit huc herus. Nam ruri donec victitabat, calamitas Non tam conspicua fuit ac despicabilis, Sibi mantellum faciens solitudinem.

21. Aristophon Deposito.

Turpe est pauperiem comitans imbecellitas.

22. Timocles.

Nam multos saepe jam paupertas impulit Indigna et praeter indolem committere.

23. Aristophon.

Nox ferre malorum pausam pauperibus solet: Nam parte ab omni obumbrat illorum mala.

TITULUS XCVII.

• COMPARATIO PAUPERTATIS ET DIVITIARUM.

1. Antiphanes.

Sis pauper honeste potius quam dives male: Namque hos fert crimen, illud misericordiam.

2. Menander.

Habere est satius, si quis rem recte putet, Pauca animo laeto, quam multa illaetabili. Paupertas secura opibus praestat anxiis.

8. Euripides Alexandro.

Consilia nunquam animosa suppeditant opes: Nec auctor esse luxus audendi solet.

o Valde cohaeret cum Tit. XCIV.

At contra egestas, triste; sed prolem educat Patientiae majoris atque audaciae.

4. Idem Electra.

Nemo est amicos pauperes sibi qui legat.

5. Incertus.

Clari quidem sunt genere, sed re pauperes: Quo nempe vitio celsa nobilitas perit.

6. Crantor.

Quod usui est, id omnes prudentes facit, Atque in eo solo posita est vis sapientiae.

7. Theognis.

Non est ille magis dives, cui copia multa

Argenti atque auri est, plenaque farre seges,

Muli et cornipedes; quam si quis nil habet, extra

Quod ventri satis est et lateri et pedibus,

Deliciasque tori. Nam cum maturuit aetas,

Et vita in medio florida curriculo est.

Has solas homo sentit opes. Quaecunque supersunt

Nil horum ad Stygias nos comitatur aquas.

Nec mors muneribus, nec morbi cedere norunt. Nec serpens tremulo curva senecta pede.

8. Antiphanes Adolescentibus.

Divitiae multis sunt integumentum malis, O mater: at conspicua et despicabilis Res est paupertas.

9. Theognis.

Multorum res arcta domi virtutibus obstat: Multi in divitiis tegmen habent vitiis.

10. Critias.

, Sapiente paupertate divitias rudes Habere satius contubernales domi:

11. Euripides Telepho.

Tenui paratu vivere equidem mavelim, a work and a second Quam possidere divitem aegrimoniam.

12. Ananius.

Homines duosve tresve si domo claudas, Aurique pondus, atque pauculas ficus: Quid ficus auro praestet, illico cernes. ... 92 . 231 . 1921. STOBARI FLORILEG, VCI., IV.

Digitized by GOOGLE

gr. Biran h.

13. Menander Fidicine.

Ego autumabam divites, o Phania,
In aere vivunt qui suo, nec noctibus
Suspiria agere, nec sus deque vortier,
Nec dicere eheu: sed tranquilla molliter
Frui quiete. Illa esse pauperum mala.
At nunc vos video, quos beatos praedicant,
Vitam cum nostra vivere aequiparabilem.

14. Euripides Danae.

Plerique plenum judicant sapientia Quicquid profantur divites. Si quid loqui Vir pauper audet gente proletaria, Rident; ego autem pauperes locupletibus Plerumque sapere rectius re comperi: Illisque salsa qui Deos placant mola, Minus pios hos esse qui mactant bovem.

15. Theognis.

Nondum in pauperie quod summum evasimus: unde Cor moeret trepidis sollicitudinihus. Pauper ubique jacet. Ditem sectantur honores. Quodque adeo mirum est omnibus ista placent.

16. Euripides Bellerophonte.

Ego ex vetusta nobili sententia Mortalibus primum esse non nasci puto. At sortium cui de tribus victoriam Addico? nam sunt divites: sunt pauperes: Sunt genere clari: triplicem heic classem vides. Vir dives, ortu sequiori prosatus Dolet, dolet profecto, sed pulchre dolet, Opum recludens dulce conditorium: Verum inde provolutus, irato Deo Tanto ruina tristiore affligitur. At quisquis ortum stirpe generosa trahens Re vivit arcta, quo satu est felicior, Hoc gravius illum dura paupertas premit, Victum parare dum manu prohibet pudor. At ultimae qui sortis assidue est miser, Hoc vincit alios, se quod orbatum bonis

Non sentit, usque assuetus infortunio. Meliora nunquam scîsse, tanto est tutius. Nam semper illud haeret: ah! qualis fui. Quantusque fatis usus olim prosperis! 17. Incertus.

Mihi, si pater sapuisset, ingenium foret Ita temperatum musicis concentibus. Laeta ut valeret duraque ex aequo pati. Primum, quod homines inter usus maximi est, Essem expeditus, ventre non farto nimis: Aquam juvaret bibere, qui mos est feris, Hyemem labore pellere: aestivos pati Solis calores, corpore haud umbratico. Nunc ista ferre insolitus, ignarus, tamen En ferre cogor. Thressa si vatis fides Carmen sonaret et Novensiles Deae. Non venter ista audiret; esca illi est opus. 18. Philemon.

q Ego mediusfidius arbitrabar, Sosia, Solos egenos vivere in moeroribus Et tristitate; at contra, vitam divitum Leporis esse plenam atque hilaritudinis. Nunc differitatem video solam atque unicam Quotidiano in sumtu et dimenso sitam: At plus habere taedii qui plus habent. 19. Idem.

Incommoditates multas divitiae adferunt. Suboritur odium, invidia, contumelia, Negotiorum taediosorum seges, Et unda rerum, et victus aggeratio. Res agere semper solitus, animam mox agit, Opes fruendas linquens haeredi suo. Ouare me potius pauperem dici juvat, Et pauca habere et non sollicitum vivere, Nec divitiis onustum nec negotiis. Nam multa mala compendifaciunt pauperes.

after ad Tit. V.

q Refer ad Tit. XCIII. . r Eodem

*TITULUS XCVIII.

DE VITA, ET BREVEM EAM ET VILEM ET CURIS PLENAM.

1. Sophocles.

O misera, vere misera, sors mortalium. Nam praeter umbras quid sumus vel pondera Ignava, palabunda tellurem super?

2. Idem Ajace.

Nam video n'il nos esse mortales, nisi Imaginosa somma aut umbram levem.

3. Philemon.

Ita comparatum est in vita mortalium, Minus ut boni sit, mulier, plus incommodi.

4. Euripides Meleagro.

tNemo obligare mortuus vivos potest. Qui cinis et umbra est, et nihil, curat nihil.

5. Philemon.

Here, tute homo cum sis natus, fieri non pote, Homo ne sis. Frustra est ista lamentatio. Necesse est habeat multa, qui vivit, mala.

6. Diphilus.

Homo sum: quae nobis causa longe maxima est Cur vita nunquam vacet a moestitudine.

· 7. Menander.

Homo: ista causa ad calamitates est satis.

8. Idem.

Hominibus alia quotquot sunt animantia Tum sunt beatiora, tum sapiunt magis. Principio, sodes, asinum specta istum mihi. Is est infelix extra controversiam: At nulla propriae accepta culpae fert mala; Sed quae natura injunxit, his defungitur. Nos vero, praeter ea quae fert necessitas, Ipsi alia nostra sponte super accersimus. Dolemus ubi quis sternuit: convitium Quis dixit, indignamur: vidit somnium,

Multa sunt connexa cum Tit. CV, et CVIII. t Refer ed Tits CXXIV.

Metuimus: ululat noctua, exhorrescimus. Leges, honores, ambitus, certatio, Mala haec adscita nobis sunt, non adsita.

Sotades.

Mundus genitor conctiparens, satorque rerum, Causas hominum non bene novit arbitrari. Sunt per sola terrae mala, semper et fuere, Multisque malis undique gaudet universum. Res eximias queîs fuit invenire cordi. Sive ingenii laus foret illa, sive dextrae, Omnes malus hos cernitur exitus secutus: Idque omne malum fluxerat a parente Mundo. Mundo sapiens judice Socrates putatus, Mundo sapiens judice Socrates necatur, Jussus bibere in carcere poculum cicutae. Crudi polypi Diogenes peremtus esu: Testudine cum scriberet Aeschylus cadente. Glutito acino strangulat uva te, Sophocles, Te Euripides in Thrace solo canes vorarunt. Atra abstulit egregium fames Homerum.

10. Idem.

Justus, bonus atque ingenio valens, beatus, Partem invidiae et criminis ut ferat necesse est. Est quis locuples? labe aliqua tenetur idem. Verum pius est? pauperies adhaeret illi. Magno mala sors artifici solet nocere. Justi retinens sit licet integerque judex, Natura tamen postulat ut malus vocetur. Florens opibus praecipitem timet ruinam. Huic qui veges est corpore, morbus est cavendus. Secura dies unica deputanda lucro est. Nam quid, rogo, qua materia sumus creati? De te facito judicium tuaque vita: Quid sis genitus, prosatus unde, quid futurus. 11. Menander.

Vita hominum caeca est plenaque infortuniis. 12. Euphron Geminis.

Cum tam breve aevum tribuas nobis, Juppiter, Cur sine dolore hoc non permittis degere?

13. Mimnermus.

Nos foliis similes quae gignit purpureum ver,
Cum sol se primum candidus exseruit,
Heu non mansuro gaudentes flore juventae
Ludimus, edocti nec bona per superos
Nec mala. Circunstant geminae, fera numina, Parcae:
Altera fert aevi triste senilis onus,

Altera fert mortem; nec durat longius actas Quam sol qui subitis spargit humum radiis.

At postquam rosei defluxit temporis hora,

Nil magis optandum quam cito posse mori. Hinc atque hinc animum mordent mala: saepe laborat

Res laris, incumbit squallida pauperies.

Est et qui sobolem votis sitientibus usque

Optat, ad infernas orbus iturus aquas,

Morbus adest aliis animum quoque; denique nullus Est hominum, cui non det mala multa Deus.

14. Philemon.

O fortunatas vere animantes caeteras,
Quas nulla cura mordet rerum ejusmodi;
Non crimen metuunt, non impingunt alteri,
Nec defatigant se malis accersitis;
Sed quam unaquaeque secum naturam attulit,
Hanc solam legem novit, huic se attemperat,
At homines miseri vitam invitam ducimus,
Opinionum servi inventis legibus,
Malum majores nequeunt, nequeunt posteri
Effugere. Praesto semper est causatio.

15. Simonides.

Nam nec veteris soboles aevi, Gens semideûm generata Deis, Absque periclis, absque labore, Pede tranquillo, senii metam. Tetigere sui.

16. Idem.

O nate, metas Juppiter rerum omnium Habet penes se, quoque vult figit loco. Mens nulla nobis. Victitamus in diem

Ultro citroque cursitantes, inscii Quem cuique finem destinet rector Deus. Omnes inani spes fovet fiducia 141 Nil promoventes. Alter exspectat diem Venire, longas after annorum vices: Nec est, futurum qui sibi non spondeat Janum faventem copia et pecuniis. Sed vota nondum consecutos occupat Tristis senectus, acris aut morbi lues Consumit artus, saevus aut Martis furor Mittit peremptos sub domum Plutoniam. Aut dum procellae vortices vi suscitant. Neptunus alto sorbet oppressos salo, Cum terminavit Parca vivendi ambitum. Sunt qui micantem deserunt ultro diem, Sibique nodo spiritus claudunt viam. Nîl a malis immune. Sed mortalium Subjecta fertur mille sors incommodis Et mille damnja. Si mihi fides foret, Nos sponte nostris non adessemus malis, Addiceremus corda nec doloribus.

17. Philemon.

Si rem fatemur, omnium miserrimum
Quaecunque vivunt aestimandus est homo.
Nam curiosa cuncte sollicitudine
Rimans laborat semper, et saepe excidit.
Tum terra mater caeteris animantibus
Quotidianum sponte victum suggerit,
Dans sponte, sumat eum nihil. Nobis malum
Est illa nomen. Quod satum est, sortem meram
Resolvit aegre: foenore ut se liberet
Allegat aestum vel pruinosum gelu:
Ac forte, solus quando homo negotium
Ipsi facessit, dum fodit subter super,
Frustratione hac se vicissim ulciscitur.

18. Batho Actolo.

Lapsum te esse hominem quid novi est? nam perpetim Vitam agere fortunatam portenti est loco. 19. Menander.

Si quis labores nullos detrectaverit,
Divitias facile hac indipiscetur via:
Aut sapiens fiet, ingenium si exerceat:
Aut sanus, rigidam observans victus regulam.
Sed una res est nullis quae laboribus
Potest parari, perpes indolentia.
Nam non adversa tantum moestitiam ferunt,
Sed et secunda pariunt sollicitudinem.

20. Phileman Ephebo.

Non ut videtur hi qui in alto navigant
Soli jactantur tempestatibus, Laches.
Sed et hi spatiantur qui porticibus publicis,
Aut intra septa se domorum continent.
At illi qui se pelagi credunt fluctibus,
Aut una nocte aut uno vexati die
Salutem mox reperiunt, aut navalium
Tuto receptu, aut ventis aspirantibus.
Mihi vero id non contingit; nec in unum diem,
Sed in vitam omnem turbine infesto obruor
Magis magisque gliscente aegrimocia.

21. Euripides Thyeste.

Desipis, cum sis homo, Si sine labore te usque victurum putas.

22. Incertus.

Sed plurima

Dies et atra nox ferunt mortalibus.

23. Sophocles Mysis.

Nemo est absque laboribus: Felix cui minimum datur.

24. Solon.

Nemo beatus homo est: sed pars adscripta dolorum Omnibus aetherium quos jubar irradiat.

25. Bacchylides.

Alias alii Deus imposuit Curas homini: nullas nulli. 26. Idem.

Omnes inter quos portat humus, Nemo est omni ex parta beatus.

27. Idem.

Sors prima homini nunquam nasci, Nec Phoebeum spectare jubar. Nemo est omni tempore felix.

28. Herodes Mimiambis.

Nullas ab omni labe cladis immunes Domos videre est. Qui minus mali sentit, Hic obtigisse plus boni sibi credit.

29 Simonides.

Veridice Chius dixerat ore senex, delle agree e Est similis plane foliis bumana propago.

Quae sese juvenum cordibus insinuat.

Nam dum multivoli floret vaga temporis actas, Multa homines volvunt.irrita consilia,

Quin neque tunc lethi mordet neque cura schectae Pectora, nec morbos membra timent vegeta,

Tantilla est miseris sapientia, nec videt aevi

Atque juventutis quam breve sit spatium.

Tu monitus meliora, datur dum vivere, vive: Vive inquam, et genio comiter obsequere.

30. Dionysius Tyrannus Alemena.

Vacuam doloris si tibi vitam putas Semper futuram, spe beata pasceris: Sed ea Deorum vita, non mortalium.

31. Euripides Andromeda.

Sum felix opum:

Sed ut vides sors saeva me miserum facit.

32. Idem Aeolo.

Me nulla vitae cura delectat meae.

33. Hesiodus Operibus.

Plena malis tellus, plenae sunt aequoris undae: Praeterea adveniunt morbi noctuque diuque, Exitium humano generi et tormenta ferentes.

34. Euripides Antiopa.

(a rothi me

or from the

Eheu malorum quot vices mortalibus Formaeque! nemo nuncuparit terminum.

35. Sophocles Oedipo Tyranno.

Hacc est sola beatitas

Humano generi data,

Quani quis dum putat accipit.

Amittitque putando,

36: Euripides Antiopa,

Permulta hominibus, hospites, veniunt mala,

37. Menander.

Domum quae habitetur omnis immunis mali-Reperire non est: sed malorum copiam Dat fortuna aliis, aliis dant mores sui.

. A . 38 Euripides Antiopa. 12 1811/18 6.1

Vera illa vulgi dictio: illum prospere

39. Idem Beller ophonte.

Ego ex vetusta nobili sententia.

Mortalibus primum esse non nasci puto.

40. Idem Eurystheo.

Non video qua sint lance res mortalium Examinandae, ut quid sit e re appareat.

41. Idem.

Adversa multis multa sunt mortalibus, Quorum figura est varia: nec cerni datur Intacta quae sit vita Fortunae manu.

42. Idem Oreste.

Tam saeva tamque horrenda nulla oratio est, Nec fors nec ira caelitum immissum malum, Humana quin natura patiendo id ferat.

43. Sophocles.

Illaesa solis vita concessa est Deis.

44. Idem.

Deus alme, quam nusquam ulla vitandi via est, Aut insita, aut immissa de caelo mala!

45. Idem Tereo.

Varios sumit Poems colore

Varios sumit Poena colores

46. Incertus.

Hilaris, quae nunc lucet, agatur: Crastina nobis est caeca dies.

47. Euripides Protesilao.

Miserum esse narras qui sit homo: res non nova est.

Homo flatus est et umbra: praeterea nihil.

. 49 Aeschylus.

Humana soboles in diem tantum sapit, Nec est solidior umbra quam fumi levis.

50. Homerus.

Hoc superi dederant miseris mortalibus, aevum Cum gemitu ut vivant vacui moeroribus ipsi.

51. Idem.

Namque homo cunctarum res una miserrima rerum est, Quas tellus vehit, et vegetat caelestibus auris.

52. Idem.

Quod pretium est hominum causa tam dura subire Praelia, qui, foliis similes, nunc omnia magna Spirantes terrae vescuntur frugibus almae, Et nunc sponte sua consumto robore torpent?

53. Menander Comprandentibus.

Res per se infelix atque aerumnis obsita Vita est humana, et densa curarum seges.

54. Idem Fidicine.

Res sunt cognatae vita et anxietudines,

55. Theognis.

Respondere hominum non possunt omnia votis:
Supra mortales hoc habuere Dei.

56. Antiphanes.

Humanam vitam criminandi occasio, Amice, multa est. Namque eximium nil habet, Aut jure quod venereris: sed fluxa omnia, Caduca, temporalia, anxietatibus Permixta multis. 57. Posidippus.

Ouod vitae sectemur iter? fora plena melestis Litibus: insedit morbida cura domos.

Rure labor multus, multusque in fluctibus horror. Qui peregri vivunt, his et habere metus.

Et nec habere dolor. Tum ducta conjuge semper Anxius: in vita caelibe, solus eris.

Qui pater est satagit: vivit non suaviter orbus.

Aetas est juvenum stulta, vieta senum.

Nil igitur satius, quam nunquam cernere lucem: Vel modo conspecta luce repente mori.

Lucianus.

Omnia mortali mortalia: praetereunt res, Aut homo res vita praetereunte fugit.

Palladas. [Anthol. Pal. X. 58.]

Nudus in hane veni tellurem: nudus abibo: Ouid satago nudum natus ad exitium?

Idem. [Anthol. Pal. X. 65.]

Navigium vita est, quae tempestatibus actos Naufragio cogit non leviora pati.

Fortuna clavum moderante volubilis aevi. Erramus, veluti per vada vasta maris.

Aura favens aliis, aliis contraria. · Unus erit cunctis denique subter humum.

I Idem. [Anthol. Pal. X. 72.]

Vita nihil, nisi res est ludicra. Ludere disce Depositis curis, aut mala multa pati.

Idem. [Anthol. Pal. X. 73.]

Si quem fors agat atque ferat, ferat atque feratur: Ni ferat, et feret hunc fors magis, et feriet.

Idem. [Anthol. Pal. X. 81.]

Nascebar lachrymans: lachrymo moriturus: et in te Heu nihil inveni, vita, nisi lachrymas.

Idem. [Anthol. Pal. ib.]

Infirmum est hominum genus et miserabile, raptum Quod subter terram solvitur in cineres.

Idem. [Anthol. Pal. VII. 688,]
Nil nisi ventus homo est, hostis sibi maximus ipse,
Et toto vitae scit nihil in spatio.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 124.]
Omnia sunt risus, cinis omnia, et omnia nil sunt.
Nam constant ex his quae ratione carent,

. Incertus. [Anthol. Pal. XI. 348.]

Res omnes te odere, feris homo saevior, et te, Omnia cum perdas, undique fata manent.

Si terra fugias, juxta lupus: arboris altae Si scandas ramos, heic timor aspis adest.

Si tentare tibi Nilum placet, insidet, ultor Justus in injustos, has crocodilus aquas.

Incertus. [Anthol. Pal. X. 123.]

Quae fuga, vita, tui letho sine? plurima tecum Vitatu mala fers aspera, dura pati.

Dulcia, quae natura tibi dedit: aurea caeli Signa, jubar Phoebi, Luna, solum, maria.

Caetera sunt tantum metus et dolor: et bona siquâ Contingunt tergum saeva premit Nemesis.

75. Homerus.

uJuppiter ex animo, ex animo dilexerat illum. Cynthius: extremos ideo non attigit annos.

*TITULUS XCIX.

DE MOERORE:

1. Philemon.

Multum malorum causa sola atque unica est Tristitia. Moeror quippe ceritos facit, Aliasque pestes generat insanabiles. Multi dolore vitam ademerunt sibi, Dum spem salutis superat lucti vastitas. 2. Cleaenetus.

Cum dolor et ira pectoris sedem occupat , button de fait Unam, furores inde generari solent.

n Refer ad Tit, CXXI. x Cohagret cum Tit, CXXIV. et cum Tit, Y.H. T

Butter of at

3. Philemon Retegente.

Eheu! annque ipsa suggerente nemino Tristitia vocem extorquet hanc lugentibus. Quod si quis salve dicat moerenti obvius, Salvere voce, reapse flere illum jubet.

4. Euripides.

Quicunque inctum tam gravem pestem autumat, Ut debeat de montis aut saxi jugo Se jacere quisquam, non sapit. Merito tamen Tanto vacare semper exoptes malo.

5. Philemon.

Ita quando mentem trepidus obsedit pavor, de deservir Expectorari nec dormitando potesta de la companio del companio della com

6. Incertus.

Morbum quam tristitatem exantles facilius.

7. Menander.

In vitae humanae tot cruciabilitatibus
Tristitia major nulla reperiri potest.

river. 8. Euripides Oenomao.

Ego illud ante cuncta discendum puto,
Ferre haud gravate si quid evenit mali.
Hoc qui scit ipse est melior, et mordent minus.
Eum dolores. Nos sed isthaec dicere
Callemus omnes: facere positum in arduo est.
9. Alexis.

Tristitia cum furore habet commercium.

10. Euripides.

Tristitia morbos parturit mortalibus.

10 11. Idem Andromeda.

Malum futurum nulla non metuit dies, Graviusque torquet ille venturus dolor.

12. Idem Antiopa.

Intelligo quae patior. Haud levis is dolor a Aliqua est voluptas abstrahi a sensu mali, Interque damna quaestui ignorantia est.

13. Incertus.

Haec audiens miserere. Nam trux calamitas Exprimere gemitus etiam ab ignotis solet. 14. Incertus.

Sine moeroribus

Homo natus aevum nullus exegit suum, Nec finem adusque pertulit res prosperas.

15. Euripides Oreste. Res ante cunctas luctus exitio est mihi: Difficile numen; attamen sanabile.

16. Idem Alcmena.

'y Generosa sunt tua forte, sed prudentia
Carent facinora. Non placet laudabilia

Carent facinora. Non placet laudabilis Miseria: praestat quippe res rumoribus.

17. Apollodorus Circumscriptis.
Non possidentem multa nuncupaveris
Recte beatum, sed tristitia qui vacat.

18. Menander.

Natura hominibus multa cum gignat mala, Tristitia est majus omnibus malis malum.

19. Sophocles Tyro.

2 Saepe aeger animus corpori morbos dedit.

20. Idem Eriphyle.

Homo quid repugnem cladibus caelestibus, Cum spes miserias nulla sustentet meas?

21. Idem Ajace.

Clades tantum spectare suas, Nec participem novisse mali, Ciet immensos corde dolores.

22. Philemon.

Tristitia egregie effingit, sine tectorio, Duplo majora quam reapse sunt mala.

23. Pindarus Olympicis.

Emota certis moesta mens e sedibus Saepe et sagaces decipit.

24. Amphis Fratrum amantibus.

Quam res morosa est, summe Divûm Juppiter, Homo tristis! ut cuncta in malam partem accipit.

y Refer ad Tit. IV.

Refer ad Tit. XCVIII.

25. Incertus.

Ibi hominis animus est, ubi cruciat dolor.

26. Apollodorus Lacte. ...

Quoscunque moeror aut cura habet exercitos, Eis videri longa nox quaevis solet.

27. Antiphanes.

Insaniae tristitiam viciniam arbitror.

28. Alexis.

Terminum si excesserit

Mediocritatis luctus, mentem eliminat. 29. Posidippus.

Versicolor adeo et multipes moeror malum est.

Difficile est luctum fugere. Nam quot sunt dies Materiam pariunt semper ad luctum novam.

31. Antiphanes Medico.

Quicquid luctificum est homini, id omne morbus est, Quacunque voce dixeris.

32. Idem Fausta navigatione.

Tristitia homînibus vitaque aerumnabilis Pictores valde sunt mali: namque hoc agunt Primum, ut colorem delinant de corpore.

TITULUS C.

DE MORBIS, ET MOLESTIARUM QUAE EIS ADSUNT DEPULSIONE.

1. Euripides Oreste.

O somne, requies blanda, lenimen mali, Quam me benignus sublevasti in tempore? 2. Idem.

Jacere lecto corpus aegrotans amat:

Et hoc molestum est, sed jubet necessitas.

Ib. Idem.

Jam jam revolve corpus, et sursum erige.

Ib. Idem.

Morosa res est additus morbo dolor. Ib. Idem.

El. Tellure fultos an placet figi pedes?

Or. Volo: sanitatis hoc refert imaginem: Cum re potiri non licet, species juvat.

3. Idem Bellerophonte. .

Mali necesse est noscat ingenium, malo Qui vult mederi; more nec medicamina Adhibenda, sed quae tempus et res exigunt.

4. Idem.

Sunt plurima homines sponte quae accersunt sua: Sunt alia rursus missa de caelo mala, Queîs ars medetur. Caeterum hoc dictum volo, Faciunt Dei si prava jam, non sunt Dei.

' 5. Philemon Mystica.

Male habere non tam male habet hunc qui habet male, Quam quod visum ad se singulis ventantibus de la Male habens qui se habeat commemorare cogitur.

6. Heliodorus Spectaculis Italicis, desiro

Itala qua tellus Gaurano colle tumescit. A laeva insurgens regio se ostendit cunti More nivis candens: illinc quae prosilit unda Saevum olet et sensu tentantes torquet amaro. 50 30 9350 Oui vineta colunt circumsita luminis orbes His medicantur aquis. Queis cura est sola lavandi, Artus ut liquido perfusos flumine purgent, Hi compressa prius ciliorum tegmina claudunt. Atque ita se immergunt limphis, ne transeat humor Claustra, rigansque oculos oculis sit causa dolendi. At quibus objecta nigrae caligine nubis Lumina laesa dolent, et quae se cornea circum Fert oculos crasso turgescit vellere fibra, Hos juvat ille latex, his fas tutumque patentes Immersare gentle: cedunt tormenta dolorque, anatorio id Et cito morbus abit medico depulsus ab imbre.

STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

, will be the control of the control

T I T U L U S C.L.

1. Scriptor aurei carminis.

Corporis interea nunquam contemne salutem. Sit modus in potu, dapibus, duroque labore: Quod doleat vitare, modus me judice verus. Delicias arce, contentus simplice victu.

TITULUS CII. DE MEDICIS ET MEDICINA.

1. Homerus.

Namque alios longe medicus supereminet omnes, Sive opus est herbis, seu vulso e vulnere ferro.

2. Euripides.

Periculoso qui malo ducit diem Melius juvabit saepe quam qui artus secat.

3. Mimnermus.

Ut fabulatur natio medentium, Quae levia magni, gravia plus aequo aestimat, Laudi parandae.

4. Philemon Siculo.

Facile omnes homines aliis consilium damus,
Sed in re nostra non tam facile est exsequi.
A medicis argumentum est in promtu situm,
Praecepta videas quos dare invalentibus
Victus severi: at ipsi si in morbo cubent
Eadem illa facere quae aliis interdixerant.
Credo una nolunt dolor esse et curatio.

5. Idem.

Si circumspicias nemo est medicorum omnium a segundi. Recte valere amicos qui cupiat suos, a medica successivatione. Nec miles urbis placidum qui exoptet statum.

6. Philemon Minor.

A. Quid hoc est hominis? B. Medicus. A. Proh superûm fidem.

Quam miser est omnis medicus si nemo est miser?

Ib. Idem: a make to six the

Causidicis hoc et médicis praecipuum obugit: Occident, legem nec timent Corneliam.

TITULUS CHIMACAS, parti DE FELICITATE

1. Homerus Odyssea.

Aevi flore frui, senii contingere limen, Divite conjugio fultum rebusque relictis, and are the most 1 Declives implere domi feliciter annos. Cernere consiliis praestantem et robore prolem.

2. Bacchylides Epiniciis.

Felix cui sors ista bonorum Contigit almo munere divûm, Florentem opibus degere vitam: Nam nihil omni ex parte beatum est.

3. Carcinus Tereo.

Virtus colenda est semper, oranda est Deos Fortuna: quisquis ista conjunxit duo, Boni et beati nomen is merito feret.

4. Callimachus Hymnis. Nec fortuna beet quenquam virtute remota.

5. Sophocles Antigona.

Felices satis, o quibus Expers vita malorum.

6. Pindarus.

Nequeunt bona reddere quenquam Quae sunt fugitiva beatum.

7. Menander Demiurgo.

Felix qui mentem cum divitiis possidet: ... to the to which the Nam solus ille novit divitiis frui. The last of

8. Theognis.

Pulchrum justitia est, fortunatumque valere At suave inprimis cernere quod cupias. The second and the

9. Sclerias.

Pars est prima boni valere recte: 1 / m. maan mass all Pollere ingenii secunda dote: Santa santa santa santa

P 2

. .t u

with a con-

Justas tertia possidere gazas:

Compubescere quarta sors amicis.

10. Sophocles Ino.

Nusquam sincera feruntur Bona praeterquam Jovis horto.

11. Cratinus Divitiis.

Sunt sponte nata queis Deus pandit bona. 12. Theognis.

Cyrne, Deis placeam: felix me vita sequatur: Praeterea virtus non opus ulla mihi.

13. Sotades.

Omnes miserant pauperis, invident habenti:
Justum medio tramite temperatur aevum.
Id credere sat, quod datur, optima est voluptas.

14. Theognis.

Sit mihi divitiis florens intactaque curis Liberaque et nullo saucia vita malo. Ib. *Idem*.

Nec cupio, nec opes opto mihi: sit mihi parvo Laeta sed a duris libera vita malis.

15. Sophocles Creusa.

Justi tenace pulchrius vita nihil, Nîl sanitate melius: at nîl dulcius Ea quam potiri quae sibi quisque expetit.

TITULUS CIV. DE INFELICITATE.

1. Homerus Iliade.

Ah miser, extremo senii quem lumine duris Juppiter exercet fatis, cogitque tueri Vincula natarum, natosque in caede jacentes, Vastatosque lares, illisaque corpora terrae Infantum, saevus dum concutit omnia Mayors.

Ea-tute commemorando renovasti mala

2. Menander Hydria. Seni infelici, quae oblivisci coeperat,

Resuscitans miseriam.

Digitized by Google

8. Sophocles Nauplio:
Mala namque passo mille si felicior
Nox una detur, altera mors imminet.

4. Euripides.

Titulum beati qui tulit, fati vices Haud facile tolerat. Non dolet, quisquis malis Suetus miseriam vertit in mores suos.

5. Menander Deposito.

Credulitas comes assidua est infortunio: Plus quippe semper alium sapere existimat Consilia saepe quem fefellerunt sua.

6. Amphis Vinitore.

Quibus male homines rem gesserunt in locis, Ad ea se rursum non libenter applicant.

7. Menander Enchiridio.

Nunquam putaram. Fors et quicquid evenit Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

8. Homerus Iliade.

Ut me usque malis mala nexa sequuntur.

9. Euripides Antigona,

Redacti sumus ad ipsas incitas.

10. Idem Aeolo.

Hoc viget et ardet, 'illud effluxit malum: . At quod futura sors trahit cerni vetat.

11. Philetas.

Nil aliud mea mens quam concoquit: altera rursus Stant mala pro foribus, nec datur ulla quies.

12. Incertus,

Ah quam saepe gravi jactaris turbine rerum, Mens mea: ridenti nunquam micat aura sereno, Sed nova perpetuo surgit tibi forma dolorum.

13. Menander Heroe.

Hei mihi quae sola talibus mergor malis Quorum fidem omnem superat ipsa immanitas.

14. Idem.

Foris beati qui personam sustinent Interius similes sunt hisininibus caeteris.

15. Philetas.

Hinc tellure vagus feror et feror aequoris unds, Annorum quot sunt a Jove curricula; Nec fera Parca malis finem facit. Illa perenne Durant, atque illis se nova conglomerant.

16. Diphilus.

Fortuna, ut cyathissatrix, uno pro bono Mortalibus tria rursus admiscet mala,

TITULUS CV.

INSTABILEM ESSE HOMINUM PROSPERITATEM, FACILE DEVERGENTE FORTUNA.

1. Euripides Inone.

Vides tyrannos longa quos fovit dies Ut saepe res exigua momento brevi Deturbet, alios rursus in celsum levet. Pennata res fortuna. Jam multos ego Vidi supinos spe procul volvi sua.

2. Dionysius Tyrannus Leda,

Hominem beatum dixeris quenquam cave, Nisi jam beato collocatum funere. Laudare tantum mortuos tuto datur.

3. Sophocles Tyndareo.

Celebranda laude nullius felicitas
Hominis, priusquam sorte defunctus sua
Mortalis aevi terminos impleverit.
Namque una saepe quamlibet celsas opes
In plana traxit hora, cum se lubrica
Fortuna volvit, atque sic visum Deo.

4. Alexis Brettia.

Ita vita humana est quasi si ludas tesseris:
Non habet eosdem semper jactus alea,
Nec vita formam: varias sed patitur vices,

5. Diphilus Pictore.

Inopinum nullum debet esse homini matum; series s Fortuna quoniam nobis in diem datum in the little and the series of the series 6, Euripides.

Non placet hoc in primore vire:
Non, Agamemnon, ad bona tantum
Te sevit Atreus:
Sed gaudendum est atque dolendum;
Nam natus homo es: nolisque licet
Ita lex fert magna Deorum.

7. Simonides.

Illaesa nulla vita, nec culpa vacans.

8. Euripides.

Non debet usus prosperis successibus Spondere sortem semper addictam sibi. Dea illa, dici si tamen fas est Deam, Fastidiosa est, nec fovet quenquam diu. Mortalium res fluxa. Qui spe turgidi Futura metiuntur e praesentibus, Documenta veri cladibus capient suis.

9. Simonides Naeniis.

Quid ventura a dies crastina sit parce homo dicere, Felicem neque si conspicias, an maneat diu.

Nam non tam rapidis acta fugit musca volatibus

Quam lapsae subita res hominum praetereunt vice.

10. Menander.

Nihil usquam in rebus tam bonum est, o Demea, Cui reperire nîl sit admixtum mali.

11. Euripides Antiopa.

Plena est laborum vita data mortalibus:
Non semper est infesta, non semper favens
Fortuna; nunc res lacta, nunc improspera,
Quando ergo nostra tam vaga est felicitas,
Quin absque curis discimus vita frui?

12. Idem Bellerophonte.

Quid in humana certum vita est? Cursum ratibus venti celeres Per maris alti vada vasta regunt:

a Olim: Quid ventura ferat sors homini parce homo diaere, Nec fave augurio quanta viro vita, quis exitus.

At fortunas sublime sitas Hominum in praeceps agit ipsa dies Pressasque levat.

13. Idem Chrysippo.

Here, nemo novit sorte mortali satus

Mensura quae sit prosperi atque improsperi.

14. Idem Andromacha.

Titulo beati non bene appellaveris Nisi cujus aevi videris summum diem, Qualique sorte clauserit vitae exitum.

15. Idem Auge.

Fortuna nobis non negat solis fidem: Omnes levis fefellit aut sero aut cito: Felicitatem nemo perpetuam tulit.

18. Idem Scyriis.

Quam sors iniqua contigit mortalibus? His ridet, illos cladibus duris premit Fortuna, quamvis rite venerentur Deos, Castumque ab omni pectus arcentes probro Sectentur aequi itinera sollicito pede.

17. Idem Andromeda.

Fuit hie felix: sed vertit opes Deus, et clari nominis olim Fortuna labat: vitaque venti Diffluit instar.

18. Idem Supplicibus.

Ne quaeso: praebent saxa perfugium feris Araeque famulis; urbibus pressis malo Tutamen urbes. Nulla res mortalium Felicitatis gaudet aeternae bono.

19. Idem Ino.

Regina, multos opprimunt homines mala:
Ab his recedunt, rursus illis imminent.
Eunt in orbem, terra quas fruges parit
Hominumque soboles. Quippe pars surgens viret,
Pars jam metenda exspectat exitii diem.

20. Idem Hecuba.

Posse indecora praepotentes non decet,

Nec est habenda prosperis rebus fides. Ego tam beata nuper en resto nihil: Opes superbas una vastavit dies.

21. Sophocles Tyro.

Ne dic beatum quem mori non videris.

22. Moschio.

Generosus ortu, nobilis prudentia
Argûm imperator, regiis penatibus
Eliminatus, supplicem ramum ferens
Defigit oculos in solo miserabiles,
Monstratque cunctis illa quae claro micant
Fulgore quam non propria sint homini bona.
Ut quisque vidit civium, ex animo dolet,
Dataque dextra, benevolisque affatibus
Solatur; oculos uberes lachrymae rigant
Sensu doloris. Pristina etenim dignitas
Afflicta, cogit corda commiserescere.

23. Menander Cincinnis.

O Parmeno, nullum vita in humana bonum est Quasi arbor radice una ramos erigens: Sed mala propinqua sunt bonis atque adsita: Natura ex ipsis bona quin progenerat malis.

24. Archilochus.

Quicquid est adscribe Divis: saepe qui lapsu gravi Erigunt pressos, et atro sordidatum pulvere Saepe resupinant putantem stare se firmo gradu, Unde densa se malorum proferunt examina, Et miser palatur orbus consilì, victus egens.

25. Theodectes.

Olim celebris, o senex, per Graeciam Ipsis probata rebus haec sententia est: Incerta hominibus esse Fortunae bona.

26. Euripides Cressis.

Ne qui videtur hunc beatum dixeris
Fati ante tempus. Nam datur fors in diem.

27. Alexis.

Nempe ut videtur ețiam felicem vices Par est vereri, nec Fortunae credere. 28, Menander Agricola.

Male feriatus sit necesse est, quisquis est Qui vestram fuit in paupertatem injurius: Fortunae insultans ipsi quae forte imminet. Nam quamvis opulens, rebus incertis tumet. Fretum fortunae reciprocos aestus habet.

29. Clitomachus.

Fortuna reflans prospere viventibus Conturbat afflictatque naufragio omnia Quaecunque vitae condiendae suaviter Prudens repererat ingenî solertia.

30. Batho Aetolo,

Homo es: labasti: nempe in vita id maximum Prodigium est vita prospera semper frui.

31, Euripides Archetao.

Pridem ipse mecum specto res mortalium Quam sit caduca et fluxa: prostratus solo Surgit: beatus alter eversus cadit,

32. Idem Andromeda.

Adeo usque felix nullus est mortalium Divina quem non proruat tandem manus.

33. Idem Alexandro.

Ut nemo felix undique est mortalium! 34. Idem Hecuba.

Ut nihil in aequo permanet mortalibus! 85. Ibidem.

Ut nîl hominibus proprium, non gloria, Non spes futuri rebus ex praesentibus.

36. Hesiodus Operibus,

Ipsa dies homini jam mater jamque noverca est,

37. Sophocles Ajace.

Ut tollit omnes tempus et rursum premit Mortalium res. Di tamen castos amant, Hostiliterque semper oderunt malos,

38. Idem Trachiniis.

Olim inter homines nobilis sententia est, Sciri nequire sitne felix an miser Qui summa nondum spatia vitae expleverit. 39. Idem Phaedra.

Hominum recense quicquid usquam est gentium: Omni beatum parte non inveneris.

40. Euripides.

Firma et perennis nemini est felicitas.

41. Sophocles Trachiniis.

Aequum profecto est si velis advertere Ut dura timeat cui datur lactis frui.

42. Idem Alete.

Quis est quod aliquis alteri sortem datam Summo infimove ponat, aut nullo in loco, Cum nihil in una sede permaneat diu!

43. Euripides Hippolyto.

Jam saepe vidi praeviam mortalium Felicitatem dedecus magnum sequi.

44. Idem Oedipo.

Mutavit aevum saepe jam nobis Deus, Variasque tribuit sortis alternae vices.

45. Ibidem.

Mutationes una fert multas dies,

46. Idem Meleagro.

Divitum res heu secundas quam cito evertit Dens!

47. Diphilus.

Nîl stabile in aevo cernitur mortalium, Nec fata quisquam fingit arbitrio suo.

48. Nicostratus.

Felix ab omni parte nemo usquam est homo. Euripides, pol, noster amplexus bene es Aevum omne versus unius compendio.

49. Apollodorus.

Non video quorsum argento confidas, pater, Quod n'il habenti facile largiri solet Brevis hora, et rursum possidenti demere.

50. Philemon.

Saepe hodie qui vix a se porcebat famem Postridie alios aluit larga alimonia: Et rursus hodie qui thesaurum repererat Postridie omnem rem suae amisit domi. 51. Incertus.

Habent superba dona Fortunae metum.
Rebus negata fulgidis securitas,
Tutumque hominibus nîl et excelsum simul:
Aut livor illud, aut edax sternit dies,
Summum ad gradum cum claritatis venerit.
Mediocritatis tutior possessio,
Per quam nec aliquis premitur afflictus solo,
Nec se invidenda tollit in fastigia.
Nam qui minore volvitur spatio cadens
Multo facilius damna dissimulat sua.
Majore moles vasta cum strepitu ruit,
Invidia class semper est rebus comes,
Et cum favet Fortuna captatum venit.

TITULUS CVI

DE ILLIS QUI FORTUNATI SUNT INDIGNE.

1. Euripides Bellerophonte.

Fidens honore spiritus tumidos geris.

Ah moriar: almum cernere haud tanti est jubar
Ut honore plenos tuear indigno malos.

2. Idem Dictye.

Jam saepe vidi, saepe et indigne tuli Bonos sequentes moris exemplum mali Sermone cum certamen irato strepit, At illud ingens visu et auditu nefas Aliquem tacentem probra pejorum pati.

3. Idem Oeneo.

Fortuna, amici, cum malos nimium fovet, Illi insolentes, liberi poenae metu, Quicquid lubido dictat audacter patrant.

4. Idem Supplicibus.

Res permolesta est maxime optimatibus Cum dignitatis flore vir splendet malus, Qui vilis ante jam trahit lingua tribus.

6. Ibidem.

Heu cum malorum vota fortunat Deus, Ut insolescunt velut id aeternum foret?

5. Idem Helena.

Feliciores saepe perversi probis.

7. Idem Temenisi.

Egregia saepe semet exserere indoles Duro malorum pressa dominatu nequit.

8. Menander Incito.

Si quis Deorum jam mihi dicat, Crato, Ubi vitam functus fueris vives denuo. Et sies quidvis, hircus, aut canis, aut ovis, Equus, homo denique: nam revivendum tibi est: Ita fata sciscunt: opta quam vitam velis: Dicturus videor illico, Fac me quidlibet. Dum ne hominem facias. Unum id animantum omnium Sine merito habet fortunam aut infortunium. Equorum ut quisque fortis est, curatius Habetur alio. Velox in pretio canis Majore est, quam projectus ingluvie atque iners. Generosus fruitur gallus praecipua dape, Atque ultro ignavus alter potiorem timet. Homo si quis est bene natus, eductus probe, Caste moratus, nullum pretium hoc seculo est. Primas in vita habet assentator, alteras Calumniator; at malignus tertias. Ouanto asinum fieri satius quam intuerier Pejores se pollucibilius vivere!

9. Theognis.

Saepe repulsa bonos sequitur; stultosque malosque Circumstat studiis obsequiosus honor.

10. Idem.

Divitias dat saepe malis Deus: at nec amicis Ulla, nec hinc ipsis nascitur utilitas. Perpetuus virtutis honos. Vir pectore forti Incolumes terras praestitit et populos.

11. Sophocles Alete.

Malos profanis prosatos genitoribus Florere rebus prosperis visu grave. Stirpem bonorum rursus ingenio probo, Malis subactos, cladibus mersos premi.

Agos

Disponere aliter cura debuerat Daûm Mortalium res: nam pios decuit palam Bona largitate consequi caelestium: Contra scelestos paria criminibus suis Supplicia aperte luero Dis ultoribus: Ita res secundas nemo jactaret malus.

TITULUS CVII.

DE ILLIS. QUI INDIGNE MISERI SUNT.

1. Menander.

Nil aeque cerno invitus ac rectam indolem Implicitam vitae tristis aegrimonia. 2. Ideni.

Nil miserabilius quam cum animus juris tenax Senecta actate sentit fati injurias. 3. Idem.

O Fors quae rerum gaudes multiplici vice, Tibi iste magnam casus invidiam facit, Injusta quod justum hominem exercet calamitas. 4. Alexis.

Fortunam mente esse orbam jam constat mihi: Aliter vir nunquam talis infelix foret.

5. Antiphanes. Me miserum, quam illud iniquum atque intolerabile est, Fortuna cum desciscit, et mores manent!

6. Euripides Heraclidis. Quanto sit altum stemma fortuna minus, Jam video demum. Nam bono exorti patre Isti laborant undique indignis modis.

7. Menander Olynthia.

Quam vero iniquum est, cum quid molitur boni Natura, tum Fortunam id intervortere! 8. Idem.

Multos jam vidi quos malos necessitas Finxit miseriis, cum non essent ejusmodi Suopte ingenio. cur boucerus i edong a nus niku and subacers, city in mer

TITULUS CVIII.

EVENTUS RERUM FORTITER NOBIS FERENDOS ESSE, UT QUI HOMINES SIMUS ET VITAM SECUN-DUM VIRTUTEM INSTITUERE DEBEAMUS.

1. Philemon Sardio.

Lamenta nostris si mederentur malis, Et possent fletu deliniri miseriae, Auro licerent contra et pluris lachrymae. Nunc non attendit luctum res, nec respicit: Sed plores seu non plores, insistit viam. Quid proficis? nec hilum. At interea tamen Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit.

2. Idem.

Ego ob res istas doleo vehementer quidem, Sed prae dolore sapere non cesso tamen. Hoc est quod me hominem praestat, hoc me sospitat.

3. Euripides Antigona.

Laxare habenas parce tristitiae, memor Saepe ex dolore gaudium mortalibus Et ex malorum segete progigni bona.

4. Chaeremon.

Ex re pusilla, qui sapit, nunquam dolet.

5. Menander.

Forti animo ferre fortunae aude amentiam.

6. Idem.

Non minus adversa fortiter quam prospera Tolerare debet animus vere nobilis.

7. Philemon Corinthia.

Si mala novisses, quae alios implicitos tenent, Libens haberes, Nicophon, quae nunc habes.

8. Idem Paupere sive Rhodia.

Moriendum si esset omnibus qui non habent Quod animus optat, esset moriendum omnibus.

9. Diphilus Adelphis.

Vir bone, miserias disce mortalis pati, Ut quod necesse est, et non ultra, sis miser: Nec mala jumento tibimet accersas tuo, 10. Philippides Philadelphis.

Here, si qua tibi unquam calamitas evenerit Feres facilius dicti memor Euripidis: Felix ab omni parte nemo usquam est homo: Tum vero e multis esse te unum existima.

11. Euripides Hypsipyle.

Adverte quod te mulier admonitam volo:
Cunctis hominibus haeret assiduus labor,
Sepelire prolem, quaerere iterum liberos,
Tandem interire. Graviter has tolerat vices
Mortalium gens: attamen fatum jubet,
Ut plena segetis alva, sic vitam meti;
Ut hic sit, ille non sit. Haec quorsum attinet
Lugere, quae Natura nos cogit pati?
Quicquid necesse est ferre nec habendum grave est.

12. Idem Hercule Furente.

Quicunque nescit genere mortali satus Quo ferre iniquam debeat sortem modo, Nec tali ferat hic stantis advorsum viri.

13. Idem Antigona.

Quicunque casus atque fortunae vices Ratione tolerat, hic minus multo est mise...

14. Idem.

Fer quas agitat Fortuna vices: Sine Di portent fluctusque ratem.

15. Idem.

Mortalis id fer omne quod mortalium est: Homo ne poscas caelitum vitam tibi.

16. Idem Hippolyto Coronato.

Fer te: nec tam graviter jacta Corpus, alumna. Levius morbum tolerare dabunt Animus constans et blanda quies. Homini misero esse necesse est.

17. Idem Alexandro.

Commune mori: sed rite malum Commune pati, sapientis opus. 18. Idem Alcmena.

Adversa recte ferre generosum decet.

19. Idem Aeolo.

Pati necesse est: at quod immittunt Dei Bene ferre quisquis didicit, is vere sapit.

20. Idem Bellerophonte.

Nam neutiquam hominem rebus irasci decet:
Nil quippe curant. Vertere at in usus suos
Quod casus offert, optimum ac tutissimum est.
22. Idem Helena.

Dolenda pateris. Video. Tentandum tamen Ut facile toleres quod jubet necessitas.

23. Incertus.

In caelites vim non parare est optimum, Sed amare fatum. Vetita qui nimium cupit, Saepe et paratis rebus excussus jacet.

24. Idem Melanippa.

Quicunque didicit dura mortalis pati, Hic jure sapiens et gravis censebitur.

25. Idem.

b Evenit illud, quod solet multis, tibi: Qui plus cupiscunt, parta non custodiunt: Sua hos aviditas saepe in exitium trahit.

26. Bacchylides.

Unum iter felicitatis, unus homini terminus, Tristibus curis soluto corde vitam ducere. At quibus mentem perurunt mille sollicitudines Anxiae semper futuri, nec quiescunt noctibus, His gravi labore pectus flagrat et nil proficit.

27. Scriptor aurei carminis.

Mortali generi quos dat Fortuna dolores, Partem ferre datam, nec succensere, memento. 28. Antiphanes Auriga.

Viro vir illud interest: alter malo Affectus id dum jactat accendit magis: Alter succollans fert minore incommodo.

bRefer ad Tit. X.

STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

29. Idem.

Generosus qui sit, aeque fortunam ferat: Namque esse infortunatum cujusvis puto: Adversa recte tolerare, id vero viri.

80. Menander Canephoro.
Infortunia

Inopina fugere non est in nostra manu. 81. Idem.

Decenter ferre damna et res improsperas, Sapientis est officium: non ducta retro Superciliorum nube clamare, ah dolor, Sed quicquid sors indixit constanter pati.

32. Idem Plocio.

Dispelle procul a vita moestitudinem:
Breve atque angustum nimis est hoc quod vivimus.

33. Philemon.

Here, persaepe homines graviora efficient mala
Ipsi sibi ipsis quam sunt ea suapte vi.
Excessit vita natus aut mater puta,
Aut proxima aliquid ex necessitudine:
Id si quis sic accipiat: "Nempe obiit diem
Homo natus," quantum fuerat tantumdem est malum:
Quod si sic: "Periit: non tuebor amplius,
Hen vita invita:" qui ista secum deputat
Is ad malum alia sibi consarcinat mala.
At qui rationis cuncta ad arbitrium vocat,
Is quod dolet deducit, retinet quod juvat.

34. Idem.

Tam subito imbellis factus? nam ne nescias, Non fortitudo est ista, verum imbellia Animi impotentis ferre moestitudinem.

35. Idem.

Multa in familis multis eveniunt mala, Recte ferendo quae vortuntur in bonum.

36. Apollodorus.

Grave est quidem Fortuna: grave: veruntamen Illam perferre recte decet ut sarcinam.

57. Philemon.

Hoc alius alio praestat, quod constantius Bonam malamque didicit fortunam pati.

38. Menander Androgyne.

Casus futuros par est opporirier

Mortalem natum. Nam nihil est statarium.

39. Philemon.

Si noveris homo quid sit, sat felix eris. Interiit aliquis: ne sit cordolium tibi: Haec peperit, haec non peperit: est alius miser; Hic tussit: ille plorat: haec fert omnia Natura secum. Tu tantum luctu abstine.

40. Sotades.

Injuria quem temporis improbi lacessit, Hoc quod cupiat non fieri ferendo vincit.

41. Menander Mulierum osore.

Sin quicquid dolet

Excernas semper, tibi nec contra compares Quod est utibile, jam tolerando non eris.

42. Idem Bocotia.

Multa ardua

In rebus est reperire. Sed potius vide An non et aliquid commodi secum ferant.

43. Euripides.

Sapientium hoc est atque cordatûm virûm Nunquam malis in rebus irasci Deis.

44. Menander Mulierum osore.

Quicquid molestum, quicquid adversum accidit Tecum ipse spectas et connives ad bona: Atqui nihil usquam, Simyle, invenias boni, Cui nulla malorum se admiscuerit portio.

45. Idem Auriga.

Quorum in fortuna causa est non in moribus, Ea fortiter tolerare generosum decet.

46. Idem Eunucho.

Nec Dis rebella, nec tempestates novas Accerse, ferre quod necessum est id feras. 47. Alexis Syracusio. Ut video. mala

Facilius tolerat quisquis non obnititur.

48. Menander.

Nemo quem infortunio
Di mactant, animum protinus despondeat.
Forsit alicujus hine boni erit occasio.

49. Bacchylides.

Nam quid levat tandem mala Quassare corda luctibus?

50. Philemon.

Nullum invenire est uspiam mortalium Mala qui non sit sensurus aut jam senserit. At qui quod fert Fortuna quam minimi facit, Utrumque, et plus sapit, et est fortunatior.

51. Sophocles.

Quod casus offert ponere ex usu suo, Non gemere Fortunam, aleatoris boni est.

52. Alexis Philotragoedo.

Sapientis est consulere fortunam boni.

53. Sophocles Phaedra.

Nemo, mulieres, dedecus vitaverit Cui destinata sunt mala imperio Jovis. Morbos ferendum est quos Deûm mittit manus.

54. Incertus.

A. Responsa quae fers a Dei penetralibus?

B. Bona: quippe quamvis tristia, ad finem bonum

Quae deriguntur, fausta recte dixerim.

55. Sophocles Ajace.

Bene ominare: nec mala apponens malo Remedia, clades ipse congemina tuas.

56. Idem Acrisio.

Ne metue, mulier: multa quae in somnis mala Apparuerunt nocte, lenivit dies.

57. Menander.

Mali n'il equidem es passus ni prae te feras.

58. Sophocles Tereo.

Haec dura, Procne, fateor: interea Deûm Decreta placide ferre mortales decet.

59. Homerus Odyssea.

Stat mihi mens animi non immemor ante malorum.

1b. Ibidem.

Aliis accedat et istud.

•TITULUS CIX.

BONAM FORTUNAM PROFERENDAM ESSE, MALAM VERO CELANDAM: ET REBUS PRAESENTIBUS RECTE UTENDUM.

1. Pindarus.

Qui te labores quaeve cura exerceat

Extraneis pandas cave.

Benigna si quid dulce sors donat tibi Id públice ostendas licet,

Dum triste si quid numen immisit Deûm Cures tenebris condere.

2. Sophocles Tyro secunda.

Malum quod urget spargere in vulgus cave: Debetur etenim luctibus silentium.

5. Diphilus.

O quam molestum est ubi quem sollicitudines Mordent, tum quemvis testem cogi admittere.

8. Menander Supposititio.

At medius fidius narras stultitiam haud levem, Testatas malle quam latentes miserias.

4. Idem.

In hoc situm est

Casum prudenter ferre, si solus feras, Nec tua denudes aliis infortunia.

6. Euripides Oedipo.

Vulgare casus asperos, vecordiae:
At quod ferendum est ferre clam, sapientiae est.

e Sequitur heic in editionibus Stobaei Hegl Mungopoziac, id est, De Pusillanimitate: sed sine versibus; et in manuscriptis non exstat is Titulus.

7. Idem Cressis.

Grave est miseriis atque dedecore opprimi; At ferre si sors jubeat obducto mala Clependa velo, fame ne in vulgum exeat Turbaeque pariat hosticae ludibrium.

8. Idem Scyriis.

Meminere damna tegere, qui sapiunt, sua.

TITULUS CX.

DE SPE.

1. Linus.

Omnia sunt speranda, nihil sperare negatum. Nam nihil est quod non valeat divina potestas.

2. Apollodorus Pueris.

Non debet animus desponderi in miseriis, Sed exspectanda sunt meliora in posterum.

3. Euripides Inone.

Spe semper aliqua, qui sapit, vitam fovet.

4. Menander.

Infortunato spes salutaris Dea est,

5. Euripides Inone.

Nec tibi remittat fraena Fortunae favor, Adversa nec spem pectori excutiant tuo.

6. Hesiodus Operibus.

Sola sed intactis spes in penetralibus haesit Margine pressa cadi, nec se projecit in auras Evolitans: quippe illa cadum jam clauserat ante,

7. Euripides Hercule Furente.

Etiam calamitas ipsa lassari solet.

Nec semper aer tristibus flabris gemit:
Nec cui beate nunc, et olim sic erit.
Perpetua rebus imminent divortia.
Longe optimus qui sperat. At qui ignavia
Despondet animum, nullius pretii est homo.

8. Menander Nauclero.

O Juppiter supreme, spes quantum est mali? 9. Idem Fidicina.

Adeo molesta res est exspectatio.

10. Archilochus.

Nil supra spem collocatum est, nil futurum quod neges, Nil quod admirere. Quippe caelitum summus pater Noctis excivit tenebras in mero meridie Sole se condente magno cum metu mortalium. Inde nil sperare vetitum: nil quod exsuperet fidem:. Nulla jam miranda nobis amplius spectacula, Nec suas si forte delphin horrido migrans mari Cum feris mutet latebras: hisque telluris solo Carius sit aequor, illum celsa delectent juga.

11. Theognis.

Tantundem plerumque valent spes atque periclum, Mortali generi numina dura duo.

12. Idem.

Omnibus e Divis mortalibus una favet Spes.

13. Euripides Supplicibus.

Spes dira pestis saepe concordes diu. Commisit urbes spiritu nimio tumens.

14. Sophocles.

Spes namque multos sola mortales alit.

15. Theocritus,

Batte, animis opus est: melius nam forsan erit cras, Spes sequitur vivos et functos morte relinquit, Imbriferas hyemes modo dat, modo Juppiter aufert.

16. Euripides Hypsipyle.

Nil est supra spem. Cuncta sperari data.

17. Bion.

Haec mini trita via est. Heic qua descendere clivus Incipit, aequoreo residens in littore canto, Te surdam, Galatea, vocans prece. Blanda tamen spes Me fovet ad summam non dimittenda senectam.

TITULUS CXI, DE INSPERATIS EVENTIBUS.

1. Euripides,

Spes, nate, volucres sequeris, at non te simul Fortuna: vultus illa multiplicis Dea est.

2. Idem.

A. Ne spes inancs fletui opponas meo.

B. At multa nec sperata proveniunt tamen.

3. Patrocles.

En nunc ut illa verba tot tam grandia Fortuna in arctum tam repens compegerit. Quid ergo saevo jurgii certamine Minamur aliis magna mortales mala, Manu exsequenda cuncta dum confidimus Prorsum tuentes? Interim non cernimus Quas calamitates casus a tergo ferat.

4. Euripides Protesilao.

Spes vana multis saepe quos lactat nocet.
5. Idem Oedipo.

Plerumque nec sperata delectant magis Quam quae sibi antecepit expectatio.

6. Idem Medea, et alibi.

Spem praeter eunt vi multa Deûm; Non proveniunt credita quamvis; Insperatis reperere viam.

7. Idem Alcmena.

Fortem indue animum. Saepe sunt a Dis bona Exorta hominihus unde non speraverant.

8. Idem Alexandro.

Spem praeter, Hecuba, res agunt hominum Dei. Nunquamque eadem fata devolvunt via.

9. Idem Bellerophonts.

Spem praeter omnem mille sunt rerum vices;
Multos remisit sospites mare naufragum;
Multi minores hostico in certamine
In res secundas rursus enisos vides,

10. Menander.

Nefas viventem fari, hoc mihi non accidet, 11. Idem Enchiridio.

Quicquid evenit

Inexpectatum, mentem id homini expectorat.

14. Homerus Odyssea.

Multa cadunt, vox ut vetus est, os inter et offam.

15. Theognis.

Spe melius nobis succedere multa videmus:
Consilia eventu multa carere suo.

16. Solon.

Omnia confusis sunt plena tumultibus, et quo Exeat inceptum non videt auctor opus.

Hinc qui sollicite momenta expendit agendi,
Imprudens magnis luctibus obruitur:

Et temere aggressis, divino munere, felix
Exitus absolvit non bona consilia,

TITULUS CXII.

NON ESSE GAUDENDUM OB ALIENAS CALAMITATES,

1. Menander.

Allena nunquam te delectet calamitas:
Nam cum fortuna difficilis luctatio est,

2. Idem.

A Non esse edendum in vulgus infortunium, Quin potius occultandum mea sententia est.

3. Euripides Inone.
Infelicibus

Ne durus esto, te quoque esse hominem memor.

4. Idem Andromeda.

Aliena nunquam nam mala irrisi, timens Nequid mihi olim eveniat ipsi humanitus.

5. Ibidem.

Ne sis insolens

Ego si miser sum. Facile tu fias idem,

6. Alexis Milesia.

Homo sum. Humani si quid alienum arbitrer A me, nec miseros sublevem; haud sapiam probe.

7. Hesiodus Operibus.

Ne cui pauperiem mortalia corda domantem Objectes, quando dono datur illa Deorum.

d Refer ad Tit. CX.

8. Sophocles Ajace.

Dic, optio si detur, utrumne eligas, Ut per te amicis male sit ac tibi sit bene, An ut doloris comiter partem feras?

12 Aeschylus Agamemnone.

Male namque omnes gemitu faciles
Aliena sequi: sed non penetrat
Jecur atque animi secreta dolor.
Sic ut fingant gaudia, vultum
Licet invitum gaudere jubent.

13. Philemon Retegente.

Quod si quis salve dicat moerenti obvius, Salvere voce, reapse fiere eum jubet,

TITULUS CXIII,

INFORTUNATOS OPUS HABERE CONDOLENTIBUS,

1. Euripides Oeneo.

Non tempus usque est. Attamen miseros juvat Iterare luctus saepe narrando suos.

2. Idem Andromeda.

Junge dolorem. Nam qui pariter Lachrymant, miseros ex parte levant.

3. Idem Inone.

Agreste, lachrymas rebus alterius malis Negare.

4. Idem Inone.

Dulce est amicis posse lactari simul; At si, quod absit, ingruat sors durior, Solatium est spectare vultus benevolos. 5. Idem.

Medicina mulla luctibus saevis datur Praeter boni et favențis alloquium viri. At quisquis illo solus aegrotans malo Cor ipae concit atque demulcet suum, Si nunc levatur onere, cras duplum gemit.

6. Callimachus.

Insidunt levius mortali corde dolores,

Et de triginta partibus una perit, Cum fidi in comitis gremium, vel denique surdos Cum temere in ventos se dolor exonerat.

7. Apollodorus Lacaena.

Ita est miseriae ingenium, ut vice sit gaudii Cum lamentari apud eadem patientes licet.

8. Sophocles Ajace.

'At vos, amici, namque in hoc adveneram, Si quam potestis ferte celerantes opem: Cedunt amicis facile qui se sic habent.

9. Menander.

O Dercippe et Mnesippe, cum convitiis Excepti, aut cum vexati sumus injuriis, Praesidium nobis tunc amici sunt boni. Nam dum dolere sine metu ludibrii Licet, atque adest qui ferat id familiariter Societque luctum, tanto quisque tempore Levatus conquiescit a sensu mali.

10. Philemon.

At quid rei est quod ille me visum cupit?
An, ut dolentes in valetudinario,
Apparuit cum medicus, subito dedolent,
Ita tristitata et moestitudine obsitus
Cruciatur minus amicum praesentem intuens?

11. Menander.

Amici sermo grata res moerentibus.

12. Sophocles Thyeste.

Haec est voluptas maxima ex sermonibus Oblivionem induere praesentis mali.

13. Menander.

Infortunatis maximum solatium est Juxta videre qui commiserescant sui.

14. Idem,

Cuicunque affectum est corpus, ei medico est opus: At cui laborat animus, is amico indiget. Benevolus amicus medicus aegrimoniae est. 15. Incertus.

Salubre blanda alloquia moorenti viro: At si nimis desipiat, objurgatio.

17. Philippides Olynthiaco.

eSane haud difficile est aegrotanti dicere Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter, Et castigare pugilem cum a pugna vaces: At ipsum depugnare non aequo est facul: Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

TITULUS CXIV.

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. Philemon Siculo.

A medicis argumentum est in promptu situm, Praecepta videas quos dare invalentibus Victus severi, at ipsi si in morbo cubent, Eadem illa facere quae aliis interdixerant. Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. Idem Subsessore.

Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. Euripides Alcmena.

Aliena cuncti rectius multo solent Dijudicare quam sua ipsorum mala,

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime, Tibi periclum facere, et e re discere Consilia quanto demus aliis facilius.

5. Incertus.

Facilius est consulere quam bene perpeti,

6. Sophocles Oileo.

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis:
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

· Refer ad Tit, CXV;

7. Euripides Alexandro.

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.

B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. Idem Aeolo.

Eheu dolorem quis malis tantis neget? Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. Moschio.

Celebre inter homines illud est dictum vetus:
Consilia nullus est labos aliis dare;
At ipse si laedaris animose id pati,
Onus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV. LAUS SENECTUTIS.

1. Euripides Phoenissis.

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi Senecta secum. Multa quae membris virens Nescit juventus monstrat experientia.

2. Idem Bellerophonte.

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus, Sed plus senes prudente consilio valent. Rerum magistra quippe multarum dies.

3. Idem Erechtheo.

Seniliores quaere consuetudines: Solis dicatam risibus lasciviam Contemne. Brevis est flos voluptatis malaé.

4. Menander.

Auferre nobis alia cum soleat dies, Prudentiam constabilit et corroborat.

5. Euripides Melanippa.

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. Idem Peleo.

Plus, nate, senium corde juvenili valet Maturitate mentis et vi consilî, Inscitiamque vincit experientia.

7. Alexis Demetrio.

Ex parte vino non male assimilaveris

15. Incertus.

Salubre blanda alloquia moorenti viro: At si nimis desipiat, objurgatio.

17. Philippides Olynthiaco.

eSane haud difficile est aegrotanti dicere Vegetum valentem, Ne tam te habeas molliter, Et castigare pugilem cum a pugna vaces: At ipsum depugnare non aequo est facul: Aliud disserere est, aliud rem sentiscere.

TITULUS CXIV.

FACILIUS ESSE ALIUM ADMONERE QUAM SE IPSUM.

1. Philemon Siculo.

A medicis argumentum est in promptu situm, Praecepta videas quos dare invalentibus Victus severi, at ipsi si in morbo cubent, Eadem illa facere quae allis interdixerant. Credo una nolunt dolor esse et curatio.

2. Idem Subsessore.

Consulere facile est: facile non est exsequi.

3. Euripides Alcmena.

Aliena cuncti rectius multo solent Dijudicare quam sua ipsorum mala,

Venerare divos ne sit ejus, Phaedime, Tibi periclum facere, et e re discere Consilia quanto demus aliis facilius.

5. Incertus.

Facilius est consulere quam bene perpeti.

6. Sophocles Oileo.

Plerumque magna praeditos sapientia
Tales reperias iste se qualem gerit.
Consilia bene dant rebus aliorum malis:
At ubi levis fortuna mutato impetu
Crudeli in ipsos verbere intonaverit,
Ibi illa cuncta pulchra praecepta excidunt.

· Refer ad Tit, CXV,

7. Euripides Alexandro.

A. Scio: sed dolores tempore inflecti decet.

B. Decet: at monere levius est quam perpeti.

8. Idem Aeolo.

Eheu dolorem quis malis tantis neget? Quis audiens tantum ista fletu temperet?

9. Moschio.

Celebre inter homines illud est dictum vetus:
Consilia nullus est labos aliis dare;
At ipse si laedaris animose id pati,
Onus profecto est omnium gravissimum.

TITULUS CXV. LAUS SENECTUTIS.

· 1. Euripides Phoenissis.

Eteocles, audi: nonnihil fert commodi Senecta secum. Multa quae membris virens Nescit juventus monstrat experientia.

2. Idem Bellerophonte.

Nate, efficaces hinc quidem juvenum manus, Sed plus senes prudente consilio valent. Rerum magistra quippe multarum dies.

3. Idem Erechtheo.

Seniliores quaere consuetudines: Solis dicatam risibus lasciviam Contemne. Brevis est flos voluptatis malaé.

4. Menander.

Auferre nobis alia cum soleat dies, Prudentiam constabilit et corroborat.

5. Euripides Melanippa.

Antiqua fatur dictio: juvenum quidem Plus opera, sed consilia plus pollent senum.

6. Idem Peleo.

Plus, nate, senium corde juvenili valet Maturitate mentis et vi consilî, Inscitiamque vincit experientia.

7. Alexis Demetrio. Ex parte vino non male assimilaveris

Humanum ingenium: namque uti vinum novum, Ita juvenis animus opus est ut deferbeat
Et despumando ducat aspritudinem:
Inde ubi redierit ad sese et consederit,
Perpetua placeat lenitate in posterum.

8. Sophocles Tyrone.

Senium diesque longa res multas docent.

9. Crates.

Senectam aetatem quid mihi ut malum exprobras? Quam non apisci vitae pretio constitit, Quam cuncti concupiscimus: at cum venerit, Toleramus aegre. Tam ingrato ingenio sumus.

Ib. Incertus.

Vitae cupido maxime tentat senes.

10. Aeschylus.

Senium juventa juris observantius.

5. Callimachus.

Ille senectutis tempora laetus agit,
Aetas quem puerilis amat, velutique parentem
Deducunt juvenes limen adusque manu,

12. Euripides.

Curare juvenum possumus vitam senes, Et ea vicissim accipere quae juvenes habent.

13. Hippothoon.

Serta senectutis cani sunt pauca loquentes.

14. Idem.

Senio leonis cepit hinnulei vigor.

15. Antiphanes.

Multum senectus ad consiliandum valet, Quoniam res vidit atque didicit plurimas.

16. Sophocles Thyeste.

Quamvis senex sim. Nam senectutem solent Consilia recta mensque callidior sequi.

28. Idem.

Corpus senile sopiunt motus leves.

TITULUS CXVI. 'VITUPERIUM SENECTUTIS.

1. Mimnermus.

Hunc qui pulcher erat quondam, cum canuit actas, Jam sua nec soboles, jam nec amicus amat.

2. Euripides Glauco.

Heu quam senectus multa fert secum mala, Nec est ut aevi spatia producat senex.

1b. Idem.

Non longa multis vita projecta est malis.

3. Idem Andromacha.

O quam senectus multa fert incommoda.

4. Idem Acolo.

O quam vetusta haec veridica sententia est: Omnes senili aetate plebs tantum sumus Umbraeque rerum somniûmque imagines: Cum nos putemus sapere mens nobis abest.

5. Idem Oenomao.

Inominatam qui senectutem assequi Mortalis optat, non sibi bene consulit: Nam longa vita mille moestitias parit.

6. Idem.

Quanta, senectus, spe boni homines allieis? Ad te venire nemo non avide cupit, Sed vota damnat sua, periclum qui facit, Quam nil deterius exstat aetate gravi.

7. Idem Melanippa.

Vox est senex et umbra, praeterea nihil.

3. Menander.

Molesta longa vita est: o senium grave, Quam nihil omnino fers boni viventibus, Mala multa et luctus. Attamen te attingere Optamus omnes atque concupiscimus.

9. 1dem Aeraria.

Sene est amante nihil infortunatius, Nisi forte amator alter aequaevus senex: Nam qui ea potiri concupiscit a quibus Ipsum arcet aetas, quomodo non sit miser?

10. Theognis.

Non ego pauperiem metuo, nec deprecor hostes Qui nomen celebrant per malcdicta meum: Sed me flere jubet fugiens formosa juventas, Et veniens tremulo curva senecta gradu.

11. Iden.

Hei mihi pubertas dulcis, tristisque senectus, Quod fugit illa a me, quod venit ista mihi-

12. Pherecrates.

O quam senectus tristis es mortalibus Et taediosa, vel ob hoc praeter caetera, Quod cum deficiunt vires ac valentia Sapientiam tum primum nos doctum venis.

Ib. Idem.

Frustra me aetatis huc jam provectum incitas Ut me tricosis implicem negotiis. Ego me cum florerem annis praeviridantibus Sapere putabam insipiens, et quaeque at mihi Se dabat in mentem res extemplo erat in manu: Nunc sapere mihi concedit extima aevitas.

13. Antiphanes.

Vino persimilis aetas est mortalium : Utrumque acescit minimo cum superest sui.

14. Idem.

Senectus voluti stabulum est: nam quicquid mali Humana recipit vita, in illam confluit.

15. Idem.

Aram malorum jure senectutem voces:

Namque ad eam sese recipit quod ubique est mali.

16. *Idem*.

Eheu! senectus, qui tibi maledicere Quaerunt, materiam his quam suppeditas uberem? 17. Philemon.

A. Syra, heus Syra. S. Hem! quid me vis? A. Ut vero vales?
S. Nunquam istud percunctare senem si videris
Anumve: quippe liquido non recte valent:
Hoc superindictum quadrat: e re sit mori.

18. Herodes Mimiambis.

Nec me magis quam corpus umbra dimittit

19. Alexis.

Jam mea versatur vita circa vesperam. 20. Menander.

Molestum pecus est desidens domi senex. 21. Herodes Mimiambis.

Emensus aevi sexies decem soles, O Grylle, Grylle, moritor et cinis fias: Caecum est quod haec post spatia restat aetatis: Nam jam retusus ipse fulgor est vitae.

23. Antiphanes Epiclero.

Senectus quam tu es omnibus mortalibus Amabilis et cupita: sed cum veneris. Infesta, taediosa! benedicit tibi Nemo: qui sapiunt differunt te pipulo.

24. Herodes Miambis.

Mulier, hebescit, cum nives caput spargunt; Et mentis acies.

25. Chaeremon.

Ad temperandam non valent iram senes.

26. Incertus.

Nemo res patrias abligurivit senex, Aut aes nequitia exhausit, aut meretriculam Redemit, aut in jus iit ob fractas fores: Adeo frugi est senectus, et misera est tamen:

27. Menecrates Samio.

Quaerimus absentem: praesentem plangimus: et quae Ventura est nobis sola senecta placet.

28. Incertus.

Longa calamitas nulla major est vita.

29. Sophocles Scyriis.

Adsunt senectae multa simul incommoda, Mens vana; cura inefficax, labor irritus. 30. Sophron.

Tabe corpora macerat Taediosa senectus.

STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

R

31. Crates.

Me tempus incurvavit, egregius faber, Sed qui imbecilliora reddit omnia.

32. Diphilus Puteo.

Amice, tempus pravus est quidem artifex Reformans omnia in deteriorem statum.

88. Mimnermus Nannis.

Immortale malum tibi dat, Tithone, senectam
Juppiter: ipsa minus Mors, mihi crede, malum est.

34. Ibidem.

Ac veluti subito somnia praetereunt,'
Sic et pulchra juventa: malis onerata senectus
Impendens capiti foeda supervolitat,
Contemtumque odiumque ferens ingloria, circum
Cum noxa mentem volvitur atque oculos.

35. Apollodorus Lacaena.

Annos seniles ne, Philine, spreveris,
Ad quos pervenies et tu vivendo diu.
Sed unum est in quo a vobis patres vincimur:
Nam si qua in re minus indulgemus, illico
Audimus, Non fuisti juvenis tu quoque?
At contra genitor nato morigero minus
Haud est ut dicat, Non fuisti et tu senex?

36. Euripides Phoenice.

Quantum es mali, senecta, te gestantibus!

37. Idem Andromacha.

Facit remissos languor aetatis senes, Sed et molestos morbus iracundiae.

38. Idem Aeolo.

Aut dona Veneris abdicant ultro senes, Aut senis amores ipsa fastidit Venus.

39. Sophocles.

At nemo vitam tantum amat quantum senes,

TITULUS CXVII.

PRUDENTIAM SENECTUTIS TOLLERE MOLESTIAM, IPSAMQUE EFFICERE MULTA REVERENTIA DIGNAM.

1. Incertus.

Boni senectus comis accessu viri.

2. Anaxandrides.

Non est senectus, ut tu, pater, existimas,
Onus adeo difficile: sed qui fert eam
Minus decore, ipse impedimentum est sibi.
At contra facilem reddit ac tractabilem,
Qui placide illius moribus se accommodat,
Tristitiam demens atque apponens gaudium.
Male qui fert, sibi perpetuam moestitiam parit.

3. Sophocles Eriphyle.

Famam senilem crede tutandam tibi.

4. Idem.

Non est senecta quae sapit grandaevitas Cui mens relucet pasta divina die. Ingens hominibus quaestus est prudentia.

TITULUS CXVIII.

DE MORTE, ET EAM ESSE INEVITABILEM.

1. Aeschylus.

Nescit Deûm Mors una muneribus capi: Non sanguis illi, non merum templo fluit, Non dulce resonat carmen, aut arae calent. Hanc quippe solam Suada non novit Deam.

2. Homerus Iliade.

Quaerere oves pretio possis, et bucera saecla, Et tripodas claros, et equos cervice jubata: At non vita potest ulla ratione parari Cum vallata semel migrârit dentibus ora.

3. Philetas Mercurio.

Qua remeare via
Non licuit cuiquam, penetravi limen ad Orci.

R 2

4. Incertus.

Informas ad Ditis aquas vox transit inanis: Triste silent umbrae: caligant lumina nocte.

5. Simonides.

Et divitias et virtutes Consumit iners una vorago.

6. Idem.

Mors et fugacem persequitur virum:

7. Sositius.

Post animae fugam

Dissolvitur corpus relictum.

8. Euripides Aegeo.

Morti debitus

Etiam laborum qui sedet liber domi.

9. Phocylides:

Omnia mors aequat. Solus Deus imperat umbris. Et tam pauperibus sedes quam ditibus una est.

10. Menander Gubernatore.

At certe venum non datur immortalitas, Nec si talenta Tantali possederis, Sed occubandum est: illa linquenda alteri

11. Sophocles.

Corpus senile sopiunt motus lèves.

12. Incertus.

Mortalis amens qui nimis mortem timet: Fortuna totum hoc verset arbitrio suo: Suprema nam cum venerit vitae dies, Jovis ipsa templa si petas, nulla est fuga.

13. Anacreon.

Mihi jam senile canis
Caput albicat capillis:
Abiit decor juventae,
Seniumque dens fatetur:
Neque grande dulcis aevi
Spatium mihi relictum est.
Ideo subinde moestum
Gemo Tartarum expavescens.
Mala et horrida est subiri

Jovis inferi caverna: Neque eo profectus unquam Potuit pedem referre.

1 14. Euripides Alcestide,

Mortem subire certa lex mortalibus: Nemo futurae sortis est tam conscius Ut polliceri crastinum possit sibi.

15. Diphilus,

Cum sis mortalis genitus ne paveas mori, 16. Aristophanes Polyide,

Mortem timere maxima est amentia, Nam fati lex est quicquid est genitum mori.

17. Posidippus Formica,

Res inter omnes quas Deos exposcimus Locum meretur principem immortalitas. 22. Aristoteles.

Fato manet quodeunque vitari nequit.

TITULUS CXIX,

VITAE LAUS.

1. Euripides Alcestide.

Frustra precando flagitant mortem senea Curricula vitae longa culpantes suae. At cum tremente Mors propinquavit pede, Iterum allubescit vita nec senium grave est.

2. Idem Oreste.

Lucis aspectu henigno gaudet et servus frui, 3. Ibidem.

Cogit sui homines vita commiserescere,

4. Ibidem.

Suavius lucem tueri, quam mori prudentibus.

5. Idem Iphigenia.

Juvat hoc tueri dulce mortales jubar, Apud inferos nîl. Qui mori properat, furitî Modesta melior vita quam pulchre mori.

6. Sophocles Jobata.

Nam sacra regna Ditis: Nec ipsa amat senectus, 7. Idem Acrisio.

Amare vitam nemo plus senibus solet,

8. Euripides Hippolyto.

O lucide aether, Solis o purum jubar, O quam beatos vester aspectus juvat, ' Hominesque miseros pariter, inter quos ego!

9. Idem Meleagro.

Mihi vita dulcis: inferûm nigra est domus Cui nemo semel inclusus in lucem redit. Ego, nata quamvis nobili inprimis domo, Orcum reformido et velim nunquam mori,

10. Idem.

Nil repperiri carius vita potest.

11. Homerus Odyssea.

Malim equidem duro rus exercere labore Paupere sub domino tenuis cui copia victus, Quam late populos inter regnare silentum.

12. Sophocles.

O nate, vita munus est dulcissimum: Namque homini eidem bis datum non est moria

13. Lycophron Pelopidis.

Mortem remotam poscit ardenti prece Quemcunque dura clade fortuna opprimit. At cum supremus volvitur fluctus, redit Vitae cupido: non enim satias tenet.

14. Apollodorus Aberrante,

Miserabar juvenis olim acerba funera: At nunc quoties intueor exsequias senis, Id lachrymo. Nam mox eadem me spectat via.

15. Alexis. Vitae ultima

Decurrens spatia adhuc cupisco vivere.

TITULUSCX.X.

LAUS MORTIS.

1. Euripides Troadibus.

Audi tuo animo quod seram solatium: Haec esse dico paria, non nasci et mori.

2. Aristarchus.

O mors, superbis sola quae fraenum injicis.

3. Chalcidamas.

Optima sors homini non edi in luminis oras, Aut natum subito penetralia Ditis adire.

4. Theognis.

Optima sors homini natum non esse, 'nec unquam Aspexisse diem flammiferumque jubar.

Altera jam genitum demitti protinus Orco, Et pressum multa mergere corpus humo.

5. Neoptolemus.

Nostra in sponte fores, se protinus eligerem, Mors, Infestaeque licet tibi me profiterer amicum.

6. Euripides Heraclidis. Si quid est apud inferos,

Quod ne sit utinam. Namque si functos nece Curae sequuntur atque sollicitudines, Non video quae praesidia captemus, malis, Quando remedium creditur cunctis mori.

7. Sophocles Philoctete.

Mors ultima est medicina morborum omnium.

8. Menander Bis fallente.

Flore in juvenili moritur quem Di diligunt.

9. Leonides.

Ad inferorum regna deduceus iter
Securus intra: quippe non concaedibus,
Non tortuosis impedita anfractibus,
Sed tota recta, tota declivis via est,
Et inveniri prona vel caeco gradu.

10. Euripides Philoctete.

Satis est: jam desine vita, Ante meas nova quam Sors populetur opes, Aut morbo membra fatiscant.

11. Sotades.

Mors certa quies omnibus, unicusque portus.

12. Aeschylus.

Ne, ne tuum, oro, Mors, repellas supplicem; Tu sola desperata medicaris mala: A te receptos nullus attingit dolor.

13. Hypsaeus.

Actaté moritur juvene quem dî diligunt.

14. Sophoèles Trachiniis.

Hoc me mori dehere, non aliud notat. Nam morte functos nullus assequitur labos.

15. Astydamas Nauplio.

Salve: salutis si quid est apud inferos., Reor esse. Nam quo nullus accedit dolor,. Ibi sat salutis est malorum oblivio.

16. Ion Agamemnone.

Absit malis mors ut sua aspiciat mala.

17. Euripides.

Homini expedit non esse quam nasci magis,

18. Idem Phryxo.

Quis scit morine vivere atque hoc vivere Quod nos vocamus sit mori? hoc certe liquet; Morbis laborat vita: qui summum diem Obiit, miseriis pariter et morbo vacat.

21. Julius Carmine in Bacchum. Indecorem vitam laudatae gloria mortis Vincit, et egregium tali est occumbere letho.

22. Euripides Cresphonte.

Nam nos decebat, celebre cum coetu, modo, Lugere genitum tanta qui intraret mala: At qui labores morte finisset graves, Hune laude amicos atque lacitia exsequi.

23. Incertus.

Ad sacra Junonis matrem Cleobisque Bitonque Ut traherent, collum supposuere jugo. Felicem populi natum pietate parentem
Concelebrant. Gaudens tum rogat illa Deam,
Ut quae sors esset fortunatissima natis
Pro matri exhibito redderet obsequio.
Ast illi vitam liquere virentibus annis:
Non igitur felix sors datur illa magis.

TITULUS CXXI. COMPARATIO VITAE ET MORTIS.

1. Simonides.

Mors quippe longos temporum tractus habet; At illud heic quod occupat Vita breve est spatium,

2. Euripides Troadibus.

Nate, interire non idem est quod vivere.

Mors quippe nihil est: spes at in vita manent,

3. Simonides.

Breve mortalis spatium vitae. Dein clausus homo tellure jacet Tempus in omne.

4. Antiphanes Duplis.

Nemo unquam, here, Moriendi cupidus vitae imposuit terminum: Sed avidos vitae pedibus Orcus detrahit Restantes frustra: et epulis a Saliaribus Opibusque opimis ad sacras sedes rapit.

Ib. Incertus.

Contra immortalitatem medicina est fames,

6. Menander Fratrem amantibus, Quam dulce vita est si quibuscum maxime Cupias aetatem, non tibi soli exigas!

6. Idem.

Dulce est mori,

Cui vivere non est ex animi sententia.

7. Idem Supposititio.

Hunc credo felicissimum

Qui cum spectarit, Parmeno, placide Deûm

Augusta dona, redit eo unde venerat:
Jubar, inquam, Solis publicum, nubes, aquas, Ignem. Namque annos quamvis centum vixerit, Eadem videbit: sitque licet aetas brevis, Tamen istis nihil est conspicari pulchrius.

Mercatum crede tempus hoe quod vivitur, Cujus visendi peregrinamur gratia.

Forum ibi, tumultus, fures, colloquia, alea.

Abis si primus, hoc viaticatior

Divertes melius: eris infestus nemini.

At qui subsistit, is delassatus perit,

Et male senescens aliquam egestatem incidit:

Vexatur, hostes reperit, insidias subit.

Longaevus nunquam facile morte fungitur.

8. Philemon.

Satius mori quam vivere infeliciter.

9. Sophocles.

Non esse praestat quippe quam luctus pati. 10. Menander,

Quoties senex est aliquis et victi indigens, Non durum est mortem oppetere: sed cum faciliter Vita agitur, tunc utriusque discrimen patet.

11. Idem Epiclero.

Tanquam in choro

Non cantant omnes, abstant sed cantantibus Silere jussi duo, tres, extremo ordine Nihil nisi numeri. Ita se et ista res habet, Locum implent alii, vivunt queis vita obtigit.

12. Euripides.

Ego si quie antehac captus oculorum orbibus
Pedes per urbem regeret aliena manu,
Non desinebam arguere socordem metum
Quod abstineret morte tantam miseriam.
Nunc quo volutus in meas sententias
En ipse pecco. Misera gens mortalium
Quam cupida vitae! posteram semper lubet
Lucem tueri, mille quae vectat mala.
Tantos amores vita hominibus suscitat.

Nam vita quid sit scimus: at mortis rudes Ideo timemus linquere hoc Solis jubar.

13. Apollodorus Adelphis.

fVita otiosa plena beatitudinis Si cum otiosis aliis vitam transigas. Cum simiis ferisque agentem, simiam Fieri necesse est: o vitam aerumnabilem!

14. Idem Fidicine.

Non cuncta Phryx sum, crede. Si vita mihi Mori esse videam melius, hoc ipsum eligam.

15. Euripides Erechtheo.

Mihi illi morte qui pulchra jacent, Quam vita quorum turpis est, vivunt magis.

16. Aeschylus Ixione.

Vita notata labe mors illustrior.

17. Idem.

Laboriosa aetate mors felicior. Non esse melius quippe quam nasci puto, Si saeva sunt toleranda.

18. Aristophanes.

Unde etenim quaeso diceretur Dispiter,
Nisi opimus opibus esset? hinc etiam accipe
Quanto infera superent superi divitias Jovis:
Nam si instituas examen, quod plenum est librae
Vergit deorsum, vacua pars spectat Jovem.
Nec collocare credo mos esset sitos
Subter super unguentatos, vinctos floribus,
Nisi bibendum protinus esset mortuis.
Hinc est eosdem quod beatos dicimus.
Etenim, Beatus, inquiunt, obiit diem,
Felix ille obdormivit: nîl dolet amplius.
Quin et cruore victimarum Manibus
Tanquam Dîs facimus et saero libamine
Venerantes, multa nobis ut mittant bona.

fRefer ad Tit. LVIII.

19. Menander.

Quid mortuus

Roni habeat cum viventes habeamus nihil?
20. Euripides.

Beatus esset morfe quam vita magis: Nam non honeste vivere infaustus labor.

21. Sophocles.

Quicunque vitam rebus in miseris amat, Aut timidus ille est, aut dolore occalluit.

22. Idem Ajace.

Optare vitae spatia longaevae viro
Deforme, nullum cui levamentum est malis.
Nam quid diei rursus et rursus dies
Adjecta prodest, amplians semper mori?
Me judice ille nullius pretii est homo
Cui spes inanis credulam mentem fovet.
Pulchram agere vitam, nobilem, aut pulchre decet.
Obire: habes quodcunque dicendum fuit.

23. Aeschylus Armorum judicio. Vitam in miseriis agere quos luctus parit?

24. Euripides Pirithoo.

Indecore vita satius est non vivere.

25. Idem.

Viventibus te impende. Nam qui est mortuus Humus est et umbra. Nil quod erat in nil abit.

T I T U L U S CXXII, DE LUCTU.

Majus luctu venit nobis,

O nate, malum: farique vetat.

2. Aeschylus Heraclidis.

Nam majus aliud patiar hoc nunquam malo.

3. Solon.

Ne mihi sit lethum planctu sine: sed mea tristes Funera amicorum condecorent lachrymae.

4. Euripides Troadibus. [

Quam dulcis est res luctus assuetis malo, Modique tristes atque lamentatio!

5. Homerus Odyssea.

Namque honor hic functis misero mortalibus aevo, Tonderi caput et lachrymas effundere salsas.

6. Idem Iliade.

Nos Patroclum ploramus, honos qui morte peremtis.

7. Euripides Archelao.

Est et lachrymis mixta voluptas, Cum quis amici casus animo Miserante gemit.

8. Idem Oenomao.

Etiam voluptas rebus afflictis sua est; Genae madentes atque lamentatio. Namque ista minuunt cordis anxietudines, Aestuque nimio pectus obsessum levant.

9. Idem Phryxo.

Cor hominibus natura tam tenerum dedit, Ut jure quis sit caesus, haud minus hoc suos Sibi quisque ademtos prosequi lachrymis amat.

Sophocles Teucro.
 Nate, quam mendax tui

Me fama casso mulsit oblectamine Vivum ut putarem! sed fera imposuit mihi Tenebricosa Furia falsis gaudiis.

11. Idem.

A. Illi peremto commori cupio miser.

B. Sequêre. Ne tu accerse quod fato manet.

12. Philemon.

Quid proficis? nec hilum: at interea tamen Ut arbor poma, sic dolor lachrymas parit

TITULUS CXXIII.

DE SEPULTURA

1. Euripides Polyide.

Stulta mens mortalinm

Non sentientes sumtibus Manes colit.

2. Menander Perinthia.

Nunquam laudavi sumtuosum mortuum: Namque in idem cum vili atque contemto redit.

3. Moschio.

Permittite ergo mortuos terra tegi, Et unde nostrae quodque naturae est datum Eo reverti. Magnus aether spiritum, Corpus recipiat terra: non est proprium Hoc quippe nobis, sed datum in vitae diem: Parens et altrix jure mox repetit suum.

4. Euripides Andromeda.

Exanime terra quod tui positum, colunt. Res vana. Nam qui vivit, est felix, Creon.

6. Láon Testamento.

Monumenta spernens posthuma atque imagines, Habere cupio vita quod dicat suum.

6. Homerus Odyssea.

Et tumulum facere et tumulo superaddere justa.

7. Idem Iliade.

Ut funus decorent fratres charique sodales Et tumulo et saxo. Nam praemia Manibus haec sunt.

8. Idem.

Sed tumulare decet fatali sorte peremtos Forti animo: nec flere die fas amplius uno.

TITULUS EXXIV. CONSOLATORIA.

1. Homerus Iliade.

Parce, nec immodica vasta tua pectora luctu: Nam nil proficies nati fera fata dolendo: Illum non revocas et te premit altera clades.

2. Idem.

Quid juvet, examinen vacua si lugeat alved a chi Gens Danaûm?

3. Idem.

Quin propiora hominem non raro funera tangunt, Seu fratrem sepelit, seu dulcia pignora natos: Et tamen ille etiam lachrymis moestoque dolore Abstinuit. Patiens homini cor Fata dederunt.

4. Idem.

Ipsa dapes olim Niobe pulcherrima sumsit, Cum bissena suae numeraret funera prolis, Sex juvenes, totidem primaevo flore puellas.

5. Simonides.

Nos te perémtis cura, si pectus sapit, Mordebit una non diutius die.

6. Menander.

Quo omnes venere, nos exspectat terminus. Ferenda, amice, sunt mala istiusmodi; Humana humane, communia communiter.

7. Euripides Inone.

Quae sors sit hominum disce, nec nimium dole: Mihi crede, non tu sola conflictas malis.

8. Idem Protesilao.

Tulit ille quod te pariter atque omnes manet.

9. Theognis.

Vix patienda quidem patimur. Patiare tamen, cor:
Pectoris ignavi est dura nequire pati.
Nil profecturos nec alas in mente dolores,
Teque et amicorum pectora discrucies
Hoste tuo gaudente. Deûm fatalia dona
Mortalis genitus non facile effugias.

10. Philetas Lucibus.

Lugens ex animo modice dic suavia dicta,

Defuncti dec sis immemor interea.

11. Idem Epigrammatibus.

Non ego te miseror, carissime: nam bona multa Cum dederit, partem dat tibi Parca mali. 12. Euphorion.

Lugeat, at modice, defunctum moestus amicum, Et fleat; at modice. Nam queis sine fletibus ora, Servantur Diris ultricibus.

> 13. Homerus Odyssea. Brevis satiaverit hora dolores.

14. Idem

Injunxere Dei miseris mortalibus aevum Vivere sollicitum, cum sint sine luctibus ipsi:

15. Stesichorus:

Nam defunctos lugere modo Fructuque vacat.

16. Euripides Melanippa:

Quid interemtos, interemtos non sinis? Quid tibi repetitur jam sat effusus dolor? 17. Sophocles Scyriis.

Humana luctu si levarentur mala,

Lachrymaeque vitam redderent silentibus, Tum fletus auro carior merito foret: Nunc illud autem, mi senex, fieri nequit Ut jam sepultus redeat in lucis viam. Sin posset, emtus lachrymis dudum pater Mihi redisset.

18. Philemon Sardio.

Lamenta nostris si mederentur malis, Et possent fletu deliniri miseriae, Auro licerent contra et pluris lachrymae: 19. Timocles.

Advorte sodes nunquid ex usu loquar:
Miserum suapte natura animal est homo,
Et vita quanta quanta est scatet incommodis:
Lenimenta ideo curis et solatia
Sibi ipsa reperit. Namque mens proprii mali
Oblita, alienis dum se mulcet miseriis,
Doctrinam pariter cum voluptate imbibit.
Primum tragoedos, si placet, considera
Quam pulchra dent documenta. Nam qui pauper est,
Ubi pauperiorem se cognovit Telephum,

Ibi paupertatem fert suam patientius.
Lymphatur aliquis: Alcmaeonem conspicit.
Oculis laborans caecos Phinidas videt.
Natum effert alius: Niobe lugentem levat.
Dolet hic se claudum: sed Philoctetem videt.
Miser in senecta est: intuetur Oeneum.
Ita quisque, dum evenisse majores suis
Olim aliis calamitates secum cogitat,
Animo aequiore fert Fortunae injurias.

20. Euripides Alexandro.

Mala flere vetera lachrimis noli novis.

21. Philippides.

Tempus communis medicus tibi medebituri

22. Menander.

Tempus malorum quaeque fert necessitas. Communis medicus et tibi medebitur.

23. Homerus.

Quonam hic usque manet luctus, quo fine dolendo, Nate, tibi cor moestus ades?

24. Scriptor Aurei carminis.

Vitae parce tuae, nec eam consume dolendo.

25. Diphilus.

Omni medetur longa tristitiae dies.

26. Philetas Cerere.

Hoc fiet, labente die, Jove dante dolores Quae coquit et luctus sola levamen habet. Saepe aliquis duro satiatus pectora luctu Tristitiam fesso depulit ex animo.

27. Antiphanes Veneralibus.

Lugere amicos luctu moderato decet:
Nec enim perierunt, sed eam quam necessitas
Indixit cunctis antevorterunt viam:
Et nos citati mox suo quisque ordine
Cogemur omnes in idem diversorium,
Pariterque cum illis aevum agemus alterum.

28. Euripides Andromacha.

De morte functis parce moerore affici-

S

Nam dicta in omnes a Diis sententia est. Communis unde mortis est necessitas.

29. Idem Temenisi.

Ouos nutrit homines Terra, mors omnes manet: Communis est natura. Patiendum quod est Commune. Fato quod caret, fato est minus. 80. Archilochus.

Qui nimium, Pericles, semper meminere malorum, Non hos hausta juvant pocula, non epulae.

Illos aequorei merserunt gurgitis undae:

At nimio nobis pulmo dolore tumet. Una data est Superûm dono medicina malorum, Scilicet invicti durities animi.

"Hic mala nunc, nunc alter habet. Jam respicit ad nos Fessa cruentamus viscera qui gemitu.

Mox alios sors ista manet. Durate ferendo Interea, et luciu parcité foemineo.

TITULUS CXXV.

IN DEFUNCTOS NON EXERCENDAM ESSE CONTUMELIAM.

1. Homerus Iliade.

Saevit enim in surdam tellurem percitus ira.

2. Idem Odyssea.

Insultare nefas fatali sorte peremtis.

3. 4. Moschio Pheraeis.

Saevire in umbram vanus est animi furor. Punire vivos fas sit. exanimes nefas.

5. Archilochus.

Mortuis convitiari non sinet fas et pium.

6. Euripides Antigona.

Mors jurgiorum finis est mortalibus: Nam majus aliud quid potest letho dari? Molem quis autem saxeam hasta verberans Cieat dolorem, mortuumve injuriis Frustra lacessens nulla sensurum mala?

gOlim: Nune ille hanc-

7. Asschalus Hectore.

Fato peremtis tu bene an facias made.

Ipsis perinde est atque tantumdem valat,

Qui nec dolores sentiunt nec gaudia.

At magna Nemesis plus ope humana valet:

Poenas reposcit illa defuncti vicem.

& Dionysius Sospitatrice.

9. Euripides Phoenissis.

Fas namque poscit mortuis non mortues

10. Timocles. 10 vin on the many

Benigna sequitur mortuos miseratio:

Vivos malignum numen invidentia.

11. Sophocles Lariesaeis.

Mortuis vivos decet

Auxilia ferre, quippe morituros item.

12. Mimnermus Neoptolemo.

Omnes viris solemus excellentibus Livere vivis, mortuis laudem dare.

13. Sophocles Ajace.

Menelae, post tot dicta sapienter, cave Injuriesus sis in hominem mortuum.

14. Moschio.

Quaenam voluptas mortuos incessere Mutamque glebam voce probrosa insequi? Namque ille tristis atque jucundi arbiter Cum sensus hominem destitutum liquerit, Exanime restat corpus, ut surdus lapis.

TITULUS CXXVI.

MEMORIAM PLURIMORUM A MORTE STATIM EVANESCERE.

1. Euripides.

Praestat sepulchris nemo amicitiae fidem.

S 2

.orotos & Incertus.

Etiam secunda fasta examines descrit.

. Sie Sophocles Ajace.

O quam celeritor ante partae gratiae. Praecipite cassos luce destituunt fuga l

4. Archilochus.

Nemo post mortem secundis civium rumoribus Tollitur. Viventium omnes gratiam qui vivimus Aucupamur. Destituti luce, tractantur male.

5. Stesichorus.

Vita carentis interivit gratia.

6. Euripides.

Quam durus hic est moribusque inhospitis, Queisque usus ante est nunc amicorum immemor!

7. Idem.

Rara in sepultos, rara et in superstites Fides amica. Namque plus polient opes Pietate: et illa quondam in oculis gratia. Simul interit sum funus effertur domo.

8. Incertus.

Diesque celat omnia atque oblitterat.

Constitute in the group brought

on the state of th

I N D I C E S.

INDEX: TITULORUM SIVE CAPITUM.

Heal 'Admins und Delagyuplus Tit. x. Hegl. Adoleogias Tit. xxxvi. Negl Aldovg Tit. xxxi. Hegl' Anolastag Tit. vi. Negl 'Angaslàs Tit. xviii. Heal 'Alnowlag Tit. xi. Megl' Avaidelas Tit. xxxii. Heol 'Avdolas Tit. vii. Megl' Avekinanias Tit. xix. Περί 'Απορρήτων Tit. xli. Heel Applag Tit. xxx. Περί 'Αρετής, καὶ τίνα τρόπον πατα άρετην βιωτέον Tit. i. Ότι πρείσσονες οί "Αρσενες των παίδων, καὶ ὅτι τοὺς νόθους ουκ έλάττονας χρή κρίνειν τῶν yvnalov Tit. lxxvii. Περί Αρχής και του οποίον χρή είναι ἄρχοντα Tit. xlvi. Περὶ 'Ασωτίας Tit. xv. Ότι ού χρη ἐπιχαίρειν τοῖς 'Ατυ-70001 Tit. cxii. "Οτι οί 'Ατυχουντες χρήζουσι τών συμπασχόντων Tit. cxiii. Πεοι 'Αφροδίτης πανδήμου παρεχούσης την αλτίαν της γενέσεως τοῖς άνθρώποις, καὶ περίξρωτος τῶν κατὰ τὸ σῶμα ήδονῶν Tit: lxiii. Ψόγος Αφροδίτης, καὶ ὅτι φαῦ-

λος δ έρως, καλ πόσων είη κακών γεγονώς αΐτιος Tit. lxiv. Heol 'Apposivns Tit. iv. Υποθήκαι περί Bagilelag Tit. xlviii. Περί του Βίου, ότι βραγύς καὶ εύτελής καὶ φροντίδων ανάμεστος Tit. xcviii. Περί Βραχυλογίας Tit. xxxv. Οτι ούκ άγαθον το Γαμείν Tit. lxviii. Γαμικά παραγγέλματα Tit.lxxiv. Οτι έν τοῖς Γάμοις τὰς τῶν συναπτομένων ήλικίας χρή σκοπείν Tit. lxxi. Οτι έντοῖς Γάμοις, ού την εὐγές νειαν, οὐδὲ τὸν πλοῦτον χρή. σχοπείν, άλλα τον τρόπον Τίι. bxxii. "Οτι κάλλιστου Γάμος Tit. Ιχνίί. Ότι τοῖς μέν ἐπωφελή τὸν Γάμον, τοῖς δὲ ἀσύμφορον, ὁ Τ των συναπτομένων απετέλεσε τρόπος Tit. lxix. Περί Γεωργίας ότι άγαθον Tit. · lvi. $oldsymbol{\Pi}$ eql $oldsymbol{\Gamma}$ empylas els tò evavtiou Tit. lvii, Επαινός Γήρως Tit. exv. Ψόγος Γήρως Tit. exvi. "Οτι τὸ Γῆρας άνεπαχθές καὶ

πτειν, και όρθως κεχοήσθαι άπεργάζεται Tit. cxvii. τοῖς παρούσι Tit. cix. Περί του Γνώθι σαυτόν Tit. xxi. "Επαινος Ζωῆς Tit. cxix. "Ότι χρή τους Γονεῖς τῆς καθηκού-Σύγκρισίς Ζωής καλ Θανάτου σης τιμής καταξιούσθαι παρά Tit. cxxi. Πευλ Ήσυχίας Tit. lviii. των τέκνων, και εί εν απασιν αύτοις πειστέον Tit. lxxix. Ηερί Θανάτου, κα**ι ώς είη αφυκ-**Περί Γραμμάτων Tit. lxxxi. rog Tit. cxviii. Περί Γραμμάτων είς το έναντίον Tit lxxxii. Επαινος Θανάτου αχ. Ότι των πλείστων μετά Θάνατον Ψόγος Γυναικῶν Tit. lxxiii. διαρρεί ταχέως ή μνήμη Tit. Περί Δειλίας Tit. viii. Περί Θεών και της περί τον Περί Δεσποτών και Δούλων Τίτ. lxii. ούρανον καὶ κύσμον φυσιολο-Περί Διαβολής Tit. xlii. ylag Tit. lxxx. Meel Aixaiovivng Tit. ix. Mepl Jarows natiargenis Tit. aii. Περί των εν πόλεσι Δυνατών Heol Kanlag Tit. ii. Hegi Kanodasporlag Tit. civ. Tit. xlv. Medl Andrewsing Fit xa. Trieg Kalloug Tit. lxv. Περί τών παρ' άξίαν Δυστυχούν÷ Kara zállove Tit. lxve Tow Tit. evii. Περὶ Κολακείας Tit. xiv. Megl'Eungarelag Tit. xvii, Περί Λήθης Tit. xxvi. Heat Elonvys Tit. lv. Hegi Avens Tit. xcix. Περί Μνήμης Tit. xxv. 🖓 Negl 'Edníðeg Tit. gx... Hegl vor mag Elnidag Tit. exit Hegi Mayorelas Tit. lxx. Περί Έπιοοπίας Tit. xxviii. Οτι κάλλιστον ή Movapyla Tit. "Ότι Εθγενείς οί κατ άρετην ζώνxlvii. Περί Ναυτιλίας Tit. lix. τες, κάν μη λαμπρών ώσι γεγονότες πατέρων, καλ άγαθολ Heal Neomros Tit. lii. τον τρόπου Tit. Ixxxvi. Neol Nyniwy Tit. lxxviii. Ότι Ευγενείς οι από χρηστών Hegi Nouwy xai' Edwy Tit. xliv. πατέρων ἢ δυνατῶν ἢ ἐνδόξων Περί Νόσου και της των κατ yerőpevol Tit. kxxviii. αύτην άνιας ων Ιύσεως Tit. c. Όποιον χοή είναι τον Εύγενή Περι Σένης Tit. xl. Tit. lxxxix. Οίκονομικός, περί γυναικός τε, καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκίας. Περί Ευδαιμονίας Tit. ciii. Megl row Eunaigus légen Tit. ėmiuskėlas, nai negi yvvainov xxxiv. παραγγέλματα Tit. lxxxv. Οτι άβέβαιος ή των ανθρώπων Heel 'Ooying Tit. xx. Ευπραξία, μεταπιπτούσης ρα-Heal Opnov Tit. xxvii. δίως της τύχης Tit. cv. "Ore notion to kyeen Haidag Tit. Περί των παρ' άξιαν Εύτυγούνlxxv. των Tit. cvi. Ότι ράου άλλου Παραινείν η Οτι δεί τας μέν Εύνυχίας προέπυτον Tit. exiv.

φαίνειν, τὰς δὲ ἀτυχίας κρύ-

Παρηγορικά Tit. exxiv.

Περὶ Παρρη**σίας** Tit, xiii. Οποίους τίνας γρη είναι τούς Πατέρας περί τα τέχνα Tit. lxxxiii.

Hegl Haroldog Tit. xxxix. Περί Πένθους Tit. cxxii. Hevlag žnatvog Tit. xcv. Πενίας ψόγος Tit. xcvi. Ζύγκρισις Πενίας καὶ Πλούτου A 14 Tit. xcvii.

"Επαινος Πλούτου Tit. xci. "Οσα Πλούτος ποιεί διά την των πλείστων ἄνοιαν Tit. xcii.

Ψόγος Πλούτου Tit. xciii.

"Ότι τὰ χρήματα ἀβλαβῆ συμμέ-Tous nal dinalos modiadivia, καὶ ότι τῶν μέσων ὁ Πλοῦτος Tit, xciv.

Meol Molessov Tit. 1.

Περί Πολιτείας Tit. xliii.

"Οτι δεί γενναίως φέρειν τὰ Προσπίπτουνα δυτας άνθεώπους καί κατ' άρετην ζην όφείλοντας. "Οτι κάλλιστον ή Φιλαδελφία Tit. cviii.

Περί Σιωπης Tit. xxxlii.

Περί Στρατηγών και περί των πατά πόλεμον χρειών ύποθηxαι. Tit. liv.

Megi ron Loveidorog Tit. xxiv. Megi Xongrornzog Tit. xxxvii. Περί Σωφροσύνης Tit. v.

Heel-Parrie Tit. exxiii.

"Οτι ασύμφορον το έχειν Τέχνα, καὶ ἄδηλον εἰ ἴδια τῶν ἔχειν νομιζόντων, και μηδέ θετόν moieigdai Tit. lxxvi.

"Οτι ούκ αεί τοῖς εύγενέσι καί χρηστοίς τών πατέρων ξοικε τὰ Τέκνα Tit, lxxxvii.

"Ότι ού χρή παροινείν είς τούς Tstelsurynoras Tit, cxxv.

Υπέο Τεχνών Tit. lx.

Περί Τεχνών είς το έναντίον Tit.

Περὶ Τόλμης Tit. li.

Ψόγος Τόλμης, στρατιάς καλ loguoc Tit. lili: --

Περί ψόγου της Τυραννίδος Tit. wlix.

Hegi Tyelag Tit. ci.

Hegl Tropias Tit. xxii.

Περί Φθόνου Tit. xxxviii.

Πεόι Φρονήσεως Τίτ. iii.

Tit. lxxxiv.

Περί Φιλαυτίας Tit. xxiii.

Negl Oeidwllag Tit. xvi.

Heel Dilonoving nal Melerne Tit. xxix.

Περί Ψεύδους Tit. xii.

INDEX LEMMATUM.

AELIANUS Zumuluto lotogla (ii. 35) 118, 23. (ii. 43.) 95, 10. (iii. 2.) 108, 62. (iii. 3.) 108, 63. (iii. 28.) 22, 33. (iv. 13.) 17, 30. (vii. 7.) 29, 60. (vii. 20.) 12, 20. (viii. 15.) 21, 6. (ix. 33.) 79, 89. (x. 5.) 49, 24. (xiv. 3.) 13, 38. Fragm. 29, 58. 79, 38. 123, 10. AESCHINES c. Ctesiph. (p. 404.) 46, 18; (p. 490.) 2,48. (p. 537.) 43, 85. (p. 569.) 43, 87. π. Τιμάρχου (p. 20.) 43, 57. (p. 29.) 43, 62. (p. 50.) 115, 25. (p. 55.) 43, 32. 44, 13. (p. 73.) 5, 74. (p. 107.) 11, 16. Sine loci indicio 118, 25. AESCHINES Socraticus 34, 10. AESCHYLUS (inc. 27.) 2, 7. (inc. 8.) 3, 1. (inc. 9.) 3, 10. (inc. 10.) 4, 16. (—) 5, 11. (S. Theb. 42.) 7, 11. (inc. 12.) 9, 23. (inc. 13.) 18, 13. (inc. 15.) 27, 2. (inc. 218.) 29, 21. (inc. 18.) 29, 24.; (apud Plutarch.) 29, 89. (19.) 34, 5. (Agam. 841.) 38, 28. (21.) 45, 14. (22.) 98, 49. (23.) 115, 10. (Philoct. 1.) 120, 12. (inc. 163.) 121, 17.

Enropos 125, 7. Ηρακλειδών 122, 2. 'Itlovos 121; 16. Kagar 51, 26. Νιόβης 118, 1. "Οπλων ποίσεως 11, 8. 121, 23. Προμηθέως δεσμώτου (44.) 58; 6. (329.) 36, 17. (378.) 20, **13**. (458.) 81, 1. Φρυξί 4, 21. AESOPUS 6, 40. 23, 6, 43, 137. 105, 61, AGATHARCHIDES Samius 8 Περσικών 7, 63. AGATHO 3, 16. 29, 39. 31, 17. 38, 12. 23. 46, 24. 52, 6. 54, 4, 79, 12. AGATHO Samius β περί ποτα-

AGESILAUS 9, 27. 54, 49. 65,

ALCIDAMAS Moudelou 120, 3.

ALCMAEON 100, 25. 101, 2.

52. 21, 15. 54, 48.

ALEXANDER Magnus 5, 36. 7,

v. n. Versus sunt proculdubio

Theognidis, ab Alcidamante

μῶν 100, 10.

ALCAEUS 96, 17.

10.

citati.

Αγαμέμνονος (799.) 112, 12.

ALEXANDER, VLocus forte ex Euripidis Alexandro) 67, 12. ALEXIS 6, 24, 30, 8, 62, 40. 63, 13, 68, 2, 73, 89, 42, **79,** 18- 93, 1- 95, 8- 99, 9. 28. 105, 27, 107, 4. Agastős (Orohestride Geoper.) 29, 38. Borreles 105, 4. Δημητοίου 115, 7.... Oητευόντων 27, 3. Mulyolov 112, 6. ²Ολυνθίων 27, 9. 🛷 Συναποθνησκόντων 59, 2. Συρακουσίου 108, 47. Tiren 116, 19. Touvuariev 119, 15 Φιλοτραγφδού 108, 52. AMABIS 124, 32. AMPHIS 27, 4. 88,6. Αμπελουργώ 60, 1. 104, 6. Loidois 56, 4. Φιλαδέλφων 99, 24. Anacharsis 2, 43% 18; 26. 35. 83, 20. 86, 16, ANACREON 98, 25. 118, 13. ANAXANDRIDES 6, 23. 29, 12. 41, 2. 63, 10. 68, 1.7. 74, 1. 117, 2. ANAXARCHUS 30, 13. 34, 19. ANAXIMENES 38, 44.`45. 49, 17. 79, 37. 97, 21. 117, 5. ANAXILAUS Rheg. Tyr. 48, 17. ANAXILAUS Ex Augomosov 57,4. ANNIBAL 54, 58. ANTIGONUS 7, 20. 49, 20. 54, 44: 46. 87, 12. ANTILOCHUS (al. Antiphanes): 34, 4 ANTIPATER Περὶ γάμου 67, 25. Περί γυναικός συμβιώσεως 70, **13.** 👀 ANTIPHANES 2, 3. 9, 16. 10, 22. 16, 12. 21, 4. 24, 7. 27,

5. 29, 51. **34**, **4. 87, 18**, 51,71 18. *5*3, 9. 59, 15. **6**2, 9. 63, 12. 68, 27. 73, 48. 52. 74, 3. 9. 79, 7. 83, 19. 91, 14. 93, 1. 20, .97, 1. 99, 27, 107, 5. 108, 29, 116, 13 -- 16, 26. Appedicion 124, 27. Διπλασίων 121, 4. Επικλήφου 116, 23. Έφεσίας 59, 6. Εύπλοίας 99, 32. Ηνιόχω 108, 28. 'Ιατρού 99, 31. Κναφέως 61, 2. Μελίττης 59, 17. - Neavionwy 97, 8. Φιλοκτάβου 115, 15. . . ANTIPHON 5, 53. 6, 7. 8, 18. 10, 40. 16, 19. 29. 20, 44, 66. **4**6, 19, 65, 68, 37, 98, **56, 63**, ¹ 104, 19. ANTISTHENES 1, 30. 3, 46. 6, 2. 8, 14. 10, 42. 14, 17. 19. 18, 27. 29, 65, 45, 28, 49, 47. 50, 11. 54, 41. 82, 8. 🖖 ANTYLLUS, Hegi the new hule. ραν διαφοράς των αέρων 101,15. Περί τουν ένιτο αέρι διάφορουν : " 101, 16. Hool vije dv drácen voe denolov ώρων διαφοράς 101, 17. Περί της κατά μηνα των άξυων διάφορας 101, 30. Περλ τόπων καλ των έν αύτοῖς... άέρων 101, 18. Simpl. 101, 27—29. APELLES 105, 60. APOLLODORUS 6, 28, 16, 2. 8. 27, 7. 29, 43. 46, 15. 105, 49. 108, 36. 'Aded por 121, 13. Αποπαρνερών 16, 11. Αφανιζομένου 53, 4. Fálanres 99, 26. - Διαμαρτάνοντος 119, 14.

Meet madmunismy 48, 185. Kulturation 121, 14. Agralone 118, 7: 116, 35. ARIMNESTUS 118, 27. ARISTARCHUS 63, 9, 120, 2: 1 Παιδίον, 58, 7. ARISTIDES 9, 35, 39, 28. 80. Haisov 110, 2. ARISTIDES y Hapotron 7, 64. Παραλογιζόμενοι 99, 17. ARISTIPPUS 17, 48. 19, 6. 20, APOLLONIDES 67, 8, 6. APOLLONIUS' Adelogic 88, 58. 63. 87, 25, 49, 48. 22. 57, ADIGTORIE 20, 50. 13. 76, 14. 84, 19. 94, 82. Γνωρίμοις 17, 15. 83, 13. 86, ARISTON 20, 69, 67, 16, 80, 7. 82, 11. 15. 99, 38. Όμοιωμάτων 4; 1:10. 111. 13, ∆avaã 29, 83. 22. 39. 79, 44. 82, 7. 16. 94, Δηλίω 11, 20. + Δημοκράτεῖ 20, 51. ARISTOCLES a Haqudogov 64, Διονυσίω 58, 12. 37. Alwri 29, 82. ARISTONYMUS. extov'A. To-Είδομένη 17, 14. Ευφυάτη 10, 64. 36, 29. - μαρίων 3, 40: 4, 106. 5, 45. 1 10, 50. 51. 18, 28. 14, 9. **Beautifr** 124, 37. 21, 7. 23, 7. **\$8**, 36. 97, 29. Κοφυηλιανοῖ 121, 34. * Auxo 95, 9. 103, 31. 106, 14. 110, 21. Manedove 20. 49. ARISTOPHANES (Eccles, 208.) Novunvia 124, 35. 10, 9. (Ranis 789.) 43, 28. Σατύρφ 23, 14. ARATUS Sicyon. 53, 15. Αχαρνέων (82.) 56. 8. Γεωργών 55, 2. (forte) 56, 1. ... ARATUS Phaenom. (108.) 56, 10. (130.) 50, 2. (292.) 59, Elghuns (519.) 55, 8. (555.) 56, 2. ARGESILAUS 43, 91, 82, 4. Νεφελών (43.) 56, 12. Νήσων 55, 7. 95, 17. ARCHELAUS a neol norquor. Modutop 68, 17. 118, 16. Ταγηνισταίς 121, 18. 100, 15. ARCHIDAMUS 50, 12, 53, 12. ARISTOPHON 96, 23. ARCHILOCHUS 20, 28. 64, 14.6 Βαβίου 96, 19. 12. 105, 24.110, 10. 124, 30. Ιατρού 6, 27. ARISTOTELES (Top. I. 14.) 3, A 125, 5. 126, 4. ARCHIMEDES 29, 86. 13. 53. 54. 4, 87. 20, 47. 55. A ARCHIPPUS 59, 7. 65. 87, 32. 41, 8. 45, 18. 63, **ARCHYTAS 43, 129.** 82.65.11.14.94, 16. 98, 60. Περί παιδεύσεως ήθιπης 1, 70. 118, 22. .71. 'Ακουσμάτων θαυμασίων (p. 7.4. Heol લેખ્ઉઠ્ઠેંદ્ર લેખુલઈંગ્રેગ મલી કર્યકેલ્ફ-91.) 100, 13. Περί Αρετής 1, 18. μονος 1, 72 — 81. 3, 76. 115. Περί Εύγενείας 86, 24.25.88, 31 Περί νόμου καὶ δικαιοσύνης 43, 13. Κοινών Διατριβών 38, 87. 45,213

Hepi Mayung 25, 8. Τμνος είς Αρετήν 1, 12. Xqeiov 5, 83. 7, 30. 31. 29, 70. 90. 48, 140. 57, 12. 98, **38.** 116, **4**7. 118, 29. ARISTOXENUS, Pythagoreus, 10, 67. 101**, 4**. Πυθαγορικών αποφάσεων 5, 70. 43, 49. 79, 45 — 48. ARRIANUS 20, 48. (Fr. Epict. 136. 136.) 108. 65. 66. Προτρεπτικών 'Ομιλιών 97, 28. Πρός τον περί ουσίας 80, 14. Περί Προνοίας 108, 80. ASTYDAMAS 36, 4. 86, 3. Ναυπλίου 120, 15. ATHENODORUS, poeta, 33, 5. ATHENIENSIUM Epheborum jurisjurandi formula 43, 48. AXINICUS, Comicus, 2, 2. BACCHYLIDES 1, 9. Troopy μάτων 11, 7. . Έπινικών 10, 14. 98, 26. 27. 103, 2. . Παιάνων 55, 3. "Τμνων 122, 1. Προσωδιών 98, 25, 108, 26, 49. BATHO 6, 29. Alradov 98, 18: 105, 80. BIAS Prienaeus 3, 80. 5, 27 -80. 21, 11. 14. 24, 11. 37, 36. 46, 67. BION Sophista 4, 54. 88. 10, . **38. 38, 50. 46, 28. 66, 5. 80,** 8. 86, 13. 91, 32. 93, 34. 105, 56. Περὶ Δουλείας 2, 39. 62, 42. BION, Smyrnaeus, Bucolicorum Scriptor, 29, 52.53.43, 8. 58, 11. 68, 17. 26. 27. 28. ∘64, 21. 22,:66, 4. 110,·17. BIOTUS Mndelas 78, 3. BRYSON Olnovoulton 85, 15.

CAIUS 'Τπέρ δεσποτών 3, 64.

Kara Agremoiou 83, 28. 104, 17. 18. Trieg Aounillys 67, 18. 69, 21. 73, 63. Κατά Μενάνδρας 73, 64. Karà Movoalov 11, 17. Τπέο Παύλου 104, 22. CALLICRATIDES, Pythagoreus, Περί οίκου εύδαιμονίας 70. 11. 85, 16. 17. 18. CALLIMACHUS (Ep. 26.) 28. 3. (Fr. 111.) 59, 10-11. (fr. 24.) 78, 1. Δεύτερον (f. β αίτίων) 81, 8. . (f. 179.) 96, 12. (fr. 67.) 113, 6. ²Επώνα (f. α αλτίων v. fr. 11.) 115, 11. "Turwr (Jov. 95.) 103, 4. CALLINUS 51, 19. Sybarita w CALLISTHENES Γαλατικών 100, 14. γ Μακεδονικών 7, 65. β Μεταμορφώσεων 7, 69. CATO 6, 54. 56. 20, 68. 31, 11. 38, 55. 46, 78. 116, 46. CARCINUS 29, 31. 33, 1. 38, 18. 93, 8. 11. Τηρεύς 103, 3. CARNEADES 82, 13. 119, 19. CEPHISODORUS 29, 98. CERCIDAS 4, 43. Μίμιαμβων 58, 10. CHABRIAS 54, 53. CHAEREMON 3, 17. 4, 14. 15. 12, 15. 20, 15. 16. 22, 10. 46, 8, 68, 22, 79, 25, 31, 83, **14**. 91, 11, 108, **4**. 116, 25. CHALCIDAMAS 120, 3, vide Alcidamas. CHARES 17, 3. 33, 4, 88, 3, CHARILAUS 43, 73. CHARONDAE IIQOOLHION Noμων 44, 40. CHILO 5, 31. 21, 13, 48, 24.

140 70, 15. 108, 72. 112, 11. 125, 15. CHOERILUS Heggyttog 27, 1. CHRYSERMUS, Corinthius, 17 *Π*ερί Ποταμῶν 100, 11. β Περσικών 39, 31. CHRYSIPPUS 3, 66. 7, 21. 18, 24. 28, 15. 45, 29. 68, 31. 103, 22. CLEAENETUS 79, 5. 99, 2. "CLEANTHES 4, 90. 6, 19. 20. *** 37. 7, 54. 28, 14. 33, 8. 42, 2. **82, 9. 94, 28.** CLEOBULUS 70, 16. CLEOSTRATUS 34, 17. CLINIAS, Pythagoreus, z. δσιόπητος και ευσεβείας 1, 65, 66. CLINIAS poeta 64, 16. CLITARCHUS 53, 13. ε Περί 'Αλεξάνδρου 64, 36. "CLITOMACHUS 7, 55. 82, 14. 98, 67. 10**5, 2**9. CLITOPHON Rhodius a 'Indixav 100, 20. ε ' Ιταλικού 10, 71. COMICUS incertus 3, 4. 57, 7, 115, 12. CORISCUS 7, 53. CORNELIANUS κατά Βερονίκης · 4, 47. COTYS 48, 45. CRANTON (f. Crantor) 96, 13. CRANTOR 97, 6. CRATES 4, 52. 5, 52. 6, 39. 14, 16.20.15, 10.97, 27.116, 31. Έξ Αντιφάνους 115, 9. CRATINUS Euridais 52, 11. Πλούτοις 103, 11. CRISPINUS xatà Diovugiou 47, CRITIAS 14, 2. 23, 1. 29, 10. CRITO, Pythagoreus, (v. Da-. mippus) Περί Φρονήσεως 3, 74. 75.

CTESIAE Cuidii & Hepl 'Opon 100, 18. DAMIPPUS (v. Crito) 3, 74.75. DARIUS 7, 28. DEMADES, orator, 4, 69.29, 91. 54, 47. 74, 56, DEMARATUS β' Δοκαδικών 89. γ Τραγωδουμένων 39, 38. DEMETRIUS Poëta 2, 1. Phalereus 8, 20. 48, 27. [12, **18.**] Των ζ σοφών αποφθέγματα 3,-DEMOCRATES 13, 30. 22, 43. 93, 30. DEMOCRITUS 1, 39. 40. 2, 37. 8, 84. 85. 51. 57. 4, 53. 71 -83. 5, 23 — 25. 38. 44. 49. 77. 78. 6, 55. 57. 7, 22. 26. **32.** 80. 9, **31.** 32. 10, 37. 48 — 45. 58. 65. 66. 69. 1**3**, 13. 13.26.40.14,8.16,16—18. 21. 17, 26. 38 — 40. 18, 31. **36.** 20, 56. 62. 22, 42. 28, 9. 29, 63. 64. 66. 67. 88. 81, 7. 86, 24/**3**7, 23, 26, 38, 46, 47. *57*. **40**, *6*. *7*. **48**, **3**3. 3**4**. **40**. 42-46.44,14-19.45,27. 46, 43, 48, 47, 19, 48, 13, 61, 16. 62, 45. 63, 83. 70, 18. 73,62. 74, 38. 39. 76, 18. 15. 16. 17. 81, 11. 83, 25. 86, 18. 92, 14. 15. 94, 24. 25. 97**,** 23 — 25, 98, 58, 61, 65. 103, 17. 25. 104, 20. 105, 69. ·108, 64·67 — 70·110, 18·19. 112, 10, 115, 19, 21, 116, 41, 45. 120, 20. DEMONAX 21, 8. 22, 16. DEMOSTHENES 2, 22. 4, 51.9. 29. 13, 17. 18, 32. (procem. demeg. p. 1438, 11.) 17, 21. 19, 4. (Ol. iii. p. 83.) 23, 9. (v. Dio) 33, 16. (Phorm. p.

960, 16.) 37, 22, 34, 42, 8. 45, 22.23. (c. Aphob. p. 835,) 46, 66. (c. Steph. p. 1121.) 46, 72. 50, 10. (Erot. p. 1403.) 89, 3. Kar 'Avoquelavos (p. 618.) 48, 36. Τπέο του Στεφάνου (p. 258.) 7, 50. (p. 269.) 22, 84. (p. 811.) 112, 14. (p. 830.) 120, 26. Πρός Λεπτίνην (p. 472.) 15, 11. (p. 506.) 21, 18. 19. Kara Nealous (1386.) 67, 19. ່ Oλυνθιακών $ar{lpha}$ (p. 13.) 30, 14. (15.) 91, 80. (16.) 106, 12. (ii. p. 21.) 9, 51. (iii. p. 34.) 18, 41. (p. 26.) 46, 98. (25.) 48, 46. (128, 21.) 59, 20. iii. (p. 37.) 102, 7. (p. 23.) 106, 13. (p. 24.) 100, 9. Φιλιππικών (p. 115, 9.) 2, 25. (i. p. 41.) 29, 61. (ii. p. 71, 18.) 43, 52. (iv. p. 132, 12.) 43, 60. (iv. p. 142, 3.) 43, 68. (iv. 142.) 43,69. (Cherson, p. 107, 24.) 43, 67. (p. 66, 7.) 43, 138. (i. p. 10.) 49, 15. (72, 2.) 49, 23. (p. 51, 10.) *54*, 42. Podlwr elevdeplag (p. 193, 8.) 54, 33. Epistolae (p. 1485.) 122, 13. DICAEOGENES 64, 1.79, 6.33. DIDYMUS Epitome 103, 28. DIO Academicus 19, 17. DIO Chrysostomus 83, 16. (v. $oldsymbol{Demosihenes}_i)$, Χαριδήμου (p. 300.) 124, 33, Xesiov 7, 29. 13, 24. 34, 16. [de non temere credendo (1 xx1x. init.) 3, 97.] Εύβοϊπού 2, 19. Ен гой Мекаунора (р. 293.) 66, 9.

Оіхогоцікой 42, 12, 62, 46, 74, 59. 60. 85, 12. 13. Megi dovicias 2, 39, 62, 42. DIOCLES 100, 26. DIODORUS, Comicus, 72, 1. Σωτείρας 125, 8. DIOGENES 1, 82. 8, 62. 63. 4, 84. 86. 112. 5, 41. 6, 3 - 5. 38. 52. 53. 7, 18, 47. 8, 15. 9, 49. 10, 46. 59. 61. 63. 13, 25. 27.37. 14, 14. 15, 9. 17, 16. 22, 40. 41. 23, 10. 24, 14. 29, 92. 33, 14. 36, 21. 62, 47. 64, 1. 65, 15. 75, 1, 10. 80, 6. 83, :: 23. 86, 19. 89, 4. 92, 13. 93, 35. 95, 11. 12. 19. 97, 26. 100, 8. 103, 20. 21. 108, 71. 110, 20. 121, 26. 123, 11. Διατυιβών 13, 18. 19. 49, 27. DIONÝSIUS tyrannus 8, 65, 29, 100. 38, 2. 6. 49, 9. 111, 13. ²Αλκμήνης 98, 30. Andas 105, 2. Σωτείρας 125, 8. DIONYSIUS Trie tov naldwy 46, 71. DIONYSIUS Halicarnasseus 2. 38. 20, 52. 124, 40. Έπ λόγων 108, 77. DIOTOGENES Pythagoreus IIsοι Όσιότητος 5, 69. 43, 95. 130. Heel Basilelas 48, 61. 62. DIPHILUS 10, 4, 5, 12, 11, 15, 8. 21, 8. 24, 1. 28, 4. 32, 23. 37, 9, 57, 2, 68, 21, 77, 8, 79, 16. 84, 4. 91, 17. 95, 3. 96, 9. 98, 6. 104, 16. 105, 47. 109, 5. 118, 15. 124, 25. Αδελφοῖς 108, 9. Ζωγράφου 105, 5. Φρέατυς 116, 32. Ondayoov 12, 12. DIUS Pythagoreus 65, 16. 17. DOROTHEUS & Supply Nov 49,49,

ECDORUS 90, 9. ECPHANTUS, Pythagoreus, Te- EUCLIDES 6, 65. 84, 15. al Busilelas 47, 22.48, 64-66. Elonyns 118, 4. Nescio an legendum sit Equis et locus Philetae tribuendus. EPAMINONDAS 5, 48. 54, 50. **6**8, 36. EPICHARMUS 1, 14. 4, 42. 10, **13.** 20, 8 — 10. 29, 8. 54. 37, 16. 38, 21. 68, 9. 69, 17. 74, 37. 86, 6. 87, 7. 90, 8. - Αύτομόλου 58, 7. **EPICTETUS** (fr. 1 — 11.) 1, 46 -52. 54-57. (12.) 2, 80. (13. 14.) 8, 77. 78. (15 -18.) 4, 92-95. (19-51.)**5**, 84—117. (52.) 6, 50. (53 **-55.**) **6**, 58 **-** 60. (56.) **7**, 17. (58. seq.) 9, 40-48. (67.) 19, 18. (71.) 20, 67. (72.) 29, 84. (78.) 45, 19. (79 - 88) 46, 79 - 88 (89) · 90.) 110; 22. 23. (92.) 121, **27.** (9**4**.) 121, 29. (95.) 121, : 30. (v. Arrianus, et Rufus.) Enchiridio (c. 42.) 1, 53. (5.) 118, 20. (6.) 5, 40. (6.) 21, - 17. (7.) 118, 21. (11.) 108, · 79. (12.) 19, 15. (15.) 5, 75. (16.) 108, 78. (33.) 27, 12. 5, 39. 71. 34, 14. 35, 10. · (84.) 17, 20. (89.) 95, 18. · (43.) 5, **6**8. · · EPICURUS 16, 28, 17, 23, 24. 30. 34. 35. 37. 43, 189. 118, ERASISTRATUS, Chius, 7, 57, 100, 27. ERATOSTHENES, Cyrenaicus; 18, **3.** 116, 43: Pount ERINNA, Lesbia, 7, 13. ERYXIMACHUS 6, 6.

EUBULUS 62, 32. EUDAEMONIDAS 54; 65. EUENUS, poëta, 20, 2. 51, 17. 82, 3, EUPHORION 78, 5, 124, 12. Φιλοκτήτου 59, 16. EUPHRANTES 99, 34. EUPHRON 6, 21. Διδύμων 15, **2**. 98, 12. Θεών άγορας 28, 11. EUPOLIS 4, 83. 43, 9. Δήμοις 35, 2. EURIPIDES (inc. 4.) 1, 6. (inc. 115.) 3, 8. (inc. 6.) 4, 2. (inc. 8.) 4, 19. (inc. 11.) 4, 30. (inc. 12.) 4, 31. (inc. 13.) 5, 2. (—) 5, 3. (inc. 14.) 5, 7. (inc. 16.) 8, 12. (Ino 15.) 9, 5. (inc. 17.) 9, 15. (inc. 18.) 12, 1. (inc. 20.) 13, 1. (inc. 21.) 13, 7. (inc. 22.) 13, 15. (inc. 24.) 20, 25. (falso cit.) 39.) 20, 26. (inc. 21.) 20, 39. (fals. cit. 40.) 20, 40. (inc. 26. al. Menandri) 22, 5. (inc. 7.) 22, 6. (inc. 28.) 22, 7. (inc. 29.) 22, 8, (-) 22, 31. (inc. 32.) 23, 5. (inc. 3.) 28, 12. (inc. 34.) 29, 44. (inc. 36.) 34, 1. (Beller, 10.) 38, 13. (p. 497, n. 41.) 39, 2. (Apo-"phth.) 41, 6. (inc. 38.) 43, 12. (inc. 39.) 48, 13. (inc. 40.): 43, 16. (inc. 41.) 44, 1. (ing. 42.) 46, 3. (inc. 43.) 48, 2. (inc. 44.) 48, 5. (inc. 46.) 51, 6. (inc. 51.) 51, 14. (inc. 48:) 67, 8. (inc. 49:) 69; 3. (inc. 50.) 69, 5. (inc. 52.) 71, 5. (inc. 53.) 73, 1. (inc. 54.) 73, 31. (inc. 55.) 74, 10. (inc. 56.) 74, 15. (inc. 68.) 79, 27. (inc. 59.) 81, 3. (----) 84, 2. (inc. 60.) 87,

8. (inc. 61.) 88, 1. (inc. 62.) 88, 8. (inc. 63.) 90, 3. (inc. 64.) 93, i7. (inc. 65.) 99, 4. (inc. 66.) 99, 10. (inc. 67.) 102, 2. (inc. 68.) 105, 8. (inc. 69.) 105, 40. (inc. 70.) 108, 15. (inc. 71.) 108, 25. (inc. 72.) 108, 43. (inc. 75.) 113, 5. (inc. 78.) 116, 6. (inc. 80.) 120, 17. (inc. 81.) 121, 12. (inc. 84.) 126, 1. (inc. 85.) 126, 6. (inc. 86.) 126,7. Alysi (f. 45, 1.) (2.) 7, 2. (3.) 84, 3. (4.) 39, 6. (6.) 47, 6. (8.) 78, 14. (5.) 73, 16. (7.) 86, 11. (inc. 78.) 111, 1. (9.) 118, 8. -Aiόλω (2.) 4, 11. (14.) 5, 4. (3.) 20, 7. (4.) 22, 14. (5.) 35, 3. (——) 39, 5. (6.) 43, 20. (7.) 45, 18. (8.) 50, 6. (9.) 54. 6. (10.) 63, 1. (20.) 65, 1. **(11.)** 71, **3**. (12.) 73, 13. (13.) 91, 21. (14.) 93, 9. (15.) 98, 32. (----) 104, 10. (17.) 108, 19. (21.) 114, 8. (18.) 116, 4. (19.) 116, 38. Αλεξάνδρου (4.) 4, 32. (5.) 38, 20. (3.) 42, 3. (6.) 62, 14. (8.) 62, 15. (9.)62, 16. (7.) 62, 18. (10.) 62, 19. (11.) 69, 20. (12.) 86, 2. (13.) 86, 7. (14.) 93, 14. (15.) 97, 3. (16.) 105, 33. (17.) 108, 17. (18.) 111, 8. (19.) 114, 7. (20.) 124, 20. Αλκηστις (238.) 68, 14. (301.) 119,10.(672.) 119,1.(785.) **118, 14** (884.) 69, 12. (88**5.)** 68, 13. (1081) 114, 5. Αλκμαίωνος (6.) 22, 18. (2.**)** 22, 24. (3.) 49, 6, (4.) 62, 20. **(**5.) **62,** 22. (6.) **69,** 7. (7.) 79**,** 15. (10.) 79, 28. (8.) 90, 2. Αλκμήνης (3.) 43, 22. (4.) 45, (14₁): 45₁: 12. (5.) 62, 24. STOBARI FLORILEG, VOL. IV.

.. (6.) 83, 6. (7.) 92, 1. (8.) 93, 15. (---) 98, 22. (9.) 99, 16. (10.) 108, 18. (11.) 111, 7. (12.) 114, 80 Aλόπης (2.) 73, 12. (T. II. p. 496. n. 15.) 74, 17. (3.) 79, 29. Ανδοομάχης (85.) 73, 15. (95.) 73, 17 (100.) 105, 14 (177.) 74, 19. (181.) 73, 18. (184.) **62,** 1. (189.) 22, 15. (206.) 72, 10. (229.) 74, 21. (269.) 73, 19. (353.~~)-~~74, 22. (378.**)** 74, 28. (420.) 76, 8. (422.) 99, 13. (463.) 112, 5. (640.) 72, 14 (643.) 19, 1. (678.) 74,24 (728.) 116,37. (765.) 51, 18. (775.) 1, 2. (931.) 74, 25. (945.) 74, 4. (1274:) 124, 28. (1283.) 72, **5.** Ανδρομέδας (7.) 64, 6. (9.) 29, 20. (10.) 29, 56. 57. (11.) 52, 2. (12.) 63, 22. (13.) 64, 7. (14.) 67, 10. (15.) 81. 6. (16.) 91, 20. (17.) 98, 31. (18.) 99, 11. (19.) 105, 17. (20.) 105, 32. (21.) 112, 4. 5, 17. (22.) 113, 2. (23.) 123, 4. (24.) 77, 12. (25.) 34, 12. (inc. 74.) 111, 2. Avrivovns (3.) 48, 4. (4.) 43, 21. (5) 49, 5. (Antiop. 14.) 62, 4. (6.) 68, 4. (7.) 64, 4. (8.) 67, 13. (9.) 77, 10. (10.) 87, 1. (11.) 90, 1. (12.) 93, 13. (13.) 104, 9. (14.) 108. **3.** (15.) 108, 13. (16.) 125, **6.** Αντιόπη (4.) 1, 8. (5.) 3, 12. (6.) 5, 27. (7.) 6, 22. (8.) 16, 4. (9.) 80, 9. (10.) 36, 10. (11.) 48, 3, (12.) 54, 5, (13.) **58, 1.** (15.) 62, 12. (16.) 62, 41. (17.) 70, 3. (18.) 70, 10. (19) 72, 8, (20.) 74, 18. (21.) 98, 34. (22.) 98, 36.

Ier. 15.) 91, 4. (Falso cit. p. (28.) 98, 38. (24.) 99, 12. (25.) 105, 11. (27.) 68.-2. 479. n. 5.) 92, 6. (12.) 97, 14. 1 Abrevi (fr. 2.) 13,13. (3.) 86, (28.) 82, 2. (29.) 30, 1. (33.) 15. (4.) 89, 7. 9. (5.) 44, 2. 56, 13. (39.) 99, 14. (16.) 52, 5. (64) 64, 8. (7.) Αργελάω (4.) 7. 5. (5.) 8, 13. 83, 16. (8.) 83, 17. (---) 83, (Fr. inc. 23.) 20, 11. (6.) 20, 12. (—) 29, 13. (7.) 29, 32. **18.** (9.) 8**3**, 21. (10.) 86, **1**. 51, 4. (8.) 84, 2. (9.) 47, 5. **(11.)** 90, 5. **(12.)** 93, 6. **(13.)** (10.) 54, 10. (11.) 54, 11. 106, 2. (12.) 51, 7. (13.) 51, 9. (14.) ^cEnάβης (282.) 105, 20. (293.) 45, 6. (806.) 43, 19. (332.) 52, 4. (15.) 62, 11. (16.) 62, 62, 25. (375.) 80, 8. (377.) 13. (17.) 79, 19. (18.) 88, 3. (19.) 88, 4. (20.) 88, 5. (21.) **121, 20.** (379.) 88, 6. (805.) 91, 16. (22) 91, 18 (23.) 105, 34. (844.) 9, 6. (956.) -93, 12. (24.) 96, 3. (25.) 96, 105, 35 (1178) 73, 9 (1183.) 4. (26.) 105, 81. (27.) 122, 69, 16. (1238.) 13, 12. (fals. cit.) 91, 23. 7. (30.) 29, 14. Auyns (8.) 18, 20, (11) 37, 20. Έλένης (261.) 108, 22. (465.) **106**, **5**. (732.) **62**, **1**. (817.) (2.) 46, 9. (7.) 49, 3. (3.) 63, 11. (4.) 73, 41. (5.) 78, 54, 20. (946.) 89, 2. Έρεχθέως (2.) 3, 18.14, 3.17, 4. (6.) 105, 15. 7. (10.) 29, 11. 22. (2, 28.) Βάκχαις (314.) 5, 15. (385.) 44, 4. (3.) 51, 12. (5.) 54, 12. 86, 13. (388.) 58, 8. (393.) (4.) 54, 13. (6.) 55, 4. (T. II. 22, 17. (480.) 4, 18. (1249.) p. 496.) 59, 18. (7.) 76, 12. 116, 3. Vide Heveri. (8.) 79, 4. (2, 14.) 91, 22. Βελλεροφόντου (6:) 2, 15. (7.) 7, (2, 14.) 92, 2. (2, 11.) 94, 1. (8.) 8, 1. (9.) 10, 17. (29.) 4. (9.) 94, 10. (2, 21.) 115, 38, 19. (11.) 54, 7. (24.) 54, 3. (11.) 121, 15. 14. (12.) 54, 19. (Sthenob. Εύρυσθέως (4.) 62, 23. (5.) 77, 7.) 72. 6. (13.) 73, 20. (14.) 11. (6.) 92. 7. (7.) 98, 40. 90, 10. (16.) 96, 1. 97, 16. 98, Ήλέπτου (37.) 97, 5. (80.) 30, 39. (18. 19.) 100, 3. 4. (24.) 103, 20. (20.) 105, 12. (23.) **12.** (372.) 87, 10. (376.) 96, 106, 1. (21.) 111, 9. (22.) 2. (383.) 86, 4. (426.) 91, 6. (553.) 87, 9. (943.) 94, 5. 115, 2. Bovoloidos (1.) 62, 21. (1138.) 97, 4. (fals. cit. p. Boυτημένω (Temenid. 12.) 56, 479.) 49, 4. Ηρακλειδών (1.) 10, 1. (110.) 14 58, 4. (180.) 46, 2. (234.) Γλαύκο (1.) 22, 1. (2.) 45, 3. 107, 6. (298.) 79, 3. 88, 7. (3.) 116, 3. (Laván (2.) 7, 6. (3.) 10,18. (389.) 22, 18. (593.) 120, 6. (4.) 16, 6. (5.) 64, 5. (6.) 71, (626.) 29, 5. (748.) 92, 5. (865.) 105, 26. (fals. cit. 4.) 7. (7.) 78, 11. 77, 1. (8) 73, 21. (9.) 73, 22. (18.) 74, 13. 79, 2. (10.) 75, 4. (11.) 78,8. (Bel-Heanleses (101.) 110, 7. (299.)

total in Labit 14

4, 25. (583.) 79, 22. (675.) 81, 5. (1264.) 75, 5. 90, 4. (1292.) 104, 4. (1349.) 108, 12. (fals.) 7, 9. Θησέως (Dict. fr. 1.) 5, 21. (8.) 9, 8, (9.) 45, 1, Θυέστη (1.) 92, 3. (2.) 98, 21. · Ιχετίδων (40.) 85, 4. (238.) 43, 10, (266.) 105, 18, (312.) 43, 29, (323.) 29, 49, (425.) **106, 4. (429.) 49, 1. (435.)** 44, 6. (479.) 110, 13. (481.) **45,** 6. (877.) 46, 4. (911.) 1, 5. (1233.) 106, 6. *Ivovs. (3.) 4, 9. (4.) 10, 23. 93. 4. (v. Antiop. 40.) 16, 5. (5₁) 38, 8. (6₁) 41, 1. (7₁) 68, 12 (8.) 73, 24. (9.) 73, 25. (10.) 85, 2. (11.) 86, 8. (12.) 88, 9. (13.) 88, 10. (14.) 89, 9. (15.) 94, 6. (16.) 105, 1. (17.) 105, 19. (18.) 110, **3.** (19.) 110, **5.** (20.) 112, 3. (Antiop. 40.) 113, 3. (21.) 124, 7. v. 13, 7. 'Iziovi (1.) 2, 8. (2.) 10, 7. 22, 2. (3.) 51, 11. ΄ Ιππολύτω (Καλυπτομένω) (18.) 5, 16. (2.) 12, 10. (Temen. **3.)** 29, 34. (3.) 31, 3. (4.) **51, 10.** (5.) 63, 3. (6.) 63, **23.** (7.) 7**3,** 23. (8.) 73, 55. (9) 82, 1. (10.) 93, 3. (11.) 105, 43. (14.) 119, 8. (Στεφανηφόρφ) Ιππολύτω (204.) 108, 16. (380.) 30, 2. (395.) 36, 2. (425.) 90, 11. (431.) 5, 20. (443.) 63, 5. (616.) 73, 30° (612.) 28, 6· (664.) 73, 3. ² Imiyevelag [Aul.] (16.) 58, 2. (28.) 105, 6. (376.) 84, 3. (378.) 31, 2. (395.) 28, 10. (979.) 14, 5. (1250.) 119, 5<u>.</u> [Taur.] (57.) 77, 3. (114.)

29, 6. (484.) 8, 6. (1032.) 73, 26. (1193), 4, 20. *Iwrt (381.) 98, 41. (395.) 74, 29. (617.) 45, 4. (621.) 49, 2. (730.) 113, 4. (872.) -62, 26. (1045.) 54, 22. Κρεσφόντου (fr. 3.) 31, 15. (4.) **55**, 1. (5.) 94, 3. (1.) 120, 22. Κρήσσαις (fr. 3.) 29, 23. (4.) 72, 4. (11.) 74, 2. (5.) 91, 7. 92, 5. (Heracl. 8.5.) 105, 26. **(**6.) 109, 7. Αιπυμνίφ (fr. 2.) 29, 7. Μελανίππης (4.) 30, 11. (5.) 52, 3. (6.) 62, 38. (7.) 69, 11. (8) 70, 1. (9.) 70, 4. (10.) 72, 13. (11.) 73, 10. (—) 74, 6 (12·) 76, 10. (1**3**·) 83, 3. (14.) 86, 9. (15.) 94, 1. (16.) 108, 24. (17.) 115, 5. (18.) 116, 7. (19.) 124, 16. (26.) 69, 19. **Μ**ελεάγοω (7.) 8, 3. (8.) 62, **3**. (9.) 70, 6. (10.) 72, 12. (11.) 73, 29. (12.) 74, 12. (13.) 75, 2. (14.) 87, 5. (15.) 93, 4. 121, 25. (16.) 105, 46. (17.) 119, 9. (22.) 64, 10. $M\eta\delta\epsilon i\alpha\varsigma$ (13.) 74, 30. (46.) 78, 10. (54.) 62, 37. (109.) 20, 30. (226.) 45, 10. (230.) 73, 27. (263.) 73, 8. (293.) 36, 3. (330.) 64, 23. (418.) 73, 32. (447.) 20, 35. (469.) **82, 5.** (516) 2, 16. (520.) 20, 36. (568.) 73, 33. (603.) 93, 5. (641.) 5, 19. (1079.) 20, 38. (extr.) 111, 6. Φίδίποδος (1.) 67, 2. 69, 18. **(2.)** 73, 28. **(4.)** 5, 8. **(5.)** 1, **3**· (6·) 7, 10· (7·) 38, 9. (8.) 65, 1. (9.) 67, 1. (10.) 73, 5. ~(11.) 105, 44. (12.) 105, 45. (13.) 109, 6. (14.) 111, 5. Т2

Olver (6.) 75, 8. (7.) 113, 1. (9.) 106, 3. Οἰνομάφ (1.) 58, 5. (2.) 76, 2. (8.) 99; 8. (4.) 116, 5. (5.) 122, 8. 'Ooégrov (init.) 98, 42. (108.) 85, 5. (211.) 100, 1. (213.) 26, 2. (229.) 100, 2. (395.) 24, 5. (399.) 99, 15. (601.) **69, 13.** (605.) 73, 34. (697.) 46, 5. (907.) 45, 5. (1034.) 119, 3. (1162.) 14, 6. (1204.) 67. 7. (1509.) 119. 4. (1523.) 119, 2. Παλαμήδει (1.) 54, 8. (2.) 81, **7.** (3.) 91, 24. (9.) 9, 13. Πειρίθου (8.) 121, 24. vid. 37, 15. Πελιάσι (4.) 3, 22. (5.) 49, 7. (6.) 74, 26. Πελοπίσι (Peliad. 7.) 92, 4. Πενθεί (Bacch. 268.) 36, 9. (Bacch. 270.) 45, 2. (Bacch. 314.) 74, 8. Πηλεί (2.) 90, 7. (4.) 93, 10. (5.) 115, 6. Πλεισθένει (1.) 48, 1. (2.) 93, 16. (6.) 93, 17. Πολυείδου (3.) 61, 4. (4.) 91, 8. (5.) 95, 7. (6.) 123, 1. (7.) 8, 20. Πρωτεσιλάου (2.) 5, 18. 19, 3. (3.) 69, 9. (4.) 98, 47. (5.) **124.** 8. (6.) **111, 4.** (10.) **75, 7,** Γραδάμανθυς (2.) 64, 24. Υρήσω (105.) 54, 9. Σθενοβοίας (5.) 29, 36. (6.) 85, 6. (7.) 68, 15. Σπίρωνι (4.) 46, 10. Σκύριοι (2.) 105, 16. (8.) 109, Συλέως (1.) 46, 1. Tevu (sic) 2, 17. Τηλέφου (16.) 13, 10. (17.) Eusebius 1, 85. 4, 100 — 105. 6, 12-17. 10, 28-38.86. 20, 37. (fr. 18.) 29, 9. (19.)

29, 55. (20.) 39, 10. (21.) 51, 8. (22.) 93, 19. 97, 11. (inc. 30.) 22, 32. Τημενίδων vel Τημένο (1.)1, 4. (2.) 18, 8. (4.) 31, 1. (5.) 39, 1. (6.) 50, 1. (7.) 51, 2. $(8.)\ 51,\ 3.\ (9.)\ 54,\ 15.\ (10.)$ 54, 16. (11.) 54, 17. (13.) 88, 2. (14.) 106, 7. (15.) 124, 29. (16.) **4**, 10. Τρωάδων (101.) 108, 14. (604.) 122, 4. (628.) 121, 2. (630.) 120, 1. Τψιπύλη (4.) 108, 11. (6.) 10, 26. (7.) 20, 31. (8.) 110, Φαέθοντι (2.) 40, 2. (3.) 43, **2.** (4.) **48**, **3**. (5.) 93, **2**. Φιλοπτήτου (1, 5.) 29, 15. (5.) **120, 10.** (8.) **39,** 13, **59,** 18. (10.) 20, 17. (12.) 40, 1. Фоίνικι (2.) 38, 14. (8.) 39, 9. (4.) 71, 1. (5.) 71, 8. (6.) 73, 57. (7.) 90, 6. (Plisthen. 6.) 91, 12. (8₇) 116, 36. Φοινίσσαις (18.) 70, 2. (206.) 73, 36. (360.) 39, 22. (391.) 89, 17. (420.) 89, 3. (441.) 91, 8. (472.) 11, 12. (506.) 47, 3. (527.) 47, 4. (631.) 115, 1. (557.) 95, 5. (569.) 94, 9. (602.) 54, 18. (611.) 93, 18. (1022.) 48, 1. (1330.) 125, 9. Φρίξω (8.) 8, 7. (9.) 43, 4. (10.) 62, 89. (11.) 67, 15. (12.) 73, 35. (13.) 74, 81. (14.) 94, 2. (15.) 120, 18. (16.) 122, 9. Χρυσίππω (2.) 5, 6. (3.) 66, 2. (4.) 105, 13. EURYPHAMUS Pythagoreus Πεοί Blov 103, 27.

11, 21. 22. 13, 44. 45. 16, 14. 24, 17, 41. 42. 19, 9. 23, 15. 16. 27, 13, 28, 13. 29, 59, 30, 15, 36, 30, 58, 38. 59, 39, 24. 43, 142. 143. 46, 28 — 41. 53, 16. 17. 74, 41. 80, 8, 107, 9, 124, 38, 39. GALENI γαρακτηριάζοντα είς Πποκοάτην 101, 14. GLAUCO 59, 21. GORGIAS 101, 21. HELIODORUS 'Ιταλιχών θεaμάτων 100, 6. HENIOCHUS Comicus 43, 27. HERACLITUS 3, 81 — 84, 4, 56. 5, 119. 120. 104, 23, HERMACHUS 118, 31, HERMES έκ τῶν πρὸς Τάτ. 11, 23, 80, 9, έκ τοῦ "Ισιδος πρός Ώρον 13, 50. προς 'Ασκλήπιον 120, 27. HERMIPPUS Συναγωγής των καλώς αναφωνηθέντων έξ Ομήgov 5, 59. HERMODOTUS 60, 3. HERMOLOCHUS 98, 66. HERODES Atticus, Mimiambis 74, 14. 78, 6, 98, 28, 116, 18. 22. 24. รี่ม Modneivov 116, 21, HERODOTUS α. (8.) 32, 8. 74, 36. (32.) 105, 54, 63, (74.) 28, 17, (87,) 55, 10, (187,) 10, 53. (207.) 105, 53, β, (35.) 43, 74, γ. (8.) 49, 29. (16.) 123, 18, (19.) 48, 19. (38.) 23, 11. (40.) 112, 15. (52.) 3, 69. (53.) 23, 12, (72.) 12, 23, (82.) 47, 24, **δ.** (104.) 44, 43, z. (4.) 120, 33. (78.) 43, 88, 5. (27.) 43, 39. (86.) 27, 14. ξ. (10.) 22, 46. (10, 7.) 42,

16. (16.) **3, 68. 10, 41.** (18.) 10, 85. (89.) 20, 46, (44.) 98, 73. (46.) 98, 62. 121, 39. (49.) 54, 31, 98, 64. (50.) 7, 33. (102.) 7, 58. (152.) 98, 74. (160.) 19, 19, 20, 45, (208.) 98, 74, (237.) 88, 61, η. (68.) 62, 51, **3.** (16.) 107, 10, HESIODUS "Egywy (21.) 29, 2. (25.) 38, 25, (40.) 10, 11. (57.) 73, 49. (67.) 78, 50. (96.) 110, 6. (101.) 98, **33**. (155.) 96, 18, (188.) 2, 11. (208.) 4, 3. (268.) 2, 13. (287.) 1, 17. (291.) 4, 22. (301.) 30, 5. (306.) 29, 3. (315.) 29, 4. (316.) 31, 4. (318,) 10, 10, (844,) 2, 14. (350.) 10, 12. (354.) 10, 16. (359.) 29, 18, (371.) 85, 3. (373.) 73, 88. (496.) 80, 10. (684.) 91, 25. (693.) 71, 6. (697.) 70, 8. (700.) 69, 6. (715.) 112, 7. (717.) 35, 1. (823.) 105, 36. Θεογονίας (79.) 48. 12. (85.) 80, 14, (88.) 48, 10, (96.) **47**, **7**. (231.) 28, **8**. (591.) 73, 47. (600.) 69, 15. (Ασπίδος 92.) 4, 36. ΗΙΕΚΑΧ Περί δικαιοσύνης 5, 60. 9, 56 - 58, 10, 77, 78, 93, **89**. HIEROCLES 75, 14. Περί δικαιοσύνης 8, 19, Πως πατρίδι χρηστέον 39, 34. 35, 36, Περὶ γάμου 67, 21 - 24. Πῶς χρηστέον τοῖς γονεῦσι 79, 53, Περὶ Φιλαδελφίας 8€, 20. $m{E}$ i συγγενέσι χρηστέον 84, 23. Οίκονομικοῦ 85, 21.

HIPPARCHI Epitaph. 9, 24. HIPPARCHUS Com. Ζωγράφω 60, 2, HIPPARCHUS Pythagoreus Περί εύθυμίας 108, 81. HIPPOCRATES 13, 31. 101, 22. (p. 1276, 40.) 74, 40. HIPPODAMUS, Thurius Pythagoreus, Περί εὐδαιμονίας 103, 26. Περί πολιτείας 43, 92, 93, 94, 98, 71. HIPPONAX 29, 42, 68, 8, 72, 5. (vel ANANIUS) 97, 12. HIPPOTHOUS, poeta 68, 24. 83, 15. 115, 13. HIPPOTHOON, poeta 22, 25, 38, 15, 67, 14, 115, 14. HOMERUS 'Ιλιάδος α. (103.) 20, 24, (526.) 11, 6, 24. β. (24.) 48, 8. (53.) 43, 9. (204.) 47, 1. (506.) 47, 2. (671,) 65, 3, y. (108.) 52, 18. (172.) 31, 13. ε. (406.) 118, 2. i. (63.) 50, 4. (493.) 20, 41, (589.) 50, 5. 1. (514.) 102, 1. μ . (243.) 39, 18. (244.) 8, 4. v. (279.) 51, 15. (288.) 7, 14. o. (201.) 20, 42. (494.) 39, 19. (628.) 59, 8, π , (674.) 123. 7. Q. (446.) 98, 52. **7.** (225.) 124, 2. (228.) 123, 8. (290.) 104, 8. **9**. (463.) 98, 53. χ. (60.) 104, 1. (283.) 7, 15. ψ . (9.) 122, 6. (478.) 36, 7. w. (28.) 124, 23. (46.) 124, 3. (525.) 98, 51, 124, 14. (549.) 124, 1. (602.) 124, 4. Οδυσσείας α. (57.) 39, 20. (215.) 76, 6. (291.) 123, 6. (298.) 79, 21.

β. (277.) 87, 11. γ. (20.) 12, 7. **5.** (103.) 124, 13. (197.) 122, 5. (208.) 103, 1. **0.** (138.) 59, 1. i. (34.) 39, 21. 1. (488.) 119, 11. ξ. (463.) 18, 18. (466.) **36, 6.** o. (20.) 73, 37. π. (97.) 84, 5. e. (36.) 65, 6. (188.) 31, 14. 7. (290.) 104, 8. χ. (9.) 111, 14. (412.) 125, 2. ψ. (212.) 103, 1. HYPERIDES 8, 16. 46, 63. 74, 33 ~~---~~ 35. 124, 36. HYPSAEUS Philosophus 92, 10. 95, 20. 97, 30. 120, 13. JAMBLICHUS 1, 58, 17, 9, 46, Πρός 'Ανατόλιον 9, 38. 39. Πρός 'Αρετήν περί Σωφροσύνης 5..61 - 66. 136. Περί 'Αρετής 1,60. 31, 9. 37, 33. 101, 23. Ποὺς 'Ασφάλιον 3, 55. Περί γάμου χρήσεως 74, 57. Α Πρός Δέξιππον Περί διαλεκτι-นทีร 81, 17. Πρός Δυσκόλιον 46, 74. 75. Έπιστολής πρός Αγρίππαν 46, 76. 77. Πρός 'Ολύμπιον 7, 41. 42. Προτρεπτικών τίς φιλοσοφίαν λόγων 1, 59. 2, 40. (forte) 6, 41. (c. 2.) 43, 71. 46, 70. Πρός Σώπατφον 11, 14. Περί διαλ. 81, 18. 19. Πεολ ψυχής 25, 6. ΙΟΝ, Αγαμέμνονος 120, 16. JOSEPHUS περί άλωσεως 38, 63. 42, 17. IPHICRATES 54, 51, 52, 62.

ISAEUS 6, 54. 46, 25. 48, 25.

86, 15.

ISIDORUS 22, 27. ISOCRATES 1, 45, 36, 25, 48, 28 - 41.Βουσίοιδι 4, 48. Ποός Δημόνικον 1, 42. 43. 5, 65, 14, 15, 24, 9, 27, 11, 34, 6. 41, 10. 42, 7, 46, 21. 51, 28. 53, 10, 79, 36. 92, 12. 98, 24. 94, 18 — 20. Ευαγόρα 38, 43. 48, 48. 51, 29. 81, 10 Παναθηναϊκού 1, 44. 116, 40. Κατά τῶν Σοφιστῶν 9, 28. Νικοκλής η Κύποιος 1, 41. 5, 56. 24, 10. 16. 38, 40. 43, . 65. 47, 9 — 18. 48, 58. 49, 25. 94, 14. JULIUS Eig vor Acorosov zal την πατρίδα 79, 9. 120, 21. In altero loco scriptum Liovvdiov. JUNCUS, philosophus, $\Pi_{\xi Q}$ γήρως 115, 26, 116, 49, 117, 9. 121, 35, Jusjurandμια τῶν 'Αθήνησιν ἐφήβων 43, 48. LAMACHUS 54, 45. LAMPIS 29, 87. LAON, Comicus, Er Audynaus **123, 5.** . . . LEONIDAS 7, 46. 120, 9. LINUS 5, 22, 119, 1. LYCOPHRON, poeta, έπ Πε• λοπιδών 119, 13. LYCURGUS 2, 31. 9, 50. 27, 10. 35, 9. 37, 24. 54, 59. 68, 35, 94, 17, LYSIAS 2, 24. 12, 21. 45, 17. 46, 110, 111, 68, 32, MELINO (al. Erinna) Els Pωμην 7, 13. MENANDER 2, 5. 6. 3, 7. 11. 23. 4, 4. 6. 8, 13. 28. 29. 35. 39. 5, 9, 6, 26. 7, 4. 9, 9. 10. 12. 10, 3, 6, 12, 5. 8. 9.

15, 1, 4, 5, 16, 7, 8, 18, 4, 5. 19. 20, 8. 19 — 22, 22; 19. 23, 3. 24, 3. 28, 7. 29, 17. 19. 32, 1. 7. 33, 2. 36, 12. 14. 37, 1. 2. 5 ~~-~~ 8. 12. **88, 11. 29. 42, 4 - 6. 43,** 23, 24, 30, 31, 44, 8, 45, 8, 46, 7, 11, 48, 7, 51, 25, 52, 9, 10, 53, 1, 6, 54, 23, 55, 9. 56, 9. 57, 1. 8, 9, 59, 14. 62, 5 - 7. 10. 34. 63, 20. 64, 3. 65, 2. 67, 9. 11. 68, 4. 10. 11. 18. 25. 28. 69, 4. 10. 70, 5. 72, 2. 7. 11. 73, 2. 4. 7. 40. 43-46. 58. 59. 74, 11: 27. 75. 8. 9. 76, 1. 7. 77, 2. 4. 79, 14. 18. 26. 32, 83, 1. 2. 4. 5. 10 — 13, 84. 1. 87, 4. 89, 1. 6. 91, 29. 92, 8. 93, 1. 22. 94, 11. 95, 6, 96, 11, 97, 2, 13, 98, 7. 8. 11. 19. 87. 99, 7. 18. 104, 14. 105, 10. 107, 1. 2. 3. 8. 108. *5*. 6. 31. 57. 109, 4. 110, 4. 111, 10. 112, 1. 2. 113, 9, 11, 13, 14, 115, 4, 116, 8. 20. 121, 10. 124, 6. 22. 'Αδελφοῖς 8, 8. 10, 24. 44, 3. 56, 3. Αλιεί 61, 1. 77, 6. 91, 5. Ανδοία 64, 15. Ανδρογύνφ 44, 5. 108, 38. Ανεψιοῖς 56, 7. 64, 17. 77, 5. 'Ασπίδος 23, 4. 49, 8. 53, 5. Αύλητοίδος 60, 5. Αφορδισίων 64, 2. Botwriag 42, 11. 91, 19. 108, 42. Γεωργώ 5, 1. 57, 5. 96, 5. 105, 28. Δεισιδαίμονι 9, 11. Δημιουργφ 103, 7. Δὶς έξαπατώντι 120, 8. Δυσκόλω 16, 18, 29, 45. Εαυτον πενθούντος 93, 21.

Εαυτόν τιμαρουμένο 39, 11. Έγχειοιδίω 104,,7. 111, 11. *Εμπιμπραμένη 22, 28. 43, 16. 75, 6. ³Επαγγελλόμενος 22, 29, 35, 5, · 51, 27. 'Επικλήρω 76, 4. 121, 11. 19. Έπιτρεπόντων 30, 7. 89, 5. Ευνούχου 29, 47. 108, 46. Ηνιόχω 108, 45. "Howi 63,21, 89, 7. 104, 13, Θεοφορουμένο 3, 6. 106, 8. Θεσσαλή 4. 40. 62, 31. Θησαυρώ vel Θησαυροῖς 68, 14. 18. 64, 18. Θρασυλέοντι 21, 5. 59, 9. Ίμβρίοις 3, 9. Κανηφόρω 22, 30. 108, 30. :(Kagivy) 32, 7. Καρχηδονίω 9, 17. 76, 11. Kidagiorn 9, 18. 19. 95, 98, 54. 110, 9. Κνιδία 86, 10. Kódant 10, 21. Κονιαζομέναις 108, 48. Κοτταβιζούσαις 21, 2, Sed nescio an leg. Κονιαζομέναις θ vestigiis ms. A. Κυβερυήταις 22, 11. 12. Κυβεονήτου 118, 10. Αευκαδία 10, 20. 95, 4. Μηναγύρτη 94, 7. Μισογύνω 108, 41. 44. Navvois (fals, cit. v. Mimnermus) 11, 1. Ναυκλήρφ 63, 17, 110, 8, Oluvola 107, 7. Ομαπαταίοις 31, 5, 37, 10. ³Oqyų 6, 25. Παιδίω 62, 27, Maddang 2, 4, 37, 11. Παρακαταθήκη 53, 2, 96, 21, 104, 5, Περινθία 123, 2. Mhonly 56, 5. 96, 20. 108, 32.

Mioniau Oatdos 105, 23. Προεγκαλούντι 62, 17. 76, 8. Ραπιζομένη 11, 10. Σικυωνίω 53, 3. Στρατιώταις 4, 7. Συναριστώσαις 63, 15. 83 7. 98, 53. · Tirdy 22, 9. Τροφωνίω 9, 20. Toola 56, 11. 58, 8. 104, 2. " Tuvidi 37, 18. 19. 61, 3. Τποβολιμαίω 11, 11. 73, 56. **74**, 5, 91, 9, 109, 3, 121, **7**, Φιλαδέλφοις 121, 5. Χαλκεῖα 116, 9. Ψευδηρακλεί 16, 10. MENECRATES Comicus Eaulo 116, 27. MENEDEMUS 5, 123, MENOPHILUS Damascenus, Poeta, Illoxáuois 65, 7, METOPUS, Pythagoreus, Περλ Αρετης 1, 64. METROCLES 116, 48, METRODORUS 16, 20. 45, 26. 52,7.62,44,116,42.118,33, MIMNERMUS 7, 12. 63, 16. 98, 13. 116, 1. Navvoi 11, 1. Κατά Ιατρών Μ. Νάννου 102, 3. Nárrovs 116, 33. 44. Έκ Νεοπτολέμου 125, 12. MONIMUS 93, 36. MOSCHIO 13, 14. 46, 14. 105, 22. 114, 9. 123, 3. 125, 14. Φεραιών 125, 3. Θεμιστοκλέους 51, 21. MOSCHUS, Bucolicorum Scriptor 59, 19, 63, 29, 64, 19. 64, 20, MUSONIUS Philosophus 1, 83. 2, 32. 5, 76. 6, 8. 35, 7, 23 - 25. 31,6. 48, 14 - 16. 94, 23, 118, 26,

Περί άσκήσεως 29, 78. Περί τροφής 17, 48. 18, 38. Περί σκέπης 1, 84. "Οτι πόνου καταφρονητέον 29, "Ότι ου κακόν ή φυγή 40, 9. Ελ γραφήν υβρεως γράψεται τινα ό φιλόσοφος 19, 16. Τίς δ φιλοσόφω προσήκων πόeog 56, 18. "Ότι φιλοσοφητέον και τοῖς βα-் ฮเมิยบัฮเ 48, 67. Εί έμποδιον τῷ φιλοσοφεῖν γάμος 67, 20. 'Εκ τοῦ τίτλου κεφάλαιον γάμου 69, 23. 70, 14. Περί Αφροδισίων 6, 61. Εὶ πάντα τὰ γινόμενα τέκνα θρεπτέον 75, 15. 84, 21. Τί αριστον γήρως έφόδιον 117, Εὶ πάντα πειστέον τοῖς γονεῦσι 79, 51. Περί σκευών 85, 20. Περί κουρᾶς 6, 62. NAUCRATES 20, 64. NAUMACHIUS Poeta 68, 5. 74, **7.** 93, **2**3. NEOPHRON Μηδεία 20, 34, NEOPTOLEMUS 98, 70. Πεοί 'Αστεϊσμών 120, 5. NICIAS 29, 85. NICIAS II sel 1100 v 100, 12. NICOLAUS Comicus 14, 7. NICOLAUS Damascen. Συναγωγής 5, 50. 51. 73. 121. 7, 39. 40. 9, 52. 10, 70. 37, 38. 38, 56. 44, 41. 54, **39**. **40**. 120**, 24**. 128, 12. NICOMACHUS, tragicus, Navμαζίας 38, 10. NICOSTRATUS 36, 8, 105, 48, Περί γάμου 70, 12, 74, 62 — 65. OBRIMUS Πρωτογόνου πρινα-

μένου φαρμάκων 46, 69. 122, ύπὲο Σεβήρου 46, 97. OLYMPIAS 11, 2. ORPHEUS 79, 28. OUTHEUS 105, 55. PANTELEI Ep. in Cynaegirum 7, 62. PANYASIS 18, 22. PATROCLES, Tragicus, 111, 3. PARMENIDES 115, 29. PELOPIDAS 42, 13. PEMPELUS, Pythagoreus, Ileol γονέων 79, 52. PERIANDER, Corinthus, 3,56. 10, 49. 24, 12. 41, 7. 43, 78. PERICLES 17, 19. 70, 17. PERICTYONE, Pythagorea, Περί σοφίας 1, 62. 63. Περί γυναικός άρμονίας 79, 50. 85, 19. PHALARIS Έπιστολης 'Αξιόχω 86, 17. πρός Δημοτέλη 49, 16. πρός Παυρόλαν 49, 26. πρός Περισθένην 7, 68. PHANOCLES 64, 14. PHAVORINUS 4, 91, 14, 11. **122. 22, 39. 29, 69. 49, 14.** 48. 57, 10. 62, 43. 64, 26. 65, 8, 66, 3, 6, 94, 29, 95, **14.** 105, **62**. 108, 76, 118, 28, έκ τῶν κγ. 116, 44. περίγήρως 115, 17. 22 — 24. 119, 16. PHERECRATES 116, 12. PHILEMON, Comicus, 2, 27. 4,41.6,18.9,22.16, 1.16, 6. 7. 8. 9. 20, 4. 5. 21, 1. 22, 4. 29, 80. 80, 4, 86, 18, **38, 1. 24. 53, 8. 56, 15.** 57, 6, 68, 8, 16, 23, 74, 20, 79, 8. 30. 81, 2. 81, 9, 96, 6. 97, 18. 19. 98, 3, 5. 14, 17. 99, 1. 8, 6, 29, 102, 4. 5.

105, 50. 108, 1. 2. 33 - 35. 37. 39.50. 113, 10. 116**, 1**7. 121, 8, 122, 12, Αγύφτου 2, 26.. Αναμαλύπτοντι 112, 13. Anollovos 81, 9. Έγχειοιδίο 8, 10. Εξοικιζομένω 62, 28. 'Επιδικαζομένου 13, 11, 19, 2, Έφεδριζόντων 114, 2. Έφήβω 98, 20. Θηβαίων 62, 8. Καταψευδομένω 29, 28. Kogiv días 108, 7. Μύστιδι 100, 5. Παίδων 62, 29. Παλαμήδη 9, 21. Πτέρυγες 91, 13. Πτωχή η Ροδία 108, 8. Πύρρου 55, 5. Πυρφόρω 65, 5. Σαρδίου 124, 18. Σικελού 114, 1. Υποβολιμαίω 57, 8. PHILEMON junior 102, 6. PHILETAS 68, 20, 97, 19, 104, 12. 15. Δημητρός 124, 26. Επιγοαμμάτων 59, 5. 124, 11. Eouov 118, 3. 104, 11. Παιγνίων 81, 4. 124, 10. PHILIPPIDES Comicus 2, 10. 18, 21, 49, 19, 69, 8, 124, 21, 'Ανανεούσης (f. 'Ανανέωσις) 1. 13, 68, 6, Φιλαδέλφων 108, 10. PHILIPPUS R. Maced. 2, 20.4, 68, 7, 59, 48, 21, 54, 61, 63, Pullippus poeta 62, 35. Οιυνθιακώ 113, 17. PHILISCUS 29, 40. Φιλιογύρων 73, 53. †PHILOCTETES (f. Epictetus 42, 14. PHILONS uxor 74, 54.

PHILONIDES 9, 14, 33, 7, 35, 6. PHILOXENUS 13, 16. PHINTYS, Pythagorea, Callicratidis filia, περί γυναικός σωφοοσύνης 74, 61. PHOCION 1, 31, 17, 10, 37, 37; PHOCYLIDES 3, 26, 56, 6, 73, 60, 87, 2, 118, 9, PHOENICIDES 6, 30. PINDARUS (Nem. iv. 51.) 46, 12. (Ol. vii. 55.) 99, 23. (Pyth, i. 164.) 38, 22. (Pyth. iii. 96.) 10, 15. (fr. inc. 14.) 80, 4. (fr. inc. 23.) 11, 3. (Fr. 112.) 109, 1. (——) 111, 12. Θοήνων 103. 6. 'Ολυμπιονικών (i. 129.) 51, 22. Υπουγημάτων (2.) 50, 3. (inc. 7.) 58, 9. PIRITHUS (Photio IIngivoous) v. Euripides. 37, 15. PISANDER 12, 6. PITTACUS 9, 33. 34. 10, 48. 19, 14. 67, 17. 108, 73. PLATO Comicus 18, 30. PLATO 3, 59. 71. 93. 7, 27. 43. 44. 51. 10, 60. 13, 36. 17, 36. 19, 5. 20, 43. 57. 23. 18. 36, 22. 68, 31. 79, 40. 43. 94, 27. 103, 24, 121, 31 ~~---~~ 33. Αλκιβιάδου α. (109. Ε.) 9, 68. (110. D.) 9, 69. (114. E.) 9, 70. (120. D.) 86, 26. (126. B.) 43, 146. (127. E.) 21, 23. (131. B.) 18, 37. (132. B.) 21, 24. (134. B.) 43, 147. Αλπιβιάδου β. (140. Ε.) 4, 118. (146. C.) 3, 95. Αντεραστών (137. Ε.) 21, 20. Αξιόχου (365. Β.) 120,84. (p. 365.) 121, 38. (p. 366.) 98, 75. (869. B.) 120, 35. 'Απολογίας Σωκράτους (p. 28. B.) 7, 34. (29. A.) 5. 124.

(30. A.) 5, 125. 126. (31. E.) 58, 13. (p. 38. E.) ,7, 77, (40. C.) 120, 29. Περὶ ἀρετῆς (p. 379.) 1, 97. Topylov (p. 448. C.) 3, 88. (p. 466.) 45, 31. (470. D.) 104, 25. (472.) 104, 26. (474. B.) 46, 91. (p. 476.) 43, 144. (478. D.) 45, 16. (486. E.) 46, 93. (492. E.) 121, 36. (p. 499, C.) 5, 134. (p. 507.) 5, 135. Δημοδόκου (383. Α.) 46, 64. Περί δικαίου (ρ. 374. Β.) 12, 26. 'Επιστολής πρὸς' Αρχύταν (357. E.) 45, 24. πρός τους Δίωνος οίκείους (321. B.) 46, 105. (331. B.) 79, 40. (p. 336.) 4, 114. (354. A.) 47, 23. (354. E.) 48, 59. 62, 49. (355. A.) 44, 22. ποὸς Διόνυσον (p. 314. C.) 25, 4. (317. C.) 14, 25. 93, 28. 'Εουξίου (p. 396.) 92, 16. (p. 397.) 94, 21. (p. 401. B.) 97, 33. (405. B.) 97, 34. Euthydemo (280, D.) 103, 29. Εὐθύφουνος 4, 96 - 98. (4.E.) 79, 35. (8, D.) 46, 20, (p. 12.) 31, 18. Θεαιτήτου (146. Β.) 52, 13. (153. B.) 29, 27. (176. B. 9, 53. (p. 202. B.) 81, 15. Κλειτοφώντος (407. Ε.) 3, 94. 4, 55, (408, A.) 47, 8, (408, B.) 1, 90. (408. E.) 9, 67. Κρατύλου (428. D.) 23, 17. (437. B.) 25, 2. Κριτίου η Ατλαντικού (p. 107.) 80, 11. (110.) 43. 64. Κοίτωνι (49. С.) 10, 27. (51. A.) 39, 23. Αάχητος (p. 180. D.) 45, 30. (184. F.) 46, 89. (185. A.)

83, 27, (188. A.) 29, 101. (p. 194. D.) 29, 102, (197. D.) 46, 90. Μενεξένου η Έπιταφίου (234. C.) 50, 16. (235. D.) 14, 26. (238, C.) 43, 86, (240, D.) 1, 91. (242. A.) 38, 49. (246. C.) 51, 30. (246. E.) 9, 30. Menone (p. 77.) 4, 113. (p. 80.) 43, 112. Mivãos (317. C.) 44, (318. A.) 44, 11. Νόμων α. (626.) 50, 14. (641.) 35, 11. (646.) 18, 29. β. (661.) 2, 46. (666.) 44, 44. (672.) 52, 14. (674.) 44, 45. y. (679.) 43, 119. (688.) 43, 120. 121. (689.) 44, 46. (691.) **43,** 122. (697.) **43,** 123. δ. (705.) 43, 124. (708.) 43, 125. (7.09.) 60, 8. (715.) 44, 47. (717.) 79, 49. (719.) 123, 14. (720.) 44, 18. ' ε. (726.) 43, 113. (727.) 1, 95. (730.) 9, 55. 11, 18. (731.) 23, 18. (734.) 44, 49. (736.) 10, 68. (742.) 44, 50. (742, 743.) 93, 26. (743.) 43, 126. (744.) 43, 127, 5. (757.) 44, 52, (759.) 44, 53. (762.) 44, 54, 62, 50. (765.) 44, 55. (773.) 67, 26. (776.) 67, 27. (777.) 62, 52. ξ· (789.) 101, 24. (792.) 101, 5. (801.) 44, 56. (807.) 30, **17.** (808.) **1**, 96. η. (829.) 103, 30. (846.) 43, **4.** (856.) **44,** 57. (874.) **43,** 128. (879.) 44, 58. 59. (880.) 44, 60. ια. (926.) 125, 17. (929.) 52, 16. (930.) 44, 61. 79, 34. *ιβ.* (941.) 10, 75. 76. (944.)

46, 94. (957.) 46, 104. (959.) 122, 16. (963.) 3, 70. Πολιτείας α. (328.) 115, 30. (330.) 94, 22. (347. B.) 10, 73. (348.) 9, 61. (350.) 9, 62. 10, 74. (351.) 9, 63. β. (361.) 10, 72. (374.) 43, **149**. (376.) **43**, 110. 150. y. (387.) 108, 84. (388.) 5, 127. (389,) 5, 128. 46, 96, (395.) 43, 151. (402.) 65, 18. (405.) 2, 44. (408.) 46, 96. (412.) 43, 152. (416.) 43, 153. ð. (421.) 43, 125. (423.) 48. 156. (425.) 43, 96. (429.) 43, 97. (432.) 43, 98. (441.) 9, 64. (445.) 43 99. **8.** (450.) 1, 94. (452.) 1, 93. (457.) 1, 92. 43, 100. 101. (460.) 116, 50. (461.) 43, 102. (469.) 125, 16. (470.) 43, 103. (471.) 43, 104. (472.) 43, 109, (473.) 43, 105. (497.) 43, 106. g. (490, C.) 11, 19. ξ. (520.) 43, 107. (521.) **43**, 108. (535.) 12, 22. 29, 81, (540.) 43, 111. η. (543.) 43, 114. 115. (5**5**0.) 93, 29, (564.) 43, 116, **3.** (571.) 5, 129. (576.) 43, 117. (579.) 49, 50. (580.) 43, 118, (588.) 9, 65. s. (603.) 124, 43. (604.) 109, 10. (612.) 9, 66. Подитикой (р. 258. D.) 61, 6. (276. B.) 47, 25. (281. D.) 60, 9. (291. C.) 43, 63. (305, B.) 46, 107. (305. C.) 48, 22. (311. A.) 46, 103. Πρωταγόρου (324. Α.) 46, 92, (331. B.) 9, 36. (p. 350. E.) 7, 79. (p. 357. B.) 6, 63. Σοφιστοῦ (р. 219, Α.) 60, 6,

(232.) 3, 89. (235.) 60, 7. (240. C.) 12, 24. (260,) 12, 25. (261. C.) 81, 16. Συμποσίου (p. 180. Ε.) 5, 130. (p. 181.) 52, 17. (p. 183.) 63, 30. (p. 184. B.) 5, 131. (p. 185.) 100, 28. (p. 189.) 63, 85. (p. 195.) 63, 86. (p. 208,) 26, 6, (p. 208.) 75, 12. Tinalov (17. B.) 44, 9. (29. C. 80, 2. (29. E.) 38, 33, (p. 48.) 80, 10. (p. 81. D.) 115, 20, (p. 86, B.) 4, 99, (88.) 101, 6. Φαίδρου (233.) 64, 39, (237.) 64, 40. 41. (239. A.) 3, 58. (241. B.) 64, 43. (258. D.) 29, 93, (258, E.) 29, 103. Φαίδωνος (p. 67, D.) 118, 18, (67. E.) 1, 89. 8, 21. (p. 68, B.) 8, 22. (p. 68. C.) 5, 132. (p. 68, E.) 6, 11. (p. 84, D.) 7, 78, 120, 31. (p. 89.) 4, 49. (91.) 4, 50. (117. D.) 120, 32, Φιλήβου (p. 18.) 81, 14. (p. 83.) 26, 5. (p. 34.) 25. 5. (48.) 21, 22. 38, 62. (55, D.) 61, 7. (p. 65. B.) 6, 64. Χαομίδου (156. D.) 101, 23, (164.) 21, 25. (p. 173, C.) 5, **13**3. PLUTARCHUS (Consol, Apoll, 103. A.) 3, 48. (Fr. p. 586 = 876.) 5,72. (ii, p. 445. A.) 7, 71. (ii. 190. F.) 7, 72, (ii, 458. F.) 20, 59. (fr. 1.) 83, 17. (Fr. p. 572.) 66, 4. (ii, p. 122. D.) 102, 8. Πεοί 'Οργής 20, 70. περί Φιλίας 48, 42. 43. Heol "Ioidos (354. B.) 44, 42. (355. A.) 46, 26, εί η τῶν μελλόντων πρόγνω-. σις ώφέλιμος (fr. 15.) 8, 49.

Παράλληλα (init.) 7, 62. (de Morali Virtute) (443. E.) 3, 47. Περί Εύθυμίας (465. C.) 29, 79. (466. B.) 4, 117. (472. B.) 21, 16. (476, F.) 24, 15. Περί ησυχίας 58, 14. Κατά ήδουής 6, 42-46. (Apophthegmata) (ii. p. 190. C.) 7, 48. Κατά πλούτου 98, 32. 33. 95, 16. "Οτι καὶ γυναϊκα παιδευτέον 18, , 28. 32. 33. 43, 136. 92, 11. 95, 15. 120, 23. Πως έστιν απ' έχθοων ωφεληθηναι (p. 90. C.) 19, 7. (90. B.) 33, 9. Ex τοῦ Διαβάλλειν 88, 82. 42, 10. Περί Φυγής (p. 600. F.) 40, 3. (601, C.) 40, 4. (607. D.) 40, 5. Εί πολιτευτέον πρεσβυτέρφ (783. D.) 45, 20. (788. D.) 54, 43. 'Επιστολής περί Φιλίας 2, 35. **36.** 46, 68. 53, 11. 85, 8. 94, 30. 31. 97, 20. Πρός "Ηγεμόνα άπαίδευτον (p. 779. 780. 782.) 46, 99. 100. 101. 102. Κατ Ίσχύος 53, 14. Περί Μαντικής 60, 10. Περί "Ερωτος 63, 84. 64, 30. 31. 32, 66, 7. Τπέο Κάλλους 65, 12. 13. Γαμικών Παραγγελμάτων (189. F.) 72, 16. (139. sqq.) 85, 9. 10. (p. 140. sqq.) 74, 43 -- 52. Περί Φιλαδελφίας (479. εqq.) 84, 9 - 18.Τῶν ζ σοφῶν περὶ τῆς κατά τας οίκίας έπιμελείας (156.) 85, 14.

Karà Evyevelus 86, 21. 22. **8**8, 12. * Τγιεινῶν Παραγγελμάτων (125. E.) 16, 22. (125. F.) 101, 6. (126. C.) 101, 8. (127. A.) 101, 7. (127. B.) 101, 8. (128. D.) 101, 9. (128. E.) 101, 10. (129. A.) 101, 11. (129. F.) 101, 12. (An Virtus doceri) 1, 98. POLYAENUS 124, 81. έν τῷ ὑπὲρ τοῦ συνεδρίου 43, ύπεο του κοινού των Μακεδόνων 43, 53. ύπεο λαγόνων 43, 55. POLUS. Lucanus, Pythag. Περί Δικαιοσύνης 9, 54. POMPElUS Mazods (an Μάρxos?) 78, 7. PORPHYRIUS π. τῶν πρὸς τὰ νοητά άφορμῶν 1, 88. των πρός θάνατον άφορμών 118, 19. 32. sed et hic leg. · πυὸς τὰ νοητά. Περί τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων 25, 1. Περί του Γνώθι σεαυτόν 21, 26. 27. 28. Περί Στυγός 100, 21. 105, 57. POSIDIPPUS, Comicus, 14, 1. 37, 14, 98, 57. Ερμαφροδίτου 77, 7. Μύρμηκος 99, 29. 116, 17. *Ομοίων 99, 30. PRODICUS 10, 34. 64, 28. PROTAGORAS 29, 80. PTOLEMAEUS 49, 21. PROVERBIUM 4, 44. 21, 14. 99, 25. PYRRHO 121, 28. PYRRHUS 7, 60. 54, 57. 60. PYTHAGORAS 1, 15. 1, 19— 29. 2, 23. 3, 21. 24. 60. 4, 109. 5, 42. 6, 47. 48. 51.

9, 37. (Porpliyr. Vit. §. 41.) 11, 25. 13, 21. 38. 34. 35. **14**, **18**. **15**, **7**. **17**, **8**. **12**. **13**. 27. 18, 23, 25. 34. 19, 8. 24, **2**. **8**. 29, 99. 84, 7. 11. 35, 8. 39, 25. 41, 9. 43, 79. 84. 46, 42. 112. 48, 20. 82, 6. 94, 26. 101, 1. 13. 124, 24. Aurea Carmina 79, 11. 108, PYTHAGORICA 5, 72. v. Plutarch. PYTHIAS 31, 8. BHEGINUS. Περί Φιλίας 4, 46, 42, 11. RHIANUS, Poeta, 4, 34. RUFUS, Stoicus, Ex rov Enus κτήτου περί Φιλίας 19, 13. 20, 60. 61. (cf. 42, 14. 15.) 108, 60. \$APPHO 71, 4. Προς απαίδευτον γυναϊκα 4, 12. **SCILURUS** 84, 16. SCIPIO 37, 35. SCLERIAS, Comicus 2, 9. 18, 2. 103, 9. SEMIRAMIDIS inscr. monumenti 10, 53. SEPTEM SAPIENTES de Rep. 43, 131, 48, 47. SERAPIO, poeta, 10, 2. SERENUS 5, 46. 47. 82. 6, 33. 36. 49. 7, 61. 13, 28. 29. 42. 29, 96. 39, 27. 44, 41. 47, 20. 62, 48. 72, 15. 75, 11. 80, 5. 82, 10. άπομνημονεύματα 11, 15. SERIPHIUS 39, 29. SIMONIDES 2, 42. 10, 39. 62. 33, 12. 73, 61. 91, 31. 98, 15, 16, 29, 105, 7, 118, 5, 6. 121, 1. 3. 124, 5. Θοήνωυ 105, 9. SIMONIS Ep. ad Aristippum 17, 11.

SIMYLI, poetae, versus 60, 4. SOCRATES 1, 33 — 38. 86. 2. 47. 3, 32. 41 — 45. 61. 67. 72. 85. 86. 87. 90. 91. 92. 4, 57 — 67. 85. 108. 115. 116. 119 - 121. 5, 33 - 35. 87. 43. 81. 6, 9. 31. 32. 7, 16. 56. 10, 47. 55. 56. 13, 46 - 49. 14, 21 - 24. 15.8. 16, 26. 27. 17, 17. 22. 28. 31. 21, 9. 22, 35 — 38. 23, 8, 24, 13, 29, 68, 34, 18. 37, 27. 38, 34. 35. 48. 41, 5, 43, 47, 80 - 85, 48, 26. 56, 16. 68, 30. 74, 58. 79, 42. 81, 12. 13. 83, 22. 86, 20. 23. 90, 12. 93, 30. 37. 94, 12. 13. 33. 34. 95, 18. 98, 69. 99, 35, 100, 7. 101, 20. 103, 18. 19. 105, 53. 108, 74. 109, 9. 110, 26. 113, 16. 117, 7. 118, 24. 121, 39. 124, 41. SOCRATICUS Cynicus 2, 41. Pro Σωκρατικός reponendum fortasse Koarns cf. 97, 27. SOLON 6, 10. 9, 25. 13, 20. 34, 9. 15. 37, 31. 43, 76. 77. 89, 46, 22, 68, 33, 98, 24, 122, 3, 14. SOPATER 'En της έπιστολης προς Ημέριον 46, 51 - 60. SOPHOCLES 1, 6. 2, 18. (Electr. 1015.) 3, 2. (inc. 9.) 3, 14. 15. (inc. 10.) 4, 1. 5. 17. 87. 38. (inc. 11.) 5, 5. (—) 6, 1. (inc. 12.) 8, 11. (Acris. 2.) 12, 2. (inc. 13.) 13, 9. (inc. 14.) 18, 1. (inc. 15.) 24, 4. (inc. 16.) 28, 1. 5. (Lage. 4.) 29, 37. (—) 39, . 14. (inc. 18.) 41, 3. (inc. 19.) 43, 11. 43, 25. (20.) 45, 11. (21.) 54, 3. (22.) 62, 33.

(23.) 63, 6. (24.) 67, **5.** (25.)

73, 54. (26.) 96, 10. (27.) 98, 1. 43. 44. 46. (28.) 108, 51. (29.) 110, 14. (106. cf. Acris. 7.) 116, 39. (30.) 117, 4. (81.) 121, 21. (32.) 122, 11. Alavii (125.) 22, 20. 98, 2. (131.) 5, 14. 105, 87. (157.) 43, 18. (260.) 99, 21. (265.) 112, 8. (292.) 85, 1. (328.) 113, 8. (362.) 108, 55. (473.) 7, 3, 121, 22, (550.) 78, 9, (666.) 44, 7. (758.) 22, 21. (964.) 4, 23, (1071.) 43, 14. (1031.) 43, 17, (1091.) 125, 13. (1093.) 87, 6. (1118.) 13, 3. (1124.) 13, 4. (1159.) 2, 28. (1246.) 3, 5. (1266.) **126**, 8. (1334.) 9, 7. (1350.) 49, 12. (1357.) 19, 10. (1872.) 5, 13. (Locr. 3.) 98, 48. (4.) 114, 6. Ακρισίφ (1.) 8, 2. (2.) 12, 2. (3.) 62, 30. (4.) 74, 28. (5.)79, 24. (6.) 108, 56. (7.) 119, 7. (8.) 119, 12. Αλευάδαις (1.) 9, 4. (2.) 12, · 8. (3.) 13, 6. (4.) 33, 3. (5.) 36, 11. (6.) 41, 50. (7.) 43, 6. (8.) 54, 21. (9.) 76, 9. (10.)77, 9.(11.)91, 27.94, 8. Aintn 3, 8. (2.) 35, 4. (3.) 36, 16. (4.) 88, 11. (5.) 89, 8. (6.) 105, 42. (7.) 106, 11. Αντιγόνης (175.) 45, 15. . (187.) 39, 16. (582.) 103, 5. (672.) 43, 26. (755.) 79, 10. (1028.) 20, 14. Αγιλλέως Έρασταῖς (1.) 64, 13. Enlyana (1:) 38, 27. (2.) 73, 51. Εριφύλης 1, 1. (2.) 7, 7. (3.) 48, 7. (4.) 99, 20. (5.) 117, 3. Historyas (467.) 11, 9, (770.) 76, 5. (989.) 17, 1. (1047.) .. 4.26. (1082.) B7, 4.

Overn (fr. 2.) 29, 1. (---108, 21. (4.) 113, 12. (5.) 115, 16. 'Ινάγω (1.) 46, 13. 'Ιοβάτου (1.) 119, 6. 'Ιπποδαμείας (Oenom. fr. 1.) 27, 6. "Iwvos 103, 10. 'Imprevelag (fr. 1.) 30, 6. Κρεούσα (1.) 7, 8. (2.) 12, 3. (3.) 38, 26. (4.) 91, 28. (5.) 103, 15. Κολχίδες (1.) 22, 23. Δαοκόωντος (inc. 17.) 29, 38. Ααρισσαίων (Acris. 9.) 125, 11. Μάντεσι (Polyid. 3.) 29, 25. Μυσων (fr. 1.) 26, 4. (2.)98, 23. Ναυπλίου (3.) 104, 3. Οίδίποδος (Tyr. 54.) 48, 6. (86.) 108, 54. (110.) 29, 48. (354.) 13, 2. (387.) 10, 19. (489.) 98, 35. (580.) 49, 10. (873.) 49, 11. (961.) 118, 11. (999.) 79, 20. (1409.) 17, 4. (Col. 592.) 20, 27. (880.) 11, 13. Πηλέως (inc. 31.) 121, 9. Πολυξένη (3.) 49, 13. Σπυρίοις (3.) 51, 24. (4.) 59, 3. (5.) 116, 29, (6.) 124, 17. Συνδείπνου (fr. 1.) 26, 1. Τεύπρου (8.) 122, 10. $T\eta \varrho \tilde{i}$ (2.) 10, 25. (3.) 13, 5. (4.) 20, 32. (5.) 22, 22. (6.) 39, 12. (7.) 68, 19. (8.) 86, 12. (9.) 98, 45. (10.) 105, 21. (11.) 108, 58. Toagivias (init.) 105, 38. (296.) 105, 41. (441.) 63, 24, (1173.) 120, 14. Τυμπανιστών (1.) 59, 12. Turdaujas 105, 8. Tugo i (9.) 20, 29. (10.) 46, 6. (11.) 872 3. (12.) 99,

(-19.\(13.)\) 109, 2.\((14.)\) 115, Τβρεως Σατύρου (fr. 1.) 26, Φαίδος 2, 29. (2.) 17, 2. (4.) 63, 25. (5.) 69, 14. (6.) 74, 16. (7.) 105, 39. (8.) 108, **53.** (9.) **4**3, **5**. Φιλοκτήτου (εν Τροία fr. 1.) 120, 7. Φουγών (1.) 8. 5. SOPHRON 116, 30. SOSIADES Tnod nas 7. Sap. Graec. 3, 80. SOSICRATES 23, 2. SOSIPHANES 20, 18. 22, 3. SOSITHEUS 'Addle 51, 23. SOSTRATUS tibicen 86, 14. SOSTRATUS α Μυθικής 'Αγω- $\gamma \tilde{\eta} s$ 100, 19. β Κυνηγέτικῶν 64, 33. Оранікой 7, 66. β Τυραννικών 64, 35. Sed reponendum Tบออกบเหตับ ex Plutarcho. SOTADES 3, 39. 5, 32. 22, 26. 98, 9, 10, 103, 13, 108, 40, 118, 7, 120, 11, **SOTION** Περί 'Οργής 14, 10. 20, 53. 84, 6 - 8. 17, 18. 108, 59. 113, 15. SPEUSIPPUS 119, 17. STASINUS (in Cypriacis carminibus) 31, 12. STESICHORUS 124, 15. 126, STHENIDES Locrus Pythagoreus IIegl Bavilelas 48, 63. STILPO Socraticus 4, 89. STOICI 44, 12. 46. 50. SUSARION 69, 2. ΤΕLES Περί Αύταρκείας 5, 67. Μή είναι τέλος ήδονην 98, 72. Συγκρίσεως πλούτου καὶ άρετῆς 91, 83. 93, 31.

Επιτομή 95, 21. 97, 31. Περί Φυγής 40, 8. - Περί Περιστάσεως 108, 82. Περί Εύπαθείας 108, 83. THALES 2, 21. 12, 14. 68, 29. 34. 110, 24. THEAGES, Pythagoreus, Heel 'Αρετής 1, 67. 68. 69. THEANO 74, 32. 53. 55. THEMISTIUS IIsol Wuzns 13, 43. 69, 22. 115, 28. 120, 25. 28. Μετοιοπαθής η Φιλότεκνος (359. C.) 1, 87. (falso cit. pro Βασανιστῆ p. 258. B.) 12, 22. ( ) 46, 27. (363. D.) 83, 24. THEMISTOCLES 37, 30. 85, 11. THEOBULUS 3, 31. 5, 26. 48, 23. 108. 75. THEOCRITUS 2, 34. 4, 70. 16, 23. 21, 10. 33, 15. 36, 20. 27. 82. 12. 124, 34. THEOCRITUS Bucolicorum scriptor (i. 15.) 20, 23. (i. 100.) 64, 9. (iii. 15.) 64, 28. (iv. 41.) 110; 15. (viii. 68.) 78, 2. (x. 54.) 16, 9. (xiv.) 60.) 48, 11. (xxvii. 4.) 63, 19. THEODECTES 10, 8. 29, 85. 32, 6, 68, 26, 69, 1, 83, 8, 86, 5. 105, 25. THEODORUS Μεταμορφώσεων 64, 34. THEODORUS (Cyren.) 2, 83. THEODORUS Trie 'Einida Φοριανής 14, 13. 71, 9. THEOGNIS (131.) 79, 1. (155.) 96, 15. (175.) 96, 16. (183.) 70, 9. (221.) 4, 27. (255.) 103, 8. (315.) 1, 16. (819.) 37, 3. (381.) 15,6. (409.) 81, (.: 16. (421.) 86, 1. (425.) **120**, (4. (457.) 71, 2. (479.) 18; 14. (497.) 18, 15, (509.) 18, 12.

(523.) 91, 1. (527.) 116, 11. 5 (9.) 43, 61. (89.) 43, 66. (535) 62, 36. (585) 111, (41.) 42, 9. (85.) 43, 70. (91.) 54, 56. ~16. (605.) 18, 10. (607.) 12, 17, (617.) 98, 55. (619.) 97, TIMAGORAS Howre Meel Ho-15. (625.) 34, 13. (627.) 18, ταμών 100, 17. TIMOCLES, (Ponticus) 79, 17. 11. (629.) 52, 12. (635.) 37, 91, 15. 96, 22. 124, 19. 17. (637.) 110, 11. (639.) 111, 15. (648.) 32, 4. (649.) Συνεργικά 125, 10. 96, 14. (653.) 103, 12. (665.) ΤΙΜΟΝ μισάνθρωπος 10, 54. TIMOTHEUS 39, 26. 54, 64. 106, 9. (683.) 92, 9, (693.) TRAGICUM Episodium 105,61. 4, 45. (695.) 19, 11. (717.) 91, 10. (719.) 97, 7. (863.) TRAGICUS incertus 17, 5. 6. 73, 6, 117, 1. 106, 10. (899.) 91, 2. (941.) TROPHILUS, medicus 102, 9. **39,** 15, (957.) 3, 28, (1023.) 124, 9. (1057.) 97, 9. (1125.) TROPHILUS Euvaywyng Anovσμάτων θαυμασίων 100, 22 116, 10. (1131.) 110, 12. (1149.) 103, 14. (1153.) 91, - 24. TYRTAEUS, poeta 50, 7. 51. **26.** (1165.) **3, 19.** (1221.) 20, 1. (1224.) 67, 4. (1225.) .1. 5. XENOCRATES 5, 118. 17, 25. 8, 9. THEOPHRASTUS 3, 50, 12, 19. 33, 11. 104, 24. 19, 12. 31, 10. 37, 21. 38, XENOPHANES 29, 41. 30. 43. 43, 72. 44, 22. 52, XENOPHON 7, 49. 48, 18, 15. 64, 27. 29. 74, 42. 84, 103, 16. Επιστολής πρός Λαμπρόκλειαν 14, 85, 7. 5, 79. 80. THEOPOMPUS 16, 15. Αγλαϊτάδαν 66, 8. THESEUS 7, 67. 70. Alogivan 80, 12. THRASYLLUS Alyuntianois Κρίτωνα 83, 29. 100, 16. THUCYDIDES α. (69.) 46, 49. Σώτειραν 121, 37. 124, 42. (71.) 43, 54. (77.) 43, 56. Αγησιλάου (xi. 9.) 29, 71. (xi. (78.) 50, 8. (120.) **50. 13.** 15.) 117, 6. Κύρου παιδείας α (2.) 44, 23. (122.) 50, 9. (124.) 54, 24. β (40.) 7, 37. (43.) 7, 86. (2, 7.) 32, 9. (4, 3.) 36, 81. 123, 9. (45.) 38, 41. (46.) (4, 5:) 29, 72. (5, 9.) 29, 74. (6, 3.) 48, 68. (6, 8.) 43, 90. (63.) 7, 19. (64.) 108, 43, 69. (6, 10.) 48, 70. (6, 61. (87.) 7, 35. (89.) 8, 17. y (37.) 43, 58. 59. (48.) 54, **54.** 14.) 48, 71 - 72. (6, 17.) **8** (10.) 54, 25. (18.) 5, 122. 43, 73. 74. (61.) 54, 32. (86.) 54, 55. β (2, 12.) 22, 44. (92.) 54, 34. ϵ (3, 9.) 54, 66. s (2, 29.) 101, 25. € (9·) 54, 35· 38· (69·) 29, 62· £ (5, 82.) 15, 13. (89.) 45, 17. (102.) 54, 37. (103.) 54, 36. (111.) 43, n (1, 1.) 46, 108. (1, 2.) 43. 148. (1. 37.) 29, 73. (2, 23.) 141. STOBARI FLORILEG. VOL. IV.

16, 25. (2, 41.) 48, 60. (3,	54. (3, 2.) 84, 22. (6, 39.)
38.) 57, 11. (3,40.) 97, 32.	1, 99.
(4, 14.) 22, 45. (7, 13.) 84,	y (1.) 54, 27. (2.) 54, 28.
24. (7, 25.) 123, 15.	(8.) 54, 29. (4, 7.) 54, 30.
Κ. 'Αναβάσει β (5. 7.) 28, 16.	(8, 8.) 85, 22. (9, 1.) 7, 74.
(6, 21.) 2, 45.	(9, 8.) 38, 6. (9, 9.) 30,
y (1, 42.) 50, 15.	16. (9, 10.) 48, 76. (9, 13.)
\$ (6, 11.) 110, 25.	1, 102. (10.) 60, 11.
Ligavos (9.) 46, 109. ( )	δ (1, 1.) 1, 103. (2, 11.) 9,
49, 30 - 46.	59. (2, 87.) 10, 57. (2,
Olnovominoŭ (vi. 12.) 37, 28.	24.) 21, 21. (4, 5.) 9, 60.
(vii. 43.) 37, 29. (iv. 19.)	(5, 2.) 17, 4. $(6, 5.)$ 45, 16.
46, 106. (v) 56, 19. (iv.	(6, 10.) 7, 73. (6, 12.) 43,
2.) 61, 5. (vi. 4.) 85, 23.	37.
Αθηναίων πολιτείας (i. 14.)	Συμποσίου (2, 24) 19, 18. 56,
48, 50. (ii. 20.) 43, 51.	17. (3, 9) 95, 22.
	Περί Θεόγνιδος 88, 14.
Λακώνων πολιτείας (i. 4.) 44,	
24 - 39.	(de venatione) (12.) 29, 76.
Σωπράτους Απολογίας (25.)	77.
7, 81. (28.) 7, 75.	ZALEUCUS Proëm. legg. 44,
Άπομνημονευμάτων α (1, 11.)	20, 21, 45, 26.
80, 30. (2, 4.) 101, 19. (2,	ZENO 4, 107. 6, 34. 7, 38.
80, 30. (2, 4.) 101, 19. (2, 10.) 43, 75. (2, 19.) 29,	45. 14, 4. 15, 12. 38, 10.
95. (2, 57.) 29, 94. (3, 5.)	36, 19, 23, 26, 43, 88, 82,
17, 44. (3, 11.) 64, 25. (5.)	5. 98, 68.
17, 32. (6, 5.) 17, 83. (6,	ZENODOTUS 2, 12.
18.) 1, 100.	ZOPYRUS 68, 8.
β (1, 18.) 1, 101. (2.) 79,	y Onontoos 64, 38.

INDEX

EXHIBENS INITIA SENTENTIARUM ALPHABETICE DISPOSITA.

ΑΓΑΘΗ γὰο ή 99, 22. ล้าลปีที่ รุบขลเหอร์ 74, 20. άγαθοί δέ το π. 23, 2. άγαθον δὲ ὄντα 93, 26. άγαθον η είναι 87, 23. άγαθον ου το μη 9, 31. άγαθος, εύφυής 98, 10. αγαθός ήν αγαθώ 38, 33. άγαθός νομιζέσθω 37, 33. Αγάθυρσει 44, 43. Αγάθων έφη 46, 24. άγαμαι δ' έγωγε 46, 75. Αγάμεμνον 91, 24. Αγάμεμνον ούδ' 13, 10. άγάπα τῶν 94, 18. άγετε δή 64, 40. Aynallans meel 7, 72. Αγησίλαος 54, 49, 65, 10. Αγις ο βασιλεύς 7, 48. άγνώμουι πατρί 79, 42. άγνώς τις 108, 39. άγροϊκος είναι 56, 9. άγρον εύσεβ. 57, 5. ลังอุบส**ห**อร อีธอ 1, 19. ά δ' apria 29, 5. ά δέ γα 65, 17. α δειλή 96, 14. α δει παρών 3, 1. ά δὲ μελέτα 29, 54. á di sumpermi a 75.

α δέ χείο 10, 13. ά δ' ήσυχία 58, 7. άδικεῖν νομίζων 31, 17. αδικον δ' δ 93, 14. άδικουμένοισι 46, 43. άδικούμενος 5, 26. αδίκως δὲ μη 94, 4. αδικώτατον πραγμ' 38, 4. αει γαρ ανδρα 54, 7. αεί γεωργός 57, 8. άεὶ γυναϊκες 73, 34. άει δ' άρέσπειν 62, 24. άει δε έν πάσαις 46, 69. άεὶ κράτιστον 11, 11. αεί νομίζουθ' 95, 4. άει τοίς μικ. 96, 12. αεί τὸ λυποῦν 108, 82. del rò mlouteiv 97, 19, άείσω συνετοίσι 41, 9. άελπτον ούδεν 110, 16. άέρων διαφοραί 101, 29. ต่อลงลงเล 118, 10. άθάνατόν έστι 68, 3. 'Αθηναΐοι 7, 66. Admirators vào 4, 97. Αθηναίων πρό5 89, 38. 'Αθήνησι νεμόμεκοι 84, 7. άθλα γὰρ οίς 43, 90. αι αι τέχος 122, 1. αι αι τόδ' ήδη 5, 6.

al al rò doülov 62, 25. αί βουλόμεναι 85, 9. αί γαρ εύπραξίαι 106, 13. αί γὰρ ἔδιαι 43, 57. · αί γὰρ πόλεις 43, 4. αί γάρ τοι συμφ. 98, 62. αί δὲ φρενῶν 99, 23. αίδοῖός τε 31, 13. αίδου πρός τας 46, 54. αίδοῦ σαυτόν 31, 10. aldws yag ev 13, 9. αίδως γαρ όργης 31, 1. αίδως δ' ούκ 29, 4. aldws ev 31, 15. αίδώς παρά 31, 6. αλεί δ' οπλοτέρων 52, 18. αίει το μέν 104, 10. αί μεγάλαι τέρψεις 3, 57. αί μέν βρουταί 4, 121. αί μέν ποδήρεις 93, 30. αί μέν τοίνυν 47, 9. αίνούμενοι γάρ 14, 5. αίνω διδάξαι 74, 26. Aïolos 64, 35. αί πλείσται στ. 45, 21. αί πονηφαί 110, 21. αίρετώτερον 34, 11. αίσθόμενος δέ 79, 54. αί συμφοραί τῶν 98, 64. αίσχη μέν 108, 53, Alσχίνης ὁ Σω. 34, 10. αίσχιστον έφη 18, 38. αλσχράν γυναϊκ 69, 8. αίσχοον γάο 121, 22. αίσχρον γάρ ἄνδρα 7, 8. αίσχοὸν γενέσθαι 96, 21. αλσχρόν γ' ὅτ' ἄν 36, 12. αίσχρόν έστι 54, 42. αίσχοόν τοι 18, 11. αίσχοὸν τοῖς 2, 30. 5, 98. αίσχοδυ του δικαστήυ 9, 49. Alogúlos er 29, 89. αλοχύνεται 1, 5. αίσχύνομαι 79, 14. αίσχυνόμενος 95, 6.

Αΐσωπος 105, 61. Αΐσωπος έφη 23, 6. Αίσωπος τότε 43, 137. Αἴσωπος πρός τὸν 6, 40. αίτιον δε τούτων 43, 138. αί των έταιρων 6, 27. αίψηρος δε 124, 13. απολασίη ψυχήν 6, 16. 17. άκούετε λεώς 69, 2. ακουε τους 48, 33. άκούοι δή πᾶς 43, 113. ακούσας δὲ 54, 27. άκουσον ως σοι 120, 1. ακων δ' άμαρτών 46, 6. άλάθεια θεών 11, 2. άλγεινά Πρόκνη 108, 58. άλγεινότερα γάρ 7, 36. άλγιστόν έστι 69, 19. Αλέξανδρον του 7, 61. Αλέξανδρος 54, 48. Αλέξανδρος πρυτρ. 5, 36. Αλέξανδρος νοσήσας 21, 15. Αλεξάνδρου έπατον 37, 37. "Alegic 6 116, 47. άλήθεια δή 11, 18. άλήθεια μέν 11, 14. άληθείη δὲ 11, 1. άληθείην νόος 11, 21, άληθομυθεύειν 12, 13. Αλκμαίων 101, 2. αλις ω βιοτά 120, 10. άλλὰ γὰρ ἤδη 121, 33. άλλα γίγνεται 108, 80. άλλα δη Σωκο. 97, 28. άλλα δικαίου 13, 41. άλλα θυγάτης 77, 5. άλλαι άρεται αξ 1, 88. άλλ' αίδεομαι 31, 14. άλλ' αίει μύθους 36, 7. άλλὰ καὶ ἐπιχ. 7, 51. άλλα πέρδει 10, 15. άλλ' άκούετ' 4, 38. άλλα μάλιστα 69, 22. άλλὰ μάχεσθ' 39, 19. άλλα μέν δη 121, 36.

aλλά μέντοι εἴπον 45, 110.

αλλά μην οὐδὸ 5, 127.

αλλά μην ναὶ τδ, 18.

αλλά μην καὶ τοῦ 101, 19.

αλλά μην καὶ τοῦ 101, 19.

αλλά μην καὶ τοῦ 104, 25.

αλλά μην καὶ τοῦ 104, 25.

αλλά μην καὶ τοῦ 104, 26.

αλλά μην καὶ τοῦ 104, 26.

αλλά μην καὶ τοῦ, 47, 11.

αλλά μην καὶ τοῦ, 66, 4.

αλλά μην καὶ τοῦ, 66, 4.

αλλά μην καὶ τοῦ, 66, 4.

αλλά μην καὶ τοῦ, 61, 27.

αλλί ακόντα 110, 25.

αλλά παντο μαλλον 20, 60.

αλλά παντο καὶ λθ, 96.

αλλά παντο καὶ λθ, 96.

αλλά τοῦ τοῦ καθ, 101.

αλλί ἐνὸ κείνοις 49, 86.

αλλί οῦ καν τοὶ 106, 40.

αλλί οῦ κείνοις 108, 16.

αλλί οῦ κείνοις 110, 19.

αλλί οῦ κείνοις 108, 16.

αλλί οῦ κείνοις 108, 16. alla uértoi elnor 43, 110. all n anlythia 93, 33.

αμα δε γιτωνι 32, 8. 74, 86, αμαθίην ως 18. 32. άμαρτάνει τοι 3, 10. Αμασις Πόλυπ. 112, 15. "Αμασις προς 124, 32. ά μεγάλα μοι 63, 26. **ἄμεινον δικαίως 9, 45.** αμεινου τη άλ, 5, 104, αμερε 64, 22. α μη δεί ποιείν 1, 20, αμήγανον δέ 45. 15. αμήγανον ούν 74, 47, άμηχανῶ δ' 76, 2, άμουσία τοι 16, 5. 113, 3, αμοχθος γάφ 98, 23. άμφισβητείται 86, 25. άναγκαιότατος 67, 21. Ανακρέων δωμεάν 93, 25. Αναξαγόρα 108, 62. Αναξαγόρας 120, 19. Ανάξαρχος 7, 30. 'Ανάξαρχος Ελέγεν 30, 13, αναξ διαβολαί 42, 3. Αναξίλαος 48, 17. Αναξιμένης 49, 17, άναρχίας 43, 26, ανασσα 105, 19, Ανάχαρσις έφη 18, 26. 35, 'Ανάχαρσις όνειδ. 86, 16. Ανάχαρσις ο Σπύθης 2, 43. Ανάχαρσις ό Σπ. ξ. δ.-83, 20, av yvas il 21, 3. ανδρας μέν πτ. 50, 5. άνδράσι τοξς άγ. 37, 17, ανδρα χρήματα 16, 24. άνδρείη τὰς 7, 22. ανδοείος ούχ ?, 26. ανδοείος ούχ ο 17, 40. ανδρες γαρ έπτα 7, 11. άνδοι αγαθώ 38, 38. ανδρίαν δέ 7, 73. άνδρία γοείσθω 7, 41. άνδριας μέν 1, 34. άνδρίας μέν γάρ 9, 27. άνδρὶ δὲ τυρ. 43, 70.

ανδοί σοφώ 40, 7. ανδρός δ' έρωντος 63, 4. άνδρός διαφέψει 108, 28. ດ ດ ທີ່ ຄຸ້າ 47, 6. ανδρός φίλου 84, 4. άνδρός φίλου δέ 93, 18. ανδρών γαρ έσθλων 7, 7. ανδρών γαρ έπ. 123, 9. ανδρών τάδ 108, 43. άνειμένον τι 116, 37, αν εκλέγη 108, 41. άνελεύθερου 125, 16 · ανευ γάρ αναγκ. 28, 17. άνευ δε τούτου 33, 9. ανευ δ' εύψυγίας 7, 35. ฉึงยบ หลหญิง 98, 37. άνευ τύχης γὰο 29, 36. ανήρ αγαθός 46, 40. άνηο άνυποίστους- 40, 41. άνης γας δστις 30, 1. 36, 16, άνης γας ώστις χ. 45, 1, άνηο δε εν 108, 76. άνηο δίκαιος 9, 22. ανήρ δ' δς είναι 8, 7. άνηο είς Λακ. 12, 20. ดังทุก ทั้ง 8 हेy w 124, 43. άνηο μεγάλα 16, 14. ανήρ δκότ αν 5, 120. άνηο πολλά έχων 38, 59. άνηο φιλοσώματος 85, 10. ανθρωποι ανθρώπων 46, 37. άνθρωποι Ισχύν 53, 16. ανθρωποι λόγων 36, 30. ανθρωποι πολυμαθίης 4, 100. ανθρωποι τον 4, 79. ανθρωποι τούς 4, 103. άνθρώποις άρμόδιον 1, 39. άνθρώποις γίνεσθαι 3, 83. άνθρώποις δε 45, 16. άνθρώποιοι γάρ εύθυμίη 1, 40, ανθρώποισι κακά 4, 53. άνθοωποισιν έριδες 4, 102. άνθρώποισι πᾶσι 5, 119. άνθρώποιει των 76, 17. άνθρωπον όντα 102, 4.

ανθρωπος άτυχῶν 110, 4. άνθοωπος εί 108, 50, ανθοωπός είμι 98, 6. άνθραπός έστι 98, 48. ανθρωπος έων 105, 9. ανθρωπος ίκανή 98. 7. ανθρωπος ων μη. 105, 62. ανθρωπος ων τοῦτ' 21, 1. ανθρωπος ων 98, 18, 105, 30, ανθρωπος ων μέμ. 22, 25. ลังอิอุตกด ตัน อย่อย่ร 99, 14. ດັນປົດຕົກໝູ່ ປີຂໍ 123, 1. · ἀνιηροῦ τεῦ 124, 38. 39. αν μεν πλέωμεν 15, 5. 'Αννίβαλ 54, 58. άνοήμονες βιούσιν 4, 76. άνοήμονες θάνατον 4, 81. άνοημονες νεότητος 4, 77. άνοήμονες ούδεν 4, 80. άνοήμονες δυσμούνται 4, 73, ανοήμονες το ζην 4, 75. άνοήμονες των απ. 4, 78, ανοια θνητοῖς 4, 4. άνους έχεῖνος 20, 32. άντι βοών 5, 113, Authyoros. 54, 45. 46. 'Αντίγονος δε 7, 20. Αντίγονος έπεὶ 67, 12. 'Αντίγονος & βασ. 86, 13. Αντίγονος πρός 49, 20, Αντιπάτοφ 13, 28. άντι πυρός γάρ 73, 23. 'Αντισθένης 6, 2, 49, 47, 50, 11. 54, 41. Αντισθένης αίο. 14, 17. Αντισθένης Ελεγεν 14, 19. 'Αντιπθένης έρωτηθείς 3, 46. 45, 28. άξιον δέ έστιν 115, 23, αξιον δε του 44, 33. άξιον τούτους 9, 29. άξιάπιστότερος 46, 71. απανθ' ὁ λιμὸς 95, 1. απανθ' ὅος 20, 5. απανθ' ὁ τοῦ 29, 27.

а́жачта дой**ін 8,** 11. απαντα δουλεύειν 62, 27. απαντα τὰ ζ. 98, 8. απαντα τα καλά 29, 26. απαντ' έν ανθ. 32, 6. απαντ' έρίζεις .35, 6. απαντες έφμεν 23, 5. απαντες ανθρωποι 98, 61. απαν το λυπούν 99, 81. änas novneös 18, 8. ὰ πάσχοντες 5,56. άπάτη γὰς 54, 55. άπάτης δικαίας 9, 23. ¹ ἄπειμι καὶ 2, 28. απειμι τοίνυν 2, 29. Anelly 105,60απερ **ίε**ραν 48, 66. απέρυθρις 32, 1. απιστας ή 88, 12. άπλα γάρ 11, 8. απληστάν πό 10, 48. άπλοῦς ὁ μῶθος 11, 12, 34, 2. αποβλέπων είς 56, 8, άπο γαο της 2, 38. άπὸ δὰ ταύτων 7, 42. άποδυτέον δή 43, 100. αποκοίνου δη 9, 70. απολεί με το γ. 86, 6, 87, 4. Απολλόδωρος 99, 33. "Anoldor 109, 3. 4 "Aπολλον ως 99, 24. απολογείσθαι 1, 36. απα δμοτοίης 43, 40. απορίη 104, 20. άπραγμόνως ζην 121, 13. άποροσδόκητον 105, 5. άρα λέγεις του 4, 113. Αραφ ποταμός 100, 14. Αρατος 58, 15. άργαλέου πενία 96, 17. άργαλέον φο. 34, 13. άργος γάρ ούδεις 30, 12. αργός ο' ύγι. 80, 7. άργος πολίτης 30, 11. ão' kau lãoos 91, 14.

ao' forly ayabar 8, 7. do esth avontorator 10, 4. ão Estiv apeths 56, 5. αο' έστι συγγενές 98, 54. αρ' έστι τοῖς 81, 2. αρετα έντι 1, 64. άρετα πολύμοχθε 1, 12. doern de nav 1, 4. άρετη μέγιστον 1, 7. άρετην ούν τοῖς 94, 31. άρετης βέβαιαι 1, 1. Αρίμνηστος 118, 27. Αριστείδης 39, 28. Αριστείδης ο δ. 9, 35. Αρίστιππος 49, 18. 57, 18. Αρίστιππος έρωτ. 37, 25. Αρίστιππος ἔφη 84, 19. 🐇 Αρίστιππος λοιδορούντος 19, 6. Αρίστιππος ο Κυ. 20, 63. αριστόν ανδρί 67, 14.... άριστον ανθρώπο 5, 24. Boissov de 10 5, 182. αριστον μέν 5, 100. Αριστοτέλης 63, 32. 65, 11. 14. Αριστοτέλης είπεν 3, 53. Αριστυτέλης έρωτηθείς 41, 8. Αριστοτέλης ο φιλ. 37, 32. "Agistorelys rous ra 4, 87. Αριστοτέλης φησί 20, 58. Αριστοτέλης φησίν 10, 50. Μρίστων Ελεγεν 82, 11. Αρίστων έφη 80, 7. Aplotor o Xios 4, 110. Αρίστων τούς 82, 15. Apirovos 5, 50. άρχείσθω 55, 4. Αρχεσίλαος 82, 4. 95, 17. Agneothaug Theyev 43, 91. άρνες τοι φίλε 78, 1. άρξαι ούν άπο 19, 15. αρξεις αρ' ούτω 54, 16. άρξωμεθα δε 42, 12. ap' oloo' 60' ouver 91, 23. ão où μοναρχία 43, 63.

ล้อ อนึง อนึงเขยอนเออร์ 86, 22. αο ούν νομοθετ. 44, 44.
αο ούν ούκ 49, 50, 61, 6.
αο ούν τούτους 4, 118. αρπαζε 7, 24. άρχας μεγάλας 11, 3. άρχαὶ τὰς 1, 67. αρχε πρώτον 46, 22. άρχε σαυτού 48, 35. άρχεσθαι χρεών 44, 1. άρχη τοῦ μη 6, 8. άρχη έπι ψεύδους 12, 17. άρχην έχων 46, 32. 38. άργην λαβών 46, 39. άρχην μέν 120, 3. 4. Αρχίδαμος 50, 12. Αρχίδαμος ο τῶν 53, 12. 'Αοχιμήδην 29, 86. άρχομένων δει 46, 63. άρχοντας δε δή 44, 46. ἄρχοντος ἀγαθοῦ 46, 30. αρχουσιν ή όφειλ. 43, 143. Αρχύτας άναγνούς 95, 15. άσκεῖν μέν 103, 3. αστοργίαν 16, 10. άστρολόγου δὲ 80, 6. άσυλλόγιστον 2, 6. 💉 άσύνετος ὅστις 4, 10. ασφαλής γαο 54, 18. άταο σιωπάν 13, 15. ατέκμαρτος ο πας 98, 66. άτελέστατα γάρ 124, 15. ατερπνον 119, 9. α τοις αλλοισιν 46, 36. άτραπον είς 118, 3. άτρέκεια 43, 22. άτυχοῦντι μη 112, 11. αύθαδία τοι 20, 14. αύθις δέ έπει 117, 8. αύξανομένου του 116, 45. αύταρ έγων 110, 17. Αύταριάται 54, 89. avràe 'Odveseès 39, 20. αύτη δὲ πάντα 74, 30. αύτη τοίνψυ 74, 44.

αὐτίκα γὰο 49, 38. αὐτίκα γὰο εἰ τῶ 8, 20. αὐτόματα 103, 11. αὐτὸς γὰο 76, 11. αὐτὸς γὰο ἐὼν 98, 9. αὐτὸς μὲν οὐν 91, 33, αὐτὸς τραφεὶς 79, 6. ἀφρήτως 50, 4. 'Αφροδίσιος 28, 2. ἄφρονος ἀνδρὸς 18, 15. ἄφρων δ' ὅς 4, 3. ἄφυκτόν ἐστι 118, 22. ἀχαλίνων 36, 13. ἀχνύμενος μένεος 20, 24.

R

βαβαὶ ω 120. 31. βαβαὶ ω Σ. 7, 78. βάρος τι καὶ 14, 6. βαρύ τὸ φ. 22, 1. βασιλείας δὲ καὶ 43, 37. βασιλεύς 48, 61. βασιλεύς γάς και 49, 23. βασιλεῖς δὲ καὶ 48, 76. βέβαια 105, 40. βέβαιον 105, 47. βεβαιότατα 45, 56. βεβαιόταται 49, 41. βεβαιοτέραν 79, 31. βέλτιον μετά 5, 107. βέλτιον όλιγάκις 1, 49. βουλαὶ τάδ' ἐξ. 54, 2. βια νυν 10, 23. Βίας έρωτηθείς 24, 11. Βίας ἔφη 37, 36. Βίας θανάτω 46, 67. βίον καλόν 68, 20. βίος ανεόρταστος 16, 21. βίος άνθρώπω 103, 27. βιοτής μέν 121, 3. βίου και γενέσεως 69, 28. βίου πονηφού 121, 10. Biov 105, 56. Βίων έλεγε 4, 54. 80, 3. 91, 32. 93, 34.

Βίων ἐρωτηθείς 4. 88. Βίων έφη δείν 46. 23. Βίων ὁ σοφιστής 10, 38. 38, 50. Βίων πρός τούς 66, 5. βοᾶ τις ω 8, 2. βουλήν μέν πρ. 48, 9. βουλής γάρ 4, 26. Βυυλοίμην 119, 11. βουλοίμην αν ω 4, 96. βούλομαί σ' είπειν 31, 2. βούλου γονείς 79, 30. βραδέως έγχείρει 3, 30. βραγεῖ λόγω 34, 4. βραγύς ο βίος 121, 34. βραχύ τοι 54, 6. Βρέννος 10, 71. βροτοίς απασι 118, 14. βροτοίς τὰ μείζω 22, 8. βρυάζω τῷ 17, 34.

 Γ

γαῖαν μέν φ. 59, 5. Γαλακτοφάγοι 5, 73. γαμεῖν πεκο. 68, 11. γαμείν δς 68, 23. γαμείτε νῦν 72, 4. γαμετοία 1, 63. γαμίσκοντα δέ 85, 18. γάμοι δ' δσοι 69, 13. γάμος γάς 85, 8. γάμος πράτιστος 72, 5. γάμου άρίστη 74, 41. γάμους δ' όσαι 70, 1. γάμους εύτελεῖς 70, 15. γαστέρι δ ου 124, 2. γαστριμαργίη 6, 14. γαστρός δέ πειρῶ 17, 3, γεγόναμεν απαξ 16, 28. γέγονε δὲ καὶ 1, 62. Γέλων ο Σικελ. 5, 83. γέλως δὲ συν. 74, 60, γέλως μή 5, 89. γεννητόρων 79, 5. γεννώντάς τε 67, 27. γένοιτό μοι 79, 25.

γένους δ' Επαινος 86, 3. γέροντα 104, 2, γέρων γάρ όργη 116, 25. γήρα προσόντος 117, 3. γῆρας γὰρ 115, 10. γήρας γίγνεσθαι 115, 29. γήρας διδάσκει 115, 8. γῆρας ἐπὰν 116, 27. γηράσκει 115, 11. γῆρας λεόντων 115, 14. γήρας δλόκληρος 116, 41. - γίγνωσκε τάνθ, 124, 7. γιγνώσκειν χρεών 98, 65. γιγνώσκουσι δέ 49, 45. γιγνώσκω μέν 4, 48. Γλαύκων 59, 21. γλυκεῖα γάρ 98, 32. γλυκύ δε πόλ, 50, 3, γλώσση γάρ ούδεν 36, 2, γλώσση ματαία 36, 17. γλώσσης μάλιστα 33, 4. γλώσσης περίπατος 36, 4. γλώσσης τοι 35, 1. γνώθι σαυτόν 21, 12. γνώμαι γάρ ἔργων 54, 1. γνωμαι πλέον 54, 3. γνώμη γάρ άνδρος 54, 5. γνώμη δέ κο. 54, 4. γνώμη σοφός 66, 2. γνώμης άνδοὸς 17, 41. γονέων αμελέν 79, 52. γονέωυ δὲ άμ. 79, 84. 46. γονέων δὲ μετά 79, 49. γονέων τα τέχνα 83, 8. Γοργίας 101, 21. \ Γοργίας δ A. 118, 23. Γοργίας δ φ. 118, 29. Γοργώ ή Λακεδ. 7, 31. γραῦν τινα 29, 69. γυμναζόμενον 5, 45. γυναίκα δ' όστις 73, 13. γυναϊκα καὶ 69, 7. γυναϊκα θάπτειν 68, 22. γυναίκες ές μέν 73, 32. γυναίκες έσμέν 73, 41.

γυναικὶ δ' ὅλβος 74, 15. γυναικὸς ἀγαθῆς 68, 21. γυναικὸς ἀρετὰς 67, 6. γυναιξὶ τέρψις 73, 17. γύναι τὰ λ. 116, 24. γυνὴ γὰρ ἐξελθ. 73, 11. γυνὴ γὰρ ἐστι 73, 8, γυνὴ γυναικὶ 73, 12. γυνὴ μὲν ἐξ. 77, 1. γυνὴ πολιὰ 73, 62, γυνὴ πολυτελὴς 69, 4. γυνή τε πάντων 73, 57. γυνὴ φίλον μὲν 75, 4.

δαπούειν μέν 122, 16. Δαρδανείς 5, 51. Δαρείος δ Εξοξου 7, 28. Δαρείος ὁ Περσών 7, 62. δεῖ γὰρ δήπου 48, 73, δεί γαρ έν πύλει 43, 127. δεῖ γὰρ η μαθόντα 43, 135. δεῖ γὰρ ω Αθ. 43, 69. δει δε απείργειν 46, 58. , δεῖ δὲ μήτε όργη 46, 56. δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινόν 46, 61. δει δε τον νόμον 43, 133, 134. δει δε ώσπες 46, 100. δεί θαρρούντας 101, 7. δειλοί γάο 8, 3, δειλών γυναίκες 73, 16. δειναὶ μέν 73, 26. δεινή μέν 73, 1. δεινή πόλις 43, 12. δεινή τις όργη 20, 36. δεινοί γάρ 125, 12. δεινόν γε 106, 11. δεινόν γε τοῖς 93, 2. δεινον δ' στ' αν 23, 1. δεινόν έλεγεν 5, 41. δεινύν έσθ' δ 93, 8, δεινόν κασιγνήτοισι 84, 3. δεινόν τι τέχνων 83, 6. δεινόν τὰ τίπτειν 76, 5.

δεινός γαρακτής 88, 6. δείπνοις τοῖς 5, 40. δεισιδαιμονών 44, 21. δεῖ τὴν ἐκ 74, 33. δεί τοίσι πολλοίς 48, 4. δει τον ακροατήν 46, 15, δεῖ τὸν εύ φο. 17, 21. δεί του πολιτών 45, 8. δες τους γιν. 29, 17. δεί τους νοῦν 45, 18. δει φίλοις καὶ 27, 10. δει ωσπες Σειρηνας 5, 81. δεῖ ώσπες τὸν 5, 67, δει ώσπες εύν. 3, 87. δέξασθε ώ Σ. 44, 22. Δέρκιππε καὶ 113, 9. δέσποιν έρωτος 63, 21. δέσποιν ότ αν 27, 5. δεῦρο νῦν ἡν δ' 43, 99. δεῦτ' ὧ τέπν 78, 7. δηλοϊ δ' ου καθ' ξυ 43, 38. δηλον γάρ 62, 30. ⊿ημάδης 54, 47. Δημάδης έἶπε 74, 56. Δημάδης έρωτ, 29, 91. **Δημάδης τούς 4, 69.** Δημήτριος 48, 27. **Δημήτ**ριος δ 5, 59. Δημοποάτης 22, 43. ⊿ημοκράτης ίδων 13, 30. δημοκρατίαν δ' έγω 43, 51, **⊿ημόκριτος 70, 18.** Δημοσθένης δυοίν 45, 23. ⊿ημοσθένης είπε 45, 22. ⊿ημοσθένης έλεγεν 2, 22. Δημοσθένης έρωτ. 29, 90. Δημοσθένης λέγων 37, 34. ⊿ημοσθένης λοιδ. 19, 4. Δημοσθένης ὁ Δ. 29, 60. ⊿ημοσθένης ὁ ξήτως 4, 51. Δημοσθένης ὁ έ. έ. 43, 140, ⊿ημοσθένης πρὸς 13, 32. δήμφ δέ 48, 1. Δημώναξ 21, 8. διαβολάς ἄνδρα 42, 14.

διαβολάς ού 42, 9. διαβολή γὰο 42, 16. διαβολή καιρώ 42, 8. διαίτη δὲ τὴν 17, 44. διαλεκτικήν δέ 82, 10. διαλύειν μέντοι 44, 29. διά την τέχνην 37, 14. δια τούτο έπαινείν 7, 17. διαφέρει δέ θεός 1, 73. διαφερόντως 7, 37. διδάσκαλος γάο 17, 6. δίδου παρφησίαν 48, 31, διζημένοισι 98, 58. δίκαια τους 79, 22. δίκαιόν έστιν έλεεῖν 46, 66. δίκαιος αν 9, 9, δίκαιος ξοως 5, 78. δικαι ότατον 56, 15. δίκας γραφόμενος 79, 32. δίκη μέν έστιν 44, 15. δίκης και άρετης 46, 45. δίκης κύδος 7, 32. Διογένης 121, 26. Διογένης αποδ. 62, 47. Διογένης ασωτον 15, 9. Διογένης 'Αττικοῦ 13, 25. Διογένης έλεγε 4, 86. 112, 6, 4. 93, 35, Διογένης έρωτ. 83, 23. 110,20. Διογένης έσθίειν 6, 53. Διογένης ἔφη 23, 10. Διογένης ήρετο 13, 37. Διογένης ήτησε 36, 21. Διογένης κατεγέλα 6, 33. Διογένης δ πυών 10, 61. Διογένης όνειδ, 95, 12, 97, 26. Διογένης ούδὲν 6, 52. Διογένης οὐδένα 7, 18. ΄ Διογένης παρά 6, 38... Διογένης περιπ. 108, 7. Διογένης πρός τινα 6, 5. Διογένης πρός τον 33, 14. Διογένης προς τ. τ. σ. 100, 8. Διογένης πυνθ. 86, 19. 89, 4:

Aloyevns ras 65, 15. Διογένης την 95, 19. Διογένης την πεν. 95, 11. Διογένης τοὺς 10, 63. Διογένης ώμοίου 10, 46, **∆**ionlys 100, 26. διὸ μη δεῖ 101, 9. Διονύσιος 5, 46. Διονύσιας έκπ. 111, 13. Διονύσιος Δακ. 29, 100. Διονύσιος ὁ τύ. 13, 36. διόπερ βάστον 23, 9. διόρα 48, 32. δί ο χρή τους 70, 14. Δίωνι τω 'Ακαδ. 19, 17. δοκεῖ δέ μοι 22, 45. δοκεῖ δὲ τοῖς 49, 27. δοκεί μοι ή 97, 31. δοκεί μοι τῶν 9, 54. doneît' av olneiv 48, 20. δοκῶ μὲν 54, 21. δόλοι δέ και 8, 1. δόξα και πλούτος 4, 82. δόξει τις άμαθεῖ 4, 18. δόξης δ' ούδεμιᾶς 29, 71, δός την χάριν 89, 2. δός τι 10, 34 δουλεία 62, 49. δούλεια γαο 48, 59. δουλεύειν πάθεσι 6, 47. δουλοί γαρ 90, 11. δοῦλοι γὰρ αν 44, 52. δούλον γάρ έ. 62, 38. δούλος άναγκαΐον 62, 44. δοῦλος δ' ἐάν 44, 58. δούλους γάρ ού 62, 19. δούλω γάρ 62, 9. δούλω γάο ούχ 62, 21. δούλων όσοι 62, 16. ΄ δράσω τὸ γὰρ 11, 9. δύ' ἔστι 70, 7. δύ' ημέραι 68, 8. δύναται τὸ πλ. 91, 5. δυοῖν γὰρ θά. 120, 29. δυοίν λεγόντοιν 5, 18. 19, 3.

δύο παιρούς 34. 6. δύσμορον 104, 1. δύστηνος ἔγπειμαι 64, 12. δύστηνος ὅστις 59, 6. δύστηνος ὅστις παὶ 12, 1. δώς ἀγαθή 10, 16,

 F_{-}

έαν θαυμάζης 5, 116. έαν μέν σοι 100, 28. đầu véng 121, 30. εαν οίς εχωμεν 16, 1. έὰν οὖν ω Σ. 80, 2. έάν τις μείζονα 43, 122. έαν τις τι 10, 76. ξάσατ ήδη 123, 3. ἐγκράτεια καὶ 17, 42. έγω γαρ δή 46, 91. ἐγω γαο εί 97, 17. έγω γαο έξω 71, 5. έγω γαο όστις 46, 3. ἐγω γαρ ου 16, 3. έγω γαρ οὐδεν 47, 3. έγω γυναικί 73, 48. έγω δ' έν ανθ. 38, 5. ἐγω δ' δ μέν 79, 29. ἐγω δ' ὄνομα 43, 27. dy à d' où bev 5, 2. ένω δε δραίνω 116, 18. έγω δέ και τοῦτο 46, 106. έγω δε λυπούμαι 108, 2. έγω δε οίμαι 43, 75. έγω δε σστις 112, 14. έγω δε οίδαμοῦ 7, 79. έγω δὲ παϊδας 77, 12. έγω δέ τους 121, 15. έγω δέ φημι 43, 66. έγω δε ω N. 81, 10. έγω μέν γαο 9, 36. έγω μέν γαο λέγω 2, 46. έγω μέν είην 62, 2. έγω μέν ούκ 86, 9. έγω μέν ούν 3, 27. 5, 135. 72, 1. έγω μέν ούποτ' 86, 5. έγω μέν ω 10, 85.

έγω μέν ώσπες 92, 16. έγω νομίζω 83, 18. έγω ούν πρωτον 65, 9. έγω το μέν 97, 16. 98, 89. έγω του άγρου 57, 6. ἔγωγε ό**ρ**ῶ 57, 7. έγωγέ φημι 12, 10. έζηλώσαμεν 17, 14. εί ἄρα τον πρ. 43, 151. εί βούλει άγαθὸς 1, 48. εί βούλει άταράχως 1, 57. εί βούλει παλώς 1, 52. εί βούλει πλούσιον 17, 24. εί βούλει τὰς 9, 48. εί γάρ κεν καί 29, 18. εί γὰς λαβών 43, 1. εί γάο τις προθείη 23, 11. εί δ' άξιοῖς 98, 30. εί δ' ἄτεο 98, 21. εί δ' ἐγὼ πρώσσω 112, 5. εί δ' ἐγὼ πρώσσω 70, 6. εί δ' ἐὐτυχῶν 16, 4. εί δ' ἤσθα 39, 7. εί δὲ βούλει 43, 131. εί δε βούλοιο 5, 133. εί δὲ δεῖ τὸν 98, 72. εί δε δή και 17, 32. εί δέ τις 105, 55. εί δέοι τι 46, 19. el 9éleis 5, 111. εί θνητός εί 21, 4. εί και βασιλεύς 22, 26. εί καὶ σφόδο 20, 21. εί περπίδων 73, 29. **εί** μέν οἶόν τ 46, 110. εί μέν οὖν ὀρθῶς 13, 43. εί μη γαρ ων 112, 7. εί μη καθέξεις 34, 3. εί μη πατής 79, 10. εί μή το λαβείν 10, 5. εί νοῦς ἔνεστιν 72, 8. εί πάντες 108, 8. εί πρόκειται 46, 80. 🕡 εί σῶμα 62, 33. εί τὰ δάκρτί 108, 1. 124, 18.

el ra naga 108, 7. εί τάλλ' άφαιρείν 115, 4. εί τι δή κάτω 120, 6. εί τις καθείοξει 97, 12, εί τις πλείστα 16, 15. εί τις προσελθών 106, 8. εί τις υπερβάλλοι 6, 60. 17, 39. εί τις φησι 63, 12. εί τὸ συνεχῶς 36, 8. el τοῖς ἐν οἰκφ 88, 1. εί του πατρός 79, 16. εί τους άδικηθέντας 9, 18. εί φησίν δρώη 18, 35. εί χρη γαμείν 72, 3. είδέναι χρή 29, 84. είδη των βοη. 101, 27. είδωλα αίσθητικά 4, 71. είεν δη είπον 9, 65. είεν ταῦτα μέν 43, 114. είεν τί δράσεις 20, 34. είεν ω φ. 64, 42. είη μοι 103, 14. είθ ήσθ ανήο 54, 9. είκος δὲ παντί 39, 1. είμαρμένον 5, 8. είπε μοι έφη ω 17, 45. είπες γάς άδικείν 47, 4. είπες γάς κε 7, 14. είπεο τον άδικουντ 43, 30. ι έλπόντος τένος 63, 31. είρηνη 55, 1. 2. 9. είρηνης δε γεν. 38, 49. . . είς αρχήν καταστ. 46, 21. είς γε μην 44, 35. είς δ' ευγένειαν 86, 1. είς ετερον γάρ 29, 2. είς σχλον 85, 5. είς συμπόσιον 4, 92. είς τινα γάρ 125, 17. είς τὸ μεταπείσ. 73, 58. είς γάρ τις 83, 17. είς μυρίους 51, 23. els olavos 89, 18. els ögos 1, 9. 108, 26. είς τοι δίκαιος 9, 13.

είσελθόντος δέ 48, 67. είσελθου ποτε 60, 11. elol nava 101, 16. eldi tives of 16, 19. είσοδος δὲ ἦν 14, 13. είσορω δειλόν 93, 18. , elt ougl 56, 4. **ε**Ιώθασί τε 54, 34. êx bè ⊿iòs 47, 7. ξκ διαβολής 12, 19. έκ θαμινής 29, 52. έκ θυμού κλαύσαι 124, 10. έκ μελέτης πλ. 29, 10. έκ μέν της προμαντικής 3, 52. έκ παντός αν 82, 2. έκ πολέμου 54, 24. έκ του φιλοπονεῖν 29, 29. έκ τῶν ἀέλπτων 111, 5. έκ τῶν δμοίων 69, 20. έπ τῶν πόνων 29, 11. 22. έκ τωνδε μέντοι 3, 5. έκμαρτυρείν 109, 6. Έπάβη τὸ 111, 8. έλεγεν δε δ 7, 21. ¥λεγεν δ Δ. 123, 11. έλεγεν ο Πυθ. 34, 7. žleyov eya 68, 6. έλεγχε σαυτον 14, 4. **Ελέγχος γαο 13, 50.** έλεξέ σφιν A. 27, 14. ελέσθαι δὲ δεῖ 44, 53. έλευθερία και δουλεία 1, 54. έλεύθερου άδύνατον 6, 48. 18, 23. έλευθέρω το 89, 5. έλπεσθαι 110, 1. έλπίδες 110, 18. έλπὶς 110, 11. 12. 13. 14. έλπις κακού 10, 59. έλπίς δε πινδύνου 54, 36. έμε δ' ἄψ' ού 51, 7. έμέθυον 18, 9. έμοι γάρ ήν 56, 12. έμοι γένοιτο 13, 7. έμοι δε δοκεί 121, 87.

έμοι μέν έφη 48, 47. έμοι πύλις 62, 84. έμου γάρ έστι 62, 8. έν "Αργει 100, 24. έν αρχή έων 46, 34. έν γάρ φρονίμοις 1, 94. εν γη πένεσθαι 59, 15. ἐν δὲ θέμεν 73, 50. έν δὲ Θήβαις 46, 26. έν δε τῷ ἀνθρωπίνω 9, 89. , ἐν δὲ τῷ π. 51, 30. έν δὲ τῷ περί 75, 14. έν δή ταίς 61, 7. έν Διος 103, 10. έν εκάστη 101, 17. έν έλπίσιν 110, 8. έν Εύφράτη 100, 11. έν Ίλίω 7, 52 ຂ້າ 'Iνδώ 100, 20. έν μέν πολέμω 81, 12. έν μέν ταῖς μέθαις 4, 59. έν μέν τοῖς ταπ. 46, 102. έν μέν το παταπλείν 3, 4. έν μόνη γαο 43, 108. ἐν οἰς αν 104, 6. έν ὄρει 100, 12. έν Παιδωλίοις 9, 52. έν παντί δεί 9, 12. έν πενία 97, 20. = 🖠 έν Πέρσαις 5,88. έν πόλει μήτε 45, 26. έν πυρί μέν 18, 16. έν ' Ρώμη 6, 58. έν συμποσίω 5,75έν ταῖς εστιάσεσι 5, 96. έν τη Σπάρτη 44, 52. έν Τίγοιδι 100, 19. έν τοίς πακοίσι 20, 40. er rois modeulois 57.8. έν τοῖς τέπνοις 88, 5 έν τοῖς τοιούτοις 91, 6έν τοίσι μωροίς 48, 2. ຂ້າ Toanstovni 100, 13. έν τῷ βίῳ 121, 39. iv tole pag 43, 19 .....

εν φύλω 86, 12. έν Χαιρωνεία 21, 6. εν γάρ τι τοῖς 62, 26. εν δέ σοι 7, 5. εν δε το κάλ. 98, 29. εν ονάριον 57, 2. Ένδον μένουσαν 74, 12. ἔνεγκ ἀτυχίαν 108, 31. ἔνεστ' ἀληθές 67, 9. ένεστι γάρ τις 113, 12. ένεστι πάντων 99, 8. ἔνθ' ἀνέμων 59, 10. ἔνθα γὰς 48, 19. ἔνθα γάρ τι 12, 23. ένθα το ήδύ 6, 7. ένθύμου δὲ καὶ 46, 105. ຂັ້ນເວເ ອົນກະກັຽ 120, 20. ένιοι πολίων 6, 11. έννοήσατε γώς 43, 148. έννοω γάο 46, 93. ένταυθ' άνης 108, 37. ένταῦθα μέντοι 4, 37. έντυχών δέ 54, 28. έξ έργων δ' 29, 3. έξεστιν ού 83, 26. έξέταζε σαυτόν 5, 84. έξουσία δὲ 17, 7. έξω γας όςγης 20, 81. έξωθεν 104, 14. foint | de 104, 22. **ξοικεν ή κολακεία 14, 24.** ξοικεν ο βίος 106, 14. Foiner our 10, 52. Εορτής ούσης 17, 17. έπ' ακραν 104, 9. έπ' αυτό δή το 9, 38. **ἐπ' αὐτόν γε 13, 19.** έπαινείν χοή 3, 92. έπαινετά μέν 1, 18. Έπαμινώνδας 54, 60. Έπαμινώνδας έρ. 68, 36. έπαν έν αγαθοίς 4, 29. έπαν δ νοῦς 4, 41. έπει γαρ αποθν. 51, 18. ênel d' Épévorro 98, 781

દેπεί δε ά 1, 68. έπει δε έγνα 44, 37. έπει δὲ ἐν τῆ 4, 84. έπει έκεϊνό γε 46, 20. έπει οὖν διὰ 43, 94. **ἐπεὶ φέζοντα 46, 12.** έπεὶ τά γ' άρκ. 95, 5. ₹πεὶ τί δεῖ 5, 7. έπει ών εύδαιμοσύνα 1, 79. έπει ων των αγαθών 1, 75. ἐπειδή γαο όρω 116, 49. ἐπειδή δ' ούν 9, 62. ἐπειδή δὲ ήν 21, 28. έπειδή δὲ δ 10, 77, ξπειδή δύσκολον 62, 52. ξπειδή ουν 10, 74. έπειδή φωνήν 81, 14. Επειθ οί μέν 47, 13. 15. Επειτα δ' ούδε 38, 2. ἔπειτα δὲ 49, 39. ἔπειτα ὁ μέν 1, 101. ἔπεσθαι δὲ δοκεῖ 82, 9. έπην τον έξ. 116, 21. έπήνεσ' ίσθι 46, 13.. έπὶ δὲ γᾶς 47, 22. έπὶ μηδενί 21, 17. έπι τας πρακτικάς 85, 17. έπι της πολαπείας 14, 14. έπι τοῖς ἀποθνήσκουσι 124, 81. έπι τοῦτ εγένοντο 124, 6. έπὶ χρήμασιν 59, 17. έπιθυμίαν μέν 64, 28. Επίκουρος 17, 30. Επίπουρος έρωτ. 17, 37. **ξ**πιμέλεια 47, 25. έπιμέλειαί γε 46, 109. έπιπολάζειν ου τι 20, 9. **ἐ**πίσταμαι 89, 9. ξπίσταμαι δέ 98, 74. έπίσταμαι δέ και 91, 7. έπισταμένους πρός 45, 17. ξπίστασαί τινας 3, 97. Enloradde yao dn 50, 15. · · ἐπιστήμη γὰο 46, 89.

έπιφθονόν τι 73, 18. ἐπίφθονος είναι 46, 76. Έρασίστρατος 7, 57. Epasistoares Theye 100, 27. *Ερατοσθένης της 116, 43. έργάζεται 101, 30. έργον γε λυπ. 99, 30. ξογον γυναικός 78, 4. ξογον έστι Πανία 43, 31. έργον εύρειν 10, 24. ἔργον, συναγαγεῖν 15, 3. έργωδές έστιν 38, 10. ἔφγων ἐκ πολλοῦ 29, 62. **ξ**οημός ἐστ' 96, 8. έρίζειν παὶ 5, 101. έριστικου ανδρός 36, 27. **ἐ**ρομένου 1,102. 'Ερυξίμαχος την 6, 6. Ερχεται τάληθές 11, 10. **ἔ**ρως γὰρ ἄνδρας 63, 25. **ἔ**ρως γάρ ἀργόν 64, 5. **ἔρως δέ ἐστιν 64, 27. ἔρως δὲ τῶν, 63, 15.** έρως σοφιστού 63, 10. έρωτα δ΄ όστις 63, 11. **ἔρωτα δεινόν 64, 7.** έρωτζε έφη 48, 70. **ἔ**ρωτες ήμῖν 64, 24. έρωτι μέν γοῦν 63, 24. έρωτικήν 63, 33. έρωτος όστις 63, 9. έσθίουσι δέ 48, 74. έσθλοῦ γὰρ 8, 14. έσθλοῦ γὰρ ἀνδυὸς τῆ 9, 6. έσθλου γαο ανδρός 117, 1. έσθλων κακίους 106, 5. ξοπερε τῷς ἐρατῷς 63, 27. έστάλθω δὲ 74, 62. ἔστι γὰς λήθη 26, 5. έστι γάρ ήμιν 5, 131. ἔστι δε ανθρώποις 122, 15. έστι δέ γυνή 73, 2. **Εστι δέ δή 5, 134.** έστι δε ό μεν 6, 65. Εστι δε ούκ 14, 11.

ἔστι δέ τις λόγος 16, 29. ἔστι δή λοιπόν 91, 30. ἔστι καὶ ἐν κ. 63, 19. **<u>E**ori</u> nal Etegos 56, 18. έστι καὶ παρά 122, 7. ξστι και πταίσαντ' 7, 2. Εστι καὶ τὸ 33, 5. **ἔστι** δάδιον 2, 37. **ἔστι τοι καλόν 46, 10.** žoti tolvov 43, 52. έστι τοίνυν τῶν 3, 47. ἔστιν ἄρα καθ. 47, 8. **ἔστιν δὲ μήτης 76, 7.** ἔστιν ωσπες 13, 49. ἔστω δέ ποτε 46, 53. ἔστω σοι 74, 7. έσχάτη γάρ 10, 72. ἔσωσα δούλην 62, 13. έτεκές με 79, 8. हैरा ठेहे सब्दों ठावें 36, 31. έτι δε πολασεως 53, 11. έτι καὶ νῷν 66, 3. έτοιμάζονται 16, 20. εὐ γὰς ἴσθι Σωκ. 83, 29. εύ γὰρ τόδ' 4, 31. ευ ίστε 83, 24. εύ μοι δοκεῖς 21, 24. ευαγωγόν γάρ 73, 63. ευαγωγον δε 73, 64. εύγνώμων ό μή 17, 26. ευδαίμονες 103, 5. εύδαιμονία 22, 31. εύδαιμονία γάρ 103, 20. εύδαιμονίαν 103, 16. 21. εύδαιμονίας τοῦς 77, 4. Εύδαιμονίδας 54, 65. εύδαιμόνουν 1,03, 6, εύδαίμων 103, 12. 23. εύηθία τοι 4, 28. εύθυμία 62, 31. εύθυμος ων 120, 9. εύκαταφούνητον 96, 5. εύκαταφρόνητος 118, 31. ευκατηγόρητος 98, 156. εύκλειαν έλαβον 29, 20.

Euntelons 6 84, 15. ευλαβού τὰς 42, 7. εύλογέειν έπὶ 14, 8. εύλοιδόρητον 53, 3. ευπιστον 104, 5. εύποιήσεις σύ 46, 81. ευψήσομεν 51, 29. Εύριπίδης όνειδίζοντος 41, 6. Εὐριπίδης ἐνδοκ. 5, 82, εύροις δ' αν 105, 10. εύρων μέν άρα 9, 69. Ευρώπην 65, 7. ευσέβεια 74, 59. εύτυχής 103, 7. ευφημα 108, 55. Εύφράντης δ 99, 34. Έφέσιος 64, 37. Εφη μέν παραπλησίως 6, 62. έφη τις τον 3, 62. έφηκε δέ καὶ 44, 36. έφοροι ούν 44, 38. έφυ μέν 108, 11. έφ φ φρονείς 22, 28. **Ε**γει δέ καὶ 54, 11. έχει δὲ τὸ ἴχνος 70, 11. έχει λόγον καὶ 98, 38. έγει τι τὸ 57, 9, έχειν δὲ πειρώ 92, 2. έχειν τε πειρώ 91, 22. έχεις μεν άλγείν 108. 21. 22. έχθρος γενοίμην 1, 85. έχθους τάληθη 13, 45. έχρην γάο είναι 89, 7. έχρην μέν 120, 22. έχοω δε τόλμης 63, 23. έωρων γάρ και 14, 25. 93, 28. έως αν σώζηται 59, 20.

ζηλώ· σε 58, 2. ζηλωτον Ισως 9, 50. ζηλωτός δστις 75, 10. ζημίαν αίρου 5, 31. ζην αίσχοὸν 17, 1. ζην γαο 116, 39. ξην πρείττον 5, 28. Ζήνα δὲ τὸν 81, 12. ·Zήνωυ 57, 12. Ζήνων 'Αντιγόνου 33, 10. Ζήνων δὲ ἔφη 4, 107. Ζήνων έλεγεν 98, 68. Ζήνων έφη 43, 88. Ζήνων δ Ελεάτης 7, 38. Ζήνων πρός 15, 12. Ζήνων πρός του 36, 19. Ζήνων τὰς 82, 5. Ζήνων τον μ. 36, 26. Ζήνων ώς ήδη 7, 45. ζητείν δεῖ 1, 21. ζητών την άλήθ. 5, 105. ζωής πονηράς 121, 17. ζωντας πολάζειν 125, 4. ζώοι τις άνθ. 98, 46.

H. ກ໌ ຜູ້ນຳປະເຜ 5, 106. ή αύτάρκεια 5, 37. ή γάρ ἄγαν 43, 116. ή γαο δόκησις 87. 1, η γάρ κατά 101, 25. η γαο Κύποις 64, 10. η γαο πάλαι 63, 35. ή γὰς πενία 97, 22. ή γὰς σπάνις 96, 7. ή γὰο τυραννὶς 49, 4. 9. ἡ γλῶσσ όμ. 28, 6. ή γλώσσα σου 13, 4. າ γουν του 65. 13. γυνή τῷ 39, 30. ή γυνη τῷ 39, 30. ἡ δὲ μέτροις 5, 63. ἡ δὲ μυρία 4, 17. ή δεισιδαιμονία 22, 36. ή έν δημοκρατίη 43, 42. ή Ερμιόνη 74, 52.

ή κακή κοίσις 46, 78. ή Λάκαινα 13, 42. ή Λάκαινα πρός 75, 11. ή μέν άκριβής 101, 10. ή μέν δη κοινωνία 43, 102. ή μεν έσθης 37, 27. ή μνήμη παντί 25, 2. ή νῦν ὑπὸ 46, 11. Ξανθίππη 108, 77. η ούχ δράς 20, 47. ή πατρίς ώς 39, 3. ή πενία κωλύει 95, 21. ή τε γὰρ αἴγ. 105, 57. ή τε ίτέα 100, 21. ή τέπνοις ἄγαν 10, 65. ή τοίνυν δικαιοσύνη 9, 49. ή τυραννίς 49, 37. ή τύχη ώσπες 108, 82. ή των πολάκων 14, 21. ή των σωμάτων 29, 97. ή ύγεία 101, 3. ή φιλοτιμίη 23, 12. η Φίλωνος 74, 54. ή φύσις εκάστω 87, 8. ή φύσις η έστ. 66, 6. ή Φωκίωνος 5, 47. η δεί ζην 76, 4. η λέγε τι 34, 1. η μη γαμεῖν 74, 27. η ουκ άξεις 79, 21.
η οῦτως εἰ 39, 23.
η περὶ σμικροῦ 83, 27.
η πῶς ἄν η 93, 39.
η σιγην καίριον 34, 8. ή τι κασιγνήτοις 84, 5. η τί πλέον 79, 23.
η τί φαίη 10, 78.
η χαλκέην 78, 6.
η ώς Οιάγροιο 64, 14.
η άρα δη 4, 34. η βαρύ φύρημ 4, 16. ην ἄρα τρανός 114, 9 ην αρ οῦτως 97, 32. ην γὰρ καλρῦσι 50, 14. ην όδινον ἀρ 24, 6. ην γάρ τις 73, 21. η μέν δη 104, 12. ή ούκ οίσθα 10, 73.

η ποντωναθται 59, 3. ή που πρείσσον 86, 10. ή που χαλεπον 12, 9. ή χάριεν 5, 11. ຖ້ γαο αν ήμ. 68, 32. ຖ້ ດ αν ποτε 43, 119. ήβη καὶ νεότης 52, 12. ηβης έκείνης 52, 11. ήβης ταρπήναι 103, 1. ήγησάμην 72, 12. ήγοῦμαι 5, 54. ήγουμένης δέ 10, 19. ήγούμενος τῶν 48, 55. ήδη γὰς αὐγή 116, 22. ηδη γάρ είδον 38. 19. ήδη γὰς είδον ἄνδςα 87, 10. ήδη γὰο ὁ 116, 19. ήδη νοσῶδες 106, 4. ήδη νῦν αίδως 32, 4. ήδιον ούδέν 19, 2. ήδονας τας 29, 65. ήδονην ού 5,77. ήδονήν φεύγε 6, 10. ήδονης γαρ δ 115, 22. ήδύ γε πατής 83, 9, ήδύ γε φίλου 113, 11. ήδύ τ' ἀποθ. 121, 6. ήδὺς πατής 83, 10. ที่เเ็น สห 65, 6, ηκιστα πταίσεις 9, 44. ήπιστα φεύγειν 4, 25. ημιστα φθονείσθαι 38, 55. ήλεγχον ουτω 62, 15. ήμεις δ' οία 98, 13. - ήμέραν λαμβ. 101, 15. ήμερήσιοι υπνοι 6, 55. ήμερότητι 48, 42. ` ήμέτερον δ' αν 43, 149. ήμιν δὲ ή 43, 126. ήμων τι δήτα 88, 3. ຖິ້ນ γὰο καλοῦσι 50, 14. ຖິ້ນ γὰο τις 73, 21. ຖິ້ນ μὴ πολλῶν 97, 24. ຖິກໄວບຽ ວັນ 48, 48.

ήπου το μέλλον 99, 11. ήρα Παν Αχώς 63, 29. **Ηράκλειτος** 104, 23. Ηράκλειτος νέος 21, 7. ηρων τὸ μ. 64, 4. ήρωτα γάρ αὐτὸν 94, 21. ής οὐδ' ἐν 20, 15. ήσσημένων δέ 8, 17.

θάλασσα 4, 20. Θαλήν έζς τὸν 80, 5. Θαλής έρωτηθείς 2, 21. Θαλης έρωτ. διά 68, 34. Θαλής έρωτ. τι 110, 24. Θαλής ὁ Μιλήσιος 12, 14. Θαλής τη 68, 29. θάλλουσα λυπή 5, 127. θάνατος γὰς 125, 6. θανείν αριστον 121, 8. θανόντι κείνω 122, 11. θανόντος άνδρὸς 126, 5. θανόντων δὲ 126, 2. θανών δ' αν 121, 20. θάρσει γύναι 108, 56. θάρσει λέγων 12, 5. θάρσει' τάχ' 111, 7. θάρσει τέπνον 108, 16. θάρσει τό τοι 13, 13. θαρσείν χρή 110, 15. θάρσος δὲ πρός 7, 1. θάρσος τὸ πρὸς 53, 17. θαυμαστή ή 121, 29. Θε. . βυβλι. . 64, 36. Θεανώ 74, 32. 53. 55. θέλε μαλλόν 48, 20. Θεμιστοκλής των 85, 11. Θεμιστοκλής χωρίον 37, 30. Θεόγνιδος 88, 14. Θεόδωρος 119, 16. Θεόδωρος δ Κύρ. 2, 33. θεοί ότι έασιν 80, 8. Θεόπριτος 'Αναξ.' 36, 20. Θεόπριτος γραμματοδιδασπάλφ. 4, 70.

Θεόπριτος έν 124, 34. Θεόκριτος έρωτηθείς 2, 34. Θεόκριτος έρωτ. 21, 10. 33, 15. Θεόκριτος πρός 82, 12. Θεόπριτος τους 16, 23. θεόν νοῆσαι 80, 9. θεός ήν τις 81, 17. θεὸς μέγιστος 79, 83. θεὸς μὲν α**ι**τίαν 2, 7. θεός μέν πάντα 60, 8. θεός ούδαμη 9, 53. Θεόφοαστος 84, 14. Θεόφραστος έρωτ. 43, 72. Θεόφραστος έρωτ. 64, 29. Θεόφραστος έφη 38, 30. θεράπευε το 95, 20. θετών δέ 76, 12. θεώρει τὰ 48, 41. θεώρει ώσπερ 21, 11. θηρεύουσι τοῖς 14, 22. θηρίον έστι δουλ. 6, 43. Θησεῦ 73, 55. Θησεύς 64, 38. θνητά φρονείν 22, 22. θνατοῖσι μή 98, 27. **θ**νητὸς γὰρ ῶν 108, 15. θνητοί γεγώτες 22, 16. **θ**νητὸς πεφυκώς 22, 27. 118, 15. θνητών δέ 105, 2. θρασύς τε δυν. 45, 2. θυγάτης έπιγ. 77, 2. θυηπολίαι μέν 4, 109. θυμέ θύμ 20, 28. θύμος δὲ 47, 2. θυμός δε κρείσσων 20, 38. θυμφ μάχεσθαι 20, 56

'Ιβήρων 5, 121. **λδί**ας όδους 29, 39. ίδιώτη δε 44, 51. **ἔδοιμι δ' αὐτῶν 65, 1.** ίδου δίδωμι 68, 17. lδου φίλον 100, 2. ίδρως μέν ο 94, 33. ·

X 2

· - τδωμεν γάρ 8, 19. ἐητρός γὰρ 102, 1. 70: on nai 46, 107. τοι δή μοι 43, 118. ξκανον μέν 65, 8. "Ivayos 100, 10. ίξευτας 64, 21. Ιππίας λέγει 38, 32. Ίππίας φησίν 42, 10. Ίπποκράτην 13, 31. lodi to 54, 20. Touer de an. 71, 9. 'Ισοχράτης 36, 25. 'Ισοκράτης είπεν 1, 45. loov kurīvo 3, 68. Ισόν τοι πλ. 97, 7.ἴστω δ' ἄφρων 45, 9. ἴστω δ' ἄφρων ῶν ő. ã. 76, 10. ίστω δε μηδείς 41, 1. ίσχεο μηδ' 124, 1. *l*σχύν τη ψυχη 1, 22. ίσχυρον είς 81, 11. ζοχυρότερον 91, 17. *λοχύς καὶ εύμ.* 115, 19. ίσχύς καὶ τείχος 3, 24. ໃດພັດ ຂື້ນ ວັນນ 7, 34. **ίσως ούν είποιεν 29,95.** 'Iraling 100, 6. ' Ιφικράτης 54, 51. 62. 'Ιφικράτης όνειδ. 86, 15.

K.

Κάδμον δ' ἀρ. 79, 9.
καθ' αὐτοὺς μὲν 98, 31.
καθάπερ ἀγαθὸς 46, 84.
καθάπερ ἀξε 4, 46.
καθάπερ ἐξς ἄσυλον 1, 59.
καθάπερ ἐν 118, 21.
καθάπερ ἔχιν 5, 85.
καθάπερ ἡ τὸν 9, 46.
καθάπερ ὁ Φωκ. 74, 49.
καθάπερ οὐν 44, 49.
καθάπερ οὐν 44, 49.
καθάπερ οὐτε 46, 85.
καθάπερ τῷ ὑποπύω 46, 70.

20° Er Exactor 6, 64. zadólov di govto 43, 49. παθόλω μέν ων 1, 69. παὶ αν τοῦ συμφ. 7,23. καὶ βούλου μέν 46, 59. καὶ γὰρ ἀκήκου 120, 32. **xal** yào dixata 13, 6. nal yao eyo ta 81, 8. nal yao èv vánais 51, 21. και γὰρ ὁ Ραμ. 74, 50. παὶ γὰρ περὶ 3, 48. παὶ γαρ πέφυπε 122, 9. καὶ γάρ τ' ηῦκομος 124, 4. καὶ γάρ τις 124, 26. παὶ γὰρ τοῦτ' 2, 48. και γίγνου μέν 46, 55. καὶ ή τῶν ώρῶν 5, 66. καὶ θεῷ μέν 1, 77. καὶ Ιππαρχείν 54, 29. παί περαμεύς 38, 25. nal nheist' 6, 28. **καὶ κτημα 75, 2.** και λέγειν αύτον 54, 26. **παὶ λόγος δὲ 48, 60. παὶ μὲν δή 64, 39.** καὶ μεν δή έφη 48, 68. καὶ μη θεομ. 108, 46. **καὶ μή τι θαυμ. 91, 28.** καὶ μηδείς οἰέσθω 9, 28. και μήν αριθμόν 80, 1. **καί** μην έγω 43, 9. παὶ μην εί δεῖ 47, 10. καὶ μην ίσου γ 74, 24. καὶ μὴν οἶνοί τε 21, 16. xal µny 6001 6, 22. και μήν ούδεν 5, 72. **παι μήν πόθεν 121, 18.** καί μην συνωδά 85, 20. καὶ μὴν τό γε άκ. 6, 41. καί μην ω 50, 16. και νομίσατε 54, 35. και νῦν ἐφέλκετ 93, 4. καὶ νῦν παραινῶ 71, 7. καὶ νῦν τὰ δ. 111, 3. · καὶ ὁ Νικομαχ. 54, 30.

και ο Σωκράτης 9, 59. 21, 21: nal of guyng 46, 44. nai olulas dè 85, 22. και όλως απιστον 49, 15. καὶ ὁπότ αν 4, 55. zai őr av léyng 3, 94. και ούδεν οίμαι 29, 101. xal oux av aloy. 21, 25. καὶ σώφρων 106, 9. καὶ τὰ ἀγαθά 21, 18. ual tl Enos 36, 6. και τόδε Φωκυλίδου 73, 60. 87, 2. **201 2016 301 201 201 201 201 201 201** και του μέν εν 35, 2. καί τους θανόντας 125, 7. καὶ τους καλούς 66.7. καί τους όδυρμους 108,84. καί τους πονηφούς 44, 4. καὶ τοῦτό σου 48, 69. και τουτον ημας 72, 2. κάι τούτου τοίνυν 49, 42. καὶ τῶν ἔξωθεν 101, 28. καὶ τῶν παλαὶῶν 81, 3. και των τοιούτων 102, 7. καὶ υποδήματα 3, 44. καὶ φύσει πῶς 63, 17. Κάϊκος 100, 17. καινούς πυρίζου 28, 11. **καίπερ γέρων 115, 16.** καίτοι έγωγε 29, 74. nairos nanov 43, 14, **καίτοι καλούσιν 6, 12.** καί τοι λογίζομ' 73, 40. .παίτοι περί 115, 28. καίτοι ποτ εί 121, 12. καιρώ τιθέμενον 12, 11. πακά κέρδεα 10, 45. πακά μείζω 24, 8. κακείνο ἐκλογίσασθε 43, 87. κακή μέν όψις 8, 10. κανής απ' αρχής 4, 11. κακίας αύτῶν 2, 35. κάκιστον έλεγε 46, 78. **xaxiav** alozog 73, 28.

κακοί γάρ εὐ 45, 14. **xaxol** yivovtas 4, 56. κακοίς τὸ κέρδος 10, 26. πακόν γε θυητοῖς 52, 1. πακόν γυναϊκα 71, 8. πακόν έστι δούλω 62, 29. πακόν ουδέν 5, 80. κακόν τι βουλ. 97, 3. κακόν το κεύθειν 12, 3. nands yao ostis 62, 1. μακός δεσμός 1, 55. κακουργότερον 42, 2. **κακῶν ἀπέστω 120, 16.** κακών γυναικών 74, 25. κακῶς δ' ὅλοιντο 49, 3. κάλλιον ω 16, 9. Καλλιόπη τ΄ 48, 12. πάλλιστα γάρ δή 1, 92. κάλλιστον 103, 8. 15. καλόν γ΄ άληθης 13, 8. καλόν γε βασιλεύς 48, 7. καλον δ' έξω 58, 4. καλόν δέ και 29, 24. καλου έπι μέν 3, 86. καλον μέν δέμας 68, **5**4 ··· παλόν μέν ουν 12, 44% 🖰 🖰 🖰 🖰 καλόν οι νόμοι 44, 8- 🔧 παλόν ποίν 58, 12. καλόν φρονείν 22, 23. καλώς δέ και 43, 130. παλῶς δέ μοι 44, 3**4**. **κ**αλῶς ἔφη 61, 5. καλώς πένεσθαι 97, 1. κάμνουσι γάρ 110, 7. xãv δοῦλος 62, 28. หลิง ธบรบหูที่ 105, 27. หลิง ท์ชองที 5, 76. καν σφόδοα 3, 4. κάν ταῖς ἀπορίαις 37, 12. Καρνεάδης 82, 13. 119, 19. κατ' δυφανόν 73, 54. κατά γε την 104, 26. **κατὰ δὲ ζώων 44, 16.** κατά δὲ ταυτά 101, 25. **κατά δή τον 60, 7.**

natà Kelawa's 7, 69. κατά πόλι ἄρ' 21, 5. παταφρόνει των 92, 12. πατθανείν δ' 118, 8. κατθανοίσα δέ 4, 12. κάτοπτρον είδους 18, 3. Κάτων γέροντι 116, 46. Κάτων ο ποεσβ. 6, 54. Κάτων τους 6, 56. Καυσιανοί 120, 24. κείνος μέν 4, 22. πεκλημένω 104, 4. **πέπτησο δ' 9, 5. 94, 6.** Κέλτοι 7, 40. πενου θανόντος 125, 3. nevòs enelvou 82, 6. κέρδη τοιαύτα 94, 3. πέρδος αίσχρον 10, 49. κήδεα μέν 124, 30. 🔾 หกุ้ออร หลอ° 70, 3. κηρύσσεται 2, 12. Κηφισόδωρος 29, 98. κιξάλλην **44, 19.** Kiai τους 123, 12. Κλεάνθης Ελεγεν 6, 37. Κλεάνθης έρωτ. 82, 9. 94, 28. Κλεάνθης Εφη 4, 90. 28, 14. Κλεάνθης, ύπο 7, 54. Κλείταρχος 53, 13. Κλειτόμαχος 7, 55. 82, 14. Κλεόβουλος 70, 16. Κλεόστρατος προς 34, 17. κλέπτων δ΄ δτ αν 24, 4. κλοπή μέν 10, 75. **ποινόυ άγαθον 43, 23.** πόλαζε τὰ 1, 50. πομίζετ είσω 85, 6. πομψός στρατιώτης 53, 6. πόρης απαλλαττ. 68, 7. 77, 8. Κύρισκος 7, 53. πόρος δὲ πάντων 63, 2. πόσμος δέ σιγης 36, 10. κόσμος έστιν 74, 48. κόσμος όλιγομ. 74, 38. Κότυς ο των 48, 45.

xovx old' öre 43, 6. πουφοτέρως 113, 6.4. κρατει ήδονης 17, 18. Κράτης άπείκαζε 4, 52. · Koátng είς 5, 52. Κράτης ίδων 6, 39. ... Κράτης ού τφ 97, 27. Κράτης πρός νέον 14, 20. Κράτης τὰ τῶν 15, 10. Κράτης τους 14, 16. πράτιστον μέν 48, 39. πρείσσον γαρ 62, 11. κρεϊσσον δέ 9, 8. πρείσσων γάρ 10, 18. πρείσσων δὲ βαιὸς 94, 2. πρείττον γάρ 97, 2. κρείτταν δ' ελέσθαι 12, 16. ποείττου όλίγ' 94, 11. πρείττον σιωπάν 32, 7. κρείττω πρός εύδ. 94, 16, πρέσσον άρχεσθαι 44, 14. πρέσσον γάρ οίκ. 38, 22. πρέσσον τὰ 13, 26. κρίνει τις αυτόν 22, 6. Kooisos de 105, 63. πούπτειν άμαθίην 3, 82. πτείνειν χρή τὰ 44, 17. πτηνέων μέν εύγι 86, 18. Κνάνιππος 64, 33. κυβερνήτου μέν 3, 40. κύδιον βροτοίς 72, 14. πύνα μέν χαλεπόν 84, 18... πύνας μέν δή 70, 9. Κύπρις γαρ ού 63, 5. Κύπρις γαρ ούδε 64, 8. Κύον άγαθος μέν 37, 3. Κῦρός ἐστι 29, 73. κωφήν γάο δή 125, 1.

Ä.

λάθα Πιερίδων 26, 1. Λάπαινα γυνή 7, 29. Λαπεδαιμόνιοι 7, 67. Λάπων 72, 15. Λάμαχος 54, 45.

Λάμπις 29, 87. λαμπροί γάρ 97, 5. λαμπροί δ' έν αίχ. 45, 13. λαμποώς ένιοι 15, 4 Aãoos 29, 70. λέγεις α δὲ 10, 6. λέγει δὲ τὰς 100, 25. λέγει Δημάρατος 7, 58. λέγει που δ 109, 10. λέγεται δε και 101, 8. λέγεται δὲ τοῦδ' 44, 47. λέγεται μέν είναι 46, 77. λέγομεν τοίνυν 43, 123. λέγουσι δέ τινες 29, 77. λέγω γὰρ δη 31, 18. 47, 23. λέγω δὲ ταῦτα 43, 64. λέγω τοίνυν 45, 31. Δεωνίδης άπούσας 7, 46. λήθη τῶν ἰδίων 4, 72. λήθην τε καὶ 26, 3. ληϊστοί 118, 2. ληρείς έν ού 36, 5. λιτός γενόμενος 38, 6. λόγος μέν ἔστ' 105, 38. λόγων απορρήτων 41, 7. λόγων δε πουφ. 19, 7₋ λοιμοῦ κατασχόντος 7, 70, λοιπός δὲ ἄρχων 44, 55. Δυδία μέν γάρ 11, 7. Αυπόρμας 100, 15. Λυχούργος 54, 59. Δυπούργος ὁ νομ. 37, 24. Λυκούργος πρός 35, 9. . λύπαι γάς 99, 10. λυπεῖ με 62, 5. λύπη γάρ όργη 99, 2. λύπη μάλιστα 99, 15. λύπη μανίας 99, 9. 27.... λύπη μέν 109, 7. λύπη σε μακράν 3, 39. 🖯 λύπην άδέσπ. 108, 67. λυπηρον ανθ. 99, 32. λυπουμένω 112, 13. Αυσίμαχος 47, 19.

μα την 'Αφροδίτην 6, 30. μαινόμεθα πάντες 20, 4. μαχάριος 59, 18. 69, 5. 75, 1. 103, 7. μακάριος όστις 39, 13. μακάριος όστις ούσ. 94, 7. μάλιστα δ' αν 97, 34. μάλιστα δὲ νό. 31, 11. μάλιστα προμελείσθαι 8, 93. μαλλον αξιον 46, 72. μαλλον εύλαβου 51, 28. μαλλον τήρει 41, 10. μάρτυς δ' ἄριστος 46, 68. μάστιγος ούσης 27, 7. μάτην ἄρ' οί 119, 1. ματην δε θν. 77, 11. μέγα γάρ δυσώπ. 85, 12. μέγα τὸ ἐν 108, 68. μέγα φοονών 48, 54. μεγάλα γὰς πρήγματα 7, 33. μεγάλη τυραννίς 67, 1. μεγάλην παιδείαν 19, 8. μεγαλύθυμοι 20, 48. μεγαλόσπλαγχνος 20, 30. μεγαλοψυχίη 108, 69. μεγίστη δε φιλία 25, 4. μέγιστον άγαθον 37, 8. μέγιστον ἄς ήν 90.6. μέγιστόν έστιν 113, 13. μεθύων κυβερνήτης 18, 29. μείζω τὰ κ. 108, 83. μειράκιον 79, 39. μειράκιου ου μοι 38, 29. μελέτω σοι 5, 99. μέλλει μέν που 124, 3. μέλλοντ 102, 2. μέμνησο μέντοι 17, 11. μεμφομένης 76, 14. Μενέδημος 5, 123. Μενέλαε μή 125, 13. Μένων δ' δ Θετταλός 2, 45. μέρος μέντοι 6, 61. μετά γε μην 44, 56. μετά της Ισχύος 48, 24.

μετά το θείον 79, 45. μετά του περί 39, 34. 79, 53. μετά τοῦτο δέ 43, 144. μεταβαλλομένου 108, 14. μεταξύ έχθοων 46, 83. μέτειμι δὲ 115, 26. μέτεστι τοῖς 62, 20. μετίωμεν δή 81, 19. μετρίων 72, 18. μέτρον άριστον 3, 79. μέτρον ἔστω 5, 93. μέτυον κτήσεως 95, 13. μέχοις τεῦ 51, 19. μή γαο δή οίου 9, 26. μη δ' ή βία 9, 7. μή δαπαναν 15, 7. μη δέ ποτ ούλ. 112, 7. μή δη κόρη 74, 14. μη δητ' 105, 18. μή ἐκπληττώμεθα 43, 117. μή έν πολλοῖς 35, 8. μη θέλε έπιτ. 48, 15. μή κακά κερδαίνειν 10, 12. μή κάμνε 39, 2. μή καταφρόνει 116, 35. μη λανθανέτω 74, 63. μή μοι γένοιτο 93, 5. μή μοι κουφαίον 41, 3. μή μοι ποτ' είη 93, 6. μή μοι προτείνων 111, 2. μη μόνον δε 47, 18. μή νείκος & 44, 2. μή νομίσητε 33, 16. μή όμμασιν 74, 3. μη ούν θέλε 108, 3. μή ούτω τὰ 1, 51. μή παιδί μάχαιραν 43, 136. 92, μή πάντ έρεύνα 41, 4. μη πάντοθεν 16, 8. μή 🐠 μικοοίς 20, 8.

μή πίναζι 5. 112. μή πλούσιου 91, 18.

μή πλούτον 5, 4. 93, 9. μή ποθ' ον 108, 83.

μή ποτ' έπαινέσσης 3, 28μή πρότερον έτέρω 9, 42. μή σκυθρωπός 112, 3. μή σπείρε 70, 2. μή σπείρε πολλοίς 109, 2. μή συγκεράσας 5, 97. μή την κακίαν 1, 41. μή την τεκούσαν 74, 21. μή τις προδότας 6, 45. μή τις τιμάτω 64, 16. μή τοῖς ἐξ Εὐβ. 46, 82. μή τούς μέν α. 48, 37. μή τοῦτο βλέψης 52, 9. μή φεύγε πεν. 97, 30. μη φθονείτε 38, 40. μή ων ανοσον 1,71. μηδέ γυνή 85, 3. μηδέ έξεῖναι 44, 50. μηδέ λίπης μ' 43. 8. μηδέ μσι ακλαυστος 122, 3. μηδέ τῶ τεθ. 125, 11. μηδείς απειρος 63, 8. μηδέν αποκρύπτεσθε 24, 10. μηδέν θρασύνου 69, 16. μηδέν με δόξητε 17, 15. μηδέν τι μαλλον 46, 46. μηδένα δυνατόν 79, 18. μηδενί συμφοράν 112, 9. μηδενός ουτως 35, 10. μηδέποτ' ούλομένην 96, 18. μηδέποτε γημ. 68, 10. μηδέποτε δούλον 6, 23. μηδέποτε έπὶ 108, 79: μηδέποτε μηδέν 24, 9. μηδέποτε μηδένα 44, 45. μηδέποτε πείραν 114. 4. μήποτέ μοι πεν. 96, 15. μήποτε πρός 40, 8: $\mu \eta \pi \omega \cdot \mu \epsilon \gamma^2$ 105, 21. μήτ' εὐτυχοῦσα 110, 5. μήτες φρονών 39, 22. μήτης μέν τ' 76, 6. Μητροκλής το 116, 48. μία γάο άρετα 48, 65. μίκο αν θέλ. 97, 11.

μικρά γε 4, 40. μικράν φασί 18, 24. μίσει τούς 14, 15. μισω 73, 81. μισῶ δ' οτ' ἄν 54, 14. μισο πονηρόν 2, 5. μισώ τύχην 16, 2. μνημα τόδ' 9, 24. Μυημοσύνης και Ζηνός 9, 25. μόνον δ' αν αὐτὰ 87, 5. μάνον σύ θυμοῦ 46, 14. μόνος ἔστ' 64, 2. μόνος θεών 118, 1. μόνφ τῷ λόγφ 3, 43. μορφά 65, 4. μορφάς άτερπείς 90, 9. μούνη δ' αὐτόθι 110, 6. μούνοι θεοφιλέες 9, 32. Μουσώνιος έλεγεν 6, 35. μοχθείν άνάγκη 29, 9. μογθείν άν. τὰς 108, 19. μοχθήρου έστιν 71, 1. μόχθου γὰρ οὐδεὶς 29, 37. μυθός τις 108, 59. μωμεομένων φλ. 38, 46. μώρα 4, 24.

N.

Ναυκράτης δ σοφός 20, 64. ναῦν τοι μί 43, 3. ναῦς ή μεγίστη 59, 13. νεανίαν γαρ 51, 4. νεανίας γάρ 51, 14. νεανίας τε και 52, 4. νεανίας τις 79, 51. νείκη γάο 54, 19. Neilog 100, 16. νέοις δε ζηλωτ. 115, 18. Νεοπτόλεμον 98, 70. νέος δ' ἀπόλλυθ' 120, 13. νέος πόνοις 52, 5. νέος φιλοδοξών 52, 7. νεότης μ' 52, 2. νευρορράφοι μάρ 43, 115. νέων γαρ ανδρών 62, 6. .

νή την 'Αθηναν 37, 18. νή του Δία 97, 18. νήπιοι ούδ' 10, 11. νικά γὰρ ή 19, 10. Νικίας ούτως 29, 85. Niger's 65, 3, νόει παλ 3, 29. νόμιζε μηδέν 105, 52. νόμιζε την 3, 54. νόμιζε των 48, 36. νομίζω όμοίως 43, 61. νόμοι γυναικών 68. 12. νόμοι δε δοκούσι 48, 74. νόμοι δέ ως ξοικεν 44, 60. νόμοις Επεσθαι 43, 25. νόμος γονεύσιν 79, 26. νόμος ποτ' ανθρώπου 43, 132. νόμου θείου 2, 23. νόμφ και άρχοντι 5, 23. νόσημ' Ερωτος 64, 13. νόσοι δέ θνητών 100, 4. νόσον μέν ψυχης 4, 99. νόσον πολύ 99, 6. νόσος δειλοίσιν 8, 18. νόσος οίκου 104, 21. νοσούντος δίαιτα 4, 120. νοῦν χρή 66, 1. νοῦς όρη 4, 42. νούσος ύγιείην 3, 84. ນບັນ δ' αlεὶ 104, 11. ນບັນ δ' αν τις 92, 7. ນບັນ δ' ດໄνος 18, 20. ນບັນ δ' ουδὲν 68, 19. νῦν δὲ ή που 4, 114. νυν δέ ὅπερ 43, 54. νῦν δη έγω 2, 13. งบัง *ะี*รูงอง 64, 23. νύν σοι πρός 20, 18.

ξεῖν' ἄγε δὴ 18, 22. ξεῖνε ὅ τι δεῖ 107, 10. ξεῖνε Σπαρτιῆτα 19, 19. ξενιτείη 40, 6. Ξενοκράτης 104, 24. Εενοκράτης δι. 33, 11. Εενοκράτης εξ ποτε 17, 25. ξένος ανήο 9, 37. ξένου τινός 3, 65. Σενοφών 117, 6.

δ 'Αγοιππίνος 48, 44. δ αὐτὸς τοὺς 4, 111. ο αύτος τούτους 43, 85. . δ βίος 3, 91. δ Βοιάτιος 115, 24. δ βούλεται 23, 4. δ γαο αμφοτέρων 49, 26. ο γαο καλείται 26, 6. ό γαο καλεικαι 20, υ.
ό γαο Αυκούργος 44, 25.
ό μεν δειλός 4, 57. δ γαρ τον ίδιον 15, 2. δ γάρ φρονών 3, 17. ο γαρ πρόνος 116, 31. ο γέρων νέος 115, 21. ο δ' αὐ θάνατος 118, 6. ο μεν χειμών 117, 7. δ δ' αν Σωκράτης 19, 18, δ δ' είπε πρός 85, 1. δ δ' ἐπ' ἄκρον 103, 22. ο μη δουλευσας 62, 50.

ο δ' ἔστιν ὅντως 5, 65.

ο δ' ἡδικηκῶς 105, 28.

ο δ' ἡδικηκῶς 18.

ο δ' ἡσυχος 48, 3.

ο δ' ὅλβος ἀδ. 94, 5.

ο δὶ ձρτάβανος 54, 31.

ο δὶ δεινότατον 63, 80.

ο δὶ ἐκ φιλοσ. 46, 99. ό δὲ ἐκ φιλοσ. 46, 99. ο δέ μοι δοκεί 84, 21.

ο διδούς τον δρ. 27, 8. ο Διογένης 6, 3. 13, 27. 17, 16. 29, 92. ΄ δισάδελφον 84, 10. ο έδησεν ή 118, 19. Σενοφῶν ὁ 48, 18. ὁ ξλλέβοςος 82, 16. Σενοφῶντι 108, 63. ὁ ἔρως οὔτε 64, 82. Σενοφῶντι ἐν Σ. 7, 49. ὁ εὐγενὴς 67, 25. Εξοξης μετὰ 7, 63. ὁ Ζήνων ἢτιᾶτο 6, 84. ξυνὸν δ' ἐσθλὸν 51, 5. ὁ Ζεὺς κολαστὴς 22, 18. ξυνουσία ἀποπληξίη 6, 57. ὁ θάνατος διπλοῦς 118, 32. δ θάνατος οὐδὲν 118, 30. δ θυμὸς άλγῶν 20, 39. ο θυμός έστι 20, 65. ο Καλλίας 84, 8. ό κοινὸς λατρὸς 124, 21. δ λόγος ήμιν 93, 27. ο λόγος ώσπες 81, 13. ο μέγας δε 51, 22. ο μέν γάρ άλαζών 22, 44. οί μέν γάο νοῦν 64, 30. ο γὰο οίς ὰν 2, 25. ο μεν δειλος καθ' 4, 115. δ μεν 'Επίχαρμος 91, 29. ο μεν όλβιος 105, 17. ο μεν ούν είπων 29, 79. ο μεν Ποωτεύς 4, 66. ο μέντοι ἄρτι 43, 153. δ μέν οίνος 94, 12. δ μη δουλεύσας 62, 50. ό πλείστον νοῦν 3, 6. δ δὲ ἐκ φιλου. 40, 99.

δ δὲ Δυκοῦργος 44, 24.

δ πλοῦτος 5, 86.

δ δὲ μοι δοκεῖ 84, 21.

δ δὲ Σακράτης 1, 100.

δ δὲ τᾶς ἡσ. 58, 8.

δ δεὐτερος πλοῦς 59, 9.

δ δὴ νόθος 77, 9.

δ Ρωμαῖος 74, 45.

δ Σκιπίων 37, 35. δ σκληρότατος 83, 4. ο συνιστορών 24, 3. δ Σωκράτης 5, 34.56, 16. 123, of Αμκωνες 39, 27. 10. **ο τ**ας ψικνάς 58, 10. ό τοῖς παρούσι 108, 65. ό του φιλαργύρου 16, 26. ό τραγύτατος 2, 10. ό τρόπος ανθρώποισι 37, 16. ο τύφος ώσπες 22, 41. δ τύχη 1, 46. δ των γεωργών 57, 1. ό των φιλαργύρων 16, 27. ο ο πέρ μικοούν 20, 51. ο φθονερός 38, 11. ο φθονέων 38, 47. δ φθόνος έν 38, 1. ο φθόνος ώσπες 38, 36.ο φόβος ὅτ' ἂν 8, 21. δ φρόνιμος 3, 73. ο χοηστός 37, 6. όδον μέν την 3, 42. όδυνηρύν έστιν 75, 8. όθεν άριστα 101, 12. อีซิยง ชิย งเหลีง 4, 32. όθεν δεῖ τὰν 48, 62. อีซิยง ยบ์ นุยง 6 40, 3. อีซิยง หลุโ อบัน 67, 23. όθεν ου περί 101, 11. όθεν ούκ ατυχίαν 1, 80. όθεν την λειπομένην 5. 60. οί αγαθοί οίπέται 62, 42. οί άδελφούς παρ. 84, 6. οί ἄρτι έκ φιλ. 79, 44. οί γὰο κακοί 4, 23. οί γαρ Κύπριν 63, 3. οί γάρ μετά 38, 44. οί γαο συέοντες: 22, 15. οί δὲ βασιλεῖς 44, 42. οί δὲ ἐργαζόμενοι 10, 40. οί δε νομοθέται 75, 15. οί δελφίνες 14, 10. υί δραπέται 4, 58. οί έχούσισι πόγοι 29, 63......

of ev dialenting 82, 7. οί κακοὶ ζόντες 43, 45. 🕶 οί πράτιστοι τῶν 36, 29. οί μάταιοι τών 4, 105. οί μέν ακρατείς 4, 108. οί μεν από του 9, 58. οί μέν γάρ κακ. 97, 9. οί μέν λύκοι 14, 23. οί μεν ξένοι 4, 63. οί μέν οψν ύπο 44, 22. οί μέν τοίνυν 47, 12. οί μη πολάζοντες 46, 112. οί νεώνητοι 20, 59. οί νόμοι χάριν 43, 139. οί όρθως φιλοσοφούντες 8, 21. οί Πεοσών βασ. 44, 41. οί πλέονες 87, 11. οί πλεύνες των 4, 104. 10, 33.οί πολλοί τοῖς 27, 13. οί πολλοί τῶν ἀνθρώπων 23, 14. οί δήτορες 54, 43. . οί τας άφους 22, 9. οί τὰς πόλεις 45, 4. οί τὰς τέχνας 61, 4. οί τε φαυλότεροι 43, 59. οι τέττιγες 5, 102. οι τό σωμα 4, 95. οι των φειδωλών 16, 17, οί υψηλοί 101, 18. οί φειδωλοί 16, 16. οί φιλόσυφοι 55, 5. οί χρηστοί π. 84, 11. οία δη 102, 3. οίδ' αλλά 114, 7. οίδα δέ ποτ' 9, 60. οίκεῖον 67, 11. οίκειος ανθρώποιοι 43, 21. οικέτησιν ως 62, 45. οικήτον έλευθερίης 18, 40. oľnos méver 39, 11. 14. 53, 1. οίκοφθόρον 67, 8. οίκτρότατον 107, 2. οίμοι θανούμαι 38, 20. οίμοι τάλας 107, 5.

οίμοι το λυπ. 99, 3. οίνοβασέω κεφαλήν 18, 17. οίνος δὲ πολόφουνα 18, 18. Ο οίνος πινόμενες 18, 12. olvos ras 56, 17. οίνός τοι, πυρί 18. 3. οίον ότε τέτταρα 3, 70. olov ro yevêcdas 76, 8οίσθα γὰρ οίος 73, 37. οίσθα μέν ούν 84, 24. οίσιν ήδονήν 112, 10. οίσιν ό τρόπος 37, 26. σκυω δε μόγθων 29, 16. δκόσων λόγους 3, 81. οκωσπερ περί 44, 18. όλβιοι οί φ. 63, 28. όλβιος φ 103, 2. ολβον επικλ. 103, 1. όλίγοι γὰρ ἐσθλοί 51. 9. όλίγοις πόνοις 48, 56. ολίγον άλκιμον 54, 10. όλίγους ἐπαινῶ 51, 12. όλίγων οι αγ. 37, 21. , όλοιθ' ό τοῖς 38, 7. .5 όλοισθε μισών 73, 3. όλως δε ουδέν 48, 57. όλως δὲ περὶ 86, 24. όλως τά κρ. 22, 10. Ομβοικοί 7, 39. 10, 70. όμιλίας δὲ 115, 3. ομοιον άψωθίου 13, 22. όμοιότατον 115, 7. ομοίως επισφαλές 2, 40. 48,71. δμολογούνται 43, 62. ομως δ' ένεστι 105, 41. **όμως τό γ' 13, 14.** δμως το γε αδικείν 10, 27. ου of θεοί 120, 8. ονειδος αίσχρος 6, 26. ονόματι μεμπτον 77, 10. ονομάτων γάρ 81, 15. όνος λύρας 4, 44. ουτων δε παίδων 83, 21. ύπες ἐπιβάλλει 46, 87. 2.

οπλον τοι 3, 26. όπόσας δεί 1, 66. απου γέρ οι 43, 11. οπου ο' υβρίζειν 43, 17. οπου γυναϊκές 73, 58. οπου δέ μη 43, 7. όπου τις άλγεῖ 99, 25. οπου τον απά 120, 25. οπως δέ καὶ τουτο 16, 25. οπως δέ μη έαν 44, 26. δράς δ' αέλπτων 111, 9. ορα δή το 104, 18. δράς γοῦν 12, 24. οράς τα υπερέχ. 22, 46. όρας τούτον ώς 43, 112. δράς τυράννους 105, 1. δράτε τὸν τ. 22, 13. όργαλ γάρ άνθ. 20, 26. όργη δέ πολλούς 20, 16. όργη φιλούντων 63, 20. όργη γαο σστις 20. 7. όργη δὲ φαύλη 20, 12. οργή παραλογισμός 20, 3. όργης πρατέξιν 19, 9. όργῆς ματαίας 20, 13. 'Οφέστα τλημον 24, 5. όρθως μ' έπήρου 3, 18. δοκοισι γάρ τοι 28, 1. δοχον δ' οὐκ ἄδ. 27, 1. ὄφκον έπακτὸν 27, 11, ορχον 3° ος δή 28, 8. δοκου παραίτησαι 27, 12. ύρχος βέβαιος 27, 3. όρχος γαρ ουδείς 28, 5. δρκος εταίρας 28, 4. ουχου δε προστ. 27, 6. ορκους ους π. 28, 9. 😘 όρος γάρ συμφορέων 3, 35. . · 6005 dé . farin 1, 81. őgog égri 100, 18. δρῶ γὰρ ἡμᾶς 22, 20δρώ γαρ υμας 98, 2. δρῶ δὲ τοῖς 105, 43. δρών Μεγαρέας 7, 47-

όρου ο Σοπο. 22, 33. σστις δε του 5, 53. ορωσι δ' οί 92, 4. σστις διαπλες 59, 2. ος δ' αν ύπερβάλλη 18, 14. σστις δόμοις 16, 6. ος δ΄ αν ύπερβάλλη 18, 14. στις δόμοις 16, 6. στις δ΄ εἰδοίη 121, 35. στις ἐπιθυμῶν 6, 19. στις δὶ οὐνιῶν 32, 2. στις ἢδετατ 30, 8. στις γδετατ 30, 9. στις γδετατ 3 σσιι γὰρ εἰς 63, 22.

σσιι γὰρ τὰ καλῶς 38, 45.

σσιι τὸς 2, 31.

σσιι τοὶς 2, 31.

σσιι τοὶς ἀδικ. 46, 25.

σσις τὸ κατέχειν 20. 19.

σσις τὸ κατέχειν 20. 19.

σσις γαμεῖν 68, 1.

σσις γαμεῖν 68, 1.

σσις γαμεῖν 68, 1.

σσις γαρ ἀστῶν 22, 2.

σσις γαρ ἀπὶ 10, 7.

σσις παρ ἀπια βα, 12.

στὶ παρ ἀπος 64, 18.

στὶ παρ ἀπος 4, 18.

στὶ παρ ἀπος 10, 1.

στὶ παρ ἀπος 10, 2.

στὶ παρ ἀπος 10, 3.

στὶ παρ ἀπος 10, 3.

στὶς ἀλ προς 108, 13.

στὶς ἀλ προς 108, 13.

στις ἀλ προς 108, 16.

στις αλ προς 108, 16.

στις αλ προς 108, 16.

στις προς προς 10, 10.

στις τα προς προς 10, 10.

στις τα προς τος 10, 10.

στις τα προς τ

östig dianles 59, 2.

ότε μειράκιού 119, 14. οτεω χρήματα 76, 16. οτι αν άπριβ. 48, 40. ότι βασιλέως 47, 21. οτι ή άλήθεια 11, 24. ότι ή παραμυθία 118, 15. ότι μάταιος 1, 93. ότι μεγάλου καί 20, 52. ότι μέν απαντος 48, 64. οτι μέν γαο τα 49, 35. οτι μέν ουν 64, 41. ότι μισείσθαι μέν 43, 50. ότι μοι δοπεί 46, 27. ότι ο άγαθος 1, 78. οτι ο θάνατος 120, 35. οτι πάντα τὰ 29, 83, ότι παραπλησία 118, 28. ότι πλώ έσικε 97, 29. οτι πολιήτης 38, 61. ότι τὰ σώματα 6, 42. 101, 24. οὐ λυποῦντα 83, 12. οτι τας Μούσας 84, 12. ότι τῆς συγκρίσεως 121, 38. öτι τὸ χοινὸν 120, **34**. οτι τοιαύτη 108, 60. οτι τοίνυν πρηπίς 5, 64. οτι χωρίς 84, 9. ότω γὰς ἀνδεί 103, 24. οτφ μετά άνατ. 20, 67. ού γαρ άγνοεῖς 43, 41. ού γαρ ασύνετον 28, 10. ού γὰρ δίκαιον 17, 2. ού γαο εμον 11, 6. ού γὰρ ἐσθλὰ 125, 5. ού γάρ έστιν 58, 13. ού γαο θέμις 98, 43. ου γάρ κατ' 51, 10. ού γὰο ὁ δουλ. 46, 49. ού γὰο Οδυσσεύς 29, 55. ρυ γαρ όμοίως 54, 83. ού γὰς οΰτως 97, 21. ου γάρ παρά 91, 8. ού γάρ ποτ 74, 2. ού γάρ ποτ αν 43, 5. ού γάρ τι μείζον 122, 2. ου γάρ τις 90, 3.

ού γάρ τις αν δ. 49, 13. ού γάρ τις έπιχθ. 98, 26. ού γάν το μή 15, 13. ού γάρ τὸ πληθος 18, 5. ου γαο υπερθείν 96, 3. ου δει γαρ αδικείν 8, 11. ού δει διαβολής 42, 1. ού δει λέγειν 99, 17. ού δίκαιον ούτε 46, 65. ού δοκεί μοι 76, 15. ου δύναμαί σοι 19, 11. ου ζωσεν 4, 14. ου θαυμ' Ελεξας 98, 47. ού θέμις ω 25, 23. ού θρηνητέον 124, 35. ού καλόν ω 29, 53. ού κάμνει τὰ 29, 83. ού καταισχυνώ 43, 48. ού πλαίω ξείνων 124, 11. ού μαπαριείς 116, 42. ου με τις 81, 4. ού μέν γάρ 69, 6. ού μεν γάρ τι 59, 1. 98, 51. ού μεν δη κείνου 7, 12. ου μέν μοι 7, 15. ού μετανοείν 1, 14. ού μη φρονήσηθ 86, 4. ού μην άλλα και 16, 22. ού μην ούδε μετ' 19, 12. ού μόνον δὲ 47, 17. ου μόνον ως ξοικεν, 18, 30. ού νέμεσις και 12, 6. ού νῦν κατείδον 20, 35. ου νῦν με 36, 3. ού πανταχοῦ 121, 14. ου παντελώς 44, 3. ού πάντες 69, 3. ού πάνυ 73, 59. ού πάνυ τι 61, 8. 🔹 οὐ παύσομαι 81, 5. ού πενία λύπην 5, 90. ού πολύν διάγ. 48, 14. ού ποτε δουλείη 62, 36. ου ποτε φήσω 68, 14.

ού πω λευγαλέου 56, 10. ού πώποτ εξήλωσα 16, 7. 93, ούδε τις εὐόρκου 2. 11. `20. **123, 2.** ού σὲ μάτην 91, 1. ού σωφυονίζειν 74, 18. ού ταυτόν ω 121, 2. ού τη φρονήσει 8, 16. ού τῆς ἐμῆς 10, 2. ου τι μάλ 98, 55. ου τις αίδοῖος 126, 4. ού τὸ ξῆν 7, 44. ού τὸ πένεσθαι 95, 9. ού το πλουτείν 94, 17. ου τον ἀπ' ἀρχῆς 29, 41. ου τοι ἡν δ' ἐγω 43, 156. ου τοι θράσος 32, 5. ου τοι λείψανα 1, 2. ου τοι νομίζω 8, 6. ού τοι νόμισμα 1, 3. ου τοι ποθ' ήξει 29, 25. ου τοι σύμφορον 71, 2. ού τοι τὰ χρήματ 94, 9. ού τοι τὸ γῆρας 117, 2. ού τοῖς άθύμοις 8, 11. ού τοῖς γὰς όμν. 27, 9. ού τοῖς πλέουσι 98, 20. ού τον πρατούντα 105, 20. ού των κακούργων 46, 9. ού χαλεπόυ 113, 17. ού χρη δέ 85, 7. ού χρη παννύχιον 48, 8. ού χρη πι μιπροῖς 74, 22. ού χρη ποδώπη 4, 15. ού τοή ποτ 105, 3. 8. 62, 4. ουδ αν συ φ. 73, 33. ούδ' αὖ τοιαύτην 13, 3. ούδ' ύγιείας 101, 1. ουδ' ώς ώετο 44, 13. ούδὲ γὰρ οῖ 98, 15. ούδὲ γὰρ περί 80, 15. ούδε γάρ τοῦτο 115, 17. ούδε γε θασσον 49, 44. ούδέ γε μοι δοκεί 43, 67. οὐδέ γε ὁπότ αν 1, 95. ovde els older 20, 10.

ουδε μάπας 98, 24. ούδεις αν είποι 38, 16. ούδεις γαρ πολάξει 46, 92. ούδελς γάρ ούτως 55, 10. ούδεὶς γάρ ών δ. 29, 32. ούδεις γούν ούτω 94, 29. ουδείς έλεύθερος 6, 51. ούδεις έπαινον 29, 31. ούδεις έπι σμ. 108, 4. ούδεις επλούτησε 10, 21. ουδείς ξύνοιδεν 4, 7. ούδελς στρατεύσας 54, 13. ούδελς τα πατ. 116, 26. ούδεις των άγ. 37, 4. ούδελς φιλοχοήματος 3, 77. ουδεμία γαρ 12, 22. ούδεμία μηχανή 46, 48. ούδεν αν είη 13, 17. ούδεν γαία 68, 9. ούδεν γαο άλγος 116, 28. ούδεν γαρ άλλο 5, 125. οὐδὲν γὰρ καλὸν 74, 19. ούδεν διαβολής 42, 4. ούδεν εν άνθο. 79, 1. ούδεν Κύρν 20, 1. 67, 4. ούδεν μεν συμβ. 48, 49. ούδεν μικρότερον 5, 117. ούδεν ουτως των 38, 63. ούδεν πέπονθα 108, 57. ούδεν τυράννου 49, 1. ούδὲν τῶν ἀνθ. 98, 67. ούδένα θησαυρόν 31, 16. ούδενὶ φθονητέον 38, 58. οὐδενὸς χοὴ 29, 45. οὐδέποθ' ἐταίρα 78, 45. οὐδέποτ' ἀθυμεῖν 110, 2. ούδέποτ άληθες 83, 2. ούδέποτ εύτυχίην 2, 15. ούδέποτε λιμός 95, 16. ούθ' 6 αὐστηρὸς 4, 116. ούθι οι αμουσοι 4, 60. ούθεις έπ' αυτού 23, 3. 1 overle normed 37, 1. oudels númbre 121, 4.

ούθεν γένους 86, 10. ούθέν με λυπεί 107, 1. ούθεν σιφπής 33, 2. ούκ άγαθον ποίν. 47, 1. ούκ ἄγαμαι 105, 6. ούκ αίσχρον ούδεν 29, 56. ούκ αμεινον 121, 32. ούκ αν γένοιτ 116, 9. ούκ αν γένοιτο 90, 10. ούκ αν δυναίμην 4, 50. ούκ αν δύναιο 98, 5. ουκ αν δύναιο μη 29, 23. ούκ αν ἐκώλυον 38, 57. ούκ ἄν ποτ ἄνδρες 87, 6. ούκ αν τις είπη 35. 7. ούκ ἀνδρὸς ὅρχοι 27, 2. ούκ αντιλέγοντα 82, 8. ούκ απεδίδρασκεν 29, 72. ούκ ἄρα ἔδει 64, 43. ούκ άρα τειχών 43, 147. ούκ είδως ότι 43, 55. ούκ έλευθέρου 89, 6. ούκ έμου ανοίγειν 112, 2. ούκ επιλογιζομένη 10, 64. ούκ ἔσθ ὅπως 107, 4. ούκ ἔστ ἀκουσμ. 83, 1. ούκ ἔστ ἀναισχ. 73, 39. ούκ ἔστ ἀνοίας 4, 35. ούκ ἔστ ἀπ ἔργων 5, 5. ούκ έστι γήρας 117, 4. ούκ έστι κρείττον 33, 6. 51, 2. ούκ έστι λύπης 99, 7. 113, 5. ούκ έστι μείζων 75, 9. ούκ έστι μοιχού 6, 21. 25. ούκ έστι παιδ. 63, 13. ούκ ἔστι παισί 79, 3. ούκ έστι πενίας 96, 4. 13. ούκ έστι την 1,83. ούκ έστι τόλμης 51, 20. 25. ούκ έστι τρύδε 88, 7. ούκ έστιν αναιδαύς 32, 3. ούκ ἔστιν άνθο. 90, 7. 🦏 ούκ έστιν άρετης 1, 6. ούκ ἔστιν εἰπεῖν 111, 10. ove ซีสาเท ซุ้นอยิบัสยิทุน 18, 20. เดือน ซีน ซอบี 13, 48.

our Estev 20 86, 7. οδκ έστιν έπὶ 7, 25. ούκ ἔστιν ὀργῆς 20, 20. ούκ έστιν σστις 29, 14. 105, 32. 40. oux foriv ori av 20, 44. ούκ ἔστιν ούδελς 9, 14, ούκ έστιν ούδεις άποδ. 87, 7. ούκ ἔστιν ούδεν 3, 9. 34, 4. 43, 13. 44, 6. 60, 1. 72, 9. 76, 1. 79, 4. 98, 42. 105, 34. ούκ έστιν ούτε 65, 5. 73, 42. 74, 13. our kour ovtws 105, 59. ούκ ξστιν ώ μ. 29, 40. oux ทั้ง ฉึง ฉังอ. 38, 12. ούκ ηξίωσα 79, 13. ούκ οίδ' ὅτω 105, 40. ούκ οίδ' οὐδ' 58, 11. 98, 40. ovn olog' อีน 17, 33. ούκ ούν έφη δ 85, 23. ούκ ούν έφη 92, 17. oux ouv "yourv 67, 22. อบุ๋ห อบุ๋น ทุ๊น อ 65, 18. อบุ๋น อบุ๋น ทุ๊น อ 8, 66. ούκ ούν ίκανον 8, 22. ούκ σύν και 74, 57. ούκ ούμ καὶ ἐν 44, 10. ούκ ούν τὸ 121, 24. ούκ ούν τὸ δίκην 46, 16. ούκ ούν τοῦτο 118, 18. ούκ ούν φαμέν 3, 95. ούσης γαο ταφής 123, 14. ούτ αν μνησαίμην 51, 1. ούτ αν φίλον 39, 16. ούτ αρετής 103, 4. ούτ είκος ἄρχειν 49, 5. ούτ' έκ χερός 36, 14. ούτε γαρ αν φίλους 54, 66. ούτε γάρ γάμον 38, 26. ούτε γάρ έν 7, 77. 3 ούτε γὰς lατρὸς 102, 5. ., ούτε γε μην 116, 10. ούτε γυνή 110, 26.

ούτε έξ ξερού 1, 81. ούτε εππου χωρίς 94, 26. ούτε εππος 1, 37. ούτε ίππος έπὶ 5, 91. ούτε έππω 3, 90. ούτε λέξαι δεῖ 79, 50. ούτε μάχαιραν 13, 47. ούτε ναθν έξ 1, 86. ούτε ναῦν 110: 22. ούτε δράν 74, 42. ούτε παρά 10, 56. ούτε πλέοντας 4, 65. ούτε πύο 6, 31. ... ούτε σίτον 86, 23. ούτε συμπόσιον 1, 30. ούτε τὰ τοῦ 4, 119. ούτε τον άρ. 103, 31. ούτε τον άρρωστον 94, 13. ούτε φύσις 60, 4. ούτος γαρ μάλιστα 79, 37. ούτος πράτιστος 5, 1. ούτω γάρ δή τοι 20,42. ούτω γάρ έχει 7, 76. ούτω γάρ χρή 5, 74. ούτω γυναικός 69, 14. ούτω δε και 1, 87. ούτω δὲ Σωκράτης 1, 103. ούτω πειρώ 5, 27. ούτω τι πολυπ. 99, 29. ούτω τι πράγμ' 110, 9. ούτως άναιδώς 13, 2. ούτως ανανδρος 108, 34. Qurus Evice 23, 7. ούτως έχει ποτ' 85, 15. ουτως στ' αν 99, 5. ούς αι τρίχες 52, 10. ούχ ή λύπη 38, 37. ούχ δ Διόνυσος 5, 15. 74, 8. ούχ δ θάνατος 118, 25. ούχ ὁ λόγος 60, 3. ούχ όθεν 104, 7. ούχ δσίη 125, 2. ούχ ούτω χαλεπον 13, 34. ούχ ώς νομίζεις 3, 17. ούχ ωσπερ υπόδημα 94, 32.

STOBARI FLORILEG, VOL. IV.

ουγί μάνον ούτος 81..9. όφθαλμιών 73, 52. όφθαλμοί και γλώσσα 3, 19. όφρα έ ταρχ. 123, 7. όχληφου ο χρ. 116, 8. H. πάθος τί μοι 64, 26. παιδείας των μέν 22, 34. παίδες σοφού 35, 3. παίδων δε ίκανότης 44, 61. παίδων πρατείν 83, 15. πάλαι μέν ούν 91, 3. πάλαι ποτ' 10, 1. πάλαι σχοπούμαι 105, 31. παλαιά καινοίς 124, 20. παλαιός αίνος 115, 5. πάλιν έρωτώμενος 7, 74. πάμπαν δ' 105, 7. παν έστιν 105, 54. παν γαο το τιμ. 46, 62. παν πραγμα 5, 68, πάντ έμπέφυκε 116, 29. πάντ έστιν έξευ. 29, 28. πάντα γαρ δί 85, 4. πάντα γαο μίαν 118, 5. πάντα γάρ ταῖς 29, 19. παντά δὲ τὰ 111, 11. παντα μέν ούν 8, 15. πάντα μέν ών 98, 71. πάντα τὰ ξ. 29, 47. πάντα ύπακούει 108, 66. πανταχοῦ ζῆν 119, 4. πάντες άνθρωπρι 81, 18. πάντεσοι θνατ. 98, 25. πάντες ίσον νεκ. 118, 9. παντός καλοῦ 17. 8. πάντων ἄριστον 103, 23. πάντων δ' δο' 73, 27. πάντων δε δειν. 43, 58. πάντων δε μάλιστ 24, 2. πάντων δε μέγιστον 23, 18. πάντων ζατρός 124, 22. πάντων δ λιμήν 120, 11. πάντων τὸ 3. 108, 17. παπαί νέος 52, 3.

παρά Ταρτησίοις 44, 41. παρά τω τύφω 22, 35. παραπλήσιον 68, 26. napanlyolog de nat 115, 27. παρθενικήν δέ 70, 8. παρρησίη ἀπὸ 13, 44. παρών δέ τις 7, 75. παρώρμα δὲ τούς 29, 78. πᾶς ἀνήρ κᾶν 119, 2. πας δή νουν 79, 47. πας έρυθριών 31, 5. πας ό μή φο. 22, 12. πᾶσα γὰρ δούλη 67, 2. 69, 18. πᾶσα γάρ πρᾶξις 5, 180. πασα μέν γάο 5, 61. πασα μέν οὖν 1, 65. πασά τε επιστήμη 9, 30. πάσαν εΰνοιαν 42, 17. πασι δ' αγγέλλω 70, 10. πᾶσιν γὰς 105, 15. πᾶσιν γάρ οἰκτρον 119, 3. πασιν δε ανθρώποις 91, 2. πασίν τοι 111, 16. πατέρα δὲ ἢ 79, 40. πατέρα τε π. 83, 16. πατήρ δ' ἀπειλών 83, 7. πατράσι παίδας 89, 24. πατρίδα ποσμήσω 39, 15. πατρίς καλώς 40, 1. Πάτροκλον 122, 6. πατρός δ' ανάγκη 79, 19. πατρός ἐπιτίμησις 83, 22. πατρός όνείδη 44, 57. πατρός σωφροσύνη 5, 44. πατρώ' έχειν 68, 28. παύροις γαρ ανδρών 38, 28. παυρολόγοι 115, 13. παύσαι 76, 9. παύσαι δὲ 124, 28. **π**αῦσαι το μέν 43, 29. **πειρατέον 48, 16.** πειρώ τον πλούτον 94, 19. πειρώ τύχης 108, 5. Πελοπίδως άνδρείσυ 42, 13. πενέστατοι 95, 10.

πένητας ούδεις 97. 4. πένητος ανδοός 95, 3. πενθείν δὲ 124, 27. πενία δε συγκο. 96, 9. πενία δε τοῖς 96, 10. πενία διδάσκει 96, 2. πενίαν ήγητέον 10, 68. πενίας διττον 95, 14. πενίη πλούτος 97, 23. mevinv 108, 70. πέπεισο μη 1, 23. πέποιθα 73, 19. πέπουθας οία 108, 25. πέπουθεν οία 124, 8. πέρας μέν γάρ 7, 50περί άληθείας ω Τάτ 11, 23. περὶ βίω 5, 69. περί γάμων 67, 26. περί δε γενέσεως 101, 4. περί δε επιθυμίας 10, 67. περί δὲ τοῦ 120, 27. περί δέ τροφής 17, 48. περί Ευριπίδου 6, 86. περί θεων, ω Τίμ. 80, 11. περί μέν αὐτῶν 29, 76. περί μέν οὖν τῶν 43, 65. περί πλείονος 48, 38. περί τῆς καθ΄. 33, 17. περί χρημάτων 16, 13. Περίανδρος έρωτηθείς 8, 56. 24, 12. 43, 78. Hequalify 70, 17. Περικλής Σοφοκλέους 17, 19. περισσόμυθος 86, 2. 🕡 Πέρσαι καὶ 123, 13. Περσών μετά 7, 64. Περσών την 39, 31. nerrela rivi 124, 41. πέφυκε γάρ πως 78, 14. πέφυκε γάρ το 54, 32. πέφυκε ξυνιέναι 3, 59. πημα κακός 2, 14. πικρόν έστι 116, 20. πικρόν νέα 71, 8. Πίνδαρος είπε 111, 12.

πιστόν μέν ούν 62, 23. Πιττακός 67, 17. 108, 73. Πιττακός άδικηθείς 19, 14. Πιττακός έφη 9, 83. 84. Πιττακός παρακ. 79, 41. Πλάτων Άντισθένους 36, 22. Πλάτων έρωτηθείς 7,48.68,31. 94, 27. Πλάτων έφη τούς 7, 27. Πλάτων θρασυν. 79, 43. Πλάτων λοιδορούμενος 19, 5. Πλάτων μέν 11, 15. Πλάτων όργιζόμενος 20, 57. Πλάτων όργισθείς 20, 43. Πλάτων πολλάκις 17, 36. Πλάτων πρός 10, 60. Πλάτων συνεβούλευεν 23, 13. πλείη μέν γαο 98, 33. πλειστάκις 108, 40. πλεονεξία μέγιστον 10, 3. πλεονεξίη 36, 24. πλέονες έξ 29, 66. πλήν τής τεκούσης 73, 10. πλούσιον χρή 10, 36. πλουτεῖς τὰ δ' 95, 7. πλουτείς; ὁ πλ. 93, 12. πλούτος αλόγιστος 92, 8. πλοῦτος ἀπὸ 10, 37. 92, 15. πλούτος δέ κακίας 98, 24. πλούτος δέ πολλών 91, 19. πλούτος δὲ πρός 91, 11. πλούτος έν πόλει 43, 142. πλούτος καὶ σοφίη 91, 26. πλούτου δ' ἀπορουέντ. 92, 3. πλούτω μέν δή 94, 30. πνίγομ δτ αν 90, 10. πόθεν ποτ' άρα 6, 20. ποι πως δέ 22, 7. ποίει α πρίνεις 46, 42. ποίε μέν μηδέν 48, 58. ποιήν τίς βιοτ. 98, 57. ποῖον Εφη μέρος 98, 75. πόλεμος Ενδοξος 50, 10. πολιοί μέν ήμιτ 118, 13. πολιός τεχνίτης 116, 32.

πολίτεια γάο 43, 86. πόλλ' έλπίδες 111, 4. πόλλ' έν άμηχ. 97, 15. πόλλ' έν κακοῖσι 20, 29. πόλλ' ἔστιν ἀνθ. 98, 36. πόλλ' ἔστιν ἐν 108, 35. πολλά γάρ αύτά 46, 97. πολλά δ' ἄελπτα 111, 6. πολλά δ' ἀεργός 30, 10. πολλά δεῖ 29, 35. πολλά δύσκολα 198, 42. πολλά με διδ. 38, 24. πολλά μέν 48, 50. πολλά μεταξύ 111, 14. πολλά σε ζηλώ 39, 12. πολλά φέρειν 8, 9. πολλαί τέχναι 3, 88. πολλαίσι μορφαίς 3, 3. πολλάκι πάο 111, 15. πολλάκι τοι 4, 21. πολλάπις απήποα 29, 102. πολλάκις άνθοώπων 20, 2. πολλάκις γάο 67, 18. πολλάκις έγων 105, 50. πολλάπις μέν δή 46, 108. πολλάς αν ευροις 73, 15. πολλάς γ' δ δ. 105, 44. πολλήν έπιμέλειαν 33, 13. Πολλίας 62, 48. πολλοί άδικηθέντες 4, 106. πολλοί βουλόμενοι 23, 16. πολλοί γε θνητών 4, 9. πολλοί γε πολλοῖς 98, 41. πολλοί γεγώτες 106, 7. mollot your 42, 11. πολλοί -δ' ανθρώποισι 3, 21. πολλοί δέ θν. 30, 9. πολλοί δοκέοντες 23, 15. πολλοί πλούτον 92, 9. πολλοί πολυμαθέες 4, 83. πολλοί σοφοί 119, 18. πολλοί τῶν 107, 9. πολλοί των άνθρώπων 4, 101. πολλοί φυγόντες 62, 32. πολλοῖς ανθρώπων 36, 1.

mollois dutilégeir 82, 3. πολλοῖς ἀχρήστοισι 106, 10. πολλοῖς γάρ ἀνθ. 33, 1. πολλοίς παρέστην 106, 2. πολλοῖς ὑπέκκαυμ' 63, 18. πολλοίσι δούλοις 62, 39. πολλοΐσι θνητών 2, 9. πολλός γαο ή. 121, 1. πολλού γάρ χρ. 39, 4. πολλούς γὰο 96, 22. πολλούς δ' ὁ θυμός 20, 11. πολλούς δὲ 68, 15. πολλούς δὲ πλούτφ 72, 6. πολλούς δι' ανάγκην 107, 8. πολλούς λογισμούς 2, 4. πολλούς τοι 4, 45. πολλούς ώσπες 4, 67. πολλώ δε κρείττον 16, 13. b. πολλώ τοι πλέονας 18, 10. πολλώ δ' έγ πολυπ. 87, 3. πολλών δε όντων 44, 39. πολλών καλών 45, 11. πολλών νέων 51, 13. πολλών σφόδο 6, 29. πολλών τὰ χρημ. 93, 16. πολλών φύσει 73, 56. 99. 1. 18. πολλών χρημάτων 87, 22. πολύ γάρ έζον 48, 46. πολύ γ΄ ξοτι 60, 2. 98,17. πολύ μείζον 100, 5. πολύ γεῖρον 73, 44. πολύβουλον είναι 2, 36. Πολυδεύκης 84, 13. πολυλογία 36, 28. πολυμαθίη κάρτα 34, 19. πολύς τοι μόχθος 116, 44. πολυσπερής 105, 25. πονηρά φύσις 48, 35. πονηρών άθέων 43, 129. πόνοι οί έχ. 29, 59. πόνος γάρ ώς 29, 7. πόνος συνεχής 29, 64. πόνου μεταλλ. 29, 38. πότερα γενέσθαι 7, 10. πότερα δ' αν 112, 8.

πότερα θέλεις 13, 1. πότερου είκος 86, 26. που δή το 105, 12. πράττε άμεταμέλητα 8, 33. πράττε μεγάλα 1, 24. Πραίσιοι τούς 37, 38. πρέπει μέν που 46, 90. πρέσβεις ήπον 5, 48. ποεσβύτις δικαζομένη 13, 29. πρίν γάρ φρονείν 4, 15. πρό πάντων γε 85, 21. πρό των τοιούτων 34, 5. προηγείται 46, 74. προνοίας ούδεν 8, 2. προς ἃ πάντα 46, 104. πρὸς ἄπαντα δ. 96, 11. πρός γάο τὸ γ. 116, 14. προς γαρ τον έχ. 43, 18. πρός δε το ράον 29, 75. πρός δέ τούτοις 44, 27. 47, 14. πρός δὲ ω βασ. 62, 51. πρός θεών τις 80, 14. πρός κέντρα 3, 22. πρός μέν δή 43, 53. πρός μέν τὰ α. 118, 33. πρὸς σοφία 51, 17. πρός την νόσον 100, 3. πρός του τέλευτ. 125, 8. πρός τους παρά 46, 29. πρός υίὸν όργην 83, 14. προσήκει δ' ήμιν 46, 111. πρόσοικος γάρ 43, 124. πρόχειρον έπὶ 13, 11. Πρωταγόρας έλεγε 29, 80. πρώτη και όγδοηκ. 79, 38. πρώτη μέν ούν 84, 20. πρώτον μέν χρη 70, 13. πρώτον μέν γάρ 28; 16. 49, 31. πρώτον μέν ών 1, 72. πρώτον μέν τοίνυν 60, 9. πρώτον μέν φιλοπ. 29, 81. πτηνάς διώκεις 111, 1. Πτολεμαίος ο 49, 21, Πυθαγόρας είπεν 43, 79. Πυθαγόρας έλεγε 18, 25.

Πυθαγόρας έρωνηθείς 11, 25. 18, 34, 39, 25. Πυθαγόρας έφη 1, 29. Πυθαγόρας παρηγγύα 17, 13. 29, 99, Πυθαγόρας των 43, 84. Πύθιας ή 31, 8. πυνθανομένον 1, 32. Πύρρος 54, 57. 60. Πύρρου έπιστρατ. 7, 60. Πύρρων έλεγε 121, 28. πωλούμενος 3, 63. πώς αναλύεται 118, 7. πῶς γὰρ ἄν τις 46, 64. πῶς γὰο ή 5, 62. πως γάο ω 3, 71. πως δ' αν είη 49, 29. πώς ενίδοιεν 4, 43. πως έχεις 57, 4. πῶς οὐν ἂν 1, 97. πώς ούν μάχωμαι 99, 20.

όζον παραινεῖν 114, 5. δῆσις βραχεῖα 79, 24. όήταρος δὲ 54, 52. δώμη δ᾽ ἔτ᾽ 54, 17. δώμη δὲ μετὰ 58, 10. δώμη ψυχῆς 5, 42. δώμην μεγίστην 17, 12.

 Σ_{i}

σαρκὸς φωνή 101, 13. σαφής ὁ χειμ. 96, 19. Σεμίσαμις δὲ 10, 53. σεμνὸς ῶν 48, 51. σεμνύνεσθαι 86, 17. Σερίφιος όνειδ. 39, 29. σή πατρίς 29, 50. σῆμά τε οἱ 122, 6. σίγα πρὸς 74, 29. σιγῶν φρονοῦντα 22, 14. σιγᾶς σιωπή 34, 12. Σιμωνίδης έλεγε 33, 12. Σιμωνίδης έρωτηθείς 10, 62. 91, 31. 98, 59.

Σιμωνίδης ο μελοποιός 2, 42. Σιμωνίδης δ ποι. 49, 30. Σιμωνίδης παρακ. 10, 39. σιτία ποτά 101, 22, σιωπώντος 33, 8, σκαιοίσι πολλοίς 2, 18. σκαιόν τι χοημα 93, 15. σκαιον το πλουτ. 93, 7. σχάπτω καὶ 57, 11. σκέψασθε δή 115, 25. Σκίλουφος 84, 16. σκόπει δὲ ὃ 43, 105. σμικρά γάρ ὄρ. 97, 25. σμικρά παλαιά 118, 11. σμικράν θέλοιμ' 93, 19. σμικοᾶς ἀπ' ἐρχῆς 19, 1. Σμύονα 64, 34. σοί γάρ τίς 6, 18. σοι δ' είπον ω 29, 13. Σόλων αποβαλών 122, 14, Σόλων ἐκείνην 43, 76. Σόλων έρωτ. 34, 15. 43, 77. Σόλων δ 'Αθην. 29, 58. Σόλων πως 43, 89. Σόλων συμβουλ. 68, 33. σοφής δέ πεν. 97, 10. σοφίας φθονήσαι 38, 23. σοφίη άθαμβος 3, 34. 7, 80, σοφοί δε σύγκ. 109, 8, σοφοί τύραννοι 48, 5. Σοφοκλήν 6, 1. Σοφοκλής έμέμφετο 18, 33. σσφύν γε τοι 115, 15. σοφον ξαικε 58, 14. σοφός μέν ούν 62, 14. σοφού γάο 108, 52, σοφών γάρ άνδρών 46, 8. σοφώτεροι γάρ 114, 3. Σπαρτιατών 67, 16. σπάνιον δ' ἄρ' ήν 126, 7. Σπάρτην έλαχες 39, 10. Σπευσίππω 119, 17. στάσις έμφύλιος 43, 84. στέργειν δὲ 108, 51. στέργοι δέ με 5, 19.

Drilneur égarndeis 4, 89. στρατεία δ' 53, 2. στρατηλάται 54, 8. στρατιώτα πούπ 53, 8. στρατιώτην έργον 53, 4. στρατιώτην Σμικρίνη 53, 5. σύ δ' ακουε 117, 9.
σύ δ' είκ' 22, 32.
σύ δ' εύτροχον 36, 9.
σύ δ' ω κακιστε 64, 6. σὺ δ' οι πατρώα 39, 9. συ δὲ δή 79, 35. σύ δὲ δὰ πρός 3, 89. συ δε μαθών 3, 69. συ μέν παραινείς 37, 5. Συβαρίτης έπιδ. 29, 96. συγγενεῖ καὶ 13, 21. συγγνώμην έχω 49 16. συγγνώμονάς τοι 28, 12. σύγγνωτε 74, 16. συγκέχυκε νῦν 28, 7. συμβούλευε μή 13, 20. συμμαρτυρώ 73, 22. σύν μυρίοισι τα 29, 44. σύν τοίς φίλοισι 113, 4. σύν τοίσι δεινοίς 51, 6. συνάλγησον 113, 2. συνάρμοζε 46, 57. συνέσει δόξη 105, 22. συντυχών μοι 80, 12. στύλοι γὰς 77, 3. Σύρα Σύρα 116, 17. σφαλείς γάο 4, 15. σφόδο εὐάλωτον 2, 1. σφόδρα τι 116, 13. σφραγίζου τούς 34, 9. σχεδύν γὰς καθάπες 43, 115. σχέτλιος ή 4, 36. σχολή μέν δή 29, 103. σχολή μέν ούχι 113, 1. σχολήν δὲ σκοπῶν 30, 16. Σωπράτης διαλ. 108, 74. Σωκράτης έγκράτειαν 17, 28. Σωμράτης είπε 93, 37. Σωκράτης έλεγε 5, 88. 23, 8. 41, 5. 48, 26. 98, 69.

Σωκράτης εν γήρα 29, 68. Σωχράτης ἐπιδιωμολ. 29, 94. Σωχράτης έρωτηθείς 3, 45. 5, 35, 7, 16, 10, 47, 17, 22. 31. 21, 9. 22, 38. 24, 13. 43, 80. 81. 82. 83. 85. 68, 30. 86, 20. 99, 35. 100, 7. 103, 18. 19. Σωκράτης ἔφη 6, 9. Σωκράτης ιδών 4, 85. 15, 8. Σωκράτης δ φιλόσοφος 3, 61. Σωκράτης όνειδ. 90, 12. Σωπράτης παρήνει 3, 32. Σωκράτης παρ. 101, 20. Σωκράτης πρός τον 5, 43. Σωκράτης την 95, 18. Σωπράτης του 38, 48. Σωπρατικός ο Κυνικός 2, 41. Σωκράτους φεύγοντος 7, 56. σωμα άργίη 30, 15. Σώστρατος 86, 14. σωτηρίαν έγωγε 43, 97. σωφρονέστερον 3, 64. σώφρονος γυν. 74, 37. σωφρόνων δέ 5, 122. σωφροσύνη τὰ 5, 49.

T.

τὰ άμαρτήματα 13, 33. τὰ αύτὰ δη ούν 5, 136. τὰ ἀφανῆ 3, 31. τὰ γὰο καλά 37, 29. τὰ γὰρ περισσά 22, 21. 🔻 τὰ γὰρ τολμηρὰ 51, 27. τά γάο των νέων 52, 16. τα δ' άλλα 48, 11. τὰ δὲ παρὰ σοῦ 45, 24. τα δεύτες 74, 5. τὰ δημόσια 10, 9. τα δυσχερή 108, 44. τὰ ἐπίπονα 1, 26. τὰ εύτελῆ 101, 6. τα κακώς τρέφοντα 56, 7. τα κατά την πόλιν 43, 43. τὰ μεγάλα δῶρα 105, 51. τὰ μεγάλα πέρδη 59, 13.

τα μέν γαο αλλα 74, 23. τα μέν γαρ αωφρ. 46, 103. τα μέν καθ' 124, 33. τὰ μέν_ξύλα 14, 9. τα μετά γυναικός 72, 7. τα μηδέν ώφ. 58, 6. τα ονείδεα 20, 45. τα πατρώα 60, 3. τὰ πόλλ' ἀνάγκη 50, 6. τὰ πολλά δέ 5, 71. τὰ πονηρά 10, 22. τὰ προσπεσόντα 108, 38. τά τε γὰρ ἄλλα 120, 30. τα της γε λήθης 81, 7. τα της τέχνης 101, 14. τά τοι μέγιστα 51, 11. τὰ τυγχάνοντα 108, 24. · τὰ τύχης 108, 29. τα των τεκόντων 79, 15. 20. τὰ χρήματ' 91, 27. 94, 8. τα γρήστ' 30, 2. ταὶ Μοῖσαι 63, 7. ταῖς άτυχίαισι 112, 1. ταῖς αὐταῖς κόλ. 48, 34. ταμεῖον 67, 12. ταμιείον έστιν 5, 9. ταν δ' ανθρώπου 98, 45. τὰν δ' ἄρα χώ 64, 9. τὰν ἄλα 59, 19. τάξον τινα 34, 14. ταπεινά γάρ 22,-24. . ταράσσει τούς 118, 20**.** τάργύριον είναι 22, 19. τάργυριόν έστιν 91, 15. τάς μέν γάο 67, 19. τάς μέν ούν δικαίας 6, 44. τάς μη κατά θύρας 18, 27. τάς ούσίας 94, 10. τάς σιτήσεις 5, 94. τάς συμφοράς 5, 17. 108, 12. -112, 4. τὰς τῆς τύχης 108, 75. ταῦτ' ἐστίν ἄλγιστ' 4, 38. ταῦτα δὲ ω 56, 19. ταῦτα μέν ἄρα 9, 64.

ταύτα μέν περί 1, 84. ταῦτα τοῦ Τίμωνος 120, 28. ταύταν δὲ τᾶν 43, 93. ταυτὶ μέν ούν 70, 12. ταυτον έξ ασθενούς 2, 47. ταυτόν έστιν 4, 64. 106, 58. 109, 9. τάχ αν πρός 78, 8. ταχύ γε στρατ. 53, 7. Τεγεατών 39, 32. τεθνάναι πολλώ 17, 27. τέχνα μάθε 1, 25. τέχνον έμον 124, 23. τέχνον μή 78, 5. τεκνοτροφίη 76, 13. τελευτά γάρ 22, 42. τέλος δ' έπειδ' αν 115, 20. Telyives 38, 56. τερπνον το 119, 9. τέχνην γάς ικανήν 43, 145., τῆ δ' Αφροδίτη 63, 1. τημος έπιρρήσσουσι 59, 4. την άληθη φιλ. 5,70. την άρμονίην 85, 19. την αύτην γνώμην 46, 17. την δ' ευγένειαν 91, 21. 107,6. την δ' εὐδαιμονίαν 103, 28. την δ' ευσέβειαν 54, 22. την δέ κατοχήν 25, 3. την δέ πρό της 80, 10. την επιτίμησεν 13, 24. την Εύβούλου 7,68. την εύγένειαν 88, 10. την ήγεμονούσαν 3, 55. την κακολογίαν 20, 69. την μέν άνδρίαν 7, 71. την πόλιν απ. 35, 11. την χλανίδα 14, 1. τηνικαύτα δὲ 46, 98. τηρεῖν μὲν δ. 115. 12. της άλαζονείας 22, 40. τῆς γὰς ύλώϊον 73.47. της δ' αυ πάσης 21, 22. της δε κακης 2, 44. της επιμελείας 29, 51.

της ευτυγίας 43, 47. της ήσυχίης 29, 88. της μέν κανης 69, 11. της όξυθυμίας 20, 49. της ούσίας 63, 14, της παρρησίας 13, 46. της τύγης σκοπείν 5, 32. τί γὰς ἄλλο 86, 21. τί γὰο ἀνδοί 69, 12. τί γαο δή δεί 98, 52. τί γὰρ ἐλαφρὸν 108, 49. τί γαρ έστιν 98, 60. τί γὰς καλὸν 121, 23. τί γόο; ου 65, 12. τί γαο πατρώας 39, 6. τί γὰρ σὰ ἔφη 95, 22. τί δ' άλλο φωνή 116, 7. τι δ' αν έχοι 121, 19. τί δ' εί μη 9, 68. τί δ' ἐπειδ' αμ 21, 20. τί δ' ου πάντων 6, 46. τί δ° ούκ αν είη 91, 16. τί δαί; σωφροσύνης 5, 128. τίς δ' οίδεν 120, 18. τίς δ' οίκος 67, 5. τί δὲ δη πόλις 43, 146. τί δη ζην 18, 6. τί δή ποιείς 122, 12. τί δητα μογθείν 74, 17. τί διακενης 62, 10. τί κέρδος ούκ 125, 14. τί μοι μέλει 80, 14. τί νομίζεις 10, 57. τί οὖν ἔφη 37, 28. τί πολλά τηρεῖν 8, 8. τί ποτ έστιν 97, 83. 118, 10. τί ποτε ήν ἄρα 21, 26. τί ποτε Πυομηθεύς 2, 27. τι προβαλλόμεθα 2, 32. τί σαυτου άδικών 4, 6. τί ταῦτ' ἐπαινεῖς 18, 1. τί ταῦτα πολλών 36, 11. τί τὸ στέφεσθαι 39, 17. τί τούντευθεν 9, 67.

τί φής 74, 9. : ... **ชเชิญและ อีกู่ 43, 104.** Τιθωμώ μέν 116, 33. τίκτει γαο ούδεν 30, 6. τίκτει δέ τε 55, 3, τίκτουσι γάο 99, 19. τίμα την ύπ. 94, 20, τιμή σ 106, 1. τιμής μέν όπόσης 46, 52. τίμιος μέν δη 9, 55, Τιμόθεος 54, 64, Τιμόθεος ὁ 13, 38. Τιμόθεος ο των 39, 26. Τίμων δ 10, 54. τίν ήμιν ήκεις 108, 54. τίπτε ου 8, 4. τίς ἀγών η 65, 16. τίς αν δίκην 46, 2. τίς άρα μήτης 38, 8. τίς γάρ αν ήστον 24, 14. τίς γὰρ ούκ 120, 26. τίς γὰρ τίς ἀνὴρ 98, 35. τίς δ' ούχὶ 53, 9. 78, 4. τίς δὲ βίος 63, 16. τίς δέ κα 38, 21. τίς δὲ τὴν τῶν 44, 11. τίς δή ποτ' 105, 42. τίς δηθ' ύγ. 68, 2. τίς οὖν ό τρόπος 29, 93. τίς ούν ούτω 46, 51. τίς ούτος 102, 6. τίσασθε 74, 6. τὸ άεὶ μέλλειν 29, 67. το γαμείν 69, 10. τὸ γὰο ἀπεχθόμ. 116, 30. τὸ γὰς ἄποαγμον 7, 19. τὸ γὰρ βρότειου 98, 49. το γας διάφοςου 97, 6. το γαρ είωθότα 49, 33. το γαρ έξαπατασθαι 23, 17. τὸ γὰρ ἐπιὸν 54, 38. τί τους θανόντας 124, 10.
τὸ γὰο ἐσλεύσσειν 99, 21.
τὸ γὰο ἐσλεύσσειν 99, 21.

τό γάρ ολην 30, 17. τὸ γὰρ πραθύμως 22, 30. τὸ γὰρ συνειδός 24, 15, τὸ γὰρ σύνηθες 44, 5. το γάρ τοι 5, 124. το γαο φοβείσθαι 118, 16, τὸ γῆρας ω 115, 6. τὸ γῆρας ῶσπερ 116, 15. τὰ γνῶθι σαυτάν 21, 2. 22, 4, τὸ γυναῖκ' 68, 18. τὸ γυναῖκ 68, 18.
τὸ δ' ἀξίωμα 45, 6.
τὸ δ' ἀσθενές 3, 12.
τὸ δ' ἐμὸν σῶμα 123, 15.
τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει 25, 5. τὸ δ' ἐπιεικὲς 37, 20, τὸ δ' ἐρᾶν 64, 15. το δ' ξσχατον 49, 7. τὸ δ΄ εὐ 62, 17.
τὸ δ΄ εὐ φέρειν 109, 4. το δ' ευτυχοῦντα 105, 89. τὸ δ' έφεξης 116, 50. τὸ οἰκονομέειν 10, 31, το δ' ήν ἄρ' 120, 14.
το δ' όξύθυμον 19, 22. το δ ωκύ 4, 19. το δε άληθέστατον 40, 5. το δε γαμείν 69, 17. το δε γνώθι 21, 14, το δε έμου έλεγου 43, 120, τὸ δὲ Δυκούργου 19, 13. το δε μέγιστον 47, 16. τὸ δὲ οἴεσθαι 20, 61. τὸ δέ που άληθες 43, 107. το δέ στρατηγείν 54, 15. το δε τοσόνδε 52, 14. τὸ δὲ φοβεῖσθαι 49, 46. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο 43, 152, τό δοκείν διαβολής 42, 5. πο δουλον ούχ 62, 12. τὸ ζῆν ἀφέντες 123, 4. τὸ ζῆν γὰρ 119, 12. το ζην έσικε 98, 63. τὸ ζητούμενον 29, 48, το θρέψαι 78, 8. τοιαυτ ανίδε 56, 13.

nd notvov rts 58, 9: τὸ πουφότατον 95, 2. τὸ λυπούμενον 124, 37. το μέν αδικεῖσθαι 104, 17. το μέν γαρ τίκτειν 85, 13. τὸ μὲν γύψο 5, 115. το μέν δή μή ον 12, 25. τά μέν όλον 74, 61. το μέν πύρ 6, 32, το μέν σφαγήναι 7, 9. το μέν τοίνυν 43, 109. τὸ μέν ῶν ὅλον 85, 16. τὸ μὴ γὰρ είναι 121, 9. το μη γενέσθαι 29, 82, 120, 17. το μη είδεναι 4, 2, το μη συνειδέναι 24, 7. το μηδέν αδιπείν 9, 40. 19, 20. φ μφοον 90, 1. τὸ νέον ᾶπαν 52, 8. τὸ νικᾶν τὰ 42, 15. τὸ πιθανου 12, 8. το πιθανού 12, 8.
το ποίν έων 116, 1.
το σον ταπεινόν 22, 29. το σοφού δ' ού 22, 17. το συνεγές έργον 29, 12, τό τ' εύγενες 88, 9, τὸ τέλος απασιν 96, 23, τὸ τέλος δή 48, 72, το της Αμαίδαίας 91, 13. τὸ τῆς δόξης 38, 34. to the l'atidos 100, 22, τὸ τῆς ἀργῆς 20, 50. τό τοι κράτιστου 3, 17. τὸ τῶν παρασίτων 14,7. το χαυνούσθαι 66, 8. το χοήζον 4, 74. τὸ χρηστά 37, 7. τὸ φῶς τόδ' 119, 5. τόδε δὲ καταν. 48, 22. τόδε δε πάντων 48, 71. τοιάνδε χου 85, 2. το καλώς έχου 9, 17. 43, 24. τοιαύτα δ' αν 31, 9. το καλώς ζην 5, 92. τοικές το λοιπόν 44, 7.

τοιγάρτοι διεστημότων 43, 60. Τον γάρ υστατον 119, 15. τοίος γάρ φιλότητος 64, 11. τοιόσδε θνηκών 105, 11. τοιούτο τὸ 105, 4. τοιούτον τοίνυν 101, 23. τοιούτος γίγνου 79, 36. rosovves & 98, 3. τοιούτους έφίστη 48, 29. τοῖς ἀναίδεσιν 35, 5. τοῖς ἄφροσιν 4, 62. τοῖς γὰρ ἀστείοις 117, 5. τοῖς γὰρ δικαίοις 9, 4. τοῖς γὰρ κακοῖς 108, 47. ·τοῖς γὰρ μεριμνῶσ. 99, 26. τοῖς γὰρ τεθνεῶσι 125, 9. τοῖς γε μην 44, 80. τοῖς ở ἐτὰ 73, 49. τοῖς δὲ ἀνθισταμένοις 124, 40. τοῖς δὲ εύδαιμόνως 103, 30. τοῖς δὲ σοφοῖς ἀντὶ 20, 53. τοῖς είρημένοις 84, 23. τοῖς εὖ παθοῦσιν 105, 29. zoig edyevédie 89, 3. τοῖς θέοῖς 105, 24. τοῖς μὲν άγαθοῖς 79, 48. τοῖς μὲν διὰ τοῦ 38, 35. τοῖς μὲν δικαίοις 46, 1. τοῖς μέν νοσοὖσιν 113, 16. τοῖς μέν τεθνεώσιν 125, 10. τοῖς παιόί 83, 25. τρίς πάσιν 56, 1. τοῖς πάσιν άνθ. 124, 29. τοῖς περί τὸν 74, 51. τοῖς πράγμασιν 108, 20rois rol dixalois 11, 13. τοῖς χρηστοῖσιν 43, 44. τόλμ' ἀεὶ 51, 8. τόλμα θυμέ 124, 9. τόλμα πρήξιος 51, 16. τολμαν δέ χρεών 51, 3. rov átom 119, 6. τον άληθως 108, 6, τὸν γὰρ μακόν 46, 94. τον γάρ την 43, 32. τον γας υπές της 48, 36. Τ

τον δ' ἐκάλυψε 59, 16. τον εύθυμεῖσθαι 103, 25. τον εύτυχεῖν 105, 26. τον εύτυχοῦτα 45, 12. τὸν λίβανωτὸν 1, 35, τον μέν του σώματος 1, 56. τον μη λέγοντα 36, 18. τον μόνον 68, 16. τον ολβον ούδεν 93, 10. τον σογιζόμενον 20, 68. τον πλούτον είπε 93, 36. τον πλούτον ώσπες 94, 34. τον προσομιλούντα 5, 103. τὸν σὸν δὲ παῖδα 88,`8. τόν τε νόμον 44, 12. τον τετελευτηκότα 125, 15. τον τη φύσει 84, 2. τόν τοι τύραννον 49, 12. τον τοῖς ἄλλοις 46, 28. τον φθόνον ένιοι 38, 31. τοσούτον δέ τι 49, 40. τοσούτον έξαρχεί 6, 63. τοσούτω δέ είσιν 38, 43. τότ ούν απολαβών 11, 17. τότε τὰς γυναϊκας 73, 43, τότε χρείαν έχομεν 17, 35. του αποθανείν 118, 26. τοῦ βίου παθάπες 1, 33. του γάρ δικαίου 9, 21. τοῦ δὲ μηδένα 49, 43. τοῦ Διονυσίου 49, 22. τοῦ ἐπιτιμᾶν 46, 35. του ζην γάρ 119,7. τοῦ μὲν δικαίου 2,8. του μέν θανόντος 124, 5. τοῦ πλείονος 121, 31. τοῦ πλέονος 10, 69. του πολέμου 50, 8. τοῦ Πύρρου 10, 51. τοῦ σοφοῦ 1, 38. τούνεκα γάρ 48, 10. τούντεῦθεν τοίνυν 93, 29. τούς γάρ περισσυύς 29, 15. τούς δ' αν μεγ. 114, 6.

τούς δέ πολλούς 92, 13. τούς δυσχερείς 6, 50. τούς εύ. γεγονότας 89, 1. τούς εύγενεῖς γάο 8, 5. τούς ζώντας 98, 4. τούς ζωντας εὖ 121, 25. τούς ιατρούς 114, 1. τούς κατοικούντας 44. 20. τους μέν ἄνδρας 74, 58. του μέν γάο τε 51, 15. τούς μέν ίδιώτας 49, 25. τούς μέν κενούς 22, 37. τους μέν πρός 74, 34. τούς μέν φίλους 48, 52. τούς πόνους γάρ 29, 6. τούς τε γονείς 79, 11. τούς της γαμετης 74, 11. τούς τον ίδιον 15, 1. τούς φυσιολογούντας 80, 4. τούς γρηματισμούς 94, 14. τοῦτο, ήν δ' έγω 9, 61. τοῦτό κεν είς 118, 4. τούτο μόνον έπισ. 91, 9. τοῦτό νυ καὶ 122, 5. τούταις δή τοῖς 1, 90. τούτον εύτυχέστατον 121, 7. τούτον ούν άριστον 85, 14. τούτου είνεκα ήρ. 94, 22. τούτω ήν δ' 43, 101. τούτω τῷ τρόπω 75, 12. τούτων δ'. αἴτιος 38, 42. τούτων δε οι 44, 54. τούτων ούσῶν τῶν 25, 6. τω δ' ανθρωπίνω βίω 1, 76. τράπεζαν πολυτελέα 5, 38. Toavool 120, 33. , τρείς γάρ πολιτών 43, 10. τρείς είσιν άρεται 1, 8. τρία γάρ έστι 43, 15. Τοιβαλλοί 54, 40. τρισάθλιόν γε 98, 53. τρισμάκαο 59, 11. τρόπος δίκαιος 37, 13. τρόπος Εσθ. δ π. 37, 19. . . . . τρόπος έστι γρηστός 37, 15.

τρόπου καλοκαγ. 37, 31. Τρόφιλος 102, 9. Τροφώνιας 120, 23. τύμβω γὰο 126, 1. τυραννίδα 47, 5. τυραννίδος δέ 49, 2. τυρανιλκόν τι 36, 15. τυτθον γάρ 59, 8. τυφλόν γε. 98, 11. τυφλον ο πλ. 93, 21. τυφλόν τι 4, 13. τῷ γὰρ βιαίφ 20, 25. τῷ γὰς κακῶς 104, 3. τῶ γὰρ ὄντι 52, 18. τῷ γὰρ πονοῦντι 29, 34. τοῦ γελρίω 34, 18. τῷ Διονύσω νάρθηκα 18, 28. τώ δυσπραγούντι 112, 12. το και μέτρια 124, 12. τω μέν Ιατοώ 4, 94. τῷ μὲν τὸ σῶμα 113, 14. τῶ ὄντι ἄρα 1, 89. τω ού μοι 104, 15. τῷ τῶν ἀπαιδεύτων 4, 61. τώδε θεοί 30, 5. τῶν γὰρ ἀγαθῶν 95, 8. τῶν γὰς ἀνθρώπων 15, 11. τῶν γὰς δυναστῶν 45, 7. τῶν γὰρ μετ' 123, 5. τῶν γὰς πλούτων 67, 10. 👉 των δ' έλευθερίων 102, 8. τῶν δὲ φιλοσοφησάντων 80, 1. τῶν ζώων. 103, 26. τῶν უδέων 6, 59. 🐇 των ήδέων τα 17, 38. των ημαρτημένων 46, 47. τῶν μὲν άναγκαίων 5, 129. των μέν Κροίσου 94, 23. τῶν Μενάνδρου 63, 34. τών μέντοι πολιτ. 45, 20. τῶν μετρίων αί 99.28. τών πολιτών 48, 28. των πόνων π. 29, 8. τών ταϊς αίσχραϊς 6, 13. των τεχνων 65 60, 10.

των τις εν Απαδ. 36, 23. των συνόντων 34, 16. τως βουλομένως 44, 40. τως δὲ νόμως 48, 95.

T.

ύβρεως δέ γραφήν 19, 16. ύβριν τε τίκτει 93, 3. υβρις φυτεύει 49, 11. υγιαίνειν 103, 9, ύγιείην εύχαις 18, 31. υίον τρέφει 77, 7. υίὸς δ' άμείνων 83, 11. υίῷ γὰρ άγαπητῷ 83, 19, νίω προθύμως 83, 5. ύμεις δ' έξεβάλετε 11, 16. περείδης 8, 16. ύπερήφανον 93, 22. υπνος γάρ δή 1, 96. ύπο γουν του Μήδου, 48, 56. ύπο γυναικός 74, 39. ύπολαμβάνω 12, 12. ψπομίμνησκε 3, 60. υποστάθαη 10, 55. ύφεις μάγον 10, 19. ύφ' ών πρατεϊσθαι 5, 55.

Φ.

Φαβωρίνος είπε 4, 91. φαίην αν 101, 5. gaiveral not 43, 103. Φάλαρις 49, 49. φαμί δ' έγω 48, 92. φάμεν δὲ δὴ νῦν 43, 121. φαμί δή τον άγαθον 1, 74. φαμί τὰν άρετὰν 1, 70. φανερου τοίνυν 88, 13. φασλ δέ και 57, 10. φασί μηδέ συγγν. 46, 50. φασί την φώκην 100, 26. φασί του γαλ. 100, 23. : 🔻 φαύλον κάν 81, 7. 🔻 😘 φαύλων ἔφγων 5, 25. 📧 📑 φείδεο της 124, 24 pelden ran 18:2. was at his

φειδώ τοι 16, 18. φειδώμεθ' ανδρών 86, 8. φέρε μάρ ίδωμεν 9, 56. φέρε δή 68, 37, φέρε δή καθάπερ 81, 16. φέρε δή πότερον 12, 26. φέρε δή πρός θεών 44, 48. φέρε δή, τί 21, 23. φέρει δέ καὶ 88, 4. φέρτερον εύπλέα 120, 21. φεῦ όσω 73, 24. φευ ούδεν 2, 17. φεῦ ούκ ἔφτιν 105, 35. φεῦ τὰ τῶν 105, 46. φεῦ τοῖσι γενναίοισιν 7, 6. φεῦ τοῦ θανόντος 126, 3. φεῦ φεῦ βρότειαι 98, 34. φεῦ τῶν βρατείων 105, 16. φεῦ φεῦ βροτοίς 64, 23. φεῦ φεῦ βροτοίσιν 18, 12. φεῦ φεῦ γυναϊκες 67, 3. φέῦ φεῦ κακοῖσιν 106, 6. φεῦ φέῦ παλαιός 90, 5. 116, 4. φεῦ φεῦ τὰ μεγ. 49, 6. φεῦ φεῦ τὸ γῆρας 116, 2. φεῦ φεῦ τὸ δ. 62, 41. φεῦ φεῦ τὸ μή 82, 1, φεῦ φεῦ τὸ νικάν 9, 15. φεῦ φεῦ τὰ σῶφρον 5, 20. φεῦ φεῦ τὸ φῦναι 88, 2. φεῦγ΄ ήδονήν 6, 24. φεύγε μέν τὸν 48, 23. φημί ούν έγω 63, 36. φημί πάντα 28, 13. φημλ τοίνυν 67, 24. φήσαντός τινός 13, 39. φησίν ο Δίων 2, 39. φθονερόν δή 3, 58. φθόνον δέ σκοπών 38, 60. φθόνον ου σέβω 88, 14. φθόνος δ' 6 πολλών 38, 9. φθόνος δ κατά 88, **89**. φθόνος τοῖς ζῶσι 38, 41. φθονούσια αύτολ 38, 13. puldbelgownai 84, 17

φιλάργυρον μέν 10, 25. φιλάργυρος ούδεις 10, 42. φιλέει δέ κως 43, 39. φιλει δέ το π. 29, 21. φιλεί γὰο 51, 24. φιλεί γάο ή δ. 38, 27. φίλει τοι π. 50, 1, Φίλιππος .54, 61. 63. Φίλιππος έρωτώμενος 2, 20. Φίλιππος ήλθεν 7, 59. Φίλιππος δ βασ. 48, 21. Φίλιππος ο των 7, 65. Φίλιππος τους 'Αθ. 4, 68. Φιλόξενος 13, 16. φιλονεικίη πάσα 20, 62. φιλόσοφος δή και 43, 150. ollous de rous 14, 3. φίλους κτω 48, 28. φιλούσι γάρ 97, 14. φιλοχοηματίη 10, 28. φιλοχοηματίην 10, 29. 30. φιλόψογον 73, 36. φίλτρον δέ 72, 10. φίλων δὲ χόυσον 46, 4. φοβερός ων 48, 53. φοβητέον, 74, 35. φόβος δὲ τὰ 5, 3. φόβος πολακητην 48. 13. φράζεο δη 5, 22. Φρόνασις και 3.74. φρονήσης μέν 22, 39... φυονήσιος έργου 3, 51. φοόνησις δύναμις 3, 96. φρόνιμος δε άνης 3, 76. φρόνιμος δέ περί 48, 75. φρόντιζε ὅπως 5, 95. φρονῶ δ' ἃ πάσχω 99, 12. Φούγιος ούτος 49, 24. φυγάδος δέ τινος 40, 9. φυλακτέον 74, 64. φυλάττομαι 69, 21. φυναι δε δ Κυρος 44, 23. φύσει δ' ὑπάρχει 29, 61. φύσει γάο 64, 17. φύσει γυνή 73, 46.

φύσει μεν γάφ 98, 32, φύσει το άρχειν 47, 19. φυσικών τοῦθ΄ 113, 7. Φωκίωνι ὁ ποῖς 17, 10.

Χαβοίας 54, 53. χαῖο' εἰ τὸ 120, 15. χαῖο' ω φίλη 56, 3. χαῖρέ μοι δώμα 7, 13. γαίρε τοῖς 14, 18. χαίρειν έπ' 5, 14. Χαιρεφώντα δὲ 84, 22. χαίρω δ' όρων 88, 18. **γαλεπή 74, 1.** χαλεπου αρχεσθαι 45, 27. χαλεπόν γε 4, 8. 77, 6. γαλεπον έλεγεν 6, 49. χαλεπού καταμ. 52, 15. χαλεπον μέν ίσως 124, 36. χαλεπον μέν ούν 43, 111. γαλεπον ωτ' ων 18, 19. χαλεπόν πολλάς 1, 27. γαλεπον τὸ π. 114, 2. γαλεπον τύχη 108, 86. χαλκείη. 50, 2. γαρίεντες έφη 4, 93. Χάριλλυς 43, 73. χάψις τη μακαρία 17, 23. χάριτας μέν το 46, 60. Xellov 108, 72. Χείλων έρωτ. 21, 13. χθές του τών 44, 9. χρή δ' η λέγειν 38, 17. χρη δ' ου ποτ' 105, 14. χρη δὲ ξένον 45, 10. χρη ούν δεσπόζειν 62, 46. χρή πενίην 96, 16. χρη το αυτό 46, 18. χρή τοίνυν τον 3, 50. χρή τὸν βασιλέα 48, 63. χρή τους νόμους 48, 25. χοή ψυχήν 118, 24. χοηίζων πλούτου 56, 6. χοήμασιν γάο 98, 31.

χοήματα δ' οδη 10, 10. χοήματα μέν ψυχή 91, 25. χρήματα πορίζειν 94, 25. **χοημάτων ἄ. 110, 10.** γρημάτων αὐτῷ 5, 118. γρημάτων ὄρεξις 10,44. 94,24. γοην δε και 52, 17. χοηστοίς νομιζ. 37, 10. γρηστοίσι δούλοις 62, 37. χρόνον γάρ είς 29, 43. χρόνος δ' αμαυροί 126, 8. 70όνος δὲ φευή. 29, 42. Χούσιππος 3, 66. Χούσιππος διαφ. 28, 15. Χούσιππος έρωτ. 45, 29. Χρύσιππος δ Σ6. 17, 29. χουσον μάλιστα 91, 20. γουσον μέν ανθοωποι 28, 18. χουσός τοι κόνις 93, 23. χουσού τον 10, 43. χρώτα μέν ού 64, 20. **χωρίς γυναικός 73, 61.**

4

ψεύδεσθαι άνελ. 11, 20. ψεύδεσθαι έν π. 11, 22. ψεύδεσθαι προχειο. 12, 21. ψευδη δέ τοῖς 12, 15. ψεῦδος δ' σύκ 12, 7. ψυχή γαρ εύνους 3, 8. ψυχή όμιλουσα 1, 47. ψυχή τέκν' 76, 3. ψυχή ζωντας 1, 58. ψυχή σώμα 6, 15. ψυχην άνόητον 4, 98. ψυχην έχειν δεί 93, 1. ψυχήν σώματος 121, 27. ψυχης γάο 119, 10. ψυχής έστι λόγος 3, 85. ψυχης μέν οὖν 1, 60. ψυχῆς πᾶν 1, 28.

Ω

ω βασιλεύ ως 121, 40. ω γάρ ο θεός 104, 19.

ω γηρας οξαν 116, 6. ω γησας οίον 116, 36. ω γῆρας ως 116, 12, 16, 23. ω δαΐμον ώς 98, 44. ω δέσποτ 105, 13. ο δυστυχείς 22, 3. ω Zεῦ 73, 30. 93, 12. ο Ζεῦ πολυτ. 110, 8. ω Ζεῦ τὶ δή 2, 16. ο θάνατ' 120, 5. ω θάνατε 120, 2. ο θάνατε παιάν 120, 12. ผื อิทฤชน์ 73, 25. ω θυητου 98, 1. ω καλλιφεγγη 10, 8. ω Kλέων 30, 4. ω λαμπρός 119, 8. ο μάκας οΐας 5, 16. ω μακάρι 108, 9. ω μακάριον 37, 9. ω μεγίστη 32, 7. ο μεταβολαῖς 107, 3. ο μωρέ 55, 7. ω μωρέ θυμός 20, 27. ο παγκακίστη 73, 20. ο παγκάκιστοι 62, 18. ω παι γένοιο 78, 9. ω παι Κρέοντος 90, 2. ο παι νέων 115, 2. ο παι σιώπα 32, 3. ω παι τέλος 98, 16. α παίδες 75, 7. ω παιδές η τοι 63, 6. ο παν συ 73, 51. ω πλούθ' όσω 91, 12. 93, 17. ω πλούτε 49, 10. ω ποθεινή 56, 2, οὐ πολλά πλούτος 93, 11: ο πότιι αίδως 31, 3. ω πότνια 55, 8. ω πότνια λ. 26, 2. ο πους πονηρόν 2, 26. ω 'τὰν 124, 19. ω τας φρένας 67,7. ω τέκνον ανθο. 94, 1.

ω τέκνον ούχ 115, 1. ณี **รมิกันอง** 81, 6. ω τλημού έφη 64, 25. ω τρίς κακοδ. 68, 4. ພ້ rpisablioi 22, 11. 49, 8. ພົຣ ຖ້ອນ ເຫຼື 56, 11. 58, 8. 79, ώ τρισμακάρια 98, 14. ο φίλον υπν. 100, 1. ω χουσέ 91, 4. ως πινδυνεύω 4, 50.
ως πινδυνεύω 4, 50.
ως πρεϊττόν έστι 62, 7, 35.
ως πνελος 105, 53.
ωμην έγων 116, 11.
ως μοι 104, 8. ωμοσεν ακλα 28, 3.

ὧν δὲ μὴ αἴτιος 108, 45.

ὧν ή τύχη 5, 29.

ὧν οὕνεκά φημι 39, 36.

ὧν τὸ σκῆνος 10, 66.

ὧν τοῦ σώματος 5, 30.

ὧν τοῖς θεοῖς 115, 9.

ὧν τοῖς θεοῖς 118, 17.

ὧρα σε θυμοῦ 20, 37.

ὧς οὐδὲν ψιὲς 73, 35. ωραίος δε 71, 6. ως άγαθον 75, 6. ώς ἄδικον 107, 7. ως ἄρ' ω τέχνον 122, 10. ως ἄρα νόμους 43, 128. ως γαρ ἐπεκλώσ. 98, 50. 124, ως Παρμένων 105, 23. 14.

ώς δ' απαξ 10, 14. ώς δ' αὔτως 69, 15. ώς δεινον ήνίκ 109, 5." ως δύσκολον 116, 3. ώς δυσπέλαστον 4, 5. ως δυστυχείς 16, 12. ως είπες άρξεις 48, 6. ως ξμφυτος 10, 17. ώς εν γε μοι 39, 8. ώς εν τοΐσιν ωσί 20, 46. ώς ἔστ' ἄπιστον 73,7. ώς έστι τὸ γ. 68, 27. ພົດ **ຍ**ນ ໃດປະ 115, 30. ώς ήδέως μοι 29, 30. ώς ήδύ γ έν 84, 1. ώς ήδυ δάκουα 122, 4. ως ήδυ δούλοις 62, 3.

ώς ήδυ προσος 82;18. · · · ໜົຽ ກໍ່ຽີບ **ບັນສະບະ** 37, 2. ώς ήδύ την 59, 7. ώς ήδυ το 121, 5. 12. ώς ήμέρα 5, 18. 105, 87. ώς κακον είη 10, 41. ώς ούκ άνεκτος 18, 2. ώς οὖν τούτους 44, 28. ως ουποτε 2, 19. ως ὄψις 3, 13· ώς πανταχοῦ 40, 2. ως πρός τον 108, 81. ώς σκαιός 126, 6. ώς σύν θεοίσι 54, 12. ώς τοις καλώς 26, 4. ώς τὸν αὐτὸν 94, 15. ως των έχόντων 92, 5. ώσαύτως ὁ Δυκ. 44, 31. ώσπες ἀληθής ζυγὸς 9, 40. ώσπες γὰς ἐκ 25, 1. ώσπες γας εν 100, 9. ώσπες γας οίκιας 9, 51. ώσπες γάς τα 49, 14. ώσπες γάς τούς 64, 31. ώσπες δὲ πλοῖα 20, 54. ώσπες έγω μέσσην 15, 6. ώσπες εί έν 5, 87. ώσπες εί λέουπας 46, 83. ώσπες εί ναῦν 46, 79.

ώσπες είς κανόν 8, 72.

ωσπες έν μέν 92, 14.

ωσπες έπὶ σμικουῦ 5, 89.

ωσπες έπὶ χειρὸς 92, 10.

ωσπες ἐσόπτιον 72, 16.

ωσπες κυαθίζουσ 104, 16.

ωσπες ὁ ἀκταίων 14, 12.

ωσπες ὁ ἄκταίων 14, 12.

ωσπες ὁ ἄκταίων 5, 109.

ωσπες ὁ ὑγισίνων 5, 109.

ωσπες οἱ δ, 67.

ωσπες οἱ ἐπὶ 45, 19.

ωσπερ οι λ. 74, 46.
ωσπερ ούν αν β, 78.
ωσπερ ούν ανόητος 89, 85.
ωσπερ ούν τοῦ 13, 18.
ωσπερ κλήθος 46, 86.
ωσπερ το κυθύ 9, 41.
ωσπερ το μέλι 13, 28.
ωσπερ τοίνυν 43, 68.
ωσπερ τῶν 121, 11.
ωστ οῦτις 105, 33.
ωστε θαυμαστον 7, 81.
ωστε μηθείς 108, 48.

ORDO EXCERPTORUM IN MS. A.

Notabit lector codicis hujus folia 1—25, quibus continentur tituli 1—6, mirum in modum turbata esse bibliopegi incuria, quorum tamen plerorumque veram vetustamque sedem satis certo restituisse mihi videor, etsi de tribus prioribus aliquantum dubito. Conjicio autem primo in loco debere constitui folium quod nunc in codice ultimum est, deinde 2 (17) 3 (18) 4 (23.24) 5 (19) 6 (20) 7 (1) 8 (2) 9 (3) 10 (4) 11 (5) 12 (6) 13 (7) 14 (8) 15 (9) 16 (10) 17 (11) 18 (12) 19 (13) 20 (14) 21 (15) 22 (25) Folia 16. 21. 22. omnino vacant scriptura. Numeri uncinulis inclusi foliorum ordinem, ut nunc collocantur, indicant: nudi, eum quem verum esse puto. His positis et concessis, patet fragmentorum seriem ita olim dispositam fuisse: prior numerus titulum, alter excerptum indicabit:

Fol. ult. 5, 56. 3, 43. 1, 66. 94. 99. 8. 7, 75. 1, 91. 92. 37. 38. 3, 41. 1, 30. 3, 42. 1, 33. 34. 5, 25—27. 9, 34. Δημο.

πρα. Μὴ διὰ (φόβον, ἀλλὰ) διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι άμαρτημάτων. 5, 45. 3, 40. 1, 30.
Πυθαγόρου. . ἀνανεούσθω σοι ό περὶ τῶν ἀγαθῶν λόγος μᾶλλον ἢ τὰ οἰκία. 1, 29. 19.
20. 21. 5, 28. 1, 22 — 28.
5, 29. 30. ^{**}Ων ἕνεκα ζῆν ἐθέλεις τούτων χάριν καὶ ἀποθανεῖν μὴ κατόκνει 5, 23. 3, 85. 5, 24. 1, 83. 59. 31. 5,

127. 1, 32. 90. 5, 1. 3, 27. 28. 8, 21. Haec habet folium msti ultimum, quod in principio poni debuerat.

Sequebantur, ut puto, ff. 17. 18. quorum prius continet Teletis dissert. 5, 67. ab initio usque ad ἀλλὰ τῆς p. 162, 4. posterius incipit a vv. πουτανείω κιτήσεως pergit deinde usque ad finem loci. Deinde 5, 68—71. 1, 85. 86. Foliis 23 et 24 leguntur 1, 70—75. 78. 76. 77. 79. 64. Folium 19. incipit . δ' ἐν υπερβολά γι-

*Habet et Trinc. p. 8. Ego imprudens omisi.

 $\mathbf{z}$

vou. p. 28, 14. et deinde 1. 69. 67. Fol. 20. incipit oux αφαιρέσιος p. 33, 20. et pergit 1, 68. 53. 62. 63. 87. Fol. 1. habet 1, 88. 5, 124. 1, 46. 51. Fol. 2. incipit ἀπόφυγε p. 22, 8. et pergit 1, 52. 5, 84 - 106.1, 54 - 57.5, 107- 112. Fol. 3. habet 5, 113 -117. 3, 77-80. Fol. 4. a vv. υίους παίδευε p. 114, ult. 3, 81 — 84. 86. 87. 1, 35. cui loco ut in Trincavelli editione p. 46. cohaeret, quod ego imprudens omisi, Oi 70 άπὸ τῶν αἰσχρῶν ἔργων κέρδο. eig ras nalas avalianovres λειτουργίας, δμοιόν τι ποιουσι τοῖς ἀπὸ ἱεροσυλίας εὐσεβοῦσι: 1, 18. Fòl. 5. incipit όθεν μη δεί και p. 11, ult. habet idem 1, 80, 81, 5, 125. 73. 1, 95. Fol. 6. incipit την αύτου ψυχήν 1, 95. init. Deinde 1, 96, 97, 100, 101. Fol. 7. incipit πῶς οὐκ οἴεσθαι p. 68, 2. et pergit 1, 102. 103. Fol. 8. incipit η σπουδάζων έλυσιτέλει 1, 103, et pergit 1, 92. 84. 40. Et sic explicit titulus primus.

TIT. 2, 1 — 9, 26. 21. 11. Fol. 9. incipit εὐόρκου 2, 11. et pergit 2, 12 — 17. 27. 18. 19. 28. 29. 20 — 25. 31 — 44. 46. 47. 48. Explicit titulus secundus.

Fol. 10. incipit TIT. 3, 11. 12. 5. 8. 9. 1. 9, 28. 3, 10. 16—24. 54. 55. 49. 50. 51. 45. 56. 59. 60. 61—67. Fol. 11. incip. πρὸς τὸν χειμῶνα. 68—70. 72—76. Explicit tit. 3. Seq. TIT. 4, 1—18. 21. 22. 27.

28. 32. 35. 39. 40. 44-48.

Incipit fol. 12. άμαρτία. Πλάτωνος 4, 49—67. 69. 71— 95. 98. 99. 101. 102. 103. Incipit fol. 13. οι μάταιοι τῶν ἀνθρώπων 4, 105—112. 114 — 121. 10, 78. 8, 22. Explicit it. 4.

Seq. TIT. 5, 5. 9. 13 — 16.
119. 120. 136. 118. Incipit
fol. 14. καὶ ἀφροδίσια καὶ
περὶ ἐδωδὰς 5,128. 130. 121.
122. 123. 74 — 82. 41 — 44.
182. 33. 86. 84. Post h. I
legitur quod ego imprudens
omisi, Δημοκρίτου. Δυτάρκει

δ β γ σμικοὰ τροφή νύξ οὐδέποτε γίνεται (cf. Antonium c. 32. p. 45, 40. ubi reponit Gesnerus αὐταριεῖ τροφή μακοὰ ν.) 47, 37—40. 83. 59—66. 48. Incipit fol. 15. ἔδει γὰρ ἐφ΄ ὧ τινι ἡκον 46. 49—53. 135. Explicit tit. 5.

Seq. TIT. 6, 18—37, 1—8. Incipit fol. 25, τὰ ἀσηήμονα, λέγειν 9—17. 38. usque ad finem tituli.

TIT. 7. Deest n. 2. collocatur 76. post 50. et 81. post 57. 64. 69. 65. 66. 67. 70. 68. 77. 78. 79. 80. 74. 73.

TIT. 8. Deest n. 12. caeteraut in ed.

TIT. 9. omittuntur 1 — 3. 5. 13. 23. 24. 26. 31. 34. 65.

TIT. 10. MS, convenit fere cum ed, nisi quod n. 78. omittit. TIT. 11. omittuntur 4. 5. 14. TIT. 12. omittuntur 2. 8. 16.

IIT. 12. omittuntur 2. 3. 16. 18. 28. 24.

TIT. 13. omittuntur 7. 21. 38.

TIT. 14, convenit cum ed. TIT. 15. omittuntur 2. 5. 6.

TIT. 16. omittuntur 5. 14. 17. 18. 19. 24. TIT. 17. transponuntur 28. 27. omittuntur 4. 5. 6. 7. 9. TIT. 18. omittuntur 22. 25. 28, 36, TIT. 19. convenit cum ed. TIT. 20. omittuntur 3. 6. 11. 18. 19. 23. 25. 26. 27. 32. 33, 34, 38, 39, 40, *5*8, 66, TIT. 21. omittuntur 12, 20, 26. TIT. 22. omittuntur 7. 8. 9. 17. 18. 19. 21. 31. 32. 44. transponuntur 29, 28. et postrema sic: 41. 46. 42. 43. 45. TIT. 23. omittuntur 11. 12. 15. TIT. 24. omittitur 6. transponuntur 16. 15. TIT. 28. omittitur 2. Post 12. inseritur oraculum ex Hero→ doto quod habet ed. 27, 14. TIT. 29. transponuntur 11. 9. 10-21. 20-55. 54-70.69. omittuntur 13. 15. 16. 37. 42. 43, 44. 49. 50. 51. 52. 53. 56. 60. 81. 93. TIT. 30. omittuntur 1. 8. et rell. post 10. TIT. 31. Perierunt aliquot folia hunc et sequentes titulos complectentia usque ad 34, 14. TIT. 35. omittitur 7. TIT. 37. omittuntur 17. 18. transponuntur 19. 16. 20. TIT. 38. omittuntur 4. 19. 39. 51. 52. 53. 54. transponuntur 23. 22. 31. 30. 42. 40. 41. 63. 62. Iteratur 7. post 21. TIT. 39. omittuntur 1. 2. 4. 5. 17. Priora sic collocantur: 6. 3. 7. 8. 10. 9. TIT. 42. omittuntur 3. 14. 15. TIT. 43. omittuntur 1. 8. 12. 13. 16. 27. 28. 54. 84. 109 - 113. 129. Transponuntur

19. 18. 24. 21. 23. 22. 70. 67. 71. 68. 69. post 77. 83. 81. 80. 143. 142. TIT. 44. Transponuntur 7. 6. omittuntur (locus Theophrasti) 22. 49. TIT. 45. transponuntur 6. 5. omittuntur 7. 10. 16. TIT. 46. collocantur sic: 1. 2. 7. 8. 9. 10. 11. 3. 6. 4. 5. 15. 16.17.18-70.73.72.71-94. 92. 93. 95. 96. 99. 100**.** 101. 102. 97. 98. omittuntur 12. 13. 39. 44. TIT. 48. collocantur sic: 1.6. 7. 2. 8. 4. 11. 9. 10. 3. 5. 12. 13-19. 22. 20. 21. 24. **— 41. 44. 45. 17. 46. 42.** 43. 47 - 54. 55. 53. omittuntur 50. 65. TIT. 49. collocatur 7. post 9. et 22. post 23. omittitur 28. TIT. 50. omittitur 5. collocatur 7. post 16. TIT. 51. collocantur sic: 1. 2. **3. 4. 17. 5. 6. 7. 18. 8. 9.** 19. 10. 11. 25. 22. 21. 23. 12. 13. 24. 25. 26. 27. 14. 15. 16. 28. 29. 30. TIT. 52. collocantur sic: 1. 6. 7. 2. 8. 9. 3. 10. 4. 5. 11. 12. 13. 14. 16. 15. 18. 17. TIT. 53. collocantur sic: 1.7. 2. 3. 4. 5. 8. 9. 6. 10. 11 -16. TIT. 54. collocantur sic: 1. 5. 6. 7. 8. 3. 9. 23. 10. 11. 12. 13. 14. 4. 15—19. 21. 22. 24 - 28. 30. 29. 31. 32 -62. 64. 63. 65. 66. TIT. 57. collocatur 9. in principio, 7. post 8. rell. ut in ed. TIT. 58. collocantur sic: 6. 1.

7. 2. 8. 9. 10. 3. 4. 5. 11.

TIT: 59. collocatur 7. post 8. et 20. post 21. TIT. 62. collocantur sic: 1-14. 16. 17. 19. 28. 29. 22. 23. 24, 25. 30. 26. 31. omittuntur 15. 18. 20. 21. 27. TIT. 63. collocatur 23. post 25. TIT. 64. collocantur sic: 1. 4. 2. 5. 3. 6. 11. 7. 12. 13. 14. 8. 9. 10. 15. TIT. 65. collocatur 3. post 4. TIT. 67. collocatur 12. post 3. TIT. 68. collocantur sic: 1-8. 12, 9, 11, 13, 10, 14, 16, 17. **1**8. 19. 15. 20 — 32. 36. 35, 33. 34. 37. TIT. 69. collocatur 13. post 14. TIT. 71. omittitur 5. TIT. 73. omittitur 6. reliqua sic collocantur: 9. 37. 10. 38. 11. 40. 41. 42. 43. 44. 15. 45. 16. 17. 46. 18. 47. 19. 48, 20, 49, 50, 21, 51, 22, 52. 23. 54. 58. 55. 56. 24. 25, 59, 26, 27, 28, 29, 31, *57.* 60. 61. 32. 33. 34. 35. 36. 62. 63. 64. TIT. 74. collocantur sic: 1-21. 24. 26. 27. 25. 28. TIT. 75. collocantur sic: 1. 2. 3. 4. 9. 5. 6. 10. 7. TIT. 76. transponuntur 4. 3. et mox 6. 7. post 8. TIT. 81. collocatur 8. post 5. TIT. 83. transponuntur 13, 12. omittuntur 25. 26. 27. TIT. 84. omittuntur 2. 4. 5. collocatur 6. post 8. TIT. 86. transponuntur 11. 10. 9-16. 15. 17-23. 22. TIT. 90. collocatur 8. post 5, TIT. 91. collocautur sic: 1. 3. , 2. 4. 5. 9. 6. 10. 11. 12. 7. 8. 13. 24. 14-20. 25. 21. **22. 26.** 27. 28. 23. 29. 24.

TIT. 93. collocantur sic: 1 -4. 3. 6. 5-11. 19. 20. 21. 22. 12 — 15. 17. 18. 23. omittitur 16. TIT. 94. transponuntur 7. 6. TIT. 95. transponuntur 6.5.4 -12.11.TIT. 96. collocantur sic: 1. 5. 6. 9. 10. 11. 2. 13. 12. 14. 17. 15. 18. 3. 19. 4. 20. TIT. 97. iteratur 16. post 9. TIT. 98. omittuntur 5. 6. 15. 22. 74. collocantur sic: 39. 45. 40. 7. 41. 49. 50. 52. 51. 42. 43. 47. 48. 53. 54 — 62. - TIT. 99. collocantur sic: 10.17. 18. 19. 22-29. 11. 30. 12. 31. 32. 21. 20. 15. 16. 34. 35. TIT. 100. omittitur 6. transponuntur 5. 4. 7. TIT. 101. omittuntur 13. 14. **16.** 19. 28. 26. 29. TIT. 102. omittitur 8. TIT. 103. omittuntur 24. 28. 29. TIT. 104. omittuntur 4. 12. 15. 20. 21. 22. 23., collocatur 8. post 9. mox post 19. inseritur praecedentis tituli 31. TIT. 105. omittuntur 6. 24. transponuntur 36. 35. et mox 41. 39. 40. TIT. 106. collocantur sic: 1.2. 8. 3. 9. 10. 11. 4. 5. 6. 7. 12. 1**4. 1**3. ' TIT. 107. collocantur sic: 1. 2. 4. 5. 3. 6. 7. TIT. 108. collocantur sic: 1. 2. 4. 3. 5 — 10. 32. 11. 12. 13. 26. 27. 25. 28. 21. 30. 29. 31. 33 - 39. 15. 40. 42. 16. 41. 43. 44. 46. 20. **45**. 47. 50. 51. 52. 48. 49. 17. **18.** 19. 53. 22. 55. 24. 56.

omittuntur 80. 84.

20. 23. omittuntur 1. 4. 9. TIT. 109. omittitur 1. 12. 24. TIT. 110. omittuntur 6. 10. 17. TIT. 111. omittitur 3. reliqua collocantur sic: 1. 2. 5. 4. 6. 10. 11.7. 8. 9. 12. TIT. 112. collocantur sic: 1. 4. 2. 3. 6. 7. 8. 5. 9. TIT. 113. collocantur sic: 1. 2. 7. 8. 3. 9. 4. 5. 10. TIT. 115. collocantur sic: 1-4. 7. 8. 10. 9. 15: 11. 5. 14. 16. 6. 17. 19. omittuntur 18. 23. TIT. 116. collocantur sic: 20. **19**. 22. **21**. **7**. 23 – 38. 39. 37. 36. 40. omittuntur 26.

8. 6. 10. 11. 7. 13 — 19. 22.

31. 42.

TIT. 119. collocantur sic: 1. 11. 7. 13. 14. 2-10. 5. TIT. 120. omittitur 20. post 3. inseritur 6. ex tit. 125. et 4. collocatur post 10. TIT. 121. collocantur sic: 1. 4. 5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13. 14. 16. 15. 17. 19 — 22. 24. 23. 25. 2. 26. omittuntur 3. 18, 33. TIT. 122. collocantur sic: 6.5. 7. 8. 10. 12. 9. 11. 13. TIT. 124. collocantur sic: 1. 3. 2. 5 - 37. 40. 41. 38. 39. 42. omittuntur 23, 24. 30. TIT. 118. collocantur sic: 5. TIT. 125. transponuntur 3, 2.

et mox 10, 9.

ORDO SENTENTIARUM IN EDITIONE TRINCAVELLI,

Λόγος πρώτος.

p. 1. 'Αλλ' 5, 21. πρέσβεις 5,
48. σωφροσύνη 5, 49. 'Αρίτονοι 5, 50. Δαρδανεῖς 5, 51.
Κράτης 5, 52. Σωπράτης 5,
33. El δὲ 5, 133.

p. 2. δστις 5, 53. έγω 5, 135. Κατά 7, 69.

2 10.405 7

p. 3. λοιμοῦ 7, 70. σοφίη 3, 34.
 Πάλιν 7, 74. Ψυχῆς 1, 60.
 ἀρετὰ 1, 64.

p. 4. 5. Exes 1, 67.

p. 6. Ἰσοκράτης 1, 45. ἸΑριστοτέλης 3, 53. ζημίαν 5, 31. βραδέως 3, 30. τὰ ἀφανή 3, 31. Σωκράτης 3, 32. μάλιστα 3, 93. ἡγοῦμαι 5, 54. υφ ων 5, 55.

p. 7. οὐκ ἔστι 1, 83. ἀνθρώποις
1, 39. ψυχῆ 1, 58. οὔτε 1,
30. οὔτε ἐξ 1, 81. Πυθαγόρας
1, 29. ἄγρυπνος 1, 19. ὰ μὴ 1, 20. ζητεῖν 1, 21. ζῆν 5, 28. ἰσχὺν 1, 22. πέπεισο 1,
23. πράττε 1, 24. τέκνα 1, 25. τὰ ἐπίπονα 1, 26. χαλεπὸν 1, 27.

p. 8. ψυχῆς 1, 28. ὧν ή 5, 29.
 ὧν τοῦ 5, 30. ὧν ἔνεκα omiss.
 νόμφ 5, 28. ἄριστον 5, 24.

πύνθανομένου 1, 32. ὅτι μάταιος 1, 93. τῶν μὲν 5, 129. p. 9. καὶ ὅταν 3, 94. οὐκοῦν 3, 95. ὅσαι 1, 99. τούτοις 1, 90. p. 10. ἀλλὰ μὴν 5, 127. ἔστι 7,

2. οὖτος 5, 1. τοεῖς 1, 8, έγκα 3,27. μή ποτ' 3, 28. τῆς τύχης

5, 32. λύπη 3, 39.

p. 11. παρακαταθήκην omiss.
 φράζεο 5, 22. ἐκ μὲν τῆς 3,
 52. τῷὄντι 1, 89. μὴ τὴν 1,
 41. ἃ πάσχοντες 5, 56. μόνω

3, 43. παρών 7, 75.

p. 12. άλλά 1, 91. πάλλιστον 1,
92. οὔτε 1, 37. τοῦ σοφοῦ 1,
38. ἐν μὲν 3, 41. ὁδὸν 3, 42.
τοῦ βίου 1, 33. ἀνδριὰς 1, 34.
φαύλων 5, 25. ἀδιπούμενος 5,
26. οὕτω 5, 27. μὴ διὰ

γυμναζόμενον 5, 45. πυβεονήτου 3, 40. πασα 1, 65.

όπόταν 1, 66. p. 13. άυχαὶ 1, 67.

p. 14. ἐπειδή 1, 68.

p. 15. dei 5, 67.

p. 16. α δεῖ 3, 1. ἡ χάριν 5, 11. ἀπάτης 9, 23. ἀμαρτάνει 3, 10. ἄπαντα 3, 11. τὸ δ' ἀσ- θενές 3, 12. ως ὄψις 3, 13.

ἐσθλοῦ 3, 14. ἀλλ' ή 3, 15. qu τῆ 3, 16. οὐχ 3, 17. ὀρθῶς 3, 18.

p. 17. σστις 3, 20. πολλοί 3,
 21. πρὸς 3, 22. σταν 3, 23.
 ίσχὺς 3, 24.

p. 18. νομίζειν 3, 54. την ήγ. 3, 55.

p. 19. πάντες 118, 9. δπλοκ 5, 26. έγω 5, 2. φόβος 5, 3. μη πλοῦτον 5, 4, φύκ ἔστ 5, 5. αῖ αῖ 5, 6. ἐπεὶ 5, 7. είμαρμένων 5, 8. πολλαῖσι 3, 8. θεὸς 2, 7. τοῦ μὲν 2, 8. τὰς γὰρ 5, 17. δυσῖν 5, 18. ἀλλὰ μὴν 3, 49.

p. 20, χρη 3, 50, φρανήσιος 3, 51. Σωκράτης 3, 45. Περίανδρος 3, 56. Αί 3, 57. φθονερον 3, 58, πέφυκε 3, 59, ύπαμίμνησκε 3, 60.

p. 21. Σωκράτης 3, 61. ἔφη 3, 62. Πωλούμενος 3, 63. σωφρονέστατον 3, 64. ξένου 3, 65. Χινόσιππος 3, 66. ἄσπες 3, 67. ἔσον 3, 68. σὐ δὲ 3, 69. οἰον 3, 70.

p. 22. πῶς γὰο 3, 71. ῶσπεο 3, 72. ὁ φοόνιμος 3, 73. φρόνασις 3, 74. ά δὶ 3, 75.

p. 23. φούνιμος 3, 76.

p. 24 - 34. $\triangle OFOE \triangle ETTE$ -POE convenit cum Tit. 4.

p. 35. ΔΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ. Ταμιεῖον 5, 9. ως ήμερα 5, 13. χαίρειν 5, 14. ούχ ο 5, 15. ω μάπσο 5, 16. ανθρωποισιν 5, 419, ἀνὴρ 5, 120. ἔστι γὰρ 5, 131.

p. 36. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημάτων 5, 118. τὶ δαὶ 5, 128. πᾶσα 5, 130. Ἰβήρων 5, 121. σωφοόνων 5, 122. Μενέδημος 5, 123. οῦτω 5, 74. ἐν συμποσίω 5, 75. κᾶν ήδονῆ 5, 76. ἡδονὴν 5, 77. δέκαιος 5, 78. p. 37. πρῶτον 5, 79. κακὸν 5, 80. δεῖ 5, 81. Εὐριπίδης 5,

5, 126. καὶ μὴν 5, 72. p. 38. Γαλακτοφάγοι 5, 73. δ τύχη 5, 46 – 52. ἐξέταζε 5, 84 – 106.

82, φαντάζονται 5,124. άλλὰ

p. 41. Ελευθερία 1, 54 - 57. ο φεύγεις 5, 107 - 117.

p. 42. ωσπες 3, 78. μέτρον 3, 79.

p. 45. ὑκόσων 3, 81 — 85.

p. 46. καλόν 3, 86. πολλαί 3, 88 — 91. τό λιβανωτόν 1, 35. Οί τό omiss. ἀπολογεῖσθαι 1, 36. Ἐπαινεῖν 3, 92. τί δ' εἰ 9, 68. εὐρών 9, 69. ἀποκρίνου 9, 70.

p. 48. ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ. Επαινετά 1, 18,

p. 52. Φιλονεικείτω T.1. p. 62.

p. 53. ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ. Ανδοείας 7, 73.

p. 54. AOFOE EKTOE. Convenit cum Tit. 8.

ORDO EXCERPTORUM EDIT. FROBENIANAE,

p. 69. ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΤΣ, ω πότνι 31, 3. βούλομαι 31, 2. αιδώς εν 31, 15. ούδενα 31, 16. αδικείν 31, 17.

p. 70. Ζῆνα 31, 12. λέγω 31,18. φαῦλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8.

p. 71. αἰδοῦ πρὸς 46, 54, θέλε 48, 20. αἰδοῦ 31, 10. ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ. ἤδη 32, 4. οὕτοι 32, 5. ἄπαντ 32, 6.

p. 72. δ μεγίστη 32.7. ἄμα δὲ 32, 8. ἔπεσθας 32, 9. ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΙΑΣ. ὅστις ὑπ. 10, 20. οὐδεὶς 10, 21. ἔργον 10, 24.

p. 73. πλεονεξία 10, 3. ω καλλιφ. 10, 8. αο έστιν 10, 4. εί μὴ τὸ 10, 5. ὅστις γὰο 10, 7.

p. 74. βία 10, 23. κακοῖς 10,
26. οἱ δημ. 10, 9. νήπιοι 10,
11. χοήματα 10, 10. λέγεις 10,
6. ἀδίκως 94, 4. ἀρχομένων
46, 63.

p. 76. ἀρκοῦ v. inf. p. 372. ἀγανιζόμενος inf. p. 372. ἀγανοῦν 9, 31. ἐγω μὲν 10, 35. Σιμωνίδης 10, 39. φιλάργυρος 10, 42. χρημάτων 10, 44.

p. 76. 'Αριστοτέλης 10, 50. οὔτε 10, 56. έλπὶς 10, 58. Σιμωνίδης 10, 62. Διογένης 10, 63. πενίαν 10, 68. ἐσχάτη 10, 72. Σεμίραμις 10, 53.

p.77. ΠΕΡΙ ΑΚΡΑΣΙΑΣ. πολλῷ 18, 10. ἐχθρόν 18, 11. οίνος 18, 12. ος δ' αν 18, 14.

p. 78. ἐν πυρὶ 18, 16. οἶνός τοι 18, 3, τὶ ταῦτ 18, 1. Ξεῖν ἄγε 18, 22. Ὑγιείην 18, 31.

άμαθίην 18, 32.

 p. 81. ἀληθείην 11, 21. ψεύδεσθαι 11, 22. ἀλήθεια 11, 1. ἀλάθεια 11, 2. Δυδία 11, 7. ἄμεινου 5, 104.

p.82. ΠΕΡΙ ΑΝΕΣΙΚΑΚΙΑΣ. ήδιον 19, 2. δυοῖν 19, 3. οὐ δύναμαι 19, 11. μεγάλην 19, 8. Δημοσθένης 19, 4. Πλάτων 19, 5. Αρίστιππος 19, 6. δργῆς 19, 9.

p. 83. Δίωνι 19, 17. ΠΕΡΙ "ΑΦΡΟΣΥΝΗΣ. ἀλλ' οἱ 4, 1. τὸ μὴ δ' 4, 2. ἄφρων 4, 3. οὐδεὶς 4, 7. ὅστις 4, 27.

p. 84. εὐηθία 4, 28. μικρά 4, 40. ανοια 4, 4. ως δυσπ. 4, 5.

ποίν γαο 4. 15. κατθανοίσα 4, 12. akl ax. 4, 33.

p. 85. n aça 4, 34.

p. 86. δ μη φέρων 4, 39. ούπ ἔστ' 4, 35. ὄνος λύρας 4, 44. Δημοσθένης 4, 51. Βίων 4, 54. ο μεν δειλός 4, 57. εν μεν ταις 4, 59, τοις άφροσιν 4, 62. οί μεν ξένοι 4, 63. ταυτόν 4, 64. λήθη 4, 72. ἀνοήμονες 4, 73.

p. 87. δόξα 4, 82. Σωπράτης 4, 85: Βίων 4, 88. ΠΕΡΙ 'Α- $\Pi OPPHT\Omega N$. You 41, 1. έκμαρτυρείν 109, 6. μή μοι 41, · 3. μη πάντ' 41, 4. Σωπράτης 41, 5. Εύριπίδης 41, 6.

p. 88. 'Aquotoreling 41, 8. delσω 41, 9. μαλλον 41, 10. Χάρης inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΑΣΩΤΙΑΣ. τους του 15, 1. μή δαπανάν 15, 7. ό γάς τὸν 15, 2,

15, 8. Διογένης 15, 9. Κράτης 15, 10. Ζήνων 15, 12. οὐ γάο 15, 13, τῶν γὰο 15, 11,

р. 90. ПЕРІ 'АФРОДІТНУ. τῆ δ' 'Αφ. 63, 1. οί γὰς 63, 3. Κύπρις 63, 5. ώπαιδες 63, 6.

p. 91. ταὶ μοῖσαι 63, 7. ἔρωτος· 63, 9,

p. 92. ἔρωτα 63, 11. εἴ τις 63, 12. ούκ 63, 13. τὶς δὲ 63, 16, 16. ἐστι 63, 19. ὅταν 64, 1.

p. 93. ἔχω 63, 23. ἔψως 63, 25. ά μεγάλα 63, 26.

p. 94. εσπερε 63, 27. ήρα 63, 29. ἔρωτος 64, 13.

p. 95. μή τις 64, 16. δταν δ' 64, 18. vũv 64, 23. ΨΟΓΟΣ 'ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ. φύσει 64, 17. τὸ δ' ἐρᾶν 64, 15. μάνον 64,3.

p. 96. έρως 64, 5. σύδ ώ 64, 6. Κύπρις 64, 8. ή γὰρ 64, 10. τοίος 64, 11. δύστηνος 64, 12.

p. 97. 7 05 64, 14.

p. 98. 'Αλφειός 64, 19. Εφωτες 64, 24. ἔρως 64, 27. Θεό-

φραστος 64, 29.

p. 99. ΠΕΡΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. δήμω 48, 1. άλλ' ου 48, 2. ό δ' ήσυχος 48, 3. ως είπες 48, 6. υ. 100. καλόν χε 48, 7. ού χρη 48, 8. Καλλιόπη 48, 12. βουλην 48, 9. φöβος 48, 13.

p. 101. ούιπολύν 48,14 μή θέλε 48, 15. Θέλε 48, 20. μετά 48, 24. χρή 48, 25. τῶν ἔπτὰ

48, 47.

TIEPI BPAXTAOp. 102. ΓΙΑΣ. πολλοῖς 36, 1. γλώσσης 36, 4. nai n 36, 6.

p. 103. ου δ' 36, 9. τὶ ταῦτα 36, 11. our in 36, 14. dong 36, 16. γλώσση 36, 17. τὸν μή 36, 18. τυραννικόν 36, 15. αλσχούν γ 36, 12.

p. 89. ξογον 15, 3. Σωκράτης τρ. 104. οί κράτιστοι 36, 29. ΙΙλάτων 36, 22. πλεονεξίη 36, 24. Θεόκριτος 36, 20. MEPI TOT BIOT OTI ΒΡΑΧΥΣ. ώ θνητών 98, 1. όρω 98, 2. τοιούτος 98, 3.

> p. 105. απαντα 98, 8. βίον 121, 16. άνθοωπίνως 124, 6. τους · ζῶντας 98, 4. δεῦτ΄ ω 78, 7.

p. 106. ανθρωπος 98, 6. εί δ΄ άτες 98, 21. άλλ' ήμ**έ**ρα 98, **32. πλείη 98, 33. ἀπροσδό**κητον 105, 5· τυφλόν 98, 11. ήμεις 98, 13.

p. 107. ω τρισμ. 98, 14. ω παί 98, 16.

p. 108. ἐν δὲ τὸ 98, 29.

p. 109. πλείη 98, 33. φεῦ φεῦ 98, 34. έγω το 98, 39. το γαρ 98, 49. δς γὰς 98, 50.

p. 110. ού μέν 98, 51. τὶ γάρ δή 98, 52. τρισφθλί 98, 53. διζημένοισι 98, 58. τὶ γάρ

έστιν 98, 60, Σωκράτης 98,

P. 111. ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ. μεγάλη 67, 1. φεῦ φεῦ 67, 3. οὐδὲν Κύρν 67, 4. γυναικὸς 67, 6. οἰκόφθορον 67, 8. ταμεῖον 67, 12.

p. 112. ἀμηχανῶ 76, 2. ζευχθεὶς 67, 13. τὰς μὲν 67, 19. περὶ γάμων 67, 26,, γεννῶντας 67, 27.

p. 113. Σπαφτιατών 67, 16. ΟΤΙ ΟΤΚ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟ ΓΑΜΕΙΝ, τίς δῆξ' 68, 2, ὧ τρισκ, 68, 4,

p. 114. καλόν 68, 5. δύ ημέραι 68, 8. μηδέ ποτε 68, 10. γα- . p. μεῖν 68, 11. νόμοι 68, 12.

p. 115. ζηλα 68, 13. ου ποτε 68, 14. τον μόνον 68, 16. βίον καλον 68, 20. γυναικός 68, 21. γυναϊκα 68, 22. ζευχθείς 68, 24. παραπλήσωον 2. 68, 26.

p. 116. πατρώα 68, 28. ὅταν γυνή 68, 35. ή γὰο 68, 32. ὅστις γαμεῖν 68, 1.

p. 117. ἀθάνατόν 68, 3. ἔλεγον
 68, 6. τὰ γυναϊκ 68, 18. νῦν
 δ' αὐδὲν 68, 19. ὡς ἔστι 68, 27.

p. 118. Ἐπαμινώνδας 68, 36. Πλάτων 68, 31. Θαλῆς 68, 29. ΨΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. δεινή 73, 1. γυναϊκες 73, 32. ὅλυαθε 73, 3.

p. 119. ἄλλως δὲ 78, 5. γυνη 73, 8. πλην τῆς 73, 10. γυνη γὰο 73, 11. γυναῖκα 78, 18. πολλὰς 73, 15. δειλῶν 73, 16. πέποιθα 73, 19.

p. 120. δ παγκακίστη 73, 20. πάντων δ' 73, 27. δ Ζεῦ 73, 80. μισῶ 78, 31, οἶσθα 73, 37. p. 191. οἰκ ἔστ 78, 39, πολὶ

p. 121. οὐκ ἔστ 73, 39. πολύ χ. 73, 44. καί γε λ. 73, 40. τότε τὰς 73, 43. οὐδέποθ' 73. 45. ἐγὰ 73, 48. ὀφθαλμιῶν 73, 52.

p, 122. οπου γ. 73, 58. χωρίς 73, 61.

p. 126. πέφυκε 73, 14. γυναιξί 73, 17. ην γάρ 73, 21.

p. 127. ἔστι γυνή 73, 2. ΓΑ-ΜΙΚΑΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ. dll οὖ ποτ 74, 4. οὖ γάο 74, 2. ἔστο 74, 7.

p. 130. τοὺς τῆς 74, 11. οὐδὲν 74, 19. ἀγαθῆς 74, 20. κακῶν 74, 25. αἰνῶ 74, 26.

p. 131. giya 74, 29. αὐτὴ 74, 30. οὐ χρὴ 74, 22. ἢ μὴ 74, 27.
p. 182. Κόσμος 74, 48. ἀλλομως 74, 40. κόσμος όλιγ. 74. 38. τὴν δὰ 74, 49. τοὺς μὲν 74, 58.

p. 133. φώφρονος 74, 37. γάμου 74, 41. τοὺς μὲν 74, 34. φοβητέον 74, 35. Θεανώ 74, 32. ή αὐτή 53, 55. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ. τὸ γνῶθι 21, 2. ἄνθυωπος 21, 1.

p. 134. αν γνώς 21, 8. εί θνητός 21, 4. κατά 21, 5. εν Χαιφωνεία 21, 6. και μήν 21, 16. Σωκράτης 21, 9. Θεόκριτος 21, 10.

p. 135. θεώρει 21, 11. γνώθι 21, 12. Χείλων 21, 13. ΨΟΓΟΣ ΓΗΡΩΣ. φεῦ φεῦ τὰ 116, 2. φεῦ φεῦ τὰ 116, 3. κολον 116, 3. ὅστις 116, 5.

p. 136, τι δ' ἀλλ' ἢ 116, 7. οχληφον 116, 8, οὔτε 116, 10. ἄμοι 116, 11. ὡ γῆρας 116, 12.

p. 187. σφόδρα 116, 13. πρὸς γὰς 116, 14. τὸ γῆρας 116, 15. γῆρας 116, 23. ἤδη 116, 22. πιαρὸν 116, 20. ἐπὴν 116, 21. αὐδεὶς 116, 26.

P. 138. γῆρας 116, 27. οὐδὲν

πολιός 116, 32. αλλ' η 116. 38. ω γῆρας 116, 36. ἀνειμένον 116, 37, άλλ' οῦτω 116, 40.

p. 139. Έρατοσθένης 116. 43. αύξανομένου 116, 45. Κάτων 116, 46. "Αλεξις 116, 47. Πατροκλής 116, 48. "ΟΤΙ ΤΟ 'ΑΝΕΠΑΧΘΕΣ, $\Gamma HPA\Sigma$ οντι το 117, 1,

p. 140. ούκ έστι 117, 4. τοῖς γάρ 117, 5. δ μέν 117, 7. ΠEPI **Ξενοφῶν 117, 6.** ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, καὶ γὰρ 81,

8. τὰ τῆς γε 81, 7.

p. 141. καὶ μὴν 81, 1. καὶ τῶν 81, 3: οὐ παύσομαι 81, 5, ούχι 81, 9. Ισχυρον 81, 11.

p. 142. έν μέν 81, 12. δ λόγος 13. ΠΕΡΙΔΕΙΛΙΑΣ, ΠΑΝ-TA 8, 2. δειλοί 8, 3. τούς εύγ. 8, 5. /ούτοι 8, 6. πακή 8, 10, δ δ' ήδυς 8, 13.

p. 143. βοᾶ 8, 2. τίπτε 8, 4. πάντα 8, 15. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙ-ΟΣΤΝΗΣ, ἐσθλοῦ 9, 6. μή δ' ή 9, 7, χρηστοῦ 9, 9.

p. 144. δίκαιος 9, 9. το μηδέν 9, 10. ού δεί 9, 11. κρεῖσσον 9, 8. είς τοι 9, 13. φεῦ φεῦ 9, 15. δ μηδέν 9, 16. μνημοσύνης 9, 25.

p. 147. ανδοείας 9, 27,

p. 148. αξιον 9, 29. αγαθον 9. 31. μοῦνοι 9, 32. Αριστείδης 9, 35. αίσχοὸν 9, 47. ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. οὐδὲν 42. 4. το δοκείν 42, 5. όστις 42, 6,

p. 149. ού δέι 42, 1. πακουργότερον 42, 2. εύλαβοῦ 42, 7. διαβολή 42, 8. HEPI ET-ΓΕΝΕΙΑΣ. τερισσόμυθος 86, 2.

116, 28, οὐ γὰρ 146, 31, p. 150, οὐ μη 86, 4. Ανάχαρσις 18, 16. σεμνύνεσθαι 86, 17. είς δ' 86, 1. έγω 86, 5.

p. 151. απολεί 86, 6. ούκ Εστιν 86, 7. αυθέν 86, 10. ήπου

86, 11. yévove 86, 3.

p. 152. φειδώμε θ' 86, 8. έγω μέν 86, 9. Σώστρατος 86, 14. Σωπράτης 86, 20. Διογένης 86, 19. 'Autiyovos 86, 13.

p. 153. ἘΠΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ. μάτην 119, 1. πᾶς 119, 2. πάσι 119, 3. τὸ φῶς 119, 5. πανταγού 119, 4. ο λαμπρός 119, 8,

p. 154. ψυχης 119, 10. βουλοίμην 119, 11. τὸ ζῆν 119, 12. άλλ' 119, 13. ού ταυτόν 121, 2. ότε μ. 119, 14. πολλοί 119, 8,

p. 155. ΠΕΡΙ ΉΣΤΧΙΑΣ. ζηλω 58, 2. παλόν 58, 4. δ πλεῖστα 58, 5. τὰ μηδὲν 58, 6. άδ' ήσυχ. 58, 7. ώς ήδὺ 58, 8. δστις δέ 58, 1.

p. 156. ο δε τας 58, 3, εί μοι 58, 11, σοφον 58, 14.

p. 157, ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟ Τ. μόνος 118, 1. βληϊστοί 118, 2. τουτό κεν 118, 4. πάντα γαρ 118, 5. abavaslas 118, 10. σμικοά 118, 11. ός τις 118, 12.

p. 158. παλιοί 118, 13. βροτοῖς 118, 14. τὸ γὰς 118, 16, ὧν τοῖς 118, 17. εὔθυμος 120, 9.

p. 159, αφυκτον 118, 22, ούχ ό θ. 118, 25. ο θάνατος 118. 30. εύκαταφρόνητος 118, 31. ποός μέν 118, 13. Γοργίας 118, 29, ο θάνατος 118, 32.

p. 160. ΈΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑ-ΤΟΥ απουσον 120, 1. 6 θάνατ' 120, 5. εί τι δή 120, 6. άλλ' ἔσθ' 120, 7. δν οί 120. 8. αλις 120, 10. πάντων 120, 11. ω θάνατε 120, 12.

P. 161. τόδ' ἦν 120, 14. τὸ ξῆν 120, 18. ἀναξαγόρας 120, 19. ἐχρῆν 120, 22. οἴδε 120, 23. Καυσιανοὶ 120, 24.

p. 162. τίς γὰο 120, 26. ΠΕΡΙ ΊΑΤΡΩΝ. ἰητοὸς 102, 1. μέλλοντ 102, 2. ἄνθρωπον 102, 4. τις 102, 6.

p. 163. Τρόφιλος 102, 9. τῶν δ' ἐλ. 102, 8. πάθος inf. p. 372. ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ. δύσμος ον 104, 1. γέροντα 104, 2. τῷ γὰς 104, 3.

p. 164. εὔπιστον 104, 5. ἐν οἶς 104, 6. ἡ μὲν δὴ 104, 12. τῷ οὔ μοι 104, 15. ἔςωθεν 104, 14. ώσπεο 104, 16. Ἡράκλειτος 104, 23. κατά γε 104, 26.

p. 165. ΠΕΡΙ ΔΥΠΗΣ. λύπη 99, 2. οὖκ ἔστι 99, 7. ἔνεστι 99, 8. λύπαι 99, 10. φρονῶ 99, 12.

p. 166. ἄκτειο 99, 13. λύπη 99,
15. ἀλλ ού 99, 16. πολλῶν 99,
18. τίκτουσι 99, 19. αί δὲ 99,
23. τῶν μετρίων 99, 28. λύπη μὲν 109, 7. τοῖς γὰρ 99, 26.

p. 167. ἔφγον 99, 30. Σωκφάτης 99, 35. ὅστις 99, 4. σὕτως 99, 5. ΠΕΡΙ ΔΗΘΉΣ. λάθα 26, 1.

p. 168. ω πότνια 26, 2. λήθην τε 26, 3. ως τοῖς 26, 4. ἔστε γὰς 26, 5. δ γὰς 26, 6. ΠΕ-ΡΙ ΜΕΛΕΤΗΣ, ἐκ θαμινῆς 29, 52. Αντιφάνους 29, 51. πάντα 29, 47. οὐκαλὸν 29, 43.

 p. 169. οὐ γὰς 29, 55. σὺν μυρίοις 29, 44. τὸ ζητούμενον 29, 48. χρόνος 29, 42. οὖπ ἔστιν 29, 40. οὔτοι ἀπ 29, 41. πολλὰ 29, 35. ἀλλ' ἡδύ 29, 57. δεῖ τοὺς 29, 17. .p. 170. πάντα 29, 19. φιλετ 29, 21. ἐκ τῶν 29, 22. οὖκ ᾶν 29, 24. οὖτι 29, 25. πάντ ἔστιν 29, 28. ὡς ἡδέως 29, 30.

p. 171. οὐδεὶς 29, 31. οὐδεὶς γὰς 29, 32. ΠΕΡΙ ΜΝΗ-ΣΤΕΙΑΣ. γάμους 70, 1. ὅσοι 70, 4. ὅταν 70, 5. ὁΰ' ἔστ' α 70, 7.

p. 172. παοθενικήν 70, 8. πασι δ' 70, 10. Περικλής 70, 17. ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ Ε-ΘΩΝ. μή νεῖκος 44, 2. οὐ παντελῶς 44, 3. καὶ τοὺς 44, 4.

p. 173. οὐκ ἔστιν 44, 6. καλὸν οἱ 44, 8. τοὶ γὰο 44, 7. ἔθος 43, 53.

P. 174, είθισμένοι inf. p.372. Δαψολίβυες 44 p. 226. ΠΕΡΙ ΝΑΤΤΙΛΙΑΣ. τί τυύτου 59, 2. 12. ού μέν 59, 1. δς τις 59.

P. 175. τῆμος 59, 4. γαῖαν 59,
5. δύστηνος 59, 6. ναῦς 59,
13. τὰ μεγάλα 59, 14. ἐν γῆ 59, 15.

p. 176. τὸν δ' ἐκάλ. 59, 6. μαμάριος 59, 18. ἔως 59, 20.
 ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ. πατρίς 40, 1. ὡς πανταχοῦ 40, 2. ξενιτείη 40, 6.

p. 177. ἀνδοὶ 40, 7. Αρίστιππος inf. p. 872. ΠΕΡΙ ΟΡΓΗΣ οὐδὲν 20, 1. πολλάκις 20, 2. μαινόμεθα 20, 4. ἄπανθ 20, 5. ὀργῆ 20, 7. πολλοὺς 20, 11.

p. 178. όργη 20, 12. όργης 20,
 13. ώσπες 20, 17. είεν. 2, 34.

p. 179. οὐ νῦν 20, 35. δεινή 20, 36. ἀλλ' ἀχ. 20, 41. οῦτω γὰο 20, 42. ὧ μῶοε 20, 27. ὡς ἐν 20, 46. τῆς ὀξυ. 20, 49. τοῖς δὲ 20, 53. Πλάτων 20, 57.

p. 180. οί νεώνητοι 20, 59. Ναυκράτης 20, 64. ό θυμός 20,

65. Ιπλάτων 20, 43. τὰ ἀνείδεα 20, 45. η ο 2 20, 47. τὸν όργιζ. 20, 68.

p. 181. 'Acloravos 20, 69. IE-PI OPKOT KAI EIIIOP. - ΚΙΑΣ. όστις γάρ 27, 4. δέσποιν' 27, 5. δοκον 27, 1. δοκος 27, 3. ού τοίς 27, 9. δεῖ φίλοις 27, 10.

· p. 182. ὄρκον 17, 11. ἄμοσεν 28, 3. Αφοοδίσιος 28, 2. δοκος 28, 4. ή γλώσσ 28, 6. συγκέχυκε 28, 7. καινούς 28, 11. συγγνώμονας 28, 12.

p. 188. ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ. α αί 122, 1. μη δέ 122, 3. ώς ήδυ 122, 4. τοῦτό νυ 122, . δ. Πάτροκλον 122, 6. ξστι nal 122, 7. all' for 122, 8. καὶ γὰο 122, 9. p. 184. ὡς ἄο' ὡ 122, 10. τὶ δὴ

122, 12. αλλ' έχει 122, 13. ἔστι δὲ 122, 15. ΠΑΡΗΓΟ-PIKA. πήδεα 124, 30.

p. 185. ω ταν 124, 19. ζογεο 124, 1.

- p. 186. γαστέρι 124, 2. τοῦ μὲν 124, 5. ανθρωπίνως 124, 6. πάντων 124, 22. πενθείν 124, 27.
- p. 187. παύσαι 124, 28. τοῖς πασιν 124, 29. λύπης 124, 25. άλλ' ὅτ' 124, 6. καὶ γὰο ib. ἐκ θυμοῦ 124, 10. οὐ κλαίω 124, 11. αίψηρος 124,
- p. 188. άλλ' εί 124, 17. τόλμα 124, 9. γίνωσκε 124, 7. πέπονθεν 124, 8. φείδεο 124, 24. ἐπὶ τοῖς 124, 31.
- "Αμασις 124, 32. 189. EΠΑΙΝΟΣ ΠΛΟΤΤΟΤ. ώ χουσέ 91, 4. έν τοῖς 91, 6. επίσταμαι 91, 7. ου γάρ 91,

D. 190. τούτο 91. 9. αλλά 91 10. ου σε 91, 9. πασι δ' 91. 2. πάλαι μέν 91, 2. πλούτος 91, 11.

p. 191. τὸ τῆς 91, 18. ἄς ἔστι 91, 14. τάργύριον 91, 15. ζοχυρότερον 91, 17. χρυσον 91, 20,

p. 192. την δ' εύγ. 91, 21. έχειν 91, 22. aç oloð 91, 23. Αγάμεμνον 91, 24.

p. 193. πλοῦτος 91, **2**6. τὰ χρήματ' 91, 27. δ μέν Έπι. 91, 2.

p. 194. Σιμωνίδης 91, 3. δεῖ δὲ 91, 30. αύτὸς 91, 33.

p. 196. "ΟΣΛ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΟΙΕΙ. άλλ' 92, 1. πλούτου δ' 92, 3. ώς τῶν ἐχ. 92, 5. πλούτος 92, 8. πολλοί 92, 9. μή παιδί 92, 11.

p. 197. ωσπες 92, 14. ασκείν 103, 3. ά τλημον inf. p. 372.

δοκεί 97, 81.

p. 203, ΨΟΓΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ. πώποτ' 93, 20. ψυχήν 93, 1. καὶ νῦν 93, 4. μή μοι 93, 5.

p. 204. σκαιον 93, 7. μη πλοῦτον 93, 9. τον όλβον 93, 10. αεί τὸ 97, 19. δεινόν γε 93, 2.

- p. 205. άδικον 93, 14. σκαιόν 93, 15. πολλών 93, 16. είσορῶ 93, 18. τυφλόν 93, 21. ύπερήφανον 93, 22. χρυσός 93, 23. αξ μέν 93, 30. διηνεκής inf. p. 372.
- p. 206. ἀγάπα 94, 18. ἀγαθὸν 93, 16. "Αμασις 112, 15. ΠΕΝΙΑΣ ΈΠΑΙΝΟΣ. πανθ' 95, 1. πένητος 95, 3. πλουτεῖς 95, 7. τῶν γὰς 95, 8. vn ∆la 97, 18. átì 95, 4. άργαλέον 96, 17. Διογένης 95, 12.

p. 208. 'Αρχύτας 95, 15. ούδέποτε 95, 16. ETI ΠΕΡΙ ITENIAZ. to novoor-95, 2. adinetro inf. p. 372. neveoraτοι 95, 10, nevias 95, 14.

p. 209. 'Αρκεσίλαος 95, 17.
 Διογένης 96, 19. ΨΟΓΟΣ
 ΠΕΝΙΑΣ. εὐκαταφρόνητον
 96, 5. ἡ γὰρ σπάν. 96, 7. αἰστρον 96, 21.

p. 210. ἀεὶ τοῖς 96, 12. πενία 96, 10. πρὸς ἄπαντα 96, 11. οὐκ ἔστι 96, 13. ἀ δειλή 96, 14. μή ποτε μοι 96, 15.

p. 211. μηδέποτ' 96, 18. ὅστις
 96, 20. τὸ τέλος 96, 23.
 ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. ἐγώ δ'
 43, 27.

p. 212. πρὸς γὰρ 43, 18. στά-

σις 43, 34.

p. 213. πονηρά 43, 35. ού κατ. 43, 48. Σόλων 43, 76. δ αὐτὸς 43,77. ὑπὸ γοῦν 43, 56.

p. 214. αί γὰρ ἔδιαι 43, 57.
 Περίανδρος 43, 78. Πυθαγόρας 43, 79. ὁ αὐτὸς 43, 84. ὁ αὐτὸς 43, 85. ᾿Αρπεσίλαος 43, 91. οὐ γάρ ποτ 48, 5. ὅπου δὲ 43, 7.

p. 215. μη δε λ. 43, 8. και μην 43, 9. τρεῖς 43, 10. ὅπου γαρ

43, 11.

p. 216. τρία 43, 15. εἴπερ 48, 30. κοινὸν 43, 23. ἀναρχίας 43, 26. ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ὡς οὐδὲν 39, 21. μῆτερ 39, 22.

p. 217. ή πατρίς 39, 3. τὶ γὰρ 39, 6. ὡς ἔν γε 39, 8. Σπάρτην 39, 10. σὐ δ' ὡ 39, 9. οἶκοι 39, 11, πολλὰ 89, 12.

μακάριος 39, 13.

p. 218. οὖτ' ἄν 39, 16. τὶ τὸ 39, 17. τεθνάτω 39, 19. Πυθαγόοας 39, 25. ᾿Αριστείδης 39, 28. Σερίφιος 39, 29. είκος 39, 1. p. 219. et δ' ήσθα 39, 7. πολλά σε 39, 12. ή γυνή 39, 30. ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ. 'Αλλ'. 50, 7.

p. 221. χαλκείη 50, 2. γλυκυ 50, 3. ἀφρήτως 50, 4. φιλεῖ 50, 1. πόλεμος 50, 10. 'Αρχί-

δαμος 50, 12.

p.222. ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΤΝΗΣ. ταμεῖον 5, 9. ως ήμέρα 5, 13. χαίρειν 5, 14. ω μάπαρ 5, 16. οὐδέν έστι inf. p. 372. δίπαιος

5, 78. δεῖ 5, 81.

p. 223. Εὐριπίδης 5, 82. ἀνδοειότερος inf. p. 372. ἀνδοειότερος inf. p. 372. ἀνδοειός 7, 26. ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ. στρατεία 53, 2. εὐλοιδόρητον 53, 3. κομψός 53, 6. ταχύ γε 53, 7. ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. γνώμαι γὰρ 54, 1, γνώμαι πλέον 54, 3. γνώμη 54, 4. γνώμη 54, 5. βραχύ 54, 6. ἀεὶ γὰρ 54, 7. στρατηλάται 54, 8. εἰθ' ἡσθ' 54, 9.

ψ. 225. έχει 54, 11. το δὲ 54, 15. δώμη 54, 17. ὅστις 54, 23. ἐπ πολέμου 54, 24. ΠΕ-ΡΙ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ. οὐδὲν

49, 1.

p. 226. τυραννίδος 49, 2. κακῶς
 49, 3. οὕτ' εἰκὸς 49, 5. φεῦ τὰ 49, 6. τὸ δ' ἔσχατον 49, 7.
 ὧ πλοῦτε 49, 10,

p. 227. τον τοι 49, 12. και όλως
 49, 15. συγγνώμην 49, 16. Αντίγονος 49, 20. ω τρισάολιοι 49, 8. ωσπερ 49, 14.

p. 228. τοῦ Διονυσίου 49, 22. δοκεῖ δὲ 49, 27. ΠΕΡΙ ΤΟΛ-ΜΗΣ. οὕτ ἂν 51, 1.

p. 229. τολμάν 51, 3. νεανίαν 51, 4. ξυνόν 51, 5.

p. 230. σύν τοίσι 51, 6. έμε δ' Κο΄ 51, 7. p. 231. τόλμ ἀεί 51, 8. οὐ γὰο κατ' 51, 10. τὰ τοὶ μέγιστα 51, 11: νεανίας 51, 14. τοῦ μὲν γάο 51, 15.

p. 232. ούπ ἔστι 51, 25. μέχρι τεῦ 51, 19.

p. 283. καὶ γὰο 51, 21. εἶς μυptous 51, 23. φιλεῖ 51, 24. ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ. οὐ πώποτ 123, 2. ἐάσατ 123, 2. ἀνθρωπων 123, 1.

p. 234. ὄφοα ε 123, 7. Kloi

123, 12.

 p. 285. ΠΕΡΙ ΤΓΕΙΑΣ. οὐδ' ὑγιείας 101, 1. ᾿Αλκμαίων 101, 2. σαφκὸς 101, 13. Σωκράτης 101, 20. Γοργίας 101, 21. σιτία 101, 22. ἔθεν ἄφιστα 101, 12.

p. 236. ΠΕΡΙ ΤΠΕΡΟΨΙΑΣ.
ω δυστυχεῖς 22, 3. ὅταν ἴδης
22, 5. οἱ τὰς ὀφυῦς 22, 9.
ω τρισάθλιοι 22, 11.

p. 287. πᾶς δ μή 22, 12. ὅλως τὸ 22, 10. ὁρᾶτε 22, 13. ΠΕΡΙ ΦΡΟΝΗΣΕΩΣ. ὡς μαπάριον 37, 9. ὀρθῶς μ' 3, 18.

p. 238. ο χρήσιμ' 3, 1. ή χάριεν 5, 11.

p. 239. ἐσθλοῦ 3, 14. οὐχ αἰ 52, 10. ἤβη 52, 12. νεανίας 52, 4. πάντες 118, 9. φόβος

δε 5, 8. μη πλούτον 5, 4. οὐπ ἔστ' 5, 5.

p. 240. αὶ αὶ τόδ' 5, 6. ἐπεὶ 5,
7. εἰμαρμένων 5, 8. ὅταν ἔτ.
3, 23. ἰσχὺς 3, 24. οὖτος 5,
1. τρεῖς 1, 8. ΠΕΡΙ ΧΡΗ-ΣΤΟΤΗΤΟΣ. οὖθεὶς 37, 1.

p. 241. ως ήδύ 87, 2. Κύρν 87, 3. οὐδεὶς 37, 4. σὰ μὲν 37, 5. ὁ χρηστὸς 87, 6. τὸ χρηστὰ 37, 7. μακάριον 87, 9. χρηστοὺς 37, 10. ἀλλὰ τῶν 87, 11.

p. 242. κάν ταῖς 37, 12. τοόπος 37, 13. διὰ τὴν 37, 14. τού πος ἔστι 37, 15. ἀνδράσι 37, 17. νὴ τὴν 37, 18. τὸ δ' ἐπιεκές 37, 20.

p. 243. ολίγων 37, 21. Θεμιστοκλής 37, 30. τρόπου 37, 31. οἰσιν ὁ 37, 26. 'Αριστοτέλης 37, 32. Βίας 37, 36. ὁ Σκιπίων 37, 35. ΠΕΡΙ ΨΕΤΔΟΤΣ. ἀλλ' οὐδὲν 12, 2. καλὸν 12, 4.

p. 244. ποείττον 12, 5. οὐ νέμεσις 12, 6. ψεῦδος 12, 7. ψενδῆ 12, 15. δύστηνος 12, 1. ἔγωγε 12, 10. ἀρχή 12, 17. ψεύδεσθαι 12, 21. Θαλῆς 12, 14.
p. 245. ἀνὴρ εἰς 12, 20.

VII.

CAPITA EDIT. FLORILEGII STOBAEANI

CUM ALIIS EDITIONIBUS STOBAEI MAXIMI ET ANTONII GOMPARATA.

1	St. 1.	81	A. solus superest titulus
2	M. 1.		libri II. capitis 59.
8	M. 68.	32	St. 4.
4	M. 70.	83	M. 60.
5	M. 55.		A. lib. II. c. 48.
6	A. lib. I. c. 85.		A. lib. I. c. 11.
7	A. lib. II. c. 39.	36	A. lib. II. c. 36.
8	A. lib. II. c. 65.		St. 3.
9	M. 66.	38	
10	A. lib. II, c. 31.	39	
11		40	
	A. lib. II. c. 41.	41	A. lib. I. c. 41.
13	A. lib. II. c. 37.		M. 49.
	A. lib. II. c. 43.		St. 22.
15	M. 71.		St. 18.
16	St. 2.		A. lib. II. c. 74.
17			M. 21.
	A. lib. II. c. 86.	47	
	A. lib. II. c. 19.	48	St. 7.
21	A. lib. II. c. 66.	49	
21		5 0	St. 8.
22	A. lib. Il. c. 36.	51	St. 9.
23		5 2	M. 5.
24		5 3	St. 10.
25	A. lib. I. c. 8.	54	M. 22.
		55	A. lib. I. c. 34.
27	A. lib. II. c. 47	56	
	St. 3.	57	A. lib. II. c. 57.
	M. 2.	5 8	
30	A. lib. I, c. 10.	59	St. 11.

	_	. '		
60	A. lib. f. c. 21.	• •	105	M. 69.
61	M. 85.		106	St. 94"
62	St. 12.	r;	107	A. lib. II. c. 27
63		· ` :	108	A. lib. II. c. 87. A. lib. II. c. 88.
64	St. 14.	C # 6 F	109	St. 25.
65		15	110	St. 25. M. 52.
66		1. 1.3	111	St. 26.
67	M. 31	• 5	119	St 07
68	M. 16.		113	St. 20. St. 27. M. 33.
69	M. 43	,	114	A. lib. II. c. 63.
70	M. 16. M. 43. St. 42.	,	114 115 116	A. lib. II. c. 64.
71	M. 10.	~	116	A. 1ib. II. c. 64. St. 28. St. 29. M. 32. A. lib. II. n. 45
72	A. lib. II. c. 69.		417	St. 20.
73	St. 15.		117	M 20
74	M. 61.3		119	M. 5Z,
75	A. lib. II. c. 67.		113	11. 10. 11. C. 45.
	M. 7.	• •	120	St 30.
77	M. 7. M. 8.		121	
	St. 16.	, .	122	St. 31.
	A 11 T - 00		123	
79	A. lib. I. c. 28.	. ,	124	A. lib. II. c. 61:
80	A. lib. H. c. 27. A. lib. H. c. 28.		125	A. lib. II. c. 62.
81		`	126	A. lib. II. c: 62. St. 33. St. 41.
82	A. lib. II. c. 25.		127	St. 41.
83	A. lib. II. c. 26.		123	
84	M. 3.		129	St. 34.
85	A, lib. 1. c. 15.	. *	130	St. 35.
8 6	A. lib. I/ c. 38.		131	A. lib. I. c. 75.
87	M. 27.		132	
88	M. 30.			lib. I. c. 76.
89	M. 29.	/	183	
90	M. 65.		134	
91	M. 64.	•		A. lib. A. c. 74.
	St. 19.		136	St. 37.
93	112, 24,		137	M 57
	A. lib. I. c. 99.		138	A. lib. 1. c. 84.
	A. lib. II. c. 55.		1113	St. 38.
96	A. lib. II. c: 56.	3	140	M. 54
97	A. lib. II. c. 68. St. 20. M. 19.		141	St. 43.
98	St. 20.		142	A. lib. II. c. 91.
99	M. 19.	•		M. 58.
100	A. lib. II. c. 72.		144	A. lib. II. c. 84.
101	M. 40.			St. 44.
102	A. lib. II. c. 72. M. 40. St. 21. M. 56. St. 25.	Υ		St. 47.
103	M. 56.		147	St. 48.
104	St. 25,	•	148	Si. 49.

•	**		`*
149	A. lib. II. c. 1.	• 194	St. 75.
150		195	St. 76.
151	St. 45.	196	St. 77.
152	St. 46.	5 197	St. 78.
153	M. 9.	198	St. 79.
154	A. lib. II. c. 5. et 6.	199	M. 23.
155		200	A. lib. II. c. 9.
156	A. lib. II. c. 8.		St. 83.
157		202	A. lib. II. c. 10.
158	St. 40.	203	A. lib. II. c. 11.
159	St. 65.	. 204	A. lib. II. c. 12.
160		. 205	A. lib. II. c, 13.
161	St. 66. M. 44. M. 46	206	A. hb. II. c. 14.
162	M. 46.	207	A. lib. II. c. 15.
163	M. 34.	208	A. lib. II. c. 16.
164	A. lib. II. c. 49.	209	
	A. lib. 11. c. 50.	· 210	M. 17.
166	M. 37.	211 212	St. 80. 81.
167	M. 37. St. 50.	212	
168	St. 51.		M. 6.
169	St. 52.	214	A, lib. J. e. 23.
		215	
171	St. 53. St. 54.	216	A. lib. II. c. 82.
172	St. 55.	217	A. lib. II. c. 79.
173	St. 85.	, 218	
174	St. 62.		
175	A. lib. II. c. 21.		St. 89.
176	A. hb. II. c. 22.		St. 90.
177	A. lib. II. c. 23.	222	St. 56.
	A. lib. II. c. 24.	223	St. 57.
170	A lib II c 90	224	St. 58.
180	A. lib. II. c. 29. A. lib. II. c. 30.	225	St. 59.
	M. 89.	226	St. 60.
182		227	St. 61.
183	A. lib. II. c. 84.	228	St. 91.
184	St. 63.	229	St. 94.
185	St. 64.	230	M . 10.
186	St. 67.	231	A. lih. I. c. 31.
187			A. lib. II. c. 32.
188		282 283	St. 93.
189	St. 69.	234	St. 92. 11
190	St. 71.	235	St. 95.
191	St. 72.	236	St. 95. St. 96.
	St. 73.	237	St. 97.
192	St. 74.	238	A. lib. I. c. 33.
193	JI. 14.	230	THE THE PARTY AND THE PARTY AND THE

239	St. 99.	976	St. 123.
240	M .097	· 048	St 404
241	Cial Si	979	SI TOP U.S.A.
242	St. 100.	070	St. 126.
243		980	St. 127.
244		281	
	M. 102.		
246	M 67		calcom Stobaei Trinca-
	St. 98.		vellus ediderat.
	M 40	mon.	NA APPLANT
249	N. 18. 10. St. 103.	002	A. lib. II. c. 93. et 94.
	St. 104	984	A. lib. II. c. 93. et 94. M. 48.
251	St. 104.	085	M. 51.
252	St. 106.	286	M. 51. A. Kb. I. c. 1.
253	St. 107.	287	A. lib. I. c. 2.
254	St. 108. 18 . C. Car		M. 24.
255	St. 109.	289	A. lib. I. c. 3.
	St. 110.	290	
	St. 113.		
258	St. 114.	292	A. lib. I. c. 6.
	St. 115	293	M. 53.
260	M, 88.	294	M. 14.
261	St. 111.	295	A. lib. I. c. 47.
262	St. 111.	296	M. 15.
963	M . 41	907	M. 26.
264	A. lib. II. c. 19. 4360000	298	A. 16. 11. c. 96.
265	A. lib. II. c. 20. M. 41.	299	A. lib. II. c. 3.
266	A. lib. II. c. 17.	300	
267	St. 116.	301	
268	St. 117.	302	A. M. II. c. 98.
269			A. liber Hr. c. 97
270			A. lib. II., c, 99.
	M. 36.	305	A. lib. L. c. 17.
272	St. 119.	306	M. 25.
273	St. 120.	307	A. lib. I. c. 19.
274	St. 121.	,808	A. lib. II. c. 100.
275	St. 122.		
	i entertalist	12, 200	with the state of the state of

. is to \$3.

A . . .

ADDENDA EX EDIT. FROBEN.

· Iśpańdż.

p. 75. Μεκού τοις σαυτού, και μή διάρπαζε τὰ πλησίον μή δ αυ προίεσο των σων ώς κατά τουτο μειονεκτών.

Κλειτάφχου. Αγωνιζόμενος μπές ου άδίπως έπραξας, δίς άδικήσεις.

- p. 88. Χάρης τους απόρρητου λόγον εκφέροντας άδικειν ώετο και πρός ους έκφέρουσι. Μισουμεν γαρ ου μόνον τους έκλαλήσαντας, άλλα και τους ακούσαντας α μη βουλόμεθα.
- p. 163. Hliodapov.

Πάθος απαν, το μέν οξέως γιγνωσκόμενον εύβοήθηπον το δε χρόνω παραπεμπόμενον έγγυς ανίατον.

p. 174. Bpasictoátovi

Είθισμένοι δε είδι και σί Σκύθαι, όταν διά τένα καιρόν άναγκάζονται άσιτειν, ζώναις πλατείαις την κοιλίαν διασφίγγειν, ως της πείνης αύτους ήττον ένοχλούσης. Σχεδόν και όταν πλήρης ή κοιλία ή, διά το κένωμα έν αύτη μηδέν είναι, διά τουτο οὐ πεινώσιν, όταν δε συμπεπτωχυία ή, κένωμα οὐπ έχει.

- p. 177. 'Αρίστιαπος έρη, παυταχόθεν ίση καλ δμοία ή είς άδην οδός.
- p. 197. Βοούτου.
  Α τλημου είρετη , κόγος αρ' ήσθα μόνος ' εγώ δε σε ως έργου ετίμων, συ δ' εδούλευες τύχη.
- p. 205. Δηφοκείτου.
  Διηνεκής επί πάστυ άνθρώποις ή τοῦ κλούσου επίθυμία μή κτηθείσα μεν γάς τρύχει, κτηθείσα δε βασανίζει ταῖς ορρονείσιν, ἀποκτηθείσα δε ταῖς λύπαις.
- p. 208. Τοῦ αὐτοῦ. 'Αδικείτω μοι πλουσιός, καὶ μὴ πένης, όἄον φέρειν γαρ κρειττόνων τυραννίδα.
- p. 222. Δημοσθένους.
   Οὐδίν ἐστι τῆς ἀκρασίας ἐπωδυνώτερον.
- p. 223. Αριστοτέλους. Ανδρειότερος είναι μοι δοπεί ο των έπιθυμιών η των πολεμίων πρατών. Καὶ γὰρ χαλεπώτατον έστι το έωυτον γικήσαι.

APPENDIX

EX COD. MS. FLORENTINO

PARALLELORUM SACRORUM.

IOANNIS DAMASCENI.

Digitized by Google

.

Contract

.

• ,

. *i*.

E MS. FLORENT.

ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΉΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΗΑΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΟΣΑ ΕΠΕΤΑΙ ΑΤΤΗΙ.

Κακόν τε 52, 1. Νέων γὰο 52, 6. Νέος φιλ. 52, 7. Νεότης 52, 2. Μὴ τοῦτο 52, 9. "Ηβης 52, 11. "Ηβη 52, 12. Πλάτωνος 52, 13. Πλάτωνος 52, 14. Τὰ γὰο 52, 16. Δὶεὶ δ' 52, 18. Χρῆν δὲ καὶ νόμον 52, 17.

a' Tuewv.

Ούτε πάνυ γήρα θάρρειν, ούτε νεότητα χρή παντάπασιν αποδοκιμάζειν ένι γαο, οίμαι, και σωφρονείν την νεότητα, και γῆρας πολλάκις του καθήκουτος άμελεῖν. άλλως και ποείσσον νεότης πολλάκις δοκιμασθείσα και μηδέν έγειν φαῦλον επεγνωσμένη, η πολιά τῷ μακοῷ χοόνῷ συνεκταθεῖσα5 και μηδέν τι μένα μηδε λαμποον καταπράξασα την μεν γαρ όδῶ βαδίζουσαν ἔνι καὶ πρὸς μέγα τῆς ἀρετῆς ἀναβῆναι, την δε καινότερον τι δράσειν ο μακρός ήδη γρόνος άπαγοοεύει. Τί φής, ο την πολιάν ήμιν προτεινόμενος, και δυσωπῶν ἀπλῶς τῷ μήκει τῆς ἡλικίας, τιμᾶς τὸ μῆρας διὰ τὴν10 σωφροσύνην; ᾿Αλλὰ θαυμάζω μᾶλλον τὴν σωφρονοῦσαν νεότητα ή μεν γαρ έν τῷ λιμένι μένει, καὶ διαφεύγει τὸν αίνδυνον, ή δὲ ἐν τῷ πελάγει πολλοῖς τοῖς πνεύμασι μαχομένη διασώζει το σκάφος. "Αλλως τε και των άγωνιζομένων μαλλον ή των ήρεμούντων οί στέφανοι συ δ' ούκ άθλον15 άρετης ήγη την τιμήν, τω γήρα ταύτην άπλως γαριζόμενος εί μεν γαρ σύγγρονον αυτήν της ήλικίας έγει και το καλον,(4) δέγοματ τηθ προτίμησιν, και πρεσβεύω μαλλον έν τω γήρα.

a f. Moveowioo. Wittenbach. φ. 244, 39. logum bunc citans us-Symeoni tribuit Antonius CLIII. que ad 2αθή2οντος άμελεϊν.

την άρετην καταλύσασαν η τῷ σφοδρῷ τῆς νεότητος ἔτι σαλευομένην εἰ δ' ὁ μὲν ὁδεύει διὰ τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς δάρετῆς εὐτόνως ἐπιμελεῖται, ὁ δ' οὐδένα μόχθον ὑπὲς τοῦ καλοῦ τῆ πολιὰ συνεισήνεγκε, τί καταλιπών πόνους ἐθελουσίους ἔργον τιμᾶς ἀπλῶς φύσεως;

⊿ίωνος τοῦ 'Ρωμαίον.

Τίς γάρ ποτε καὶ όρος ήλικίας τοῖς γ' απαξ έξ μειρακίων έξελθούσι πρός τὰ δέοντα φρονείν έπεστι; τίς άριθμός έτων 10προς τὰ προσήμοντα πράττειν ἀποδέδεικται; Οὐχ ὅσοι μὲν αν τη τε φύσει και τη τίχη χρηστη χρήσωνται, πάντα ἀπ' άργης εύθυς & δεί φορυαύσι και πράττουσιν, οι δε έν τηθε τη ήλικία βραχύν νοῦν ἔχοντες, οὐδ' ἄν κύθις ο ποτε έτη διέλθοι, φοονιμώτεροι γένοιντο; 'Αμείνων γάρ τις αὐτὸς 15ξαυτοῦ προϊούσης της ήλικίας υπάρξειεν, έννους δ' έξ άνοήτου, έμφοων δ' έξ άφοονος ούδ αν είς έκβαίη. Μή μέντοι τους νέους είς αθυμίαν, ως κατεγνωσμένους μηδεν των δεόντων πράττειν δύνασθαι, έμβαλέτω πᾶν γάρ τούναντίον προτρέπεσθαι αὐτοὺς όφείλει πάντα τὰ προσήχοντα αὐτοῖς 20προθύμως ποιπν άσκειν, ώς και τιμάς και άρχας και πρὸ τοῦ γήρως ληψομένους . ἐκ γὰρ τούτου καὶ τους πρακτικωτέρους βελτίους ποιήσεται πρώτον μεν άνταγωνιστάς πολ-λούς άποδείξαντες, έπειτ ενδειξάμενοι ως και τάλλα πάντα και τὰς ήγεμονίας μεν οὐκ ἐξ ἀριθμοῦ ἐτῷν ἀλλ ἐξ ἀρετῆς 25 έμφύτου πασι τοῖς πολιταῖς δώσεται,

Εστι που σύνεσις νέων καὶ γερόντων άσυνεσία. ° χρυσόστομος γὰρ οὐ διδάσκει φρόνησιν, άλλὰ φύσις καὶ ἀρθή δίαιτα.

Διήρουν Πυθαγόρειοι τὰς ἡλικίας τῶν ἀνθρώπων εἰς τέσ-(5) σαρα μέρη, παιδὸς, νέου, νεανίσκου, καὶ γέροντος καὶ τούτων τῶν ἡλικιῶν ἐκάστην ὁμοίαν ἔφασαν εἶναι ταῖς κατὰ κὰν ἐνιαυτὸν τῶν ὡρῶν μεταβολαῖς, τὸ μὲν ἔαρ τῷ παιδὶ διδόντες, τὸ δὲ θέρος τῷ νεανίσκῳ, φθινόπωρον τῷ ἀνδρὶ, τὸν δὲ χειμῶνα τῷ γέροντι.

Γαίου του Καίσαρος.

5 Θορυβούντας δε τούς εν άξιώματι νέους καταστείλαι βου-

b f πόλλ' έτη διάλθοιεν, et man cLeg. χρόνός en Antonia GLIV. άποδείξας — ένδειξάμενος. p. 245, 38.

λόμενος, ώς οὐ αφοσείχε, άλλ έθορύβει, Ακούσατε, έφη, νέοι γέροντος, οὖ νέου γέραντες ήκουου.

'Loodwoov.

Nέος εν πολυτελέσι βρώμασι καὶ ποτοίς, ετι δε άφροδη σίοις άνατρεφόμενος, ελέληται έαυτον εν τῷ θέρει τὴν χλαϊναν κατατρίβου.

Μόνφ τφ 3, 43.

1 Πλάτων παρεκελεύετο τοὺς νεόυς τρία ταῦτα ἔχειν ἐπλ μὲν τῶν γνωμῶν τὴν σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώσσης σιγὴν, ἐπὶ δὲ τῶν ἀφθαλμῶν αἰδῶ.

Αλλιανού του δ τε περί ζώων λογ. κεφ. ιζ (sic) όταν αποδύσηται το γήρας κ. τ. λ.

Αλλιανοῦ. Αετὸς ζῶον πλ. n. τ. λ.

Πυθαγόρου. "Αγρυπνος - 1, 19.

Διογένης τούς φήτορας τὰ δίκαια μεν έφη εσπουδακέναι πράττειν δε ούδαμώς.

Μὴ νεῖκος 44, 2. "Αρχοντες 44, 7. Παντελώς 44, 3. Τόν20 τε νόμον 44, 12. "Α δ' ως 44, 13. Κείσσον 44, 14. Τοὺς ΄) κατοικοῦντας 44, 20. Φῦναι 44, 23. ΄Ο δὶ Αυκ. 44, 24. Τοὺς βουλομένους 44, 40. Παρὰ Ταρτησίοις 44, 41. Περσών 44, 41. Οἱ δὲ βασ. 44, 42. 'Αγάθυρσον 44, 43. Οἱ μὸν αὖν(6) 44, 22. Δέξασθε 44, 22. Πλάνωνος Ττμαίου — Μινώσς — Νόμων β γ δ ε ς ζ δια ιβ.

ΠΕΡΙ ΝΕΦΩΝ ΟΜΙΧΛΗΣ ΤΕΤΩΝ ΔΡΟΣΟΥ ΧΙΟΝΟΣ ΧΑΛΑΖΗΣ.

'Αναξαγόρας νέφη μέν και χιόνα παρακλησίως, χάλαζαν δ' ὅταν ἀπὸ τῶν παγέντων νεφῶν προωσθή τινὰ πρὸς τὴν γῆν ἥθη ταῖς καταφοραῖς ἀποψυχρούμενα στρογγυλοῦται. ΄΄ Μητρόδωρος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους.

Εενοφάνης ύπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμότητος ὡς ἀρπικῆς απίας κὰν τοἰς μεταρσίοις συμβαίνειν ἀνελκομένου γὰρ ἐκ τῆς Φαλάττης τοῦ ύγροῦ τὸ γλυκύ διὰ τὴν λεπτομέρειαν

/ d f. προσείχου — έθορύβουν. alufra lélydes pro lélysou.

f. Phayorino tribuit Maximus CL.

p. 240, sq. Plutercho Antonius CLI. p. 242, g Hine suppleatur lacuna in Sto-

haci Phys. 1. 32.

Digitized by Google

διακοινόμενον νέφη, τὸ συνιστάνειν δμιγλούμενον ακί καταστάζειν όμβρους ύπο πιλήσεως και διατμίζειν τα πνεύμανα. 10γράφει γαρ διαρρήδην, πηγή δ' έστι θάλασσα ύδατος. Ο δε Επίκουρος από των ατόμων στρογγυλαίνεσθαι την θάλασσαν τον ύετον από της μακράς καταφοράς ύποπεπλασμένον. Έμπεδοκλής έμπτωσιν φωτός είς νέφος, και πυεύμα μέν. 15 αποτελεῖν παρώσαν τὰ νέφη, ὅμβρους δὲ διαγέαν, γάλαζαν δε πιλήσαν, γιόνας δε συμπεριλαβόρενόν τι του αερώδους, έκ δε της ψυράς και άτμωδους ύετους και δρόσους και πάγνας, ομίγλας τε και νέφη και γιόνας και χαλάζας δετούς per ylvsoda, the avadedouting and the yhe atuldes tois 20άνω τόποις συνισταμένης κατά πύκνωσιν, και τοεπομένης ελς ύδωρ, είτα φερομένης άθρόως έπλ γην διὰ την απόλειψιν τοῦ ἀναγαγόντος αὐτὴν θερμοῦ, σκεδασθείσης δὲ εἰς μικρά μόρια, χαλεισθαι ψεκάδας, προ του δε μετεωρισθηναι σφόδρα κατενεχθείσης διά την του άναγαγόντος αύτην πυρός 25 ολιγότητα προσονομάζεσθαι δρόσον και πάχνην πάχνη μεν οτ' αν πανή ποιν είς ύδως συγκριθήναι, γίνεσθαι δε χειμώ-(7)νος καλ έν, τόποις μάλλον χειμερινοῖς δρόσον δ', ὅτ' ἄν τὸ συνιστάμενον ύγρον νύκτως ψυχθέν άμα τοῖς ὄρθροις έπλ γην έπιφερηται. διό και πλείστην πίπτειν δρόσον και πάχνην περί τὰ έλη και τὰς λίμνας και τούς ποταμούς, και μά-**Ελιστα περί τους ποίλους παὶ ἐνύλους τῶν τόπων ἀνάγεσθαί** τε γὰρ πλεῖστον ύγρὸν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωρίων, καὶ καταψύγεσθαι μάλλον την δ' άθρόαν άνάδοσιν λέγεσθαι της ατμίδος, Ετι μικρον μέν παχυνθείσαν όμιγλην, οίον άραιαν καὶ άγονον ύδατος νεφέλην, ώς αν προσυνισταμένην ταύτης 10κας προδιαλυομένην και σημείον ούσαν εύδίας την δε μετεφρισθείσαν και συγκριθείσαν έπι πλείον νεφέλην πάντα ιδε περί γην ταυτα γίνεσθαι διά τὸ μη πόρρω την ατμίδα μετεωρίζεσθαι κατισχύειν εν γούν τοῖς ύψηλοτάτοις άρεσιν ρύδεν γίνεσθαι τούτων, αίτιον ότι μάλιστα έκ των κοίλων . 15 ενάγεται και εφύδρων ή άτμις κόπων ώστε καθάπερ φορτίου πλείου φέρουσαν ή καθ' έαυτήν την άγουσαν θερμότητα μη δύνασθαι μετεωρίζεσθαι έπὶ πολύν ἄγον τόπον, άλλ έγγύς οὐσαν ἐπὶ τῆς γῆς μεθιέναι πάλιν ἐπ' αὐτήν. 'Εκ δὲ του περί τὰ νέφη τόπου τρία φοιτάν σώματα πρός ήμας, 20 ύδως και χιόνα και χάλαζαν. Εν όδο μεν άναλογίας έχει

πρὸς ἄλληλα παρὰ τὸ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτὰς γίπεσθαι ταῖς κάτω, διαφέροὺτα τῷ μάλλον καὶ ἡτον καὶ πλήθει καὶ ὀλιγότητε. Χιόνα γὰς καὶ πάχωρι εἶναι ταυτὸν καὶ ὑετὸν καὶ δρόσον, ἀλλὰ τὸ μὲν πολὺ, τὸ δ' ὀλίγον τὰν μὲν γὰς ὑετὸν ἐκ πολλῆς ἀτμίδος γίνεσθαι ψυχομένης, τὴν δὲ δρόσον εξ ὀλίγης, ἐφήμερον γὰς αὐτῆς ὑπάρχειν τὴν σύστασιν ὑμοίως χιόνα καὶ πάχνην διὸ καὶ χώρας ἢ ῶρας ψυχρᾶς σημεῖον γίνεσθαι τὴν χιόνα χάλαξαν δὲ κατὰ τοθναντίου ἐν ταῖς εὐδιεκνοτέρως συμβαίνειν χώραις ἢ ῶραις, θέρους γοῦν μάλιστα γίνεσθαι ἢ μετοπώρου, χειμῶνος δ' ὀλιγάκις 30 καὶ δτ ἀν ἡπτον ἡ ψύχος εἶναι δὲ τὴν χάλαξαν τοῦ κατα, φερομένου πῆξιν ἐκ τῶν νεφῶν ὕδατος ἐκ δὲ τῆς ξηρᾶς καί (8) καπνώδους πόροω διατεινούσης καὶ μετεωριζομένης, ὡς καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις διὰ τῆς ἐπιφορᾶς τῶν οὐρανίων ἐμπι): πρᾶσθαι, τῶν πρότερον εἰρημένων ἕκαστον ἀποτελεῖσθαι.

Χουσίππου.

Χούσιππος ἔφησε τὴν οἰμίχλην νέφος διακεχυμένον, ἢ5 ἀέρα πάχος ἔχοντα δρόσον δὲ ἐξ οἰμίχλης καταφερόμενου ὑχρόν ὑετὸν δὲ φορὰν ῷδατος ἐκ νεφῶν ἄλαζαν δὲ λαβροῦς τοῦ πεπηγότος διάθρυψιν χιόνα δὲ νέφος πεπηγὸς ἢ κέφους πῆξιν τὸ δ' ἐπὶ τῆς γῆς πεπηγὸς ὕδωρ, κρύσταλλος πάχνημ10 δὲ δρόσον πεπηγυῖαν.

Αροιανοῦ.

'Αρριανός φησι την όμιχλην, ή μεν πρό νέφους ξυνίσταται πρίν έξαναστηναι, έπιπολύ δ' ἀπό νέφους έκχυθέντος καί σκεδασθέντος. γίγνεται δὲ ταῦτα εί μη κρατήσειεν αὐτῶν ὁ ῆλιος καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα ὅσα ἐν οὐρανῷ καὶ αὐτὸς ὁ οὐρα-15 νός ἀπὸ δὲ νεφελῶν, ὅσαι μὲν ἄγαν πλησθεῖσαι σύνἐστησαν, ψεκάδες καταφέρονται ἐπὶ γῆν, καὶ εἰς ταύτας διαλύονται ὀμίχλαι τε καὶ ὅσαι νεφελῶν μανωτεραι. ὅσαι δὲ ἐπὶ μέγα ξυστάσαι εἰς ΰδωρ μετέβαλον, ὑετοὺς ἐκ νεφῶν γεννῶσι. ς Καὶ ὀμίχλαι μὲν τὸ πολὺ τῷ γῷ ἐπιξάνουσι, ὅτε δὴ κεχιτ20 μένης τε ἔτι καὶ ἀξυστάτου τῆς ἀτμίδος αὶ νεφέλαι δὲ ακρονται εἰς τὸ ἄνω, οὐ μὴν ὑπὲρ εἴκοσίν γε ἀπὸ γῆς σταδίους οὐδὲ αὐται ἀναφέρονται. ὅτι καὶ τῶν ὀρῶν ὅσα ὑπὲρ εἴκοσί γε ἀπὸ γῆς σταδίους ἀνέχει εἰς εὐθύ— ἔστι δὲ καὶ εὐαρίθμητα ταῦτα, ἕν γε τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις — οῦτε ὑόμενα ὥφθη ποτε25

οઈંદર મહારાજ્યારાં પ્રસ્થા , ભારત પ્રસ્તાન માનુક લાગે રહ્યાં મેં માટે કેન્દ્રો avrois ladrovea, alka ris Olins ve int ri anomala dieodat, doa kit loyog nat Hounker nat Deloning elg uniung του παλαιού παθήματος, και την τέφραν έκλ τη πυρκαιά έν (9)γώρα μένειν είναι γαρ του άνα ψπέρ γης άξρα λευτόν τε નુંકા મના મનવના કેલ માત્ર વાર્ય કાર્યો કાર્યા કાર્ ένμους δου προτέρω υπεραναφέρονται δου δε λεπτή έναλο un ent neya appeion educhadon, abla uny peion naveneron Enl ynv, dodoog plyperar apog hillou de enmaudeida, epupaginetar y heyainetar, nat tonto hijt doiniaga hen to fondo on αθτού , εξουσίβην δε δ τι περ καλ μέλαν καλούσε παγείσα δε μαδ πεσούσα έπι γην, πάχνη γάνεται και έτι δ ει πεο πάχνη mode bodoon, routo givin mode verder ou mel ed remos kun-10 ελθου μεν άνευ πήξεως είς ύετου διακρίνεται, πανέν δε είς niceron annaberat. get abjer aanterwe ere nowo factunat agn νεφέλην, φθάνει παγέν είς χιόνα, και ή χρόα της χιόνος h τεκμηριώσα παρέχει, λευκή τε γάρ και αύγοειδής έστιν δτι πρίν τραπηναι ές ύδωρ παγείσα θρήπτεται, οΐαν δή ού 15 υμικράν μοζοαν ού πνεύματα φαιοειδούς όντος σύνεπιλαμβάνουσα ένθεν τε άφοῷ ές τὰ μάλιστα τὴν χρόαν ἔοικεν, ετι και εν αφορό πολύ τι ενι πνεύματος δηλούσι δε πομφό-

1 Πλάτωνος έκ τοῦ Τιμαίου.

Τὸ πυρί μεμιγμένον - πάχνη λέγεται.

λυγες αί έπὶ του άφορου οία δη έπιζεουσαι.

20 Sequitur in ms. novum caput sine titulo: post excerpta e SS. praecipue e Regum libris haec sequuntur: Συνεσίου έκ τῶν ἐπιστολῶν. Τὰς πιθήκους — Αλλιανοῦ τοῦ περί ζώων — Πατρίς 40, 1. "Οθεν εὖ 40, 3. Ξενιτείη 40, 6. Μήποτε 40, 8. Φυγάδος 40, 9.

Αίλιανοῦ τοῦ περί ζώων γ λόγου κεφ, λς. κ. τ. λ.

26 Novum caput, in quo post excerpta e SS. haec: Προσαφμόσεις ώδε και Αλλιανού του περί ζώων ο λόγου κεφ. λβ. Λέων δταν.

hf. τεκμήρια.

iEx T. III. p. 59.

I HEPI TOT AOKEIN KAI TOT EINM. (10)
'Actudauavtog 'Alxundavog?'
Ού τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει.
Evolutions "Inerlaiv.
Τυδέως δ' έπαινου εν βραχεί δήσω μέραν
φιλότιμον ήθος, πλούσιον, φούνημα δε
έν τοισιν έργοις, ούχι τοις λόγοις έχων.
" Alogulov Enrà eni Ongag.
Οὐ γὰο δοκεῖν ἄριστος κ. τ. λ.
* Zhvov.
Ήγοῦμαι σοφίας είναι μέρος οὐκ ελάχιστου
οδοως πιπωσκειν οίος εκαστος ανήφ.
ο Σοφοκλέους Οιδίποδος.
Οὐ γὰρ λόγοισιν του βίου σπουδάζομεν
λυμπορι ποιτίσθαν μάλλου διατίσ
λαμπρον ποιείσθαι μαλλον ή τοξε δορμένοις. ΄ Ο βίος ἔστ' άλαζονείας δεύμενος.
Έπιχάομου.
Πρός τους πέλας πορεύου λαμπρου ίματιου έχων,
καί φρονεῖν πολλοῖσι δόξεις τυχον ἴσως. Φωχυλίδου.
Πολλοί τοι δολέουσι σαόφρονες έμμεναι άνδρες,
σύν κόσμω στείχοντες, ελαφούνοοι πεο εόντες.
Evolutidov.
Πας ό καθ' ξαυτον τεχνολογών θαυμάζεται,
διαποινόμενος δε πρός έτερους έλεγχεται,
ύποβολιμαίαν σύνεσιν ήμφιεσμένος. (11)
α Φιλήμονος.
Αδελφεούς καν λαλή τις μικοόν έσει κόσμιος,
ουδ' αν πορεύηται τις είς την γην βλέπων
ό δ' ήλικον μεν ή φύσις φέρει λαλιών,
μηδεν ποιών δ' ἄσχημον, ούτος κόσμιος.
Evointdov Colvini.
k Hine suppleatur lacus in obc. Col. 1143. Stobaci Eclogis Ethicies sive lib. p Falso tribuitur hoc fragmen-
H. c. 15. secundum Heerenium mentum Euripidi, Versus Tust 1Sc. v. 901. Comici.
m Sc. ν. 698, n An Ζηνοδύτου? Αδελφοῖς. Οὐκ αν λ. τ.

* Ol neigan où dedanores, μαλλον δοχούντες ή πεφυχότες σοφοί. Εὐοιπίδου Αντιόπη.

"Ος δ' εύγλωσσία

νικά, σοφός μέχι άλλά γάρ τὰ πράγματα 10 πρείσσον νομίζω των λύγων αεί πρτε.

Εὐοιπίδου.

Ού μη φρονήσετ κ. τ. λ. 86. 4.

* Τίωνος.

Έκ των λόγων μη κρίνε, Κλειτοφών, σοφον η χρηστον ανδρα, τον βίον έξέτας άεί πολλοί γαο λέγουσιν άδικίας χάριν,

15τα δ' ἔργ' ἔχουσι φαῦλα, κού φρονοῦσιν εύ. Εὐοιπίδου Παλαμήδη.

"Όστις λέγει μεν εύ, τὰ δ' ἔργ ἔφ' οίς λέγει αίσχο ἐστὶν αὐτοῦ, τοῦτον οὐκ αίνῶ ποτέ.

^u Σοφοκλέους.

Σύ τοι λέγεις νῦν, οὐκ ἐγώ σὸ γὰρ ποιεῖς τούογου, τὰ δ΄ ξογα τοὺς λόγους εύρισκεται. Εύριπίδου Θυέστη.

(Ού) πώποτ ἔργου μᾶλλον είλόμην λόγους. (12) Τῷ λόγῳ μὲν εὐ διέρχη πάντα, τῷ δ' ἔργῷ κακῶς.

Μενάνδρου.

Ούχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσός ὢν, άλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα: Εύριπίδου Πελιάσιν.

* Φθείρου το γαρ δραν ούκ έχων, λόγους έχεις. Μενάνδοου.

Τί δ' ὄφελός λαλουντος αν κακώς φρονή. ^γ Εὐριπίδου.

Πολλά πολλοίς είμι διάφορος βροτών. έμοι γαρ όστις άδικος ών σοφός λέγειν! πέφυκε, πλείστην ζημίαν οφλισκάνει γλώσση γαο αύχων * τάδικ' εύ περιστελείν. 10τολμά πανουργείν, έστι δ' οὐπ ἄγαν σοφοά

* MS. A. z Prima litera deser ms. sf. Diligtionog.

t Leg. wollol yao so 1.

y Med. 379. 2 M. rà dinai – nepiorelikov i and artist copor.

Digitized by GOOGLE

Merdropor.
Ο μεν λόγος (σου) συνέσεως πολλής γέμες.
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.
Перыбіляор.
Oux covor forly si liven 322 si -
πολλοί γάο εὐ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.
HAIDINIADA S
"Hon de mollow riolome warning 1 dans
201 TOLL AULINSTERN HOOMSON SIGN
τάναντί, Εγνων συμφορᾶς μιᾶς πέρι.
κάγω μεν ούτω, χώστις ἔστ' άνηο σοφός
λογίζεται τάληθες είς ἀνδοὸς φύσιν
βλέπων, δίαιταν δ' ην τιν' βίμερεύεται 20
και τῷδε δηλώσαιμ' αν, εί βούλοιο σύ,
Trilnotic on frames weeken a mugania
δστις λέχειν μεν ευποεπώς επίσταται,
THE O' FOUR VELOW TON TONGO PROPERTY
Μενάνδοου.
Ο μεν λόγος σου καὶ κατό δρθον ευδρομεί, το δ΄ ξργον άλλην οίμον εκπορεύεται.
Zoponneous Motovin.
. γλώσσ' εν οίσιν ανδοάσιν τιμήν έχεις,
οπου λόγοι σθένουσι των έργων πλέον.
Μενάνδοου.
Ο μη φρουών μέν, πολλά δ' έφ' έκώστου λαλών,
δείχνυσιν αύτοῦ τὸν τρόπον τοῖς βήμασιν.
Θεμιστίου έχ τοῦ Μετοιοπαθούς ή Φιλοτέκνου.
υτι ο λόγος έαν μη τω τρύπω σύμφωνος ή απέλελτης
Therat, and ou tou reportes, women exerces on weathere
Exert Tois Azalois,
ον κεν έγω δήσας αγάγω—
ούτος μὰο 'Αχιλλέως ἢ Αΐαντος ἡν: ὁ κυφὸς δὲ αὐτὸν οὐ-
οεν προδηκούτα υπεβάλετο.
* Didwos.
the state of the s
aFr. Phoenicis g. derog ms.
bF. ήμερεύεται. eLeg. Μύσωνος. Μύσων ὁ Χη- cSc. p. 261. D.
vive.

15 Φύσων ὁ Χιμεὺς ἔφη δεῖν οὐκ ἐκ τῶν λόγων ἔργα κοίνειν, ἀλλ ἐκ τῶν πράξεων τοὺς λόγους.

Θεοφράστου.

Οὐ τὸν βίον ἐκ τῆς τοῦ λόγου δεινότητος πιστεύομεν, ἀλλὰ τὸν λόγου ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον εὐδοξίας.

Δημοσθένους.

Ος απας μεν λόγος κ. τ. λ.

1 Δημοχοίτου.

20 Πολλοί δρώντες τὰ άξσχιστα λόγους τοὺς άρίστους άσκέουσιν.

(14) (A) πολλώνιος.

γλαυ . . . αλον μάζα καὶ τριβών καὶ κατεπιτήδευμα δοξοκοπικόν καλούμενον άλλ' σταν τὰ πράγματα ἄγη πρός αὐτὸ σεμνῶς φορούμενα.

Πυθαγόρας,

Ἐπιδείχνυσο μὴ ἐν τοῖς λόγοις ἃ φρονεῖν, ἀλλ ἐν τῷ δἔργῳ ά ποιεῖν.

Δημοκρίτου.

*Εργα και ¹ ποήξιας άρετής, ου λόγους ζηλεύειν χρεών. Σωκράτους.

Σωπράτης έρωτηθείς τίνων μάλιστα ὁ λόγος ίσχύει, 'Ων ή πράξις, είπε, συνακολουθεί τῷ λόγος

' Οξιθέου.

'Oξίθεος ὁ 'Αθηναΐος τοὺς χρηστοὺς μὲν ἐν τοῖς . ἀχρή-10στους δὲ κατὰ τὸν βίον, ὁμοίσυς ἔφη είναι τοῖς ἀχαθοῖς ἐνυπνίοις.

Έκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειοιδίου &

Τὰ ποόβατα οὐ χόρτον φέροντα τοῖς ποιμέσιν ἐπιδείκνυσι πόσον ἔφαγεν, ἀλλά πέμψαντα την νομην ἔσω ἔρια φέρει καὶ τυρόν καὶ σὸ μή τὰ θεωρήματα τοῖς ἰδιώταις, ἀλλά 15τὰ ἀπ' αὐτῶν πραγθέντα ἔργα.

Δημοκρίτου.

Ούτε λόγος έσθλος φαύλην ποήξιν αμαυρίσκει, ούτε ποήξις άγαθη λόγου βρασφημίη λυμαίνεται.

Δημοσθένους 'Ολυνθιακών.

Τὸ γὰς πράττειν τοῦ λέχειν κ. τ. λ.

fπρήξας ms.

g Sc. c. 46.

h Φαλάριδος.

1 Οὐδε τοῦτο συνιείς, ὅτι λόγος ἔργου σκιὰ παρὰ τοῖς σοφοῖς πεπίστευται. 20

Διογένους.

(15)

Διογένης λόγου τινα διεξήει περί σωφροσύνης καὶ έγκρατείας, καὶ ὡς ἐπήνουν αὐτὸν οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὁ δὲ, Κάκιστ᾽ ἀπόλλυσθε, εἰπε, τοῖς ἔργοις μη ἀντιλέγοντες.

Πολυαίνου.

"Οτ' αν μεν γάρ τη σεμνότητι των λόγων και ή πείρα των Εργων Επηται, τοῦτό τοι χρη καλεῖν δόγμα φιλοσόφου ότ' δ αν δε ό μεν λόγος ἀπαγγέλληται μεγάλα, δ δε βίος πράττη μηδε τοὐλάχιστον, ἄρα οὐ κόμπος ταῦτα καὶ τερατεία τοῦ σοφιστοῦ, καὶ μειρακίων ἀκοὰς ἐκπλήττειν ἐσπουδακότος;

'Εν ταυτώ. Περί Δημοσθένους.

10

Τοῖς λόγοις καλλωπιζόμενος κ. τ. λ.

k Λυκίου έκ των Μουσωνίου Πύτερον Ισχυρότερον Εθος η λόγος.

Αύθις ενέπεσε 1 μεν ζήτησις πότερον ανυσιμώτερον πρός πτησιν αρετης έθος η λόγος, εί μεν ο λόγος ποιδάσκει όρθως 16

h Ep. 92, ed. Lennep.
i ηδέ ms. In loco seq. f. μοι

pro μή.

k Λυκίου έκ των Μουσωνίου.] Singularis haec est inscriptio, quum caeterae omnes Dissertationes solum nomen Musonii proscriptum gerant. Et nihilominus tam haec est Musonii, quam caeterae omnes. Nec alius videtur esse hic Lucius, quam is, qui caeteras omnes Musonii Dissertationes scripto consignavit. Suspicor Pollioni illi Grammatico, qui, teste Suida in voce Πωλίων, Musonii ἀπομνημονεύματα, id est has Dissertationes, conscripsit, praenomen fuisse Lucium: nomen autem ex familiae Romanae Pollionum clientela, et fortasse ab ipso illo Claudio Pollione, qui teste Plinio Epist. VII. 31. de Musonii vita librum ediderat: Stobacum autem in suis Excerptis, his Mugonii locis, titulum varie posuisse, Μουσωνίου · et έκ των Μουσωνίου· et Auxlou in tou Movowviou' sed

Avulor nomen librariorum culpa, a caeteris, excepto hoc, capitibus excidisse. Et in Epicteti locis similem varietatem deprehendimus apud Stobaeum: ubi aliquoties adscriptum est 'Pούφου ἐκ τῶν 'Επικτήτου, item 'Αρφιανου 'Επικτητίου. Nam et Rufus et Arrianus Epicteti Dissertationes prodiderant. que etiam repugnat quominus ipse Lucius suorum ἀπομνημονευμάτων Musonii epitomen fecerit: unde hio locus, ut brevior, sumtus sit. Talis fuit epitome, sed ab alio facta, Dissertationum Teletia: unde in eodem codice Damasceni sub hoo titulo exstat locus, ejusdem fere atque haec Musonii est Dissertatio brevitatis: Ex του. Θεοδώρου των Τέλητος έπιτομής περί του doneir nal tov elvai! quem locum alio, si forte, tempore prodemus. WYTT.

- laiv] forte natum ex vera soriptura ημίν. Wxrr.

m διδάσκει] Constructio postulat

διδάσκοι. With.

STOBACI FLORILEG. VOL. IV.

ВЪ

τί είη πρακτέου, τὸ δὲ ἔθος γένοιτο κατά τοιοῦτον λόγον πράττειν " έθιζομένων. Τῷ δὲ Μουσωνίω το έθος εδόκει άνυσιμώτερου, και συνήγορον τη έαυτου δόξη ήρετο των παρόντων °τινα ούτως. Δυοίν οντοιν Ιατροίν, του μέν ικάνου 5λέγειν και περί των ιατρικών P ώρα ότι έμπειρότατον, περί δε θεραπείαν των καμνόντων μηδε τετριμμένου του δ' είπείν μεν άδυνάτου, θεραπεύειν δ' είθισμένου κατά τον λόγον τὸν Ιατρικόν πότερον, ἔφη, μᾶλλον ελοιο αν παρείναι σοί νοσούντι: Ο δε άπεχρίνατο τον θεραπεύειν είθισμένον. 10 Καὶ ὁ Μουσώνιος Τἱ δέ; δύο ἀνδρῶν τοῦ μὲν πεπλευκότος πολλάκις, καὶ κυβερνήσαντος ήδη 4 οἶα ίκανὰ, τοῦ δὲ όλινάκις μεν πεπλευκότος, κυβερνήσαντος δε μηδέποτε εάν ούτος ό μη πυβερνήσας * ίκανώτατον λέγει δυ τρόπου χρή κυβερναν, 156 δ' έτερος ενδεώς και παντάπασιν άσθενώς, ποτέρω καν πλέω γοης κυβερνήτη; Καὶ tό είπε, ὅτι τῷ κυβερνήσαντι πολλάκις. Πάλιν ο Μουσώνιος Μουσικοΐν δε δυοίν, τοῦ (17)μέν τοὺς λόγους ἐπισταμένου τοὺς μουσικοὺς, ακαὶ λέγοντος αύτούς πιθανώτατον, άδειν δὲ καὶ κιθαρίζειν καὶ λυρίζειν άδυνατούντος του δε περί μεν τούς λόγους όντος ήττονος, πιθαρίζοντος δε παλώς και λυρίζοντος έτι δε άδοντος. 5ποτέρω αν επιτρέψαι ξργον μουσικόν, η πότερον αν εθέλοις

n dicoueror Bene habet, nec mutandum εθιζόμενον. Sensus est: ei ratio quidem recte doceat, quid faciendum sitt consuetudo autem ita fiat, ut homines secundum hanc rationem agere adsuescant. Est haec genitivi participiorum vis nondum satis animadversa: v. c. apud Plutarchum in Bruto p, 1000, Α. πολλάκις ἀφήρει την χαλεπότητα καί τὸ ἄκαιρον αύτοῦ μετὰ παιδιᾶς dezouérov omisso nal, verba caeterum obscura sic interpretanda! Favonius saepe sedabat dissensiones, quum dissentientes ejus importunitatem cum joco exciperent. Fortuna p. 98 Ε.: όρχήσεις τε μαν-Θάνει (ὁ έλέφας) καὶ χορείας καὶ προσκυνήσεις ούκ άχρήστως τών τοιούτων παφεισαγομένων i. e. quum talia non inutiliter introdueantur. - Symposiac. VI, 4, 690, D: τὰ ημέτερα σώματα λουσαμένου ψύχεται μαλλον., Plura alibi, WYTT.

o tiva. Ovens Rectius sit τινα οντως. With Nisil, οντος, Heuetu. ρώρα Mendosum. Forte verum fuerit θεωρίαν. Sed hoc antecedentia postulat fulciri addito τήν; ut sit, περί τὴν τῶν ἰατρικῶν θεωρίαν. With. An ὁρᾶν vel δρᾶν?

q old luava] Forte πλοΐα luavá. navigia satis multa. WTT. rluaváτατον λέγει] Praestet lua-

riκανώτατον λέγει] Praestet kανώτατα λέγοι. Requiritur tamen plenius, iκανώτατος ἢ λέγειν i. e. plurimum facultatis habeat ad dicendum quomodo oporteat gubernare. Wytt.

s In promptu est, quod lacunam expleat, χοήσαιο. Witt.

to είπε] Imo ος είπε, quae est solennis dialogi formula. Wrr.

u Malim: sak lépése stroche sedarorávou. Writerésurgépad]. Legendum énergépage Write.

ของอังอิณ อิเอิล์ธตลใดข รถึง แอบซเมลึง สลเอิอิร อุซัม รี สไอิอเ: Ol de anexploaro, Trov ev rois lacedos. The ove, elase of Mouσώνιος, ταθτα μεν ταύτη έχει περί δε σφοροσύνης ή έγχρατείας τοῦ α γρη δύνασθαι λέγειν ού πολύ κρεῖττον το έγκρατη γενέσθαι και σώφρονα περί τα πραττόμενα πάντα; Συν-10 evapet navradda 6 veationos, herov nal paulotegov elvat. του σωφρονείν έργω, το λέγειν περί σωφροσύνης ίκανώς. "Οθεν ο Μουσώνιος συνάπτων τοῖς προείρημένοις, πώς αὐν έπὶ τούτοις, έφη, τὸ τὸν έκάστου λόγον ἐπίστασθαι ποάνματος ποείττου αν είη του εθίζεσθαι και πράττειν τα πράγματα 15 πατά την υφήγησιν του λόγου; ἐπείπερ τὸ μὲν Εθος πρὸς: τὸ δύνασθαι πράττειν άγει, τὸ δὲ ἐπίστασθαι λόγου του πράγματος πρός τὸ δύνασθαι λέγειν. Συνεργεί μεν γάρ και τη πράξει ο λόγος διδάσκων οπως πρακτέον, και έστι τη πράξει πρότερος του έθους ού γαρ έθισθηναί τι καλόν20 οίόν τε μή κατά λύγον έθιζόμενον δυνάμει μέντοι τὸ Εθος? προτερεί του λόγου, ότι έστι πυριώτερου έπὶ τὰς πράξεις(18) άγειν τον άνθρωπον ήπες ο λόγος.

Έκ τοῦ Θεοδώρου τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς. Περί τοῦ δοχεῖν καὶ τοῦ εἶναι.

Κρεϊττόν φασι τὸ δοκεῖν δίκαιον είναι τοῦ είναι μη καὶ τὸ δοκεῖν ἀγαθὸν είναι τοῦ είναι κρεῖττόν ἐστίν; 'Αμέλει πότερον ούν διά τὸ δοκείν άγαθοι ύποκριται είναι ύποκρίνον-5 ται, η διὰ τὸ είναι; κιθαρίζουσι δε πότερον διὰ τὸ δοκείν άγαθοί, ἢ διὰ τὸ είναι; Διὰ τὸ είναι. Τὰ δ' ἄλλα πάντα άπλως διά τὸ δοκεῖν ἀγαθοί εὖ πράττουσιν, ἢ διὰ τὸ εἶναι; Διὰ τὸ εἶναι. Διὸ δ' εὖ βιοῦσιν αρεῖττον ἢ διο μή; ώστε

y eldor Nihili vocabulum, forte natum ex slobeog' i. e. pueri musi-ca ignorantis. WYTT.

Eoyois laavov, aut simile quide.

aτῆ πράξει] Verum est τάξει, a quo librarium frequens in hoc loco vocabulum πράξις abduxit: τάξις, locus, ordo, et dévants, vis, mo-mentum, sic componenter. Fluxit hoc ex Demosthenis nobili sentertia in Orat. Olynth. III. p. 12. Α: τὸ γὰρ πράττερ τοῦ λέγειο καὶ

γειροτονείν ύστερον ον τή τάξει, προτερον τη δυνάμει και κρεϊττών εστι. Quod Longinus imitatus est z Sententia postulat, vor er vots De Sublim. initio fere: ent naone τερχολογίας δυσίν άπαιτουμένων προτέρου μεν, τοῦ δείξαι τί τὸ ἐποπείμενον, δευτέρου δὲ τῆ τάξει, τη δυνάμει δε κυριωτέρου, πως αν ημίν αύτο τοῦτο, και δι ων τινων μεθόδων πτητον γένοιπο. - notavit etiam Ruhnkenius. Conjunxit Aristides Orat. T. II. p. 262: 27 τάξει και δυνάμει τρίτον ή τέχνη - WITT.

10 moetrou quivore au to ayador elvas tou doneir o vao dimaios avades, ovy o donov elnaios elvai nai vi more ent rav - άλλων άγαθών δοα δοκούσιν άνθρωποι μάλλον άν βούλοιο είναι εν αύτοῖς καὶ έχειν αύτὰ μαλλον ή δοκείν έγειν εὐθέως, όραν αν βούλοιο, η δοκείν όραν ύγιαίνειν μαλλον η δοκείν, 15 Ισγύειν πάλλον η δοκείν, εύπορος είναι, φίλους έγειν, μάλλον . Tooxeiv End row wurknow nakev, opovein makkov n doneev, "alvage elvat mallor n donein, dagoalege elvat, apobos είναι, ἀπδοείος είναι, μάλλον ή δοκείν έπὶ τῆς δικαιοσύνης de oven tre dinacos civas malhor n doncer, alla nal andpergs 20αν μαίλον βουλοίμην δοκείν η είναι η ούχ ο ανδρείος και αροβος και αινπος, ούχ ο δοκών; Δια τι δε βούλει ανδρείος δοκείν είναι; Τιμήσουσί με. Και γάρ πρωτοστάτην σε καταστήσουσι, και μονομαχείν κελεύσουσι, και ίνα λάγης μηγανήσουται, καὶ λαχόντος ἐπιχαρήσογται, καθάπερ τῷ Α-25 αντί είτα τι οιει πείσεσθαι, δειλός μεν ών, μινδυνεύων δές ¿ : sal kan alqualatos ykun donan andorios elvai akdas Efeis μεγάλας και γειροπέδας, και ούθείς σοι μή πιστεύσει, , άλλα και κατακεκλεισμένος έση, καν βασανίζωσί σε πολλάς (19)λήψη, καὶ λέγων την άλήθειαν οὐ μή πιστευθήση, άλλά , δόξεις μωκάσθαι διά τὸ καρτερικός είναι και κελεύσουσί σε δέρειν και έπιτείνειν και παροπτοις (?). "Όρα όσα λήψη δοκών ανδρείος είναι και καρτερικός συ δε εκείνο μεν προ-5φέρη, ταῦτα δὲ ἀποκρύπτεις ῶσπερ οι ρήτορες.

Πλάτωνος ' έκ της προς 'Αριστόδωρον επιστολης.

'Ακούω Δίωνος εν τοῖς μάλιστα εταῖρον είναι τε σε νῦν και γεγονέναι διὰ παντὸς, τὸ σοφώτατον ήθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον τὸ γὰρ βέβαιον και πιστὸν και ύγιὲς τοῦτο ἐγώ φημι είναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλ-10λας τε και εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε και δεινότητας, κομψότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν.

Αλοχίνου περί Δημοσθένους. Πλεϊστον δε έκ πολιτείας κ. τ. λ.

TIEPI OIKOT KAI OIKEIAKHE KATAETAEEΩΣ.

Post loca e SS. haec sequentur: Τοῦτον 85, 14. Kal
μὴν 85, 20. Πρὸ πάντων 85, 21. Kal olulas 85, 22.

bms. galvovsa.

eSc. p. 558.

Οὐκοῦν 85, 28. Εἰ βούλει . . . Κέλτοι 7, 40. Αλιανού15 π. ζώων.

ΦΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΤΡΟΠΩΝ.

Εύριπίδου.

"Οστις δ' όμιλών ηδεται κακοίς άνης ού πώποτ' ήρώτησα, γιγνώσκων ὅτι τοιουτός έστιν, οίσπες ήδεται ξυνών.

Εύριπίδου Βελλεροφόντη.

(20)

Ανήρ δε χρηστός χρηστόν ου μισεί ποτι. κακώ κακός τε συντέτηκεν ήδοναίς. φιλει δε τουμύφυλον άνθρώπους άγειν

Ευριπίδου Πελιάσιν.

•. . γάο ξυνών κακός αν τύχη γεγώς τοιούτους δε τούς ξυνόντας έππορίζεται. χρηστούς δε χρηστός άλλα τας δμιλίας έσθλας διώχειν, ο νέοι, σπουδάζετε.

Μενάνδοου.

Ή των ομοίων αίρεσις μάλιστά πως την του βίου σύγκρασιν όμονοιαν ποιεί.

Εὐοιπίδου 'Αντιγόνης.

Νέοι νέοισι συννοσούσι τάφανη Μενάνδρου Περικειρόμενοι.

. 15

10δτω ποθεινόν έστιν δμότροπος φίλος. ούδελς ξού μοι.

άλλότοιος αν ή χρηστός ή φύσις μία πάντων, τὸ δ' ολκεῖον συνίστησιν ε τρόπος.

' Ομήρου.

'Ως αλεί του ομοιου π. τ. λ. ⊿ημοχρίτου.

΄ Ομοφροσύνη φιλίην ποιεί.

d Deberi videtur hic titulus viro docto qui codicem Florentinum Ruhnkenii gratia descripsit. Ver-bo enitarit praefizam repesio literam f. i. e. forte. Verum suspicor titulum fuisse, "Οτι ἡ ὁμοιότης τῶν τρόπων φιλίων ἀπεργάζετας—

Atque ex h. I. lacuna supplenda in Stobaei Ecl. Eth. II. 53.

e An 'Ο γαο ξ. πακός μέν αν τ. γ. τοιούσδε τ. ξ. λ.? Vide infra in t. περι ἀγωγῆς. fms, τῶ,

gms. Blog voores.

Digitized by GOOGLE

Διογένης έρατηθείς τί έστι φίλος, Μία ψυχή έν δυσί σώμασι κειμένη.

Εἰδότες οὖτε φιλίαν ἰδιώταις βεβαίαν γιγνομένην οὖτε κοινωνίαν πόλεσιν, εἰ μὴ μετὰ ἀρετῆς διωκούσης εἰς ἀλλή-(21)λους γίγνοιτο, καὶ τἄλλα όμοιότροποι εἶεν ἐν γὰρ τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται.

''Αριστοτέλους.'

Ωσπερ ο οίνος πιρυάται τοῖς τών πινόντων τρόποις, ούτω 5καὶ ή φιλία τοῖς τών χρωμένων ήθεσι.

Πυθαγόρας έρωτηθείς τι έστι φίλος, ἀπεκρίνατο, "Αλλος έγώ.

Την φιλίαν έφη Ισότητα είναι.

" Ιάμβλιχος Μακεδονίφ περί 'Ομονοίας.

Η ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδεἰπνυσθαι, συναγωγὴν ὁ μόνου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἕνωσιν 10ἐν ἑαυτἢ συνείληφεν, ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἴκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους οἴκους, φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύσεται, κοινάς τε καὶ ἰδίας ώσαύτως ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἑνὸς ἐκάστου πρὸς ἑαυτὸν ὁμογνωμοσύνην ὑφ' ἐνὸς μὲν γάρ τις νοήματος καὶ μιᾶς γνώμης κυβερνώμενος, ὁμονοεῖ πρὸς 15ἑαυτὸν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ἀεὶ αὐτῆς ἐπιμένων διανοήσεως, ὁμοφροσύνης ἐστι πλήρης ὁ δ' ἄστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλης δόξης φερόμενος, ἀστάθμητός ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς ἑαυτόν. Φιλία ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων 20δεινὴ καὶ ἀγρία καὶ τὸ κοινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν, ἡ δ' ἐκ τῶν ὁμοίων ῆμερός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου.

Πλάτωνος έκ τοῦ Φαίδρου.
γὰρ δή ποτε εῖμαρται κ. τ. λ.
¹ Ετέρων.

Μέλει μοι των τοιούτων ήττου η βατράχων των έν τοις 25τελμασιν.

h Thucydid. III, 10, i Maximus CXXXV. p. 216. 4. kms. Παμβλίων. Μοχ pro δ μόνου f. όμου. 1Forte his inc. t. HEPI 401-40PIAZ.

"Ωσπεο οί εν χαλκείω κατακτυπούμενοι τὰς ἀκοὰς εν (22) μελέτη γίγνονται των ψόφων, ούτω και ήμεις ταις πυκναίς απειλαίς των παραλόγων σου λόγων ένεθισθέντες, άθορύβητοι μένομεν.

. . ιῶ τὸ πᾶν ἐπιτρέψας, οὐδὲν αὐτὸς φροντίζω τῶν σο-5 σισμάτων ύμῶν.

Επειδή απαξ περιεβαλόμην την λεοντήν, ούκ αποδειλιατέου,

Ούδενὶ αν παρά τό δίκαιον ύπεικάθοιμι δείσας θάνατον. Οὐδεν αὐτῶν χρή φροντίζειν, ἀλλ' ὁμόσε μᾶλλον ἰέναι. 10 🗫 Ενώ ούτε μέγα ούτε μικρον πέρι έπαζω.

"Αγαν ή ση δεινότης καταθοασύνεται της ήμετέρας άπ-

λότητος.

Πάνυ κάρχαρον ήμιν ἐπαφήκας τὸν κύνα της λοιδορίας. "Εστι παὶ παο' ήρῖν ἀμύνης ἀκμή καὶ λόγος λύων 60-15 φίσματα.

Οπλισθέντες λόγων έλευθερία της άληθείας κατά τὸ θε-

μιτον προστησόμεθα.

Πρός τὰς μακράς σοῦ λοιδορίας καὶ βραχύς ξμοί καὶ σαφής απόλογος. Alliavov.

"Орона вотій ж. т. 1. Іот. ζ. V. 35.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ,

'Αριστείδου.

Τούτο δε έστι τη μνήμη της άναγχαίας τελευτης παραμύθιον και του έκποδών γενομένου σώζεσθαι το ύνομα, ότι αύτῷ τὰ ἔργα, ἐξ ών εἰργάζετο, οὐ συντέθνηκεν, ἀλλὰ καί τοῖς τῆς ἐκείνου δυνάμεως ψπομιήματα εἰς χεῖρας ἀφίξεται.25 Αλλιανοῦ.

Από τῷ κ, τ. λ.

HEPI OPKOT.

(23)

"Ognov 27, 1, Oun 27, 2. "Ognos 27, 3. "Ostis 27, 4. Atomore 27, 5, "Oquov 27, 6, Mastros 27, 7, Tois 27, 9. Aeî 27, 10. "Ognov 27, 11. "Ognov 27, 12, Of 27, 13, Έπερωτώντα 27, 14.

THEPI BRIOPKIAZ

Ήγλῶσο 28, 6. "Ορχοισι 28, 1. "Ορχον 28, 8. "Ωμοσεν 28, 3.5

. Μενάνδρου,

Γυναικὶ δ' δστις δόκον ομνύων ἀνήο μηδεν ποιεί δίκαιον, ούτος εὐσεβής.

Τιμοθέου.

Δημοκρίτου. "Ορκους οὖς κ. τ. λ. 28, 9. Ἐκ θεῶν ἀγορᾶς. Καινοὺς π. κ. τ. λ. 28, 11. Χρησμός. Γλαῦκ ἐπιτυδείδη 27, 14. Κλεάνδης 28, 14. Χρύσιππος 28, 15. Ἐν τῷ 15Κύρου ἀναβάσει 28, 16. ἄνευ γὰρ 28, 17.

ΠΕΡΙ ΟΡΦΑΝΩΝ ΚΑΙ ΧΗΡΩΝ.

Alliavov. Αλ δήλεις πόσσυφοι . . . .

¹ ΠΕΡΙ ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ,

Αεύκιππος Δημόκριτος Έπικουρος κατά είδώλων εἴσκρισιν οἴονται τὸ ὁρατικὸν συμβαίνειν πάθας, καὶ κατά τινων ἀκτίνων εἴσκρισιν, μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν 25πάλιν ὑποστρεφουσῶν πρὸς τὴν ἄψιν.

(24) Τιμαγόρας είς των παραχαραξάντων έν συχνοίς την Επικούρειον αίρεσιν άντι των είδωλων ταις άπορφοαις χρηται.

Κράτων χρώματά φησιν ἀπὸ τῶν σωμάτων φέρεσθαι συγχροίζοντ αὐτοῖς τὸν μεταξύ ἀέρα.

5 'Αρισταγόρας σχήματα συνδιατυπουντά πως αὐτοῖς τὸν ἀέρα.

"Ιππαρχος αφ' έκατέρου φησι των όφθαλμων αποτεινομένας τοῖς πέρασιν αὐτων, οίονεὶ χειρων έπαφαῖς περικαθαπτούσαις τοῖς έκτὸς σωμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτων πρὸς τὸ 10ὁρατικὸν ἀναδιδόναι.

Πλάτων συναύγειαν μ. τ. λ. ut LV, 1. ed. Heeren, 'Αλκμαίων ματὰ την τοῦ διαφανοῦς ἀντίληψιν 'Αριστοτέλης ut Stoh, nisi quod om, μεταξύ διεχοῦς,

Των 'Ακαδημαϊκών τινες κατά τενων (ἀκτίνων) ἔκχυσιν, 15μετὰ τὴν πρός τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑποστρεφουσων ποῦς τὴν ἄψιν. Ποσειδώνιος γοῦν κὐτὴν σύμφυσιν ὀνομάζει.

' मिम्प्रहर्त्त क्ष्मी स्थित हो होते होते हाले व्यवस्था स्था स्थित हो

lHino supplendus videtur Stobaeus Phys. I. 55.

διὰ τῶν εἰδώλων ἐκδοχὰς παρέχεται· πλείους δὲ πρὸς τὸ δευτερ . . τὰς γὰρ ἀπορροίας ἀποδέχεται. 20

Εστιαίος ο Περίνθιος τοίς είδωλοις τὰς ἀπτίνας προσέμιξε

προσαγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀπτῖν εἰδώλων.

Έμπεδοκλής κατ άπορροίας τὰς συνισταμένας μὲν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου, πιλουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκκρινομένου αὐτοῦ κατόπτρου πυρώδους καὶ τὸν προκείμενου25 ἀέρα, εἰς ὂν φέρεται τὰ ψετίματα συντφέφοντος.

↑ Λεύπιππος Δημόκριτος Έπίκουρος τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις γίνεσθαι κατ' εἰδώλων ἐμφάσεις, ᾶ τινα φέρεσθαι μὲν ἀφ' ἡμῶν, συνίστασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου κατὰ τὴν ἀντεπιστροφήν.

Από Πυθαγόρου και τών μαθηματικών κ. τ. λ.

Σφαῖρος ὁ Στωϊκὸς ὁρατὸν είναι τὸ σκότος, ἐκ γὰρ τῆς(25) ὁράσεως προχεῖσθαί τινα εἰς αὐτο αὐτήν.

Οι Στωϊκοί όρατον είναι το σκότος εκ γάρ τῆς όράσερης προκεῖσθαί τινα ἐπ' αὐτὸ αὐτήν. Και οὐ ψεύδεται ἡ δρασις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις ὅτι ἐστι σκότος.

Χρύσιππος κατά την συνένστασιν τὰ ὅντα τοῦ μεταξὰ ἀέρος όρᾶν ήμᾶς, νυγέντος μὲν ὑπὸ τοῦ ὀπτικοῦ πνεύματος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι τῆς κόρης διήκει, κατὰ δὲ την πρὸς τὸν παρακείμενον ἀέρα ἐπιβολὴν ἐντείνοντος αὐτὸν κωνοειδῶς, ὅτ' ἄν ἡ ὁμογενης ὁ ἀήρ. προχέονται δὲ ἐκ τῆς 10 ὅψεως ἀπτῖνες πύριναι, οὐχὶ μέλαιναι καὶ ὁμιχλώδεις δε-όπερ ὁρατὸν είναι τὸ σκότος.

Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

Els τὸ περί χρωμάτων,

» Εστι γένος ήμιν.

'Αριστομβρότου περί "Οψεως.

"Οψις καλ φῶς καὶ ἀὴο φυσικὴν ἔχει σύγκοασίν τε καὶ 15 συγγένειαν ποτ ἄλλα λαμποῶς δοῆ" καὶ ἀὴο πᾶς τῷ λαμποῷ διορῆται, συμβέβηκε δὲ καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν ἀέρα εἶμεν ἀλλὰ τὴν μὲν ὄψιν μέλαιναν καὶ ὑγρὰν, τὸν δὲ ἀέρα μέλαγα καὶ ἀραιόν ἐνυκόκειται δὲ καὶ τῷ ἄψει καὶ τῷ ἀέρι

mSc. p. 45. Verha είς το περί nEx Platone ib. p. 67. Vide χρωμάτων librarii videntur, indicantis sequentem focum ad tit. περί χρωμάτων pertinere.

20καὶ το δυνάμει διαφανές, άλλὰ τῷ μέν ὅψει συγγεγές φῶς, εῷ δὲ ἀέρι τὸ ἀπὸ τῶν ἄνω, "Οτι δὲ ά ὅψις ύγρὰ οὖσα φάος ἔχει συγγενές, δειξάτω τις καὶ ἐκ τῶδε, πρᾶτον μέν τῷ διαφανέα καὶ λαμπρὰν είμεν πᾶν γὰρ τὸ διαφανές καὶ λαμπρὸν οὐκ ἄνεν τινος φάους ἐκ τᾶς ὄψιος ἢ διά τινος πα-25ραθλίψεως ἢ καὶ παρατρίψεως.

ο Αναξιμένης χ. τ. λ.

(26) ΠΕΡΙ ΟΣΦΡΗΣΕΩΣ.

΄ Αλπμαίων εν τῷ εγπεφάλῷ είναι τὸ ἡγεμονικόν τούτων οῦν ὀσφραίνεσθαι είκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῷν τὰς ὀσμάς.

Έμπεδοκλής ταϊς άναπνοαῖς ταῖς ἀπό τοῦ πνεύμονος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀσμήν ὅτ' ἄν γοῦν ἡ πνοὴ βαρεῖα γέ- δνηται, πατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν ψευ- ματιζομέμαν,

Αριστοτέλης δοφραίνεσθαι του μεταξύ σώματος άναπιμ.

πλαμένου τῶν ὀσφραντῶν.

² Πλάτωνος έκ τοῦ Τιμαίου. Περί δε την. . . .

«ΠΕΡΙ ΟΦΟΛΛΜΟΥ ΚΑΙ ΟΡΑΣΕΩΣ. Αλλιανοῦ. Κύρων δ' ἄρα καὶ Ιχθύς κ. τ. λ.

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ,

Ο πολύ τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ σώματος ἀντιστήσας τοὺς τῆς ψυχῆς, ἀπῆλθε τελευταῖου ἡττηθείς, καὶ βέλος τῆ ψυχῆς δεξάμενος ἀφροδίσιου, δικαστὴυ δὲ τὸυ λόγου ἐπιστήσας, φυγῆ τὸ πάθος ἐκόλασε τὸ μὲν σῶμα κατεπόνει, τὴν δὲ 15ψυχὴν εἰς σωφροσύνην ἐρρώννυε, πὰσας γυναικῶν μυραλοιφίας ἀποστρεφόμενος, ἔρωτα καὶ ᾿Αφροδίτην καὶ πάντα τοῦτου θίασου ἀτιμάζων, πολλῆ τῆ ρύμη παρὰ τὴν ἀρχὴν πνεύσας κατὰ τῆς σαρκὸς, ἔσβεσεν αὐτῆς τὰς ἐπιθυμίας οὐ χαλιπώσης τὸν ἔππου, ἀλλὰ συμποδίσας καὶ χαμαὶ ρίψας 20καὶ ποιήσας ἀκίνητου, καὶ πρότερου μὲν ἐγκράτειαν κατορθώσας, ΰστερου δὲ ἀπάθειαν, καθάπερ λυττῶντα κύνα καὶ συνεχῶς ἐπιπηδῶντα διεκρούσατο τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ μαινομένην κατέστειλε τὴν θάλατταν τῆς ἡδονῆς, καὶ ἐν ἀγρίοις (27)κύμασιν ἔπλευσε μετὰ γαλήνης, καὶ ταραττομένου τοῦς

ov. Stebseum Heeren, XXIV. 1. ptoris ingenio debeatur, in apop Sc. p. 66. grapho enim praefixam reperio q Nescio an hic titulus exscri-

πελάγους εξ ούρίας εφέρειο, και μέσον εστώς της φυσικης κακμίνου δίκην πηλού τους άνθρακας αὐτης κατεκάτησεν, οὐ μόνον πυρός και βελών, άλλα και πτερών γυμνώσας του έρωτα, πραστητος και σωφροσύνης ήκεν είς τὸ ἀκρό-5 πατον. Ερωτώντας και περιέργους όφθαλμούς οὐκ ἐπέβαλλου άλλοτρίοις κάλλεσι μέχρι και ψιλης θέας τὸ φίλου τηρήσαντες.

Οὐχ ὁ Διόν. 5, 15. ἡ μάκας 5, 16. χρίοςω 5, 14. ταμιεῖον 5, 9. ἀνθερώποιοι 5, 119. τὰ αὐτὰ 5, 136. χρημάτων 5,10
118. τὶ δὲ 5, 5, 128. Ἰβήςων 5, 121. σωφρόνων 5, 122.
Μενέδημος 5, 123. οῦτω γὰς 5, 74. ἐν συμποσίω 5, 75.
ἀν ἡδονῆ 5, 76. ἡδονὴν 5, 77. πρῶτον 5, 79. δεῖ 5, 81.
πρὸς τὸν 5, 43. Εὐςιπίδης 5, 82. Διονύσιος 5, 46. δείνὸν
6, 41. . ωμη ψυχῆς 5, 42. προτρεπομένων 5, 36. δέλων15
(Γέλων) 5, 83. Δημήτριος 5, 59. ὅδεν 5, 60. πᾶσα 5, 61.
πρέσβεις 5, 48. Κράτης 5, 52. Sequentur excerpta plurima
e Platonis Sympos, Phileb. Charmid, Gorg, Deinde ex
Aeliano de Animalibus,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ,

Παροησία και ἀνδοεία ἐστιν ὅτ΄ ἄν τις κινδύνου καὶ θανάτου κατατολμᾶ, καὶ καταφρονῆ φιλίας και ἀπεχθείκς ὁπὲρ τῶν δοκούντων θεῶ.

"Ακουε παο' ήμων α οί πολλοι διαβάλλοντες ύποτονθοσύζουσιν . . . μη, σιωπήσω, τάχ' αν ούκ είς καλόν άπολαύ-25 σαιμί της παοοησίας.

Την προς δεόν παρρησίαν χαρίζεται ή φυλακή τῶν προσταγμάτων αὐτοῦ. Οἱ παρρησιαζόμενοι πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ προσήκοντος δόξαν ἀλογίστων παθῶν λαμβάνουσιν, οἷς μὲν ὑστεροῦσι δειλίας, οἷς δ' ὑπερβάλλουσι θρασύτητος.

- Ούτε μάχαιραν αμβλεῖαν ούτε παροησίαν ατακτον(28) Εχειν δεῖ.
- *Διδοῦ παροησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν, ΐνα πέρὶ ὧν ἀμφυνοεῖς ἔχης τοὺς συνδοχιμάσοντας.
  - ' Μεγίστη παροησία τὸ νομίζειν ἔχειν παροησίαν.
    Οὐ χρὴ σκοποῦντα τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ὑποστέλλεσθαι.
    Οἶδα στηλιτεύειν παντὸς κωμφδοῦ λαμπρότερον:

r Max. p. 74, 30,

5 Ib. 25.

t.Ib 16

(Ωσ) πες των βροχίων αι ύδάτων τὰ μὲν ἐν βάθει κρύπ10τεται παντελώς, τὰ δὲ . . . . στενοχωρούμενα καὶ τὴν ἔξοηξιν ὑπισχνεῖται μὲν ταῖς ἀκοκῖς, μέλει δ' ἔτι, οῦτω καὶ τῶν
περὶ θεοῦ φιλοσοφούντων οἱ μὲν πάντη κρύφιον καὶ λανθάνουσαν ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς εὐσέβειαν, οἱ δὲ τῆς ἀδῖνος
ἐγγὺς, ὅσοι τὸ μὲν ἀσεβὲς φεύγουσι τὴν δ' εὐσέβειαν οὐ
παρρησιάζονται, εἴτε οἰκονομία τινι χρωί ποι παρὰ τὸν λό15γον, εἴτε δειλία πρὸς τοῦτο καταφεύγουσιν, οἱ δὲ καὶ δημοσιεύουσι τὸν θησαυρὸν, οὐ στέγοντες τὴν ἀδῖνα τῆς εὐσεβείας, οὐδὲ τὸ μόνον σωζεσθαι σωτηρίαν νομίζοντες, εἰ
μὴ καὶ ἄλλοις τὸ καλὸν ὑπερβύσειε, μεθ' ὧν ἐγὼ ταττοίμην
καὶ οῖ τινες μετ' ἐμοῦ.

20 Ένδεέστερος εἶ παρρησίας καὶ τοῦ δέοντος αἰσχυντηλότερος. Εἴπερ ἦν τι κέρδος ἐκ τῆς πρὸς τοιοῦτον ἄνδρα παρ-

οησίας, ούδενὶ ἂν αὐτὸς παρεχώρησα.

πότερα 13, 1. ἐκ Τημεν. 13, 8. ἐκ Τηλέφου 13, 10. φεῦ φεῦ 13, 12. ἐκ Δίχτυος 13, 13.

25 'Εξ 'Αυτιγόνης.
"Ακουσον οὐ γὰο οἱ κακῶς πεποαγότες σὸν ταῖς τύχαισι τοὺς λόγους ἀπώλεσαν.

. . χφ
Τὸ γὰο ποᾶγμ' αὐτό μοι καλῶς ἔχου
Βθακλοὺς παρασχεῖν τοὺς λόγους δυνήσεται.
Εὐοὶ 13, 7.

Σοφίλου.

(29) Γλώσση συ δεινός ἄνδοα δ' ουδέν' οιδ' έγω δικαιον όστις έξαπατών εὐ λέγει.

'Ελευθέρα γὰρ γλώσσα τῶν έλευθέρων.
'Ελευθερία Διὸς ὅλβον τέχος.
δοῦτως 13, 2. πρόχειρον 13, 11.
Περί μεγάλων πραγμάτων σκοπουμένη εὐνουστάτη σύμβουλος ἡ παροησία.
παροησίαν δὲ παντὸς ἀνοῦ χρυσίου.
Νικοστράτου.

Νικοστουτου.

'Αρ' οἴσθ' ὅτι τῆς πενίας ὅπλον ἡ παροησία;
10ταύτην ἐάν τις ἀπολέση
την ἀσπίδ' ἀποβέβλημεν οὖτος τοῦ βίου.
ό ὅτὸς (ἀἰδῶς) 13, 9.

15 : 1 mg ch

' Αριστοφάνους. Τὴν παροιμίαν παραινῶ

Την παροιμίαν παραινώ την παλαιάν ύπο λίδο γάρ

παντί που χρή

μη δάκη δήτως .άθρεῖν.

Φιλάξενος 13, 16. οὐδὲν 13, 17. ὅσπερ 13, 18. συμβούλευε 13, 20. ἐκ τῶν 'Αρ. 13, 22. ισπερ 13, 28. ἐκ τῶν Δίσνος 13, 24. Διογένους 13, 25. κρέσσον 13, 26. Διονύσιος 13, 36. φήσαντος 13, 39. Δάκαινα 13, 42. ἡ παρρησία 13, 44. κῆςρο παρρησίας 13, 46. ἔλεγγος 13, 50. συγγενεῖ 13, 21. Τιμόθεος 13, 38. Ἐκ τοῦ π. ψ. 13, 43.

Caput novum e SS. et pauca ex Aeliano de Animalibus.

Aliud caput s. περὶ μαντευομένων e SS. et Aeliano.25 Aliud caput s. περὶ παρακαταθήκης post loca e SS. et Aeliano haec: Πιττακὸς ἔφη 9, 34. Πισίδαι 44, 41. p. 225. Hic desinit secunda sententiarum collectio. Tertia, cui praemittitur index Titulorum, prioribus XI. capp. nulla(30) continet ex profanis.

"ΠΕΡΙ ΑΓΝΩΜΟΝΟΤΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΤΝΤΩΝ. Ετέρων.

Εὔνοια μὲν μήτης εὐταξίας, ἀγυωμοσύνη δὲ λύσις τάξεως. Οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀδικούντων ἔλαττον εἰς μῖσος ἀχαιστία. "Εστι δὲ ἀχάριστος οὐ μόνον δς εὐ παθών δοῷ κα-5 κῶς ἢ λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ σιωπῶν καὶ ἀποκρύπτων τὰς χάιριτας ἢ γὰρ οὐ συνιεὶς ἀναίσθητός ἐστιν, ἢ συνιεὶς ἐπιλήσμων ὧν ἔποεπεν εἰς ἄπαντα μεμνήσθαι τὸν χρόνον.

"Ανθοωπος επιλήσμων εὐεργεσίας πίθος τετοημένος διαφοέων τὰς χάριτας,

'Αλγεινον τῷ πεποιηκότι καλῶς ἡ τοῦ πεπουθότος ἀγνωμοσύνη.

Βοηθών ἀπορεῖν ἀνάγκη τοὺς χάριτός τινος ἐπιλήσμονας.
Δεινὸν μὴ ἀμείβεσθαι πειρᾶσθαι τοὺς εὐεργέτας εἰ καὶ
μὴ πράγμασιν ἄλλοις, εὐχαριστίαις γοῦν ταῖς διὰ λόγων 15
τοῦτο γὰρ ἢ παντελώς ἀγνώμονος, ἢ ἀναισθήτου καὶ ἀνοήτου.

u Suspicor esse ultimum caput Eclogarum Ethicarum, sive περί Εθχαριστίας, apud Photium. Αί χάριτες άμειβειν των πονηρών τὰς γυώμας οὐ δύ-

'Αχαριστήσας ἀπιστότερος ἐφάνη τῶν Ναυπλίου λιμένων. 20 "Ομηρα δεδωκώς φιλίας ἀπιστότερος και τῶν λεόντων ἐγένετο.

"Αγουδι χάρίτων είσι καί φιλοτιμιών επιλήσμουες, ών ευ

πάθοιεν έκλανδανόμενοι μετά την χρείαν.

Μενάνδοσο.

* Αχάριστος άνθοωπος μη νομιζέσθω φίλος. 25μηθ' δ πονηφός κατεχέτω χρηστού τόπον.

(31) Σοφοκλέους Οίδιποδος.

φίλου γὰς ἐκβαλεῖν ἔσσυ λέγω καὶ τὸν πας αὐτον βίοτον, ου πλεῖστον φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ Αἰαντος.

Χάρις χάριν γάρ έστιν ή τέπτουσ άεί.
"Ότου δ' ἀπορρεί μυῆστις εὐ πεπουδότος,
δούκ ἄν γένοιδ' οὐτος εὐγενής ἀνήρ.

Χάρις διαρρεί, και προδούσ άλισκεται.

'Αναξανδρίδου.

Ούχὶ παρὰ πολλοῖς ή χάρις τίκτει χάριν.

Σοφοκλέους.

'Αμνήμονος γαρ ανδρός απόλλυται χαρις. Θεοχρίτου.

Θοέψαι Δυκιδείς, θοέψαι πύνας ας τε φάγονται. Μενάνδρου

10 Ούχὶ τὴν αὐτὴν διάνοιαν αἰτῶν εἰς ἔκαστος καὶ λαβών. Τοῦ αὐτοῦ.

'Aεὶ δ' ὁ σωθείς ἐστιν ἀχάριστον φύσει. ἄμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάθις, ἢν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἔξειν ἔφη.

Εύριπίδου Πελιάσιν.

Έν τοῖσι μεν δεινοῖσιν ώς φίλοι φίλων, 15ῦτ' ἀν δε πράξωσ εὐ διωθοῦνται χάριν, αὐτοὶ δι' αὐτοὺς εὐτυχεῖν ἡγούμενοι. Φιλήτου.

"Οτ' αν τις ήμων αμέριμνον Έχη βίον

xf. 'Αχάριστος ήμιν μ. ν. φ. Μηδ' αὐδ' δ' #:

οὖκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαίμονα· ἐπεὶ δὲ λύπαις περιπέση και πράγμασιν· εὐθὺς προσάπτει τῆ τύχη τὴν αίτίαν.

Θεόγνιδος.

20

Δειλούς εὖ ἔρδοντι δύω κακά τῶν τε γὰρ αὖτοῦ χήρωσις κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.
Διογένης ἐρωτηθεὶς τὶ μάλιστα γηράσκει παρ' ἀνθρώποις, εἰπεν, Ἡ χάρις.

Αὶλιανοῦ.

Θεμιστοκλής ὁ Νεοκλέους έαυτὸν εἴκαζε ταῖς δουοίν, λέγων ὅτι καὶ ἐκείνας ὑπέρχονται ὁἱ ἄνθρωποι, καὶ δέονται5 αὐτῶν, εἰ ὕοι, στέγην τὴν ἐκ τῶν κλάδων ποθοῦντες ὅτὰ ἀν δὲ οὕσης εὐδίας παριῶσί, τίλλουσιν αὐτὰς καὶ περικυκλοῦσί καὶ αὐτὸς οὖν ἔλεγεν ὑπὸ τοῦ δήμου τὰ αὐτὰ πάσχειν.

Έπ της περί Φιλίας Έπιστολης.

'Ως μέντοι λαμπρόν έστιν εὖ ποιεῖν, οὖτως ἀμειπτέον' ῖνα μη μόνον ἀχαριστίας ὄφλη τις δίκην, ἀλλὰ καὶ βλάβους10 κοινοῦ τῶν εὑ πεισομένων εἰς αὐτοὺς ἐτέρων ἀνακοπῷ προς εὐεργεσίαν.

Ίαμβλίχου Σωπάτοφι

Φευκτή μεν οὖν ἐστιν ἡ ἀχαριστία δι ἑαυτήν ἀχθεσθείη δ' ἄν τις πρὸς αὐτὴν δικαιότερον, ἐπειδὴ καλύει τἀγαθὸν προϊέναι καὶ ἐκφαίνεσθαι, τήν τε χώραν αὐτῶν παντελῶξιδ ἀνατρέπει, καὶ κατακλείει πῶς εἰς στενὸν τὰς ἔξω διαφαινομένας τῶν καλῶν εὐεργεσίας, ἀποστερεῖ δὲ καὶ τὸ κοινὸν τῆς θείας βοηθείας πάσης διὰ τοῦτο ἐστι πάνδεινον παντί ἀνδρὶ παρακελεύομαι ἕνα λόγον ὀρθὸν κατέχειν εὐεργεσίας νετὰ φιλίας, δεύπερον (οὐκ) ἀχαρίστως τὰς εὐεργεσίας πα-20 ραλαμβάνειν καὶ προκκλεῖσθαι τὰς μείζονας εὐποιίας διὰ τῆς εὐγαριστίας.

Θεμιστοκλής, διαβαλλόντων αύτον επ' εκκλησίας τινών ώς είς ενα τους πολλους ήδεως ακούοντας, Κοπιαν, εφη, μοι δοκείτε, ανδρες 'Αθηναίοις ευεργετούμενοι κόπος γάρ25 ως αληθώς ευεργετίας κόρος δι' ων συμβαίνει καινότητος επιθυμείν.

' Ενε των Ψψαίου καρθηκών περί του εὐεργετείν. Οὐδένα μισήσεις ''ώς ἀχάριστον ἐὰν ώς ἀληθώς χαρίζη. (33) Τους μηδεμίαν ών αν ευ πάθωσι ύπο σου χάριν έχτινοντας άλλοι λεγέτωσαν άχαρίστους, σύ δ' άνοήτους, δτι του καλλίστου τῶν ἀγαθῶν οὐ συνιᾶσιν.

Είκότως οι νομοθέται μόνης αχαριστίας δίκας ούχ δρίζουδοιν, ώς του μεν εύ ποιούντος την μεγίστην αμοιβήν εν ols Ετυγεν εὖ ποιῶν ἀπειληφότος, τοῦ δὲ τὴν ἀξίαν τίνοντος δίκην εν ώ λαμβάνει τῷ μεγίστω κακῷ συνεχόμενος, άχαοιστία.

'Απολλώνιος 'Ηρωδιανώ.

Min g. v. lour Bakis

Απολλώνιος Νουμηνίω.

Ού πάρα κ. τ. λ.

_... Εενοφώντας Κύρου παιδείας.

10. Δικάζουται κ. τ. λ.

Σωκοάτους.

- · Αχάριστον εὐεργετεῖν καὶ νεκρον μυρίζειν ἐν ἴσφ κεῖται. Φιλιστίωνος.
- *Τη γη δανείζειν αφείττον έστιν ή βροτοίς, ή τις τόχους δίδωσι μη λυπουμένη. Sequentur capita duo sine locis profanorum,

ΕΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Εὐριπίδου Εκάβη.

Eχει γέ τι x. τ. λ.

15 Τοῦ αὐτοῦ.

Παῖς ὢν κ. τ. λ.

Τοῦ αὐτοῦ Ίκετίδων.

Tò vào . . .

Τοῦ αὐτοῦ Πελιάσιν.

Ο γάρ ξυνών, κακός μεν ην τύχη γένος, τοιούσδε τους ξυνόντας έκπαιδεύεται, χρηστούς δ' ό χρηστός άλλα τας όμιλίας (34) έσθλας διώπειν, ο νέοι, σπουδάζετε.

Σοφοκλέους.

'Επεὶ πέπρακται πᾶν τὸ τοῦ θεοῦ καλῶς, γωρώμεν ήδη, παϊδες, είς τὰ τών σοφών

z v. Maxim. 58. p. 95, 6. b Suppleatur hine on si. Relea Maxim. p. 95, 45.

STOBABI FLORILEG. YOL. IV.

Νέος πέφυκας πολλά καὶ μάθδῶν σε δεῖ, καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρά. ἀεί τι βούλου χρήσιμου προσμανθάνειν. Φιλήμονος.

10 "Ηκουσα τούτων αὐτὸς, οὐδὲ φύεται αὐτόματον ἀνθρώκοιων, ὡ βέλτιστε, νοῦς ώσπερ ἐν ἀγρῷ δύμος ἐκ δὲ τοῦ λέγειν τε καλ ἔτέρων ἀκούειν καλ ἐκωρῆσαι . . κατὰ μικρὸν ἀελ, φασλ, φύονται φρένες. Μενάνδρου.

15 "Οτ' αν λέγης μεν πολλά, μανθάνης δε μή, τὸ σὸν διδάξας τούμον ου μαθών έσμ.

Τοῦ αὐτοῦ Καρχηδο.
"Εργον ἐκ πολλοῦ χρόνου ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾶ.
Τοῦ αὐτοῦ Φιλαδέλφοις.

Ού φάδιον

20 ανοιαν εν μικοφ μεταστήσαι χρόνφ. Εὐριπίδου Μελεάγοφ.

Έκ γάρ πατρός και μητρός δότις έκπονεί

(36) σπληράς διαίτας, οί πόνοι βελτίονες.

Ξενοκράτης ε νέον φιλοσοφείν βουλόμενον ήρετο εί γεγεωμέτρηκε, τοῦ δ' ἀποφήσαντος, ἀλλ' εἰ ἠστρονόμηκε, καὶ τοῦτο ἀπειπόντος, ἀλλ' εἰ τὰ τῶν ποιητῶν ἀνέγνωκεν, ὁ δ'ε 5καὶ τοῦτο ἔξαρνος ἡν, ἄλλως δὲ εἰ γράμματα οίδε ταῦτα ἔφη ἐκεῖνος εἰδέναι. Πόκος τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοκράτης, ὑπογραφέως οὐ πλύνεται.

Αίσχίνου τοῦ Σωμρατικοῦ.

Ούτος έστι Μιλτιάδης δ Στησαγόρου, δε παῖε μὲν το ησκει 'Ολύμπια και κρεισσων ην τοὺς πόνους πονῶν η παι10δοτρίβης ἐπιτάσσων ἐκεῖ δὲ μείξους παῖδας αὐτοῦ και πρεσβυτέρους κατεμαχέσατο, και ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ στεφάνου ἄκων ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου ἐξήχθη. ἔτι δὲ ἐπίτροποι αὐτοῦ ἐγένοντο οὖτε τὰς αὐτὰς ἡλικίας ἔχοντες, οὖτε τοἰς αὐτοὺς τρόπους, καὶ τοὐτων ἀπάντων ἡν κατήκοὸς παιδα15γωγὸς αὐτῷ ἡκολούθει οὐ πάνυ σπουδαῖος, καὶ τούτφ

fl. yóroz ut Stob. 70, 6.

gVide Diogen, Laert. IV. 15.

οὐδὲν πώποτε ήναντιώθη. Ταῦτα μὲν παιδί ὅντι αὐτῷ ἐπιτετήδευται ἐπεὶ δὲ μειράκιον ἤρχετο γενέσθαι, σιωπᾶν
καλὸν ἡγήσατο είναι, σεσιώπηται αὐτῷ μᾶλλον ἢ τοῖς χαλκείοις ἀνδριάσι τοῦ σώματος αὐτῷ καλὸν ἐδόκει είναι
ἐπιμελεῖσθαι, ἐπιμεμέληται τούτου, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν τῶνχο
ἡλικιωτῶν ἄριστα ἔχει τὸ σῶμα.

h Εύριπίδου Κωμικοῦ.

"Οστις νέος ων μουσων άμελεϊ, τάν τε παρελθόντ ἀπόλωλε χρόνου,

καί τὸν μέλλουτα τέθνηκε.

Φύσιν έχειν ἄριστόν έστι δεύτερον δε . . .

25

Κράντως έλεγε μήτε δύνασθαί τινα τὰ μεγάλα ¹ πρό τῶν μικρῶν μυηθῆναι, μήτ αν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθεῖν πρίν ἐκ τοῖς ἐγκυκλίοις διαπονηθῆναι.

Αρκεσίλαος δρών τινα μεανίσκον φιλοσόφων λόγων κατα (87) κούοντα πρίν παιδευθήναι, Οὐβὲ τοὺς τῆς Δημητρὸς, ἔφη, καρποὺς καλλίστους καὶ τροφιμωτάτους ὅντας εὐθὺς ἐκ γενετῆς τοῖς παισίν ἀρμόζειν, τὸ δὲ γάλα τῶν τιτθῶν.

Δημοσθένης ο οήτως έφή-

5

'Αριστοτέλης ο Περιπατητικός —

Θεόφράστου.

Αναγκαιοτάτη δ' έπλ τῶν γυναικῶν ἡ τῶν ποαγμάτων δοκεῖ παίδευσις είναι, καὶ αὐτὴ μέχοι χοησίμον πρὸς οἰκονομίαν τὸ δὲ ἐξακοιβούμενον ἐπλ πλέον ἀργοτέρας τε ποιεῖ πρός τε τἄλλα, καὶ λάλους καὶ περιέργους.

Ίαμβλίχου έκ τοῦ περί Ψυχής.

Η γάο συνακολουθούσα παντί τῷ βουλήματι τοῦ διδάσχουτος τῷν μανθικνόντων, αὐτὴ πασῶν ἐστι μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη ἀκρόασις.

'Αντισθένης ὁ Σωκρατικός φιλόσοφος έρωτηθείς ύπό τιμος πρίος στέφανος κάλλιστός έστιν, είπεν, 'Ο από παιδείας.15

κ΄ Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τι ἀναγκαιότατόν ἐστι μάθημα. Τὸ ἀπομαθεῖν, εἶπε, τὰ κακά.

1 Αριστοτέλης έφη την παιδείαν εύτυχοῦσι μέν πόσμιον είναι, πταίσασι δε καταφυγήν έλευθέριου.

hForte leg. Σοφοκλέους Καμιk Vide Maximum p. 208. 1 Vide Maximum p. 207, 39.

i Maximus p. 207, 10.

Cc 2

20 Δλιανοῦ.

Σωκράτης ό γενναίος ήτιατο των πατέρων έκείνους, ασοε (μή) παιδεύσαντες αὐτων τοὺς υίεις, εἶτα ἀπορούμενοι ήγον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τοὺς νεανίσκους, καὶ ἔκρινον αὐτοὺς ἀχαριστίας, ὅτι οὐ τρέφονται ὑπὰ αὐτων ἔφη γὰρ ἀδύνατον ἀξιοῦν 25τοὺς πατέρας, μὴ γὰρ οιους τε εἶναι τοὺς μὴ μαθόντας τὰ δίκαια, ποιεῖν αὐτά.

'Αντιφῶντος.

Πρώτον, οίμαι, τών έν ούρανοῖς έστι παίδευσις ὅτ΄ ἀν γενταίαν, οίμαι, τών έν ούρανοῖς έστι παίδευσις ὅτ΄ ἀν γάρ τις πράγματος κὰν ὅτου οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθώς ποιήσηοίον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόση, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν καὶ ἐν νέφ σώματι ὅτ΄ ἄν τις τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόση, ζῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ 5βίου, καὶ αὐτὸ οὕτε ὅμβρος οὕτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

'Αναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις τοῦτο γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο.

10 "Ότφ τις αν πλείστον της ημέρας συνή, τοιούτον ανάγκη

γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

Πλάτωνος Πολιτείας ζ.

Κόποι . . .

Έν ταυτῷ.

Τότε χύδην . .

Σωκράτους.

Πανήγυρίς έστι ψυχῆς ή παιδεία πολλά γάρ έστιν έν 15αὐτῷ ψυχῆς θεάματα καὶ ἀκούσματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσιν ἐπὶ τῷ τέρματι τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασι ἐπὶ τοῦ γήρως τὸ πρωτεῖον τῆς φρονήσεως ἀποκεῖται.

Τοῦ αὐτοῦ.

™ Οὖτος Ιδών πλούσιον ἀπαίδευτον, ἔφη, 'Ιδού καὶ τὸ 2010υσοῦν ἀνδράποδον.

'Αριστοτέλους.

m Maximus p. 207, 54.

" Οὖτος ἐρωτηθεὶς τι τῶν ζώων κάλλιστον, ἔφη, "Ανθρωπος τὴν ψυχὴν παιδεία κεκοσμημένος.

° Ο αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη,

Έγω μεν τῷ λόγφ, ύμεῖς δὲ τῷ τρόπφ.

Οὐ μικοὸν ώφελει τὸ τὰ βέλτιστα ύμᾶς ἀκούειν καὶ(89) συνεθίζειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Απασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβούσα την προσήκουσαν, πολύ δὲ μάλιστα ὅσαις ἐξ ἀρχῆς εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν ὑπῆρξε τοῖς μὲν γὰρ αὐτῶν πόνῷ βελτίοσι5 γίγνεσθαι, τοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει διενεγκεῖν.

Εὐκλείδου.

Οὖτοι γὰς τῶν ἀνθρώπων κάλλιστα μανθάνουσιν, οῖ τινες καὶ τὰ κάλλιστα μιμοῦνται.

Δημώνακτος 'Τψαίου και Σωκράτους.

^p Tag μεν πόλεις αναθήμασι, τας δε ψυχας μαθήμασι 10 κοσμείν δεί.

Σωκράτης έρωτηθείς πῶς ἄν τις ἄγοι καλῶς τοὺς lδίους παϊδας, εἶπε, νέους μὲν ὄντας παιδεύσας, ἄνδρας δὲ γενομένους διδάξας συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι, καὶ τὴν οὐσίαν διανείμας αὐτοῖς, ἵνα μὴ διὰ τοῦτο ἐχθροὶ γένωνται.15 Δημοκράτους.

Πάντων κάκιστον ή εὐπετείη παιδεῦσαι την νεότητα, αῧτη γάο ἐστιν ἢ τίκτει τὰς ήδονὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἡ κακότης γίγνεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Έξωτικώς μη πουείν παίδες ανιέντες, ούτε γράμματα μαθοιεν, ούτε μουσικήν, ούτε αγωνίην, ούδ' όπες μαλιστα την αρετην συνέχει, τὸ αιδείσθαι μάλα γάς ἐκ τούτων φιλεί20 γίγνεσθαι ή αιδώς.

Τοῦ αὐτοῦ.

"Η παιδεία εύτυχοῦσι μέν έστι πόσμος, άτυχοῦσι δε καταφύγιον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κοείσσων ἐπ' ἀρετην φανείται προτροπή χρώμενος καὶ λόγου πειδοί ήπερ λόγο καὶ ἀνάγκη. Δάδιρη μὲν γὰρ(40)

n Maximus p. 207, 54. o Maxim. ibid. p Maxim. p. 207, 41. q Ibid, p. 207, 59. άμαςτέειν είκος τον είργμένον άδικίης ύπο νόμου, τον δε ές το δέον ήγμένον πειθοί ούκ είκος ούτε λάθοη οθτε φανερώς ερδειν τι πλημμελές διόπερ συνέσει τε και επιστήμη δόρθοπραγέων τις, άνδρείος άμα και εφθύγνωμος γίνεται.

Διογένους.

"Οτ' αν άλλου τινος φροντίζης, τότ' άμελεῖς καυτού.

Πλάτων παρεκελεύετο τοῖς μαθηταῖς τρίω ταῦτα ἔχειν ἐν μὲν τῆ γνώμη σωφροσύνην, ἐπὶ δὲ τῆς γλώττης σιγημ, ἐπὶ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αἰδῶ,

10 Κλεάνθης έτέρου ἀπιέναι μέλλοντος καὶ ἐρωτῶντος πῶς ἄν ῆκιστα άμαρτάνοι, εἶπεν, Εἰ παρ' ἔκαστα ὧν πράττεις δοκοίης μὴ παρεῖναι.

Ο αὐτὸς είπε τοὺς ἀπαιδεύτους μόνη τῷ μοοφῷ τῶν

θηρίων διαφέρειν.

Δημοκράτους.

15 'Η φύσις καὶ ἡ διδαχή παραπλήσιον ἐστι καὶ ἡ διδαχή μετὰ φυσμοῦ τὸν ἄνθρωπον, μετὰ φυσμοῦ δὲ ἡ φύσις ποιεξ.
Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ μεν καλὰ χρήματα τοῖς πόνοισιν ἡ μάθησις ἐξεργάζεται, τὰ δ' αἰσχρὰ ἄνευ πόνων αὐτόματα καρποῦται καὶ 20γὰρ οὐν οὐκ ἐθέλοντα πολλάκις ἐξείργει τοιοῦτον εἰναι οῦτω μεγάλης τε . . . φυτικῆς ἐστι.

Ήροδώρου.

Νέος ων εν πολυτελέσι βρώμασι καλ ποτοίς ετι δε άφροδισίοις άνατρεφόμενος, λέληθεν έαυτον εν τῷ θέρει τὴν χλαίναν κατάτρίβων.

Άντισθένους.

25 Δεῖ τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἄνδοας γενήσεσθαι, τὸ μέν σῶμα γυμνασίοις ἀσκεῖν, τὴν δὲ ψυχὴν παιδεύειν.

(41) - Δημοσθένης Φιλιππικών.

"Εστι δ' οὐδεπ. . .

Ξενοφῶντος.

Κράτιστον μέν έστιν παρά τῆς ξαυτοῦ φύσεως τὰ ἀγαθον διδάσκεσθαι δεύτερον δὲ παρὰ τῶν ἀληθῶς ἀγαθῶν.

. Δημοκράτους.

Ούτε τέχνη ούτε σοφίη έφικτον, ην μή μάθησις. Τοῦ αὐτοῦ: "Economication kinedic, and professor absiredly notoes

Τοῦ αὐτοῦ.

Διαγένης απόπου δώρησεν εξυαί έπὶ μέν τὸν λόχυσε έπιχοῦν Ελαιών, ενα ἐπὶ τῆς τραπέζης ὁςοῦμεν, ὅσιος ὅὲ τῆ ὅτω-10 νοίη φορουμιώτεροι μενόμενοι καταυσήσωμεν τὰ τῷ βἰφ βέλτιστα, μηδὲν ἐθέλειν ἀυαλίσκειν.

' Ο αυτός έρωτηθείς εί χῆ βαρύτερου βαστάζει, ἔφη, "Ανθρωπον ἀπαίδευτον.

'Aντισθένης έρωνηθείς ώπό νενος τι διδάξει τον υίον, εξπεν, Εξ μέν θεοίς μέλλει συμβιούν, φιλόποφον, εξ δε αν-15 θρώποις, ήντορα.

Σόλων ἐπετίμα τινι πυβεύουτι· τοῦ δὲ λέγωντος περξ μικοοῦ παίζειν, ἀλλὰ τὸ ἔθος οὐ μικοόν.

Υπεφίδης ό όηπος βόρη μη δύνασθαι καλώς ξην, μή μα-Θων τὰ παλά πὰ ἐν τῷ βίς:

Σωκράτης έφωτηθείς τι έπιστήμη, έφη, Επιμέλεια ψυχῆς. Πόθεν δε μάλιστα κακοί γίνονται, Εξ εγωγῆς κακῆς και όμιλιας πονηφών, έφη.

Πλάτων είπε την παιδείαν τοῖς ἀνθρώποις δεύτερου Πλου είνας

Ζήνων έρωτηθείς πῶς ἄν τις νέος ἐλάχιστα άμαρτάνοι, Εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι, ἔκρη, οῦς μάλιστα κιμῷ καὶ αἰ-(42). σχύνεται.

τ' Εκ της περί Φιλίας ἐπιστολης.

Ή φαιδεία καν μηδών έγερον άγαθον έχοι, τό γε συμφοκταν αυτήν νυπτός και ήμερας έξω κακίας 4 οίς αν ή τις αίδως, και πολλοί σφάς απέτους και άλλους.

'Εκ των ' Αρίστωνος 'Ομοιωμάτων,

Τὸ κύμινον φασὶ δεῖν σπείρειν βλασφημοῦντας, οὕτω γὰρ καλὸν φύερθαι καὶ τοὺς νέους χρὰ παιδεύειν ἐπισκώπτοντας, οὕτω γὰρ χρήσιμοι ἔσονται.

Πλάτωνος.

Πάσα ψυχή δείμασι κ. τ. λ.

rv. supra p. 4. s Maxim. p. 209, 44. tPlutarch, Fr. XVIII, 15.

Έκ τῶν 'Αριστωνύμου Τομαρίων καὶ Σωκράκους.

10 Ταίς μεν πόλεσι τὰ τείχη, ταίς δε ψυχαίς ὁ ἐπ παιδείας νοῦς πόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει.

Φιλόξενος ὁ Μουσικὸς ἐρωτηθείς τι μάλλον συνεργεί παι-

δεία, είπε, Χρόνος.

Διογένης έλεγε την των παίδων άγωγην εοικέναι τοῖς των (15περαμέων πλάσμασιν, ώς γὰρ ἐπεῖνοι ἄπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν ὅντα ὅπου θέλουσι σχηματίζουσι παὶ ρυθμίζουσε, ἀπτηθέντα δ' οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οῦτω καὶ τοὺς ἐν νεότητι μὴ διὰ πόνων παιδαγωγηθέντας, τελείους γενομένους άμεταπλάστους γενέσθαι.

20 Μόνιμος ὁ Κυνικὸς φιλόσοφος ἔφη κρεῖττον είναι τυφλύν ἡ ἀπαίδευτον τὸν μὲν γὰο εἰς τὸν βόθρον, τὸν δ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμπίπτειν.

'Εκ τῶν ⊿Ιωνος Χρειῶν.

'Αθηναίοις έρομένοις ὅπως λώϊον αὐτοῖς μίγνοιτο, ἔχρησεν ή Πυθία εἰ τὸ κάλλιστον εἰς τὸ δεξιὸν οὖς τῶν παίδων ἐντι-25θέναι βούλοιντο οἱ δὲ τρήσαντες αὐτὸ χρυσίον ἔβαλλον, -ἀγνοήσαντες, ὅτι τὸν φιλόσοφον λόγον ἐμήνυσε.

(43) Δημοκράτους.

Φαύλων όμιλιη συνεχής έξιν κακίης συναύξει. Διογένους.

Η παιδεία όμοία έστι χουσώ στεφάνω καὶ γὰο τιμήν Εχει καὶ πολυτέλειαν.

'Ισοκράτους πρός Δημόνικον.

* Πάντων . .

⊿ημοκράτους.

5 Κοείσσονές είσιν αι των πεπαιδευμένων ελπίδες ή ο των άμαθων πλούτος.

Έχ των 'Αρίστωνος 'Ομοιωμάτων.

Κυβεονήτης μεν ούτε εν μεγάλφ πλοίφ ούτε εν μικοφ ναυτιάσει, οί δ' ἄπειροι εν άμφοῖν ούτως ό μεν πεπαιδευμένος και εν πλούτφ και εν πενία ού ταράττεται, ό δ' ἀπαίδευ-10τος εν άμφοῖν.

Πυθαγόρου.

'Απαιδευσία πάντων των παθών μήτης το δε πεπαιδευ-

u Maxim. p. 207, 43.

xv. Maxim. p. 209, 17.

σθαι σόκ έν πολυμοθείας λόγων αναλήψει, εν απαλλάξει δε των φύσει παθων θεωρείται.

Δίων έλεγε κατά 'Ησίοδον τρία γένη είναι μαθημάτων, χουσοῦν, ἀργυροῦν, χαλκοῦν χουσοῦν μὲν τὸ τῶν διδόντων 15 καὶ μη μανθανόντων ἀργυροῦν δὲ τὸ τῶν διδόντων καὶ μανθανόντων χαλκοῦν δὲ τὸ τῶν μανθανόντων μὲν, μὴ διδόντων δέ.

Σωπράτης παρήνει τοῖς υέοις πολλάκις ἐσοπτρίζεσθαι, τοὺς μὲν εὐπρεπεῖς ὅμοιον ποιεῖν τῷ εἴδει τὸν τρόπον, τοὺς δὲ ἀμόρφους περιστέλλειν τὸ δυσειδὲς τῷ εὐτροπία.

Ο αυτός έρωτηθείς τι ήδιστου έν τῷ βίω, ἔφη, παιδεία

καὶ ἀφετή καὶ ίστορία τῶν ἀγνοουμένων.

Πιττακὸς συνεβούλευε πρὸς τὸ γῆρας ἐφόδια παρατίθεσθαι παιδείαν γηροκομικωτάτη γὰρ αὕτη καὶ εὐκόλως ποιοῦσα ὑποφέρειν τὰς τοῦ γήρως δυσκολίας.

Σωκράτης Ξενοφώντα νέον όρων εὐφυῆ ἠφώτησεν εἰ(44) οἰδεν ὅπου τῆς ἀγορᾶς οἱ ἰχθύες εἰεν, τοῦ δ' εἰπόντος, ναὶ, ἔξῆς ῆρετο, τὶ δὲ, τὰ λάχανα; ώς δ' εἰπε καὶ τοῦτο, καὶ τάλλα ἔπὶ πᾶσιν ῆρετο, εἰ οἰδεν ὅπου οἱ καλοὶ κάγαθοὶ διατρίβουσι σιωπώντος δὲ, ἐπιπλήξας αὐτὸν κατέλιπεν ὁ δὲς διατραπεὶς ἀπ' ἐκείνου ῆρξατο φιλοσοφεῖν.

Σωκράτης πρός τινα πάντα εἰδέναι φάσκοντα καὶ πολυμάθειαν ὑπισχνούμενον, ἐτύγχανε δὲ εἰς- Ακαδημίαν συγκατιών αὐτῷ, ἐπιστὰς χωρίῳ πεφυτευμένῷ, ἤρετο αὐτὸν ἐἰ
δοκεῖ σοι ὁ γεωργὸς ἀμελήσαι μὴ καταφυτεύσας πᾶσαν τὴν10
γῆν, ἀλλὰ διαλείμματα μεταξὺ τῶν δένδρων καταλιπών τοῦ '
δὲ εἴπόντος, καὶ μὴν εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησεν οὐδὲν ἂν τούτων
ἐπεβίω, ἀλλ' ὑπ ἀλλήλων ἀπώλετο εἶτα, ἔφη, σὰ ἐν τῷ
σαυτοῦ ψυχῷ οὐδὲ μικρὸν τόπον παραλιπών, ἀλλὰ ἀεὶ ἄλλοις μαθήματα σωρεύων, οἴει τινα καρπὸν ἐξ αὐτῶν δρί-15
ψασθαι:

Τοῦ αὐτοῦ.

Η παιδεία καθάπες εὐδαίμων χώςα πάντα τὰ ἀγαθὰ φέρει. Τῷ μὲν 'Ορέστη μαινομένω τὴν 'Ηλέκτζαν ὁ μῦθος, τῷ δὲ τῶν νέων ὁςμῆ τὴν εὐβουλίαν ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος20 παρίστησιν εἰς ἀντίληψιν.

yVid. Plutarch. II. p. 141. D.

Εν το βίο, καθάπες εν όδο μακρά, δεί που sind sinte

Thein te knava pivera nai bāov nai vádliov, őr äv 25els en nara góvir nai er naigō raðr áldan ájan nodern.

Τ Δύο Επετηθεύματα ἢ δύο τέχνας ἀκοιβῶς διακονείσθαι της δου οὐθεμία φύσις ίκανὴ τῶν ἀνθοακίναν αὐτὸς ίκανὸς ἀσκεῖν, τὴν δὲ ἄλλον ἀσκοῦντα ἐκιτροπεύειν τὰ γὰο ἐναντία ἄλληλα ταράτιοντα δυσμαθίαν παρέχει.

(45) Πολλά ὁ αὐτὸς μιμεῖσθαι, ὅσπερ ἡν, οὐ δυνατός.

"Όσα δ' αὖ τῶν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι καλῶς, περλ τούτων δέδοκται πᾶσιν, καὶ πάλαι τὸ πρότερον ἐν σμικροῖς καὶ δάοσιν αὐτὰ δεῖν μελετᾶν πρὶπ ἐν αὐτοῖς τοῖς μεγίστοις · ὅἄον δ' ἐν τοῖς ἐλάττοσι μελέτη παντὸς πέρι μᾶλδλον ἢ περὶ τὰ μείζω · κρεῖττον γάρ που σμικρὸν εὖ, ἢ ποκὸ κὴ ἱκανῶς περάναι.

Plurima sequuntur e Platonis Legg. Rep. Euthyph. Tim. etc.

Ξενοκράτης, όπότε τις αύτῷ σχολάζειν Εθελε οὐδενὸς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων μετειληφώς, "Απιθι, εἶπε, λα-10βάς γὰο οὐκ ἔχεις πρὸς φιλοσοφίαν θεῖ γὰο προμεμαλάχ-θαι διὰ τούτων τὴν ψυχήν.

Ίσοποάτης τοῖς μαθηταῖς παφεκελεύετο μὴ πράγματα Δέγειν άλλὰ πράγματα παρέχειν τοῖς ἀκροωμένοις,

'Αγησίλαος έφωτηθείς τίνα χρή τους έλευθέφους παΐδας 15 έκμανθάνειν, "Α αίσχρον, έφη, γέφοντας μή είδεναι.

Έν κών Σερίνου.

Πας' Εὐκλείδη τις ἀρξάμενος γεωμετρεῖν ώς τὸ πρώτον Θεώρημα ἔμαθεν, ἤρετο τὸν Εὐκλείδην τί δέ μοι πλέον ἔσται ταῦτα μανθάνοντι καὶ ὁ Εὐκλείδης τὸν παῖδα καλέστας, Δὸς, ἔφη, αὐτῷ τριώβολον, ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν.

20 *Μέναιχμον τον γεωμέτοην Αλέξανδρος ήξίου συντόμως αυτή παραδούνκι την γεωμετρίαν: ὁ δὲ, 'Ω βασιλεύ, είπε,

Hark per riv topar eldir odol thiarital nat havitale to δε τη νεωμετρία πάσιν έστιν όδος μία.

Έπ των Σεοίνου.

TY 11-72 (46)

· Hoanleitog nev kleps nolumadeins sous my chnoses. Ανάξαρχος δε, πολυμάθειαν πάρτα μεν ώφελείν, πάρτα δε βλάπτειν.

'Iaublizov Everable neol Moveinhs.

Ev dueivo eldóras, os aire peyakai pideis ra ueyaka κακά γεννώσι διαφθαρείσαι, και τὰ κράτιστα έπιτηθεύματα5 πάντων έστι βλαβερώτατα έπι το κακον δέψαντα.

Γεωμέτοης τις τον Διογένη απαίδευτον και αμαθή ένλλει· δ δε, Συγγίνωσκέ μοι, έφη, μη μαθόνει α μηδε ΧΕφων τῷ Αχιλλεῖ ἐδίδαξε, τοῦτ' ἔστι τὸ γεωμετοείν.

Έκ των 'Αριστοξένου Πυθαγορικού 'Αποφάσεων.

Έφασχον δε και τας μαθήσεις πάσας των τε επιστημών 10 και των τεχνών τας μεν έκουσίους όρθας τε είναι και elg τέλος ἀφιανεῖσθαι, τὰς δὲ ἀκουσίους φαύλους τε καὶ ἀτελείς γίνεσθαι.

Αρχύτα Πυθαγορείου έκ τοῦ Περί Παιδεύσεως ήθικής.

Φιλοσοφίαν φάντι δρεξιν είμεν τῶ ἀναλαμβάνειν ἢ σύνέχειν * αὖταυτον ἐν ἀρετᾳ πρακτικᾳ καττὰν ἔφεσιν τᾶς σο-15 φίας διά ταύταν ταύτας δ' άρχὰν μεν τὰν φύσιν προειδέμεν, μέσα δε ταν άσκησιν, τέρμα δε ταν είδησιν φέρειν. Εύτυχες μεν ών είμεν φυναι εύ, τραφηναί τε και άγθημεν ματιον ορθον νόμον καθ' ομόλογά τε τὰ φύσει έθεα · δεῖ . δ' ἀσχηθημεν ὑπό τε γενέτορας η ἐπιτρόπους, παιδευτάς 20 τε σώφρονας γενέσθαι. καλόν δε τόν αὐτόν αύτῷ προστάσσειν τὰ ἄριστα, μηδε ποτιδέεσθαι ἀνάγκας, εὐπειθέα δ' εἶμεν τοῖς ὑφαγεομένοις τὰ ἄριστα ποτί πρᾶξιν καὶ εἴδησιν. b ται γάρ εύφυται και ται καλαί τροφαί πολλάκις φθάνοντι τας διδασκαλίας ές ορθότατα άγοισαι, αποδέοντι δε μόνου25

συντομωτέρα της στοιχειώσεως ο δε άπειρίνατο μη είναι βασιλικήν τη γεωμετρίαν quem locum in editione Basiliensi mutilum supplevi e MS. Barocc. 161. fol. 1. At vero quid simile Alexandto Magno accidisse arguitur ex Sene.
cae Ep. KCI. 'Alexander Macedo- εύφυία κ. τὰ καλὰ τροφή — ἄγοισε.

num rex discere Geometriam infelix coeperat -- Facilia inquit me doce. Cut praceeptor, Ista, inquit, omnibus eadem sunt, acque difficilia.

a av tavrdy ms.

(47)λόγφ άγεμόνος του ευ τείθη τη επιστάμα. Δύο μευ ών d Ευτι βίοι αυτίπαλοι, τοι των πρατήων αυτιποιεύμενοι, Αρακτικός τε καὶ φιλόσοφος πολύ δὲ κάρρων δοκέει είμεν ό έξ αμφοτέρων κεκραμένος ποτί καϊρώς σώς άρμοσδοντας δουντεταγμένος καθ' έκατέραν διέξοδον. Γεγόναμες γάρ ποτ' ξυέργειαν νοεράν, αν καλέομες πράξιν τάς δε διανοίας ά μέν πρακτικά έπὶ τὰν πολιτικάν φέρεται, ά δὲ ἐπιστημονικά έπὶ τὰν θέαν τῶν συμπάντων, αὐτός δ' ὁ καθόλων τνόος ταύτας τὰς δύο δυνάμιας ἀμπέγων ἐπὶ τὰν εὐδαιμο-10νίαν, ταν φάμες ενέργειαν άρετας εν εύτυγία είμεν, ούτε * Εασαν μόνον ώστε και μή ταν επίστήμαν περιέχειν, ούτε θεωφητικάν ώς ἄπρακτον είμεν ά γάρ ¹ τέλος διάνοια ποτί δύο άργας έπικρατέας βέπει, ποθ' ας καί δ ανθρωπος πέφωκε, τάν τε ε κοινωνατικάν, καὶ τὰν είδημο-15νικάν και γαο αι κατά τοίας αντιλήψιας δοκέοντι αντιθλίβεν αλλάλοις τῷ ἀγωγῷ, τῷ μὲν γὰο πολιτικῷ ἀφέλκοισα τας θεωρίας, τα δε θεωρητικά από τας πολιτείας μετάγοισα ές άσυγίαν, άλλως τὰ πέρατα, ών άψαμένα ά φύσις ἀπέδειξεν έν τωυτῷ άλωμένα. οὐ γὰρ ἀντιπαθέες ἔντι τῷ ἀρε-20τα, άλλ' άρμονίας απάσας συμφωνότεραι. Αλ δε κά τις έκ νέων δομαθείς αὐτὸς άρμόζηται είς τὰς ἀρχὰς τὰν ἀρετὰν ' καὶ τὸν θεῖον νόμον τᾶς τῶ κόσμω άρμονίας, εὔροον βίον διεξάγει αλ δέ κα αὐτὸς καθ' αὐτὸν πλαζόμενος τύχη άγεμόνων καρρόνων, άπευθύνειν τον δρόμον δυνάσεται ποτί μακαριότατα, ώσπερ τοι εύτυχέοντες έν πλοίω ανύοντι ταν 25θάλασσαν διὰ τᾶς κυβερνητικᾶς εὐπλοίας ἐφιέμενοι, ὅπερ (48) εν βίω τᾶς εὐδαιμονίας. Αὶ δὲ μήτ' αὐτὸς νέοιτο ποτίφορα, μήτ' ἐπιτρόπων τύχοι ἐμφρόνων, οὐδὲν ὄφελος χοραγίας ἀφθόνω ἀφροσύνα γάρ, αἴκα ἐς τἄλλα εὐτυχῷ, κα-- κοδαίμων έσαεί έστιν. Έπεὶ δ' εν απαντι πρατον ανάγκα σκοπην μεν τὸ τέλος τοῦτο γὰρ ποιέοντι κυβερναται μεν 5λιμένα νεώς ές δν καταχθήσονται προτιθέμενοι, άνίοχοι δε τέρμα δρόμα, τοξόται δε και σφενδοναται σκοπον ποθ' ον

c Sic fere ms. an τον εὐπειθη?

d MS. αντιβίοι ἀντὶ πολλοὶ. Correxit Wyttenbachius ad Plutarch.
p. 8. A. ἔντι βίοι ἐν τοῖς πολλοῖς.
e F. ἐοῖσαν.

f Hoc vocabulum in ms. compendiose exaratum nescio an recte interpretatus sit is, qui apographum fecit. An τελχος?

grotváv víras vírav ms.

πάντα άρμόσδονται * άνάγκα και τῷ άρετᾶ προκέεσθαι τινα ώσπερ τέγναν τῶ βίω σποπον ἢ πρόθεσιν, ταῦτα γὰρ δονυμαίνω καθ' έκατέρων τούτο δε φαμί είμεν τον μεν πρακ-10 τικώ τὸ κράτιστου, τώ δὲ βίω τὸ τέλειου ἀγαθὸυ, τώ λέγοντι τάνθρωπία σοφοί εύδαιμονίαν. Ταύταν δε ούτε κατταν αλήθειαν πρίνεν δύνανται τοι παπώς έγοντες, ούτε έλέσθαι Ισχύοντι τοι μή εκδαλότατα δρέοντες αὐτήν τίνουσι δε δίκας άφροσύνας τοι άδονα το άριστον διδόντες, κολά-15 ξονται τοὶ τὰν ἀναλγησίαν πάντων προτιμώντες, καθόλω δ' είπεν, άγχονται εν κακά ζάλα τοι εν ευπαθεία σωμάτων, η ἐν ψυγᾶς ἀλόγω κατασκευᾶ ἀπολιπόντες τὰν εὐδαίμονα ζωάν ούδε πολλον από τούτων εύτυχέστεροι έντι τοι εξαίοοντες μεν το καλον, ως κατταύτα τι μη λέγεν, ομότιμον20 δε αύτῷ τὰν άδονὰν καὶ τὰν ἀναλγησίαν καὶ τὰς εὐπαθείας τὰς πρώτας καὶ φυσικάς καὶ άλόγως όρμας, ἢ σώματος η ψυχᾶς άντέχοντες εκάτερα γάρ άδικέοντι, τὰν μεν ψυγικάν ακρότατα καὶ τὰ ξογα αὐτᾶς κατάγοντες εἰς ἰσότητα ποτιάν του σώματος τελεότατα, τάν δε σωματικάν25 εὐεξίαν εἰς ΰψος ἀντικαθιστάντες τὰ ψυχικὰ ἡδονὰ ἡ ὶ ἐμέσης δή δε και ά φύσις και το θεῖον τᾶ τούτων διακρίσει. ου γάρ φυλάσσοντι τὰν άξιαν τῶ κάρρονος πρὸς τὸ γεῖρου άλλ' ήμεῖς γε λέγοντες σώμα μεν είμεν ψυχᾶς δογανον, νόον δὲ άγεμόνα τᾶς τε ἄλλας ψυχᾶς καὶ τῶ σκά-(49) νεος αὐτᾶς, τὰν δ' ἐς τάλλα εὐτυχίαν φυσικὰν ὐογανικὰν τα νοερά ενεργεία είμεν, αίκα παντελής δυνάμει τε καί γρόνω και χοραγία ή.

j Ίερωνύμου·

Δεύοο δή, και σκεψώμεθα περί της των παίδων άγω-5 γης, τίνα τρόπου διειλήφασιν οι πατέρες ού γαρ μόνου έν τοῖς πρότερον, άλλὰ καὶ ἐν τούτοις εύρήσομεν αὐτούς οὐ μικοά διαφωνούντας οίτινες πρώτον μέν βαρβάροις παραβάλλοντες παιδαγωγοίς, και τούτων ακούειν κελεύσαντες. ίκανως επιμελεισθαι νομίζουσιν, ωσπες του κατά πόδας, k άκολουθήσαντος, άλλ' οὐ τοῦ καλῶς i ήγησαμένου δεομέ-10

hMS. δύνμ. Mox forte τω μέν ad Platarch. p. 4. A. κ. τ. τ. τ. δε φιλοσόφω β. τ. τ. κ. τ. ά. — τὸ λέγοντι. iForte νεμεσή δε. lleg. ἡγησομένον.

j Scil. Rhodii. v. Wyttenbach.

k Leg. axolov vicovtos. WITT. 1 Leg. ήγησομένου. WITT.

νων των καίδων, και του φυλάττοινος καθάπες συβεύτου κεί πλανηθή, ελλ. ούχι... διο και τον έκ των ξογων εἰποδοκιμασθέντα, τούτον ἐπι παιδαγωγία κατατάττουσι, τὰ 15φήσει τιμιώτες τοῖς εὐτελεστέροις διδόντες δθεν και Πεφικλής, οἰκέτου κοτὲ πεσόντος ἀπὸ ἐλαίας και τὸ σκέλος συντρίψαντος, νέε δοα, ἔφη, παιδαγωγὸς ο πέφηνεν οὐκ ἀκιθάνως τῆς ὑπουργίας τὴν ἀτιμίαν σκώψας.

Έπ της Ἰαμβλίχου ἐπιστολης Σωπάτοφ περί Παίδων Άγωγης.

Παντός ζώου και φυτού ή πρώτη βλάστη καλώς όρμη-20θείσα πρός την έκάστου άρετην κυριωτάτη πασών έστι τέλος, ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, καὶ τῆς τῶν παίδων τοίνυν εὐεξίας ή πρώτη βελτίστη τῆς φύσεως πρόοδος όδῷ πρόεισιν έπὶ τὴν τελειότητα τεταγμένως, ἐφ' ἥνπες αὐτὴν προσχωρείν άξιον ταύτην τοίνυν ή όρθη παιδεία δεόντως πο-(50)δηγεί, σπέρματα των άρετων ήδη προκαταβαλλομένη, καί έν άπαλαις έτι και άβάτοις ψυχαις θαυμαστήν οικείωσιν έμποιούσα πρός την των καλών έπιτήδευσιν. Πρώτον μέν τοίνου διά των αίσθήσεων έν πατρί καί μητρί και παιδακγωγώ και διδασκάλω προτείνει παράδειγμα τῶν καλῶν ξργων, ΐνα οι θεώμενοι παϊδες αὐτὰ ζηλῶσι τὴν πρὸς αὐτὸν άφομοίωσιν. Επειτα τοῖς Εθεσιν άγει καλώς, καὶ ἐμποιεῖ τὰ σπουδαΐα ήθη, μήπω δυναμένων αύτων λόγω λαμβάνειν. διά τε της συνηθείας των καλών τρέπουσα αὐτών τὰς ψυ-10χας πρός το βέλτιον, ἐπὶ δὲ τούτοις συμφωνίαν ήδονης καὶ λύπης πρός τὰ καλὰ ἔργα παρασκευάζει Ε ώστε μη μόνον πράττειν τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ χαίρειν ἐπ' αὐτοῖς συμμέτρως, μηδε αποφεύγειν μόνον τα αίσχοα, άλλα και δυσχεραίνει» αὐτὰ ἐγκαιρότακα· προάγουσι δὲ αὐτοῖς ἐνταῦ-15θα. δ χρή ήγεισθαι παντός του όρθου βίου, την έπε τοις αίσχροῖς αίσχύνην και ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν ἐντίθησι. δι ων απάγονται μεν πάντων των αίσχοων, και εὐλάβειαν τινά πρός αύτα κτώνται, έφιενται δε των αγαθών, και πρός αύτα σύντονον όρμην προσλαμβάνουσι μετά δε ταύτα προσ-20τάγματά τινα νομοθετητικά, μικοά μεν όντα τοῖς φήμαρι,

mf. µŋ Wrrt. nD999t guid. Wrrz. of negyvas. Wiff.

neválny de rina dúvapin tois tylikoútols napsgópnya, olou το δεί και ποτε ού δεί, και το μέχρι πόσου, και ποζόν τε τὸ ἀόριστόν έστι μέτρον, καί ο τις τὰ τοιαύτα, συμμετρίαν αύτοις συναρμόζει την προς άλλοτριον λόγον συνταττομές ene, otor rou vomodérou nat didagnádou nat more on nod 26τιστόν έστι τὰ οίχεῖα παραγγέλματα και νουθετήματα φέοοντα πράς εκάστην άρετην παραδιδόναι δεόντως, τα μέν έν ποιναίς γνώμαις, τὰ δ' ἐν ἔργων ἀσκήσει, τὰ δ', ἐν τῦ των λόγων μελέτη, τὰ δὲ ἐν ταῖς ὑποθήκαις περί των πραατέων η μη πρακτέων, τα δε έν ταις της ζωής κατασκευαίς. Έπειδ' αν δε τούτων ένεκα ίκανως έχωσι, τοις λόγοις αύ-80 τούς παιθευτέον, άρχομένους από των απλουστέρων και(51) γνωριμωτέρων · Επειτα προϊόντες όσημέραι καὶ κατά βραγύ πρός τους της αίτίας απολογισμούς, και έπι τούτων το uèv di euroivelas Eniovopiovings reléus quiantéou eti evesλέσι παρακατατίθεσθαι, τὸ δ' ώς ἔπος είπεῖν καὶ διά πει-5 Βους έμμελες και προσαγόμενον τη διανοία των ακουόντων παταβλητέον είς αύτους ώς οίου τ' έστι μάλιστα. γυμνασαμένων δε αὐτῶν ίκανῶς εν τούτοις επί τῷ τέλει της είς άρετην άγωγης, οι όροι άφοριζέσθωσαν, και της αίτίας ή άμορτάτη παραδιδόσθω θεωρία, τελειότης τε των λογισμών 10 καὶ ἀναμάρτητος καὶ ἀνέλεγκτος ἐπιστήμη βεβαιότης ἐντιθέσθω της γνώσεως άληθεία· ή γαο είς τουτο άγωγή της παιδείας τέλος έγει της των παίδων άγωγης πράτιστον.

Μουσωνίου έχ τοῦ, Εἰ παραπλησίως παιδευτέου τὰς δυγατέρας τοῖς υίοῖς.

Λόγου δέ ποτε έμπεσόντος, εἐ την αὐτην παιδείαν παιδευτέον τοὺς υίέας καὶ τὰς δυγατέρας. Ίππους μὲν, ἔφη,
καὶ κύνας όμοῦ ρὐδὲν διαφερόντως παιδεύουσιν οῖ τε ίππικοὶ καὶ οἱ κυνηγετικοὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν. ἀλλ'
αῖ τε κύνες αἱ θηλεῖαι παραπλησίως τοῖς ἄρρεσι διδάσκον-20
ται θηρῶν. ἵππους τε θήλειας ἄν τις θέλη τὰ ἵππων ἔργα
ἀποτελεῖν καλῶς, οὐ διάφορον τῶν ἀρρένων διδασκαλίαν
διδασκομένας ἰδεῖν ἐστίν. ἀνθρώπους δὲ τοὺς ἄρρενας ἐξαίρετόν τι ἄρα δεήσει ἔχειν ἐν τῆ παιδεία καὶ τροφῆ παρὰ
τὰς θηλείας, ὥσπερ ρὐχὶ τὰς αὐτὰς παργίνεσθαι δέον ἀρε-25

of. tiva. .p MS. &al. Watt. . q.MS. Pile. Ware.

τας μή δια των αύτων παιδευμάτων ή δί έτερων οδόν τε " ou eldeiv. "Ori de oun allai ageral avogos, allai de puναικός, δάδιον μαθείν. Αύτικα, φρονείν δεί μεν των άν-30δρα, δεί δε και την γυναϊκα. η τι δωελος είη αν αφρονος (52) ανδρός η γυναικός; Είτα δικαίως βιούν οὐδέτερον ήττον θατέρου άλλ' ο τε άνηρ ούκ αν είη πολίτης άγαθός, άδικος ων, η τε γυνή ούκ αν οίκονομοίη χρηστώς τμη δίμαιος άλλ' άδικος ούσα πρώτον άδικήσει τον άνδρα, ώσπερ ςτην Εριφύλην " φασι. Σωφρονείν μεν ούν καλον την γυναϊκα, καλου δ' όμοίως και του ανδρα τω γουν μοιγεύειν τὸ μοιγεύεσθαι ἐπίσης κολάζουσιν οί νόμοι. Καὶ λιγνεῖαι καὶ οἰνοφλυγίαι, καὶ άλλα παραπλήσια κακὰ, ἀκολαστήματα όντα και καταισχύνοντα μεγάλως τους ένεχομένους, άπο-10 φαίνει την σωφροσύνην αναγκαιοτάτην ούσαν ανθρώπω παντί, τῷ τε θήλει καί τῷ ἄρρενι. διὰ γὰρ σφοροσύνης μόνης έκφεύγομεν ακολασίαν, άλλως δ' οὐδαμῶς. Τὴν ανδρίαν φαίη τις αν ίσως μόνοις προσήχειν τοῖς ανδράσι. Έγει δε ούδε τοῦτο ταύτη. Δεῖ γὰρ ἀνδρίζεσθαι τὴν γυ-15ναϊκα * καὶ καθαρεύειν δειλίας τήν γε άρίστην, ώς μήθ' ύπὸ πόνου μήθ' ύπὸ φόβου κάμπτηται εἰ δὲ μὴ, πῶς ἔτι σωφρονήσειεν, ἄν τις η φοβών, η προσάγων πόνους, βιάσασθαι αύτην δύνηται ύπομεϊναί τι τῶν αίσχοῶν. Δεῖ δὲ δή και κάμυντικου έχειν τὰς γυναϊκας, εί μή νή Δία φαίνεσθαι μέλλουσι κακίους άλεκτορίδων και άλλων το ονίθων 20θηλειών, αλ πολύ μείζοσι θηρίοις έαυτών ύπες των νέων ² διαλλάττονται. Πώς ούν ούκ άνδρείας αι γυναϊκές δέοιντο; "Οτι δε και άλκή τις δι' όπλων μετεστιν αυταίς, εδήλωσε τὸ 'Αμαζόνων γένος, Εθνη πολλά δι' ὅπλων καταστρε-25ψάμενον . ώστ' εί τι ένδει πρός τουτο ταις άλλαις χυναιζίν, (53) ανασκησία μαλλον η το μη πεφυκέναι άρετας ανδρός καί

rMS. οὖν. WYTT.

*MS. οἰκονομίη. WYTT.

tMS. ἢ μὴ. WYTT.

u deesse quid videtur. WYTT.

w καὶ abest in MS. WYTT.

Dedi supra ταύτη pro ταυτί.

xforte, ἀμυντικώς. WYTT.

y Εx Platone ductum Leg. VII,

p. 638, Α: πολλή που κακία πολιτείας, οῦτως αἰσχοῶς τὰς γυναϊκας

είναι τεθομιμένας, ὡς μήθ ὥσπερ

δονιθας περί τέχνων μαχομένας πρός ότιουν των ίσχυροτάτων θηρίων θέλειν άποθνήσκειν τε καί πάντας κινδύνους κινδυνεύειν.

π forte, διαμάχονται. Witt.
α forte corrigendum, ἀνασκησία
μᾶλλον συμβαίνοι ἢ τῷ μὴ πεφυκέναι τὰς αὐτὰς ἀφετὰς ἀνδρὸς καὶ
γυναικός. Ανάγκη ουν πᾶσα καὶ
τροφὴν κ. τ. λ. Witt.

γυναικός, ανάγκη πάσα και τροφήν και παιδείαν την αυτήν προσήκειν άμφοῖν. Παντί γὰς ζώς και φυτώ την ἐπιμέλειαντην προσαγομένην ορθώς έμποιείν τρη την εκείνων προσηχουσαν άρετήν. "Η εί μεν έδει αύλεῖν δύνασθαι παραπλησίως ανδρα και γυναϊκα, και ει τοῦθ' έκατέρω αὐτων5 άναγκαῖον ήν πρὸς τὸν βίον, ἀμφοτέρους ἂν ἐπ' ἴσον τὴν αύλητικήν τέχνην έξεδιδάσκομεν, καί εί κιδαρίζειν έκάτερον. άμφοτέρους δὲ εἰ δεῖ γενέσθαι άγαθούς τὴν άνθρώπω προσήπουσαν άρετην, και φρονείν όμοίως δύνασθαι και σω-Φρονείν, και ανδρίας μετέγειν και δικαιοσύνης μηδέν ήττον10 θατέρου θάτερον, οὐ ° γὰρ όμοίως ἐκάτερον παιδεύσομεν; οὐδὲ τὴν τέχνην, ἀφ' ἡς γένοιτ ἂν ἄνθρωπος ἀγαθός, ἐπίσης άμφοτέρους διδάξομεν; 'Αλλά χρή ούτω ποιείν, και ούτ έτέρως. Τί οὖν, καὶ ταλασίαν, φησί τις, ἴσως ἀξιοῖς σὐ παραπλησίως έχμανθάνειν ταῖς γυναιξίν τοὺς ἄνδρας, καὶ15 γυμναστικήν μετέρχεσθαι όμοίως τοῖς ανδράσιν τὰς γυναῖκας: Τοῦτο μεν οὐκέτι ἀξιώσω έγω φημί δε ὅτι οὔσης έν τῷ γένει τῷ ἀνθρωπίνω τῆς μὲν Ισγυροτέρας φύσεως τῆς τῶν ἀρρένων, της δ' ἀσθενεστέρας της τῶν θηλειῶν, έκατέρα φύσει τῶν ἔργων ἀπονεμητέον τὰ προσφορώτατα, καί20 τὰ μὲν βαρύτερα τοῖς Ισχυροτέροις ἀποδοτέον, τὰ δὲ έλα-Φρότερα τοις ασθενεστέροις. διά τουτο μέν ταλασία ταις γυναιξί μαλλον πρέποι αν ήπες ανδράσι, ωσπες οίκουρία: γυμνα στική δε ανδράσι μαλλον ή γυναιξίν, ώσπερ και θυοαυλία είναι δ' ότε μέντοι και ανδρές τινες των έλαφροτέ-25 οων ἔργων ἔνια καὶ δοκούντων γυναικείων α μετυχειρίσαιντ' αν είκοτως, και γυναϊκές αὐ τῶν σκληροτέρων καὶ δοκούντων μαλλον προσήκειν ανδράσιν έργάσαιντ' αν, όταν η τά τοῦ σώματος οῦτως ύφηγῆται, ἢ τὰ τῆς χρείας, ἢ τὰ τοῦ(54) καιρού. Πάντα μεν γαρ ίσως εν κοινώ κείται τα άνθρώπεια Εργα, καὶ ἔστι κοινα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ οὐδὲν ἀπότακτον έξ ανάγκης τῷ έτέρφ, μηδὲ ἐπιτηδειότερα τὰ μὲν τῆδε τη φύσει, τα δε τηδε δι α τα μεν ανδρώα καλείται, τάς δε γυναικεία. όσα μέντοι την άναφοράν έγει είς άρετην. ταύτα φαίη τις αν όρθως έπ' ίσον έκατέρα προσήκειν φύσει,

b legendum exelvo. Wyrr. d perazeolfet r.] forte, perazeoe videtur requiri oùn de. Wyrr. glacuri dr. Wyrr.

STOBALI FLORILEG, VOL. IV.

D d

• είτι και τας άρετας προσήκειν φαμέν ούδεν τοις έτέροις uallor that rois érégois. "Oder elnorms ofpai nat maider-10 τέον όσα πρός άρετην παραπλησίως τό τε θήλυ και τὸ άρρεν και άρξαμένους άπο νηπίων εύθυς διδακτέον, δτι τούτο μεν άναθον, τοῦτο δε ε κακον (κακον ταυτον άμφοῖν) καί τοῦτο μεν ἀφελιμον, τοῦτο δε βλαβερον, και τόδε μεν πρακτέον, τόδε δε ού εξ ων επιγίνεται φρόνησις τοῖς μανθάνου. 15σιν όμοίως τε κόραις καὶ κούροις, καὶ οὐδὲν διαφορωτερον τοις ξιξοοις, είτα δε ξημοιώιτεος _p αίρα μόρε αμας αισχόρ. ιων έγγενομένων ανάγκη σώφρονας είναι και ανδρα και γυναϊκα. Καὶ μὴν τὸν παιδευόμενον ὀρθώς, δότις αν ή, είτε άρρην είτε θήλεια, έθιστέον μεν ανέχεσθαι πόνου, έθιστέον 20δε μή φοβεισθαι θάνατον, εθιστέον δε μή ταπεινούσθαι πρός συμφοράν μηθεμίαν δι δσων αν τις είη ανδρείος. 'Ανδρίας δε μικρώ πρότερον εδείχθη δείν μετείναι και γυναιξίν. "Εστι τοίνυν πλεονεξίαν μεν φεύγειν, Ισότητα δε τιμαν, και εύποιείν μεν θέλειν, κακοποιείν δε μή θέλειν αν-25θρωπον όντα άνθρωπους. Εστι μεν δίδαγμα κάλλιστον καί δικαίους εξπιτελεί τούς μανδάνοντας. ΤΙ δε μάλλον ανδοα μεμαθηκέναι χρή ταυτα; ¹ήπερ νή Δία πρέπει δικαίας είναι (55)γυναϊκας, και ταύτα δει μεμαθηκέναι αμφω τά γε καιριώτατα και μέγιστα. Ει γάρ τι που και μικρού ο μέν εξσεται. ή δε ου, η αναπαλίν, ή μεν είσεται, ό δε ου, τεχνίτου τινός ξτόμενον, ού τοῦτο διάφορον αποφαίνει την έκατέρου παιδείαν· μόνον περί μηδενός των μεγίστων ετερος ετερα δμεμαθηχέτω, άλλὰ "ταῦτα. "Αν δέ τις έρωτα με, τίς έπιστήμη της παιδείας ταύτης έπιστατεῖ, λέξω πρός αὐτὸν ὅτι φιλοσοφίας ανευ ώσπες ανής ούκ αν ούδεις, ούτως ούδ αν γυνή παιδευθείη όρθως. Καὶ οὐ τοῦτο βούλομαι λέγειν, ὅτι 1 ητρανότητα περί λόγους καί δεινότητά τινα περιττήν γρή προσείναι ταίς γυναιξίν, είπες φιλοσοφήσουσι και γυναίκες ούδε γαρ έπ' ανδρών έγω πανυ τι τούτο έπαινώ αλλ' ότι ήθους γοηστότητα καὶ καλοκαγαθίαν τρόπου κτητέον ταῖς γυναιξίν

elegendum elye, Witt.
flege h. Witt.
gtemere positum, sic ponendum
videtur — εὐθὺς διδακτέον ταυτὸν
ἄμφοῖν, ὅτι τοῦτο μὲν ἀγαθὸν,
τοῦτο δὲ κακόν κ. τ. λ. Witt.

hôlôw] lege alòw. Witt.
i videtur quid deesse. Witt.
klege anozelei. Witt.
lforte, el yah. Witt.
mforte tà antà. Witt.

έπειδή καὶ φιλοσοφία παλοκαγαθία έστιν ἐπιτήδευσις, καὶ οὐδὲν ετερον.

Θεοφράστου.

Δοκεί γαο ή παιδεία, και τούτο πάντες όμολογούσιν, ήμε-15 ρούν τας ψυχάς, αφαιρούσα το θηριώδες και άγνωμον, όθεν καὶ τὰ ήθη κοινότερα μεν καὶ ψυρότερα γίνεται τοῖς μεν νὰο πολλοῖς οὐκ ἄν τις ἴσώς ἐπιτιμώη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν, όσοι δε τραφέντες έλευθέρως, και χορηγίαν έχοντες ίκανην ώς είς οποιονούν βίον έλθειν, άσκεπτοι περί τού20 άριστου τυγγάνουσι, τούτοις ήδη δίχαιον έγχαλεῖν. "Ατοπον γάρ ώς άληθως, εί αίρέσεως αύτοῖς διδομένης πόλιν μέν αν Ελοιντο την επιδοξοτάτην, και φίλους και οίκείους τους άρίστους, βίον δε εξον ελέσθαι τον άριστον, κατολιγωρήσαντες τούτου, πρός τὸ τυχὸν τὰ ξαυτῶν ἀποδιδοίησαν, μη-25 δε είς αύτο το πρίνειν και σκοπείν ελθόντες άλλ' όδον μεν βαδίζειν εί δέοι, άλλων πύθοιντ' αν πολλάκις, και αναζητήσειαν ήγεμόνα μεθ' 🐧 ποιήσαιντο την πομιδήν ασφαλώς, ύπερ δε του βίου παντός το λεγόμενον δή τουτο κινδυνεύοντες, ουδενί κοινωσόμενοι πρός τον χείριστον, αν ούτω τύχη,(56) προσπίπτουσι και μήν και πολλώ γ' έπισφαλεστέρα της διαιοέσεως ή έκτροπή τῷ μὴ τὴν ὀρθήν βαδίζοντι καὶ γάο αί βλάβαι μεγάλαι, και ή άναστροφή χαλεπή, μᾶλλον δε σχεδον άδύνατος ούδε γάρ ο χρόνος δίδωσιν εξουσίαν μεταθέσεως. ούθ' ή φύσις δύναται μεταμανθάνειν τὸ βέλτιον ὅτ' αν ἐν-5 τραφή τοῖς χείροσιν, άλλὰ προαιρείται καὶ έτερά γε προκρίνει βελτίω ματαζή δε όμως έν τοίς είωθόσιν άλλ όπερ πολλάκις λέγεται, τοῦτο άληθες ξοικεν είναι, διότι πάντες ηκιστα περί έαυτων βουλεύονται.

Μουσωνίου ἐκ τοῦ, "Ότι οὐ δεῖ πολλαῖς ἀποδείξεσι πρὸς10 ξυ πρᾶγμα χρῆσθαι.

Λόγου δέ ποτε γενομένου περί ἀποδείξεων, ἃς χρη ἀκούειν τοὺς νέους παρὰ τῶν φιλοσόφων πρὸς κατάληψιν ὧν μανθάνουσιν, ἔφη ὁ Μουσώνιος, οὐχὶ πολλὰς ἐφ' ἐκάστου πράγματος ζητεῖν πα ἀποδείξεις προσήκειν, ἀλλ' ἀνυσίμους 15 καὶ ἐναργεῖς. Οὔτε γὰρ ἰατρὸς, ἔφη, ἐκεῖνος ἐπαινετὸς ὁ φάρμακα πολλὰ προσφέρων τοῖς νοσοῦσιν, ἀλλ' ὁ δι' ὀλίγων

nf. καλοκαγαθίας.

nn Sic dedimus flagitante sentenδείξεις. With

ών προσφέρει ώφελών οὔτε φιλόσοφος ὁ διὰ πολλών ἀποδείξεων διδάσκων τοὺς ἀκούοντας, ἀλλ' ὁ δι' όλίγων ἐπάγων
20 αὐτοὺς ἐφ' δ' μέντοι βούλεται καὶ ὁ ἀκουστης ὅσφπερ ἄν
(57) ή συνετώτερος, τοσούτω μειόνων δεήσεται τῶν ἀποδείξεων,
καὶ τοσοῦτον θᾶττον συναινέσει τῷ κεφαλαίῷ τοῦ λόγου,
ὄντί γε ὑγιῶς ν. "Οστις δὲ πανταχοῦ δεῖται ἀποδείξεων,
καὶ ὅπου σαφῆ τὰ πράγματά ἐστιν, εὶ διὰ πολλῶν αὐτῷ.
5ἀποδείκνυσθαι βούλεται τὰ δι' όλίγων δυνάμενα, παντάπασιν ἄτοπος καὶ δυσμαθής, Θεοὺς μὲν οὖν αὐτὶκ εἰκὸς οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως δεῖσθαι πρὸς οὐδὲν, ὅτι μήτε ἀσαφὲς μήτε
ἄδηλόν ἐστιν αὐτοῖς μηδέν "πρὸς μόνα δὲ τῶν ἀποδείξεων
τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀνάγκη τὰ μὴ φανερὰ μηδ' αὐτόθεν

ouevros, si sanum est, rariorem hic habet vim, quae respondet Latino tandem, demum, omnino; ut sententia sit, per paucas de-monstrationes eos addutens quocumque tandem vult. Quae vis exstat in venustissimo Platonis loco Phaedr. p. 340, F: ὅμννμιγάρ σοι, τίνα μέντοι, τίνα θεών; εί βούλει, την πλάτανον ταυτηνί. Sic enim interrogative scribendum · jura enim tibi quemnam tandem, quemnam deorum? si vis, hancce platu-num. Unde sumsit Aristaenetus Epist. II, 2: čurvui de goi, φιλτάτη, τίνα μέντοι θεῶν, εἰ βούλει—. Secutus est Maximus Tyrius Diss. XXXII. 1, p. 377 : Βούλομαι καθ' "Ομηφον αύτον παρακαλέσαι έπι του λόγον τίνα μέντοι θεών ή την αυ-την έκείνω Καλλιόπην; vulgo sine. interrogatione legitur τινά. Libanius Orat. IX, p. 252, A: Tiva μέντοι, τίνα θεών αίτιατέον. militer interrogationi adjungit Plato in Phaedro p. 351, A: 353, A: Charmide 238, B. Eubulus Comicus in Excerpt. Grot. p. 650; Aρηστή τίς ήν μέντοι, τίς; Poba mulier quae tandem fuit? quae? Diogenes Laert. IV, 66: τί μένωτη, τί? quid tandem? quid? Aristophene Null. stophanes Nub. 785. Wirr.

pővil ye vyiógs legendum vel kzovil ye vyiógs, vel ővil ye vyióg i. e. eo citius assentietur placito, siquidem verum sit. WYTT. Supra 1. τοσούτω.

q οὐν delendum. Wrtt.
rπρὸς μόνα δὲ τῶν ἀποδείξεων.
Legendum videtur, πρὸς ὰ μόνα
δεί τῶν ἀποδείξεων i. e.: ad quae,
nimirum incertas et obscuras res,
sola opus est demonstrationibus.
Wrtt.

sαυτόθεν γνώριμα quae per se, ipea innotescunt, sponte agnoscuntur. Sic αὐτόθεν usurpatur, ut opponatur ei quod aliunde venit, procul, απωθεν est, cum loco, tum tempore: variosque in hoc genere habet usus. Musonius apud Stobaeum Serm. XVII, p. 160, de cibis, ols αὐτόθεν χρῆσθαι ὑπάρχοι, δίχα πυρός — Xenophon Mem. Socr. II, 8, 3. Plato Leg. IX, p. 660, B. Plutarchus saepe: Moral 9606, B. Filtarchia saeper Horial p. 57, B: 131, F: 363, C: 377, C: 392, E: 407, C: 424, F: 450, E: 529, B: 631 D: 665, A: 665, E: 711, F: 714, D: 726, B: 728, B: 734, C: 819, D: 850, B: 916, E: 930, A: 993, A: 1020, B: alibi etiam. Conferatur Uptonus in Indice ad Epictetum. Plautus dixit ex hoe loco, Trucul. II, 4, 89 — jam modo ex hoc loco Jubebo ad istam quinque perferri minas: ubi haec est Salmasii animadversio: "Ex loco, vel e loco, est quod "Graeci dicunt avrober e loco "mittam, αὐτόθεν πέμψω. unde "αύτόθεν καταβάλλειν, ε loco solγνώριμα δια τών φανερών καὶ προδήλων ζητεῖν ἀνευρίσκειν,10

ϋπερ ἔργον ἀποδείξεως ἐστιν. Οἰον, ὅτι ήδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθον, αὐτόθεν μὲν οὐ δοκεῖ γνώριμον εἰναι, ἐπείπερ ἔργον προσκαλείται ἡμᾶς, ὡς ἀγαθον οὐσα, ἡ ήδονὴ λαβόντος ὅτ τινος λῆμμα γνώριμον ¹ τούτω, τὸ, πᾶν ἀγαθον αίρετεον εἰναι, καὶ προσκαβόντος ἔτερον γνώριμον τούτω, τὸ, τινὰς(δ8) κήδονὰς οὐχ αίρετεον εἰναι, ἀποδεικνύρμεν τὸ μὴ ἀγαθον εἰναι τὴν Ἦξονὴν, διὰ τών γνωρίμων τὸ μὴ γνώριμον. Πάλιν ὡς ὁ πόνος οὐκ ἔστι κακὸν, αὐτόθεν μὲν οὐ φαίνεται πιθανώτερον,5 τὸ κακὸν εἰναι τὸν πόνον τεθέντος δὲ φανεροῦ λήμματος, τοῦ, πᾶν τὸ κακὸν πόνους πολλούς οὐκ εἰναι φεύκτοὺς, περαί-

"vere, hoo est praesenti pocunia:
"significatio enim loci, brevitatem
"temporis notat." Wirr.

tτούτο mutandum in τούτο, i.e., hoc λήμμα, Est autem in Syllogismo λήμμα, propositio, vulgo major dicta: ad hanc adjungtur assumtio, seu minor: i. e. τούτο προσλαμβάνεται πρόσληψις. Haec trita Stoicis, et vel e Diogene Laertio nota VII, 76, Wyrr.

υτάς ήδονάς ούχ αίρενέον είναι. voluptates non sumendum esse; proprius et Graecus est usus Gerundii, Płatarchus Moral, p. 656, D; την διαφοράν έπὶ τὸ σῶμα μετοιστέον forl' diversitae ad corpus transfe-92, B; 102, D; 124, A; 125, D; 137, C; 172, E; 819, A; Vit. 512, F; 566, Casus autem renda est: item p, 66, G: 68, D: F: 566. Casus autem personae agentis penitur vel Dativus: ut in Isocratis Archidamo p. 231, fin.: Θάνατον ήμεν αιρετέον έστι, more nobis oppetenda est. Platone Leg, VIII, p. 642, D: καὶ οὐ δυσχεραντέον πολεμικοίς άνθρώποις τον τοιοῦτον θεόν. ΧΙΙ, p. 690, G. Aristide T. I, p. 580. 454. Plutareho Vit. p. 233, A: 513, C: 597, D: Vel accusativus: ut in Platone Leg. VI, p. 621, D: πάντα τὰ τοιαῦτ ἄς ἐσθ' ὁπομενητέον πάσχοντας i. o. haec omnia patientes ferre opora tet: et plura dedimus ad Plutarchi

Moralia p. 122, E. Latina consuctudo fere usurpat Participium Fut, Pass. v. o.: ut in hoo loce, voluptates non sumendas esse: Ita tamen, ut nonnumquam Græcam rationem sequatur: v. o. Plautus Trinummo, IV, 2, 27: Hercle opionor, mihi advenienti hae noctu agitandum est vigitias. Giocro Tuso, II, 18: Herandum cadem ista mihi—ubi videndus Davisius: idemque ad Acad, II, 43. Gifanius Gonleot. Lucret, p. 553; unde sua habet Vechnerus Hellenolexias I, 2, 53, p. 372, sequ. Wrr.

x Proprie quidem nil aliud efficitur, quam non omnem voluptatem
bonum esse. Sed quandoquidem
enunciatio, ἡ ἡδονἡ ἀγαθόν ἐστι,
voluptas est bonum, accipitur usu
instar enunciationis universalis,
κάσα ἡδονἡ ἀγαθόν ἐστι, omnis voluptas est bonum; hanc non esse
veram ex duabus antecedentibus
efficitur, Witt.

ymaquiveral efficitur, concluditur. Sic frequens est Aristoteli Analytic. Prior. I, 20,— 22, et alibi: item Stoicis apud Diogenem Laert. VI, 140, 141, 143, 150! VIII, 34. Hino jocus Demonactis, ambiguitate verbi, quod penetrare significans, in re-obsocoma ponitur, apud Lucianum T. II, 382. Hino supmiguispia; conclusio, apud Plutar(59)νεται τὸ μη κακὸν είναι τὸν κόνου. Τοιούτου δ' ὅντος τοῦ γάνους τοῦ τῆς ἀποδείξεως, ἐπειδη τῷν ἀνθρώπων οἱ μὲν ὀξύτεροι οἱ δ' ἀμβλύτεροὶ εἰσι, καὶ οἱ μὲν ἐν ἔθεσι κρείττοσι, οἱ ἀὲ ἐν γείροσι τεθραμμένοι, οἱ μὲν ἄθους καὶ φύσεως ὄντες χειρόνων, πλειόνων δέοιντ' ἄν ἀποδείξεων καὶ πραγματείας (ξμείζονος, ώστε διέξασθαι ταυτὶ τὰ δόγματα καὶ "τυπωθηναι κατὰ ταῦτα, καθαπερ οἱμαι καὶ τὰ πουηρὰ τῶν σωμάνων, ὁπόταν μέλλοι "κακῶς ἔξειν, πάνυ κολλῆς ἐπιμελείας δεῖται ὅσοι δὲ τῶν νέων εὐφυέστεροι καὶ ἀγωχῆς μετεσχηπότες πρείτιονος, οὐτρι ῥάίν τε καὶ θᾶττον καὶ δι ὀἰγων ἀποδείξεων συναινοῖεν ἄν τοῖς λεγομένοις ὀρθῶς καὶ ἀκολουθοῖεν. "Οτι δ' ρῦτως ἔχει ταῦτα, γνοίημεν ἄν ῥαδίως, εἰ νοήσαιμεν μειράκιον ἢ νεανίαν, τὸν μὲν ἐν τρυφῆ πάση τεθιαμμένου καὶ τό τε σῶμα τεθηλυμένον καὶ τὴν ψυχὴν ἐκλελυμένου ὑπὸ ἐθῶν 1δἀγόντων εἰς μαλακίαν, ἔτι δὲ νωβῆ "παρεχόμενον καὶ δυσ

chum Moral. p. 387. C: 969, B: 1059, E: Vit. 448, A. Conferatur Fabricius ad Sextum Empir. Adv. Mathem. VIII. 125. Uptonus Indice ad Epictet. voce xsqqinorrss. Wrr.

z nove. Ne quis forte & ove corrigere tentet; quia modo & ses positum erat: seiat 6005 esse morem, consuctudinem: 7005 autem mores. animum, indolem: quod existit, quum natura, prous, quibusdam Edect, consuctudinibus, ad quem-dam habitum formatur. Atque no. men noog a nomine foog venit. Aristoteles Nicomach. II, 1: n o' ήθική (αφετή) έξ έθους περιγίνεται. otynlivor and ton Edove. Magn. Moral. I, 6: Eudem. II, 2. Hine Stobaeus Eclog. II, p. 184, edit. Canteri: II, 244, edit. Heerenii. Unde Scriptor libelli Plutarchei De Puerorum Educatione emendandus p. 2. F: ubi alia annotavimus. Et hinc quoque intelligitur quare ήθος etiam φύσις dicatur; est enim ήθος, quem vulgo cha-racterem moralem dicunt, φύσις formata toss: quod pluribus ex-posuimus ad Plutarchi Quaest. Plat. I, Biblioth. Cris. P. IX, p. 16, seq. WYTT.

aτυπωθηναι. formari, quasi im-

presso extrinseess signo, animus a-Stoicis dicitur. Animadversum Gatakero ad M. Antoninum III, 6, VI, 16: Uptono ad Epictetum II, 19, p. 286. Idem I, 6, p. 53—: ong anlog enuntrostes tols alcontols, tunovired to a autam, alla mal endendavoles ti, nal apaçospes, nal apostiviture teles tina di avises Plutarchus Advers. Stoic. p. 1684, F: Adv. Golot. 1118, B: De Vultu Lunae 945, A. Symposiac. IV, 1, 660. C: ad quem plura dahimus. Witt.

brands. Immo nalos si debent se bene habere: i. e. si ad sanum habitum redigenda sunt. Witt.

απαρεχόμενον. i.e. præebentem docenti indolem inertem et indocilem. Ita subinde παρέχω, et medium παρέχομαι, quasi pro έχω, sibi aut aliis quid priebere, usurpatur. Herodotus II, 35, de Aegypto: ἔργα λόγου μέζω παρέχεται πρὸς πᾶσαν χώρην. Plato Leg. III, p. 586, A: κρεών οὐδαμώς ἐνδεεῖς ήσαν' ἔτι δὲ δηρεύοντες οὐ φαύλην οὐδ' ὀλίγην τροφήν παρείχοντο. IV, 596, G: VII, 638, G: δειλὸς δὲ καὶ ἀγύμναστος γεγονώς πρὸς τὸ σωφονεῖν, μείζους καὶ σφοδροτέρας παρέχεται μεταβολὰς τῆς κινήσεως — Plustriptems.

μαθή τημ φύσικ τον δε αύ Λακωνικώς πως έ ήγωνωμένον, (60) καὶ τρυφάν οὐκ είθισμένον, καὶ καρτερεῖν μεμελετηκότα, καὶ τουράν οὐκ είθισμένον, καὶ καρτερεῖν μεμελετηκότα, καὶ τῶν λεγομένων ὀρθῶς εὐήκρον ὄντα εἶτα τοὺς δύο τούτους νεανίας εἰ θείημεν ἀκούοντας κριλοσόφου λέγοντος περὶ θανάτου, περὶ κόνου, περὶ πενίας, περὶ τῶν ὁμοίων, ὡς οὐς κακῶν ὅντων κάλιν δ' αὐ περὶ ζωής περὶ ἡδονής, περὶ πλούτου, περὶ παραπλησίων τρύτοις, ὡς οὐκ ἀγαθά ἐστιν, ἀρά νε ὁμοίως ἄμφω προσήσωται τρὺς λόγους, καὶ παραπλησίως ἐκάτερος πίθοιτο τοῖς λεγομένοις; οὐκ-ἔστιν εἰπεῖν . ΄Αλλ' ὁ μὲν μόγις καὶ βραδέως καὶ ισσπερ ' μοχλευόμευρς ὑπὸ10

tarchus de Genio Socratis p. 591. A: ἄγοιον παρεχομέναις τὸ ἄλογον partem irratationalem immanem habentibus: De Herodoti Malign. 862, C: De Solertia Animal. p. 991, F: De Vultu lunae p. 943, D: Publicola p. 111, A. De aliss significationibus et de Activo, alibi. WYTT.

d ήγωνισμένου. Auctor scripsisse videtur ήγμένον, educatum estque et dicitur Laconica institutio ayo-Sic de canibus Xenophon Venat. III, 11: τα μεν ούν πλείστα πούτων φύσει έχουσι, τα δε ήγμεναι άνεπιστημόνως, δύσχοηστοί είσιν. Exemplo de canibus sumto Lycurgus Spartanis illam ἀγωγὴν persuasit: ut refert Nicolaus Damascenus in Excerptis Valesianis p. 449: Plutarchus in Apophthegm. Lacon. p. 225, F: et Scriptor libelli De Educationep. 3, A: quam narrationem cum hoc Musonii monito comparasse lectores non poenitebit. Forma verbi et alibi occurrit: et simili sententia in Hieroclis Dissert, apud StobaeumSerm. LXXVI, p. 462: ὁποῖα δη πολλά φιλεί γενέσθαι περί τούς πολλούς και ίδιωτικώτερον ήγμένους. WYTT.

e οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ' Formula minus frequens; tamen aliquoties nobis observata. Ipse Musomius in
Dissertatione, cujus argumentum
est Reger philosophari oportere,
apud Stohaeum Serm, XLVI, 338:
ἀρ ἔσθ' ὅπως βασιλεὺς ἀγαθὸς εἰη
τὶς ἀν, μὴ ἀνθρωπος ἀγαθὸς ἄν;
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν sic autem prior

pars interpungenda est: Plutarchus De Discernendo Adulatore ab Amico p. 50, A: ubi plura apposuimus. Wxrr.

tamquam. iners f pozlevopevog. pondus, vectibus sublevatus. gans tralatio. Sic Plutarchus Symposiac. IV, 1, p. 662, C: αὶ διὰ των έπιπόνων βοήθειαι μόγις κατά μικοον ανύουσι, χαλεπώς έκμοχλεύ-ουσαικαὶ προσβιαζόμεναι την φύσιν, 6, p. 653, F: ἐκθλιβομένων και μοχιευομένων των μάλιστα συνδεῖν καὶ κολλάν τὸ σῶμα πεφυκότων. Fragm. De Anima VII, 19, αὶ ψυχαὶ πολλώ τω κάφω κατεχόμεναι τῆς γεθέσεως, πολλής πρός ἀνάμνησιν δέονται της μοχλείας i. e.: animae multo generationis veterno oppressae ad reminiscentiam opus habent quasi vectium molitione. Gregorius Presbyter in Vita Gregorii Naz. p. 24, Α: συνέβαινεν αὐτῷ — προσάγειν πλείονας, οὐ θυμῷ πλήσσοντι, ἀλλ έπιεικεία την άμαθίαν έκμοχλεύοντι, καὶ εὐεξίαν ταῖς ψυχαῖς ἐμποιοῦντι δια τοῦ λόγου. Bentleius in Epistola ad Millium p. 15, Euripidis loco apud Plutarchum servato Con-sol. Apollon. p. 106, A: "Osol re δεσμοίς έχμεμόχθηνται βροτών, legendum contendit έμμεμόχλευνται, vel δεσμοῖσι μεμόχλευνται: praeter necessitatem, judice Musgravio: cui nos subscribimus. Propriae significationis exempla habet H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. p. 1578, seq. et Berglerus ad Aristophanis Lysistr. 429. Wrrr.

μυρίων λόγων τάχ αν έπωνεύσειεν, ό νωθέστερος? δ δ' αδ (61) razios nal ktoluos diferas tà livoueva os olnesa nal moodmoved uvisa, unto anodelessor deduevos nollev, unte noayparelag " uelkovog. "H' & rolovog naig enervog o Aanov. δς Κλεάνθην του φιλόσοφου ήρωτησε εί άγαθου ο πόνος Ecely durin yah Excess palverer proce negonal nahos nal redoauntog noos aperno; dore tryvor roulleiv that rov πόνου της τ' άγαθου φύσεως και της του κακού ώστε ώς ομολογουμένου του μή κακου υπάρχειν αυτόν ή άγαθον, ruytaves av enurgavero. Oder nal 6 Klearing ayabbels 10τοῦ παιδός, είπεν ἄρα πρός h αὐτὸν,

Aluator ele avadolo, what texos, of avonevers.

(62) Πώς ούν ο τοιούτος ού δαδίως έπείσθη αν μήτε πενίαν, μήτε δάνατον δεδιέναι, μήτ' άλλο μηδέν των δοχούντων ' φανερών,

μήτ' αὖ διώχειν πλούτον, ζωὴν, ἢ ἡδονήν;

"Ινα δε έπι την άρχην έπανέλθω του λόγου. Φημί δείν δτον διδάσκαλον του φιλοσύφου μη λόγων πληθος μητ άποδείξεων ζητείν διεξιέναι πρός τους μανθάνοντας, άλλα καιρίως περί έκάστου λέγειν και καθικνείσθαι της διανοίας του' αμούοντος, καί k * * * στικά είναι λέγειν και άναχραπηναι μή βάδια και μάλιστά γε τῷ παρέχειν αυτόν περί γε τῶν 10γρησιμωτάτων λέγοντα, και δμολογούμενα οίς λέγει πράττοντα, τούτω μεταγειριζόμενον τους ακούοντας του δε μα-

g Oratio multis partibus turba-Primum, continuanda sic: μείζουος η ό τοιούτος — i. e. neque labore majore opus habebit, quam puer ille talis Laco. Deinde, mots Εγγυον νομίζειν είναι τὸν πόνον τῆς τ άγαθοῦ φύσεως καὶ τῆς τοῦ καμοῦ, legendum - τῆς τε τοῦ ἀγαθοῦ φ. x. τ. τ. x. ut existimaret, laborem esse sponsorem naturae et boni et mali hominis: quod nec sic quidem pro solita Musonii perspicuitate dictum est. Tum, in τυγχάνει ών ἐπυνθάνετο, adipiecitur, quae interrogabat: quod nullam habet idoneam sententiam: desideratur quid hujusmodi, τυγχάνει οίπεῖος อื่น อัน ยันบนซิอันยาง. i. e.: jam familiaris rei, de qua interrogabat. Porro in Laconis ad Cleanthem interrogatione, non satis certa est

significatio bonae naturae; at fuisset in asseveratione: quae hic nulla apparet, Apud Diogenem Laertium eadem res brevius traditur VII, 172: Λάκωνος τινός εἰπόντος, ότι ὁ πόνος ἀγαθόν διαχυθείς (Κλεάνθης) φησιν, Αζματος εἶς άγα-θοῖο, φίλον τέκος. Wxrx. h Αζματος —. Odyss. Δ, 611.

WYTT.

i φανεφών Corrigendum, φοβε-QOV. WYTT.

k Lacuna exstat in codice scripto, cui explendae quum multae rationes excogitari possint, una ex his non inepta memoretur, xal જાદિિદાગ જાંબે મલજલાદાગલાદાંમલે દીંગલા હૈ λέγει καὶ άνατοαπηναι μη δ. et persundeat per id, quod ea quae dicit demonstrantia sint, nec facile refellantur -. WYTT.

θητήν εντετάσθαι πρός τα λεγόμενα, και σκοπείν μεν όπως μή λάθη ψευδός τι παραδεξάμενος των δε άληθων μή ραθ λία πολλάς ζητείν άποδείξεις άκούειν, άλλ' εναργείς και απερ αν πεισθή τών παραινουμένων έαυτώ είναι και άληθή, 15 τούτοις έπακολουθείν εν τῷ βίῳ. Οὅτω γὰρ μόνως ἔσταί τις ἐκ φιλοσοφίας ἀφελημένος, ἀν οἶς παραδέδεκται λόγοις οὐσιν ύγιέσι τὰ ἔργα παρέχηται συνώδά.

Μουσωνίου έχ του "Οτι και γυναιξί φιλοσοφητέον. Έπει δ' ἐπύθετό τις αὐτοῦ, εί και γυναιξί φιλοσοφητέον. ούτω πως ήρξατο διδάσκειν ώς φιλοσοφητέον αύταῖς. Δό-20 γον μεν, έφη, τον αύτον ελλήφασι παρά θεών αι γυναίκες τοῖς ἀνδράσι, οἱ τε χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους, και καθ' δυ διανοούμεθα περί έκάστου πράγματος, 'άγαθου ή κακόυ έστι, και καλον η αισχούν. 'Ομοίως δε και αισθήσεις τὰς αὐτὰς ἔχει τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι, όρᾶν, ἀκούειν, ὀσφραίνε-25 σθαι, καὶ τὰ ἄλλα, 'Ομοίως δὲ καὶ μέρη σώματος τὰ αὐτὰ υπάργει έκατέρω, και ουδεν θατέρω πλέον. "Ετι δε ορέξεις.(63) καὶ οἰκειώσεις φύσει πρὸς ἀρετήν οὐ μόνον γίνεται τοῖς ἀν δράσιν, άλλα και γυναιζίν ούδεν γαρ ήττον αυταί νε τών άνδρών τοῖς μὲν καλοῖς καὶ δικαίοις ἔργοις ἀρέσκεσθαι πε σύκασι, τὰ δὲ ἐναντία τούτων προβάλλεσθαι. Τούτων δὲς ταύτη έγοντων, δια τι πρότερον τοῖς μεν ανδράσι προσήκοι αν ξητείν και σκοπείν όπως βιώσονται καλώς, όπερ το ωμλοσοφείν έστι, γυναιζι δε ού πρότερον; ότι άνδρας μέν προσήκει αναθούς είναι, γυναϊκας δε ού; Σκοπώμεν δε καί καθ' εν έκαστον των προσηκόντων γυναικί τῷ ἐσσμένη άγα-10 θη φανείται γάο τριλοσοφίας τούτων ξκαστον μάλιστ αν αὐτη περιγενόμενον. Αὐτίκα δεῖ οίκονομικήν είναι την γυναϊκα, καὶ ἐκλογιστικὴν τῶν οἴκῷ συμφερόντων, καὶ ἀρχικην των οίκετων. Ταύτα δ' έγω φημί τη φιλοσοφία υπάρξαι αν μάλιστα " είγε ξκαστον μέν τούτων μέρος τοῦ βίου έστίν.15 ἐπιστήμη δὲ περὶ βίον. σύχ έτέρα τις ° ἢ φιλοσοφία καὶ ὁ φιλόσοφος. 'Ως γαο έλεγε Σωκράτης, τοῦτο διατελεί σκοκών, "Οττι τοι έν μεγάροισι πακόν τ' αγαθόν τε P τέτυκται.

1 οτι excidisse videtur. Wrtt.
m forte, γὰρ διὰ φιλοσοφίας.

ν τττ. n MS. ἀείγε Εκαστον. W τττ.

o MS. 7. WYTT.
p Homericum dictum, Odyss. 4,
592, celebratum a Socrate: vid.
Diogenes Laert. II, 21: Davisius

'Αλλά δεί δή καλ σώφρονα είναι την γυναϊκα οίαν καθαρεύ-20 είν μεν άφροδισίων παρανόμων, παθαρεύειν δε της περί rus allas hooras anoadlas, un douleveir entrulais. τ μηδε φιλόνεικον είναι, μη πολυτελή, μη καλλωπίστριαν. Ταύτα μεν έργα της σώφορνός έστι και έτι πρός τούτοις έχεινα πρατείν μέν όργης, μή πρατείσθαι δε ύπο λύπης. 25χρείττονα δὲ πάθους παντός είναι. Ταῦτα δ' ὁ φιλόσοφος παρεγγυα λόγος ό δε μαθών αὐτά καὶ ἀσκήσας, έμοι μέν (64)δοκεί νενέσθαι αν κοσμεώτατος, επαν ανήρ είη είτε γυνή. Τι ούν; ταύτα μεν ταύτη έχει δίκαια δ' ούκ αν είη γυνή φιλοσοφούσα, οὐδ ἄμεμπτος βίου ποινωνός, οὐδ όμονοίας ἀναθη συνεργός, ούδ' άνδρος και τέκνων έπιμελης κηδεμών, ούδε φιλοκεοδείας η πλεονεξίας πάντη καθαρά. Και τίς αν μαλλον δτής φιλοσόφου τοιαύτη γένοιτο, ην γε ανάγκη πάσα είπερ είη - τὸ ἴσον Ε φιλόσοφον, τὸ μὲν ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι χεῖρον νομίζειν, δόφπερ αίσχιον τὸ δὲ έλαττοῦσθαι τοῦ πλεογεπτείν πρείττου ύπολαμβάνειν το δε και τέκνα μαλλου άγαπαν του ζην. Της δε έγούσης ούτω, τίς αν είη γυνή δικαιοτέρα; Καί 10μην και ανδρειοτέραν προσήκει είναι γυναϊκα της απαιδεύτου την πεπαιδευμένην, και την φιλόσοφον της ιδιώτιδος ώς μήτε θανάτου φόβω, μήτε όκνω τῷ πρὸς πόνον ὑπομεῖναί τι αίσχοὸν, μηδε ύποπτηξαι μηδενί ότι εύγενης, η ότι δυνατός, 15η στι πλούσιος , η καὶ νη Δία στι τύραννος. Υπάρχει γάρ. αὐτη μέγα φρουείν, και του μευ θάνατου ήγείσθαι μη κακου, την δε ζωην μη άγαθον ωσαύτως δε και του μεν πόνον μη έχτρέπεσθαι, την δε απουίαν μη διώκειν έξ απαντος. "Οθεν είκὸς είναι την γυναϊκα ταύτην καὶ αὐτουργικήν καὶ κακό-20παθον, οίαν α μεν αν τέκη τρέφειν μαστώ τω ξαυτής, τώ δε ανδοί ύπηρετείν γεροί ταις έαυτης. α δε δουλικά νομίζουσι ενίαι, ταύτα ἀόχνως ποιείν. 'Αρ' ούκ αν ή τοιαύτη γυνή μέγα μεν οφελος είη τῷ γεγαρηκότι, κόσμιος δε τοῖς προσήχουσι * γένει, παράδειγμα δε χρηστόν ταϊς επισταμέναις 25 αὐτήν; 'Αλλά νη Δία, φασί τινες, ὅτι αὐθάδεις ὡς ἐπὶ πολύ και θρασείας είναι ανάγκη τας προσιούσας τοῖς φιλοσόφοις γυναϊκας, δταν άφεμέναι τοῦ ολκουρεῖν ἐν μέσοις

ad Cic. Tusc. V, 4: nos ad Plutarchum Praecept. Sanitatis Tuendae p. 122, D. WYTT.

qlege, erre. Witt. rMS. quiócopos. Witt. s Videtur quid excidisse. Witt.

άναστοέφωνται τοίς άνδράσι, και μελετέδοι λόγους, καλ αναλύωσι συλλογισμούς, δέον οίκοι καθημένας ταλασιουργείν, Έγω δε ούχ όπως τὰς γυναϊκας, άλλ' ούδε τούς άν-30 δρας άξιώσαμι αν, άφεμένους των προσηκόντων ξργων.(65) είναι πρός λόγους μόνον άλλά και δσους μεταγειοίζονται λόγους, των έργων φημί δείν ένεκα μεταγειρίζεσθαι αὐτούς. Έσπερ γαρ λατρικού λόγου ούδεν δφελος, έαν μή πρός ύνιείαν φέρη σώματος άνθρώπου, ούτως ούδ εί τινα φιλόσο-5 φος έγει η διδάσκει λόγον, ούδεν δωελος αύτου, έαν μή! φέρη πρός άρετην ψυγής άνθρωπίνης. Πρό παυτός δε σκοπεῖν τὸν λόγον χοὴ, ὧ Επεσθαι τὰς φιλοσοφούσας ἀξιούμεν, εί δύναται θρασείας ποιείν, t ό την αίδω μέγιστον αποφαίνων αγαθόν εί ζην Ιταμώτερον εθίζει, δ καταστολήν πλεί-10 στην ύφηγούμενος εί μή διδάσκει σωφρονείν, ό κακόν άποδεικνύς ξοχατον την ακολασίαν εί μη προτρέπεται οίκονομείν, ό παριστάς άρετην είναι την οίκονομικήν και στέργειν δε καὶ αὐτουργεῖν ὁ τῶν φιλοσόφων λόγος παρακαλεῖ τὴν γυναῖκα.

Εενοφώντος εν δ Σωκρατικών απομνημονευμάτων,

Γεωμετρίαν . . .

45

(66)

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Αγησίλαον 🗰 🕻

Πλάτωνος έκ τοῦ Σοφιστοῦ.

Σενοφώντος.

Παίδευσις . .

× Πλουτάρχου.

'Ονείοφ ξοικεν ό τῶν ἀπαιδεύτων βίος, πενὰς ἔχων φαντα-20 σίας.

Οὖτ' ἐν ἰχθύσι φωνὴν, οὖτ' ἐν ἀπαιδεύτοις ἀρετὴν δεῖξητεῖν.
Δυσάρεστοι ὄντες οἱ ἀπαίδευτοι παθάπερ ἐξ οἰκιῶν τῶν προαιρέσεων καθ' ἡμέραν μετοικίζονται.

Οι μεν ξένοι εν ταις όδοις, οι δε απαίδευτοι εν τοις πράγμασι διαπλανώνται.

Τ'Αντισθένης.

'Αριστοτέλους.

² Νομίζειν. . . . Δημώνακτος.

τότου] lege, ὁ την. Witt. u MS. ἀγαθόν τι ζην. Witt. x Fr. inc. 7. y Ut Stob. 2, 46. Maximus c. 134. qui multa habet e segq 2 Ut Stob. 5, 54.

Digilized by Google

ે : Qi તેમનોઉકપાજા, જાણવેલાક of સ્ત્રાક્ષ્મઇમક્ષળા-રિવેશક, ક્રીલઇમક્ષ્મળા કામ્લેલ.

5 Αρίστιαπος παρεκελεύετο τοῖς τέοις τοιαῦτα ἐφόδια ατᾶσθαι, α τινα αὐτοῖς καὶ ναυαγήσασι συνεκκολυμβήσει.

Σόλων ονειδιζόμενος ποτε ότι δίαην έχων έμισθώσατο . δήτορα, Καί γαρ, έφη, ότ' αν δείπνον έχω, μάγειρον μισθούμαι.

Ο Λύκου την παιδείαν έλεγεν είναι Γερον ασυλου.

10 'Εμπεδοκλής πρός του λέγοντα ότι οὐδένα σοφον εύρεῖν δύναμαι, Κατὰ λόγου, είπε του γὰρ ζητοῦντα σοφον αὐτὸν πρόπερου είναι δεῖ σοφόν.

'Αφυούς ποιητού απρόασιν ποιουμένου, Θεόκριτος έρω-'κάμενος ύπ' αὐτού ποϊά έστι τὰ καλώς είρημένα, έφη, 'Α

15 mapélines.

Τέρων ὁ Σικελίας τύραννος, Εενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου ποιητοῦ ψέγοντος "Ομηρον, ἠρώτησεν αὐτὸν, Πόσους οἰκέτας ἔχεις; τοῦ δ' εἰπόντος, Δύο, καὶ τούτους μόγις τρέφειν. Οὐκ αἰσχύνη, ἔφη, "Ομηρον ψέγων, ಏς μετηλλαχώς 20πλείσυς ἢ μυρίους τρέφει;

Φιλόσοφος έχων δύο μαθητάς ενα μεν άφυη φιλόπονον δε, ετερον δε εύφυη άργον δε, είπεν, 'Αμφότεροι άπόλοισθε, συ μεν δτι θέλων ου δύνη, συ δε δτι δυνάμενος ου

θέλεις.

Ο αὐτὸς ἔλεγε μεγάλους δεῖ λαμβάνειν μισθούς μαθη-25τῶν τοὺς διδασκάλους, παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν ὅτι πολλὰ μανθάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν ὅτι πολὺν κόπον παρέχουσιν.

(67) Ο αυτός έρωτηθείς τι αυτώ γέγονεν έκ φιλοσοφίας, έφη, Τὸ ἀνεκιτακτα ποιείν ὰ ετεροι διὰ τὸν έκ τῶν νόμων φόβον ποιούσιν.

Φιλιστίωνος.

Τὰ σπουδαῖα μελέτα, καὶ ἐάν τι παρηκμακώς μανθάνης, δμὴ αἰσχύνου βέλτιον γὰρ ὀψιμαθῆ καλεῖσθαι ἢ ἀμαθῆ.

Ο μέν γεωργός την γην, ό δε φιλοσοφών την ψυχην εξημεροι. Νεανίσκου έν θεάτρω έναβρυνομένου, και λέγοντος σοφός είναι πολλοις όμιλησας σοφοίς, είπε τις, ότι κάγω πολιοις πλουσίοις ωμίλησα, άλλα πλούσιος ούκ είμί.

Ο αύτὸς έφη, οὐ καλὸν πεπαιδευμένον ἀπαιδεύτφ δια-

λέγεσθαι, ώσπες ούδε νήφοντα μεθύοντι.

Ολυσπίξης δρών μειράκιου πολλά βιβλέα πτώμενου, ξφη, μη το πιβωτίφ, άλλα τῷ στήθει.

Ο αύτος έλεγε τα βιβλία των μεμαθηκότων μέν ύπο-15

μνήματα είναι, των δε άμαθων μνήματα.

Στίλανων, * άλούσης αὐτοῦ τῆς πατρίδος ὑπὸ Δημητρίου τοῦ τυράννου καὶ διαρπαγείσης, ἀναχθεὶς ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ ἐρωτηθεὶς εἴ τι δὴ αὐτὸς ἀπώλεσε Τῶν μὲν ἐμῶν, ἔφη, οὐδὲν, τὸν γὰρ λόγον καὶ τὴν παιδείαν ἔχω, τὰ δὲ λοιπὰ20 διὰ τὶ μᾶλλον ἐμὰ, καὶ οὐχὶ τῶν πολιορκούντων;

b Ποωταγόρας. .

^c Βάσσος. . . .

Έπικούρου.

Οὐ προσποιεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὄντως φιλοσοφεῖν οὐ γὰρ προσδεόμεθα τοῦ δοκεῖν ὑγιαίνειν, ἀλλὰ τοῦ κατ' 25 ἀλήθειαν ὑγιαίνειν.

^d Δημάδης . . .

Sequuntur capita 3. praeter excerpta sacra ex uno Ac-(68) liano quid continentia.

Caput novum conveniens fere cum Stobaei 84.

'Αδελφός ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις όχυρὰ καὶ ὑψηλή Ισχύει δὲ ώσπες τεθεμελιωμένον βασιλείον.

Πάς δ άδελφον πτωχόν μισών φιλίας μακράν έστι.

Κοείσσον φίλος έγγυς, η άδελφος μακράν οίκων.

ώς 84, 1. δεινου 84, 3. 'Αθήνησι 84, 7. Καλλίας 84, 8. Οί 84, 6. πλουτ. 84, 9. φιλάδελφου 84, 17. 'Ιεροπλέους 84, 20. Μουσωνίου 84, 21. Ξενοφώντος 84, 22.

• Πλουτάρχου.

Ο μεν 'Αρκαδικός μάντις δικαίως πόδα ξύλινον προσεποιήσατο, οίκείου στερηθείς άδελφὸς δε πολεμῶν άδελφῷ καὶ κτώμενος όθνεῖον άγορᾶς εταῖρον, οὐδεν εοικεν άλλο ποιεῖν, ἢ σάρκινον καὶ συμφυές ἀποκόψας μέλος, ἀλλότριον15 προστρίβεσθαι προσαρμόττειν.

Έν τῷ φιλεῖν τὸν ἀδελφὸν μικροῦ τὸν περί Διοσκούρων

นบ์ชิงา งช์ นบ์ชิงา ที่โยรุธูล

Sequentur duo capita sine profanorum sententiis.

a V. Wyttenbach. Plutarch. p. c Stob. 29, 70. d Stob. 29, 91. b Stob. 29, 80. c Scil. p. 479. B.

* ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΕΡΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΛΦΟΡΑΣ.
20 'Ημέραν 101, 15. ύψηλοι 101, 18. Αιλιανού του περί ζώων ιβ. Χόγου.

Seq. caput sine profanorum sententiis.

ΒΠΕΡΙ ΑΙΣΧΥΝΗΣ ΑΓΑΘΗΣ.

- (69) βούλομαι 31, 2. αιδώς 31, 4. πᾶς 31, 5. αιδοῖος 31, 13. οὐδένα 31, 16. δοκεῖν 31, 17. αιδοῦς 31, 6. φαῦλον 31, 7. Πυθιάς 31, 8. τοιαῦτα 81, 9. αιδοῦ 31, 10. μάλιστα 31, 11. Ζῆνα 31, 12. Πλάτωνος 31, 18.
  - 5 Αλδώς ἀπώλεσ αὐτον, ἐρρέτω κακή πολλην γὰρ αὐτην δειλος ῶν ἐκτήσατο. Κάγω μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ ηὐτύχουν βίω τοῖς γὰρ κακῶς πράσσουσιν οἱ σεμνοὶ λόγοι κόσμον μὲν ἐνδοίησαν ἡ δ' ἐὐπραξία 10σὺν τοῖς ἀναισχύντοισιν ῶρισται βροτῶν.

'Ω παῖ , τὸ δεῖσθαι τῶν πέλας θνητοῖς μέγὰ διδασκαλεῖον τῆς ἀναιδείας ἔφυ.

'Ως 'Αχιλεύς Ελεον μεν απώλεσεν, οὐδέ οι αιδώς γίνεται, ητ ανδρας μέγα σίνεται ήδ' όνινησιν.
15 'Ομήρου.

ี ตั้นยเต็บ . . .

Αίδώς τοι ξυνετοίσιν επί βλεφάροισι κάθηται, ύβρις δ' άξυνέτοισι σοφός δέ κε τούτο δαείη.

¹ ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΤΝΗΣ ΠΟΝΗΡΑΣ.

Οὖτοι 32, 5. ἦδη 32, 4. ἀπερυθρία 32, 1. οὖκ ἔστ 32, 3. 20ἄπαντ 32, 6. ἄμα 32, 8. ἔπεσθαι \$2, 9. καὶ ἔτι.. πολέμιοι... Caput sine profanorum sententiis.

ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ.

Έτέοων.

''Ανδρός χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Φωτίφ Πατριάρχη.

j Κατόπτρφ μεν εμφανίζεται τύπος τῆς μορφῆς τοῦ σώ-(70)ματος, όμιλίαις δὲ καὶ λόγοις τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος χαρακτηρίζεται.

f Commentitium hunc titulum esse suspicor, et reddendum ex Stobaeo HEPI TFIELD, gRestitue ex Stobaeo Heol Aldovs.

h Stob. w. 'Avanguering.
i Maxim. p. 278. pen.
j Maxim. p. 277.

Ελκόνες οἱ λόγοι τῶν ἐν τῷ ψυχῷ τύπων, ισπερ ὁ νοῦς κινούμενος ἐνεγράψατο.

Δόγος πολλάκις άγγελος διαθέσεως. Στόμα μευ φωνής5 όργανον, φωνή δε ψυχής σκιά.

Δημοκράτους.

k Φαύλων. .

"Ωσπερ των δένδρων τὰ καλούς φέροντα καρπούς πρό των καρπών καὶ ἐκ των φύλλων ἐστὶ κατανοεῖν, οῦτως ἐκ των λόγων πρὸ των ἔργων καὶ οἱ πλεῖστοι των ἀνθρώπων διαγινώσκονται.10

Seq. ea quae sunt ápud Plutarch. Placit. Philos. IV. 8. l. 3. δι αισθητηρίου κατάληψις 6. τασία καταληπτικά 7. δγδοον om. 8. ἀφ' οὐ πάλιν om. συνίσταται. 10. τεταγμένα. 12. ὅθεν-ὅπερ. 15. αισθητὸν. 19. δι εν. 20. τῶν-τοῖς-γίνεται om. Ibid.15 addit λέγει δὲ ἐν τῷ Φιλήβῷ ut apud Stob. p. 150. τὸ δ' ἐνὶ πάθει] τῷδε δ' ἔνι πάθει. Additur, Κατὰ τοὺς Περιπατητικοὺς τετραχῶς, ἐξ οὖ τὸ ἡγεμονικὸν, δι' οὖ τὸ ὄγγανον καὶ αισθητήριον, καθ' ὅ ἡ ἐνέργεια καὶ ἕνεκα τὸ αισθητόν. 20

Λεύκιππος Δημοκράτης τὰς αίσθήσεις και τὰς νοήσεις έτεροιώσεις είναι τοῦ σώματος.

'Αριστοτέλης quod Stobacus p. 150, 21. l. 2. συνθέντων είδων addita. 3. πάλαι-τοῖς ίδίοις. 5. έν μεθορίφ.

Οι Στωϊκοί τήνδε την κοινην αΐσθησιν έντος άφην προσ-25 αγορεύουσι, καθ' ην και ημών αὐτών ἀντιλαμβανόμεθα.

'Απελλής πλείους αίσθήσεις είναι περί τὰ άλογα ζώα.

 Δ ημόποιτος πλείους μὲν είναι τὰς αἰσθήσεις τῶν αἰσθητῶν, τῷ δὲ μὴ ἀναλογίζειν τὰ αἰσθητὰ τῷ πλήθει λανθάνειν (71) οἱ δὲ ἄλλοι πασισους (?)

Οι Στωϊκοι σωμάτων τὰς αισθήσεις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν περί τὰ σώματα ἀσωμάτων λόγων, ἄπερ ἦδη σχήματα προσαγορεύουσι.

Λεύκιππος Δημόκριτος Έπικουρος την αίσθησιν και την νόησιν etc. ut apud Plutarch. IV. 8.

Οι άλλοι ειδών η σχημάτων έτεροιωσιν εν πάση τυπώσει ἀπορροιαις πάντα μάλλον η ειδώλοις.

Οι Στωϊκοί πάσαν αίσθησιν είναι συγκατάθεσιν και κα-10 τάληψιν.

k Stob. 5, 25.

STOBAEI FLORILEG. VOL. IV.

E e

Οί 'Απαδημαϊκοί μή είναι τὰς αἰσθήσεις μήτε παταλήψεις μήτε συγκαταθέσεις.

Ol Nequaeryeixol oux aven per duyxaradéceus ràs al-

15 σθήσεις, ού μέντοι συγκαταθέσεις.

Πυθαγόρας, Έμπεδοκλης, Ξενοφάνης, Παρμενίδης, Ζήνων, Μέλισσος, Αναξαγόρας, Δημοκράτης, Μητρόδωρος, Πρωταγόρας, Πλάτων ψευδείς είναι τὰς αἰσθήσεις.

Οι ἀπό τῆς 'Ακαδημίας ύγιεῖς μὲν, ὅτι δί αὐτῶν οἴονται

20λαβείν άληθινάς φαντασίας, ού μην άκριβείς.

'Αριστοτέλης την αίσθησιν μή πλανάσθαι περί το ίδιον,

περί δε το συμβεβηκός.

Οί Στωϊκοί ut Plutarch. IV. 9. l. 7. ψευδοποιεῖ τὰ κατα-25νοητά. 8. διχῶς νοεῖται καὶ γάρ. 10. Παρμενίδης Ἐμπεδοκλῆς ᾿Αναξαγόρας Δημόκριτος Ἐπίκουρος Ἡρακλείδης. ih. pro παρὰ habet περί. ult. αἰσθητῶν ἐκάστου ἐκάστην ἀρμόττοντος.

Οι Περιπατητικοί περί τὰς δυνάμεις τῶν αἰσθητηρίων οι μὲν ἄλλοι φύσει τὰ αἰσθητὰ, Λεύκιππος δὲ, Δημόκριτος 30καὶ Διογένης νόμφ, τοῦτο δ' ἔστι δόξη καὶ πάθεσι τοῖς ἡμετέροις μηδὲν δ' εἶναι ἀληθὲς μηδὲ καταληπτὸν ἐκτὸς τῶν (72)πρώτων στοιχείων ἀτόμων καὶ κενοῦ ταῦτα γὰρ εἶναι μόνα φύσεις, τὰ δ' ἐκ τούτων θέσει καὶ τάξει καὶ σχήματι διαφέροντα ἀλλήλων συμβεβηκότα.

Παρμενίδης, Έμπεδοκλης, ελλείψει τροφής την δρεξιν οί 5τὰ ἄτομα καὶ οί τὰ όμοιομερή καὶ οί τὰ ἀμερή καὶ τὰ ελάχιστα πάντ' ἐν πᾶσι τὰ αἰσθητὰ ἀναμεμίχθαι, καὶ μηδὲν αὐτῶν εἰλικρινὲς ὑπάρχειν: περὶ δὲ τῆς ἐπικρατείας ὀνομάζεσθαι τοῖον ἢ τοῖον καὶ περὶ την πολυαυχείαν. Conf.

Plut. V. 284

10 Πυθαγόρας, Πλάτων καθαρόν εκαστον είναι των αίσθητών εξ εκάστου στοιχείου προσερχόμενον πρός μεν ούν την δρασιν τό αίθερωδες πεφυκέναι πρός δε την άκοην, τό πνευματικόν πρός δε την δσφρησιν. τό πυρωδες πρός δε την ρεύσιν, τὸ ύγρόν πρὸς δε την άφην, τὸ γεωδες.

15 Επίκουρος των αίσθητων ήδονας ήδη και τας λύπας.

Οί Περιπατητικοί των νοητων ού γὰρ πᾶσι φαίνεται τὰ αὐτὰ ήδέα τε καὶ λυπηρά, καθάπες λευκά τε καὶ μέλανα.

Χούσιππος τὸ μὲν γενικόν ἡδὺ, νοητόν τὸ δὲ εἰδικὸν καὶ 20προσπίπτον ἥδη, αἰσθητόν.

Ἐμπεδοκλής τὰς ήδονὰς γίνεσθαι τοῖς μὲν δμοίοις τῶν δμοίων, κατὰ δὲ τὸ ἐλλεῖπον πρὸς τὴν ἀναπλήρωσιν, ὥστε τῷ ἐλλείποντι ἡ ὅρεξις τοῦ ὁμοίου τὰς δ' ἀλγηδόνας τοῖς ἐναυτίοις, ἢ ἀλλοτριοῦσθαι γὰρ πρὸς ἄλλα ὅσα διαφέρει κατά τε τὴν σύγκρισιν καὶ τὴν τῶν στοιχείων κρᾶδιν.

'Αναξαγόρας πάσαν αίσθησιν μετά πόνου, "Αλλοι έπι-

γίγνεσθαι ήτοι ήδουήν ή πόνους συμπεφυκέναι.

Οι Στωϊκοί του σοφού αισθήσει καταληπτόυ ἀπό τοῦ εἰδους τεκμηριωδώς.

Οί 'Ακαδημαϊκοί λόγων γνώριμον . .

80

Έπίκουμος σοφῷ μόνφ τὸν σοφόν . . .

Δημόκριτος τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἰσθάνεσθαι.

(78)

Σιμύλου.

Πέντ' εἰσὶν ᾶς ἄνθρωπος αἰσθήσεις ἔχει, άφὴν, ὅρασιν, [* ἀχοὴν] γεῦσιν, ὅσφρησιν μία τούτων ἀπασῶν ἐστι κυριωτάτη ἀκοή φαγων γὰρ ¹ οὐδεὶς ἔτι σοφὸς, οὐδ' ἀψάμενος οὐδεὶς, ἰδών τε λυσιτελές ἐκ τοῦ δ' ἀκούειν μανθάνειν τε τάγαθὰ πολλοὶ φρόνιμοι γεγόνασι ταύτην γὰρ μίαν ὁ νοῦς ἑαυτῷ κατέλιπε διδάσκαλον, ῶσπερ δικαστὴν, ἢ κριτὴν, ἢ κύριον.

Sequitur locus qui constituit Plut. IV. 10. et Stob. 151. Sed additur Δημόκριτος, πλείους... ut in Plut. abest δείκυνται.

'Αριστοτέλης. Τὸ δὴ αἰσθητικὸν, δ δὴ κοινῶς ἀπάντων ζώων ἴδιον αἰσθήσει γὰρ διαφέρειν τὸ ζῶον τοῦ φυτοῦις πενταπλουν ἐοικέναι τοῦτο γὰρ τὸ μὲν ὅρασιν, τὸ δ' ἀκοὴν, τὸ δ' ὅσφρησιν, τὸ δὲ γεῦσιν, τὸ δὲ ἀφήν ὑπάρχειν δὲ τινα καὶ σύνθετον αἴσθησιν, ἐν ἢ τό τε φανταστικὸν πᾶν γίνεσθαι, καὶ μνημονευτικὸν, καὶ τὸ δοξαστικὸν, ὅπερ οὖν οὐδ' ἄμοιρον τοῦ νοῦ τυγχάνει, αἰσθάνεσθαι δὲ ἡμᾶς παθούσης 20 τι τῆς αἰσθήσεως.

Πλάτωνος έκ τοῦ Φαίδωνος ut Stob. p. 151. δ δ' έγκέ-

φαλος.

'Εμπεδοκλῆς.

Γαία μεν γαο γαῖαν οπώπαμεν, ῦδατι δ' ῦδωρ, αἰθέρι δ' αἰδέρα δῖαν, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ ἀἰδηλον.

25

k Abundare videtur ἀμοήν. 1 Excidit pes, An leg. οὐδὲν ούδεἰς ἔτι σ.

E e. 2

Epicteti l. 8. την πόλιν om. 9. περιβάλλου. 13. παρατάξηται στίφος 14. σου om. 16. ἐπίκαιρος. 23. κυνῶν . . . . λαθης lacun. 25. τὸ μὲν γύψω.

- (74) Additur ejusdem 'Ωσπεο οὐκ ᾶν αβουλως (f. ἐβούλου) ἐν νητ μεγάλη καὶ πολυχούσω πλέων βαπτίζεσθαι, οῦτω μηθὲ ἐν οἰκία αἰροῦ ὑπεομεγέθει καὶ πολυτελεῖ αὐλιζόμενος χειμάζεσθαι.
  - 5 Νικολάου π έθων. Κέλτοι τὰς θύρας των οἰκιων οὐδέποτε κλείουσι.

Caput novum. Scil. Stobaei Ecl. Eth. c. 1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΡΜΗΝΕΤΟΝΤΩΝ κ. τ. λ. 1 — 19.

Aliud caput e Sacris.

Novum caput.

Δημοκράτους.

10 - Αύταρκείη τροφής μικρά νύξ οὐδέπω γίνεται. Κλειτάργου.

" Οφείλομεν έαυτούς εθίζειν ἀπ όλίγων ζῆν, ΐνα μηδέν αἰσχοὸν ενεκα χοημάτων πάθωμεν.

Σωκράτης 5, 43.

Μοσχίωνος.

Βέλτιον έστιν ἐν μικοά περιουσία συστελλόμενον εὐθυμεῖν,
 15ἢ μεγάλη τυγχάνοντα δυστυχεῖν.

⊿ημοκράτους 5, 88.

Έκ τῶν Ἐπικτήτου καὶ Ἰσοκράτους.

Ή αὐταρκεία 5, 37.

²Οχύρωσον σαυτόν τῷ αὐταρκεία· τοῦτο γὰρ δυσάλωτόν ἐστι χωρίον.

Ο αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τἰς ἄνθρωπος πλούσιος, εἶπεν, Ὁ 20αὐταρκής.

⁴ Σωκράτει Ξανθίπτης τῆς γυναικὸς ἐπιτιμώσης διότι λιτῶς παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλον, Ὁ γύναι, εἶπεν, (75)εὶ μὲν ἡμέτεροι εἰσὶν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει, εἰ δὲ ἀλλότοιοι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει.

Εὐοιπίδης ό ποιητής, ἐπεὶ όψωνοῦντος αὐτοῦ ἐπελάβετό τις, λέγων, ὅτι Σοφοκλῆς αὐτό διὰ δούλου ποιεῖ, Τοιγαροῦν

m Maxim. p. 45, 40.

n Maxim. p. 45, 42.

o Maxim. p. 45, 48.

p Maxim. p. 46, 3. q Maxim. p. 46, 5. Σοφοκλης εσθίει όψον ύποῖον τῷ οἰκέτη αὐτοῦ ἀρέσκει,5 ἐγὰ δ' ὁποῖον ἂν ἐμοί.

r Πλουτάρχου.

Μήτε λίαν πολυτελώς μήτε άγαν εὐτελώς πειρώ τὰ περί τὴν ἐσθητα, καὶ δίαιταν, καὶ τὴν ἐσέραν διαγωγὴν τὸ σῶμα διοικεῖν τὸ μὲν γὰρ φθονεῖσθαι ἢ γελάσθαι ποιεῖ, τὸ δὲ μισεῖσθαι ἢ ἐλεεῖσθαι.

^t Πιστέον τὸ σῶμα δί εὐτελείας πρὸς εὐκολίαν, αὐταρκὲς ἑαυτῷ γινόμενον οί γὰρ όλίγων δεόμενοι πολλῶν οὐκ ἀποτυγχάνουσι.

Alliavoυ περί ζώων. Sequentur multa ex Stobaei Tit.
6. ΠΕΡΙ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ. Scil. 22. 18. 19. 21. 23. 24. 25.15
27. 28. 29. 30. 31. 32. 38. 36. 49. 34. 35. 61. 62. 10. 11.
12. 13. 38. 3. 4. 1. 2. 6. 39. 40. 42. 47. 50. 54. 65.
Εὐσεβίου.

Σωφροσύνην, τό περ δη καὶ ἀναγκαιότατον παρὰ τῶν ξυνοικουσῶν γυναικῶν ἄνδρες ἀπαιτοῦσι, καὶ ὡς κρέσσονες 20 ὑποδεεστέρων ἄρχειν ἀξιοῦσι ταῦτα δὲ ἀξιεῦντες οὐκ οἰδέονται ὁκόσα ἐκάστῷ ἐστὶ σωφροσύνης καὶ τῶν ἐν τῆ τοῦ χείρονος ἐόντων μοίρα τὸ ἐξαμαρτάνειν ταῦτα αὐτοὶ, ισπερ σφισι μούναις ἐξεὸν καὶ μετὰ τοῦ ἀνεπιπλήκτου παρὰ σφέων παντελέως καὶ ἀνέδην οῦτως πλημμελέοντες. 25

*ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΤΡΙΑΣ ΗΙΣΤΗΣ. (76)
**Πυθαγόρου.

Βέλτιον λίθον βαλεῖν εἰκῆ ἢ λόγον. Δάλει ἃ δεῖ, καὶ ὅτε δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ.

το Σιγάν την αλήθειαν, χουσόν έστι θάπτειν.

Έτέρων.

Φίλη ή ἀλήθεια, καὶ γὰρ αὐτήν φιλεῖτὴν ἀλήθειαν ή ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια δάκνει ψυχὴν νοσοῦσαν, ὅσπερ καὶ μέλι σῶμα τετραυματισμένου.

Τοῖς λαυθάνειν σπουδάζουσι πικρον ή ἀλήθεια. "Ωσπερ οὐ δυνατον ὀφθαλμῷ τεθολωμένω ἀκριβῆ τῶν

r H. p. 461. C. Maxim. p. 45, 50. t Leg. Εθιστέον. Maxim. pag. 45, 55. είθίσθω.

u Vide Stobaei tit. 11. Maxim. 45. x Stob. 34, 11. y Maxim. p. 69, 26. 1000 ตะสาดา สสสสโตจุดา, อธีรสร อบีอิธ ระชิอโตแล้งทู จบาที รฐ ત્રવાયાળ મુંદર કર્મુંદ્ર લોક્સ્ટિકીય કેમાફિયોદોંગ.

"Qoxeo 9, 51.

Πλουτάρχου.

*Kal óðoð sal ályðelas yalexóv áxoxlavyðývat. 'Est της ξαυτού γλώσσης ολκούσαν ξφερε την αλήθειαν. 15

Logonlious.

Τάληθές άελ πλείστον Ισχύει λόγου.

to yao 11, 9. tois to: 11, 13. ubi dixalois 700. Μενάνδοου.

Οὐδὲν γὰρ αἰσχρον τάληθη λέγειν.

Αδύνατον ώς ξοικε τάληθες λαθείν.

*Κάν ενώ φω νύν έχειν βακτηρίων

20χουσην, τί μοι σεμνότερον έσται το ξύλον. 'Αληθές είναι δεί τὸ σεμνόν, ού κενόν.

Atl 11, 11. Axlã 11, 8.

• Πινδάρου. (77)

ουτ' έξελέγχων μόνος άλάθειαν ετήτυμος χρόνος. τό τ' εἰς ἀφανὲς τῶν πρόσω κατεφρόνησεν.

5[00] brot &xasa xeodlwr φαίνουσα πρόσωπον άλάθει άτρεκές καίτοι σιγάν πολλάκις σοφώ-

τατου ανδοί νοήσαι. · Μή παρίει παλά. νώ-

10μα διχαίφ πηδαλίφ στρατόν. άψευδεί δε πρός δαμονι χάλκευε γλώτταν.

Αυδία 11, 7. 'Αλήθεια 11, 2.

Ίσοκράτους.

Διὰ παυτὸς χρόνου τὴν ἀλήθειαν φαίνου προτιμών, ώς 15πιστοτέρους είναι τους σους λόγους ή τους άλλων δραους. Θουκυδίδου.

Οί τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα είναι λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες, ού μόνου ού πείδουσιν, άλλά καὶ ἄσρονες δοκοῦσιν.

« Maxim. p. 69, 29. a Ol. X. 65.

b Nem. V. 30. c Pyth. I. 167. Πλάτων 11, 15. Τμεῖς 11, 16. Τότ' οὖν 11, 17. 'Αλή-Φεια 11, 18. Ψεύδεσθαι 11, 20. 'Αληθείην 11, 21. Ψεύδεσθαι 11, 22. Πέρὶ 11, 23. "Οτι 11, 24. Πυθαγόρας 11, 25.20 'Ηροδότου Ιστοριών γ. Οί δὲ μ. init. 'Αλήθεια 11, 14.

d Πλουτάρχου.

Τὸ μὲν ἴσον ζυγφ, τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ἐκ φιλοσοφίας λόγφ κρίνεται.

Alavog vou Papalov.

"Εχει γάρ τι πικρου ὁ τῆς ἀληθείας λόγος, ἐπειδ' ἄν τις25 ἀκράτφ παρρησία χρώμενος, μεγαλών ἀγαθών προσδοκίαυ(78).
*ἀφαιρῆται τὰ δὲ προσηνῆ καὶ ψευδῆ πείθη τους ἀκούρντάς.

Διογένους.

¹Τὸ ἀληθές πικούν έστι καὶ ἀηδές τοῖς ἀνοήτοις, τὸ δὲ ψεῦδος γλυκὸ καὶ προσηνές ຜσπερ γε οἶμαι καὶ τοῖς νο-5 σοῦσι τὰ ὅμματα τὸ μὲν φῶς ἀνιαρὸν, τὸ δὲ σκότος ἄλυπον καὶ φίλον, οὐκ ἐῶν βλέπειν.

S'Aquototélys nal Hoanleldys . . .

ήνιος. Μεσήνιος ήλιφ και αὐτὸς την αίτιαν ἀνατίθησι, καθ' οῦς μὲν ἄν τόπους γένηται τῆς γῆς πλημμυροῦντι τὰ πελάγη· ἐξ ὧν δ' ἄν τύχη παραποστὰς ὑποσυνέλποντι ταῦτα10 δὲ συμβαίνειν παρὰ τὰς ἐάας καὶ τὰς μεσηβρινὰς ἐππλίσεις.

Καθέας ὁ Μασαλιήτης τη πληρώσει της σελήνης καὶ τη μειώσει της έκατέρου τούτων αίτίας ανατίθησι.

Ποσειδώνιος ύπὸ μὲν τῆς σελήνης κινείσθαι τοὺς ἀνέ-15 μους, ὑπὸ δὲ τούτων τὰ πελάγη, ἐν οίς τὰ προειρημένα γίνεσθαι πάθη.

Πλάτων έπλ την κ. τ. λ.

Τίμαιος ό Ταυρομενίτης τὰς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν ᾿Ατλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς όρεινῆς αἰτιᾶται, προωδοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις, ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις.20

Κράτης ο γραμματικός του αυτισπασμού της θαλάττης αΙτιστα.

'Απολλόδωρος ό Κερκυραΐος τὰς ἐκτοῦ ἀκεανοῦ παλιοροίας. Σέλευπος ό μαθηματικός ἀντιγεγραφώς Κράτητι, κινῶν25

d Maxim. p. 69, |26. ems. ágaugeltas et moz zeldy. fMaxim. p. 69, 35. g Deest inscriptio in ms. Est

proculdubio e Stobaci Phys. c. 41. Πώς ἄμπωτις καὶ πλημμυρίς γίγνονται.

Digitized by Google

(79) αὐτὸς τὴν γῆν, ἀντικόπτειν αὐτῆς τῷ δίνφ φησί τὴν περιστροφὴν τῆς σελήνης τοῦ δὲ μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ἀντιπερισπωμένου πνεύματος καὶ ἐμπίπτοντος εἰς τὸ ᾿Ατλαντικὸν πέλαγος, κατὰ λόγον οὕτω συγκυμαίνεσθαι τὴν 5θάλασσαν.

'Εκ τῶν 'Επιστολῶν Πλάτωνος. . .

Πλουτάρχου.

Τούς μεν εύθύς έν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται κοινή ταχεία κράω τινι τρόκω, καὶ παραλείκοντι κολλὰ τῶν καθαρμῶν δεομένων, ὧν μεῖζόν ἐστιν ἔρ-10γον ή κερὶ τὴν κακίαν ἰατρεία· τούτους δίκη μετὰ τὴν τελευτὴν ὁ θεὸς καραδίδωσιν.

Ζαλεύχου.

1 20 ήμεν παρηγέλθω πάσι τοις τοιούτοις πολίταις καὶ πολίτισι καὶ συνοίκοις, μεμνησθαι θεὸν ὡς ὅντα, καὶ δίκας 20 ἐπιπέμποντα τοις ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ὡ γίνεται τὸ τέλος ἐκάστῳ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν πάσι γὰρ ἐμπίπτει μεταμέλεια τοις μέλλουσι τελευτάν, μεμνημένοις ὡς ἡδικήκασι, καὶ ὁρμῆ τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπράχθαι δικαίως αὐτοις.

k 'Απολλωνίου.

25 El δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν ἄδου καὶ ἐπιμέλεια καρὰ τοῦ (80)δαιμονίου, ώσκες ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας κλείστης ἐπιμελείας καὶ ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

h Plutarch. II. p. 167. A.
i Dedi ex Maximo p. 251, 49.
Οὐδ' ἡμῖν παρηγγέλθη ms.
k Apollonio item male tribuit

Maximus p. 250, quum sit Hyperidis. Patebit erroris fons consulenti Stobaeum 124, 56, in quo praecedit sententia Apollonii.

I N D E X

IN APPENDICEM E MS. FLORENT. *)

Aelianus 32. 37. Aeschines Socraticus 36. Aeschylus S. ad Th. 10. Alexis 34. Anaxandrides 31. Antiphanes 34. Antiphon 37. 38. Antisthenes 40. Apollonius 14. mendose pro Hyperide 79. Archytas 46. Aristides 22. Aristombrotus 25. Aristonis όμοιώματα 42. 43. Aristonymus 42. Aristophanes 29. Aristoteles 21. 73. 78. Aristoxenus 46. Astydamas Alcmaeone 10. Clitarchus 74 Democrates 39. 40. 41. 43. Democritus 13. 14. Demonax 39. Dio 4. 42. 77.

Diogenes 40. 78. Empedocles 34.-73. Epicharmus 10. Epictetus 14. Epicurus 67. Euripides 19. Antiope 11. Bellerophon 20. (Medea) 12. Meleager 85. Palamedes 11. Peliades 12. 20. 31. 33. Phoenix 11. 12. Supplices 10. Thyestes 11. Euripides male cit. 10. 36. Ex Euripidis, ut videtur, Antigona 28. Eusebius 75. Herodorus 40. Hieronymus 49. Homerus 69. Hyperides. vid. Apollonius. Hypsaeus 32. Iamblichus 21. 32. 37. 46. 49. Irodorus 6. Isocrates 77. Menander 12. ter. 13. bis. 20.

^{*)} Accessit hic index in ed. Lipsiensi.

Serenus 46.

Simylus 73.

80. 31. bis. 35. ter. 76. Καργηδονίω 35. Περικειρομένοις 20. Φιλαδέλφοις 35. Moschio 74. Musonius 15, 51, 56, 62. Myson 13. Nicostratus 29. Phalaris 14. Philemon 11. 35. Philetas 31. Phocylides 10. Pindarus 77. Platonis Epistola ad Aristodo- Theophrastus 13. 37. 55. rum 19.

Polyaenus 15.

Posidippus 12. Pythagoras 14.

Sophilus 29. Sophocles 31. 34. 76. Aiax 31. (Electra) 11. Eriphyle 13. Oedip. Col. 10. Phthiotides 35. Symeon 3. Themistius 13. Theocritus 31. Theodorus 18. Theognis 31. Τίωνος (Φιλιστίωνος?) 11. Plutarchus 65. 68. 75. 76. 77. Thucydides 20. 77. Xenophon 41. Zaleucus 79. Ζήνου (Ζηνοδότου?) 10.

EX MEINERII COMMENTATION. MISCELL. FASC. I.

Vol. I. p. 22. Quod Nicolao tribuitur quadraginta quatuor senariorum ἀποσπασμάτιον, non Damasceno tribuendum, quod praeter Fabricium fecit I. C. Orellius Fragm. Nicol. p. 162. Ipsum fragmentum certissima continet indicia, quibus Nicolaum novae comoediae poetam fuisse colligitur. — (p. 21.)

Vol. II. p., 100. In Sophochis fragmento legam, ὅπου δὲ μὴ τἄριστ' ἐλευθέρως λέγειν. — (p. 18.)

Vol. III. p. 112. Qui Chaeremoni tribuitur versus, βεβαιοτάτην έχε την φιλίαν πρὸς τους γονεῖς, Philemonis esse videtur, cuius nomen passim cum Chaeremone mutatur. Idem de alio trimetro dictum esto apud Stobaeum LXVI. p. 421. Gesn. γυναῖκα δάπτειν αρεῖττόν ἐστιν η λαβεῖν. — (p. 30.)

Vol. III. p. 232. Carcini versus ita scribendus erat: δειλόν γ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν. — (p. 28.)

Vol. III. p. 309. Heliodori fragmentum. Apparet e primis fragmenti versibus describi Italiae sive Campaniae partem eam, quae inter Lucrinum lacum et Puteolos haud adeo longo tractu extenditur; docet hoc vel Gaurei sive ut aliis scriptoribus appellatur Gaurani montis commemoratio. Eo igitur loco fontem fuisse poëta memorat oculorum morbis sanandis saluberrimum, quem eundem fuisse, qui prope ad Ciceronis villam Puteolanam

sive Academiam scaturiisse dicitur, non est quod dubites. Sed de hoc postea videbimus. Quod autem versu tertio totus ille locorum tractus nivis candorem ostendisse dicitur, id nihil mirationis habet, quandoquidem απαν τὸ χωρίον ἐκεῖ θείου πλῆρές ἐστι καὶ πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων Strabo Lib. V. p. 245. Alm., nec aliam his nostris diebus tractus illius esse faciem, unanimi consensu testantur quibuscunque loca illa suis oculis spectare licuit. Quod versu quinto legitur πολυστάφυλοι περιναιέται, ad vineta referendum, quibus Gauranum montem abundasse constat. V. 8. legendum ἀραρῶσι, quamquam aliud eius formae exemplum desidero; vulgatum certe frustra defendas Hesiodeo illo Opp. 22. ἀρόμεναι ἢδὲ φυτεύειν. Peius etiam habitus est v. 11. ubi Grotius dedit:

ος δέ κε Κιμμερίη νεφέλη κεκλεισμένος όσσε, quae est Scaligeri correctio, elegans illa quidem nec tamen probabilis, siquidem κεκλεισμένος illud paullo longius ab editae lectionis ductibus recedit. Fortasse scripserat poëta:

ος δέ κεν ήερη νεφέλη λελυγασμένος ὄσσε ut correxit hunc versum Ruhnkenius ad Tim. Lex. Plat. p. 118. nisi quod Κιμμερη retinuit. Denique postremo versu mirum est, neminem offendisse in verbis δέα δ΄ ἔκθεται ΰδατι νοῦσος, ubi ἔκθεται aliquid portentosi habet, quod vide an ita procurari possit, ut scribatur:

——— δέα δ΄ εἰκάθει ὕδατι νοῦσος.

Iam si quaeras, quis sit ille, cui versus hos tribuit Stobaeus, Heliodorus et quando vixerit, equidem gaudebo, si quis ad haec probabiliter responderit. Interim docere liceat, quando non vixerit. Vidimus carmen nostrum versari totum in Gauranarum aquarum salubritate oculorum morbo laborantibus commendanda. Iam vero Gauranos fontes, quos prope ab Ciceronis villa abfuisse monuimus, mortuo demum Cicerone erupisse testatur Plinius H. N. XXXI. 3. huius (villae Puteolande) in parte prima, exiguo post obitum ipsius (Ciceronis), Antistio Vetere possidente, eruperunt fontes calidi, perquam salubres oculis. Idem testatur Tullius Laurea in elegantissimo epigrammate ibidem apud Plinium servato, quod accepit etiam Wernsdorsus Poët. Min. Vol. V. P. 3. p. 1370.

Quo tua, Romanae vindex clarissime linguae, Silva loco melius surgere iussa viret: Atque Academiae celebratam nomine villam Nunc reparat cultu sub potiore Vetus: Hic etiam apparent lymphae non ante, repertae Languida quae infuso lumina rore levant etc.

Ex his igitur hoc certe intelligitur, Heliodorum illum Ciceronis aetatem superasse, qui num diversus fuerit ab eo, cuius Protesilaum, epicum, ut videtur, carmen commemorat Stephanus Byz. s. v. Φυλάκη p. 705. Ἡλιόδωρος Πρωτεσιλάφ.

'Aργείων τελέεσουν δοοι Φυλάκηθεν Εποντο, aliis diiudicandum relinquo. Alium Heliodorum commemorat et Graecorum longe doctissimum vocat Horatius Sat. I, 5, 2., qui si eum a poëticae virtutis laude commendasset, vix dubitari posset, quin idem fuerit, cui versus illos attribuit Stobaeus. Quamquam quotiescunque illorum versuum argumentum contemplor, in eam semper indici suspicionem, ut eos e talii carmine ductos censerem, in quo varia morborum genera eorumque medendorum ratio traderentur. In qua cogitatione defixo peropportune se obtulit Heliodorus quidam Atheniensis medicus, cuius 'Απολυτικά', hoc est, ut equidem opinor, didacticum carmen', in quo medendorum morborum praecepta exponerentur '), commemorat Galenus de Antidot.

ἀπολυθῆναι νόσου morbo liberari hac in re propriam esse dicendi formam docuit Foesius Oecon. Hippocr. p. 77. B.

II. p. 77. b. Ald., qui cum eundem tragoediarum poëtam fuisse dicit, vereor equidem ne diversos Heliodoros confuderit. Apolytica autem heroïcis versibus fuisse concepta, docet exordium operis ibidem a Galeno servatum, non indignum illud quod hoc loco adscribam:

Οὐ μὰ τὸν ἐν Τρίκκη πρηύν θεόν, οὐ μὰ τὸν ὑψοῦ 'Ηελίου σπείροντα θεοῖς φαεσίμβροτον ἄλγην (αἴγλην), οὐ μὰ θεῶν σκηπτοῦχον, ὑπερμενέα Κρονίωνα· οὕτε μὲ τις δώροισι παρήγαγεν, οῦθ' ὑπ' ἀνάγκης οὕτε χάριν φιλίης ἑτέρω κακὰ νεῖμαι ὑπέστην. ἀλλ' ὁσίας μὲν χεῖρας ἐς ἠέρα λαμπρὸν ἄειρα (fort. ἀείρω),

καλ κακίης ἀμόλυντον έχω διὰ πάντα λογισμόν.

Qui versus cum ex ipso carminis procemio deprompti sint, facile intelligis quam apte cum nostro fragmento conveniant, ut utrumque locum ex eodem poëmate ductum esse suspiceris, cui quidem coniecturae nihil obstat, nisi quod in Stobaei margine locus noster e Spectaculis Italicis desumtus dicitur, quamquam id ipsum qua auctoritate factum sit me nescire fateor, cum in prima Gesneriana nihil nisi nudum Heliodori nomen adscriptum legatur. — (p. 88—41.)

Vol. III. p. 431. In Pherecratis fragmento v. 6. scribendum ἐγκυλῖσαι. Ad Chironem autem hos versus referendos esse doce Priscianus XVIII. 25. p. 224. Φερεκράτης Χείροσον Νῦν δ' ἄρ τι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησιν οὖν. ubi miror novissimum editorem non correxisse ἄρτι et ἐντίθησινοῦν, quod vel sine Stobaei auxilio fieri poterat. Idem tamen recte corrigit Χείρωνι. — (p. 11.)

In bibliopolio Kühniano prodierunt:

Abbildung und Beschreib. e. neuen u. geschmackvoll. Blumengestells, f. Zimmer u. Gärten brauchbar, u. s. w. mit Kupfern, kl. 8.

Fischer, Chr. Aug., neues spanisch. Lesebuch üb. pol. und mer-

kant. Gegenstände. 8. 21 gr. Freiesleben, J. C., bergmänn. mineral. Beschreib. d. grösst. Theils des Harzes. 2 Thle. mit 3 Kupfern. gr. 8. 2 Thlr. 12 gr.

Genfs Schicksal, geschildert durch eine Gesellsch. v. Schweizern, herausgeg. v. E. A. W. Zimmermann. gr. 8. 5 gr.

herausgeg. v. E. A. W. Zimmermann. gr. 8. 5 gr. Gesellschafter, der angenehme, in Engl. Gartenanlagen, für alle, die mit d. Angenehmen d. Spatzierganges in ihnen auch d. Nützliche verbind. woll., e. Anhang z. d. bot. Taschenbuch f. wissbegierige Spatziergänger. 12.

Geschichte u. Darstellung der Poln. Revolut. in ihr. nähern und entfernt. Ursachen entwick. v. e. Vetter des Hippolit, a Lapide.

12 gr.

Gruner, Joh. Ernst, Cremutius Cordus, od. über die Bücherverbote. 8. 18 gr.

über die Abschaffung des Lehnwesens. 8.

Hedwig, Rom., Aphorismen über d. Pflanzenkunde, z. Gebrauch. sein. Vorlesungen. 8. 12 gr.

Hindenburg, Chr. Fr., Archiv d. rein. u. angewandt. Mathemat. m. sehr viel. Kupf. gr. 8. 11 Hefte, à 12 gr. 5 Thlr. 12 gr.

Hübler, D. G. J., Beiträge z. Bibliopoie, in prakt. Anmerk. f. Schriftsteller u. Verleger. 8. 10 g

Hume's, Dav, Geist istes Bdch .: Politik, v. Ch. A. Fischer. 16 gr.

polit. Zweifel, all. Partheien gewidmet v. Ch. A. Fi-

scher. 8. 21 gr. vollkommne Republik, frei nach d. Engl. v. Ch. A. Fi-

scher. 8. In genhouss, Joh., üb. Ernähr. d. Pflanz. u. Fruchtbark. d. Bo-dens, a. d. Engl. m. Anmerk. v. Fischer, nebst e. Einleit. üb. ein.

Gegenstände d. Pflanzenphisiologie v. F. A.v. Humboldt. 8. 18 gr. Kinderstube, die, v. ihr. moral. u. phisisch. Seite dargestellt, z. Beherz. f. Hausväter u. Hausmütter u. s. w., nebst e. Vorrede von

D. J. C. Rosenmüller. m. Kupf. 8. 20 gr.

Köhler, Chrn. Gottlob, zu welch. Gedank, u. s. w. sollten d. Völker Europens bei d. Andenk. an d. grösste u. s. w. Begebenh. d. verflossn. Jahrs am erst. Tag d. neuangehenden ihr. Geist sammeln? e. Rede, gehalt. 1802 zu Altenburg. 8. geheit.

Kretschmanns Handb, f. Sachsen u. Ausländer, enthalt. e. alph. Verzeichn, d. in Sachsen u. incorp. Landen befindl. Besitz. und

Ortschaften. gr. 8. 1 Thir. 16 gr. Kühn, Karl Gottlob, Briefe über die Mittel, die atmosphär. Luft bei ansteck. Krankh. zu verbessern. 8. 12 gr.

Lambert, J. H., Grundregeln d. Perspectiv. aus Betracht. e. perspect. gezeichn. Landsch. abgeleitet, z. Druck befördert v. C. H.

Hindenburg, mit 1 Kupf. 8. 10 gr.

Leonhardi, Fr. G., der Frühlings- und Sommer-Gärtner in Zimmern u. Gärten, od. Anweis., wie man jede Art Blumen, wohlriech. Stauden-, Stranch- und Küchen-Gewächse, desglanach d. vortreffl. Chinesisch. Art, jede Sorte Fruchthäume in Scherben pflanzen, erziehn, warten u. sie für d. Winter aufbewahr. soll u. s. w. m. illum. u. schwarz. Kupf. 8. 1 Thir. 12 gr.

Marx, M. A. F., Predigt üb. d. landesherrl. Abschaff, d. Bettelns in Sachsen. 8. geheft. 5 gr.

Michaelis, C. Fr., üb. d. Geist d. Tonkunst, e. Beitr. z. Kants

Krit. d. ästhet. Urtheilskr. 8. 9 gr. 2r. Vers. 16 gr.

Murr, Criph. G. v., neues Journ. z. Kunst u. Literat. m. 5 Kupf. 8. 1r. Thl. 1 Thir. 12 gr. er. Thl. 1 Thir. 8 gr. Renard, J. Claud., Versuch, d. Entsteh. u. Ernähr., d. Wachsthum n. alle übrige-Verändr. d. Knochen im gesund, u. krank. Zustand z. erklär. gr. 8. 18 gr. Reuss, C. F., Samml. versch. vorzügl. allgen. anwendbaren Feuerordrung. u. Anstalten u. s. w. 8. 1r. Thl. 20gr. 2r. Thl. 16gr. Riedel, Joh. Gli., Anweis. z. Feldmessk. m. d. Boussole. m. 12 Kupfertaf. neue Aufl. gr. 8. broch. 1 Thlr. 12 gr. Römer, J. J., Archiv f. d. Botanik. m. sehr viel illum. u. schwarz. Kupf. gr. 4. broch. 3 Bde. à 8 Thlr. 4. Thir. Ruheims Reisen ins Sächs. Erzgebirge. 8. 18 gr. Rüdiger, Chr. Fr., Darst. d. neu. Methode d. Hrrn. du Sejour, Sonnen- und Mondfinsternisse f. e. gegeb. Ort. analyt. z. berechn., nebst Nachricht v. d. Leipz. Sternwarte. m. Kupfern, gr. 8. 8gr. Sacco, Ludw., neue Entdeck. üb. d. Kuhpocken, d. Mauke und Schaafpocken, a. d. Ital. v. W. Sprengel, m. e. Vorr. u. Anmerk. v. Kurt Sprengel, m. 4 illum. Kupf. gr. 8. 1 Thlr. 12 gr. Sammlung anat. Aufs. u. Bemerk. z. Aufklär. d. Fischkde. 1r. Thl. Vicq d'Azyr's anat. Kennz. d. Fische, u. Lorenzini's Beschreib. u. Zerglied. d. Krampfrochens, a. d. Ital. u. Franz. v. J. G. Schneider. m. 7 Kupfertaf. 8. 16 gr. Schmiedlein, Gfr. Benj., vollständ. Lehrbegr. d. Entomologie. sem mler, Chr., Untersuchungen üb. d. höchste Vollkommenh. in d. Lendschaftsmahlerei, f. Freunde dies. Kunst u. d. schön. Natur. 8. 2 Thle. 2 Thlr. 16 gr. die Gartenlogik, eni Versuch, d. Unverständliche u. Widersinnige bei d. Anlegen Engl. Gärten zu vermeid., um da-für d. Schöne u. Nützl. darin aufzunehm. 1 Thlr. 16 gr. Schröter, J. Fr., d. menschl. Gefühl od. Organ d. Getastes, nach d. Abbildungen mehr. berühmt. Anatomen. m. 1 illum. Kupfer. gr. Fol. broch. 1 Thir. 6 gr. d. menschl. Nase od. d. Geruchsorgan, nach den Abbildungen d. Hrn. G. R. Sommerring neu dargest. mit i illum. Kupf. gr. Fol. broch. a Thir. 6 gr. d menschl. Zunge od. d. Geschmacksorgan, nach den Abbildungen d. Hrn. G. R. Sommerring neu dargestellt, mit 1 illum. Kupf. gr. Fol. broch. 1 Thlr. 6 gr. Staatenverhältnisse, üb., u. Regierungsformen, e. Lesebuch f. Fürst. u. Unterth. gr. 8. 16 gr. Szenen auf e. Reise v. Erlangen nach Muggendorf u. d. Rosenmüllers Höhle. 8. 9 gr.
Taschen buch f. Liebh. Engl. Anlag., mit besond. Hins. auf die um Leipz. befindl. 12. broch. 16 gr. Wadström, C. B., Versuch üb. Kolonien, vorzügl. in Rücksicht auf d. westl. Küste v. Afrika, nebst e. Beschreib. der, bis jetzt dort erricht. Kolonien, besond. der neu. v. Sierra Leona u. Bulama,

aus d. Engl. m. viel. Anmerk. die Naturgesch. v. Afrika, dessen Bewohner u. d. Sclavenhandel betreff., v. E. A. W. Zimmer-

mann. m. Kupfern. 1r. Bd. gr. 8.

Digitized by Google

•

